

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوێ

زنجیرە ی روژنەبیری

*

خاوەنی ئیمتیاز: شوکت شیخ یەزیدین

سەرئۆسەر: بەدران ئەحمەد هەیب

***

ناوونیشان:

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوێ ئاراس، گەرەکی خانزاد، هەولێر

س.پ. ژمارە: ١

www.araspublisher.com

ئەلبیر کامۆ

کۆمەڵێک بەرهەم

ئەلبېر كامۇ

رۆمانى نامۆ و لىكدانەۋەيەك

لەگەل دوو شانۆگەرىيى

بەدحالى بوون و دادپەروەران

ۋەرگىترانى لە فارسىيەۋە: حەمەكەرىم عارف

كىتەب: رۆمانى نامۆ و لىكدانەۋەيەك لەگەل دوو شانۆگەرىيى بەدحالى بوون و دادپەروەران

نووسىنى: ئەلبېر كامۇ

ۋەرگىترانى لە فارسىيەۋە: حەمەكەرىم عارف

بىلاۋكراۋەي ئاراس - ژمارە: ۲۰۶

دەرھىتئانى ھونەرى: بەدران ئەحمەد حەبىب

دەرھىتئانى بەرگ: ئاراس ئەكرەم

خۆشئوسىيى بەرگ: خۆشئوس محەمەد زادە

ھەلەگرى: شىرزاد فەقى ئىسماعىل

سەرپەرشتىيى چاپ: ئاۋرەھمانى حاجى مەحمۇد

چاپى يەكەم - چاپخانەي ۋەزارەتى پەروەردە، ھەولتېر - ۲۰۰۳

لە كىتەبخانەي بەرپۆتەبەرايەتتى گىشتىي رۆشنىبىرى ۋ ھونەر لە ھەولتېر ژمارە (۲۸۵) ى سالى

۲۰۰۳ ى دراۋەتتى

خه یالی فراوانی ئاوه دان ده کرده وه.

که واته کامۆ سهرده می منالی و گه نجیی به هه ژاری و له نیو هه ژاریدا به سه برید، ناخی پر بوو له ههستی زیره کانه ی چینی چه وساره، ههست به زۆرداری، تالی ناکوکی و جیاوازی کۆمه لایه تی نیوان چینه کان، لووتبه رزی دهوله مه ندان، ئه م هه ستانه بوونه مایه ی یاخیبوون و شوپش دژی بارودۆخه کان.

بیری کامۆ له م باره یه وه ته نیا هه لقولاوی خویندنه وه نه بوو، به لکو پتر هه لقولاوی ئه زمونی ژیا نی خو ی بوو، ئه و ژیا نه ی له سهرده می مندالی و هه رزه کاریدا له نیو کوچه و کۆلانه کانی جه زایردا به سه ری برد. هه ر بۆه راستگۆیی له گوزارشته کانیدا، قوولی له باوه ریدا، گه رمی له هه ناسه کانیدا به دی ده کری و ده بیبری.

ئه وه ی که یارمه تی پزانی به هه ری کامۆ دا، مامۆستایه کی بوو له قوتابخانه ی سه ره تاییدا به نیوی جرمان، له و مامۆستایانه بوو که له قوتابخانه سه ره تاییه کاندایا بوو، به لام جمه وری خوایه کی دل سوژی سه ره تا کانی شوپشی سالی ۱۸۴۸ بوو، هیسویه کی گه وری به رزگار بوونی چینه کان و بلا بوونه وه ی سه ره تا کانی سو شیا لیستی هه بوو، زیره کی ئه م منداله هه ژاره سه رنجی راکیشا، توانی مینه چه یه کی خویندنی له الیسیه بۆ دا بین بکات.

لیته ده، له الیسیه له جه زایر که جیگای منداله دهوله مه نده کان بوو ئه و منداله زۆر زیره که ههستی به سه ته می کۆمه لایه تی کرد و ده رکی به وه کرد که له ریزی کۆمه لگادا جیی کو تیه. له ریزی هاوولانییه فه ره نساو ییه کانی خویدا نییه، به لکو جیگای نیو ئه و زۆر لی کراوه موسولمانانه به که به دهستی هه ژاری و چه وساندنه وه ده نالین. ئه لپیر کامۆ شه یادی وازی توپی پت بوو، بوو به گۆلچی، گۆلچیه کی هه ره چاکی قوتابخانه کی خو یان بوو، جار تکیان سه رمای بوو، ئه م سه رمایه لیتی پیس کرد و دوو چاری په نامی سییه کان بوو، نه خو شیه که ی زیاد ی کرد و لیتی کرد به ره شه سیل و هه تا هه تایه له کۆلی نه بۆه، بۆیه ههستی کرد ناتوانی پیشه ی ده رس گو تنه وه له ئه ستۆ بگری. ئیدی پیشه ی مامۆستایه تی له خه یالی خو ی ده رکرد، چوه ریزی فه رمان به رانی ده وله ته وه، یه که م کاری که گرتیه ئه ستۆ نه وه بوو، بوو به فه رمان به ر له به رتیه به رایه تی جه زایر. به لام کاری رۆژانه ی نیو دۆسیه ی بیتزار که ر پتی نووسینی ئه ده بی لئ نه گرت، دهستی به نووسینی کورته و تار کرد و به ناوی «شایی» وه بلاوی ده کرده وه، خووی دا به دامه زران دنی تیپتیکی شانۆیی، زۆریه ی ئه کته ره کانی ئه و تیپه موسولمان بوون. شانۆ زۆری سه رق ال کرد، چ وه کو نواندن چ وه کو خویندنه وه. له و سه رده مه دا ئاشنایه تی له گه ل ئه ده بی دۆستۆ فسکیدا په ییدا کرد، ئه و چیرۆکانه ی که له خودی خو یه وه نزیک بوون، هه ر دوو کیان باوه ریان به ئاده میزاد هه بوو، هه ر دوو کیان زۆر ناسک بوون، به تاییه تی ده رباره ی باری کۆمه لایه تی و گیرو گرتی ده وله مه ند و هه ژاران.

رۆژنامه گه ری سه رنجی کامۆ راکیشا، هه ر که په یوه ندی به رۆژنامه نووسی نووسه ر- بسکال بیا- سه رۆکی نووسینی «الجزائر الجمهوریه» کرد ئیدی رۆژنامه گه ری بوو به خولیای، یه که م وتاری سه ره کی که کامۆ نووسی لی کۆلینه وه یه که بوو ده رباره ی کو تیره وه ری کری کاران، له و وتاره دا باری کۆمه لایه تی ناهه مواری ئه و کری کارانه ی روون کرد بۆه که له به ر دهستی سه رمایه داره داگیر که ره کاندایا کاریان ده کرد، که

نامۆ

پیشه کی

۱

ئه لپیر کامۆ له ۷ نو فمبیری ۱۹۱۳ له گوندی موندو چی هه ریمی قه سه ته نتینه ی جه زایر له باوکیکی فه ره نسای و دایکیکی ئه سپانی نه ژاد له دایک بووه، بابی وه رزیر بوو، له شه ری مارنی یه که مدا هاته کوشتن، دایکی له ته مه نی ۲۵ سالی دا بیوه ژن که وت و هه ر له جه زایردا مایه وه. تا کاری بۆ خو ی بدۆزیتسه وه، مالتیکی په ریووتی له گه ره کی بل کوردا به کری گرت، هه ر دوو کوره که ی و دایکی و خوشکه که ره په که وه ته که شی له گه لیا بوون، ژیا نیکی هه ژارانه ی ده گزه راند، کوره چکۆله که ی -ئه لپیر- هه ر له منالییه وه ههستی به م بئ ده ره تانییه کرد و ههستی کرد که هه ژاران له یه کی تی و بیده نگیدا هاو چاره نووسن. به لام دوو شت باری قورسی ئه م هه ژارییه سه خته ی له سه ر شان سووک کرد، هه تا و ده ریا، هه تاوی گه رمی جه زایر، ده ریا ی شین و مه نگ که

هممویان موسولمان بوون. دهسه لاتی ئیستعماری له جهزایر و له پاريسدا ههستیان بهمه ترسی ئه مه کرد بهرپهژده داگيرکهرانه وه. لپهردا دهبی دان بهودا بنهین که کامۆ به کینک بوو له وه فهره نسایبانهی له ریزی پيشه وه وپهژدانیان راپهري دهی ئه و تاوانانهی که داگيرکهری فهره نسی دهی کرد و ههروه ها ئه مه جار پیک بوو بهرپاگردنی شۆرش دهی داگيرکهران.

کامۆ گواستیبه وه بهر پاريس. بوو بهسکر تپیری نووسینی رهژنامهی پاريسی ئیواران له کاتی کارکردنا سوور بوو له سه ره ئه وهی به شداری ژبان و کاره کانی کرێکارانی چاپ و کۆکردنه وه بکات، چونکه ههستهی دهکرد ئه وان زیاتر لپهوی نزیکن وهک له دهستهی نووسهران.

که دووهم جهنگی جههانی بهرپا بوو، ویستی به شداری جهنگ بکات، بهلام له بهر نهخۆشی ئه مهی پێ نهکرا، دواي ههلاتنه کهی فهره نسا له پاريسه وه گواستیبه وه بهر «کلیرموند فراند» له نزیکي فیشی، ههروه ها رهژنامهی «پاريسی ئیواران» ش گواستیبه وه، له وه ده مه دا له سالی ۱۹۴۰ دا يه که م چیرۆکی گهوره و به ناویانگی خۆی نووسی، که بریتی بوو له چیرۆکی نامۆ، بهلام له سالی ۱۹۴۲ دا که وته بهر دیدی خوینه ران.

ئه وجا چوه ریزی بزوتنه وهی «به ره نگاری» دهی داگيرکهری ئه لمانی، له شانهی «خهبات» دا به شداری کرد و بنه پیتی له پاريس مایه وه، خۆی و دهسته یهک له هاو پیکانی بلا و کراوه یه کيان به ناوی «کومبا» (خهبات) وه چاپ و بلا و ده کرد وه، زۆری نه برد و دواي نازادکردنی پاريس له ۲۴ ی ئۆگستۆس ی سالی ۱۹۴۴ دا ئه و بلا و کراوه یه بوو به ره ژنامه یه کی ره ژانه و به زمان حالتي «به ره نگاری» میلی له فهره نسا دا، له وه بهر واره وه ئه لپیر کامۆ بوو به سه ره ژکی نووسینی، بسکال بیای دهستی بهرپه وهی ده برد، ههروه ها له نووسیندا، سارتر، بال و استروک و ئوليفر و... هتد که له وه دوا گه یشتنه لووتکهی نپویانگ به شداریان کرد. ئه م ره ژنامه یه ره لپیکي یه کجار گه وهی له میانی لاوان و نه جه وانانی نازار چه شتووی جهنگدا بینی، ئه و وه چه یه یه ته مه ای ئه وه بوون ده رگای هیواي تازه یان له بهر ده ما بکریته وه، بهرچوون و که ره سه تی خۆی هه پێ له ژباندا. هه ره چهنده ئه م ره ژنامه یه زۆر بلا و نه بوو، بهلام ره لێ له بهری ئاراسته کردنه وه له هه موو ره ژنامه یه کی دی گه وره تر بوو، کامۆ و ده سه کانی تپیدا مانه وه تا بارودۆخ له فهره نسا دا گۆرا، که ره ژده کهی ره ژکی بیرکهره وه و نابرومه ند و خاوه ن را نوێ و چاکه کان نه بوو، به لئکو ره ژکی حیزبه هه لپه ره سه ته کان بوو، وازی له سه ره نووسه ری (کومبا) هینا و به یه کجاری به جیتی هیشته، جیتگای سه ره سوorman نیسه که کاربایه کی جووله کهی تونسی کرې و به زووترین کات کردی به ره ژنامه یه کی ئیستعماریبانهی کۆنه په رستانه ی پێ ئاست.

ئه سه تپه ری ئه ده بی و فیکری کامۆ ده سه تی به بهر زیو نه وه و ده وه شان وه کردبوو، ئه و و سارتر بوون به دوو ئه ده رس بهر زیو تنه وه یه کی په سه نی نوێ له ئه ده ب و فیکری فهره نسا ییدا، کامۆ به دل و به گیان خووی دا به نووسینی ئه ده بی، ره ژمان و شانۆگه ری و وتاری ئه ده بی یه ک له دواي یه کی بلا و ده کرد وه. ئه و و سارته ری هاو پیتی بوون به سه ره نامه دی بزوتنه وهی ئه ده بی و فیکری هه لچوو له فهره نسا دا.

له هه لوتیسه رامیاریه دیاره کانداهنگی دهی زۆر و سه ته م و هه موو جه ره داگيرکهریک به گه شتی و

دهی داگيرکهری فهره نسی له باکووری ئه فهریقا دا به تایبه تی بهرز ده کرده وه. هه رگیز عه ره ب ناتوان هه لوتیسه گه وره کانی ده رباره ی بهرگری له نازادی له تونس و مه راکشدا به تایبه تی ئه و ده مانه ی که سولتان محمه ده ی پینجه م له سالی ۱۹۵۴ دا لی خرا، فه رامۆش بکه ن. ئه و جا بهرگری کردنی له مافی جهزایر له سه ره سه تی و دیاری کردنی چاره نووسی خۆیاندا، هه ره چهنده هه لوتیستی ده رباره ی گيروگرفتی جهزایر که متهر روونه وهک له گيروگرفتی تونس و مه راکش، چونکه هه ره چهنده باوه ری به مافی جهزایر یه کان هه بوو له دیاری کردنی مافی چارنووسی یاندا، مه به سه ت سه ره سه تییه، هه زیشی ده کرد، به شپه وه یه ک پته وندی له نپوان جهزایر و فهره نسا دا هه پێ.

سه باره ت به م هه لوتیسه جوانانه ی ده رباره ی بهرگری له نازادی و هپه رشکردنه سه ره زۆر و سه ته م، سه باره ت به بایه خی مه ره ژقايه تی چیرۆکه کانی و سه باره ت به دل سه زوی به رانه به به جار دانی دادوه ری و قپه زهاته وهی له هپه زی داگيرکهر له سالی ۱۹۷۵ دا خه لاتی نوێلی پێ به خشرا، ئه و و کبلنگ به چوو کترین دوو که سه ی بوون که خه لاتی نوێلیان وه رگرت، که گه وره ترین خه لاتی ئه ده بییه له جیهاندا.

کامۆ گه بییه لووتکهی نپویانگ، بهلام ئه م نپویانگه ته نیا دوو سال دهوامی کرد. کامۆ له سالی ۱۹۶۰ دا له سه عات دوو که م پینچ دهقیقه دا له ره ژکی ۴ ی ینایری ۱۹۶۰ دا جیهانی به جی هشت و کۆچی دوا یی کرد.

کامۆ ده لێ مه رسۆ- پاله وانی سه ره کی کورته ره ژمانی نامۆ- له لام ئینسانیتکی به سه ته زمانه، ئه و هه تا وهی خۆش ده وێ که سه یبه ره له دواي خۆی جی نا هیلێ. (له پيشه کی چاپه قوتابخانه یییه ئه مه ریکاییه کهی ره ژمانی نامۆ ل ۸ نیو یۆرک ۱۹۵۵ ئیلتون ستیشری وه ری گپه راه) له راستیدا ئه و «هه سه تی پێ هوه ده بییه ی» که له وتاره فه لسه فییه درپه کهی «ئه فسانه ی سیزیف» دا هاتوه له مه رسۆ دا به ره جه سه تییه، که سه تی مه رسۆ که باسی ئه م هه سه ته ده کات له م لایه نه وه سارته ره گوته نی: ته تپیقی تپووری ره ژمانی بپه هوه دیه. ئه وه مان بهر ئاشکرا ده کات که بهرچی که له ره ژمان نووسه کان پابه ندن به ره واله ته دیاره کانه وه، بهرچی ره یگای وپه نی هه سه ت پیکرا وه وه گوزار شه له خۆیان ده کن، له بری وردبو نه وه و حوکمدانی ژیری و مه نتقی، مه رسۆ که خۆی ده خاته باوه شی ره واله ته خالیسه کان و ئه زموونی راسته وخۆی زیندو وه وه، له راستیدا هه موو سه یسه مپکی ته فسیر و لیکدان وه ره فه ز ده کات، خۆی ده خاته بیابانیتکی خالی له گه شته ده لاله ت و مانایه ک چ شه ت به لای ئه وه وه و بهر ئه و نه خی نییه جگه له واقعی ئیستای دیاریکراو، به و حیسابه ی زنجیره یه که له له حه زاتی لیک داپراو و رپهوار، چ واتا و ده لاله تی له ئارادا نییه، ئیمه خۆمان له دنیا یه کی ده وله مند ی پر له وینه و ره نگ و هه ستدا ده بیینه وه که چ پته وندییه ک به یه که وه یان نابه سه تی و هپج فیکری به کبان ناخات. هه موو شه تی هه ره چهنده بهرچو ک پێ نه خیکی تایبه تی و دیاری خۆی وه رده گری، هه موو وینه یه ک هه ره چهنده ته نیا و گۆشه گیر بنوین، واتای خۆی وه رده گری.

مەرسۆ بەشئۆھبەك باسى خۆى دەكات وەك ئەوھى «يەكئىكى تر» بىن من «انا» لەلای ئەو واى لىن دىت وەك ئەو «ھو» بىن ھەموو دەستەواژەبەك كە دەى دركئىن، بەتاقى تەنبا دەوھستى، چ پئۆھندىبەك بەدەستەواژەكانى دواى خۆبەوھە نابەستىت، چ مانا و دەلالەتئىك كۆبان ناكاتەوھ، دەستەواژەكان پتر لەوھە نزىك كە ئىشارەتى خىراىن وەك لەوھى يەكەى زمان يان فىكرى بن. دەبى بەكۆمەلئى ھەست و دركى سەرەخۆ، كە لە پال يەكدا دانراون، سىستەمىكى فىكرى ديار رىكبان ناخات، لە نئىو ھەر دەستەواژەبەكدا، بۆشايىبەك لە بئىدەنگى و نەبوون ھەبە.

مەرسۆ لە بەشى يەكەمى رۆمانەكەدا و تا حوكمى خنكاندى بەسەرا دەدرئ، ھەست بەبئىھوودەبى ناكات. خۆ ئەگەر ئەم ھەستى بئىھوودەبىبە ختووكەى ناخى يەكئىك بدات، ئەو ختووكەى ئەو خۆبئەرە دەدات كە ئەم ھەستى ناومىدى پر لە غوربەتە بەبئىھوودەبى راي دەمالئى. خۆ ئەگەر شەبەك دەربارى ھوشبارى لەلای مەرسۆ پئوىست بىن، ئەو لەم قۆناغەدا جۆزئىكە لە وربابوونەوھى راستەوخۆ، زياتر لەو شتە دەچئ، كە پئى دەلئىن فانوسى سىحرى، ھەموو جارئ تىشكەكەى دەخاتە سەر وئىبەك كە جىاوازە لەو وئىبەى لە پئىشەبەوھە ھاتوھ، وئىبەكان بەدابراوى و دوور لە يەكدى دەمئىنەوھ، وەك چۆن لە شرىتئىكى سىنەمايىدا دەى بىن، چ پئۆھندىبەك كۆبان ناكاتەوھ. رەنگە ئەم كەلئىنە ترسانكە بئىدەنگانەى كە وئىبە و دەستەواژەكان لئىك دابىرئ و اباىن لئى دەكات وەكو خەلقەندەى رپوت لەبەر سەرمای زستاندا ھەلبەرز، ئەو ھۆبە بىن كە ئئىمە لە كاتى خۆئىدەوھى ئەم رۆمانەدا وا لئى بكات ھەست بەتەنبايىبەكى قولئى رامالەر بكةىن. مەرسۆ خۆى بۆ ئەزمونى خالىسە ساز دەدا، بۆ ئەو شادىبەى ئئىستا و لەحزەى راستەوخۆ دەى بەخشىت، وەك بئىبى منالئىكى گەورەبە و بۆ يەكەمىن جار چاودەكاتەوھ و پاكى و بئىگەردى رپوناكى دەبئىن و لە دلەوھە گەشكە بەئاھەنگى رەنگەكان دەكات و بەدەم ئىبانى ھەموو بوونەورانەوھ «موجودات» دەرىقئىتەوھ، توور دراوھتە عالەمئىكەوھ نائىناسئىت و بەوھ حوكم دراوھ كە لە كۆمەلگايەكدا بئى كە لە زمانى تئى ناگەن، چارەنووسى بەستراوھ بەخەلكانئىكەوھ، بىررپوچوون و رەوشئىان شتئىكى غەربە، ناتوانئى و نايەوئى ھۆگرى بئى، وەكو غەربىن لە نئىو غەرباندا دەئى، ئەو بۆ ئئىمەش ئئىمەى كە دەىخوئىنەوھ و شوئىن پئى چارەنووسى ھەلدەگرىن، ئئىسانئىكى غەربە چ جئىبەك لە سىستەمى ئامادەكراوى قىبەم و رەوشتماندا نائىن كە بۆ ئەو گونجايى، ئئىمە لە ھەمان كاتدا ھەست بەغوربەت و بئىگەردى «برى»ى ئەو دەكەىن. بەلام ھەستئىك، تووربى و ترس و بەزەبى تئىدا تئىكەل دەبئ، ئئىمە نازانئىن لە ئاستى ئەم ئئىسانە سەبەدا كە لە ھىچەوھ دەست بئى دەكات و ناشىبەوئى لئى لايدا چى بكةىن.

ئەلھەقى مەرسۆ ئئىسانئىكى بئىگەردە بەھەموو واتاى وشەى بئىگەردى. لووتكەى بئىگەردى و تاوانەكەى لە ھەمان كاتدا لەوھەدایە كە ئەو تاكو ئئىستا ئىبانى خۆى گوزەرانندوھ بئى ئەوھى لەلایەن خۆبەوھە گومان بخاتە دلئى ئئىسانئىكەوھ، ئەو فئىشەكەى لە دەمانچەكەى دەردەچئ بۆ ئەوھى كابرابەكى عەرەب بكوئى چاوى خەلكى لئى دەكاتەوھ. ئەم تاوانەى كە رئى كەوت، رئىكەوتئىكى كوئىر كرى بەرئىبەوھ، بەرئىژەى وەكئىل نىابەوھ ئەنجامە نەك سەردەتا. تئىشكى خستە سەر ئەو ئىبانەى تا ئئىستا

بەخەمساردى و بئى موپالائى گوزەرانندووبەتى، ئەو جگەرەبەى كە بەبئى مەبەست لەبەردەم لاشەى راكشاوى داىكى، ئەو فرمئىسكانەى بۆ ناشتئى داىكى نەبئىشت، ئەو چاودەمكردەنەكەمەى، ئەو فئىلمەى لەگەل مارى دۆستئىدا دواى مردنى داىكى بەماوھەكى كەم بۆى چو، ھەموو ئەمانە دەبن بەتاوانئىك كە كەس نايەوئى پئى بەخشىت، كەواتە مەرسۆ تاوانبارئىكى ھەرە گەورەى تاوان بو، گوناحى ھەرە گەورەشى ئەوھە باوھرى بە«گوناح» نەبووھ يان لە واتاى تئى نەگەبى، بەرانبەر بەنەرىت و خورئى كۆمەلگە بەخەمساردى و گوئى نەدانەوھ دەوھستا، ئەو ئئىستا لە رپوانگەى پرسكار «محقق» و «قازىبەوھ» درئدەبە و دوژمنى مەسئىحە.

مەرسۆ وا سەبىرى مەسەلەكە دەكات وەكو ئەوھى ئئىسانئىكى دى موھاكەمە بكةن كە پئۆھندى بەمەوھ ھەر نەبئ، ھەستكردن بەبئىھوودەبى لە ناخئىدا راكشاوھ و، ھەلئىناسئىت ھەر چەندە ئەم ئئىسانە بەتەنبا بەرپووى كۆمەلگادا دەتەقئ، كە لە كەسئى پرسكار و قازىبەكاندا و شاھتەكان و قەشەى زىندانەكەدا و ھەموو نەرىتئىكى رەوشئىدا خۆى دەنوئىنئ، ئەم ھەستكردن بەبئىھوودەبىبە لەلای ئەو ناگاتە قۆناغى ھوشبارى، ھەموو وشەبەك كە مەرسۆ دەبىركئىنئ، لە ھەستەوھ و لە وئىبەوھ ھەلدەقولئى، كەچى ھەر وشەبەك كە پرسكار دەبىركئىنئ دەلالەت لە مانابەك، يان شئۆھبەك لە شئۆھكانى سىستەمى شارستانى و كۆمەلایەتى دەكات. بەم چەشنە مەرسۆ بەغەربى دەمئىنئىتەوھ لە بەردەم خۆى و لەبەردەم ئەو كۆمەلگايەى كە تاوانبارى دەكات و بەرەو مل قرتاندى رپوانە دەكات.

حوكمى خنكاندى وەكو شمشئىرى جەلاد دەنگ دەداتەوھ، قەشەى زىندانەكە سەردانى دەكات، ئەوساكە مەرسۆ ھەستى بئىھوودەبى لەلا دەگاتە ھوشبارى و رادەپەرى، لەو دەمەيدا كە مەرسۆ پابەندە بەشادى ئەم دنباوھ، دەبئىن قەشەكە بەلئىنى شادى ئەو دنباى دەداتئ، مەرسۆ ئەم ھىوايە رەفز دەكات، لە قەشەكە رادەپەرى و ھاوارى بەسەردا دەكات، ھەموو ئەم مژدەبەى كە بەدلئىبەىبە دەم دەئىتئ، يەك تال لە قزئى ئافرەتئى ناھئىنئ، ياخبوونەكەى، ئەو ياخبوونە نئىبە كە ئئىسان بەناوى ھەموو مرقؤايەتئىبەوھ بانگەواز و جارى بۆ دەدات، ھەرەھا بەناوى سروسئى مرقؤايەتئىبەوھ، بەلكو ياخبوونە بەناوى شادى سەر ئەررەوھ كە تا ئەم كاتە بەبئى ئەوھى پئى بزائى لەزەتى لئى وەرگرتوھ، «ھەستەم كرى، شاد بووم و ھئىشتاش ھەر شادم» ھەمان شادىبە كە كامۆلە وتارى (أعراس)دا باسى كرىوھ و ھەلقولارى كلؤلئىبەكى بئى پراوھەبە.

مەرسۆ لە ھەموو ئىبانئىدا ھەر بەتەنبا ماىبەوھ، ھەستى بەبوونى كەسانى تر نەكرد، تەنبا لەكاتى مەرگدا نەبئ، ئئىستا بئىر لە داىكى دەكاتەوھ، ئەو داىكەى ئەمىيان لەسەر تاوانبار كرى كە گوايە خۆشى نەوبىستوھ، ھەرەھا بئىر لە خەلكى دەكاتەوھ، ئەو خەلكانەى لە نئىباندا دەمئى. ئەمىرؤ ھەموو ئاوانئىكى ئەوھە، بۆ ئەوھى ھەستى تەنبايى كەم بئىتەوھ، لە رئىگای چوئىدا بۆ سئىدارە زۆرتئىن ژمارە لە تەماشاكەران بئىنئى كە بەھاوارى رقى و قئىن و كئىنەوھ پئىشواى بكةن.

تاقه شوپنیک بو که له که نار که دا سیبهر دهیگرته وه، لهو دهمه دا که له بهر تیشکی سووتینه ری هه تاودا ههنگاوی دهن، یه کیتک له عه ره به کانی بینی راکشاوره و شا به سه پان ناگری، به هه رحال هه لده کیشیتته دهمانچه و چوار گولله بانه و بان یهک به کابرای عاره به وه دهنی و گیانی له بهر ده بری.

بهشی دووه می سه رگوزشته می مه رسۆ به دهوری ئه و «۱» مانگه دا ده سو پرتته وه که له زیندانا به سه ری ده بات، چۆنیته می مو حاکه مه کردنی حوکمی ئیعدام، رۆژانی پیش جیبه جیکردنی حوکمی ئیعدام، ئه و ماوه دوور و دریتزه نیوان تاوان و مو حاکه مه، ته نیا هه ندی جار حاکمی ته حقیق، مو حامی ماری و کاهینی زیندانه که ده بینی، مه رسۆ به هیج جۆری نایه وی به رگری له خۆی بکات. بهشی دووه می جیاوازتره له بهشی یه که م، بهشی دووه له دوو ناستدایه، ناستی ده ره وه که به مو حاکه مه کۆتایی دئ، ناستی ناوه وه که له کۆتایی رۆمانه که دا ده گاته لووتکه، ئه وهش روو به روو بوونه وهی کاهینی زیندانه که یه، لهو دهمه دا که مه رسۆ چاوه روانی رۆژبوونه وهی رۆژی جیبه جیکردنی حوکمی ئیعدامه که ده کات.

رۆمانی نامۆ ئه لیبیر کامۆ یه کیتکه لهو کاره ئه ده بیبانه ی که گه لئ گف توگۆ و وتووێژی به رده و امی دروست کرد، به هاواریکی ناو می دانه به رانبهر به ژبان هاته ژماردن، ههروه ها وا ژمی دردا که به رجه سته کردنیکی روانینی نه هیلستانه ی ئه وتۆیه، که ئینکاری گشت به هایهک ده کات، ئه مه جگه له وهی به نیمچه مانیفیستیک ده رباره ی ئیغتی راب له قه لهم درا.

دیاره ئه وهش خه ته ریکه روو له هه سوو کاریکی هونه ری ده کات، ئه گه ر به تۆیزی له ده ره وه به سه ریا سه به تیرئ گه لئ لیکدانه وه و ئیفرزاتی به سه ردا بار ده کړئ، رهنگه لیکدانه وه و ئیفرزاتی جوان بی، به لام کاره که سپرۆ ده کات چونکه مۆله تی نادات له ناوه وه تیشک بخاته سه ر خۆی و روونتر و جوانتر بنوینئ.

کامۆ له پیتشه کی نامیلکه ی (الظهر و الوجه) دا ۱۹۵۷ ده لئ: (ته نانه ت ساته کانی یاخیوو نیشم، هه میشه پرشنگدار بوون. زرووف خسته نیوان کویره وه ری و هه تاوه وه، کویره وه ری رتی نه دام دوا ی ئه و بوچوونه بکه وم که ده لئ هه سوو شتی له میژوودا و له سایه ی هه تاودا چاکه و به جیبه، هه تاویش فیری کردم که میژوو هه سوو شتی نیبه، که ژبان بگۆزین به لئ، به رزی بکه یه وه بو رووناک، بو خۆمان، بو گشت به سه ربیه ت به لئ، به لام که عالمه بگۆزین نه خیر، چونکه عالمه م کردووه .)

رهنگه بی سوود نه بی ئه گه ر قسه کا ئمان پتر روون بکه یه وه، ئه و گۆرینی ژبانیه ی که کامۆ باسی ده کات، ئامانجی به رز و به شکۆی هونه ره لای رامسۆی شاعیر، نزیک نیوان ئه و و کامۆ هه ره له سنووری ئه م چه مک و تیگه یشتی رۆلی هونه ردا نه وه ستاوه، له وه قولتتره، ره گوریشیه ی له زمینه ی ئه و هه سته هیلینه نو تیه هاویه شه ی نیوانی اندا دا کوتاوه، که به تاشکرا بو وینه له چامه کی رامسۆ (الشمس والجسد) و له (اعراس) ی کامۆ دا ده وئ، کامۆ گۆرینی ژبان له پارسه نگ و به رامبه ر به گۆرینی عالمه داده تی و ده لئ (عالمه م کردووه به خوام) ئه گه ر مه به ستمان بی زیاتر له و قسه یه ی دوا بی تی بگه یین، ئه و ده گه ر پینه وه بو لفالیری که ته نیا به ریکه وت نیبه، فالیری له چامه ی (المقبرة البحریه) دا و کامۆ له کاره بنه رته ییه که یدا (أسطورة سیزیف) به هه مان دیری پندار ده ست بی بکه ن، کامۆ دریتزه

نامۆ بریتیه له دوو بهش، بهشی یه که م به کوشتنی کابرایه کی عه ره ب له سه ر که ناریک له که نار کانی جه زاتیردا کۆتایی پی دئ، بهشی دووه م به وه کۆتایی دئ که مه رسۆ له ئه نجامی ئه و کاره یدا بو مه قسه له که ده برئ، مه رسۆ فه رمان به ره له یه کیتک له نوو سینگه کانی جه زاتیردا، دایکی له یه ککه وه ته خانه یه ک دایه، برووسکه یه کی ده گاتی و هه والی مه رگی دایکی تیدایه، ده ست به گیترا نه وه ی چیرۆکه که ی دایکی ده کات، دوو رۆژ مادونی وه رده گری و ده چی بۆ یه ککه وه ته خانه که، به دریتزایی ئه و شه وه به دیار ته ره که ی دایکی به وه داد نه یشتی بۆ سه یه نی له گه ل به ریکردنی ته ره مه که ی دایکی دا بۆ گۆرستان ده چی، هیج جۆره خه مییک یان هه سستییک نا نویتنی، ته نیا ئه وه نه بی له ئه نجامی گه رمادا هه ست به شه که تی ده کات، له کاتی دانیشندا دوو فینجان قاوه ده خواته وه و جگه ره یه کی به سه را ده کات ئه نجا چاوئ گه رم ده کات.

که ده گه ر پیتته وه بو جه زاتیر، ده زانی ئه و رۆژه شه مه یه واته یه که م پشوو ی کۆتایی هه فته یه. دیاره ئه م رۆژه گرنگترین رۆژانی هه فته یه، بو که سانی که ژبانیان رۆتینه، ده چی بو مه له کردن، به ریکه وت تووشی ماری ده بی، ماری کیژیکه سه رده مییک له هه مان دائیره ی مه رسۆ دا کاری کردووه، له گه لیدا ده چی بۆ سینه ما بو بینی فیلمیکی هه زلی، ئه و جا ده بیاته وه بو مالی، ده ست به عه شقبازی ده که ن، رۆژی دوو شه مه وه کو جاری جارن بو سه ر کاره که ی ده گه ر پیتته وه، ئه و ژینگه یه ی چینی کریکار ده بینن که تیدایا ده ژین، سیلیست ژنیکه و خاوه نی خوار دنگایه کی بچوو که، خه ریکی نان خوار دنه سه مانۆ پیره میتر دیکه به ته نی و له گه ل سه گنکی پیردا ده ژی، لپی ده دا و جینیوی پی ده دا، شه ویک له سه ر بانیتزه که ی خۆیه وه که به ته نیشت ژووره که ی مه رسۆ ده یه بو سه گه و نیو وه که ی ده گه رئ «ریمون» یش کابرایه کی ره وشت گوماناوییه ده لئین گوایه، گه واده.

لئ ریمون، هه سستیکی ئاپرومه ندانه ی سه ره تایی تیدایه که هه ست ده کات دۆسته عه ره به که ی خیانه تی لئ ده کات، نه خشه ی تۆله سه ندنه وه ده کیشیت، یه که م هه نگاوی ئه وه ده بیته داوا له مه رسۆ بکات که به زمانی ئه وه وه نامه یه ک بو دۆسته که ی بنووسیت، ئه و جا به شپوه یه کی در ندانه ده که ویتته ویزه ی دۆسته که ی و ئه مه تاشکرا ده بیته، داوا له مه رسۆ ده کات که له دادگا شایه تی بو بدات. مه رسۆش را زی ده بیته.

له پشوو ی کۆتایی هه فته ی سییه می دوا ی مر دنی دایکی مه رسۆ، ریمون مه رسۆ و ماری داوه ت ده کات که رۆژیک له گه لدا و له گه ل برادره کانی (آل ماسون) به نه سه ر، که ده ست به گه شت و گه ر دش ده که ن، چه ند عه ره بییک دوا یان ده که ون، ده بی به شه ریان، یه کیتک له عه ره به کان چه قۆیه ک له ریمون ده دات و برینداری ده کات، مه رسۆ ناو بیژئ کردن و دهمانچه که ی له ریمون وه رگرت، عه ره به کان کشانه وه، دوا ی فرا ئینیکی به له زه ت و خوار دنه وه یه کی زۆر، مه رسۆ به که نار که دا ده که ویتته بیاسه و روو ده کاته کانیه ک،

به پیشه‌کبیسه‌ده‌دهات و ده‌لئی (ده‌باردی خودی ژیان دوی تیپه‌ریونی ئەم هه‌موو ساله‌ چ شتی‌کم نییه بیخه‌مه سه‌ر ئەودی له «الظهر والوجه» دا گتومه، که چ خۆشه‌ویستییه‌کی ژیان نییه به‌بی وه‌رسبون لئی.

که ئەو قسه‌یه‌م کرد. ئەم ده‌زانی تا چ راده‌یه‌ک راست‌گۆیی تیدایه‌ چونکه‌ ساته‌ نائومی‌یدییه راسته‌قیینه‌کانم نه‌ده‌ناسی وه‌ک له‌وه‌دوا ناسیم. ئەودی هه‌موو شتی‌کی له‌ ناخمدای ویران کرد ته‌نیا ئەو ئەله‌ها و ئاره‌زووه‌ بی پایانه‌ بوو بۆ ژیان ئەودی تا ئەمرۆش هه‌ستی پین ده‌که‌م، ئەودی تاریکترین لاپه‌ره‌کانی «الظهر والوجه» لئی دوا، بریتییه‌ له‌ ئەله‌هایه‌کی بی وینه‌ و ژهم برده‌یییه‌کی بی سنوور بۆ ژیان به‌خراپترین و چاکترین شته‌وه‌.

ئەوجا ده‌بینن له‌ کۆتایی (الصیف في الجزائر) و (أعراس) ۱۹۳۸ دا ده‌لئی: (چونکه‌ ئەگه‌ر هه‌له‌ و خه‌تایه‌ک هه‌بی بکری ده‌ره‌ق به‌ژیان، په‌نگه‌ ئەو هه‌له‌یه‌ نائومی‌دیوون نه‌بی له‌ ژیان به‌ئه‌ندازه‌ی ئەودی وازه‌ینان بی لئی به‌ئومی‌دی ژیان‌تیکی دی له‌ ناینده‌دا.)

ئەمه‌ روویه‌کی زۆر باه‌خداره‌ بۆ چوونه‌ ناو فیکر و تیگه‌یشتنی هه‌لۆیستی کامۆ، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ وازی له‌ غه‌یبایه‌تی مه‌سیح هینا. له‌ ئەنجامدا غه‌یبایه‌تی سه‌ر زه‌وی په‌فز کرد. (ئینسانی یاخی ۱۹۵۱) هه‌لۆیستی یۆنانی ده‌باردی ژیان په‌سه‌ند کرد و تا راده‌ی پیروزی خۆشی ویست و قه‌دری زانی، (گالیلۆ که‌ راستییه‌کی زانستی گرنگی دۆزییه‌وه‌، زۆر به‌ئاسانیش نوکولی لئ کرد، هه‌ر که‌ بینی ژیان له‌ خه‌ته‌ر دایه‌ خۆی لئ به‌ری کرد. له‌ روانگه‌یه‌کی دیاری کراوه‌وه‌ ده‌توانی، بگوتی زۆر چاکی کرد، چونکه‌ ئەوه‌ مه‌سه‌له‌یه‌ک نه‌بوو که‌ له‌ پیناویدا بیسته‌ سووتاندن، زه‌وی به‌ده‌وری پۆژدا بسووری‌تیه‌وه‌ یان پۆژ به‌ده‌وری زه‌ویدا بسووری‌تیه‌وه‌. شتی‌که‌ هاوتای ژیان ناکاته‌وه‌) سیزیف ۱۹۴۳ کامۆ وه‌کو هیلینییه‌ کۆنه‌کان، عالم قیوول ده‌کات، په‌فزی ناکات، دژایه‌تی ناکات، خۆی لئ نادن‌تیته‌وه‌، به‌لکو به‌خۆشه‌ویستییه‌وه‌ پیشوازی لئ ده‌کات، ده‌یکات به‌ (خوا) کامۆ مه‌له‌کووته‌ و مه‌مله‌که‌تی مه‌به‌سته‌کان وه‌کو یه‌ک په‌فز ده‌کات، (مه‌له‌کووت چ شتی‌ک پیشکه‌ش ناکات جگه‌ له‌ دووره‌په‌رتیزی و چاوپۆشی له‌ ژیان، که‌واته‌ بی که‌لکه‌ و سوودی ناگه‌یه‌نی، مه‌مله‌که‌تی مه‌به‌سته‌کانیش جگه‌ له‌ ویرانکاری چیدی پیشکه‌ش ناکات که‌واته‌ ئەویش بی که‌لکه‌، بۆیه‌ هه‌ردووکیان ویرای جیوازی نیتوانیان له‌ یه‌ک شتدا یه‌ک ده‌گره‌وه‌ که‌ ئەویش په‌فزی سوول‌ه‌کردنه‌ له‌ گه‌ل ژيانا ئەو به‌هایه‌یه‌ که‌ یاخی‌بون په‌رده‌ی له‌سه‌ر هه‌لده‌مالی، که‌واته‌ شتاقبان هه‌یچمان پیشکه‌ش ناکه‌ن جگه‌ له‌ دوو جوهره‌ نمونه‌ی زۆر دوور له‌ واقیعه‌وه‌.) ئینسانی یاخی.

د. عبدالغفار مكاوي له‌ لیکنۆلینه‌وه‌ به‌تامه‌که‌یدا (ئه‌لبیر کامۆ، هه‌ل‌دانئ بۆ لیکنۆلینه‌وه‌ی فیکری فه‌لسه‌فی، بلاوه‌خانه‌ی المعارف القاها) دا ده‌لئی: ئەم فیکره‌ی که‌ عه‌قل رزگار ده‌کات و ده‌یخاته‌، جیگای متمانه‌ و پروای ته‌واوه‌وه‌، کامۆ نیتی دهنئ (فکر الظهیره) نمونه‌ی بالای ئەو بریتییه‌ له‌ فیکری یۆنانی که‌ هه‌میشه‌ په‌بامداری ته‌سه‌وری هه‌ده‌، په‌رگیری له‌ هه‌یج شتی‌کدا نه‌کردوه‌، نه‌ له‌ پیروزی نه‌ له‌ عه‌قل ئەو فیکره‌ی توانی پارێزگاری نیتوان سیتبه‌ر و رووناکی بکات و پایه‌ی مرۆف له‌ سروشت و غه‌یب

و له‌ باره‌گای خواکاندا دیاری بکات، بریتییه‌ له‌ فیکری سنوور و پیتوانه‌ (الحمد والمقیاس) ئەوه‌ش فیکری به‌کتییه‌کی ئەوتۆیه‌ که‌ چ شتی‌کی ده‌باردی که‌لکه‌له‌ی شمولییه‌ت نه‌ناسیوه‌، که‌ ئەورۆ هه‌ره‌شه‌ له‌ کوشتنی ئەوروپا ده‌کات، کامۆ گوتنه‌ی، ئەوجا د. مه‌کاوی ده‌گه‌ریتیه‌وه‌ سه‌ر باسه‌که‌ی و ده‌لئی (فیکری ظهیره‌ی یۆنانی له‌ لای ئەلبیر کامۆ فیکری نیوه‌ی شوه‌ی ئەوروپا ده‌گه‌یه‌نی که‌ به‌وپه‌ری خه‌ت‌راییه‌وه‌ به‌ره‌ داگیرکردنی شمول ده‌چیت و بی وچان سنووره‌کان ده‌به‌زینی تا خۆی بخاته‌ گیتاوی سه‌رکیشی و مله‌ویری بی سنووره‌وه‌.)

له‌پال ئەو هه‌سته‌دا به‌نرخ‌ی ژیان، هه‌ستی تامه‌زرۆیی ژیان ئەو تامه‌زرۆیییه‌ی که‌ هه‌رگیز له‌ جۆش و خروش ناکه‌وی، هه‌ستی بیه‌هوده‌بیش له‌لای کامۆ ده‌بینن، ئەو هه‌سته‌ی وای له‌ کامۆ کرد له‌ سه‌ره‌تای سیزیفدا پریری ئەوه‌ بدا که‌ یه‌ک مه‌سه‌له‌ی فه‌لسه‌فی هه‌یه‌ و له‌ راستیدا خه‌ته‌ره‌، مه‌سه‌له‌ی خۆکوژی (حوکمدان له‌سه‌ر ئەودی ئاخۆ ژیان ئەوه‌ دیتیت یان ناهیتت که‌ بژیت، ئەوه‌ مه‌به‌ستی گه‌وه‌ه‌ری فه‌لسه‌فه‌یه‌.)

شان به‌شانی مه‌سه‌له‌ی خۆکوژی، هیوا و ئومی‌د ده‌بینن. (سندووقی باندورا که‌ گشت به‌لا و نه‌هامه‌تییه‌کی ئینسانی تیدا کۆتیه‌وه‌، یۆنانییه‌کان له‌ ئەنجاما هیوا و ئومی‌دان لئ ده‌ره‌ینا، دوی گشت خراپه‌کارییه‌کانی دی، به‌و حیسابه‌ی له‌ هه‌موویان خراپه‌ره‌. له‌ راستیدا من چ شتی ناییم له‌ په‌مز و هه‌مایه‌ که‌ کاریگه‌رتر بی له‌ ده‌روونا، چونکه‌ ئومی‌د به‌په‌چه‌وانه‌ی باوه‌ری باوه‌وه‌، به‌رامبه‌ر به‌ته‌سلیم بوونه‌ (الصیف في الجزائر) به‌راده‌ی ئەودی که‌ کامۆ خۆکوژی جه‌سته‌یی په‌فز ده‌کات. خۆکوژی میتافیزیکیش په‌فز ده‌کات، هیوا، خۆکوژی، سووکایه‌تی پیکردنی بوونه‌، نکۆلی کردنه‌ له‌ بوون، له‌ سیزیفدا ده‌رسێ (ئاخۆ بیه‌هوده‌یی بوون، ناچاره‌ ده‌کا له‌ ریگای هیوا یان خۆکوژییه‌وه‌ لئی هه‌لئی؟) هه‌لبه‌ت وه‌لام له‌ گشت بیه‌رکردنه‌وه‌یدا نه‌ئه‌ ئه‌ی چار- ئەگه‌ر چاریک هه‌بی بۆ رووبه‌رووبوونه‌ی بیه‌هوده‌بیش ئەوا خۆکوژی نییه‌، خۆ دۆزینه‌وه‌ له‌ عالمدا نییه‌ هه‌روه‌ها چاوه‌روانکردنی عالم‌میکی دی نییه‌ که‌ په‌ر و ناماقۆل نه‌بی. چار له‌ به‌زاندنی سنووری خودی بیه‌هوده‌بیه‌که‌دایه‌، به‌زاندنی سنووری راکردن و هه‌لاتن له‌ بیه‌هوده‌بیه‌ یاخۆ هه‌لخه‌له‌تاندنی ئینسان خۆیه‌تی، به‌لکو هه‌نگاو نانه‌ به‌ره‌ ناوجه‌رگه‌یان، به‌ره‌نگاربوونه‌ی ژیان به‌وه‌ی تیکه‌لی بیی و ئالکای بیی و بیدۆزیتیه‌وه‌ و تیدیدا بژیت (ئینسان له‌سایه‌ی هه‌ستکردن به‌بیه‌هوده‌بیدا له‌ ژانه‌کان ورد ده‌بیتیه‌وه‌، بته‌کان که‌ر ده‌کات ئەوسا که‌ زه‌وی له‌ که‌ونیدا، که‌ له‌ پر ناچاری بیده‌نگی کراوه‌، له‌ ریگای هه‌زاران ده‌نگی بچکۆله‌ی ئاوتیه‌ی دل‌به‌ندییه‌وه‌ دیته‌ زمان و گۆ. چ هه‌تاوی بی سیتبه‌ر نییه‌ و پیتوسته‌ شه‌و بناسین. (سیزیف). ئینسان‌تیک که‌ هه‌ست به‌بیه‌هوده‌یی بکات، ده‌توانی به‌هه‌یواوه‌ سه‌رقال بی، ئەگه‌ر هیوا هه‌بی- نای له‌ راستیدا- ئەوه‌نده‌ سه‌رقالی بکات، به‌ئه‌ندازه‌ی ئەودی که‌ پیتوسته‌ ده‌ستبه‌رداری هه‌لاتن و خۆ هه‌لخه‌له‌تاندن بی. (هه‌مان سه‌رچاوه‌).

تیکه‌لبوون و چوونه‌ ناو ژیان له‌ به‌رامبه‌ر بیه‌هوده‌بیدا، له‌لای کامۆ یاخی‌بوونی بی وچان ده‌گه‌یه‌نی، یاخی‌بوون به‌واتای په‌فزکردنی ناماقۆلییه‌تی عالم، چا و نه‌پۆشین و خۆنه‌دزینه‌وه‌ له‌ عالم.

دیاره هم نویتشه کورته، مؤلته تی ئهوه نادات تهواوی ههلویتستهکانی کامۆ بخریتته روو. یان دهرفته تی ئهوه نادات ههموو ئهو ریگایانه، شی بکرتنهوه که بیری کامۆ پیتیدا تیبه ریوه، لیره دا مه بهستمان گه لاله کردنی پوخته یه که که روونکی داخلی بخاته سهه عالمی چیرۆکی نامۆ. وتمان ژبان، بو خوی له خۆیدا، قیمه تی هوه و له ناخیره له لای کامۆ چ قیمه تیکی دی لهو بهرزتر نییه، دیاره له بهرامبهه هم قیمه ته بهرزهدا حه قبه تی مهرگ و بیهووده یی بوون هه یه. له نیوان ژبان و مهرگیشدا ره فزی ته نازول و خۆ کوژی هه یه، ره فزی هه لاتن و خۆ هه لئه تاندن هه یه، هه لوئیکی باخبوونیکه یی برانه وه یه، تاقه ریگایه بو به زانندی سنووری بیهووده یی و تیکه لیبون به ژبان. ههروه ها گه رانه به دوا یه و عییدا. وه عی به یون، له راستیدا هم ههست و وه عیه لهو بازنه داخراوه دا- بانه وئ و نه مانه وئ- ههستکردنه به بیهووده یی، به بیکه لکی ههموو جوهره کاری، به پوچی و بی مانایی ههموو هه لوئیک، (ههستان، ترام، چوار سه عات کارکردن، خه وتن، دووشه مه، سه شه مه، چوار شه مه، پینج شه مه، هه یینی، شه مه. هتد. ئه مه ریگایه که هه میسه ناگیریتته بهر، چونکه زۆر نابات پرسیاریک له دهره وندا قووت ده بیته وه، بوچی، ئه وکاته هه زه یی بهش ده یی له و وه نه وه پیتوسته ی بهرده وام بوونی ژبان) نامۆ.

لئ ئه وه ههسته بو خۆی، ئه وه ناگاییه سهخته، ئه وه رووه روو بوونه وه بی پهرده یی بوون له ناو جهه رگه ی بیهووده ییه وه تاقه ریگاریوونیکه له باره، ریگاریوونی چی؟ ریگاریوونی رۆح وهک (باوکه بانیلو) له (رشانه وه دا) ده یلی؟ نه خیر، ریگاریوونی جهسته کانه وهک کامۆ به زمانی (دکتۆر ریو) وه له هه مان به ره مه دا ده یلی، ئه وه ریگاریوونیکه له لای کامۆ چ ریگایه کی بو نییه، جگه له ریگای ههسته کان نه یی.

کامۆ له چیرۆکی نامۆ دا- له شه خسیه تی مه رسۆ دا- بوونه وه ریکه حسی خالیسه پیشکه شه ده کات. ژبان له لای بریتیه له تیرکردنیکه جهسته یی بهرده وام، به راده یهک وای لئ ده کات به ناشکر و به و سادیه یی که له نه نجامدا به ره مه قسه له ی برد به نه و قاته که ی بلئ که (پیتوستیه جهسته ییه کانی زۆر جار زان ده یی به سه ره ههسته کانی و ده ییشوین) و ئه وه رۆژه ی که دایکی نیژا (ماندوو بو، به راده ی پیتوست دهرفته تی نوستنی بو نه ره خسا).

کامۆ له مه ر ئه و پاله وانه ی، گوته ویه تی (ئینسانیکه به سه ته زمانی رووته، ئینسانیکه، خه لکی ظهیره یه) ئه گه ر بیرمان بیته وه هم بت په رسته، ژیا، حوکم درا و له رژیمنیکه ئه وروپایی مه سیحیدا کوژا. به گویره ی فیکری کامۆ هه لئ قولاوی نبوه شه وه، هه لته ت ئه وه شه ده زانین که بو وهک به سه ته زمانی ده بیینی، بوچی وهک خوی نیوی ناوه بیگانه یه، دیاره ئه مه فیلتیکی رۆمان نوسی نییه که هه تاو ئه و رۆله گرنگه له رۆمانی نامۆ دا بیینی، مه رسۆ له و ده مه دا پیاری کوشت که له ژیر کارتیکردنی هه تاو دا بو، ئه مه شی بو ههموو ئه وانه دووباره ده کرده وه که پرسیاربان له مه ر هوی تاوانه که ی کردبا واته ئه مه ی له کهس نه ده شارده وه! هه تاو سه ره گیشکه ی پی خست، که وته ورتنه کردن، په نجه ی به په له پیتکه وه نا و ئینسانیکه دی کوشت، وهک ئه وه ی ره وتی کاره که ئه وه بلئ که مه رسۆش نیچیریکه، وهکو نیچیره که ی خوی، چونکه خه لکی شارستانیه تیکی ناووک و نامۆ و قه رزارباره ئه مه ده لاقه یه که ده توانی لیبوه

پروانریته شه خسیه تی مه رسۆ، ده لاقه که ی دی ئه وه یه که سارته ر ئیشاره تی بو کردوه مه رسۆ حیکایه ته که ی به رجه سه ته کردنیکه رۆمانی بیهووده ییه.

مه رسۆ له ده لاقه ی یه که مه وه، وهکو خه لقه نده یهک له چوارچیه ی ئه و شارستانیه ته دا ده سو ریتته وه، که فیکری یۆنانی تیدا له دایک بوو، که کامۆ و ههموو کامۆ ئاساییه کان هه لوئبان دا سه ره له نو ی زیندوو ی بکه نه وه، بو یه ئینسانیکه بت په رست و له سایه یی شارستانیه تیکی نامۆی له دهره وه هینراو دا ده ژی، شارستانیه تیکه که له ساتی میژوو یی کاره ساته که یدا زان و باوه، بو یه وهکو نامۆ و بیگانه یهک ده ژی، ره فز ده کری، قه رزاربار ده کری، ده کوژری، چونکه بیگانه یه.

له ده لاقه ی دووه مه وه که سارته ر وه ری ده گری و بو لیکدانه وه ی به ره مه که له سه ری ده وه ستی سووره له سه ری- خه لقه نده یه کی عه به سییه- گه رچی ته نیا له و ساته دا هه ست به بیهووده یی ده کا، که له زیندانه که یدا رووه یه رووی مه رگ ده بیته وه.

به ره مه که، وپرای ئه مه و ئه وه، به رجه سه ته کردنی پروانریته یی یه جگار قوول و به نا زا ره بو روویه ک له رووه کانی بیهووده یی ژبان، که ده قا و ده ق رووی په یوه ندی تاکه به خه لکه وه و راده ی خه ته ری به ریژه ی تاکه وه، هه ر له بهر ئه وه ی ئه و ته نیا باله و ئه وان زۆرن. ئه وه روویه که ده مانگه به نیتته زه مینه یهک که زۆر جار کامۆ رووی ته ده کات، سه رقالییه کی بنه ره تی بو پیک دینیت، گیروگرتی عه داله ت وا بزاین پیتوست به وه ناکات بلتین کاری گه وره ی هونه ری وهک کاره کانی هم نوسه ره، ده جوولئ و ده ژی و گه واهی خۆی له ده لاقه یهک زیاتره وه ده دات، قوولی و چاکی و گشتیه تی خۆی له م فره لایه نییه وه وه رده گری، له ده و له مه ندی به پیتی جیهانی ناوه وه ی وه رده گری.

ره نگه خراب نه یی له لایه کی تره وه ئه وه بلتین که بابه تی نامۆ له و کارانه ی کامۆ که له پال سن به ره مه ی تریدا ئه گه ر هم ده برینه دروست بیت- نو سه ر بیر و توانای دا هینانی خۆی تیدا خسته کار بو شیه ته لکرده وه ی ئه وه ی که له پیشه کی سیزفدا ناوی لئ نا (ئه وه ههستی بیهووده ییه ی که مرۆف ده بیینی له م سه ده با و بلا وه دا) بو ئه مه ش ریگای جودای شیه ی ئه ده یی و شینوازی چاره کردنی گرت بهر (نامۆ ۱۹۴۲، ئه ستوره ی سیزیف ۱۹۴۳، به ده حالیبوون ۱۹۴۴، کالی گولا ۱۹۴۵)، له راستیدا چ ریگایهک نییه بو ته ماشا کردنی به ره مه یک له م به ره مه مانه، بی سیانه که ی دی، ئاخۆ ئه مه ریکه وته، که مه رسۆ له زیندانه که یدا چاوی به پارچه رۆژنامه یه کی دراو بکه وئ و بیی به هه وینی کاره ساتیکه ی بیهووده یی له شانۆگری (به ده حالیبوون) دا؟

شایه نی با سه ئه وه شه بلتین که کامۆ له پال ئه وه دا که یه کجار سه رقالی چه مکی عه داله ت بوو، وهک زۆریه ی رۆشنیرانی سه رده مه که شی قینیکه یه کجار زۆری له سزای خنکاندن بوو، کامۆ هونه ره مندیکه مه زن بوو، تیورسینیکه گه وره بوو، پیشه ورده که شی خسته خزمه ت بیره کانییه وه و توانایه کی چاکی له به کاره ییانی چه کی ته وس و توانجدا خسته کار... ده با ئیستاش له دیوی ناوه وه پروانینه به ره مه مه کانی، مه رسۆ کیه ی؟ یا به شیه یه کی تر بلتین مه رسۆ چیه؟ ئه و شه خسیه ته له کاره که دا ده ژی، ده جوولئ، کار ده کات و وهکو هه ر ئینسانیکه ئاسایی توانایه کی هه یه، هه ست ده کات زیاد یان که م، هه ستیکه

جهسته‌یی جیای ده‌کاته‌وه بئ‌ئو‌دی دای بیری یان جیای بکاته‌وه یان شازی بکات، هه‌ستیکی جهسته‌یی به‌هیز که هه‌میشه عه‌ودالی دوی تیری‌ونه، مه‌رسۆ ده‌لی (ویستم‌ئو‌دی بۆ سه‌لمیتم که ته‌واو وه‌کو هه‌موو خه‌لکی دیم، چ جی‌اوازی‌به‌کم له‌وان نییبه، به‌لام سه‌یرم کرد‌ئمه سوودیکی ئه‌وتۆی نییبه، له‌بهر ته‌مه‌لی وازم لئ‌هینتا) ئه‌وجا ده‌لی (لئی پرسیم نایا من دایکم خو‌ش ویستوه، گوتم به‌لی وه‌ک گشت خه‌لکانی) له‌کو‌تاییدا به‌سه‌رسامییبه‌وه ده‌لی (نم ده‌توانی تیبگه‌م که چۆن کرا خه‌سه‌له‌تی ئاسایی مرۆف‌ئو خه‌سه‌له‌تانه‌ی له‌هی خه‌لکانی دی جی‌اوازی نییبه، هه‌لگه‌ر پئندری‌ته‌وه و بی‌به‌تۆمه‌تی کوشنده و به‌لگه‌ی تاوانبارکردن.)

ئمه‌ به‌ره‌و لایه‌نه‌که‌ی دی مه‌رسۆمان ده‌بات، ئه‌و که‌ستیکی دبیبه، به‌لام دی‌سانه‌وه- له‌وه‌شدا وه‌کو هه‌موو خه‌لکیکی دی- تاقه‌که‌ستیکه و خه‌لکانیکی زۆر تیبی ئالان، گه‌لئ‌کو‌سپی له‌رینگادایه، پیتوانه و پیتوه، گه‌لئ‌ک داوای کۆمه‌لایه‌تی که پیتویسته له‌تا‌کا هه‌بن بۆ ئه‌وه‌ی رینگای ژبانی پئ‌بدری، هه‌موو ئه‌مانه شپوه‌ی داریشتنی مه‌حکه‌میان وه‌رگرتوه، بوون به‌دروشم و نه‌ریت، له‌رینگای خو‌بانه‌وه بوونه‌وه‌وه ئینسانیتیکان داد‌ه‌پژن و له‌قالبیان ده‌دن، له‌سه‌رحه‌می ئه‌وانه‌وه رژی‌مییکی نا‌شه‌خسی ئه‌وتۆ دروست ده‌کهن که بتوانی له‌هه‌ر کاتیکدا ده‌ستی ده‌سه‌لات‌داریتی خو‌ی به‌ئاسانی بۆ هه‌ر تاکئ‌بهری و له‌تویه‌تی بکا، ملی ژپوه‌بکات، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل مه‌رسۆدا کرا.

جاریکی دی ئیشاره‌ت بۆ قۆناغه‌کانی کامل‌بونوی داهینانی کامۆ ده‌که‌ین، له‌سه‌رده‌می گه‌نجیدا به‌گه‌شانه‌وه‌ی فیکری هیلینی که به‌دریژی ژبان له‌لای نه‌کوژایه‌وه، ده‌ستی پئ‌کرد (الظهر والوجه) و (اعراس) ئه‌وجا قۆناغی هه‌ستکردن به‌بیه‌ووده‌یی، دوی ئمه‌ قۆناغی یاخیبوون، ئه‌م قۆناغه به‌(رشانه‌وه) ۱۹۴۷ ده‌ستی پئ‌کرد، دوی ئه‌وه (حاله‌ حصار) ۱۹۴۸، (العادلون) ۱۹۴۹، دواجار (ئینسانی یاخی) ۱۹۵۱.

له‌سه‌ره‌تای قۆناخی یاخیه‌گریدا (رشانه‌وه) کامۆ ده‌گه‌رپتیه‌وه و سه‌ر گیروگرفته‌که‌ی مه‌رسۆی پاله‌وانی چیرۆکی نامۆ، (عراقه) که له‌به‌رده‌م جران و کوتاردا ده‌لی (وه‌للا‌یی ئه‌گه‌ر گشت ئه‌م ئۆباشانه بخه‌رتنه زیندانه‌وه ئیدی پیاوماقولا‌ن ده‌توانن به‌رحه‌تی و ئاسووده‌یی بژین). مه‌به‌ستی ئه‌م شه‌خسیه‌ته ورده بورجوازیه ئاشکرایه، خه‌لکانی ماقول‌ دژ به‌ئۆباشه‌کانن. ره‌فزکردنی لایه جی‌اوازه‌که‌ی دی، تاوانبارکردنی. ته‌نانه‌ت له‌بواری رشانه‌وه‌شدا ده‌رفه‌تی پیاوماقولا‌ن یان ئۆباش نادات هه‌ناسه‌ بده‌ن. کامۆ وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌شتا نیگه‌رانی تاوانبارکردنی مه‌رسۆ پئ‌ له‌لایه‌ن پیاو ماقولا‌نه‌وه، بۆیه به‌م شپوه‌ ته‌وس ئامبیز و پر له‌سه‌رسامییبه ده‌گه‌رپتیه‌وه سه‌ری.

ببگومان مه‌رسۆ ته‌نیا، مه‌رسۆی کائینی ئینسانی، ئه‌و مه‌رسۆیه نییبه که مه‌کینه‌ی رژی‌م، رژی‌می ناشه‌خسی خستی. مه‌رسۆ ئه‌وسا که وه‌ک یه‌کیکی نو‌قسان، عه‌بیدار و جی‌اواز له‌سیسته‌می شپوه‌ی پیاوماقولا‌ن و ئاره‌زووه‌کانیان بینه‌راوه، چی؟ که‌س له‌مه‌رگی دایکیدا ناگری؟ به‌و تۆمه‌ته‌وه حوکم درا، تاوانبار کرا و له‌سیداره‌درا، بۆ ئه‌وه‌ی ژبانی بکه‌وتنه‌ قه‌بیلی جی‌اوازی ئه‌م سیسته‌م و شپوه‌یه که ده‌بوو وای، له‌سیداره‌درا وه‌ک ئه‌و که‌لوپه‌له عه‌بیداره‌ی خه‌سه‌له‌تی چاکی تیدا نییبه و نیوی کارخانه‌که‌ی پئ‌

ده‌زری. ببگومان مه‌رسۆ له‌سه‌ر ئه‌وه محاکمه‌ و ئیعدام نه‌کرا (ته‌وس و توانجی کامۆ نا لیره‌دایه) که ئینسانیتیکی دی کوشت، به‌لکو زیاتر له‌سه‌ر ئه‌وه محاکمه‌ و ئیعدام کرا که به‌پیتی داب و ده‌ستووری پیاوماقولا‌ن ره‌فتاری نه‌کرد.

هه‌موو نرخیکی تاوانه راسته‌قینه‌که‌ی ئه‌وه‌یه، که رینگای خو‌ش کرد بۆ ئه‌وه‌ی دادگای بۆ دابنری و ده‌ستی لئ‌ بوه‌شیتنری، نه‌ک له‌بهر ئه‌وه‌ی پیاوکوژ، به‌لکو له‌بهر ئه‌وه‌ی (هه‌ست سزه، یاخییبه، دوزمنی مه‌سیحه) کامۆ ره‌فزی هه‌لئوتستی پیاوماقولا‌ن ده‌کات، به‌ره‌مه‌که به‌خۆ هاوار ده‌کات، ئه‌گه‌ر مه‌رسۆ له‌بری جگه‌ره‌کیشان و قاوه‌ خوارده‌وه، به‌سه‌رته‌رمی دایکیدا بگریایه، ئه‌گه‌ر له‌کاتی ناشتینیدا وه‌ک پیتویست بوو بکری ده‌ستی به‌گریان کردبا، ئه‌گه‌ر راسته‌وخۆ له‌گه‌ل دۆسته‌که‌یدا بۆ سینه‌ما نه‌چووبایه، ئه‌گه‌ر ئه‌مه و ئه‌وه‌ی نه‌کردبا، سه‌رباری هه‌موو ئه‌مانه‌ش ئه‌گه‌ر راستگۆ نه‌بایه نه‌ده‌چووه پای قه‌ناره، چ عه‌بیبیکی نه‌ده‌بوو، له‌لایه‌ن کۆمه‌لگای پیاوماقولا‌نه‌وه، وه‌کو ببگانه‌به‌ک ته‌ماشانه‌ده‌کرا و ده‌رخواردی مه‌رگ نه‌ده‌درا.

هه‌ستکردنی کامۆ به‌و جی‌اوازی‌به‌ه‌پوچه‌له، کاژه‌ خه‌میکه و به‌سه‌ر لووتکه‌ی به‌ره‌مه‌که‌وه دپاره، له‌لایه‌که‌وه سه‌رقالی پابه‌ندی سه‌رقالییه ئه‌خلاقییبه‌که‌ی یه‌که‌میبه‌تی، بابه‌تی عه‌دالته‌، له‌لایه‌کی دیکه‌وه لایه‌نیکه له‌لایه‌نه‌ماندووه‌کانی بیه‌ووده‌یی، لئ‌ ته‌نیا کامۆ هه‌ستی پئ‌ ناکات، مه‌رسۆش هه‌ستی پئ‌ ده‌کات و ئیمه‌ش له‌گه‌ل‌یا هه‌ستی پئ‌ ده‌که‌ین، سۆزمان بۆی ده‌جوولئ‌، پئ‌ ئه‌وه‌ی به‌خۆمان بزانین له‌ته‌کیا ده‌هه‌ستین، نووسه‌ر به‌زه‌بری پیشه‌که‌ی و له‌رینگای به‌کارهینانی زمانه‌وه توانی بمانخاته هه‌لئوتستیکی ئه‌وتۆوه، که لایه‌ن و تای پاله‌وانه‌که‌ی بگریان، وای لئ‌ کردین روانین و بۆچوونی ئه‌و پاله‌وانه وه‌ک مه‌سه‌له‌یه‌کی سه‌لما وه‌ریگریان، له‌گه‌ل‌یدا یه‌ک ده‌که‌وین که تاوانبار نییبه، وپرای ئه‌وه‌ی خه‌لکانی دی تاوانباریان کردووه- که له‌رووی یاساوه شیاوه- ئه‌وه‌ی سه‌یره، ئه‌و خو‌ی قینیان لئ‌ هه‌لناگری به‌لام ئیمه - وه‌ک خو‌رتنه‌ر قینیان لئ‌ هه‌لده‌گریان و به‌پیاوکوژیان ده‌ژمیترین.

وپرای ئه‌مه‌ش هه‌ر ئه‌و مه‌رسۆیه‌ی که ئیمه به‌زه‌بیمان پیدادا دیته‌وه، گومان له‌بکوژی ناگری، ژبانی زه‌لامتیک دی سه‌یره‌وه، که ئه‌و مافه‌ی نییبه، له‌راستیدا که حوکم درا له‌سه‌ر تاوانتیک ئالۆز و نادبار حوکم درا، (چونکه هه‌ست سز و دوزمنی مه‌سیحه) ئاسایی بوو تاوانه‌که‌ی له‌بیر بکات و بپرسیت جا ئه‌وان حه‌قیان چیبه‌ که من له‌سه‌ر گوژی دایکم نه‌گریا بم؟ ئه‌و - له‌ناخی خو‌تیدا- هه‌ست به‌تاوانی کوشتن ناکات، ئه‌و تاوانه راسته‌قینه‌یه‌ی که کردی، به‌لام گشت ئه‌مانه ئه‌وه ناگه‌به‌نن که پیاوکوژ نییبه، ئه‌ی چۆن ئیمه‌ی خو‌رتنه‌ر هاوسۆزی له‌گه‌ل‌دا بکه‌ین، تاوانه‌که‌ی ئه‌و فه‌رامۆش بکه‌ین و قازبه‌کانی تاوانبار بکه‌ین؟

ئه‌وه پیشه‌که‌ی کامۆیه و له‌پشت په‌رده‌ی پیشه به‌پرشته‌که‌یه‌وه روانگه ئینسانییبه- ئه‌خلاقییبه‌که‌ی رامان ده‌کیشیتته پال خو‌ی، له‌رینگای ته‌وس و توانجه‌وه، له‌رینگای تاوانبارکردنی ره‌واوه به‌ته‌واوی وه‌عه‌زه‌که‌ی هه‌لگه‌تپرایه‌وه، تیکرای مه‌کینه‌ی رژی‌می کۆمه‌لایه‌تی گوژی و به‌شپوه‌یی تاوانباری کرد که تاوانی پاله‌وانه‌که‌ی له‌بیرمان برده‌وه و چوینه‌ پال پیاوکوژکه‌ و قازبه‌کامان تاوانبار کرد. بۆچی؟ و

چۆن؟ چونکه چه مکی عهدالمت هم مو - لهو چوارچینوهیه دا- دواى ئه وهى قازى-یه کان بهو شیتویه به کاربان هینا، له گشت پاكانهیه كى ئه خلاقى روت بووه. بهلام چونكه كامۆ رینگاپه كى ناسایی به كار هینا، به ئه سپایی پالتی پیتوه ناین و خستینییه دهره وهى سنووری ئه و بیریكر دهنه وهیه كه پیتی راهاتبووین، كه مئ جوولاندینی و واى لئ كر دین له دووره شته كان بیینین و حوكمی به سهرا بدین له بری ئه وهى خۆمانی تئ فره بدین و امان بمانی، روجیه كویلیو له كتیبی (البحر والسجون) دا ده لئ ئامانجی سه ره كى كامۆ له چیرۆكى نامۆدا ئه وه بوو شه خسیه تئ دروست بكات كه خۆی له چوارچینوه و ناوجه رگه ی هه ندئ هه لئوتیستا بیینیته وه و به لئ مه رسۆی ئاشنامان پیاو كوژه عهدالته تئ به شه ر تاوانباری كرد، لئ روونه كه ئه و رووداوه تهنیا بۆنه یه كه و رئ بۆ نووسه ر خۆش ده كات كه مه به سه ته سه ره كیه كه ئه ئه نجام بدات، عهدالمت بخاته قه فه زى تاوانباریه وه و له پال ئه ودا هه موو كۆمه ل بخاته قه فه زى تاوانباریه وه، به و چه شه نه هه ولى نووسه ر بۆ ئه وه بوو كه نامۆكه ی بكات به ئینسانیتكى ناسایی وه ك ئیسه . ته با بین له گه لیا، له ته كیا بوه ستین، ئه وسا كه ئه و نامۆ و بیگانه ناییت به لكو به روانینی كامۆ كۆمه ل بیگانه ده بی، كۆمه لئ (نیوه شه و) كه به بیگانه ی ده زانی له نیو ژیاندا.

كامۆ له (الظهر والوجه) دا ده لئ عالم مانای قوولی خۆی به ده سه ته وه نادات تهنیا به خسته نه رووی را ده ی (ساده بییه به ئه وه ده كه ی) نه بی، مه رسۆ كه مه قسه له كه ی نزیك ده بیته وه (... گشت شتی زۆر ساده و ناسایییه) ئه وه ی ئیستا به لامه وه مه به سه ته را كرده له مه كینه كه، رۆژنامه كان هه میسه باسی قه رزئ ده كه ن كه ده بی بدریته وه به كۆمه ل، لئ ئه وه ی ئیستا كه مه به سه ته، ئه وه یه بتوانم هه لئیم، قه له م بازئ بۆ دهره وه ی دا بو ده ستووری بده م كه دانامركیته وه ئه و جا را كرده شیتانه، له وانیه هیواى ئه وه هه بی مرۆف له كاتی را كرده نا بالنده یه ك به فیه سه كئ له ئاسمانه وه بخاته خوارئ. به لام من ئه و له زته له كوئ بینم، مه كینه گه مارۆم ده دات و زۆر به ئاسانی ده ستم به سه ردا ده گرئ، مرۆف هینده به ئاسانی له مه قسه له نزیك ده بیته وه وه ك ئه وه وایه بۆ پیشوازی یه كێكى دی بچیت، به بیده نگی ده كوژئ، به شه رمه زاییه كى كه مه وه و به شانازییه كى زۆروه، مه كینه خۆی هه موو شتی ده سه ته به ر ده كا و گشت شتی هه لده لووشئ).

ئه مه له روانینی كامۆوه دوو جاران بی هه وه بییه، بیته وه ده بی بوون له كه وندا كه تیتیدا داده نرێن بۆ ئه وه ی برین، و بیته وه ده بی ژبان له و ده مانده ا كه ده می له دا یكبوون له ده می مه رگ جیا ده كاته وه... به م شیتویه بوون و ژبان تا قه رینگایه بۆ به زاندنی سنووری هیوا و خۆكوژی... ئه وه یه كاره ساتی ئه بسیردیه ت و ئه ولاتریش له گیرو گرفته كه ی مه رسۆدا، رهنه گه هه سته كرنی پر له ژان به م كیشه یه وای له كامۆ كر دیت كه بلئ له (نیوان به لئ و نه) دا،... نه ك ئومید و هیواى رۆژانی چاكتر، به لكو بی موبالانییه كى بیگه ردی سه ره تایی به رامبه ر هه ر شتیك هه یه، به رامبه ر خۆم. به لئ، هه موو شتیك ساده و ئاسانه، خه لكی شته كان ئالۆز ده كه ن، بۆ وینه كه یه كئ حوكمی ئیعدامی به سه ردا ده درئ، خه لكی چ پتویستیان به وه یه بلئین بۆیه ده كوژئ، تا قه رزی كۆمه ل بداته وه؟ ئایا ئه نده به س نییه بلئین له سه ری ده درئ؟

تیبینی

بروانه گۆفاری گزنگ، لقی كه ركووكی یه كیتی نووسه رانی كورد ژماره: 5 و 9

به شی یه كه م

۱

ئه و رۆ دا یكت مر د.

چ ده كرئ، ئیدی ئه وه ژبان، نازانم رهنه گه دوینی مر دین، له دالده وه ئه م ته له گرافه م پئ گه بی، دا یه مر دووه، سه بیئ كفن و دفن ده كرئ و ده نیژئ، رتیمان هه یه.

ئه م ته له گرافه هیه چی نه ده گه یاند، رهنه گه دوینی مر دین، دالده ی پیر و كه نه فته كان بیست كیلومه تریك له شاری جه زایره وه دووره، سه عات چوار سواری ترومبیل ده بم و بۆ دواى نیوه رۆ ده گه مه جئ، به م ته رحه ده توانم به شدارى پرسه كه بكه م و سه به ی عه سر ده گه رتیه وه.

داواى دوو رۆژان مۆله تم له مه ستوله كه م كرد. نه ده هات به خه یالما ئه م مۆله ته كورته ره فز بكات، نایتوانی، چونكه مه سه له ی مه رگ له ئارادا بوو، لئ دیار بوو كه پیتی خۆش نه بوو، ته نانه ت پیم گوت: «ئه مه ئه نجامی هه له یه كى من نییه» هیه چ وه لامیكى نه دامه وه بیرم كرده وه كه نه ده بوو ئه مه ی پئ بلئیم، به هه ر حال چارم نه بوو و نه ده بوو ته وازۆی لئ بخوازم، به لكو ده بوا ئه و دلخۆشى منی دابا و سه ره خۆشى لئ كر دیم. هه له به ته كه سه بیئ به ره شه پۆشی بم بینئ، ئه مه ده كات، به لام ئیستا وه كو ئه وه بوو كه هیشتا دا یك نه مر دین، كه مر دوو به خاك سپی درا ئه و جا شته كه رواله تىكى ره سمى و جدی تر ده گرتیه خۆ هه ر كه سه ئه ركى خۆی ئه نجام ده دا. سه عات دوو، سواری ترومبیل بووم، دنیا زۆر گه رم بوو، له خوار دنگا كه ی سیلستا فراقیم خوار د، هه موویان به خه مه وه بوون بۆم، سیلست پیتی گوتم، به راستی مه خابنه، مرۆف له دنیا دا له دا یك زباتری نییه، كه ویستم بۆم تاكو به رده رگا له گه لندا هاتن، كه میتك نیگه ران و تۆزئ خه یالما بلاو بوو، چونكه ده بوا یه بجمه نك ئه مانویل و بۆینباختیكى ره ش و جلی تازتی بارى لئ بخوازم، ئه ویش چه ند مانگن له مه وه به رامی مر دبوو.

بۆ ئه وه ی دوا نه كه وم، ده ستم به غاردان كرد، ئه م په له كردن و را كرده و بونی به نرین و قیر و ئه سفه لتی جاده كه هینده ی دی ده ئالانه بارى ناله بارى ده روونم و كاسبان ده كردم، بۆیه به درتژیایی رینگا كه خه و بر دمیه وه، كه له خه و هه ستم دیتم كه وتیوم به سه رشانی ئه فسهر یكدا كه له ته كه مه وه دانیشته بوو، بزیه كى به رووما دا و پرسى: وئ ده چئ له دووره هاتبی، بۆ ئه وه ی له كورتنی بیسیرمه وه بواری درتژداری نه ده م گوتم، به لئ.

دالده كه دوو كیلومه تریك له گونده كه وه دوور بوو، ته وای ئه و رینگایه م به پئ بری، بۆیه په له م كرد، تا به ر له وه ی به خاكی بسپیرن جاریكى دی دا یكم بیینم، ده رگا وانه كه رتی نه دام، گوتی ده بی سه رۆكى دالده كه بیینم، چونكه سه ری قال بوو كه میتك چاوه روانم كرد، ده رگا وانه كه له م ماوه یه دا سه رومر قسانی ده كرد، سه رۆكى دالده له نووسینگه كه ی خۆیدا پیشوازی لئ كردم و خیره اتنیكى گه رمی كردم، پیاویكى پیری كورته بالا بوو، گه لیک میدالی شه ره ف به سه ر سینگیه وه ده بریسكانه وه، به چاوی ساف و گه شه وه

لیم ورد بووه، دهسته‌کانی به‌توندی گویشیم، به‌پاده‌یک نه‌متوانی ده‌ستم ده‌نیو ده‌ستی ده‌ربینم، نه‌وجا فایلیکی ده‌هینا و گوتی: «خات مه‌رسۆ سۆ سالّ له‌وهو به‌ر هاتۆته ئییره، تۆ تاقه پشت و په‌نای بویت».

وام زانی ده‌یه‌وئ لۆمه و سه‌ره‌نشتم بکات، بۆیه ده‌ستم به‌باسکردنی بابه‌ته‌که کرد، لی قسه‌که‌ی بریم و گوتی: پیتویست به‌پاکانه ناکات، من فایله‌که‌ی دایکتیم خویندۆته‌وه، تۆ ناتوانی پیتویستییه‌کانی دابین بکه‌یت، په‌حه‌تی پیتویستی به‌په‌رستاریک هه‌بوو، تۆش موچه‌که‌ت که‌م بوو، به‌هه‌موو حیسابیتک دایکت لی‌ره ئاسوده‌تر بوو. گوتم: «به‌لێ جه‌نابی سه‌رۆک» گوتی: به‌خۆت ده‌زانی، نه‌و لی‌ره‌دا دۆستانی هاوته‌مه‌نی خۆی زۆر بوو، ده‌یتوانی له‌گه‌لێاندا هه‌لبکات، نه‌و پیریتزیتکی به‌سالآچوو بوو، تۆش گه‌نج بویت، گه‌ر له‌گه‌لّ نه‌ودا ژیاپایت و ه‌رس ده‌بویت.»

نه‌وه دۆغریه‌که‌ی بوو، که‌ دایکم له‌گه‌لمدا ده‌ژیا، نیگاکانی هه‌میشه‌ کاربان تی ده‌کردم، که‌ یه‌که‌م جار له‌ دالده‌ گه‌رسایه‌وه به‌زۆری ده‌گریا، به‌لام نه‌وه خووبوو و به‌س. تا وای لی هات نه‌گه‌ر له‌ دالده‌که‌ ده‌ربانکردبا ده‌گریا. نه‌م خوه‌ی له‌گه‌لمدا بوو، هه‌موو کار و کرده‌وه‌یه‌کی هه‌ر خوو، خوو پیتوه‌گرتن بوو، بۆیه له‌م دواییه‌دا که‌متر ده‌چوممه‌ دیده‌نی، به‌تاییه‌تی چونکه‌ نه‌و دیده‌نییه‌ پشوو یه‌که‌ شه‌موانی لی ده‌کوشتم، نه‌مه‌ جگه‌ له‌ نه‌رک و نا‌ره‌حه‌تی نیو ترۆمبیل و هاتوچۆی ریگایان.

دیسانه‌وه سه‌رۆک دالده‌ که‌وته‌وه قسان له‌گه‌لمدا، به‌لام من گویم لی نه‌ده‌گرت، ئیدی پیتی گوتم، «وا دێ به‌خه‌یالمدا که‌ ده‌ته‌وئ دایکت بدینی».

بێ نه‌وه‌ی چ قسه‌یه‌که‌ بکه‌م هه‌ستام، نه‌و له‌ پێش منه‌وه به‌ره‌و ده‌رگا چوو، له‌ پاروه‌که‌دا پیتی گوتم: «بردوومانه‌ ته‌ مه‌یتخانه‌که‌ی خۆمان چونکه‌ ده‌ترساین خه‌لکی به‌دیتنی نا‌ره‌حه‌ت بێن، هه‌ر کاتێ یه‌کیک له‌ دانیشتوانی ئییره‌ بریت، خه‌لکی تا دوو سۆ رۆژ نیگه‌ران ده‌بن و کارکردن که‌مێ زه‌حه‌مت ده‌بێ، «گۆره‌پانێکی بچوو‌کمان بری، چهند پیره‌میدرێک له‌ ده‌وری یه‌کدی دانیشتیوون قسانیان ده‌کرد، که‌ ئیمه‌یان بینی بیده‌نگ بوون، که‌ لییان ر‌ه‌ت بووین ده‌ستیان به‌قسان کرده‌وه».

له‌ به‌رده‌رگای ته‌لاریکی بچکۆله‌دا، سه‌رۆک دالده‌ جیتی هه‌یشتم و گوتی: «کاک مه‌رسۆ من جیت ده‌هیلّم و له‌ نووسینگه‌که‌ما و هه‌ر دهم له‌ خزمه‌ت‌ت دام، مه‌سه‌له‌ی ناشتنه‌که‌ی خراوه‌ته‌ سه‌به‌ی به‌یانی، سه‌عات ده‌، گوتمان له‌م ماوه‌یه‌دا فریا ده‌که‌وی به‌دیاریه‌وه‌ مپینی و نزای بۆ بکه‌یت، شتیکی تریش هه‌یه‌ چه‌ز ده‌که‌م بیزانیت، دایکی په‌حه‌متیت چهند جار به‌گویتی دۆسته‌کانیا دابوو که‌ چه‌ز ده‌کات به‌گۆره‌ی دابونه‌رتی ئایینی بنیترۆی و به‌خاک بسپێردۆی. من به‌ش به‌حالی خۆم نه‌وه‌ی پیتویست بوو له‌باره‌یه‌وه‌ بکری بۆم نه‌نجام دا، به‌لام ویستم تۆش نه‌مه‌ بزانیتم.»

سوپاسم کرد. دایکم ئافه‌رتیکی خاوه‌ناس بوو، هه‌رگیز بیرم نایه‌ت که‌ پابه‌ند و دل‌به‌ندی ئایین بووبیت، چوممه‌ ژووره‌وه، هۆده‌یه‌کی رووناک بوو، دیواره‌کانی گه‌چکاری کرابوون، بنمیچه‌که‌ی شووشه‌به‌ند بوو، چهند کورسی و موبیله‌ و که‌ره‌وتنه‌یه‌که‌ له‌ ژووره‌وه‌ ریزکرابوون، دوو کورسیان به‌رانبه‌ر یه‌ک دانا‌بوو، تابووتیکیان له‌ سه‌ر دانا‌بوون، دیار بوو که‌ تابووته‌که‌ تازه‌ بوو، بزماره‌کانی به‌ته‌واوی

دانه‌کو‌ترابوون. په‌رستاریکی عه‌ره‌ب که‌ کراسیتیکی سپی و له‌چکیکی تیر ره‌نگی پۆشیبوو، له‌ نزیک تابووته‌که‌وه‌ ویستا بوو.

له‌م کاته‌دا ده‌رگاوانه‌که‌ به‌دووی مندا هاته‌ ژووره‌وه‌. دیار بوو که‌ به‌راک‌ردن دوام که‌وتیبوو، به‌هه‌ناسه‌پرکی و به‌ده‌مه‌لالکی نه‌م چهند گوته‌یه‌ی گوت: سه‌ری تابووته‌که‌یان داخستوو، لی ده‌بی بۆتی بکه‌مه‌وه‌ تا‌کو بتوانی بیینی.

گوتم: «نه‌خیر پیتویست ناکات» به‌لام نه‌و سوور بوو له‌سه‌ر نه‌نجامدانی نه‌م کاره‌، به‌پاده‌یه‌که‌ ئیدی نه‌متوانی ریگای لی بگرم، جاریکی دی گوتم: «خۆت ده‌زانی من شاره‌زای داب و ده‌ستوری نه‌م شوینه نیم» نه‌ویش به‌ده‌م جوینی سمیله‌ سپیبه‌که‌یه‌وه‌ ده‌یگوت: «به‌لێ من ده‌زانم که‌ چه‌ز ده‌که‌یت دایکت بیینی.»

نه‌م پیاوه‌ چاو درشته‌ ده‌موچاو سووره‌ کورسیبه‌کی بۆ من هینا و خۆشی له‌سه‌ر یه‌کیکی دی دانیشتم، که‌ پاسه‌وانه‌که‌ نه‌وی بیینی، له‌ جیتی خۆی هه‌ستا و به‌ره‌و ده‌رگاکه‌ رۆی. له‌م کاته‌دا ده‌رگاوانه‌که‌ ده‌بگوت: «به‌راستی دایکت شانسیکی چاکی هه‌بوو.»

نه‌مزانی مه‌به‌ستی چیبه‌، له‌ ژیره‌وه‌ ته‌ماشای په‌رستاره‌که‌م ده‌کرد، به‌رانبه‌ر تابووته‌که‌ ویستا بوو، ده‌مامکیکی له‌سه‌ر کردبوو، له‌ ته‌وتلی به‌ره‌و خوارتر نه‌ده‌بینه‌را، نه‌ویش که‌ خۆی له‌ نیو ئیمه‌دا غه‌رب بیینی هه‌ستا و وه‌کو پاسه‌وانه‌که‌ چوو ده‌رۆی، دوای رۆیشتنی نه‌و ده‌رگاوانه‌که‌ پیتی گوتم: «منیش ده‌رۆم و به‌ته‌نیا جیت ده‌هیلّم.»

من به‌شیتوه‌یه‌که‌ ویستا بووم که‌ نه‌و که‌وتیبوو په‌شتمه‌وه‌، گویم له‌ قسه‌کانی ده‌بوو به‌لام لیبی حالی نه‌ده‌بووم، خوا خوام بوو، تا زووتره‌ نه‌ویش به‌جیتته‌ ده‌رۆی، ژووره‌که‌ ته‌واو رۆشن بوو، دوو گلۆپ له‌ دوو لای ژووره‌که‌دا ده‌سووتان، منیش هه‌ینده‌ به‌پیتوه‌ وه‌ستا بووم شه‌که‌ت بوو بووم و چه‌ز به‌ئیسراحه‌ت ده‌کرد، بێ نه‌وه‌ی ئاوڕ بده‌مه‌وه‌ به‌ده‌رگاوانه‌که‌م گوت: ده‌میتکه‌ لی‌ره‌ کار ده‌که‌یت.

وه‌ک نه‌وه‌ی ده‌می بێ چاوه‌رتی نه‌م په‌رسیاره‌ی من بێ، گورج وه‌لامی دایه‌وه‌ و گوتی: «پینج ساله‌» ئیدی ده‌ستی به‌قسان کرد و چه‌نه‌بازییه‌کی زۆری کرد. قسه‌کانی له‌و بابه‌تانه‌ بوون که‌ که‌لکی منیان نه‌ده‌دا و هه‌یچیان نه‌ده‌به‌خشی، ته‌نیا نه‌وه‌م له‌ قسه‌کانی هه‌لکړاند که‌ ده‌میتکه‌ ده‌رگاوانه‌ و خه‌لکی پاريسه‌. چونکه‌ باسی پاريس هاته‌ پیتشه‌وه‌ ناچار بووم له‌ وه‌لامی نه‌ودا بلتیم که‌واته‌ تۆ خه‌لکی پاريسیت، وام ده‌زانی خه‌لکی نه‌م ناوه‌یت، دوایی بیرم که‌وته‌وه‌ که‌ به‌ر له‌وه‌ی مباته‌ لای سه‌رۆک دالده‌، نه‌م پیاوه‌ هه‌ندێ شتی ده‌رباره‌ی دایکم گو‌تیبوو، پیتی گوتم: «پیتویسته‌ تا زووتره‌ بنیترۆی، چونکه‌ نه‌م بیابانه‌ زۆر گه‌رمه‌، به‌تاییه‌تی نه‌م شاره‌»، دوای نه‌م قسانه‌بوو زانیم خه‌لکی پاريسه‌ و ده‌یگوت له‌ پاريسا عاده‌ت وایه‌ خه‌لکی دوو- سۆ رۆژ به‌دیار مردووی خۆبانه‌وه‌ داده‌نیشن، به‌لام لی‌ره‌دا ده‌رفه‌تی نه‌م کاره‌ نییه‌ و ناچارن سه‌باره‌ت به‌گه‌رمی هه‌وا زۆرتر کاره‌کان نه‌نجام بدن. لی‌ره‌دا ژنه‌که‌ی لیبی هاته‌ قسان: «ووس به‌، نه‌مانه‌ شتیکی نین. شایانی نه‌وه‌ بن که‌ بۆ کاک... بگی‌ردیتنه‌وه‌» هه‌لم دا‌یج و گوتم: «به‌لام نا به‌لام نا.» قسه‌کانیم به‌لاوه‌ دروست و به‌که‌لک بوون. له‌ مه‌یتخانه‌که‌دا پیتی راگه‌یاندم که‌ وه‌کو

سوالکهریک هاتوته ئەم دالدهیه، بەلام لەبەر ئەوەی بەپێچەوانەى ئەو خەلکانەوه که لیژەدا دەژيان و هەموویان سەقەت و نەخۆش و گۆج بوون. من ساغ و سەلامەت بووم، کاری دەرگاوانیم لە ئەستۆگرت. پێم گوت: راستە و دەست و پێت ساغە، بەلام چونکە ئێرە مەلبەندی گۆج و کەنەفتەکانە، تۆش لە خانەى ئەواندا، کەچی نەى دەویست ملکهچی ئەم قەسەیه بێ و دەیگوت من کاری دەرگاوانیم لە ئەستۆدایە و چونکە دەست و پێم ساغە، لە هەموو خەلکە نەخۆش و پەکەوتەکانى دى حالم چاکترە.

لەم کاتەدا پاسەوانەکه هاتە ژوورەوه. کتوپر و بەختیرایی شەو خێوەتى رەشى خۆى هەلدا. تاریکی شەو لە پشت شووشەى پەنجەرەکانەوه هیندەى دى چى خۆى دەنواند. دەرگاوانەکه سوپى کارەباکەى کردەوه، رۆشناییبەهێز و کتوپر گشت سووچیتکی ژوورەکەى داگیر کرد، برەمییه ژووری ناخواردن. لى برسیم نەبوو، خولکی کردم که با فینجانى قاوه و شیرم بۆ بیتن. چونکە حەز لە قاوه و شیر دەکەم پێشنیازەکەیم رەفز نەکرد. فری، دوام خواردەوه دلم چووه سەر جگەرەیهک، بەلام سەلم کردەوه، چونکە نەمدەزانى ناخۆ ئەم کردەوهیه بەرانبەر بەتابووتەکەى دایکم دروستە! تۆزى بیرم کردەوه، لە رواله تدا ئەمە کارێکی گزنگ نەبوو، جگەرەیهکەم دایە دەرگاوانەکه و بەدوو قۆلى کەوتینە جگەرەکیشان، لەم کاتەدا گوتى: دەزانیت پریارە دۆستەکانى دابکیشت ئەوشو بیتن، ئەمە عادەتى ئێرەیه، دەبێ بچم چەند کورسیبەک و هەندى قاوه بیتن.

لیم پرسى که ناخۆ ناکرێ یەکیک لە گلۆپەکان خامۆش بکات، چونکە شەوقى گلۆپەکه بەسەر دیواره سپییه کەوه چاوى مرۆقى ماندوو دەکرد.

لە وەلاما گوتى: نەخێر، جوژى دامەزراندنى کارەباکە وایە یان دەبێ هەموو بکوژیتەوه یان دەبێ هەموو هەلبێ، گوتم نەدایین. چووه دەرئى، دواى ماوێهەک بەچەند کورسیبەکەوه هاتەوه، کۆمەلێ فینجان و جەزوهیهکى لەسەر مێزێک ریز کرد. دیسان بەرانبەرمان دانیشتەوه.

پاسەوانەکش لە ژوورەوه بوو، پشتى لە ئێمە و بەپێتە وێستا بوو. چاوم لى نەبوو که سەرقالى چ کارێکە، بەلام بزوتنى دەستەکانى ئەوهیان دەنواند که خەریکی چینی شتیکیە.

هەوا خۆش بوو، نۆشینى فینجانە قاوهکە کەمى ئاسوودەى کردمەوه و هینامییهوه سەر دەماخ. بۆنى شەو و گولەکان لە دەرگا وازەکەوه دەهاتە ژوورەوه. پێم وایە چاوم چووبووه خەو. لەپەر خشییهک بیدارى کردمەوه. کە چاوم هەلبێنا رۆشناییبەهێزى سپى و تیزبالی بەسەر ژوورەکەدا کیشابوو، کەسم لە بەرانبەر نەبوو، سێبەرى شتومەکی نێو هۆدەکه ئاوتیتهى روناکی گلۆپەکه بوو بوو و تاپۆى سەریان دەنواند. لەم کاتەدا دۆستەکانى دایکم گەیشتنە جى، دوانزە کەس بوون، بەئەسپایی و بەبێدەنگى هاتنە ژوورەوه، بەبێ بچووکتترین سرتە لەسەر کورسیبەکان دانیشن، کەسیانم نەناسى بەلام بەوردى لیبیان راماووم. هیندە بێدەنگ و کى بوون بەزەحمەت، باوەرم بەنامادەبوونیان کرد، هەموو ژنەکان بەرەهەلبێنەیان بەستبوو پشتیتەکانیان هیندەى دى ورگی پەراندهوون. پیاوکان، بەگشتى لاواز و گۆپال بەدەست بوون. ئەوهى سەرنجراکیش بوو. چاویان دیار نەبوو، لەبرى جووتن چاوى دوو کونى روناک لە سەرووی کەپۆیانەوه دەبریسکا یەوه. کە دانیشن ژۆریان سەریان کردم و سەرى خەمباریبیان لەقاند. لیبیان چوو بوو بەناو

دەمى بێ ددانیا نەوه. رەفتاریان هیندە سەیر بوو نەمدەزانى سلاوم لى دەکەن یان هەر عادەتیبان وایە. رەفتاریان هیندە سەیر و نینگەرانی بەخش بوو، دەتگوت بۆ موکامەکردنى من هاتوون.

دواى تۆزى یەکیک لە ژنەکان دەستى بەگریان کرد. ئەم ژنە لە ریزی دووهما لە نیوژنەکانى دیدا ون بوو، بەدروستی نەمدەبێنى لەسەر خۆ و بەکوژ دەگریا، وام دەهاتە بەرچاو کە ئیدى وەستانەوهى بۆ نیبیه، کەچی ئەوانى دى گوتیان بێ نەدەدا. هەموو چووبوونە جیهانى بێدەنگییهکی خەم ئامێزەوه. هەندى جار تەماشای تابووتەکەیان دەکرد و هەندى جار دەیان روانییه گۆپالەکانیان و شتى دى. ئەو ژنەش بى وچان دەگریا. سەرم لەمە سوپما بوو، چونکە نەدەمناسى و نە حەزیشم دەکرد دەنگى بژنەوم. لە گەل ئەوهشدا زاتم نەبوو ئەمەى بى بیتن.

دەرگاوانەکه لى نزیك بووهوه. سەرى خستە بناگوتى و هەندى ورتە ورتیان کرد. دووبارە درێژەى بەگریانەکەى دا. ئەوجا دەرگاوانەکه گیترا یەوه بۆ لای من و لە نزیكمەوه دانیشت. دواى ماوێهەک بى ئەوهى تەماشام بکات پێى راگەیاندم: زۆر پابەندى دایکت بوو، تاقە دۆستى بوو، دواى مەرگی ئەو کەس شک نابات.

ماوهى چەند سەعاتى بەم جوژه تێپەرى. ناله و گریانى ئەو ژنە وردە وردە کەم بووهوه خەوى لى کەوت. خەوم نەدەهات. لى گەلیک شەکەت بووم. گورچیلەکانم دەیهشان. لەو کاتەدا بێدەنگى ئەو خەلکش تازارى دەدام. ناو بەناو دەنگیتکی سەیر و نینگەرانبەخش دەهاتە گوتم. هەرچەند ورد دەبوومهوه هۆى ئەمەم بۆ هەلنەدەهات، دواى ماوێهەک زانیم کە پیرەمێردەکان بەبێدەنگى دەگرین و چاویان هەلدەگلۆفن. ئەمە تاقە دەنگیتکى بوو کە دەهاتە گوئى، هیندە چووبوونە دنیای خەم و پەژارەى خۆیانەوه کە ئاگایان لە هیج نەمابوو. وام هەست دەکرد ئەو مردووهى کە لە ناوەندیاندا راکشابوو لە دیدى ئەواندا هیچی نە دەگەیاندا و تەنیا خەمیتکی نادیارى لە مێشکیاندا جى هیشتبوو.

تەواوى ئامادەبووان کەوتنە قاوه خواردنەوه، نەمزانی ئەو شەوهمان چۆن بەسەر برد. کە چاوم کردەوه سەیرم کرد پیرەکان هەموو لال و پال لى کەوتوون و خەوتوون. تەنیا یەکیکیان نەبى کە خۆى دابوو بەسەر گۆچانەکەیدا و چەناگەى خستبووه سەر هەردوو دەستى و ئەبلەقانه دەپروانییه من، وەک ئەوهى چاوهروانى هیج نەبى تەنیا بیدار بوونەوهى من نەبى، بەلام هیندە شەکەت بووم خەوم لى کەوتەوه، بەتازارى گورچیلەوه بیدار بوومهوه.

رووناکی بەیان لە پەنجەرەکانەوه خۆى دەنواند، دواى تۆزى یەکیک لە پیرەمێردەکان هەستا، بەکۆکۆک ئەوانى تریشى خەبەر کردەوه. دەرگاوانەکش هەستا، گوتى دەبى برۆن، وەختى کە دەرچوون یەک یەک دەستیان گویشیم، سەرم لەوه سوپما وەک بلبى ئەم شەوه درێژەى کە تاقە قەسەبەکمان تیبدا لەگەل یەکدا نەکرد و کردبێنى بەدۆستى گیانى بەگیانى.

زۆر ماندوو بووبوم، دەرگاوانەکه برەمییه مالى خۆیان. توانیم لەوى دەست و دەموچاوم بشۆم و تۆزى خۆم رێک بخەم. قاوه و شیریتکی دیم خواردەوه، زۆر بەلەزەت بوو. لەسەر ئەو گردۆلکانەوه کە مارانگوى لە دەریا جیا دەکردهوه، ئاسمان، ئاسمانى وەنەوشەبى نازى بەسەر زوویدا دەکرد و بایهکی فیتکی دەهات

و بۆن و بەرامە یەکی خۆشی پەخش دەکردهوه، رۆژتیکى خۆش و ناسک بوو، دەمى بوو گوئى چەمەکانم نەدیوو، ئەم دیمەنە خۆشەوویستییەکی تاییەتی لەلام هەبوو، دەمویست گەشتیک بەم هەوا نازادەدا بەکم بەلام ئەفسوس لەو رۆژەدا دایکم لەگەڵدا نەبوو.

بەم حالەوه چەند ماوەیەک لە کەنار چەمەنەکەدا ویتستام و لەزەتم لە بۆن و بەرامەى گولان وەردهگرت، ئیدی خەوم پەویبەوه... بیرم لە برادەر و هاوکارەکانى خۆم کردەوه، لەم ساتەدا بوو کە کریکاران لە خەو پادەبوون و هەر کەسە و دەچوو سەر کاری خۆی، ئەم ساتانە بۆ من نارهتترین کات بوون، کەمیکى دى بیرم کردەوه، لى زەنگى کلیساکە لە نزیکەوه دەهاته گوئى، گێژى کردبووم... خەلکى لە پشت پەنجەرەکانەوه کەوتنە جموجۆل، دواى ماوەیەک خامۆشى بالى بەسەر قەرەبالغییەکەدا کیشا، هەتاو بەرزتر بوووه. وردە وردە قاچم گەرمتەر بوووه، دەرگاوانەکە بەحەوشەدا تێپەری و پیتی گوتم کە سەرۆک دالەه کاری پێمە. بەپەلە خۆم گەیا نە نووسینگەکەى، بەئیشارەى دەست چەند دەستە جلیکی رەشى نیشان دام، خۆشى جلیکی رەش و پانتۆلیکی میلدارى لە بەرکردبوو.

تەلەفۆنەکەى هەلگرت، بەدەم تەلەفۆن کردنەوه پیتی گوتم کریکارانى مەیتخانەکە ئامادە بوون و پێویستە دەستوربان بەدەمى کە سەرى تابووتەکە داخەن و داویکووتنەوه، ویستم پیت رابگەیهنم کە ناخۆ حەز ناکەیت جاریکی دى دا بکت ببینی؟ گوتم: نەخێر. لە تەلەفۆنەکەدا و بەدەنگى نزم دەستوروى دانى: کە دەتوانن پرۆن.

ئەوجا پیتی گوتم کە ئامادەى ناشتنەکەى دەبیت. سوپاسیم کرد. لە پشت مێزەکەوه دانیشت و لاقى خستە سەر لاق، لە قەسەکانیا ئەوهى دەرخواست کە ئەو و پەرستارە ژنەکە لێرەدا بەتەنیا و دەستورواتى ئیترە، رى نادات کە کاربەدەستانى کارگێر بەشدارى ناشتنى مردوو بکن. یا دەبى تەنیا چاودیر بن یا شەوانە بەدیاریبەوه بن. لەسەرى رۆبى کە ئەمە ئەرکى مەزقاپەتیبە و لەگەڵ ئەم حالەشدا رازى بوو کە لە نێوان دۆستەکانى دا یکمدا ریتی داوه کابرایەک کە نێوى «تۆماس پیرز» ه لە ناشتنى تەرمەکەدا بەشدارى بکات. سەرۆکى دالەه لێرەدا خەندەیهکی کرد و پیتی گوتم: خۆت دەزانیت ئەمە هەستىکی مندالانەیه، بەلام ئەو و دا بکت بەبست لە یەکدى جودا نابوونەوه، لە دالەهکەدا خەلکى بەشۆخیبەوه دەیانگوت: تۆماس... ئەو دەنکته، بەبىستنى ئەم شۆخیبە گەشکەى دەکرد و خۆشحال دەبوو، باشترین بەلگەش بۆ ئەمە، ئەوهیه کە مەرگى خات مەرسلت تەواو نینگەرانی کردبوو، بۆیه نەتوانى رینگای لى بگرم، بەلام بەگوێرەى ئامۆژگارى پزىشک ماوەم نەدا شەوئ بەدیاریبەوه مینى.

ماوەیەک بەخامۆشى و بێدەنگى ماينەوه، سەرۆک هەستا و لە پەنجەرەکەوه روانیبە دەرئى، دواى تۆزئى گوتم تەماشاکە ئەوه قەشە مارنکۆبە، ئەو هەتا لە پیتش هەموویانەوه دەروات، ئەوجا پیتی راگەیاندم کە تا دەگەینە کلیسای گوند بەلای کەمەوه دەبى چارەکە سەعاتى بەپێیان پرۆن، پێکەوه دابەزین. لە بەرانبەر تەلارەکەدا قەشەکە لەگەڵ دوو مندالدا کە مارشى پەرسەیان لى دەدا ویتستابوو. یەکیک لە مندالەکان ئامیرتیکى مۆسقى بەدەستەوه بوو. قەشەکە بەدیاریبەوه دانەوى بوووه و شتە پێویستەکانى فیر دەکرد. وەختى ئیمە گەیشتن قەشەکە سەرى هەلبرى و گازی کردم «کورم» چەند وشەیهکی پى گوتم و کەوتە

شوتنى، لە ژوروهوه چوار زەلامى رەشپۆشم ببینی لە کەنار تابووتەکەدا وەستابوون، بەسەرئىچى خیرا بۆم سەرکەوت کە سەرى تابووتەکەیان دا کوتاوتەوه. لەو دەمەدا گوتم بەدەنگى سەرۆک دالەهکە زینگایەوه کە دەبگوت، گالیسکەکە چاودەریمان دەکات و دەبى قەشەکە دەستوروى نزاکردن ئەنجام بدات، لەو ساتەوه هەموو شتیک بەپەلە ئەنجام درا، زەلامەکان لە تابووتەکە چوونە پێشەوه، قەشەکە و هاواریکانى و من و سەرۆک دالەه کەوتینە شوین ئەوان و یەک یەک چوونە دەرئى. ژنیک لەبەر دەرگاگە ویتستابوو، نەمناسى، سەرۆک دالەه پیتی گوتم کاک مەرسۆ منیش ئەم خافەم نەدیوه، بەلام وەک دەلین پەرستارى تاییەتى مردووانە، ژنەکە کە گوئى لەمە بوو بى ئەوهى پى بکەنئى سەرى ریزی دانەواند. ئیدی هەموو لاکەوتین تا رینگا بۆ هەلگرانى تابووتەکە بکەینەوه. دوايان کەوتین و دالەهمان بەجى هیشت لەبەر دەرگاگە گالیسکەیهکی رەش باوى چەرکراوى درێژکۆلە وەستابوو. پیاویکی کورته بالا لە تەکیا ویتستا بوو رینگای بەخەلکەکە نیشان دەدا، لە تەک ئەوهوه پیرەمیرتیکى لاوازی پێکەنن هینەر ویتستابوو، چاکەتیکى کورتى قۆل درێژى لەبەردابوو، رەفتارەکانى سەیر دەهاته بەرچاو بەروالەتیدا زانیم کە هەمان تۆماس، کە بۆیان باس کردبووم. سەرکلاویکی لبادى تووکنى بەسەرەوه بوو، پانتۆلیکی دەلبى لە بەردا بوو. دەلنگەکەى پێتلاوێکانى داپۆشبوو، پارچە پەرۆیهکی رەشى لەسەر ملیوانى کراسە سپییهکەیهوه، لە ملیدا گرئى دابوو، لێوه ئەستورەکانى لەژێر لووتە درێژەکەیهوه تەتەلەیان دەکرد. قزى سپى و بەجۆزى شانە کرابوو کە گوئىچکە سورەکانى دەرکەوتبوون، ئەم سووریبە هیندە زیاد بوو کە لەگەل سپیتى و پەریوى رەنگیا بەراورد دەکرد دەبەهژاندم. رینماکە جیتی هەر کەسەى دیارى کرد، قەشەکە لە پێشەوه دەرۆبى و گالیسکەکە لە دوايهوه بوو، چوار شاگرد لە دەورى قەشەکە بوون و بەئەسپایى دەهاتنە پێشى و من لە دواى سەرۆک دالەهکەوه و کاک تۆماس و پەرستارەکە لە دواى ئیمەوه دەهاتن.

ئاسمان ساف و بێگەرد، هەتاو گەرم و بەتین بوو، هەوا وردە وردە گەرمتەر دەبوو، گەرما نارهتەتى کردبووم، نەمدەزانى بۆ تا ئەم دەرنگانە کاروانەکەیان داخستبوو، هەرچەند جلکەکانم هاوینە بوو، بەلام گەرما تەنگەتاوى کردبووم، ئەو پیرەمیردەى کە لە تەنیشت ئیمەوه دەرۆبى ناچار بوو شەپقەکەى داکنى، ئاورم دایەوه و تەماشام کرد لەم کاتەدا سەرۆک دالەهکە سەرى خستە بنا گوتم و گوتم: دایکم زۆر جار لەگەل تۆماسدا و لەگەل پەرستارەکەدا بەپێاسە دەهاتن بۆ نزیکى ئەم گوندە، لەو دەمەدا کە گوتم بۆ قەسەکانى سەرۆک رادەدیترا، چاوم لە دار سەرۆهەکانى کەنار جادەکە بوو، زەوى سەوز و رازاوه دلدارى لەگەل ئاسمانى شیندا دەکرد. بەچاوى خەيال دایکم دەبینى شاد و خۆشحالە لە تەک ئەم دەرەختانەدا، هەلبەتە ئیوارانى ئەم شارۆچکەیه لە هوندەیهکی خەمبار دەچوو، ئەو هەتا، هەتاوى بەدەسلات دیمەنەکەى بەرەو دیمەنیکى نامرۆقەنەى نزم هەلگێراوتەوه، کاروان درێژەى بەرۆششتن دا، تەنیا لەم کاتەدا هەستم کرد مستەر تۆماس کەمى دەلەنگى... کاروان دەروات و ئەویش ناچار بوو دوامان بکەوت، گالیسکەکە جار لە جار خیراتر دەبوو، ئەویش بەزەحمەت پێمان دەگەیشتەوه، یەکیک لە ریبوارەکان رینگای بۆ چۆل کرد، ئەو هەتا لە دواى ئیمەوه دەروات.

هەتاو بەخیرایى بەرەو ناوەندى ئاسمان هەلدهکشا و تینى گەرما بێزارکەر بوو، لەو ماوه درێژەدا کە

رېنگامان ده پېچايه وه گيزه گيزی میروو هاژهی گه لای گیا و په لکی دره ختان لای لایه یان بو رېتسواری ماندوو ده کرد. نارقه له نېو چه وانمانه وه ده چورا، چونکه شه بقیه کم پی نه بوو، دهسته سره کم به سرما دا و کردم به سیته، له م کاته دا کارمندی ناشتني تهرمه که شتیکی به گوتمدا چرپاند، به لام حالی نه بووم، بهو خه یالنه وه که من لیتی حالی بوو بووم، سهری له قاند و به دهسته سره که نارقه دی ده موچاوی سهری و شه بقیه که ی کرد به سیته بو چاوی تا له تینی هه تاوه که بیاریزو و گوتی: چ هه وایه کی گرم و ناخوشه... گوتم چوژن؟ ناسمانی نیشان دام و گوتی خه ریکه بمرم. له وه لامدا گوتم: به لئی هه واکه ی زور گهرمه، دوا ی توژی پرسى: نه مه دایکی تو بیه له و تابووته دا، گوتم، به لئی، پرسى: پیر بوو؟ گوتم به لئی پیر بوو، چونکه من ته مه نی راستی دایکم نه ده زانی، نه ویش رووی خو ی وه رگیرا و بیدنگ بوو، له و لاره مسته تر تو ماسم بینی که په نجا شه قاوئ که تبوه دوامانه وه، شه بقیه که ی خستبووه ژیر بالی و به هه ناسه برکتی به ره و پیش ده هات، ته ماشایه کی سه رۆک دالدهم کرد، به جوړه و یقاریکی تاییه تبیه وه ده رۆیی و دلته نارقه به سهر ته ختی ته و یلاییه وه ده بریسکایه وه بی نه و ی بیسرت، وام ده هاته بهرچا و که کاروانه که خیرتر ده روا. له م کاته دا گه یشتینه پارچه زه و بیه که که دیار بوو تازه پر کرابووه وه، تینی هه تاو و بوئی قیبری به که پوا ده دا، شوین پتلاوه کان له سهر زه و بیه ته ره که دا ده چه سپی، کلاوی رانده ی گالیسکه که وه که هه ویری ترشوا ی لئ هاتبوو، من له نیو نه م به زم و رهم و له ژیر ناسمانی شین و له نیو قه ره بالغی خه لکه که دا ون بوو بووم، بوئی قیبری رهش و جلویه رگی رهش... ماندویتی شه وئ چاویان لیل و بیریان به شیبو کردبووم، جاریکی دیش ناوړم دایه وه: مسته تر تو ماس زور دوا که و تبوو، له نیو هه واکه گرم و غومار نامیزه که وه وه کو تا پویه که دینواند. چنه دهن گاو یکی دی چوممه وه پیشی و نه م له چا و ون بوو. چاوم بو گتیرا، سه یرم کرد پیری بیچاره له ریزه که ده رچووه و په نای برده و ته بهر هه وای نازاد و کیلگه کان، له هه مان کاته دا هه ستم کرد که جاده که ی به لای راستدا پیچی کردو ته وه، زانیم که مسته تر تو ماس به لده و کورترین رپگا ده گرتنه بهر، تا پیمان بگاته وه، له پیچه که دا گرتینه وه، جاریکی دی له چا و ون بوو، رپیه کی دی گرته بهر، به لام من له م کاته دا به جوړی داغ بوو بووم، خه ریک بوو میتشکم به ته قیت. ئیدی هه موو شته کان به کارامه یی و خیرایی نه نجام درا، به راده یه که ورده کاریه کانم پیر نه ماوه. ته نیا یه که شت سه رنجی راکیشام، که چوینه گونده که وه په رستاره که له گه لمدا ده سستی به قسان کرد. دهنگیکی تاییه تی هه بوو، دهنگی که به هیچ کلزجی له گه ل روخسار و قه لافاتیدا نه ده گونجا، دهنگی له رزان و ناواز بهخش بوو، گوتی: نه گهر به هیتواشی برۆین هه موومان له گهر ما ده پروکتیپ، لئ نه گهر توژی په له بکه بین زووتر ده گه بینه کلیساکه و هه وای نه وئ توژی چاکتره.

راستی ده کرد، هه موو خه لکه که له گهر مانا کلافه بوو بوون، هه ندی بیرده وری نه و رۆژم له پیر ماوه، بیرم دی بو دوا جار مسته تر تو ماس له نیمه نریک بووه وه، نه شکی خه م و شه که تی روومه تیان به سهر ده کرده وه، به لام له بهر نه و ی چرچ و لوجی زور له ده موچاویا بوو، فرمیسه که کان تا خواره وه نا هاتن و له م لوجانه دا ده گیسرسانه وه و به دم تیشکی هه تاوه گهرمه که وه ده بریسکانه وه، گه لئ شتی دی جگه له قه لافاتی خه لکه که سه رنجیان راده کیشا، هاتوچوی فه لاکان، تووله رپگاکان، گولئ سوور و سپی سهر

گورپه کان، به تاییه تی ناله و که سهری مسته تر تو ماس و جاده ی پر له گولیکه کیوی. نه و خه لکانه ی له بهر چاخانه کانه دا چاوه پروان بوون و گه لئ شتی تریش سه رنجیان راده کیشا، نه گهر به وئ له سهر هه موو شته کان بنووسم، نه وا ده بی چنه د کتیبیک رهش بکه مه وه. له گه ل نه م هه موو شتانه دا، کاتی گه یشتینه گورستانه که و تابووته که یان خسته سهر زه و ی، شادییه کی له باس نه هاتوو بالی به سه رما کیشا، چونکه گه یشتن خو ی له خویدا جار دانی بوو بو کۆتایی هاتنی شه که تی و نه رکی سه رشانمان و پیویست بوو به لای که مه وه دوازه سه عات پشوو بدم.

۲

کاتی که بیدار بوومه وه زانیم که مه سئوله کم بو نارحه ت بوو، دوا ی دوو رۆژ مادونی، نه وورژ شه مه یه، بیرم نه بوو چ رۆژیکه، به لام کاتی له خه و رابووم له پر نه و م به بیرا هات، مه سئوله کم له دلئ خویدا لیکي دابووه که به یه که شه مه وه مادونیه کم ده بی به چوار رۆژ. نه مه که میتک نارحه تی کردبوو. به لام نه مه گوناهی من نه بوو، خو نه گهر له بری نه مرۆ، دوین دایکیمان ناشتیا نه وا به لای که مه وه پتر که لکم له مادونیه که و یه که شه مه وه رده گرت و یه که شه مه م به فیرۆ نارۆیی.

به زه حمت رابووم، چونکه هیتا هیلاکی دوین له له شم ده رنه چو بوو، به دم ردین تراشینه وه له خو م ده پرسى ده بی چ بکه م، دوا ی بریارم دا که به چم مه له بکه م، سواری ترام بووم بهو نیازه ی به چم بو گهرماوه کانی که نار. ویستم مه له بکه م، گه لئ کیژی جوانی لئ بوون، له نیو نه وانه دا چاوم به ماری کارولین که وت، ماری یه کیچک بوو له تاپسته کانی جارانی دایه ر ی نیمه، ماوه یه که بوو حه زم ده کرد ناشنایه تی له گه لدا په یدا بکه م، وا بزائم نه ویش بی مه یل نه بوو، لئ دوا ی ماوه یه کی که م له دایه ر ی نیمه نه ما و ئیدی رپکه و تیکی وه ها نه ر خسا یه کدی ببینن.

پیکه وه سواری به لم بووین، له کاتی سوار بووندا به نانه ست ده ستم به سهر مه کی داهینا، من هیتا له ناوه که دا بووم که نه و دوا ی که م مه له کردن، خو ی گه یانده بووه که نار که و له سهر مه لانه که دا راکشابوو، ناوری لئ دامه وه، قژه په خشانه که ی بهرچاوی گرتبوو، به شیبه یه کی تاییه تی پیم پیده که نی، خو م گه یانده ته کی و له پالیا راکشام، هیتنده له بار راکشابوو که به هاسانی سهر به خمه سهر سکی نهرم و گوشتنی چ قه سه یه کی نه کرد، منیش بهو حاله وه مام و ده مروانییه ناسمانی زویین، له ژیر سهرمه وه هه ستم به هه ناسه دانی ماری ده کرد، ماوه یه که بهو ده قه وه ماینه وه، که هه تاو گهرمتر بوو نه و خو ی خسته ناوه که وه و منیش به دوا یا، خو م پتی گه یاندا، باسکم له قه دی نالاند و ماوه یه که پیکه وه مه له مان کرد. به رده وام پیده که نی، له که نار که دا و به دم خو وشکر دنه وه پتی گوتم: من له تو نه سمه رترم، لیم پرسى: نایا مه یلی لیه پیکه وه بو سینما بچین، دیسان به پیکه نینه وه گوتی: حه زم له فیلمی «فرناندیل» ه که خو م له بهر کرد و بینی بوینباخی رهش ده به ستم، به سه رسورمانه وه پرسى که نایا تازیبارم. وه لام دایه وه که دایکم مردووه. پرسى: که ی... گوتم دوین مرد. که م دوو دل بوو، ئیدی هیچی نه گوت، حه زم ده کرد پتی بلیم که نه مه گوناهی من نییه... به لام خو م گرت، چونکه بیرم که ته وه که هه مان قسه م به مه سئوله کم

گوتیبو کهچی ناماده نه بوو مادونی (اجازه)م بداتی، ئەم وەلامه بۆ ئەو هیچ مانایهکی نه بوو بههر حال مرۆڤ هەرچیبهک بلتی هه‌میشه تا راده‌یهک هه‌له‌یه و خه‌تاکار.

ئیبواری ماری ته‌واوی ئەم مه‌سه‌لانه‌ی فه‌رامۆش کردبوو، فیلمه‌که‌که‌یه‌که‌جار خۆش بوو، پێکه‌نین هه‌ینه‌ر بوو، له‌ ته‌واوی ئەو ماوه‌یه‌دا لاقی به‌منه‌وه‌ چه‌سه‌پاند بوو، منیش یاریم به‌مه‌مه‌که‌کانی ده‌کرد و له‌ ناخر و ئۆخری فیلمه‌که‌دا ده‌مم ده‌نیتو ده‌می خست و له‌ نامیزم گرت، به‌لام له‌ باوه‌ش گرتیتکی به‌ده‌ئنجام. دوا‌ی سینه‌ما له‌ گه‌لمدا هاته‌وه‌ بۆ مالتی.

که‌ له‌ خه‌و رابووم ماری رۆیی بوو، بۆی روون کردبوومه‌وه‌ که‌ پتیویست بووه‌ بۆ مالتی پووری به‌جیت، ئەو رۆژه‌یه‌که‌ شه‌مه‌ بوو، ته‌نیایی هه‌ینده‌ی دی بێزاری ده‌کردم، خۆم هه‌ر به‌سروشت هه‌ز له‌ یه‌ک شه‌موان ناکه‌م، ناچار چوومه‌وه‌ نیتو جیگا‌که‌، له‌ نیتو جیگا‌که‌دا بۆ بۆن و به‌رامه‌ی قژی ماری ده‌گه‌رام. تا سه‌عات ده‌ نووستم. به‌م چه‌شنه‌ جگه‌ره‌ له‌ دوا‌ی جگه‌ره‌م کیشا و تا نیوه‌رۆ له‌ نیتو جیگا‌دا مامه‌وه‌. هه‌زم نه‌ده‌کرد له‌لای سیلست نیوه‌رۆژه‌ بکه‌م، چونکه‌ ده‌مزان‌ هه‌ندئ پرسیارم لێ ده‌کات و منیش تاقه‌تی ئەم شتانه‌م نییه‌. هه‌یلکه‌یه‌که‌ کولاند و به‌رووتی خواردم، چونکه‌ نام نه‌بوو و هه‌زیشم نه‌ده‌کرد بۆ نان به‌چه‌م ده‌ری.

دوا‌ی نیوه‌رۆش هه‌ستم به‌بێ تاقه‌تی کرد. که‌می له‌ ماله‌وه‌ هاتوچۆم کرد، که‌ دایکم مایوو قه‌یلاکه‌ خۆش و دلگیر بوو، به‌لام ئیستا لیم بووه‌ به‌قه‌فه‌زیتکی گه‌وره‌ ناچاربووم خواره‌که‌ له‌ ژووری نانخواردنه‌وه‌ بۆ ژووره‌که‌ی خۆم بگوتیمه‌وه‌. ئەم ته‌لاره‌ گه‌وره‌یه‌ جگه‌ له‌ چه‌ند شه‌ره‌ کورسییه‌ک و بۆفیه‌یه‌ک که‌ ئاوینه‌که‌ی زه‌رد هه‌لگه‌ر رابوو و مێزیتکی ته‌والبت و کۆنه‌ چه‌رپایه‌ک چیدی تیدا نه‌بوو.

بۆ بێ تاقه‌تی پارچه‌ رۆژنامه‌یه‌که‌م به‌ده‌سته‌وه‌ گرت و هه‌ندئ وینه‌م لیتی ده‌ره‌ینا و خستمه‌ دوو توتی ده‌فته‌ریکه‌وه‌ که‌ ئەو باب‌ه‌ته‌ شتانه‌ی تیدا ده‌پارێزم. ئەوجا ده‌ستم شت و بۆ ئەوه‌ی خۆم به‌شتیتکه‌وه‌ بخافێنم چوومه‌ سه‌ر بانێژکه‌. په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌م ده‌یروانییه‌ سه‌ر جاده‌یه‌کی گه‌وره‌ و قه‌ره‌بالغ، دوانیوه‌رۆیه‌کی خۆش بوو. جاده‌کان داغ بوو، هاتوچۆی خه‌لکی زۆر کم بوو، هه‌ندئ خێزان ده‌چوونه‌ گه‌ران و سه‌یران. دوو کوری چکۆله‌ که‌ جلی مه‌له‌وانیان پۆشیبوو، پانتۆله‌کانیان تا راده‌یه‌ک کۆن و کورت، پیتلاوه‌کانیان بۆیاخکراو و بریقه‌دار بوو لێره‌وه‌ تیده‌په‌رین، دایکتکی قه‌له‌و، کراسیتکی ئاوریشمی وه‌نوشه‌یی له‌به‌ر بوو، له‌گه‌ل مێرده‌که‌یدا که‌ پیاوتکی کورته‌ بالایی لاواز بوو، به‌دوایانه‌وه‌ بوون... ئەم ژن و مێرده‌م له‌ دووره‌وه‌ تۆزئ ده‌ناسین. کابرا جلی مه‌له‌وانی پۆشیبوو، بۆینباختیکی گچکه‌ی له‌ مل و گۆچانیتکی به‌ده‌سته‌وه‌بوو، که‌ به‌م حاله‌وه‌ له‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا دیتم، بیرم که‌ته‌وه‌ و زانیم بۆچی له‌م گونده‌دا هه‌میشه‌ باسی موخته‌به‌ری ئه‌ویان ده‌کرد، دوا‌ی که‌میتک، لاوانی گوند به‌قژی شانه‌کراو و بۆینباختیکی سوور و جلی به‌ده‌ن چه‌سپ و پیتلاوی بۆیاخکراو و بریقه‌داره‌وه‌ به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا تی په‌رین. بیرم که‌وته‌وه‌ که‌ به‌ره‌و سینه‌ما ده‌چن، بۆیه‌ به‌په‌له‌ و به‌پێکه‌نینه‌وه‌ بێ ئەوه‌ی ئاور له‌ که‌س بده‌نه‌وه‌ به‌ره‌و مه‌یدانه‌ گه‌وره‌که‌ ده‌چوون.

دوا‌ی رۆشتنی ئه‌وان ورده‌ ورده‌ جاده‌که‌ چۆل بوو، چ شتیتکی سه‌رنج‌راکیش به‌ده‌ره‌وه‌ نه‌بوو، جگه‌ له‌ دوکانداره‌کان و هه‌ندئ پشیه‌که‌ لێره‌وه‌ بۆ ئەوی رابان ده‌کرد... ئاسمان شین و ساف بوو، له‌ شۆسته‌که‌ی

ئهو به‌ره‌وه‌ دوکاندارتیک، دوکاندارتیکي جگه‌ره‌ فرۆش کورسییه‌کی هه‌ینایه‌ ده‌ره‌وه‌ و له‌سه‌ری دانیشته‌ و پشتی پتیوه‌ دا، گالیسکه‌ پره‌کانی تۆزئ له‌مه‌وه‌به‌ر، ئیستا پاکبان خالی و چۆلن، له‌ چاخانه‌ بچکۆله‌که‌ی ته‌نیشته‌ جگه‌ره‌ فرۆشه‌که‌وه‌، گارسۆنه‌ لاوه‌که‌ خه‌ریکی مالتینی ورده‌ داره‌کان بوو، به‌راستی یه‌ک شه‌مه‌یه‌کی خۆش بوو، رووی کورسییه‌که‌م کرده‌ کابرای دوکاندار، وام پێ خۆشتر بوو، دوو جگه‌ره‌م داگیرساند، دووه‌میان تال بوو، چومه‌ ژووره‌وه‌ که‌ چکلیتیتیک به‌خه‌مه‌ ده‌مه‌وه‌، له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا خه‌ریکی خواردنی بووم. په‌له‌ هه‌ور به‌ری ئاسمانی گرت، پتیم وابوو دووچاری گه‌رده‌لوولیتکی هاوینه‌ ده‌بین، به‌لام دوا‌ی ماوه‌یه‌کی که‌م هه‌وره‌که‌ ره‌وییه‌وه‌، هه‌وره‌کان سیبه‌ریان به‌سه‌ر کوچه‌ و بازاره‌که‌دا په‌خش کرد، دنیا که‌میتک تاریک بوو، وئ ده‌چوو هه‌ره‌شهی بارانی پێ بێ، ماوه‌یه‌ک روانیمه‌ ئاسمان. له‌ سه‌عات پینجدا ترامه‌کان گه‌رانه‌وه‌، لاوان خۆیان پتیوه‌ هه‌لئواسیوو، کاروانه‌که‌ی دوا‌ی ئه‌وان کۆمه‌له‌ گه‌نجیتکی وه‌رزشکاری له‌ یاریگا‌که‌وه‌ هه‌ینابوووه‌ به‌جان‌تاکانیاندا ناسیمه‌وه‌. به‌ده‌م گۆزانی و چه‌پله‌ رێزانه‌وه‌ هورایان ده‌کیشا که‌ تیه‌به‌کیان نادۆرپن. هه‌ندیکیان ئیشاره‌تیان بۆ ده‌کردم، یه‌کتیکیان پتی گوتم: برده‌مانه‌وه‌... ئیدی ترۆمبیتل سه‌ری کرایه‌وه‌ و بازار به‌ره‌و گه‌رمبوون ده‌چوو.

رۆژ چوه‌ پتیسه‌وه‌، ئاسمان له‌ سه‌ربه‌نه‌کانه‌وه‌ سووری ده‌نوند، جاده‌کان ئاوه‌دان بوونه‌وه‌. سه‌یرانکه‌ران ده‌گه‌رانه‌وه‌... زۆری نه‌برد ده‌رگای سینه‌ماکان قه‌ بوو. ئەو خه‌لکانه‌ی چووبونه‌ سینه‌ما، که‌وته‌ سه‌ر جاده‌کان له‌ نیوان ئه‌وانه‌دا لاوانی چالاک و به‌ده‌ماخ خۆیان ده‌نوند، له‌ ره‌فتاریاندا دیار بوو که‌ فلیمی مغامه‌راتیان دیوه‌، ئەوانه‌ی که‌ چووبونه‌ سینه‌مای ناو گونده‌که‌ که‌می دێتر تیکه‌ل به‌قه‌ره‌بالغیه‌که‌ بوون، به‌لام له‌وان سه‌لاتر و قورستر دیار بوون... ده‌سته‌یه‌ک له‌ کوچه‌ و کۆلانه‌کانه‌وه‌ ده‌هاتن و ده‌چوون و خه‌ریکی عه‌یش و نوش بوون، کچۆلانی گه‌ره‌ک ده‌ستی یه‌کیان گرتبوو و به‌پیری کورانه‌وه‌ ده‌چوون، شانیان له‌ یه‌کدی ده‌دا و شۆخیان ده‌کرد و به‌ده‌نگی به‌رز پتیده‌که‌نین. هه‌ندئ له‌ کچۆله‌کان که‌ ئاشنایه‌تییه‌کی که‌میان له‌گه‌ل مندا هه‌بوو له‌ خواره‌وه‌ ئیشاره‌تیان بۆ ده‌کردم.

له‌په‌ر گۆزی سه‌ر جاده‌که‌ هه‌لبوون، ئەستیره‌کانی سه‌ره‌تای شه‌ویان له‌ ورشه‌ و جریوه‌ خست. هه‌ستم کرد که‌ چاوم له‌ روانین ماندوو بوو. جاده‌که‌ له‌به‌ر رۆشنایی گلۆبه‌کاندا ده‌بریاوه‌وه‌. تیشکی له‌ قژی خانمان ده‌دا و هه‌ینده‌ی دی ره‌ونه‌قی ده‌دان. ورده‌ ورده‌ کاروانی ترامه‌کان کز بوو، شه‌ویکی تاری و ره‌ش گشت شۆینه‌کانی گرتوه‌... کۆلانه‌کان به‌ره‌و چۆل بوون ده‌چوون، له‌م کاته‌دا پشیه‌که‌کان ده‌یان توانی به‌هاسانی هاتوچۆ بکه‌ن... که‌وته‌ بیری شام کردنه‌وه‌، هه‌ینده‌ له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ دانیشتمبووم هه‌ستم ده‌کردم ملام که‌میتک ره‌ق بووه‌، له‌ په‌لکانه‌وه‌ هاتمه‌ خواره‌وه‌ تا نان بکرم، چووم و نانیتکی سه‌رپتیم ناماده‌ کرد و خواردم، ئەوجا دوو جگه‌ره‌م به‌سه‌ریه‌که‌دا کیشا و چومه‌ به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌ و چاوم پرپیه‌ ده‌ره‌وه‌. هه‌ستم کرد سه‌رمایه‌، په‌نجه‌ره‌کانم داخست، له‌به‌ر ئاوینه‌که‌دا هه‌ندئ نانی وشک و قاپیتکی خالی به‌سه‌ر مێزه‌که‌وه‌ بوون. به‌خۆتم گوت، یه‌ک شه‌مه‌یه‌ک بوو و برپایه‌وه‌، یه‌که‌م یه‌ک شه‌مه‌یه‌ که‌ دایکم له‌ باوه‌شی خاکدايه‌، پتیویسته‌ بگه‌رپتیمه‌وه‌ سه‌ر کاره‌ رۆژانه‌کانی خۆم بێ ئەوه‌ی هیچ گۆزانی له‌ ژباغدا رووی دابن.

ئورپۆ له نووسینگه كەى خۆمدا كاریكى زۆرم كرد، سەرۆك دایه ره كەشم له گه لمدا میه ره بان و گهرم بوو، لیبی پرسیم ناخۆ زیاد له پتیوست ماندوو نیم، چهند جارێ پرسیارى ته منى دایكىمى لى كردم له وهلاما گوتم شەست سال و شتیكه، وا دیار بوو به وهلامه كه م رازی بوو، وهك ئه وهى لهم ته مه نه دا ئیدی كاری مرۆف ته واو بێ.

گه لیک له دۆستان له دهورم خه بوونه وه و ناچار بووم چهند وهلامیكى بێ سه روبه رى هه موبیان بدمه وه، پێش ئه وهى له دایه ره ده رچم، ده ست و ده موچاوم شت. وهكو خوویهك نیوه پروانم به لاوه خوشه... بهلام ئیواران وا نیم. رۆژیک ئه وهم به مه سه ئوله كه م گوت، وهلامى دایه وه: به باوه رى من تپه په رپوونى رۆژیک بۆ مرۆف مایه ی داخه، بهلام شتیكه و ده بێ ته نجام بدرى و له ژبانى ئاده میزادا هه یج بایه خنیکى نییه... ئه و رۆژه كه مێ زووتر له گه ل ئه مانۆیل دا كه له به شتیكى دیدا كاری ده كرد، له دایه ره ده رچوین، دایه ره كه مان ده پروانییه سه ر ده ریا، ماوه یه كمان به ته ماشا كرنى به له م و پا پۆز و قه یاغه وه گوزه راند، له م كاته دا ترێله یه كى گه و ره به ها ره ها ر له پێشمانه وه وه ستا، ئه مانۆیل لیبی پرسیم، برۆین، بێ وهلامانه وه و به غار شوین ترێله كه كه وتم، بهلام ترێله كه به خیرایى ده رچوو و ئیمه ش شوینی كه وتین، تۆز و گه ردیكى چر جاده كى گرتبوو، به راده یه ك ئیمه هه ردوو كمان له نیبو گه رد و تۆزه كدا ون بووین، هه یچمان نابینی، هه یج دهنگێ جگه له ها ره ها رى ترومبیل و ماشین نه ده ها ته گوێ.

به زه حمه ت خۆم گه یانده ترێله كه و خۆم پێدا هه لئواسى و ئه و جا یارمه تی ئه مانۆیل بێشم دا و سوار بوو له تهك منه وه ئارامى گرت. هه ناسه برکیتمان پێ كه وتبوو، ترێله كه بالنده ئاسا به سه ره جاده تارى كه كه وه هه لبه زو دایه زى ده كرد... ئه مانۆیل له كانگای دلّه وه پێده كه نى. به په له خۆمان گه یانده خوارینگا كى سیلست، نازای گیانمان له ئاره قه دا هه لكشا بوو، سیلست وهكو هه میشه به ورگه زله كه یه وه له وێ وێستا بوو، لیبی پرسیم: كاره كان باش ده رۆن، گوتم به لى، بهلام زۆرم برسبیه، به په له به نیورۆژم كرد، قاوه یه كم به سه ریا كرد و ئه و جا بۆ فیللا كه م گه رامه وه، كه مێك نووستم، چونكه زۆرم خوارید بووه كه له خه و رابووم زۆرم چه ز له جگه ره بوو. چونكه كات دێر بوو به را كرن خۆم گه یانده ترامه كه، ئه و دوا نیوه رۆیه م به كار كرن به سه ر برد. هه وای نووسینگه كه م زۆر گه رم بوو، ده مه و ئیوارى كه ده رچووم هه وا تۆزى فینك بوو بوو، ماوه یه ك له كه نار ده ریا كه و له هه وای نازادا پیا سه م كرد. كاژه هه ورێكى ته نك به رى ئاسمانى گرتبوو، هه ستم به شادی كرد، بهلام به په له بۆ ما ل گه رامه وه، چونكه ده موسیست په تاته بكولینم، له و ده مه دا كه به په له تارى كه كاندا سه رده كه وتم، ته قیم به پرووى سالامانۆی دراوسیمدا... سالامانۆ بیست سالێك بوو له گه ل ئه و سه گه دا هاوړی و هاو ده م بوو. سالامانۆ جوژه نه خوشییه كى پێستی هه بوو، پێستی به ده نى سوور بوو، زۆریه ی خه لک پارێزبان لى ده كرد، ئه و جووته ده م بوو له یه ك ژووردا پێكه وه ده ژبان. ده توانی بگوتری كه سالامانۆش شپوه سه گێكى ده نواند، ئه ویش وهكو سه گه كه ی په له ی سوور كه وتبووه سه ر ده موچاوى. مووه كانى به ده نى وهك كلكى گیانداران هه لده وه رى، سه گه كه ش هه ندی

خووى خاوه نه كه ی وه رگرتبوو، وهك ئه و له رۆیشتنا لاسایى ئه وى ده كرد وه، قه پۆزى ده برده پێشه وه و ملی درێژ ده كرد، وا ده ها ته به رچا و كه هه ردوو كیان له یه ك نه ژاد بن، سالامانۆ رۆزى دوو جار ان له سه عات ده و یان زده دا له گه ل سه گه كه بیدا ده چوه گه شت... ئه م عاده ته هه شت سالى ربه ق درێزه ی كیشا و به هه یج جوړى نه ها ته گوژان. هه شت دانه سال هه میشه له جاده ی لیوندا ده بینران. سه گه كه خاوه نه كه ی به دووى خویدا راده كیشا، سالامانۆ به زه حمه ت هه نگاوى ده نا، هه ندی جار تووره ده بوو و جینیوى به سه گه كه ی ده دا.

سه گى به ده به خت له ترساندا ده خیلی زه وى ده كه ت و ناچار بوو دواى خاوه نه كه ی ده كه وت، كاتى ئه و گیانداره رێگای لى ده گوژا، خاوه نه كه ی به ره و خۆى راى ده كیشا، له م كاتانه دا جینیوى پى ده دا، هه ردوو كیان له رێگا ده وێستان و ماوه یه ك مۆره یان لیکدی ده كرد. نیگای سه گه كه ش هى ترس بوو، هى خاوه نه كه ی نیگای تووره یی و كینه بوو، هه موو رۆزى ئه م به رنامه یه دووباره ده بووه وه، كاتى سه گه ی به ده به خت بیویستایه میز بكات خاوه نه كه ی بواری نه ده دا و به دووى خویدا بكیشی ده كرد، خۆ نه گه ر به رپێكه وت له ژووریدا ئه م كاره ی كر دبا سه سیر مه یدانێكى چاك ده كرا... هه شت سالى ته واو ئه م به رنامه یه بێ زیاد و كه م دووباره ده بووه وه.

سیلست ده یگوت: ئه مه ش به ده به ختییه كه، به وه ی باشه جگه له خۆى هه یج كه سى دى ناتوانیت سه گه كه به ختو بكات، ئه و شه وه كه له سه ر په لكان دیتم، جینیوى به سه گه كه ی ده دا و ده یگوت، تۆ پیسیت، تۆ چه په لیت... له و ده مه یدا كه سه گه كه ی ده ینانا لند پیم گوت: شه و باش... به لام ئه و هه ر سه رگه رمى جینیوى خۆى بوو، لیم پرسى: سه گه كه ت چى كرد وه؟ به لام ئه و وهلامى نه دامه وه و مژولى جینیوانى خۆى بوو، ئیدی بى هه یج قسه كردنێك گرتى به قرتیه كه یدا و به قالد رمه كاندا سه ركه وت.

له م كاته دا هاوسبى دووه به سه راهات، له گه ره ك و باندا پێیان ده گوت «گه وا»، ئه مه خه لكى بۆیان دروست كرد وه، هه ندی جار ده ها ته لای من و قسانى ده كرد، چونكه ده یزانى من گوێ لى ده گرم، چ هۆیه ك له ئاردا نه بوو كه قسانى له گه لدا نه كه م. ناوى «رایوند سانتس» هه كابراهه كى كورته بالای، ناو شان پانى لووت فش بوو، هه میشه جلوه رگی رێك و جوانى ده پۆشى، ده رباره ی سالامانۆ پیتی گوتم: ئه مه به ده به خت نییه؟ ئه و جا لیبی پرسیم: ئایا رقم له م كابراهه نییه، گوتم: نه خیر.

به دوو قۆلى به سه ر قالد رمه كاندا سه ركه وتین، كه ویستم لیبی جوێ بسمه وه پیتی گوتم: له ماله وه شه راب و خواریم هه یه ئه گه ر ته شریف بینى پێكه وه پاروویهك بخۆین، بیرم كرد وه كه ئه گه ر بچم به لای كه مه وه له ئاماده كرنى خوارین ده خه له سیم، بۆیه چووم، ئه ویش تا قه ژوورێكى هه بوو، مو به قه كه ی په نجه ره ی تیدا نه بوو، گه لى وینه ی به دیوارى ژووره كه یدا هه لئواسیبوو، زۆریه یان وینه ی ژنانى پرووت بوون، ژووره كه پیس، جیگا و بانه كه ی په رپووت و به یه كادراو بوو، له سه ره تادا چرا كه ی هه لكرد، ئه و جا پارچه یه كى له گیرفانى ده ره بێنا و مه چه كى پیتجا، كه لیم پرسى: ئه مه چیه؟ گوتى: له گه ل یه كێكدا كه ده بویست رتی بى بگرێ به شه ر هاتوه، له سه رى رۆبى: جه نابى مه رسۆ خه یال نه كه ی من كابراهه كى خراپم، به لام كه مێك تونده تابیه تم، ئه و براده ره ی كه له گه لیا به شه ره هاتم، كه منى بینى به شوخییه وه

گوتی: تۆ بنیادهم نیت، وهلام دایهوه که واز له شوخی بینی کهچی سوورتر بوو و گوتی کهوايه تۆ هەر بنیادهم نیت، منیش نه مکرده نامهردی و بۆی دابهزیم و گوتم ئیستا واز له م قسانه دینی یان چارت بکه م. گوتی چۆنم چار دهکیت. ناچار مسته کۆله یه کم له دوو دهوی دا و له سه ر عه رده که خپ بوو، و بیستم هه لئ بستی نمه وه، به ده موچاوی خوینا و بیه وه له قه یه کی پیندا مالیم، له ته واوی ئه و ماوه یه دا راپیوند سه رقائی به ستنی دهستی بوو، منیش له سه ر جیگا که م دانیشتی بووم، پیتی گوتم ده بینی که ئه و شه ری پتی فرۆشتووم، خه تای من نه بوو.

راستی ده کرد، من شارده زای په وشتی ئه و بووم، ئه و جا گوتی حه ز ده که م ده رباره ی ئه م بابه ته گویم له ئامۆژگاری تۆ بئ، پیاو ده بی چ بکات، ئایا ده کری پیاو به رانه به ره شه و شه ری پتی فرۆشتنی خه لکان بیده نگ بئ.

ئه و جا خواردنه که ی هینا و له سه ر میتره که ی دانا، په رداخی ته رتیب کرد، قاپ و چه قوو و چه تالی هینا و هه ر یه که یانی له جیتی خو ی دانا. ته واوی ئه م کارانه به بیده نگی ئه نجام درا، ئه و جا هه ردوو کمان له پشت میتره که وه دانیشتین و ده ستمان به خواردن کرد.

به ده م ناخواردنه وه باسی خو ی هینا به پیشه وه، له سه ره تادا دوو دل بوو له گوتنی هه ندئ مه به ست، دوایی هاته قسان و گوتی: ناسیاویم له گه ل ژینکدا په یدا کرد، ئیدی بوو به ده دۆستی تابه تیم، ئه و پیاوه ی که شه رم له گه لدا کرد برای ئه م ژنه بوو.

پیتی گوتم: برا که ی پیتی زانیبوو، رۆژی یه که م پیتی گوتم، به لام خو م گیل کرد، به هه ر حال دوا ی ماوه یه ک زانیم که ئه م ژنه ته فره د ده دات، من خه رجیم ده کیشا، رۆژی بیست فرانکم ده دایئ، ئه گه ر حیسایی ورد بکه م سئ سه د فرانک کریتی خانوو، ناو به ناو جووتئ گۆره ویم بۆ ده کری. به هه مووی مانگن هه زار فرانکیک له سه رم ده که وت، ئه م ژنه کاری نه ده کرد، هه میشه ده یگوت که ئه و پاره یه ی له منی وه رده گرت به شی ناکات... پیم ده گوت: بۆ تا قی کار ناکه یه ت. ئه گه ر کار بکه یه ت به لای که مه وه ده توانیته شته پیتیو بیستیه کانی خو ت دابین بکه یه ت. من له م مانگه دا هه موو شتیکم بۆ کریوت، رۆژی بیست فرانک خه رجیم داویتی، کری خانووم بۆ داویتی، قاوه ی عه سرانت له سه ر من بووه، له وه ی پتر چیت گه رده که، من زۆر له گه لندا باش بووم، به لام تۆ له بری ئه وه ئازارم ده ده یه ت، به لام ئه م قسانه ی به گویدا ناچوو، ئاماده ی کارکردن نه بوو، بۆ به وام به بیرا دئ که هه لم ده خه له تینی.

پیتی گوتم، رۆژی بلیستیکی یانه سییم له جانتا که یدا بینی، جارێکی دی کاغه زیکم له جانتا که یدا بینی، سه یرم کرد بازنگی خستۆته بارمته وه، که ئه م شتانه م بینی به ته واوی بۆم ده رکه وت و دلنیا بووم که فریوم ده دات، ناچار وازم لیتی هینا، تیروپرم دارکاری کرد و یه ک یه ک کاره کانیم به روویدا دایه وه. پیم گوت که ده یه وئ به م قسانه ته فره م بدات، تۆ نازانیت، خه لکی به خیلی به ژبانی تۆ ده بن، که له من جیا بوو یته وه ئه و جا ده زانیت، چ خو شی و شادی به که ت له ده ست داوه.

جاران لیم نادا، خو ئه گه ر ئه مه جارێ رووی دابا، ئه وا ته نیا بۆ ترساندنێ بوو و هه ندئ بۆله بۆلم به سه ریا ده کرد و په نجه ره کانم داده خست و ئیدی چیم ویستبا ده مکرد، به لام ئه ورۆ شته که جیا واز بوو،

به باوه ری من گشت ئه م کارانه بۆ ئه و به س نه بوو، ته واو ته می نه بووه.

دوا ی گوتنی گشت ئه م به سه ره اتانه گوتی له به ر ئه مه بوو په نام بۆ تۆ هینا تا له م باره یه وه کۆمه کیکم پتی بکه یه ت.

له م ماوه یه دا پتر له قاپیکم خوارد بووه وه، سه رم گه رم بوو بوو، چونکه خو م جگه رده م نه ما بوو، په یتا په یتا جگه ره ی ئه وم ده کیشا، ورده ورده سه ر و سه دای ده ره وه ش که م بوو، راپیوند ده ستی به قسان کرده وه، شتیکی گرنگ وای لئ کردبوو قسان بکات، ئه ویش ئه وه بوو هیشتا دۆسته که ی خو ش ده ویست، به لام ده ویست ته میی بکات، له سه ره تادا بیری کردبووه که بیبا ته توتیلیک و خه لکی به سه ردا پرژینی و ریسوای بکات و ئه و جا به گرتی بدات، ئیدی بۆ ئه مه په نای برده بووه به ر ئاشنا و دۆستانی گه ره ک، لئ که س ئاماده نه بوو له م باره یه وه کۆمه کی پتی بکات، ته نیا هه ندیک پیتان گوتبوو که بۆ ته میکردن داگی بکات. به لام دلئ نه ده هات ئه م کاره بکات و پیتی گوتبوون ده بی بیس بکاته وه، هه وه ل جار ویستی رای من له م باره یه وه بزانیته ت، پیش ئه وه ی رام بزانی پرسی ئایا ته گبیری چیه، له وه لاما گوتم من له م باره یه وه رام نییه. ئه و جا پرسئ: تۆ فریودان له مه سه له که دا نابینی، بیرم ده کرده وه که ئه گه ر فریودانیش له گۆرئ دابئ گرنگ نییه، گوتم له م بابه ته شتانه دا سه لیه ی خه لکی جیا وازه، هه رچه ن وه لامه کانی من بئ سه رو به ر بووون به لام ئه و سوور بوو له سه ر ئه وه ی که پیتیو یسته به هه ر شپوه یه ک بئ ئه و ژنه سزا بدرئ.

که میکی ترم خواردنه وه، جگه ره یه کی بۆ پتی کردم، ئه و رای و ابوو نامه یه کی بۆ بنووسیت و هه ر که هاته وه جارێکی دی دارکاری ده کات و تۆله ی خو ی لئ ده ستینی.

له قسه کانیا ده یگوت، که جارێکی دی هاته وه ماله که م له گه لیدا ده نووم و که کاری خو م ته واو کرد تفتیک ده که مه چاره ی و ده ری ده که م.

بیرم کرده وه که له راستیدا ئه م شیوه سزایه گه لیک سه خته، به لام راپیوند پیتی گوتم: که من ناتوانم نامه یه کی وه های بۆ بنووسم.

من بیده نگ بووم، داوای لئ کردم ناخۆ ده کری من نامه یه کی بۆ بنووسم، له وه لاما گوتم بۆ نه، په رداختی که هه لدا، هه ستا، قاپه به تاله که و پاشماوه ی خو اردنه که ی خسته لاه، میتره که ی پاک کرده وه. ئه و جا کاغه زتیکی سپی و زه رفیتیکی زه رد باو و په ره موو چتی و شووشه یه ک مه ره که بی له چه که مه جه ی میتره که ده ره ینا، قه له مه که ی دایه ده ستم که نامه یه کی بۆ بنووسم، منیش به ئاره زووی ئه و و چیم به بیرا هات نووسیم و ئه و جا به ده نگی به رز نامه که م بۆی خو ینده وه، به ده م جگه ره کیشان و سه ره له قاننده وه گوتی گرتبوو، تکای لئ کردم که جارێکی دی بۆی بخو ینمه وه، که دوو جارنم بۆ خو ینده وه و پچ ده چوو رازی و شاد بئ، ئه و جا پیتی گوتم: ده مزانی که تۆ واتای ژیان ده زانیت... به لام ناگام له وه نه بوو که له بری ئیوه پیتی گوتم تۆ. له کۆتایی قسه کانیا گوتی: به راستی تۆ مرۆقتیکی چاکیت.

نامه که ی خسته زه رفه که وه، تۆزتیکی دی مژولی جگه ره کیشان بووین و چ قسانمان نه ده کرد. بیده نگی بالئ به سه ره ده ری دا کیشا بوو، گویمان له ده نگی نزیکبوونه وه ی ترومبیلیک بوو، پیم گوت: دره نگه.

رایوندیش زانی که ههق بهمنه، کات بهخیرایی دهوویی، سیمای منیش ئهوهی دنواند که زۆر ماندووم، له قسهکانیا پیتی گوتم: من مهرگی دایکتیم بیست، بهلام گرنگ نییه، مهرگ شتییکه ههر دهبی بی جا درهنگ یا زوو.

ههستام، رایوند دهستی گویشیم، گوئی بهراستی مرۆفی تیکهیشتوو زووتر له یهکدی تیدهگهن، یهکدی دهناسن. که دهرووم له دواي خۆمهوه دهراگاکم داخست. ماوهیهک بهتاریکی لهسهر قالدومه که ویستام، بیدهنگی بالی بهسهر خانوهه کهدا کیتشا بوو، جار جارئ شنه ی با لق و پۆیی درهختهکانی دهههژاند. بههاسانی گوتم له هاتوچۆی خوینی نیبو دهمارهکانی لاجانگم دهبوو، ماوهیهک بیدهنگ و بی جووله مامهوه. له ژووهرهکی سالامانۆی پیردا سهگه بیچاره که هیشتا دهی قرووسکاند.

٤

لهم ههفتهیهدا زۆرم کار کرد، رایوند هاته دیدهنیم و ناگاداری کردمهوه که نامهکی خستوهته پۆستهوه، ههر لهم ههفتهیهدا دوو جارن لهگهڵ ئهمانۆیل دا چومه سینهما، ئهمانۆیل کابرایهک بوو سهری له سینهما دهرنهدهچوو، دهبوو ههموو مهبهستهکانی دوو جارن بۆ روون بکهمهوه و باسی بکهم تا تۆزتیکی لێ حالی بیی.

دوینی شهمه بوو، وهک بریار بوو ماری هاته دیدهنیم، ئهوه رۆژه زۆرم تاسه دهکرد، بهتاییهتی که کراسیتی جوانی مهقهلهمی سوور و سپی لهبهر کردبوو، پاپووجیکی نایاب و ناسکی له پێ کردبوو، له پشت کراسهکهیهوه گوئی مهکه سفت و تورتهکانی شهریان بهههوا دهفرۆشت و چزووی بهنیگادا دهکرد، تیشکی ههتاو گۆناکانی درهخشانتی دهواند، سواری ترومبیل بووین، له دووری بیست کیلۆمهترتیک له شاری جهزایروه بهروه کهناری دهريا کهوتینه پێ، تاشه بهرد له رۆخی کهنارهکهدا بێ باک پاکشابوون، درهختی سهوزیش له نیوانیانوه سهریان بهرز کردبووهوه، ههتاوی سهعات چواری ئیوارئ زۆر گهرم نهبوو، بهلام ئاوی دهريا شیرتین بوو، خۆی دابوو دهه ورده شه پۆلهوه، ماری فیری جۆره یارییهکی کردم که بریتی بوو لهوهی بهپشته مهله خۆمان بدینه دم رهوتی شه پۆلهکانهوه و دهمان پر له ئاو بکهین و بهئاسماندا بیپرزینین و له شیوهی بارانا بیتهوه بهسهروچاوماندا، دواي کهمیک ههستم کرد که خوییاوی دهریاکه دم دزهوورینیتهوه. ئیدی ماری خۆی گهیاندم، سواری پشتم بوو دهمی دهنیو دهمم خست و بهزمان لیبوی فینک دهکردمهوه، دواي چهند ماوهیهک وهکو دوو ماسی خز یهکدیمان له باوهشی یهکتردا ههلهگهلوشت و دهگهوزاند، که له کهنارهکهدا خۆمان لهبهر کرد، ماری بهدووچاوی درهخشانهوه تیبی روانیم. دستم له ملی کرد، نووساندم بهخۆمهوه، ماچتیکی تهپ و گهرم لیبی ستاند، ئیدی چ قسهیهکمان نهکرد... بهو حالهوه کهوتینه پێ که ترومبیل پهیدا بکهین.

گهیشتهوه مالتی، لهسهر جینگاکه مدا یهکمان دهگهوزاند، پهنجهرهکهمم بهوازی جی هیشتوو، ههواي پاک دههاته ژووهرهوه و زیدهتر لهزهی بهرۆح و لهشمان دههخشی.

ئهوه رۆژه بهیانیهکهی ماری لهلای من مایهوه، پیم گوتم که نیوه رۆژه پیکهوه دهکهین، چومه خوارهوه که هندی گۆشت بکرم، له ژووهرهکی رایوندهوه دهنگی ئافره تیکم هاته گوئی، دواي تۆزتیکی دی گوتم له جنیودانی سالامانۆ بوو که سهگهکهی سهزره نشت دهکرد، ههر دوو کمان گوتمان له بهیهکدا کهوتنی هندی شت بوو، دواي چهند چرکهیهک سالامانۆ و سهگهکهی رۆیشتن، بهسهرهاتی سالامانۆم بۆ ماری گپریابهوه، زۆر پیکهنی، ماری بیجامهیهکی منی لهبهر کردبوو، قۆلهکانی ههله کردبوو، که ماری پیکهنی پتر له دلما شیرین بوو، ئاره زووی بزواندم، دواي تۆزتیکی لیبی پرسیم، ئایا خۆشیم دهوی، له وهلاما گوتم پتیبست ناکا ئهه شتانهی بهزاردا بێ، بهلام له ناخا ههستم بهپێچهوانه ئهوه دهکرد، بهم وهلامه کهمیک غههگین بوو، لێ که خواردن ناماده بوو قسانی دی هاتنه گوپێ دیسان دهستی بهپیکهنین کردهوه، له خۆشیاندا له ئامیزم گرت و راهموسی.

لهم کاتهدا دهنگی شهپ و ئاژاوه له ژووهرهکی رایوندهوه بهرز بووهوه، له سهرهتادا دهنگی ناسکی ژنانه بهرگوئی کهوت، دواي رایوند بهدهنگی بهرز هاواری کرد و دهیگوت: تۆ ناپاکیت لهگهلهدا کردوم، ئیستا پیت نیشان دهدهم که چۆن ناپاکي دهکهیت، ئیدی هاواری پهی دهرپه ی ژنیک بهرز بووهوه، ئهه هاواره هیتده بهرز بوو که تهواوی دراوسیتکانی ئاگادار کردهوه، من و ماریش چوینه دهرهوه، ژنهکه بهردهوام هاواری دهکرد و رایوند له پشتهوه لیبی دهدا.

ماری دهیگوت بهراستی دیمه نیکي ترسناک و ناخۆشه، داواي لێ کردم که پۆلیس ئاگادار بکهمهوه، پیم گوتم باش نییه پۆلیس دست بخه نه ئهه کارانهوه، لهم کاته پۆلیسیک لهگهڵ یهکیک له دراوسیتکاندا گهیین و بهتوندی له دهراگیان دا، بهلام کهس وهلامی نهادهوه، جاریکی دی له دهراگیان دا. دهنگی گریانی ژنهکه بهرز بووهوه، رایوند دهراگهکی کردهوه، جگه رهیهکی بهلالیوهوه بوو، ئارام و هیدی دههاته بهرچاو. ژنهکه خۆی دهرباز کرد و له ژووهرهکه هاته دهرئ و سکالای خۆی کرد و گوئی که رایوند لیبی داوه.

پۆلیسهکه پرسی: نیتوت چیه. رایوند ویستی وهلام بداتهوه، پۆلیسهکه نهراندی، که ویستت لهگهڵ مندا قسان بکهیت جگه رهکهت فری بد و کهم بهئهدب به، رایوند نیگایهکی سهیری تی بری و ته ماشایهکی منی کرد، جگه رهکهی بهدهستهوه گرت، لهم کاتهدا پۆلیسهکه زللهیهکی توندی پیتدا کیتشا، جگه رهکه له دهستی پهپی و چهند مهترئ لهو لاترهوه کهوت، روخساری رایوند گۆرا، بهلام لهو کاتهدا هیچی نهگوت، ته نیا ئهوه نهپێ که داواي له پۆلیسهکه کرد که ئهه ژنه ههشهریه لیره بهری.

پۆلیسهکه گوئی قهیدی نییه، بهلام دهبی جاریکی دیش ئهوه بزانیته که نابێ رفتهارت لهگهڵ پۆلیسدا وهکو رفتهارت لهگهڵ کهسیکی ئاساییدا بی.

ژنهکه بهردهوام دهگریا و دهیگوت: ئهه لیبی دام، کابرایهکی خهتهرناکه.

رایوند هاته قسان و گوئی کاکي پۆلیس دهبی ئیوه ئهوه بزانیته که بهگویره ی یاسا کهس بۆی نییه تۆمهتی خهتهرناکی بداته پال کهسیکی دی.

پۆلیسهکه هاواری کرد، بهسه، دهمت داخه. رایوندا چ وهلامتیکی نه دایهوه، پرووی کرده ژنهکه و گوتی: نه مجاره رۆیی، که سنج نه مرئ جارێکی دی یهک ده بیینییهوه.

پۆلیسهکه گوتی: ژنهکه ده توانی پرواتهوه بۆ مائی خۆی، و تۆ ده بی له مالهوه بمییتیهوه تاکو پۆلیس ده نیری به شویتندا، تۆ ده بی شه رمه زار بی که نه وهنده مه ستیت و له نیتو خه لکیدا قسه ی بی سه رویه ر ده کهیت. رایوندا گوتی: نه خیر من مه ست نیم، نه گهر ده بیینی گیانم ده له رزئی نه وه له حیرساندایه نه که له مه ستیدا، ئیدی ده رگاکه ی داخست و خه لکه که بلاوه یان لئ کرد.

من و ماری نیوه رۆژه مان ئاماده کردبوو به لام ماری برسی نه بوو، سه عات یه کی دوای نیوه رۆ خواحافیزی کرد و رۆیی، منیش که مێک له وه دوا نووستم.

ده وره بری سه عات سببی پاش نیوه رۆ بوو که له ده رگا درا، رایوندا هاته ژووره وه، من تا نه و کاته نووستبووم، له قه راخیتی قه ره ویتله که مه وه دانیشته. ماوه یه ک بیده نگ بوو، لیم برسی شته که چۆن بوو، گوتی نه وه ی ده یویست کردی، به لام نه ویش ده سه وسان نه بوو لیتی هه لکه رایه وه و زلله یه کی توندی پیتدا کیتشا، و پاشماوه که شی به چاری خۆم بینم، گوتم به رای من به ته وای به سزای خۆی گه یی و پیتیویسته نه م به مه راژی و خۆش حال بی، خۆشی هه ر نه مه رای بوو، نه وه شی ده رخست که کرده ی پۆلیسه که زۆر ناپه سه ند بوو، ده یویست بلتی که نه و پۆلیس باش ده ناسیت و ده زانیته ده بی چۆن مامه له یان له گه لدا بکری.

برسی ئایا ده بوو وه لامی زلله ی پۆلیسه که بده مه وه یان بیده نگ بم، پیتم گوت: من رام وایه نابن له دوای نه م شتانه برۆی، پی ده چوو رایوندا به م وه لامانه ی من خۆش حال بی، داوی لئ کردم که له گه لیدا بچمه ده ری، هه ستام، سه رم شانه کرد. لیم پارایه وه که له دادگادا گه واهی بۆ بده م، بۆ من چ جیا وازییه کی نه بوو، به لام نه مه دزانی ده بی له ویتدا چ بلتیم. رایوندا ده یویست نه وه بلتیم که ژنه که ناپاکی لئ کرده وه، بۆیه ئاماده بوو که بم به شایه تی. له گه ل رایوندا چوینه ده ری و ماوه یه کمان به یاری بلیارده وه به سه ر برد، ده یویست یارییه کی دی بکه ین، به لام چونکه حه زم نه ده کرد پتی گه رانه وه مان گرت به ر. له ریگادا بۆی باس کردم که چه ند خۆش حاله به وه ی که توانی دۆسته که ی سزا بدات. ره فتاری له گه ل مندا یه کجار چاک بوو، چونکه له م کاردها کۆمه کم پی کردبوو.

له دووره وه سالامانۆم بیینی. له به رده رگا ویستا بوو، به ده وری خۆیدا ده سوو رایه وه و چاوی به ده وریه بری خۆیدا ده گتیرا. که لیتی نیرک بوینه وه سه یرمان کرد سه گه که ی له گه لیدا نییه و خیرا خیرا ده پروانیتته ده وریه بری خۆی. چاوه کانی بریوه و پارده و تاریکه کان و له به رخۆیه وه ورته ورتیکی نامه فهومی ده کرد و نه وجا چاوی بریبه کۆلانه کان و نه و ناوه ی ده پشکنی. که رایوندا لیتی برسی چی بوو، وه لامی نه دایه وه. گویمان لئ بوو که له به ر خۆیه وه منجه منجه ده کرد و ده یگوت نه ی گیاندارای نارسه ن. دیسان که وته پشکنین. لیم برسی که سه گه که ی چی لئ هاتوو، ده سه بجی وه لامی دامه وه، نازانم بۆ کوئ چوو. نه وجا به خیرایی گوتی: وه کو هه میشه بردیوم بۆ مه یدانی وازی، خه لکیکی زۆر له وئ کۆ بوو بوونه وه و من له به ر دوکانیکدا ویستا بووم و ته ماشای تفاکی یارییه کانم ده کرد. که ویستم بگه رتیمه وه سه گه که نه ما بوو.

ماوه یه ک له وه پیتش بیرم له وه ده کرده وه که قرتیه یه کی گچکه تری بۆ بکرم. چوزانم نه م نارسه نه به م ئاسانییه له ده ستم هه لدی.

رایوندا گوتی له وانه یه سه گه که ت ون بوویی و هه ر دیتته وه، گه لیتک به سه ره اتی سه گانی بۆ باس کرد که چه ندین کیلۆمه تر دوور که وتونه ته وه و ئاقیبته گه رانه ته وه، کابرای پیره میترد نارحه ت بوو، ده یگوت ئاخیری نه م سه گه یان له چنگم ده ره یتنا. له وانه یه یه کیکی لیمی وه ریگری به لام که س رای ناگری، له ماوه یه کی زۆر که مدا له ره فتاری ناپه سه ندی وه رس ده ین، له وانه یه پۆلیس بیگرن. نه م مه سه له یه گومانی تیتدا نییه، پیتم گوت ره نگه بردیبتیان بۆ بنکه ی ئاگاداری گیانداران و ده توانیت به جه زایه کی کم وه ری بگریته وه. لیتی برسیم ئایا نه م سزایانه یاسایییه یان نه مه نه ماوه. گوتم نازانم، به هه ر حال به پار هه موو شتیکی ده کری، دیسان په ست بوو گوتی: پار هه م گیانداره نارسه نه ش خه رج بکه م، خه ریکه له داخا بمرم... دیسان ده سته به جنیودان کرده وه، رایوندا پیتی پیتکه ی و خۆی به ژووره که ی خۆیدا کرد. منیش له دوای نه وه وه سه رکه وتم و له سه ر په لکان له یه کدی جودا بووینه وه.

دوای تۆزی گوتیم له ده نگی پیتی کابرای پیره میترد بوو، هینده ی پی نه چوو له ده رگاکه ی دام، که ده رگام کرده وه تۆزی به بیده نگی له به ر ده رگادا ویستا و نه وجا گوتی: بیوره مزاحمت بووم.

خولکم کرد که بیته ژووره وه، لئ نه هات، ته ماشای پیتلاوه کان و ده سته له رزۆکه کانی خۆی ده کرد، بی نه وه ی سه ره لپری و ته ماشام بکات گوتی: کاک مه رسۆ راستیم پی بلتی ئایا نه وانه نه م سه گه م له ده ست ده رنایه نن، ئاخۆ ده م ده نه وه، نه گه ر په یدا نه بیته وه ته گبیرم چییه.

وه لامم دایه وه، بنکه ی ئاگاداری گیانداران بۆ ماوه ی سێ رۆژ سه گه کان له لای خۆ ده پاریزن تا خاوه نه که ی په یدا ده بی و ده یده نه وه، له سێ رۆژه به دواره ئیدی نارزه ووی خۆبانه چی لئ ده که ن یان نه که ن.

ماوه یه ک به بیده نگی ته ماشای کردم، نه وجا ئیواره باشی لئ کردم و چوو ژووره که ی خۆی، گوتیم لئ بوو تا ماوه یه ک به ژووره که یدا هاتوچۆی ده کرد، ده نگیتک له قه ره ویتله که یه وه هات، نه وه ی سه یر بوو، له کیی شه ودا و له پشت تیغه دیواره که وه ده نگی گریانیم به ر گوئ که وت. نازانم بۆ له م کاته دا دایکم بیر که وته وه. به هه ر حال چونکه ده بویه به یانی زوو له خه و رابم، و برسیم نه بوو، به بی شام خه وتم.

رایوندا ته له فۆنی بۆ دایه ره کرد و پیتی گوتم که یه کیکی له و برادرانه ی که منیش ده یناسم داوه تی کردووم که رۆژی یه ک شه مه له کابینه که ی نه ودا و له نزیک جه زاییدا بگۆزه رتیم، گوتم ناتوانم چونکه بۆ رۆژی یه ک شه مه له گه ل دۆسته که مدا ژووانم هه یه، رایوندا بی ماوه دان گوتی که نه ویش داوه ت ده کات، هه لبه ته ژنی برادره که ی نه و زۆر خۆش حال ده بی که ژنییک له گه ل مندا بیت و له نیوان چه ند پیاویتکدا که ده چنه مائی نه وان هاوده میتکی هه بی، چونکه ده مزانی سه رۆک دایه ره که م حه ز ناکا فه رمانبه ره کان

تهلهفون بکهن ویستم تهلهفونه که دابخه مهوه. بهلام رایموند تکای لی کردم که توژی سهر بکهم، نهوجا گوتی دهربارهی داوهته که ئیوارئ قسانم له گهلدا دهکات. چونکه شتی تری ههیه و دهبن باسی بکات، شتهکesh نهوهبوو که نهو رۆژه چند کارابراهیکی عه ره ب دوای که وتوون، برای دۆسته که شی له گهلیندا بووه، پیتی گوتم نه گهر عه سر له ریگا بینیت ناگادارم بکوهه، وهلام دایه وه و تهلهفونه کهم داخست.

دوای چند چرکه یهک سه رۆک کاره کهم گازی کردم، که به ره و ژووره کهی نهو ده چووم زۆر نارحهت بوو بووم، چونکه وام دهزانی بۆ مهسه لهی تهلهفونه که بانگم دهکات و له وانه یه له چۆنیستی کارکردنی من نارازی بی، بهلام چ شتی کهم له باه ته وه نه بوو، گوتی دهیه وی دهربارهی پرۆژه یهکی زۆر گرنگ قسانم له گهلدا بکات و دهیه وی رای من دهربارهی نهو پرۆژه یه بزانیست. دهیویست لقی که له پاريسدا بکاته وه و له ریگای کۆمپانیا گه وره کانه وه کالاکانی خۆی بفرۆشیت، دوای درکاندنی نهو مه بهسته پرسی که ناخۆ من رازیم بۆ پاريس بۆرم، نه گهر نهو کاره مه بسند بکرده یه، ده بوا یه له پاريسدا بۆرم زۆریه ی کات له ماموری و سه فه ردا بوومایه، ده یگوت تو گه نجیت و لام وایه نهو کاره رازیت بکات. بهروالته پیتشیا زه کهیم په سندن کرد، بهلام له ناخدا بۆ من چ جیا وازی به کی تیدا نه بوو. لیتی پرسیم نایا خۆش حال نیت به گۆرینی ژبانته. گوتم ژبانی ئاده میزاد به هیچ جۆری ناگۆریت و هه مو یه کسانه، به لگه ش نه وه یه لیره زۆر له ژبانی خۆم نارحهت نیم، که می که نارازی هاته پیتش چاو، گوتی که قسه کانم هه می شه لاوهکی و یهک لایه نه، هیچ هه لپه یه که نیبه و نه مه ش بۆ که سانی که بیان ه وی کار بکهن زۆر په سندن نیبه.

گه رامه وه سه رکاره کهی خۆم، چه زم ده کرد دلی نه شکینم، بهلام له لایه کی تره وه هیچ پاساوی کهم بۆ گۆرینی ژبانته نابینی، که به چاکی به ژبانی خۆمدا چومه وه، هیچ جۆره خرابیه که یان به ده ختیبه کهم تیدا نه ده بینی.

کاتی که ده مخویند له م جۆره هه لپه و ئاره زوانه م زۆر بوو، بهلام که دهستم له خویندن هه لگرت، بۆم دهرکهوت که له راستیدا ته وای نهو شتانه هیچ با یه خ و نرخیکیان نیبه.

نهو عه سه ماری هات بۆ لام لیتی پرسیم نایا ده مه وی بیخوام. گوتم بۆ من هیچ جیا وازی به کی نیبه، نه گهر نهو چه ز دهکات منیش رازیم.

پرسی، له سه ره تادا ده بی بزانه نایا منت خۆش ده وی، هه مان وه لام دایه وه که چه ند جاریک بۆم دووباره کردبووه و گوتم نهو قسانه هیچ مانایه کیان نیبه. بهلام بیگومان خۆش ناویست، پرسی که وایه بۆچ ده مخوازیت، بۆم روون کرده وه که نهو مه سه له یه زۆر گرنگ نیبه و نه گهر نهو مه یلی له سه ر بی من چ قسه یه کهم نیبه و ده بخوام، جگه له وه ش نهو پیتشیا زه له لایه ن نه وه بوو، من به و نه ده خۆم رازی ده کرد که موافقهت بکهم. نهو روونی کرده وه که به پیتچه وانه وه شوو کردن و ژن هینان مه سه له یه کی گرنگه، گوتم نه خیر وای نیبه.

که می که پیتشه نگ بوو، ته ماشای ده کردم و نهوجا دهستی به قسان کرد. دهیویست بزانی نه گهر نهو پیتشیا زه له لایه ن کیژی کهی تره وه بوا یه رازی ده بووم، هه مان مامه له م له ته کیا ده کرد، گوتم چ گومانیک

له م مه سه له یه دا نیبه.

گوتی: نه گهر تو م خۆش بوئ بۆ تو ج جیا وازی به کی نابن، سه ری له وه لامه کهم که به لئی بوو، سووما و گوتی له راستیدا مروقی کهی سه یری.

هه ره به نهو مه شه تو م خۆش ده وی و دلنیام رۆژیک دی لیم تیر ده بیست. چونکه دیسان پیتشه نگ بووم و چ شتی کهم نه بوو بیلیم، به پیتکه نینه وه قۆلی به قۆلمدا کرد و گوتی له گهل نهو حالته شدا ده مه وی شووت پی بکهم، گوتم هه ر کاتی به نه وی من رازیم، نهو جا پیتشیا زه کهی سه رۆک کاره کهم بۆی باس کرد، ماری گوتی: زۆر چه ز ده کهم پاريس بیبیم، گوتم من ماوه یه که له پاريس بووم، چه زی ده کرد رای من دهربارهی پاريس بزانی بۆیه گوتم، جیتی کهی پیسه. کۆتر و گیاندارانی پیس و چه پهلئ هه یه و خه لکه کهی سی پیست و بی تامن. دوای ماوه یه که کهوتینه پیسه کردن به جاده گه وره کانی شارا، ژنانی شوخ به به رده ماندا تیده پهرین، له ماریم پرسی نایا سه رنجی نهو ژنانه ده دیت، گوتی به لئی و ده زانی مه بهستم چیبه و چ ده لیم، ماوه یه کی دی چ قسه به کمان نه کرد. چه زم ده کرد له گه لم دای، پیتشیا زم کرد که پیتکه وه شام بکهن بهلام کاری هه بوو بۆیه که نزیک مال بوینه وه خوا حافیزیم لی کرد.

سه یری کهی کردم و گوتی ناته وی بزانی چ کاریکم هه یه. له کاره کهیم پرسی. چونکه هه ستم ده کرد به م خه مساردیبه ی من که می که نارحهت، له ناستی نهو که مه تره می و ساردیبه ی مندا دهستی به پیتکه نین کرده وه. به جۆری بزوا بوو دهیویست ده می پیتی و ده نیبو ده می بنی. بهلام که می سلئی کرده وه. له خوارنگای سیلستدا شپوم کرد، هیتشتا خوارده کهم ته وای نه کردبوو، له پری ژنیکی کورته بالای سه یر له میزه کهم نزیک بووه وه و تکای لی کردم که له سه ر میزه کهی من دانیشیت، مؤله تم دا، نهو ژنه ره فتاری سه یری هه بوو، چاوه بچووه کانی له ته ختی ده مورچاوه سیو ناسا که یدا ده دره وشانه وه. چا که ته کهی دا کهن و له سه ر کورسیبه که دانیشت، لیسته ی خوارده کانی به ده سه ته وه گرت و دهستی به خویندنه وه ی کرد. سیلستی گاز کرد و به ده نگیتی گری داوای خواردنی کرد، تا هینانی خوارده که جاننا کهی کرده وه. پارچه کاغه زیکی چوار گوشه و قه له میکی دهره ینا و چه ند ژماره یه کی له سه ر نووسی و به خشی گارسونه کهی خسته سه ر و کۆی کرده وه. پاره کهی له سه ر میزه که و له به رده م خۆیدا دانا. له سه ره تادا خوارده یکی سووکیان بۆ هینا. به تاسه وه نای به سه ره وه. لهو کاته دا که چاوه پروانی هینانی خواردنی دی ده کرد، دیسان قه له م و گۆفاریکی دهره ینا. گۆفاری که وینه ی خواردنی جۆراو جۆری له سه ر نه خشینترابوو، به وردی چاری پیتدا خشان، هه رچه ند گۆفاری نیبو براو له دوانزه لایه ره که متر بوو، بهلام دهستی له خویندنه وه ی هه لگه رت تا دوا دیری ته وای کرد.

من شامی خۆم ته وای کرد. بهلام نهو هیتشتا هه وه لئی بوو، نهوجا هه ستا و به هه مان شپوهی تاییه تی چا که ته کهی کرده وه به ری و چوه دهری. چونکه چ کاریکم نه بوو چومه دهری و شوینی که وتم. له کوتایی جاده که ویتستا و به پهل یه کی تاییه تیبیه وه و بی نه وه ی ئاوری بداته وه که وته ری و له نیو قه ره بالغیبه که دا ون بوو. ناچار به ریتی خۆمدا گه رامه وه. بیرم کرده وه که ژنیکی سه یره. لی به زوویی به فه راموشیم سپارد.

له به رده گیای ماله وه سالامانۆم بینی، پیتکه وه چوینه ژووره وه. پیتی گوتم که سه گه کهی ون بووه، له

بنکه‌ی ناگاداری گیاندارانیشدا چ هه‌والتیکی به‌دهست نه‌که‌وتیوو، کاربه‌دهستیکی پیتی گوتیوو له‌وانه‌یه له به‌کیک له‌کۆلانه‌کاندا تۆبیبیت، لیتی پرسیبیون تایا ناشیت له‌پۆلیسخانه‌دا سۆراختیکی ده‌ست بکه‌وی، وه‌لامیان دابوووه که له‌پۆلیسخانه‌دا ئەم شتانه راناگرن و پیتوهندی به‌وانه‌وه نییه. چونکه ئەم جۆره رووداوانه رۆژانه‌ن و هه‌موو رۆژتیک روو ده‌دن.

پیتشینیازم کرد که ده‌توانی سه‌گیکی دی رابگرئ، به‌لام بۆی سه‌لماندم که ناتوانیت چونکه خووی به‌م سه‌گه‌وه گرتیوو، من له‌سه‌ر قه‌ره‌وتیله‌که‌م راکشایوم، سالامانۆش له‌سه‌ر کورسییه‌ک ده‌سته‌وه‌ئۆنۆ به‌رانبه‌رم دانیشتیوو، هه‌ندی جار بری وشه‌ی نامه‌فه‌وومی له‌ژێر لیتوه‌وه و له‌په‌نای سمیله‌ زه‌رده‌که‌یه‌وه ده‌رده‌په‌راند. هه‌لبه‌ت هاتنی مایه‌ی نارحه‌تیم بوو. به‌لام چیم له‌ده‌ست دئ، ئەمه‌ جگه له‌وه‌ی هیشتا خه‌وم نه‌ده‌هات. بۆ ئه‌وه‌ی شتی بلیم هه‌ندی پرسیارم ده‌رباره‌ی سه‌گه‌که‌ی لئ کرد. گوتی دوا‌ی مردنی ژنه‌که‌ی ئەم سه‌گه‌ هاو‌پیتی هه‌میشه‌یی بووه، زۆر دره‌نگ ژنی هینا بوو.

له‌سه‌رده‌می گه‌نجیدا حه‌زی ده‌کرد له‌مه‌یدانی شانۆدا کار بکات، که چوه‌ خه‌مه‌تی سه‌ربازی له‌وئ نای لئ دده‌ا و ناشنای شه‌پسووری سوپایی بوو، به‌لام له‌دواییا له‌ریگای هیلتی ناسن دامه‌زرا و له‌کاره‌که‌ی ژبوان نه‌بوو، چونکه ئیستا مووچه‌ی خانه‌نشینی وه‌رده‌گرت... له‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا زۆر خۆش‌حال نه‌بوو، به‌لام به‌هه‌ر حال به‌هه‌موو شتیکی ئه‌و راهاتیبوو، که ژنه‌که‌ی مرد. خۆی به‌ته‌نیا بینیبه‌وه، داوای له‌به‌کیک له‌هاوکاره‌کانی کردبوو که سه‌گیکی بۆ په‌یدا بکات، به‌تایبه‌تی ده‌بویست سه‌گیکی که‌م ته‌مه‌ن بئ، به‌لام چونکه سه‌گ ته‌مه‌نی له‌ئاده‌میزاد که‌متره ئەم سه‌گه زۆر زوو له‌گه‌ل سالامانۆدا پیر بوو.

سالامانۆ ده‌یگوت ئەم سه‌گه‌ به‌دروشت بوو، زوو زوو شه‌ر و ده‌م بۆله‌یان ده‌بوو، به‌لام به‌هه‌ر حال سه‌گیکی چاک بوو.

پتم گوت وا دیاره ئەم سه‌گه له‌نه‌ژادی سه‌گه چاک و ره‌سه‌نه‌کان بوو، سالامانۆ به‌م قسه‌یه خۆش‌حال بوو گوتی وایه، به‌رله‌وه‌ی نه‌خۆش بکه‌وی تۆ نه‌ت بینیبوو، به‌تایبه‌تی تووکه‌که‌ی زۆر جوان و به‌رچاو بوو.

له‌و رۆژه‌وه که ئەم سه‌گه نه‌خۆش که‌وتیوو. سالامانۆ هه‌موو رۆژی عه‌سر و به‌یانی ده‌یشۆرد و تیماری ده‌کرد، به‌لام به‌پرای ئه‌و نه‌خۆشی ئەم سه‌گه پیری بوو، پیریش ده‌ردتیکه که هه‌رگیز ده‌رمانی نییه.

له‌م کاته‌دا باو‌پیشکی ته‌مه‌لیم دا، که پیره‌مێرده‌که به‌و حاله‌وه بینیمی گوتی به‌یارمه‌تیت ده‌رۆم، گوتم ده‌توانی نه‌رۆیت و به‌مانه‌وه‌ت نارحه‌ت نیم، خه‌مباری و هاو‌خه‌می خۆم بۆی ده‌برئ، سوپاسی کردم و گوتی دایکی تۆ ئەم سه‌گه‌ی خۆش ده‌ویست، که باسی ئه‌وی ده‌کرد ده‌یگوت دایکه کتۆله‌که‌ت و ده‌بویست دلم بداته‌وه و به‌شداری خه‌مم بکات. من چ وه‌لامی‌کم نه‌دایه‌وه. به‌ناره‌حه‌تیه‌یه‌وه ده‌یگوت خه‌لکی گه‌رک و بان به‌دگوییان سه‌باره‌ت به‌تۆ ده‌کرد و ده‌بانگوت له‌بری ئه‌وه‌ی دایکی له‌لای خۆی دابنئ و خه‌مه‌تی بکات ناریدییه دالده‌ی په‌که‌که‌وته‌کان. به‌لام ئه‌و منی ده‌ناسی و ده‌یزانی که دایکم زۆر خۆش ده‌وی... ئەم ده‌زانی خه‌لکی به‌هۆی چیه‌یه‌وه ده‌رباره‌ی ئەم مه‌سه‌له‌یه به‌خه‌راپه‌یان باس کردبووم. له‌کاتی‌که‌دا دالده‌ی په‌که‌که‌وته‌کان به‌لای منه‌وه جی‌گایه‌کی زۆر چاک بوو، چونکه هینده‌م پاره نه‌بوو بتوانم

خه‌مه‌تی دایکی پئ بکه‌م، ئەمه‌ جگه له‌وه‌ی ده‌می بوو دایکم چ داوایه‌کی له‌من نه‌بوو، نه‌یده‌توانی وه‌کو پتیبست له‌گه‌ل مندا بژئ. سالامانۆ گوتی: وایه، له‌دالده‌ی په‌که‌که‌وته‌کاندا ده‌یتوانی هه‌ندی دۆست و ناشنا بۆ خۆی په‌یدا بکات، ئیدی ته‌واوژی خواست و حه‌زی کرد پروات پشوو بدات. ژبانی ته‌واو گۆزا بوو، نه‌یده‌زانی چی بکا. بۆیه‌که‌مین جار له‌ژبانی‌دا ده‌ستی درێژ کرد، ده‌ستی گوشیم و به‌ر له‌رۆیشتن گوتی: خوا بکا ئه‌وشۆ سه‌گان نه‌وه‌رن، چونکه من به‌سه‌گه‌که‌ی خۆمی ده‌زانم و نیگه‌ران ده‌م.

٦

به‌یانی یه‌کشه‌مه‌ به‌زه‌حه‌مت له‌خه‌و راپووم، ماری به‌ده‌نگه‌ده‌نگ بیداری کردمه‌وه. چونکه ده‌مانویست مه‌له‌ بکه‌ین چمان نه‌خوارد، چاره‌م به‌سه‌ریه‌کدا ترشا بوو، که‌می‌ک سه‌رم ده‌یه‌شا، جگه‌ره له‌ده‌مدا ناخۆش بوو، ماری گالته‌ی پئ کردم، ئه‌و رۆژه کراسیتی که‌تانی سپی له‌به‌ر کردبوو، قژی به‌سه‌ر شان و ملیدا په‌خش کردبوو، باسی جوانی ئه‌وم کرد، له‌خۆشیانا پتیکه‌نی، له‌کاتی هاتنه‌ خواره‌وه‌ماندا راپیوندمان گاز کرد، وه‌لامی دایه‌وه‌ که‌وا دپت. که‌گه‌بینه‌ سه‌ر جاده‌که له‌به‌ر شه‌که‌تی و چونکه تا ئه‌و ساته‌ په‌نجه‌ره‌کانم نه‌کردبووه‌وه، هه‌وای پاک و نازادی ده‌روه‌ه کارتیکی تایبه‌تی به‌سه‌رمه‌وه‌هه‌بوو، خه‌توکه‌ی ده‌مرچاوی ده‌دام.

ماری له‌خۆشیاندا هه‌لده‌به‌زیبه‌وه و به‌رده‌وام ده‌یگوت هه‌واکه‌ی گه‌لئ خۆشه، دوا‌ی تۆزئ هه‌ستم کرد که حالم چاکتره. ناچاربووین له‌سه‌ر جاده‌که چاره‌روانی راپیوند بکه‌ین. گوتیمان له‌ده‌نگی داخستنی ده‌رگا‌که‌ی بوو، پانتۆلیکی شین باو و کراسیتیکی نیو قۆلی له‌به‌ر کردبوو، بازوه ره‌شه‌کانی ده‌رخستبوو، ماری به‌بینینی ئه‌و پتیکه‌نێن گرتی و منیش له‌پتیکه‌نینه‌که‌ی نارحه‌ت بووم. به‌ده‌م رتیه‌ فیکه‌ی ده‌کیشا و شه‌قاوی گه‌وره‌ی ده‌نا... سلای له‌من کرد. به‌ماری ده‌گوت خات شه‌وی راپوردوو له‌گه‌لیا چومه‌ه پۆلیسخانه و گه‌واهییم بۆ دا که لهم رووداوه‌دا خه‌تای دۆسته‌که‌ی بوو، «راپوند» یان ره‌ها کرد به‌مه‌رحی جارتیکی دی ئەمه‌ دووباره نه‌کاته‌وه. هیچ جۆره لیکۆلینه‌وه‌یه‌کیان له‌به‌ر رۆشنایی شایه‌ته‌که‌ی مندا ئەنجام نه‌دا. وه‌ک بپیار بوو، ویستمان برۆین بۆ که‌ناری ده‌ریا، که‌نار زۆر دوور نه‌بوو، راپیوند ده‌یگوت براده‌ره‌که‌ی به‌دیتنی ئیمه‌ خۆش‌حال ده‌بئ، له‌و ده‌مه‌دا که رتگامان ده‌کرد، راپیوند ئیشاره‌تی کردمی و سه‌رنجی بۆ به‌رانبه‌رمان راکیشام، چهند کابرایه‌کی عه‌ره‌بم بینی که له‌به‌رده‌م موغازه‌به‌کی تووتن فرۆشیدا کۆ بووبوونه‌وه، به‌بیده‌نگی سه‌یری ئیمه‌یان ده‌کرد. به‌لام وا خۆیان ده‌نواند که ناگیان له‌ ئیمه‌ نییه.

راپوند گوتی دووه‌میان به‌لای چه‌پا، هه‌مان کابرایه که بۆم باس کردیت، خیرا گوتی باوه‌ر ناکه‌م چ هه‌قیکیان به‌سه‌ر ئیمه‌وه هه‌بئ، چونکه شته‌که کۆن بووه، ماری هیچ له‌قسه‌کامان حالی نه‌بوو، پرسپاری لئ کردم، پتم گوت ئەم عه‌ره‌بانه دوژمنایه‌تیان له‌گه‌ل راپیوندا هه‌یه، ماری گوتی که‌واته با له‌رتگایه‌کی دیکه‌وه برۆین. راپیوندیش پشتگیری قسه‌که‌ی ئه‌وی کرد، بۆیه رتگاکه‌مان گۆری و به‌لایه‌کی دیکه‌دا که‌وتینه‌ رئ، ترومبیلتیک چهند هه‌نگاوئ لیمانه‌وه دوور بوو، لیتی نزیک بووبینه‌وه. راپیوند ئاو‌رتیکی دایه‌وه و گوتی خه‌یالتان ره‌حه‌ت بئ وئ ده‌چئ عه‌ره‌به‌کان ده‌خلیان به‌سه‌رمانه‌وه نه‌بئ، منیش ئاو‌رم

دایه‌وه، عه‌ره‌به‌کان له هه‌مان جی‌گادا وێستا بوون و به‌بێ موبالاتی و بێ بایه‌خیییه‌وه ده‌یان‌روانییه ئی‌مه. هه‌موو سوار بووین، راپیوند بۆ خۆش هاتن و خێرهاتنی ماری ده‌ستی به‌شۆخی کرد. هه‌ستم ده‌کرد ماری خۆشی به‌قسه‌کانی راپیوندا ده‌چوو، به‌لام چ وه‌لامی‌کی نادایه‌وه، ته‌نیا هه‌ندی جار به‌ده‌مه‌یه‌وه پێده‌که‌نی. به‌ره‌و بیابانی جه‌زایر دا‌کشاین، که‌ناری ده‌ریاکه‌ زۆر له وێستگای پاسه‌که‌وه دوور نه‌بوو، گردۆلکه‌یه‌ک که‌وتیوه‌ نیوان بیابانه‌که‌ و ده‌ریاوه، ده‌بوایه ئه‌و گردۆلکه‌یه‌ بپین، به‌ره‌وه‌ی بگه‌ینه سه‌ر گردۆلکه‌که‌، گردۆلکه‌که‌ به‌رده‌لان بوو، به‌رده‌کان له‌ژێر پێماندا خل ده‌بوونه‌وه به‌سه‌ریه‌کدا و ده‌نگیان ده‌دا‌یه‌وه. به‌هه‌ر حالێ بوو خۆمان گه‌یانده، سه‌ر گردۆلکه‌که‌.

له‌م کاته‌دا و له‌ دووره‌وه ده‌نگی ترومبیلێک ده‌هاته‌ گوتمان، له‌ دووره‌وه ترومبیلێکمان بینی که‌ به‌زه‌حمه‌ت به‌سه‌ر به‌رده‌کاندا ده‌هات. ماری چه‌پکه‌ گولێکی چینیو که‌ ده‌مانویست به‌ره‌و ده‌ریاکه‌ بێینه خوارێ چه‌ند که‌سی‌کمان بینی مه‌له‌یان ده‌کرد. براده‌ره‌که‌ی راپیوند له‌ کابینه‌یه‌کدا ده‌ژیا که‌ که‌وتیوه‌ قه‌راخ که‌ناره‌که‌. کابینه‌که‌یان له‌سه‌ر چه‌ند پایه‌یه‌ک بوو که‌ نیوه‌ی پایه‌کان له‌نیو ئاوه‌که‌دا بوو. راپیوند ئی‌مه‌ی ناساند، براده‌ره‌که‌ی ئه‌و نیوه‌ی ماسون بوو، کابرایه‌کی بالا‌به‌ره‌زی چوار شانه‌ بوو، ژنه‌که‌ی به‌پێچه‌وانه‌ی خۆیه‌وه‌ یه‌کیکی کورته‌بنه‌ی قه‌له‌و، به‌رواله‌ت ئارام و نه‌جیب بوو، به‌دیالیکتی پارسی قسه‌ی ده‌کرد. ماسون داوای لێ کردین که‌ ئازادی خۆمان وه‌ربگرین. خۆشی ده‌یویست بچێ بۆ کۆکردنه‌وه‌ی ئه‌و ماسیانه‌ی راوی کردبوون، پێم گوت ماله‌که‌تان گه‌لێ جوان و دلگیره‌. وه‌ک خۆی ده‌یگوت ئه‌ویش رۆژانی شه‌مه‌ و یه‌ک شه‌مه‌ و پشوو‌ه‌کان بۆ ئیره‌ دیت، ده‌یگوت ژنه‌که‌م میوان دۆسته‌ و ده‌توانی وه‌کو پتیوست پێشوازیان بکات. له‌و کاته‌دا ژنه‌که‌ی له‌گه‌ڵ ماریدا سه‌رگه‌رمی قسه‌ و پێکه‌نین بوو، ره‌نگه ئه‌مه‌ یه‌که‌م جار بێ هه‌ستم کرد که‌ به‌راستی ده‌مه‌وئێ ژن به‌پێم. ماسون ده‌یویست له‌ ده‌ریاکه‌دا مه‌له بکات، به‌لام ئی‌مه‌ هێشتا بپارمان نه‌دابوو، به‌سه‌ر قۆلی به‌سه‌ر تاشه‌به‌رده‌کانا چوینه‌ خواره‌وه‌. ماری خۆی خسته‌ ئاوه‌که‌وه، من و ماسون که‌مه‌ی چاوه‌روانمان کرد. به‌کورتی باسی ژبانی خۆی بۆ کردم. ده‌ریاره‌ی ماری گوتی: کێژیکێ خشکۆکه‌ ئه‌گه‌ر راستیت ده‌وئێ جوانییه‌کی تاییه‌تی هه‌یه‌.

لمی که‌ناره‌که‌ ورده‌ ورده‌ له‌ژێر پێماندا گه‌رم ده‌بوو. نه‌م ده‌ویست وا زوو بچمه‌ ئاوه‌که‌وه. داوای ئه‌وه‌ی تینی هه‌تاو گه‌رم بوو، منیش خۆم هه‌لدا‌یه‌ ئاوه‌که‌وه. ماسونیش خۆی هه‌لدا‌یه‌ ده‌ریاکه‌وه، مه‌له‌وانیکی چاک و شاره‌زا نه‌بوو، ئاوی ده‌ریاکه‌ زۆر سارد بوو، له‌زه‌تم له‌ مه‌له‌کردن نه‌بینی. داوای ماوه‌یه‌ک من و ماری مه‌و‌دایه‌کی زۆر له‌ که‌ناره‌که‌ دوور که‌وتیوه‌ینه‌وه. ماسون که‌ بینی ئی‌مه‌ دوور که‌وتیوه‌ ته‌وه‌ خۆی گه‌یانده‌وه‌ که‌ناره‌که‌ و له‌به‌ر هه‌تاوه‌که‌دا راکشا. هێنده‌ که‌ته‌ و زه‌لام بوو له‌ دووره‌وه‌ دیار بوو. ماری ده‌یویست ماوه‌یه‌ک پێکه‌وه‌ مه‌له‌ بکه‌ین. خۆم خسته‌ پشتییه‌وه‌ و خۆم پێوه‌ی چه‌سپاند. له‌و ده‌مه‌دا که‌ من خه‌ریکی مه‌له‌ بووم، ئه‌و به‌باسکه‌ مه‌له‌ به‌ره‌و پێشه‌وه‌ ده‌چوو، چونکه‌ زۆرم مه‌له‌ کرد هیلاک بووم. ناچار له‌ ماری جودا بوومه‌وه‌ و خۆم گه‌یانده‌ که‌ناره‌که‌. له‌ که‌ناره‌که‌دا و له‌ته‌ک ماسونه‌وه‌ له‌سه‌ر له‌که‌ راکشام و ده‌موچاوم خسته‌ سه‌ر زه‌وییه‌که‌، داوای ماوه‌یه‌ک ماریش هات. له‌ دووره‌وه‌ سه‌هیرم ده‌کرد. شۆراوکی ئاوی ده‌ریاکه‌ ره‌نگیکی تاییه‌تی پێ به‌خشیبوو. به‌م هاته‌وه‌ قه‌که‌ی به‌پشتدا هه‌لدا‌یه‌وه‌ و

گه‌لێک جوان بوو بوو. ئه‌ویش له‌سه‌ر لا و له‌ پال مندا راکشا. هه‌ردوو گه‌رمای هه‌تاو و له‌شی ئه‌و لای لایه‌یان بۆ روحم ده‌کرد. خه‌و برده‌مییه‌وه، وه‌ختیکم زانی ماری رام ده‌ته‌کێنێ و ده‌لێ ماسون خۆی له‌به‌ر کردوه‌ و چووته‌وه‌ بۆ مالتی. چونکه‌ برسیم بوو ده‌ستبه‌جێ هه‌ستام، به‌لام ماری تازه‌ که‌وتیوه‌ سه‌ر هه‌وه‌س و ده‌یگوت ئه‌و‌رۆ له‌ به‌یانیه‌یه‌وه‌ ماچیم نه‌کردوه‌. راستی ده‌کرد. به‌لام ئیدی وه‌خت تێپه‌ریبوو. زۆرم برسی بوو. هه‌ستا و گوتی با جارێکی دی بچینه‌وه‌ نیو ئاوه‌که‌، ناچار خۆمان هه‌لدا‌یه‌وه‌ نیو ئاوه‌که‌ و به‌ده‌م شه‌پۆله‌کانه‌وه‌ چه‌ند شه‌قاویک له‌ که‌ناره‌که‌ دوور که‌وتیوه‌وه. له‌و ده‌مه‌دا که‌ ماری به‌توندی خۆی پێمه‌وه‌ چه‌سپاندبوو، هه‌ستم کرد لاقه‌کانی له‌لاقم ئالاوه، ئه‌مه‌ هێنده‌ بزوتنه‌ر بوو که‌ به‌راستی خسته‌مییه سه‌ر هه‌وه‌س. که‌ له‌ ده‌ریاکه‌ هاتینه‌ ده‌رێ ماسون گازی کردین، گوتم زۆرم برسیده، ده‌موده‌ست ده‌ستووری به‌ژنه‌که‌ی دا که‌ خواردن ئاماده‌ بکات. نانه‌که‌ زۆر به‌له‌زه‌ت بوو، به‌شه‌ ماسیبه‌که‌ی خۆم کرد به‌دوو پاروو، هه‌موو بێ ئه‌وه‌ی ورته‌یه‌کمان لێوه‌ بیت سه‌رگه‌رمی خواردن بووین، ماسون جار جارێ شه‌رابی ده‌خواردوه‌. به‌لام په‌یتا په‌یتا په‌رداخه‌که‌ی منی ته‌ژی ده‌کرده‌وه. داوای قاوه‌ خواردنه‌وه‌ سه‌رم قورس بوو. چه‌ند جگه‌ره‌یه‌که‌م دا به‌داوای یه‌ک کێشا. من و ماسون و راپیوند بپارمان دا که‌ ته‌واوی ماوه‌ی هاوین، رۆژانی پشوو بێینه‌ که‌نار ده‌ریا. له‌ پێ ماری گوتی: ئه‌رێ ده‌زانن سه‌عات چه‌نده‌، یانزه‌ و نیو، ئی‌مه‌ پتر سه‌رمان له‌وه‌ سو‌رما که‌ هێشتا نیوه‌رۆ نه‌بووه‌ و خواردنیکی زۆرمان خواردوه‌.

ماری گوتی: زۆر گرنگ نییه‌ ئه‌مه‌رۆکه‌ که‌مه‌ی زوو نانی به‌یانیمان خوارد، ئاده‌میزاد هه‌ر کاتێ برسی بوو ده‌توانی نان بخوات. ماری به‌م قسانه‌ پێکه‌نین ده‌یگرت، ده‌مزانی پێکه‌نینه‌که‌ی ئه‌نجامی مه‌ستییه‌، چونکه‌ ئه‌و رۆژه‌ که‌مه‌ی زیادی خواردبووه‌وه، ماسون داوه‌تی کردین که‌ پێکه‌وه‌ له‌ که‌ناره‌که‌دا گه‌شت بکه‌ین و گوتی: ژنه‌که‌م هه‌میسه‌ داوای نیوه‌روان ده‌نوئ، به‌لام من حه‌ز له‌م عاده‌ته‌ ناکه‌م و ده‌مه‌وئ داوای نیوه‌رۆه‌ پیاسه‌ بکه‌م. هه‌لبه‌ت ئه‌مه‌ بۆ ته‌ندروستی چاکه‌.

ماری گوتی: من ده‌پێنمه‌وه‌ و یارمه‌تی خات ماسون ده‌ده‌م و ئامانه‌کانی له‌گه‌ڵ ده‌شۆم، خات ماسون به‌شۆخییه‌وه‌ گوتی کارێکی خه‌راپ نییه‌. له‌م کاتانه‌دا ده‌بێ پیاوان بچنه‌ ده‌رێ تا ژنان بتوانن فریای کاری خۆیان بکه‌ون. ئی‌مه‌ به‌سه‌ر قۆلی له‌ مالت هاتینه‌ ده‌رێ، تینی هه‌تاو هێنده‌ی دی له‌کانی ده‌جۆشاندا، ئاوی ده‌ریاکه‌ش ته‌واو گه‌رم بوو بوو. هیچ که‌شتییه‌ک له‌ که‌ناره‌که‌دا نه‌ده‌بینرا. له‌ هه‌ندی له‌ کابینه‌کانی ده‌وروه‌ری گردۆلکه‌که‌وه‌ هێشتا ته‌قه‌ ته‌قی ئامان و ئامان شتێ ده‌هاته‌ گوتی. گه‌رما هه‌ناسه‌ی بنیاده‌می سوار ده‌کرد. به‌تاییه‌تی ئه‌و هه‌لاوه‌ گه‌رمه‌ی له‌ چه‌و و لمی که‌ناره‌که‌وه‌ هه‌لده‌ستا له‌ توانادا نه‌بوو، له‌ سه‌ره‌تادا ماسون و راپیوند ده‌ریاره‌ی هه‌ندی که‌س دوان که‌ من نام ناسین. له‌مه‌وه‌ بۆم ده‌رکه‌وت که‌ ده‌میکه‌ یه‌کدی ده‌ناسن و ماوه‌یه‌ک پێکه‌وه‌ ژباون. له‌ ده‌ریاکه‌ نزیک بوینه‌وه‌ و ده‌ستمان به‌پیاسه‌ کرد. به‌را‌ده‌یه‌ک له‌ ده‌ریاکه‌ نزیک بوینه‌وه‌ هه‌ندی جار شه‌پۆله‌کان کالاکانمانی ته‌ر ده‌کرد. بێرم له‌ هیچ نه‌ده‌کرده‌وه، تینی هه‌تاو به‌ته‌واوی خه‌والووی کردبووم. له‌م کاته‌دا راپیوند شتیکی به‌ماسون گوت، به‌دروستی حالێ نه‌بووم، له‌ دووره‌وه‌ دوو عه‌ره‌بم بینی که‌ به‌خێرای به‌ره‌ولای ئی‌مه‌ ده‌هاتن. سه‌هیریکی راپیوندم کرد، پیتی گوتم خۆیه‌تی. که‌وتینه‌ رێ. ماسون پرسى چۆن توانیویانه‌ تا ئیره‌ تا‌قیبتان بکه‌ن. بێرم

کرده که رهنه گه دواي نيمه سواري ترومبيل بووين و خوځان گهيانديته نيره.

عهره به کان هيدی هيدی دهاتنه پيشی، تهواو ليکدی نزيک بووينه وه، بئ تهودی بچووکترين ههنگاو له لايهن نيمه وه بئری بان دهست بکيهنه وه رايوند پتي گوتم نه گهر شهرمان بوو تو و ماسون دووهم بهره ق بکهن و خوّم دهکمه گيانی به کم، نه گهر ستيه م گهيی يارمه تيتان ددهم، گوتم زور چاکه... ماسون دهسته کانی خسته نيو گيرفانی، لمی که نار دهریا که تهواو گهرم بوو بوو، نيمه هيدی هيدی به ره عهره به کان دهچوونه پيشه وه، من دهمزانی که عهره بی جه زایر پياوی جهنگن، بهلام بؤ رۆزی تهنگانه خوّم لهوان به که متر نه ده زانی، مه وداي نيوانمان تهواو کم بوو بوو. وهختی تهواو ليتيان نزيک بووينه وه، نيمه ههنگاو دکامان خاو کرده وه. رايوند به ره عهره بی به کم چوو، نه مزانی چی پتي گوت، عهره بی دووهم مسته کوله يکی به سه ریا کيشا و رايوند به زووی وهلامی دايه وه و ماسونی بانگ کرد. ماسون به ره وه نه کابراهی که بؤی ديارى کرابوو چوو، دوو بؤکسی توندى به سه رو سينگيدا کيشا. کابراهی عهره به ده مه و روو که وه تاوه که وه، بؤ چوند چرکه يه که له جووله کهوت، شه پوله کان به سه ر سهر و روويدا دهر پؤی. له م کاته دا رايوند خهريکی مشتومری خوئی بوو، ده مچواری کابراهی عهره به بوو به يه که پارچه خوین. نه و جا رايوند به ره وه لای من گه رايه وه و گوتی پتويسته توش نه رکي خوّت نه نجام بدهيت. هاوارم کرد ناگات له خو بئ چه قوئی پتیه، بهلام پيش تهودی قسه که ی من تهواو بئ بازوو و ده می رايوند له خوین هه لکشان. ماسون به ره پيشه وه هه لته تی برد. له م کاته دا عهره به که ی دی، تهودی کهوتبو وه تاوه که وه هه ستا و خوئی گهيانده په نای براده ره که ی که به چه قووه هه ره شه ی له نيمه ده کرد، هيدی هيدی کشانه وه و قوچانيان، نيمه ش وه کو خه لکی به ره هه وه تریشقه کهوتی، بئ جووله و واق ورم او له جيتی خو مان ویتستا بووين و رايوند بازووی برينداری خوئی ده گوشي.

ماسون دهیگوت من پزیشکیک ده ناسم رۆزانی پشوو و يه که شه مموان له م نزيکانه دا به سه ر ده بات، بهلام رايوند که که وه ته ری قولبی خوین له ده میبه وه فواری کرد. ناچار به هه ر جوړی بوو نه ومان له باوه ش گرت و به خيرا بی به ره کابينه که هاتین. رايوند که م پشوو دا و گوتی زامه کم قول نبیه گه زوو خوّم بگه يه نه پزیشکه که چ ترسیک له نارادا نامیته. به هه ر حالتی بوو له گه ل ماسوندا که وه تنه سؤراخی پزیشک، منیش له ماله وه مامه وه و شته کم بؤ نه کان باس ده کرد.

خات ماسون ده گريا و ماری رهنگی په ريبوو، منیش به زحمه ت دلم دده انه وه، دواي ماوه يه که له سووچنکدا راکشام و جگه ره يه کم پت کرد و که و تمه جيها نی بير کرده وه. له سه عات يه کی دواي نيوه رۆدا له گه ل ماسوندا گه رايه وه، بازووی به ستراو و ده می پتچرابوو، پزیشکه که پتي گوتبوو زور گرنه گ نبیه، بهلام رايوند زور چاک نه بوو، ماسون هه ولی ددها بيخاته پتیکه نين بهلام نه و چ قسه يه کی نه ده کرد، که ويستی به ره وه دهریا که پروات ليم پرسی بؤ ده چیت بؤ که نار. دهیگوت دهیوئی که ميک هه وای پاک و نازاد هه لمری، ماسون و من پيشنيا زمان کرد له گه ليدا بچين، بهلام نه و تووره بوو، سوور بوو له سه ر تهودی به ته نيا پروات. ماسون ويستی به ره لستی نه که ين، بهلام له گه ل نه و شه دا من هه ر له گه ليدا چووم. ماوه يه که به يمني پياسه مان کرد، تینی هه تاو له و ساته دا گهر متر بوو. بيرم ده کرده وه که رايوند

مه به ستيکی تايبه تی هه يه، بهلام نه مده زانی مه به ستي چيهی. له م کاته دا له کو تایی که نار که وه گه يشتينه جيهی که که کابينه که له پشت گاهه رديکه وه هه لده قولا. نه و دوو کابراهی عهره به له وئی بوون و به هه مان جلويه رگی شين باويانه وه له په نای يه کديدا راکشابوون. کاتي نيمه گه يشتينه نه وئی به هيچ کلؤجی نه گۆران. نه و کابراهی چه قوکه ی له رايوند دابوو بئ تهودی قسه يه که بکات سه يری ده کرد، تهودی دی به خه يالی ناسو ده وه شمشالتيکی به ده سه وه گرتبوو، به دهم ژه نينه وه گوشه ی چاوی بریبوه نيمه.

ناگام لي بوو تهودی که سه رگه رمی شمشال ژه نين بوو به نه سپایی لاقه کانی ليتک جيا ده کرده وه وه که که سيک بيه وئی خوئی ناماده بکات. رايوند گوتی هه ر نيستا ده يکه م به قورانی گولله يه که، بيرم کرده وه نه گه ر بلیم نه شيتگيرتر ده بی و ته قه ی لي ده کات. ناچار پيم گوت نه و هيشتا چ قسه يه کی له گه ل نه کرده ویت، چاک نيبه که سيک به رگری له خوئی نه کات و بيته کوشان. رايوند گوتی زور چاکه جوتی پت ددهم، نه گه ر وهلامی دايه وه نه و ده يکوژم.

رايوند ورده ورده گهرم بوو، کابراهی عهره به هه ر به و ده قه وه خه ريکی شمشال ژه نيني خوئی بوو. هه رودو کيان به وردي چاود پری بچووکترين جووله ی رايوند بوون. گوتم نه خير تو ده مانچه که ت بده به من و بچؤ زورانی له گه لدا بگره، نه گه ر نه وئی تر ويستی چه قوکه ی به کار بيینی نه و من ده يکوژم، که ده مانچه کم ليتی وه رگرت، دوو عهره به که به ناسته م بزوان، نيمه ش وه که تهودی هيچ شتی نه بووی بئ جووله ویتستين. بيده نگي بالی به سه ر هه موماند ا کيشابوو، که سمان جووله مان نه ده کرد، بهلام گشتمان چاوه رتی حه ره که تی يه کدی بووين، هه ممو هه ر له بيی نه وده دا بووين که ده بی چ بکری. له ته قه کردن دوو دل بووم.

له پر دوو عهره به که خوځان له په نای تا ویريکدا حه شار دا، من و رايونديش ری و ری گه رايه وه، رايوند تا راده يک چاکتر بوو بوو، گه ياندمه وه به ر کابينه که. له و ده مه دا که نه و به په يژه که دا سه رده که وت من له هه مان جيدا ویتستا بووم، هه ستم ده کرد ناتوانم به په يژه که دا سه ر بکه وم، بهلام تینی هه تاوه که ش هيند گهرم بوو که نه م ده توانی له هه مان جيدا به و ده قه وه له ژير تینی هه تاوه که بيمم. نه گه ر له وئی ما با م بان سه رکه و تبا م بؤ من چ جيا واز بيه کی نه بوو، به هه ر حال هه ستي نارحه تی ده روونم سات به سات پتر ده بوو، دواي توژيک گه رايه وه و له که نار که دا ده ستم به پياسه کرد، گه رماکه به رده و ام بوو، ناوی دهریا که له ژير تيشکی هه تاوه که دا هاتبووه جو ش. به نه سپایی به ره و تاشه به رديک چووم، هه ستم ده کرد نيوچه وانم ناوساوه، گه رماکه وه کو باريکی قورس کهوتبووه سه رشانم و ههنگاو ه کانی قورس کردبووم، که گره ی گه رماکه به ره دو مچووم ده که وت له تاوا ليتوم ده کروش و هه و لم ددها خوّم رابگرم و مه ستي و بئ حالی له خوّم دوور بخه مه وه. گره ی گه رماکه وه کو گوتزان ده ی بریم، به م حاله وه دريژم به رتيگه ی خوّم ددها. له دووره وه تاشه به رديکی ره شم به دی کرد که له نيوان تيشکی هه تاو و ته می دهریا که وه ده برسکا يه وه. که و تمه بير کرده وه له کانی پشت تاشه به رده که، نارده زووی بيستی خوره ی نه و ناو م کرد. و له هه تاو دهربا ز بيم، که نزيک بوومه وه له دووره وه نه و کابراهی عهره به م بيینی، به ته نئ بوو و له سه ر پشت راکشا بوو، ده سته کانی خستبووه ژير سه ری و سه ری خستبووه به ر سيته به ری دره خته کان، جله کانی له به ر

تیشکی ههتاوه کهدا دهبریسکایهوه، سهرم له دیتنی سووما، وام دهزانی شه په که تهواو بووه، تهنیا بهمه بهستی پیاسه بۆ ئهوی چوو بووم، هه که چاوی بهمن کهوت، ههستا. دهستی خسته گیرفانی، منیش هه مان کارم کرد، دهستم بهسه دهمانچه کهی رایموند هینا. هیشتا له گیرفاندا بوو.

وهکو جاری پیتشو دوو جارمان بهروه دوا کشایهوه، بهلام دهستی هه له گیرفانیدا بوو. من له وهوه دوور بووم، ده مهتریکمان نیوان بوو، سهیری چاوهکانیم کرد، بینیم پیتلوهکانی بهیه کهدا دهدا، سه دای شه پۆلهکان به چاکی ده بیسترا، هه مان هه تاو هه مان تیشکی رووی چهو و له گه رمهکان له جۆشدا بوو. له ئاسۆه ته میکی چر له بهرزبوونه وهدا بوو. بهله بهکی رهش کهوته بهرچاوم. بۆیه نه مویرا بۆ نیونهخت چاوه له کابرای عه رب بگوتیمه وه. بیرم ده کرده وه که به که مهترین جووله دهستی ده گه به نیته چه قۆکه و کار له کار ده تران، چونکه تاوی هه تاوه که تینی بۆ دههینام ناچار ههنگاویکم بهروه کانیبه که نا... کابرای عه رب له جیتی خۆی نه جوولا بوو، ئه و سببه ره ی که له رووی دهدا حاله تیک پیکه نیوانی پی دابوو، دیسان چاوه روانم کرد. تاوی هه تاوه که به گۆناکانه وه ده چزا. ههستم ده کرد دلۆبه ئاره قه بهسه برۆکاندا ده چۆرایه وه، گه رمی هه تاوه که وهک ئه و رۆژه بوو که دایکم تیندا ناشت. وهکو ئه و رۆژه ته ویلم ده به شا. هه موو ده ماره کانی له شم کهوتیونه پلدا. به هۆی ئه م گه رمایه وه ناچار به ره و پیتشه وه جوولا م، ئه مه بیان گه وجیتی بوو که له بهر ئه و هه تاوه دا ویستایوم و خۆم رزگار نه ده کرد، به م حاله وه تا قه ههنگاویکم چومه پیتشه وه، ئه م جار به مان عه ربه که بێ ئه و دی له جیتی خۆی بیزوی چه قۆکه ی ده رهینا و به بهر چاوی منه وه دایه بهر تیشکی هه تاوه که... هه تاوه که شپوه به کی ئه وتوی به چه قۆ پروته که دهدا که کاری کرده سهر میشم، له م کاته دا ئه و ئاره قه به ی که له سهر برۆکانم کۆ بوو بووه هه هاته خواری و سببه ره ی خسته سهر برژانگه کانم، ئه م په رده به بینایی تاریک کردم، چه قۆ پروته که ی له بهر چاوم گه وه تر کرد. ئه م چه قۆ بریقه داره وهک ئه وه بوو برژانگه کانم بیری و له قوولایی چاوه کانم بچه قییت، له م کاته دا بوو هه موو شته کان له بهر چاوم وینه به کی تری گرته خۆ، گه به کی گه رم له ده ریاوه هه لی کرد. وام ده زانی که ئاسمان له بالیه ک ترازوه و وهکو بارانی ناگر به سهر سهر و رووما ده رژی، نازی به دنم کرایه وه، ده سکی ده مانچه که م گوشی، زامنه که ی کرایه وه. به توندی ده سکه که یم ده گوشی، نه مزانی چی بوو، ئاره قه، باران ئاسا به سهر و رووما ده رژا، له گه ل یه که م ته قه دا هاوسهنگی هه و و ئه و بیده نگیه ی که ئه ویی داگیر کردبوو سهنگه لا بوو. چوار ته قه ی تریم کرد، گوللهکان یه که یه که له له شی ئه ودا، که به بی جووله و بێ گیان کهوتیوو، گیرسانه وه. ده تگوت چوار گولله ی بانه و بانی یه که له ده رگای کلۆلی و به دبه ختیان دا و عالمیکیان ژیر و ژوور کرد.

بهشی دووه م

۱

دوای گرتنم، دهسته جی چوار جاریان لی پرسیمه وه، بهلام پرسیمه وه کان له مه ر ناسنامه که م بوو، زۆری درتیه نه کیتشا، هه وه ل جار له پۆلیسخانه دا وه زعم زۆر سه رنجراکتیش و گرنگ نه بوو، دوای هه شت رۆژ به پیچه وانه وه، قازی به چاوی پشکنینه وه تیی روانیم، بهلام له سه ره تا دا تهنیا پرسیماری ناو و ئه دهرس و بهرواری له دایکبوونی کرد. دوایی ویستی بزانیته ئاخۆ ئه وقاتی بهرگرم بۆ خۆ دیاری کردوه یان نا، گوتم نه خیر، ئیدی پرسیم ئاخۆ دیار کردنی ئه وقاتی بهرگری پیتوسته... مه سه له که م، به خه یالی خۆم هینده ساده به که پیتوست به م شتانه ناکات... به پیکه نینه وه وهلامی دایه وه: ئه مه رای خۆته، بهلام لیته دا یاسا هیه و ئه گه ر به خۆت ئه وقاتیک دیاری نه که ییت، به خۆمان ئه وقاتت بۆ دیاری ده که یین.

وام به چاک زانی که ده زگای داوه ری به خۆی ئه م ئه رکه له عۆده بگری... ئه مه م پیتی گوتم. ئه ویش سه ری په زامه ندی بۆ له قاندم و گوتم یاسا به چاکی دروست کراوه.

شته که م زۆر به گرنگی وه نه گرت، قازی له ژووریک رازاوه دا پیتسوازی کردم، گلۆتیک میتزه که ی رووناک ده کرده وه، من که به رانه ری دانیشتیوم کهوتیومه بهر رووناکیبه که و ئه ویش له تاریکیبه که دا بوو، من ئه م بابه ته م له کتیباندا بهرچاو کهوتیوو، دوای ئه و دی پرس و جۆبه که م تهواو بوو، ته ماشام کرد پیایکی میهره بان هاته بهرچاو، چاوهکانی شین و به قوولا چوو، بالا بهرز، سمیلی زرد و سه ری ماش و برنج بوو، پیایکی به هۆش و تیگه یشتوو ده هاته بهرچاو، هه رچه ند هه ندی جار تووره ده بوو، بهلام له سه رخۆ و نه رم و نارام بوو، وهختی رۆیشتن ویستم ته وقه ی له گه لدا بکه م، بهلام چونکه بیرم کهوته وه که به م دهسته مرۆقم کوشتوو ژبووان بوومه وه.

بۆ سببه ینتی ئه وقاتیک هاته زیندان بۆ دیدنیم، کابرایه کی کورته بالای قه له وی گه نج بوو، قژی بهرپکی شانه کرابوو، هه رچه ند هه و گه رم بوو، بهلام جلویه رگیک تاریکی له بهر بوو، یه خه که ی کرابۆوه، بۆیناخیکی سهیری میل میلی له مل بوو، گولی سوور به سهر ته خته که یه وه بوو. جانناکه ی له سهر ته خته که دانا، دوای خۆ ناساندن پیتی گوتم که فایله که می موتالا کردوو. مه سه له که م زۆر ورد بوو، بهلام ئومیدی زۆری به سهر که وتن هه بوو... ئه گه ر من یارمه تی بده م... سوپاسیم کرد. پیتی گوتم با هه نووکه بچینه سهر بابه ته سه ره کیبه که، له قه راخ ته خته که م دانیشتن، له سه ره تا دا ده بی بزانی که زۆر شت ده رباری ژبانی تایبه تیت کۆ کراوه ته وه و زانراوه. زانیویانه که زۆر نیبه دایکم له دالده ی که نه فته کانداندا مردوو و له مارنگۆدا پرس و جۆ کراوه و ئه وانه گه واهیان داوه که من له مه رگی دایکمدان چ هه ستیکی ناخۆشی وام نه بووه. ئه وقاته که م گوتم: هه رچه ند ئه م پرسیمارانه که مه تیک نارحه تم ده کات، بهلام پیتوسته بیزانم، ئه گه ر به دروستی وهلام نه ده یته وه، مه سه له ی بهرگریکردن تۆزیک زه حمه ت ده بی. ده یوست له م کاردا کۆمه کی پین بکه م، لیبی پرسیم ئاخۆ له و رۆژهدا نارحه تی فکرم هه بووه. ئه م پرسیماره مایه ی

سهرسورمانم بوو. وام دهاته خه یال که نه گهر منیش ئم پرسیارم کردبا نارحمت دهبوم، بههر حال وهلام دایهوه که له راستیدا ئه و روزه زور له سهرخو نه بووم و خو مناناسی، بیگومان من دایکم خوش دویست. بهلام خوشهویستی من بهلگه ی هیچ شیتک نه بوو، هه موو خه لکانی سهر زوی چاوه پروانی مهرگی خوشهویستانی خویان لیردا ئه و قاته کم قسه که ی پی بریم، نارحمت بو بوو، پی ده گوتم که ئم قسه یه له هیچ جیبه ک نه کم و تنانته ناین لای قازیش ئم قسه یه بکه مه وه. پیتم گوت من عاده تیکم هه یه که هندی جار ماندوو یه تی کار ده کاته سهر سوز و ههستم. ئه و روزه دایکم نیژا. زور شه که ت و خه الوو بووم به راده یه ک ناگام له هیچ که یین و به یینی نه بوو، تاقه شتی که ده توانم بیلیتم ئه و به یه خوزی دایکم نه دهمرد. پی نه دچوو ئه و قاته کم بهم قسانه خوشحال پی و ده یگوت هینده بهس نییه و پیویسته شتی دی بلتی.

که میک بیری کرده وه و لینی پرسیم ناخو له و روزه دا حاله تیکی وهام هه بوو که نه توانم کونترولی ههستی خویم بکه م، وهلام دایهوه نه خیر ئم بوچونه راست نییه.

به نارحه تیه وه گوتی: بههر حال سهره ک داله وه کو شایه تیک بانگ دکری و ئم مهسه له یه له سهر من قورس ده که ویتنه وه، پیتم گوت نه گهر واش پی ئم مهسه له یه پیوه ندییه کی ئه وتوی به مهسه له که ی منه وه نییه، به پیته که نینه وه گوتی راسته، بهلام وا دیاره تو تا کو نیستا ده زگای عه داله ته نه دیوه، بچو کترین رووداوی ژبانی تاوانبار با یه خی خو ی هه یه.

به توره یییه وه به جینی هیستم، ویستم رای بگرم و ناگاداری بکه مه وه. نه ک بو ئه وه ی به چاکی بهرگرم لئ بکات به لکو بو ئه وه ی خه راپ لیم تی نه گات و به مرۆقتیکی به د و ئالۆزم له قه له م نه دا، ههستم ده کرد که میک له قسه کانم ره نجا بوو، ویستم پیی بلیم که منیش وه کو هه موو خه لکانی دیم و چ جیاوازییه کم له وان نییه، ههستم کرد پی سووده، ئیتر ته مه لیم کرد و دهسته ردار ی بووم.

دوای چهند رۆژتیک دیسان بو نووسینگه که ی قازی گاز کرامه وه. سه عات دووی دوای نیوه رۆ بوو، نه مجاره یان به پیچه وانیه جاری پیشوو، ژووره که ی رووناک و په رده کانی درابوونه لاه. هه وا گهرم بوو، داینام و ریزیکی زوری گرم و گوتی ئه و قاته کم له بهر هندی گرفتاری تایبه تی نه یه توانیوه ناماده بیت و منیش هه قم هه یه وهلامی پرسیاره کانی ئه وه نه ده مه وه چاوه رپی هاتنی بکه م، گوتم به پیچه وانیه ناماده م هه ر خویم وهلام بده مه وه په نجه ی به زهنگی سه رمیژه که یه وه نا. ده موده ست کا برایه کی گهنج، که پی ده چوو سکر تیری پی، هاته ژووره وه و ریزی نواند، له ته ک منه وه له سه ر کورسییه ک دانیشته، پرسوچ «تحقیق» دهستی پی کرد. سه ره تا سه رنجی بو ئه وه راکیشام که من مرۆقتیکی که م دوو، و بیده نگ و ئالۆزم. ده یویست روونکرده وه یه ک له م باره یه وه بخه مه به رده ست، وهلامی من ئه مه بوو، چونکه شتیکی گرنه گ له مندا نییه و قسه یه کی زۆرم پی نییه، ئیدی ناچارم بیده نگ و که م دوو بم.

وه کو جاری پیشوو بزیه کی کرد که نیشانه ی رازیوونی بوو، گوتی راسته ئم شته زور گرنه گ نییه. بیده نگ بوو، ماوه یه ک تیی روانیم... راسته وخو گوتی: من ته نیا تویم به لاه مه بهسته، هه له به ته حالی نه بووم که مه بهستی له م رسته یه جیبه، بزیه چ وهلامیکم نه دایه وه و ده یگوت: هه ندی خالی تاریک له

مهسه له که دا هه ن و ئومیده وارم که یارمه تیم به دیت له روونکرده وه یاندا، گوتم هه موو شته کان ساده و پی په رده ن. ئیدی ناچار ی کردم که رووداوه که ی ئه و روزه ی بو بگپرمه وه.

رایوندا، که ناری دریا، دریا و مه له وان ی، شه ر، کانیه که، گهرمی هه تاو پینج گولله که له و مهسه لانه بوون که بزوم روون کرده وه. له گه ل هه ر رسته یه کدا ده یگوت، چا که. چا که.

که گه یشتینه کو تایی ئه وان، سهری ره زامه ندی بو روونکرده وه وه کانم له قاندا، منیش له ناخافتن پی تاقه ت بووم و بیرم نه ده هات که له ژیا مندا ئه وه ندم قسه کرد بیت.

دوای بیده نگییه کی که م هه ستایه سهر پی و پی گوتم که ده یه ویت یارمه تیم بدات. چونکه خو شی ده ویم و به یشتیوانی خوا شتیکم بو ده کات، به لام له سه ره تا دا ده یویست چهند پرسیار تیکی دی بکات. پی پیشه کی و کوتوپر پرسی ناخو دایکم خوش دویست، وهلام دایه وه به لئ وه کو گشت خه لکیک. سکر تیره که ی، که تا ئه و کاته قسه کانی ئیمه ی تایپ ده کرد، ناچار بوو سووکه هه له وهسته یه کی بو بکات.

ئه و جا لپی پرسیم نایا ئه و پینج گولله یه م دوا به دوای یه ک ته قاندا.

که میک بیرم کرده وه، ئه و جا وهلام دایه وه دوای ئه وه ی یه که م گولله م ته قاندا، دوای توژیک چواره که ی ترم بانه و بانی یه کدی ته قاندا، پرسی بو ماوه ت خسته نیوان یه که م گولله و ئه وان ی تره وه، جار تیکی دی که ناری دریا م هاته وه بهرچاو. ههستم کرد ته و لیم له گهرمادا داغ بوو، بزیه نه مستوانی وهلامی ئم پرسیاره بده مه وه. له ماوه ی ئه و بیده نگییه ی که که وه ته نیوانمانه وه، قازیه که نارحمت ده هاته بهرچاو.

له جیبیه که ی خو ی دانیشته وه، دهستی خسته نیو قزه که ی. نانیسه که کانی له سه ر میژه که دا... به شتیه کی سه یر پرسی: باشه بو ته قه ت له جهسته یه کی راکشاو کرد.

دیسان نه متوانی وهلامی بده مه وه.

قازیه که دهستی به ته ویلیدا هیئا و پرسیار ی کرده وه و گوتی: بو؟ پیویسته هوی ئه وه بلتی.

به هه مان شتیه بیده نگ بووم. له پر له جیتی خو ی هه ستا. چهند هه نگا و تیکی به ژووره که دا نا. چه که مه جه ی میژه که ی کرده وه و خاچیکی ده ره یئا. که به ره و لای من گه رایه وه، خاچه که ی له ئاستی مندا راگرت و گوتی: ئه مه ده ناسیت؟

- به لئ... هه له به ته.

ئیدی به گهرمییه وه ئه وه ی ده رخست که هه ر که سیک باوه ری به خوا پی، هینده گونا حکار نییه که خوا نه یبه خشیت، به لام ئاده میزاد ده پی له حاله تی په شیمانیدا وه کو مندا لیک پی و به گیانی پاکه وه هه موو شتی په سهند بکات و ده ربگرئ.

له م کاته دا به ته واوی به سه ر مندا نوشتا بووه وه و خاچه که ی به سه ر سه رمه وه راگرتبوو، له راستیدا من مه به ستم نه ده زانی و هیچی لی حالی نه ده بووم. چونکه هه وا ی ئه و ی گهرم بوو، میش په پتا په پتا ده موچاوی به سه ر ده کردمه وه، جگه له وه ی که ههستم به ترسیش ده کرد، بزیه ئه وه ی که ده مییست به لامه وه گالته بازار بوو. و تیرای هه موو ئه مانه ش من تاوانبار بووم و پیوام کوشتبوو.

ئەو دەم زانییوو که تەنیا یەک خالی تاریک و نادیار لە مەسەلەکی مندا هەبوو، ئەو دەش ئەو دەبوو بۆ دوا یەکەم گوللە، گوللەکانی دیم تەقاند، بەلام ئەمە چ پێوەندییەکی بەئەسلی مەسەلەکەو هەیه. دەمویست بلتیم که بپهوهده پین لەسەر ئەم خالە دادەگری و ئەم خالە ئەو نەدەش بەپایەخ نییە، بەلام ئەو قسەکی پێ بریم و بەهەمان سووربوونەو دەپرسی: ئایا بەراستی باوەرم بەخوا هەیه، وەلامم دایەو: نەخیر.

بە توورەیییەو لە جیتیەکی خۆی دانیشتمەو و گوتی ناشیت، هەرگیز ئەمە ناشیت و نابێ، گشت خەلکی باوەریان بەخوا هەیه، تەنانەت ئەو کەسانە ی که خواش رووی لێ وەرگێراون هەر خوا دەناسن. ئەمە باوەری ئەو بوو، بۆیە دەبگوت ئەگەر کەسیک باوەری بەخوا نەبێ و گومان لە بوونی بکا ژبانی بێ مانا دەبیت، گوتی ئایا دەتەوێ ژبانت بێ مانا بێ، گوتم نازانم ئەگەر واش بێ چ پێوەندییەکی بەمنەو هەیه.

دیسان لە پشت میتزەکە یەوە خاچەکی بەرەو لای من درتێژ کرد و گوتی: من بابایەکی مەسیحیم، ئەگەر گوناحیکت کردبێ لە خاوەنی ئەم خاچە دەپارتمەو کە بت بەخشیت. چۆن دەبێ نەزانیت کە مەسیح لە پیناوی تۆدا رەنجی کێشاو.

هەستم دەکرد کە بووین بەئاشنا. لێ ئیدی لەم گالته بازارە بێزار بوو بووم، گەرماي ژووورەکە دەبقە بەدەبقە زێدەر دەبوو، وەکو عادیەتی هەمیشەییەم کە بەوێ لە دەست کەسیک رزگار بێم گوتی لێ ناگرم، گوتیم نەدایە. هەولم دا ئەمجارەش بەهەر شتێوەکە بوو خۆم رزگار بکەم. ئەو دەبگوت: بێنیت قسەکەم راستە، ئێو باوەرتان بەخوا هەیه بۆیە دەبێ پشت بەمن بیهستی، جارێکی دی گوتم نەخیر باوەرم پیتی نییە. کە ئەم قسەییە بیست جارێکی دی خۆی دایەو بەکۆلی کورسییەکەدا، شەکەت و ماندوو دیار بوو، لەو ماوەیەدا کە تاپیەکە بەو خیرایییە قسەکانی ئێمە چاپ دەکرد، کەمیکی دی بێدەنگ بوو، ئەوجا نیگایەکی قۆلی تێ بریم و بەغەمگینییەو گوتی: من هەرگیز خەلکی وەک تۆ سەر سەختەم نەدیو، تەواوی ئەو تاوانبارانە ی که هاتوونەتە بەر ئەم میتزە کەوتوونەتە گریان، کەچی تۆ...

ویستم وەلامی بدەمەو کە ئەو لەبەر ئەو بوو کە بەراستی تاوانبار بوون، بەلام بیرم کردەو کە منیش وەکو ئەوانم، ئەم بیرە هەمیشە میتشکی دەگوشیم و خۆم بەگوناحکار دەزانم.

قازی لە جیتی خۆی هەستا، پین دەچوو پرسوچۆ تەواو بووین، بەلام بەهەمان سیمای شەکەتەو لینی پرسیم ئایا ژبوان نیم، دوا ی تۆزی بیرکردنەو گوتم پەشیمان! لەبری پەشیمانی زۆر نارەحەت و نیگەرانی. هەستم کرد لیم تێ نەگەیی، بەلام ئەو رۆژە ئیدی ماوەی ئەو بەدەستەو نەما کە لەو پتر مەسەلەکە یەکالا بکەمەو.

لەو رۆژە بەدواوە گەلیک جار ئەو قازییەم دیت، بەلام هەموو جارێ من لەگەڵ ئەوقاتە کەمدا بووم، هەولیان ددا روونکردنەو پتر بێخەمە سەر قسەکانی پێشوم، تەنانەت قازییەکە و ئەوقاتە کە ئەو دیان کردبوو بەخەم کە پێگایەک بۆ رزگار بوونم بدۆزنەو.

مەسەلەکە ناوەرێ و رەوتی خۆی وەرگرت، شتێوی پرسوچۆ گۆرانی بەسەرداها، وێ دەچوو کە ئیدی قازییەکە چ بایەخیکم پێ نادات و بەئارەزووی خۆی فایەلەکی می ریک خستوو، ئیدی چ قسە یەکی دی لە مەر باوەر بوون بەخوای لەگەڵ نەکردم، ئەو هەلچوون و سوور بوونەو ی رۆژانی هەوێ نەما، بۆیە ئیدی یەکتربینییمان لایەنیکی رەسمی گرتە خۆ، دوا ی چەند پرسیار و گفتوگۆیەک، موخاکە مەکەم رەوتی ئاسایی خۆی وەرگرت.

هەندیک جار ئەو قسەکان عادەتی و گشتی بوابەن، منیشیان بەشدار دەکرد، تا رادەیهک رەحەت بووم و کەسیان رەفتاریان لەگەڵم خراب نەبوو، گفتوگۆکان زۆر ئاسایی بوون، هێندە هێندی و ئارام رەفتاریان لە تەکمە دەکرد دەتگوت بووم بەیەکیک لە خۆیان.

لە ماوەی یانزە مانگی ئەم موخاکە مە یەدا، دەتوانم بلتیم لە ژبانت چ ساتتیکی شیرینتر لەو رۆژانەم نەبینی کە دۆستانە لەگەڵ قازیدا قسەم دەکرد و بەمیهرەبانییەو دەستی دەخستە سەر شانم و دەبگوت:

- ئەمڕۆ بەسە.

ئیدی بەپۆلیسەکانیان دەسپاردم.

۲

دەریارە هێندێ مەسەلە ی دی تا ئیستا هیچم نەگوتوو، کاتی کە چوو مە زیندانەو، دوا ی چەند رۆژێک زانیم کە ناییت باسی هەندێ تاییەتەندی ژبانی خۆم بکەم.

ئیدی مەسەلەکان چ بایەخیکیان لەلام نەما و بەدیبینیم بەرانبەر بەمەسەلەکان کەمتر بوو، لە راستیدا رۆژانی هەوێ وەها بوو کە خۆم بەزیندانی نەدەزانم، بەتایبەتی رووداوەکانی ئەم رۆژانە هێندە کەم بوو پێویست بەگێرانیو و باسکردن ناکات، بەلام دوا ی یەکەم دیدەنی ماری، مەسەلە ی ژبان لەلای من شتێویەکی نوێی وەرگرت. ماری دەبگوت مۆلەتی نادەن بێتە دیدەنیم، چونکە بەرەسمی شووی پین نەکردبووم. بەهەر حال لەو رۆژەدا بوو کە هەستم کرد ژبانم لێردا وەستاو. رۆژی یەکەم خستیمیانە ژوووریکەو کە چەند زیندانییەکی دی تیدا بوو، زۆرەیان عەرەب بوون.

کە منیان بینی پێکەنین، ئەوجا پرسیاریان لێ کردم کە چ گوناحیکم کردوو، پینم گوتن عەرەبیتکم کوشتوو. کە ئەمەیان بیست بێدەنگ بوون.

شەو هات، باس باسی ئەو بوو ئەو پارچە حەسیرە ی کە دەبوو لەسەری بنووین چۆنی بەش بکەین، بەدەرتیایی ئەو شەو میش و میتشولە دەموچاویان دەکیلام. دوا ی چەند رۆژێک بردمیانە ژوووریکێ تەنیا، شپە چەرپایەکی تیدا بوو، و لەسەری دەنووستم، ژوووریکێ بچکۆلە ی بەتەنیشتمەو بوو بەناو ئاودەست بوو، زیندانە کە و تێبوو سەر گردۆلکە یەکەو، دەمتوانی لە پەنجەرە بچووکەو تەماشای دەریا بکەم.

رۆژێک لەبەر پەنجەرە کەدا ویستا بووم، گاردیانە کە هاتە ژووورەو و پیتی گوتم بەکیک هاتۆتە

دیدهنیت. له دلی خوځدا گوتم دهې ماری بې، هرواش بو، خوځی بو. پارو ویکم بری تا بگه مه هولی دیدهنی نه و جا له قالد رمه په کوه دابه زیم و چومه سهر پارو ویکدی دی. نه وی هولی کی گه وره و رووناک بو، هوله که کرابو به سی به شه وه. مه وادی نیوان زیندانی و میوانه کان یازده میترتیک ده بو. ماریم به هه مان کراس و دمی به پیکه نینه وه بینی، ده، دوازه زیندانییم به ده وره بوون، زوره بیان عه رب بوون. «ماری» ش که و تپوه نیوان چهند گاردیانییک و میوانه کانه وه. له نیو میوانه کانه دوو ژنم بینی، په کیکیان پیر و لپو هله قراو ره شپوش بو، نه وی تریان قهله ویک بو که به دهنگی به رز قسه دی ده کرد. چونکه مه وادی نیوان زیندانییه کان و میوانه کان زور بو، ناچار ده بوون به دهنگی به رز قسه بکن، که چومه ژوروه غه لبه غه لب و دهنگانه وی هاتوهاواری خه لکه که و تیشکه به هیزه که ی نیو هوله که توشی سهره گپیکه یان کردم.

ژوروه که ی من کپ و تاریک بو، به لام تیره ته و او پیچه وانه بو، بویه پیوستم به چهند ده قبه که هه بوو تا بتوانم له گه ل تیره دا رابیم، به هه حال توانیم شته کان لیک جیا بکه مه وه، گاردیانییکم بینی که له پاینی پاروه که دا دانیشتبوو، زیندانییه عه ربه کان خو یان به سهر شیشه کانه دابوو، و له گه ل میوان و که سوکاره کانیاندا قسه یان ده کرد، له گه ل نه و هه موو غه لبه غه لبه دا زیندانییه عه ربه کان ده یانتوانی بی نه وه دی دهنگ به رز بکه نه وه قسه بکن... به دهم به پیره وه چوونی ماری ته و او ی نه شتانه م به سهرنجی نیگا سپارد. ماری خو ی به شیشه کانه وه چه سپاندبوو، بزه ده یگرت، له و کاتانه دا په کجار جوان بوو، به لام نه متوانی نه مای یو ده رپرم، به دهنگی به رز گوتی:

- دهنگ هه لپره.

- نه و په که ده ی بینی.

- باشیت

- زوریش.

هردو کمان بیدهنگ بووین، ماری هه به و ده قه وه پیده که نی. ژنه قهله وه که به دهنگی به رز قسه ی بو میتره که دی ده کرد. میتره که دی پیاوکی به خو وه بو... من لیره دا هه ندی له قسه کانیان ده گپرمه وه.

ژنه که هاواری ده کرد جارن رازی نه بوو بیبه ی.

پیاوکه گوتی: راسته.

ژنه که له سهری رویی: پیم گوت که ده رچوویت ده ی به یت، به لام رازی نه بوو بیبه ی.

ماری به دهنگی به رز ده یگوت: راپوند سلاوی لئ ده کردیت، سوپاسیم کرد. به لام دهنگی من له نیو هاواری هاوسیکه مدا ون بوو.

نه و ده یگوت: حالی چونه.

ژنه که به پیکه نینه وه گوتی: زور چاکه.

هاوسیکه دی ده سته چه پم که نه نجی کی قوز بو قسه ی نه ده کرد. ناگام لئ بوو که به رانیه ر پیرتیک

وه ستاوه و هردو وکیان بیدهنگ و نیگه رانن. به لام نه متوانی زیاد سهرنجی بدم، چونکه له م کاته دا ماری هاته قسه و گوتی: پیوسته نومیت هه بی، گوتم، به لئ، نائومیت نیم.

له هه مان حالدا چاوی نه وسنم ده یویست له ژیر کراسه که وه هه مووگیانی بخته به ر نیگای نارزه وو، من هه میشه نارزه وو به دهنیم ده کرد، به لام نه مده زانی جگه له به دهنی ده بی چاوه پتی چی بم، بزه کانی ماری بو من له زه ت به خش بوو، په نگدانه وه ی ناخی بوو، جگه له بریسکه ی ددانی و تیشکی چاوه کانی چی دیم نه ده بینی.

دیسان به دهنگی به رز گوتی: نیگه ران مه به، ده رده چیت و شاییه که مان ده که یین.

بو نه وه ی شتیک بلیم، گوتم تو بلینی؟

به دهنگی به رز و راسته وخو ولامی دایه وه: به لئ ته بری ده بیت و پیکه وه ده رین یو دریا.

ژنه که ی ته نیشتمان به دهنگی به رز هاواری ده کرد: بیرت نه چن، زه میله خوار دنه که م داوه ته ده ست ده رگا وانه که، خورا که کانی نیو زه میله که ی بو ده ژمارد و ده یگوت: نیدی خو ت یجو به سو راختیه وه چونکه پارو به کی زورم بی داوه، دهنگه دهنگ و غه لبه غه لبی عه ربه کان گوتیان که ر ده کرد، تیشکی هه تاویش له ده رتیرا تا ده هات به هیزتر ده بوو.

که میک نارحه ت بووم، دهم یوست زووتر برقم، نه م غه لبه غه لب و دهنگه دهنگ بوو بووه مایه ی نارحه تی و سهری شه بو من، له لایه کی تره وه حه زم ده کرد پتر له زه ت له هاتنی ماری وهر یگرم. ماری بی وچان باسی کاره کانی خو ی ده کرد و پیده که نی.

غه لبه غه لب، هات و هاوار، گفتوگوی خه لکه که تیکه ل به یه کدی بوو بوون، تاقه جتیه ک که بیدهنگ و کپ بوو، نه و جتیه بوو که کوره گه نجکه و پیره دایکه که ی لئی راوه ستا بوون و به بیدهنگی نیگایان ده گورپیه وه، ورده ورده عه ربه کانیان به ره و ژوروه کانی خو یان وه پیتش دان. به که م که س که چوه ده ری، بووه مایه ی بیدهنگ بوونی هه مووان. نه و پیرتینه کورته بالایه له شیشه کان نریک بووه وه، له هه مان کاتدا گاردیانییک لیبیان نریک بووه وه، کوره که گوتی خواحافیز دایکه، دایکی له نیوان شیشه کانه وه ده ستی دو عاخواری درتیر کردبوو.

له و کاته دا که پیرتینه که ده چوه ده ری، کابرایه ک که شه یقه که ی به ده سته وه گرتبوو، داخل بوو.

زیندانییه کی دیبان هینایه ژوروی، پیکه وه که و تنه قسان، قسه کانیان زور به نه سپایی بوو، چونکه هوله که چول بوو بوو.

هاتن به لای ژنه که ی هاوسیمه وه، ژنه که بی نه وه دی دهنگی خو ی نرم بکات، وه ک نه یزانی بی غه لبه غه لبه که که م بووه به دهم خواحافیزیه وه ده یگوت: ناگات له خو ت بی، نه و جا نوره هاته سهر من، ماری به نیشاره ت ماچتکی تی گرتم، به ر له وه ی ون بم ناوړم دایه وه، هیشتا رومو ته به شیشه کانه وه چه سپاند بوو، هه مان بزهی له خاچدراو به سهر لپوه کانییه وه سه مای ده کرد. ماوه یه که به سهر نه م دیده نییه دا تپه ری. نامه یه کی بوم نووسی، له و روزه وه هه ندی گوزانم به سهر داهات، نه م گوزانه به جورئ بوو که نه م

ده توانی بۆ که سی بگتیرمهوه. به ههر حال نابی زیاده رویی بکهین و پیوسته بلتیم رهنگه ئەم گۆرانه و نارەحتییە بۆ من له کهسانی دی هاسانتر بووین.

له سه‌ره‌تای گرتندا ئەوهی پتر نازاری دەدام، ئەوه بوو که وه‌کو که سیکی نازاد بیرم ده‌کرده‌وه. بۆ وینه هه‌زم ده‌کرد بچم بۆ که نار ده‌ریا. مه‌له بکه‌م، ئەوه‌م به‌بیرا نه‌ده‌هات که ده‌ زیندانێ دام، هه‌میشه وام هه‌ست ده‌کرد که سه‌دای شه‌پۆلێ ده‌ریا ده‌ژنه‌وم. گۆرگیای که‌ناری ده‌ریا له ژتیر پیتدا ده‌شنایه‌وه. ته‌نانه‌ت هه‌ستم به‌ساته‌ خۆشه‌کانی نیو ده‌ریا ده‌کرد و گشت ئە‌مانه به‌گشتی ده‌هاتنه به‌رچاوم، له‌پر چوار دیواری زیندان خه‌یال‌ه‌کافی بال‌ ده‌کرد و له‌ په‌لوی‌ی ده‌خست.

ئەم حاله‌ له‌ چهند مانگێک پتری نه‌خایاند. له‌وه دوا ئیدی هه‌میشه بیرم له‌ چوار دیواری زیندانا ده‌سوورایه‌وه، هه‌موو رۆژێ چاوه‌رتی بیاسه‌ی رۆژانه‌ بووم، ئەو رۆژانه‌ بیاسه‌یه‌ش زیاتر له‌و کاتانه‌دا بوو که ئە‌وقاته‌که‌م ده‌هاته‌ زیندان بۆ لام و پیکه‌وه له‌ گۆرپانه‌که‌دا بیاسه‌مان ده‌کرد. پاشماوه‌ی کاته‌که‌مان به‌ریکی ده‌گوزهراند. هه‌ندێ جار بیرم ده‌کرده‌وه که ئە‌گه‌ر به‌خرا‌ما‌یه‌ته‌ تو‌پێ تو‌یکلی دره‌ختیکه‌وه که ده‌م توانی ته‌ماشای میوه‌کان بکه‌م و ئاسمان و ئە‌ستیره‌ ببینم رهنگه‌ زووتر ر‌اهات‌بام. ئەو کاته‌ ده‌م‌توانی فرین و تییه‌ری‌بوونی بالنده‌کان ببینم، لیکدان و تیکه‌لبوونی هه‌وره‌کان له‌ بری ببینی گولی بۆینباخی ئە‌وقاته‌که‌م، که هه‌موو رۆژێ دووباره‌ ده‌بووه‌ ته‌ماشای بکه‌م، به‌لام وه‌ک جارێ بوو که له‌ عاله‌میکی دیدا ژیانم ده‌گوزهراند و هه‌موو رۆژێ چاوه‌رتی یه‌ک شه‌مه‌ بووم تا ماری بیته‌ دیده‌نیم و له‌ باوه‌شی بگرم. به‌لام دۆغریه‌که‌ی ئە‌مه‌ بوو که ته‌واوی ئە‌م شتانه‌ رۆیین و له‌ ده‌ستم چوون... هه‌رچیم بۆ بکه‌ن، تا لێ‌ده‌دا بم هه‌ندێ جار هه‌ر هه‌ست به‌کلۆلی و به‌ده‌بختی ده‌که‌م.

هه‌ندێ جارێش دا‌یکم بیر ده‌که‌وته‌وه. چونکه‌ ئە‌و باوه‌ری وا بوو که ئاده‌میزاد له‌گه‌ل هه‌موو شتیکی‌دا رادێ و خوی پیتوه‌ ده‌گرێ. سه‌ره‌رای هه‌موو ئە‌مانه‌ش بیر پری نه‌ده‌کرد. رۆژانی هه‌وه‌ل زۆر به‌سه‌ختی و ناخۆشی تییه‌ری... په‌ربشان بووم. بۆ وینه ده‌لێم زۆرم تاسه‌ی ژن ده‌کرد. ئە‌مه‌ شتیکی ناسایی بوو، چونکه‌ گه‌نج بووم... وه‌ نه‌بێ هه‌ر بیر له‌ ماری بکه‌مه‌وه به‌لکو ته‌واوی ئە‌و کیژ و ژنانه‌ی دیتیبووم و ئاشنایه‌تیم له‌گه‌ل‌دا هه‌بوون و خۆشم ویستبوون یه‌ک یه‌ک ده‌هاتنه‌وه به‌رچاوم، به‌شپوه‌یه‌ک دیواره‌کانی ژووره‌که‌م پ‌ر بوون له‌و یاد و یادگارانه‌، له‌لایه‌که‌وه ئە‌م بیره‌وه‌ریانه‌ میتشکیان ده‌ورووژاندم و له‌لایه‌کی دیکه‌وه بۆ من چاک بوون، چونکه‌ وه‌خته‌که‌م له‌ ته‌کیاندا به‌سه‌ر ده‌برد. له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا خۆشه‌ویستی سه‌رۆک زیندانه‌که‌م بۆ لای خۆم راکیتشا. هه‌موو رۆژێ له‌ گه‌ل شاگرد ئاشپه‌زه‌که‌دا ده‌هاته‌ لام، هه‌ر خۆی له‌ رۆژه‌کانی هه‌وه‌له‌وه‌ باسی ژنی کرد و پتی ده‌گوتم ئە‌مه‌ تاقه‌ شتیکه‌ که‌ مایه‌ی گله‌یی و نار‌ه‌زایی پیاوانه‌. پیت ده‌گوت منیش وه‌کو ئە‌وم و مه‌سه‌له‌که‌ به‌راستی وه‌رده‌گرم.

گو‌تی به‌هه‌مان هۆ بوو که ئی‌مه‌یان ده‌ زیندانی خستوه‌، پرسیم چۆن له‌به‌ر هه‌مان هۆ بوو.

- به‌لێ نازادی ئە‌م سوودانه‌ی هه‌یه، له‌ نازادی بێ به‌شت ده‌که‌ن و تاقه‌ شتی که‌ تو‌ ده‌ره‌نجینی دووریه‌ له‌ ژنان. من هه‌رگیز بیرم له‌مه‌ نه‌کر بووه‌وه، قسه‌که‌یم سه‌لمان و گوتم، راستیان گو‌توه‌ سزای راسته‌قیه‌نه‌ لێ‌روه‌ ده‌ست پێ ده‌کات، گو‌تی: ئی‌ستا تو‌ ده‌رک به‌مه‌سه‌له‌کان ده‌که‌یت، به‌لام خه‌لکی له‌م

شتانه‌ تی ناگه‌ن و ناچار ده‌بن خۆیان راپیتن. دواي ئە‌م قسه‌یه‌ سه‌رۆک زیندانه‌که‌ چووه‌ ده‌ری و رویی.

جگه‌ره‌ش مه‌سه‌له‌یه‌کی تری زیندان بوو، وه‌ختی که‌ خزانه‌ زیندانه‌وه، پشتینه‌که‌ و قه‌یانی قۆنده‌ره‌کانم و بۆینباخه‌که‌م و چیترم له‌ گه‌یرفاندا بوو لیتیان سه‌ندم، به‌تاییه‌تی جگه‌ره‌کانم، تکام لێ کردن که‌ جگه‌ره‌کانم بده‌نه‌وه، که‌چی گو‌تیان قه‌ده‌غه‌یه، رۆژانی هه‌وه‌لم به‌سه‌ختی لێ به‌سه‌رچوون، رهنگه‌ ئە‌مه‌یان له‌ هه‌موو شته‌کان بۆ من سه‌ختتر بووین، له‌ تاوا ورده‌ دارم له‌ قه‌ره‌وتله‌که‌م ده‌شکاند و ده‌مجوو، رۆژ تا ئیواری وه‌کو ژنی سه‌ر کاسته‌ هاتوچۆم ده‌کرد. نه‌م ده‌زانی بۆ ئە‌م شتانه‌ی که‌ زیانیان بۆ که‌س نبیه‌ لیتی قه‌ده‌غه‌ ده‌که‌ن، دوا‌یی حا‌لی بووم که ئە‌مه‌ش جو‌ره‌ سزایه‌ک بوو، به‌لام دواي ماوه‌یه‌ک له‌گه‌ل جگه‌ره‌ نه‌کیشانیشدا ر‌اهاتم و کاریکی ئە‌وتۆی به‌سه‌رمه‌وه نه‌ما.

جگه‌ له‌م نارە‌حتیانه‌، زۆر خۆم به‌کلۆل و به‌ده‌بخت نه‌ده‌زانی، ئە‌وه‌ی ماوه‌وه‌ گوزهراندنی وه‌خت بوو، ئیدی خووم به‌وه‌وه‌ گرت که به‌هیچ شتی نیگه‌ران و نار‌ه‌حت نه‌بم، هه‌ندێ جار بیرم له‌ ژووه‌که‌م ده‌کرده‌وه به‌خه‌یال له‌ سووچیکه‌وه بۆ سووچیکێ دی ده‌چووم، چیم هاتبا رێ ده‌م ژمارد. له‌ سه‌ره‌تادا ئە‌مه‌ زوو به‌سه‌رچوو، به‌لام هه‌ر جارێ که‌ له‌ سه‌ره‌وه‌ ده‌ستم پێ ده‌کرده‌وه وه‌خته‌که‌ی درێژتر ده‌بووه‌وه، ئیدی که‌وتمه‌ ژماردن و به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی هه‌موو شته‌کانی ناو ژووره‌که‌م، له‌ هه‌مان کاتدا هه‌ولم دا ژماره‌کانی خۆم له‌بیر نه‌چیت، دواي ماوه‌یه‌ک وام لێ هات چهند سه‌عاتیکم به‌ژماردنی که‌لوپه‌لی نیو ژووره‌که‌مه‌وه‌ ده‌بوواند، هه‌رچهند زیاتر بیرم ده‌کرده‌وه، شتی ناشناس و له‌بیرچووم ده‌دۆزیه‌وه، ئە‌نجام ئە‌وه‌م بۆ ده‌رکه‌وت که‌ هه‌ر که‌سیک تاقه‌ یه‌ک رۆژ بژی ده‌توانیت له‌ ر‌یگای خه‌یالانه‌وه‌ سه‌دان سا‌ل له‌ زیندانا بگوزهریت. هینده‌ی بیر و بیره‌وه‌ری لا کو‌ ده‌بیته‌وه که‌ هیچ کاتێ وه‌رس نابێ، ئە‌مه‌ش بۆ خۆی لایه‌نیکی چاکی تر بوو، مه‌سه‌له‌یه‌کی دی ماوه‌ ئە‌ویش مه‌سه‌له‌ی خه‌وه، له‌ سه‌ره‌تادا به‌شه‌وان که‌م ده‌نووستم، به‌رۆژ هه‌ر نه‌ده‌خه‌وتم، ورده‌ ورده‌ خه‌وی شه‌وانم باش بوو، ته‌نانه‌ت وام لێ هات به‌رۆژی‌ش ده‌نووستم. ده‌توانم بلتیم له‌ مانگه‌کانی دوا‌ییدا شه‌و و رۆژی ۱۷-۱۸ سه‌عات ده‌خه‌وتم. ده‌مایه‌وه شه‌ش سه‌عات ئە‌ویشم به‌نانخواردن و شتی دیکه‌وه به‌سه‌ر ده‌برد، له‌ نێوان نۆینه‌ شه‌ره‌که‌مدا پارچه‌ رۆژنامه‌یه‌کی کۆنه‌ و زه‌رد هه‌لگه‌راوم دۆزیه‌وه که‌ هه‌ندیکی درابوو، له‌م پارچه‌ رۆژنامه‌یه‌دا بابه‌تیک نووسرابوو که‌ شوینی رووداوه‌که‌ی چیکۆسلۆفاکیا بوو، کاربایه‌ک له‌ یه‌کیک له‌ گونده‌کانی چیکه‌وه به‌دواي پارچه‌ پ‌ه‌یدا‌کردندا ده‌روات، دواي ۲۵ سا‌ل، سامانیکی چاک به‌ده‌ست دیتنی و به‌ژن و مندالیکه‌وه، ده‌گه‌رتیه‌وه. دا‌یکی و خوشکه‌که‌ی له‌و دیتیه‌دا ئوتیلیتیک به‌رتیوه‌ ده‌بن. کابرا بۆ ئە‌وه‌ی دا‌یکی غافلگیر نه‌کات ژن و منداله‌که‌ی ده‌باته‌ ئوتیلیتیکێ دی و خۆی به‌ته‌نیا ده‌چیت بۆ دیدنه‌ی دا‌یکی. به‌لام دا‌یکه‌که‌ کوره‌که‌ی خۆی نه‌ناسیبه‌وه، هه‌ر بۆ گالته‌ ژووریکێ له‌ دا‌یکی به‌کرێ گرت و پارچه‌شی نیشان دا تا خه‌یالی ناسوده‌ بیت، شه‌وی دا‌یکی به‌ته‌ما‌حی پارچه‌که‌ کوشتبووی و لاشه‌که‌ی فری‌ دابوو رووباره‌وه.

سه‌به‌ی به‌یانی ژنه‌که‌ی هاتبوو، بێ ئە‌وه‌ی به‌مه‌سه‌له‌که‌ بزانی ناسنامه‌ی ئە‌م ر‌ی‌بواره‌ نه‌ناسه‌ی که‌شف کردبوو، دا‌یکی له‌ خه‌فته‌تا خۆی خنکاند. خوشکه‌که‌ی خۆی خسته‌ بیرتیکه‌وه.

چه‌ن‌دین جار ئە‌م چیرۆکه‌م به‌وردی خوینده‌وه، له‌لایه‌که‌وه به‌شتیکی نه‌شیوا و نار‌الیستیم ده‌زانی و له‌

لايه کی دیکه وه بهشتیکی شیوا و سروشتیم دهزانی. بههه حال له دلی خۆمدا گوتم ئه و پتیبواره بههه قی خۆی گهیی. چونکه نه ده بوو ئه م شوخیبه له گه ل دایکیدا بکات. بهم جوژه کات له نیوان خه و و بیره وه ری و خۆیندنه وه ی ئه و پروداوه و زۆرانازی شه و و رۆژدا تبه ده په ری. له کتیباندا خۆیندبوومه وه که ئاده میزاد ده توانی له زیندانان زهمان له بییر بکات، به لام ئه و رۆژانه بو من چ مانایه کی نه بوو، نه مده توانی بییر بکه مه وه که رۆژ و شه و چند درێژ و کورتن. ئه وه ی دیار و له بهرچا و بوو ژبان زۆر درێژه، به لام چونکه پیکه وه به ستراوه، سه عات و ده یقه کانی یه ک له دووی یه ک له به یین ده چن و ته نانته ناوه کانیانیش ده سوئ، ئه و رۆ گه ییبوو مه حاله تیک که وشه ی دوینی و سه به ینی به لامه وه یه ک واتایان هه بوو، رۆژی گاردیان ه که پیتی گوتم که پینج مانگه لیتره م. با وه رم به قسه که ی کرد، به لام نه مده زانی مه به سته ی چیه، ئه و رۆژه دوا ی رۆیشته ی گاردیان ه که خۆم له شو شه ی په نجه ره که دا بینی، په نگ و رووم خۆش و ئاسایی بوو، بزیه یه ک که وته سه ر لیئوم. شو وشه که م جو لاند، ته ماشای بز ه که م کرد، هه مان شیه ی خه مباری نوانده وه.

رۆژ گه ییبوو دوا ساته کانی، ئه مه ساتی بوو که ئیدی نه مده ویست قسان بکه م، ساتیکی بی ناو، که هه وای دمه و ئیبواره گشت ژوو ره کانی پر ده کرد و بیده نگ ی بالی به سه ره هه موو شتییدا کیشا بوو.

چوو مه وه بهر په نجه ره که، له گه ل دوا تیشکی رۆژا جاریکی دی ته ماشای خۆم کرد، په نگ و رووم خۆش بوو، به لامه وه سه بر نه بوو که هه یج نه گۆرا بووم، له هه مان کاتدا، پاش چن مانگیک زیندانی بو یه که م جار به ئاشکرا گویم له دنگی خۆم بوو، چونکه له میژ بوو ئه م دننگه به گویم ئاشنا بوو، زانییم که له م ماوه یه دا هه میشه له گه ل خۆمدا قسه م کردوه.

ئه و کاته قسه کانی په رستاره که ی دایکم بییر که وته وه که گوتی هه ندی جار ئاده میزاد له گه ل خۆیدا قسان ده کات. بۆیه دنگی خۆی ده ناسیت. تا که سیک شه وانی ته نیایی زیندان نه بیینی نازانی ئاده میزاد چۆن له گه ل خۆیدا قسان ده کات.

۳

هه ستم کرد که به هار دوا رۆژه کانی به هاوین سپاردوه، ده مزانی له گه ل ده سته پیکردنی هاویندا رووداویکی تازمه دیته پیتش. مه سه له که م درابوو به دوا جه له سه ی دادگای جینایی، ئه م جه له سه یه ده که وته مانگی شه شه وه. ئه و قاته که م دلنیای کردبووم که ئه م موحا که مه یه پتر له سی رۆژ ناخایه نی. ئه مه جگه له وه ی دادگا له م باره یه وه ده ستویر ده کات، چونکه موحا که مه که بایه ختیکی ئه و تو ی نییه و پیوسته دادگا کاتی خۆی بو ئه نجامدانی کاری دی ته رخان بکات. له مانه ش گرنگتر ئه وه یه ده بی تا کو تایی مانگی شه ش موحا که مه ی کاربایه ک که بابی خۆی کوشتوه ده ست پی بکات.

سه عات حه وت و نیوی به یانی هاتن به شوینما، ترومبیلی دادگا به ره کو شکی دادگه ری بر دین. پۆلیسه کان کردمیانه ژوو ریکی زۆر تاریکه وه. ماوه یه ک چاوه رپیمان کرد، له ته ک ده رگایه که وه دانیشتبووین که دننگه دننگ و ته ق و تۆقی کورسی گو یژانه وه ده هاته گو ی. ئه م دننگه دننگ و غه لبه

غه لبه ئه و ئه ههنگانه ی وه بییر هینامه وه که له گه ره که کانداه گیت ر دین و دوا ی ئه ههنگه که کورسییه کان ده گو یژرینه وه تا ماوه ی سه مارکن بۆ میوانه کان خۆش بیت. پۆلیسه کان ده یانگوت ده بی چاوه رپی ده ست پیکردنی دادگا که بکه یین. یه کیکیان جگه ره په کی دامی، به لام وه رم نه گرت. دوا ی تو زیک لینی پرسیم ئایا ده ترسم، وه لام دایه وه نه خیر، به پیچه وانه وه زۆر حه ز ده که م دادگا بیین چونکه له هه موو ژباندا بو م ریک نه که وتبوو که دادگا بیینم، پۆلیسه که ی دی گوتی به لی، به لام تا ئه و کاته ماندوو ده بییت.

دوا ی ماوه یه کی زۆر زهنگ لی درا، که له په چه که یان له ده ستم کردوه، ده رگا کرایه وه، خسته میانه قه فه زی تاوانبارییه وه، هۆله که پر بوو له خه لکی، له گه ل ئه وه دا که په رده کان دادرابوو نه وه هه تاو له هه ندی شوینه وه ده هاته ژوو ری، هه وای ئه و ی زۆر گه رم و خنکینه ر بوو. په نجه ره کان داخرا بوون، من له جیتی خۆم دانیشتم، پۆلیسه کان ده وریان گرت، له م کاته دا بوو ریزی زه لام له به رده م خۆمدا دیت، هه موو سه بری منیان ده کرد زانییم که ئه مانه ئه ندامی دادگان، ناتوانم پیتان بلیم که چ شتیکیان سه رنجرا کیش بوو، ته نیا ئه وه م به خه یالدا هات که له سه ر کورسییه ک و له نیو ترومبیلی کدا م، ته وای رپیبواره گیتله کان سه رنجی رپیبواره تازه که ده دن تا به هاتنی ئه و پیتیکه نن.

ده زانم ئه مه بییرکی گه وانه یه، چونکه چ که سیک لیتره دا نه ی ده ویست پیتیکه نی، یان بییکات به گالته بازار، له گه ل ئه وه شدا جیا وازییه کی ئه و تو له لیکچواندنه که دا نه بوو، به هه ر حال ئه مه بییریک بوو، هاتبوو به میتشکما، که ئه م هه موو قه ره بالغییه م له هۆله که دا بینی که میتک گیت و ناره حه ت بووم. له سه ره تا دا ناگام له وه نه بوو که خه لکه که که وتبوونه پالنه په ستو و مرخیش مرخیش تا من بیین. هه رچه ند سه رم دینا و ده برد با وه رم نه ده کرد من بوومه مایه ی ئه م هه راو هوریا یه، ئه گه ر موحا که مه ی من ساز نه بوایه ئه و خه لکه زه حمه تی نه ده کیشا که لیتره دا ئاماده بێن. به پۆلیسه که م گوت: ئه و هه موو خه لکه چیه!

وه لامی دامه وه که ئه مانه په یامنیتر و رۆژنامه نووسن. به په نجه ریزیکی گه وه ری نیشان دام که له نزیک میتری دادگاوه دانیشتبوو و گوتی: ئا ئه وانن، گوتم ئه وانه کین؟ دووباره ی کرده وه: رۆژنامه نووسه کانن. په یامنیتره کانن، یه کییک له رۆژنامه نووسه کانی ده ناسی، به ره و لای ئیمه هات، ئه م پیوا ه کاربایه کی به سالآچوو بوو، روو خۆش و ده م به پیکه نین بوو، به گه رمی ده سته ی پۆلیسه که ی گو شی، له م کاته دا هه ستم کرد که حه شاماته که جما و به گوتی یه کیاندا ده چپاند. به هه ر حال وه کو ئه هه نگییک بوو، هه رکه سه و بو دۆست و ناسیاوی خۆی ده گه را.

رۆژنامه نووسه که به زه رده خه نه وه رووی کرده من و گوتی ئومیده واره که ئه نجامی ئه م موحا که مه یه به باری به رۆژه وندی مندا بکه ویتته وه. سوپاسم کرد. ئه و جا له سه ری رۆپی و گوتی که میتک مه سه له که تمان گه وره کرد، وه ک خۆت ده زانی وه رزی هاوین، وه رزیکی وشکه به ریزه ی رۆژنامه گه ریبه وه، شتیکی ئه و تو زمان به ده سته وه نه بوو که شایه نی باس بیت جگه له مه سه له که ی تو و ئه و کاربایه ی که بابی خۆی کوشتوه، ئه و جا له نیو خه لکه که دا یه کیکی نیشان دام که عه ینه کیکی ره شی له چاوه کردبوو گوتی ئه م کاربایه نوینه ری تاییه تی رۆژنامه یه کی پارسه، هه لبه ت بو دیتنی تو نه هاتوه، به لام چونکه راسپێردراوه هه والی به که لک له مه ر دادگای جینایییه وه ئاماده بکات به په له هاتوه بو ئیتره و ده یه و ی هه والییک

دەربارەى تۆبۇ پاریس بنیترئ. خەریک بو سوپاسى بکەم، بەلام بیرم کردەوہ کہ ئەمە کاریکی پیتکەنین ھیتەرە، بەدەست خواحافیزی کرد و رۆی، چەند دەقیقەیکە دى چاوەروانمان کرد، ئەوقاتەکەم لە رێوہ ھات، جلی رەسمى لەبەر کردبوو، گەلێک دۆست و ھاوکارانی خۆی لەگەلدا بوو، سەرەتا چوو بۆ لای رۆژنامەنووسەکان و دەستی گوشتین، کەوتنە شوخی و پیتکەنین، لەوہ دەچوو خوشحال بن کہ زەنگ لیتی دا ھەر یەکەیان چووہ جیتی خۆی، ئەوقاتەکەم ھاتە لام و دەستی گوشتیم، ئامۆژگاری کردم کہ زۆر بەکورتی وەلامی پرسبارەکان بەدەموہ و ئەوی تری بەو بسپتریم، لەلای چەپەوہ گوتم لە جیرەى کورسییەک بوو کہ یەکیک دەبیردە دووہ، کابرایەکی باریکەلەى بالا بەرزەم بینی کہ جلی سووری لەبەردابوو، دووربینتیکی بەدەستەوہ بوو، کہ دانیشت بەورایییەوہ جەلەکانی ھەلکرد، ئەم کابرایە دادگەر «مدعي عام» بوو. سکرترتیرەکہ جاری دەستپیتکردنی دادگای دا. سێ قازى، دوانیان بەجلی رەش و ئەوی تریان بەجلی سوورەوہ، بەکۆمەلێ فایلەوہ خۆیان بەھۆلەکہەدا کرد. بەختیرایی بەرەو میزى دادگا چوون، ئەو کابرایەى کہ جلی سووری پۆشیبوو لە سەر کورسییەکەى ناوەراستا دانیشت، فیتسەکەى لەبەردەم خۆى دانا. سەرە رووتاوہکەى سربییەوہ، جاری دەستپیتکردنی جەلەسەکەى دا، رۆژنامەنووسەکان قەلەمەکانیان بەدەستەوہ گرت، گشتیان خۆیان کەمتەرەخەم دەنواند. یەکیکیان کہ تۆزى لەوانى دى گەنجتر بوو، جلیکی قاوہیبی لەبەر بوو، بۆینباخیکی شینی بەستبوو، قەلەمەکەى لەبەردەم خۆى دانا و تەماشای منى دەکرد، چونکہ قەلەفاتى ریتک و پیتک نەبوو، جگە لە چاوەکانى کہ بەوردى برى بوونییە من چیتەم نەدەدیت. نەمدەزانى داخۆچ بیرى لە من دەکاتەوہ و خۆى سەخەلت کردوہ، رەنگە من لەبەر ئەوہ و لەبەر ئەوہەش کہ عادەتى شۆیتەکەم نەدەزانى، بۆیە لەرووداوہکان حالى نەبووم، نە لە راي قازیبەکان نە لە ئەو پرسبارانەى کہ سەرۆک لە ئەوقاتەکە و دادگەرەکەى کرد، لە ھیجیان حالى نەبووم، نەمدەزانى چ نەخشەیکە بەدەورى ژیانم دا دەسوریتتەوہ. ھەموو جارێ قازیبەکان ئاوپران بۆ لای دادگا دەدایەوہ. بەختیرایی پۆختەى فایلەکەیان خۆیتندەوہ. ھەندى شتى وەک ناوی خەلکی و شتى ترم ژنەوت کہ بەلامەوہ ئاشنا بوون. ھەندى پرسبارى نوێ لە ئەوقاتەکەم کران، ھەموو ئەمانە بۆ من تازە بوون، لەم کاتەدا سەرۆک دادگا گوتى دەبێ شایەتەکان ئامادە بن، سکرترتیرەکہ ناوہکانى خۆیتندەوہ، سەرنجیان راکیشام، کہ لە نێو خەلکەکەوہ ھەستان و یەک یەک لە دەرگاگە ون بوون، چەند کەسیتەم لى ناسینەوہ، لەوانە سەرۆکی دالەدى کەنەفەتەکان، دەرگاوانەکەى، تۆماسى پیر، راپھوند، ماسون، سالامانۆ و ماری. ماری لە دوورەوہ ئیشارەتیتکی خەمناک و دۆستانەى بۆ کردم، سەرم لەوہ سوپما کہ چۆن لەمە پیتش کەسیانم لە نێو خەلکەکەدا نەبینیبوو، دوا کەسیتک کہ ھەستا سیلستى خاوەن خوارنگا بوو، ژنە قەلەوہکەى خوارنگاگەشى لەگەلدا بوو، ئەو ژنە بەخەشمەوہ سەبرى دەکردم، بەلام من ماوہى بێرکردنەوہم نەما، چونکہ لەم کاتەدا سەرۆک دادگا دەستی بەفسان کردبوو. لە قسەکانیا دەیگوت دادگای راستەقینە ئیستا کرایەوہ، پیت و ایە پیتوست ناکات بلتیم دەبێ تەماشاکەران بێدەنگى رەچاوە بکەن. چونکہ بەقسەى خۆى بۆیە لێرەبوو تا ئەم جەلەسەى بێ لایەنانە بەرپۆہ بیات و شتەکان بەشپۆہیکە عادیلانە روتى خۆیان وەرێگرن، خۆ ئەگەر بچووکتترین شت روویدات ئەوا ھۆلەکہ بەجى دەھیلێ.

دەقیقە بەدەقیقە ھەواکە گەرمتر دەبوو، بەشپۆہیکە خەلکەکە کہ ناچار بوون بە پارچە رۆژنامە خۆیان باوہشین بکەن، ئەم باوہشین کردنە سەروسەدایەکی بى وچانى دروست دەکرد. سەرۆک دادگا ئیشارەتیتکی کرد. فەراشەکە سێ باوہشینی پووشى ھیتا. ھەر سێ قازیبەکە بەکاریان ھیتان. پرسبارکردن دەستی پى کرد، سەرۆک دادگا ھیتانە و بگرە دۆستانە کەوتە پرسبار لیتکردنم، وێرای ئەوہى کہ لە پرسبارە پەیدەرپەیکەکانى وەرس دەبووم. دیسان بەلامەوہ ئاسایی بوو کہ وەلامیان بەدەموہ... دیسان پرسبارى ھەوتیکەیان کردم، لە دلێ خۆمدا گوتم وا دیارە ئەم پرسبارانە ئاسایی چونکہ مەحالە نەندامانى دادگا یەکیک لەبرى یەکیکی دى موخاکەمە بکەن. ئیدی سەرۆک دادگا ھەموو ئەو کارانەى کہ من کردبووم روونی کردنەوہ. دواى ھەر رستەیکە رووی لە من دەکرد و دەیگوت وا نییە؟ ھەموو جارێ دەمگوت بەلێ جەنابى سەرۆک، ھەلەت ئەم وەلامانە بەگوتیرەى ئەو ئامۆژگارییانە بوو کہ ئەوقاتەکەم فیتى کردبووم. چونکہ سەرۆک دادگا زۆر لەسەر قسەکانى دەوہستا، پرسبارەکان زۆریان درێژە کیشا لەم کاتەدا ھەموو رۆژنامەنووسەکان خەریکی نووسین بوون، رۆژنامەنووسە گەنجەکە زوو زوو چاوی ھەلەدەبرى و تەماشای منى دەکرد، رۆژنامەنووسەکان روویان لە سەرۆک دادگا بوو. سەرۆک چەند کۆکەیکەى بۆ کرد. فایلەکەى ھەلدايەوہ و بەدەم خۆ باوہشین کردنەوہ رووی کردە من و گوتى: ئیستا پیتوستە بیتینە سەر ھەندى پرسبارى لاوہکی رەنگە بەروالەت دوور بن لە مەسەلەکەتەوہ، بەلام لەوانەى بە شۆینى خۆى سوودبەخش بن. زانیم دیسان پرسبارەکان دەربارەى دایکەم دەبن. ھەستم دەکرد ئەم جۆرە پرسبارانە پەستم دەکەن. لیتی پرسیم بۆ دایکەم خستبووہ دالەدى کەنەفتانەوہ. وەلام دایەوہ، چونکہ پارەم نەبوو بەجوانى بەختیوى بکەم. لیتی پرسیم ئایا خەرجى دایکەم دەکیشا. وەلام دایەوہ کہ نە من و نە دایکەم پیتوستمان بەیەکدى نەبوو، ھەردووگمان بەم ژیانە تازەبە راھاتبوین.

سەرۆک دادگا گوتى: حەز ناكەم دەربارەى ئەم مەسەلەى پین داگرم. لە دادگەرەکەى پرسى ئایا چ پرسبارى تری نییە.

دادگەرەکە لایەکی پشتى لە من بوو، بى ئەوہى سەبرى من بکات گوتى بەیارمەتى سەرۆک دادگا، پیتوستە پرسبارى ئەوہ بکرى ئایا تاوانبار کہ گەرايەوہ بۆ سەر کانیبەکە بەمەبەستى کوشتنى کابرا عەرەبەکە چوو بوو. وەلام دایەوہ: نەختیر.

- باشە بۆ چەکی ھەلگرتبوو، لەبەرچى بەتایبەتى بۆ ئەوى چوو بوو.

وەلام دایەوہ تەنیا بەرپتکەوت بوو.

سەرۆک دادگا ئەم پرسبارە لای خۆى تۆمار کرد و گوتى رەنگە تەنیا ئەم پرسبارە بۆ حالى حازر بەسوود بیت.

دواى چەند پرسبار و وەلامیتکی دى سەرۆک دادگا جارێ کوتایی جەلەسەکەى دا و دەبى دواى نیوہرۆ شایەتەکان ئامادە بن. بواری بێرکردنەوہ نەبوو. راستەوخۆ لە ترومبیلیان ھاویشتم و بۆ زیندانیان گەراندمەوہ، نانم خوارد، دواى ماوہیکەى کەم بەسۆراخمەوہ ھاتن، ھەمان بەرنامە دەستی پین کردەوہ، خۆم لە ھەمان ھۆل و لەبەردەم ھەمان سیمادا بینیبەوہ، ئەمجارەیان گەرماکە پتر بوو، تەواوى ئەندامان و

سه‌رۆک دادگا و دادگهر هەر یه‌که و باوه‌شینیکیان به‌ده‌سته‌وه بوو. رۆژنامه‌نوسه گه‌نجه‌که و نه‌و ژنه کورته بالا‌که هیشتا له‌وی بوون. به‌لام نه‌مان خو‌یان باوه‌شین نه‌ده‌کرد و به‌بیده‌نگی ده‌پان‌روانییه‌ من. ئاره‌قه‌که‌ی سه‌ر ته‌ویلم س‌ری. هینده بی‌ تا‌قه‌ت بووم نه‌مده‌زانی له‌ کو‌یم، له‌م کاته‌دا بوو ده‌نگیک که سه‌رۆکی دا‌ده‌ی که‌نه‌فته‌کانی گاز کرد وه ناگای هینامه‌وه. لیتیان پرس‌ی نایا دایکم گله‌یی لیم هه‌بووه، وه‌لامی دایه‌وه به‌لنی و گو‌تی نه‌مه‌گله‌یی ته‌واوی نه‌ندامانی دا‌ده‌که بوو. سه‌رۆک دادگا دا‌وی روون‌کرده‌وه‌ی لی کرد، نایا دایکم گله‌یی له‌وه هه‌بوو که خستومه‌ته دا‌ده‌ی که‌نه‌فتانه‌وه، دیسان وه‌لام به‌لنی بوو. به‌لام نه‌مجاره چ شتیکی دی نه‌خسته سه‌ر وه‌لامه‌که. وه‌لامی پرس‌یاریکی دی دایه‌وه و گو‌تی سه‌رم له‌ خه‌مساردی نه‌م سو‌رما له‌ رۆژی ناشتنی دایکیدا.

پرسی مه‌به‌ستت له‌ خه‌مساردی چییه؟ سه‌رۆک دا‌ده‌ گو‌تی: نه‌و ده‌یگوت خۆزی دایکم نه‌ده‌دی و ناچار نه‌ده‌بووم بگ‌ریم و ده‌متوانی دا‌وی ناشتنی ئی‌ره جی به‌یلم... شتیکی دی که مایه‌ی سه‌رسو‌رمانی سه‌رۆک دادگا بوو، چونکه سه‌رۆک دا‌ده‌ ده‌یگوت که نه‌و له‌ وه‌لامی یه‌کتیک له‌ گۆره‌ه‌لکه‌نه‌کاندا گو‌تسو‌وی من نازانم ته‌مه‌نی دایکم چه‌نده. دا‌وی ده‌یقه‌یه‌که بیده‌نگی، سه‌رۆکی دادگا له‌ دادگه‌ره‌که‌ی پرس‌ی نایا چ پرس‌یاریکی دیکه‌ی نییه‌ که له‌ شایه‌ته‌که‌ی بکات. دادگه‌ره‌که‌ گو‌تی: نه‌خیر، نه‌وه‌نده به‌سه.

خه‌لکه‌که به‌شینه‌یه‌که چاویان تی بری‌بووم هه‌ر مه‌پرسه، له‌ هه‌موو ژیا‌ندا بو‌ یه‌که‌م جار هه‌ستم کرد دل‌م پر بووه و ده‌مه‌وی بگ‌ریم، چونکه هه‌ستم ده‌کرد نه‌و خه‌لکه به‌ چ نه‌فره‌تیکه‌وه سه‌رنج ده‌دن. سه‌رۆک دادگا رو‌وی کرده نه‌ندامان و دادگه‌ر و نه‌وقاته‌که‌م و پرس‌ی نایا پرس‌یاری دیکه‌یان نییه‌ له‌ شایه‌ته‌که‌ی بکه‌ن.

نه‌وجا گو‌تی له‌ ده‌رگاوانی دا‌ده‌که گرت، هه‌مان شت له‌ گه‌ل نه‌ویشدا دووباره بووه‌وه، وه‌ختی ده‌رگاوانه‌که هاته جیتی شایه‌ت، سه‌یریکی منی کرد و رو‌وی خۆی وه‌رگی‌را و که‌وته وه‌لامدانه‌وه‌ی پرس‌یاریکانی سه‌رۆک دادگا.

ده‌یگوت: گوایه‌ من نه‌م ویستوه‌وه دایکم بی‌سین و له‌ مه‌رگی نه‌ودا جگه‌ره‌م کیشاوه و له‌بری نه‌وه‌ی به‌دیارییه‌وه دانیشم، خه‌وتووم، قاوه و شیرم خوارده‌ته‌وه. هه‌ستم کرد هیزیکه‌ی نه‌فسووناوی بالی به‌سه‌ر هۆله‌که‌دا کیشاوه، بو‌ یه‌که‌م جار هه‌ستم کرد که من تاوانبارم. دا‌وا له‌ ده‌رگاوانه‌که کرا که مه‌سه‌له‌ی قاوه و شیر و جگه‌ره کیشانه‌که بگ‌یرته‌وه.

دادگه‌ره‌که به‌نیگایه‌کی تابه‌تی و سه‌یره‌وه تیبی ده‌روانیم. له‌م کاته‌دا نه‌وقاته‌که‌م له‌ ده‌رگاوانه‌که‌ی پرس‌ی: نایا خۆشی له‌گه‌ل مندا جگه‌ره‌ی کیشاوه؟

به‌لام دادگه‌ره‌که به‌توره‌یییه‌وه له‌ جیتی خۆی هه‌ستا و به‌ره‌رچی نه‌م پرس‌یاری دایه‌وه و گو‌تی: ده‌مه‌وی بزانه‌م کن لی‌رده‌دا خه‌تاکاره و به‌پیتی کام یاسا هه‌قی هه‌یه شایه‌ته‌که‌ک و لی بکات به‌قازانجی خه‌تاکار شایه‌تی بدات. سه‌رۆک دادگا ده‌ستووری به‌ده‌رگاوانه‌که دا که هه‌ر چی ده‌وی با بی‌لی. کار‌برای پی‌ره‌مبێرد به‌خه‌مباریه‌وه گو‌تی: بی‌گومان ملکه‌چم بو‌ نه‌وه‌ی که منیش هه‌له‌ بووم. به‌لام زانه‌م نه‌کرد

جگه‌ره‌که‌ی رده‌ت بکه‌مه‌وه. نه‌وجا رو‌وی پرس‌یاریکه‌یان کرده‌ من و گو‌تیان نایا چ قسه‌یه‌کی ترم نییه‌؟ گو‌تم نه‌خیر ته‌نیا ده‌توانم نه‌وه بلیم که شایه‌ته‌که راستی گو‌توه و راسته، که من جگه‌ره‌م دا‌وه‌تی. ده‌رگاوانه‌که نیگایه‌کی پر له‌ سه‌رسامی و هه‌قناسی بریبه‌ من و که‌میک به‌دوودلییه‌وه گو‌تی: نه‌و قاوه و شیر ی بو‌ هینام. نه‌وقاته‌که کردی به‌هه‌را و به‌ده‌نگی به‌رز گو‌تی: ته‌واوی نه‌مانه جیتی‌گای سه‌رنج. دادگه‌ره‌که مشتیکه‌ی به‌میزه‌که‌دا مالی و گو‌تی: به‌لنی جیتی‌گای سه‌رنج و پیوسته نه‌ندامانی دادگا که‌لکی لی وه‌رگرن و نه‌م خالانه‌ بچه‌سپین که کار‌برایه‌کی بی‌گانه ده‌توانی شیر و قاوه به‌یه‌کتیک دی بدات. به‌لام کو‌رتیک له‌ به‌رانبه‌ر ته‌رمی دایکیدا، ده‌بی نه‌وه رده‌ت بکاته‌وه.

ده‌رگاوانه‌که گه‌رایه‌وه جیتی خۆی.

که نه‌ره‌هاته سه‌ر تو‌ماس پی‌رز، فه‌راشیک چوه‌ بن بالی، تو‌ماس ده‌یگوت که دایکمی ناسیوه، یه‌ک جار‌ان منی بی‌نیوه، نه‌ویش له‌ رۆژی ناشتنی ته‌رمه‌که‌دا بوو، لیتیان پرس‌ی که من له‌و رۆژه‌دا چیم کرد.

گو‌تی: منیش نه‌و رۆژه یه‌ک‌جار نا‌ره‌حه‌ت و نیگه‌ران بووم، بو‌یه له‌ داخانا هی‌چم نه‌ده‌بینی، چونکه مردنی نه‌م ژنه بو‌ من سو‌تیه‌کی هینده گه‌وره بوو، تا نه‌و راده‌یه‌ی بوورامه‌وه، بو‌یه هی‌چ شتی‌کم نه‌بینی. دادگه‌ره‌که لیتی پرس‌ی: به‌لای که‌مه‌وه گریانه‌که‌ی منی دیوه. تو‌ماس وه‌لامی دایه‌وه: نه‌خیر، دادگه‌ره‌که پرس‌ی: باشه‌ بی‌نیمی که ناگ‌ریم. تو‌ماس به‌نه‌خیر وه‌لامی دایه‌وه، خه‌لکه‌که پیکه‌نین. نه‌وقاته‌که‌م قو‌لی هه‌ل‌سالی و گو‌تی: نه‌مه‌ش رو‌ویه‌کی نه‌و دراوه‌یه هه‌موو شتی راسته و هی‌چ شتی‌کیش راست نییه‌. دادگه‌ره‌که به‌توره‌یییه‌وه قه‌له‌مه‌که‌ی به‌سه‌ر میزه‌که‌دا ده‌کیشا. دا‌وی پی‌نج ده‌یقه‌ پشوو، نه‌وقاته‌که‌م له‌و ماوه‌یه‌دا دلنیای ده‌کردم که شته‌کان به‌چاکی ده‌رۆن. ده‌نگیک سیلستی خاوه‌ن خوارنگا‌که‌ی گاز کرد. که به‌ره‌و جیتی شایه‌ته‌کان هات، هه‌ر سه‌یری منی ده‌کرد. نه‌و جلویه‌رگه‌ نوییه‌ی له‌به‌ردا بوو که زۆر جار‌ان له‌به‌ری ده‌کرد و له‌گه‌ل مندا ده‌هاته‌ ده‌رۆ و ده‌چو‌ین بو‌ ته‌راتینی نه‌سپان، بو‌نیباخی نه‌به‌ستبوو، دوگمه‌ی کارسه‌ ساده‌که‌ی داخستبوو، لیتیان پرس‌ی: نایا من مشتته‌ری نه‌و بووم. وه‌لامی دایه‌وه: نه‌ک هه‌ر مشتته‌ریم بوو، بگ‌ره هاو‌ریشم بوو.

لیتیان پرس‌ی: رای چییه به‌رانبه‌ر من

گو‌تی: من پیاو‌تیکه‌ی ما‌قوول و چاکم.

پرسیان: مه‌به‌ستت له‌م قسه‌یه‌ چییه؟ نه‌وه‌ی ده‌رخست که هه‌موو که‌س ده‌زانم مه‌به‌ستم چی بوو.

پرسیان نه‌و کار‌برایه‌کی گوشه‌گیر و پر‌پاز بوو.

له‌ وه‌لاما گو‌تی: نه‌و هه‌موو شتیکی لای من نه‌ده‌گوت.

دادگه‌ره‌که لیتی پرس‌ی: نایا له‌کاتی خۆیدا مانگانه‌که‌م پیتی ده‌دا. سیلست به‌پیکه‌نینه‌وه گو‌تی: نه‌مه شتی‌ک بوو له‌ به‌ینی خۆماندا.

ده‌ریاره‌ی خه‌تا‌که‌م پرس‌یاری لی کرا، بو‌ وه‌لامدانه‌وه‌ی نه‌م پرس‌یاری ده‌ستی به‌شیشه‌کانه‌وه گرت و گو‌تی: به‌رای من نه‌مه کاره‌سات و به‌دبه‌ختیه‌کی گه‌وره‌یه، هه‌موو که‌سپیک ده‌زانیت کاره‌سات یانی

چی... دهسته پاچمت دهکات. بهلئی بهر ای من کاره ساته. ویستی درپژده به قسه کانی بدات، بهلام سرۆکی دادگا قسه که ی پی بری و گوتی: بهسه، ده توانی پرۆیت و دادگا سویاست دهکات.

سیلیست به دوو دلپیه وه مایه وه، داوای کرد که پتی بدن قسان بکات. رتیان دا بهو مهرجه ی درپژداری نهکات. جارپکی دی دوو یاره ی کرده وه: ئەمه کاره ساته، جوړه کاره ساتیکه، سرۆک دادگا گوتی: باشه ئەوه مان زانی، ئیمه بۆیه لیرین که ئەم جوړه کاره ساتانه ساغ بکهینه وه، سویاست دهکه یین.

ئیدی سیلیست ناوړتیکی له من دایه وه، وام هاته بهرچاو که چاوه کانی ده بریسکینه وه، لپوه کانی ته ته له دهکن، وهک ئەوه ی بلئی له وه ی پتر چم له دهست دئ، بهلام من هیچ نه گوت، هیچ جوړه لپه کم نه کرد، بۆ یه کهم جار بوو له ژبانغا دم ویست مرۆفیک له نامبیز بگرم. جارپکی دی سرۆک دادگا داوای لئی کرد که بچیته وه جینی خۆی. له ماوه ی موحاکمه دا سیلیست هه ره له وئ مایه وه، سه ری داخستبوو، بهوردی گوتی بۆ قسه ی شایه ته کان شل ده کرد،

ماری هاته ژووره وه، شه پقه یه کی له سه ره بوو، گهلنیک جوان ده ینواند که چاوم به قژه په خشانه که ی کهوت پترم خوښ ویست. له جینی خومه وه مه مکه قوته کانیم هله ده سه نگانم، لپویم ده پشکنی... له وه ده جوو تووړه بی.

لپیان پرسی له که یه وه من ده ناسیت. پتی وتن له و پرۆه وه که پیکه وه له دایه ره یه کدا کارمان ده کرد. سه رۆک ده ی ویست بزانی پتوهندی به من وه چون بوو. گوتی دۆستی ئەوم.

له وهلامی پرسیا رپکیکی دیدا گوتی: بهلئی بریاربوو شایی بکه یین. دادگه ره که به دم هله دانه وه ی په ری فایلیکه وه له پر پرسی میژووی پتوهندیمان بۆ که ی ده گه رپتیه وه. میژووی پتوهندییه که ی پی گوتن. دادگه ره که ئەوه ی ناشکرا کرد که ئەم میژووه ده قاو ده ق ده که ویتنه دووم پرۆی مهرگی دایکمه وه. به ته وه سه وه گوتی هه ز ناکه م ده رباره ی ئەم مه سه له یه پی داگرم، چونکه له وانه بوو ماری تووړه بی، داوای له ماری کرد که به کورتی باسی یه ک پرۆی له گه ل مندای بکات. بهلام ماری نه ی ده ویست له م باره یه وه چ قسه یه ک بکات، بهلام له ژبیر پتداگرتنی دادگه ره که دا باسی چونه ده ریا و له سینمه ما هاتنه ده ره وه و چونه ماله وه مانگی گپراهیه وه. دادگه ره که له گه ل روونکردنه وه کانی ماریدا به فایله که دا چوه وه. گوتی ماری به خۆی فلیمه که ی ئەو شه وه باس دهکات. ماری گوتی له بیرمه و فلیمیکی فرناندل بوو. که ماری قسه کانی ته واو کرد بپدنگی بالی به سه ره هۆله که دا کیشا، ئەوجا دادگه ره که به وبقاره وه هه ستا و به ده نگیتیکی هه لچوه وه گوتی: قازیبانی به رپز ئەم پیاوه له دووم پرۆی دوا ی مهرگی دایکی چوه بۆ ده ریا و پتوهندی ناروای له گه ل کچیتکدا به ستوه و بۆ شوخی و پیکه نین چوه بۆ فلیمیکی خراب. من له وه زیاترم پی نییه که پیتانی بیژم.

ئیدی به پیدنگی له جینی خۆی دانیشته.

بهلام ماری له پر دایه پر مه ی گریان و گوتی نه خیر و نه بووه و مه سه له که شتیکی دییه و ناچاران کردوه که ئەم شتانه به پتچه وانه ی هه ز و بۆچوونی خۆی بلئی و من ده ناسیت و هه رگیز کاری خرابی لئی

نه وه شاته وه. بهلام فه راشه که به ئیشاره تیکی سه رۆک دادگا، ماری گه رانه وه سه ره جیتی که ی خۆی. ئیدی ماسون هات و سوور بوو له سه ره ئەوه ی که من پیاویتیکی ئاپرومه ند، له وه ش زیده تری ده گوت که گوایه پیاویتیکی نازاو نه ترسیشم. بهلام خه لکه که گوتیان پی نه دا، ئەوجا نۆره هاته سه ره سالامانۆ و ده یگوت گوایه من میه ره بان بووم له گه ل سه گه که دیدا. گوتیان به قسه کانی ئەویش نه دا. پرسیا ریان لئی کرد که ره فتارم له گه ل دایکمدای چون بوو، وهلامی دایه وه و گوتی ئەو کاری به دایکی نه بوو و له سه ره خواستی خۆی ناردییه دالده ی که نه فته کان.

ئیدی نۆره هاته سه ره راپیوند که دوا شایه ت بوو. راپیوند سووکه ئیشاره تیکی بۆ کردم. له وهلامی یه کهم پرسیا ردا ئەوه ی ده رخست که من پاک و بی گوناهم.

سه رۆک دادگا گوتی: ئیمه رای خۆتمان ناوی، بهلگه ی راسته قینه مان ده وئ. تا پرسیا رت لئی نه کری وهلام مه ده وه.

پرسیاری پتوهندی ئەویان له گه ل مندای لئی کرد، راپیوند ئەمه ی قوژته وه و گوتی: خه تای من بوو، چونکه له خوشکی ئەو کابرا عه ره به م دا و ئەویش قینی لئی هه لگرتم.

سه رۆک دادگا پرسی ئایا کوژراوه که نه هه قی بوو که قینت لئی هه لگرتی.

راپیوند ئەوه ی روون کرده وه که ئاماده بوونی من له که نار ده ریا ته نیا رپکه وت بوو و هیچی دی.

دادگه ره که پرسی: ئەم نامه یه که سه رچاوه ی روو داوه که بوو، بۆچی له لایه ن تاوانباره وه نووسراوه.

راپیوند وهلامی دایه وه، ته نیا رپکه وت بوو.

دادگه ره که گوتی رپکه وت ناتوانی کار له ره وتی بنه ره تی مه سه له که بکات ئەوجا لپی پرسی ئایا ته نیا رپکه وت بوو که وه ختی تۆ له دۆسته که ی خۆت دا ئەو ناوړتی نه کردن، ئایا رپکه وت بوو که تاوانبار بوو به شایه تی تۆ... بۆ کوژتایی هینان، به ئانقه ست له راپیوندی پرسی کارت چیسسه، وهلامی دایه وه که دوکانداره... حانوتی هیه.

دادگه ره رووی کرده ئەندامانی دادگا که و، ئەوه ی روون کرده وه که ئەم کابرایه کارپکی ده کرد که نابین توخنی ئەم کاره بکه وئ. ئەو دۆست و هاوکاری تاوانبار بووه و کاری ناشایسته و نزمیان کردوه، له رووی رهوشته وه کاری ئەوان بهلگه نه ویسته. راپیوند ویستی به رگری له خۆی بکات، ئەوقاته که ی من به رپه رچی دانه وه و گوتی بوه ستن تا کو دادگه ره قسه که ی ته واو بکات.

دادگه ره که گوتی: من ئیدی هیچ نییه بیلیم، ئایا ئەم کابرایه براده ری تۆ بوو، وهلامی دایه وه: بهلئی. هه مان پرسیا ریان له منیش کرد، ته ماشابه کی راپیوئدم کرد، بهلام ئەو ناگای له من نه بوو. به هه ر حال قسه که یم سه لماند و گوتم وایه.

ئوجا دادگه ره که به ئەندامانی دادگا که ی گوت: هه مان پیاو که له یه که م پرۆی دوا ی مهرگی داکی چوه بۆ که یف و سه فا و راپواردن، له به ره هندی هۆی پوچ پیاویتیکی کوشتوه. ئیدی له جینی خۆی دانیشته وه.

ئەوقاتەكەم بەتوورەپییەوه هەستا و دەستی بۆ ئەندامانی دادگا راکیشا و گوتی: باشە ئەم پیاو بەناشتنی دایکی تاوانبارە یان بەپیاوکوشتن! خەلکەكە دەستیان بەپیکەنەن کرد. بەلام دادگەرەكە دیسان هەستایەوه و جەلەکانی خۆی رێك خستەوه و ئەوێ خستە روو كە نابێ ئەوقاتێك هێندە سادە بێ كە نەتوانیت دوو مەسەلەي ناشرکا بەیکەوه ببەستیت. ئەوجا بەدەنگێکی بلند هاواری کرد. بەلێ من ئەم کابرایە بەوه تاوانبار دەكەم كە بەدلێکی پر لە خەتاوه دایکی ناشتووه.

لەوه دەچوو ئەم روونکردنەوهیە بەدلێ ئامادەبووان بووبن، ئەوقاتەكەم شانەکانی هەلتهکاند، ئارەقەي سەر تەوێلێ سړی. گەلێك توورە بوو بوو، ئەوجا زانیم كە رەوتی شتەكان بەقازانجی من نییە، جەلەسەكە هەلگیرا. كە لە هۆلێ دادگا چومە دەری، سواری ترومبیل كرام، هەناسەپەكی خۆشم هەلکیشا، چونكە دەمتوانی بەرچاومدا تێ دەپەڕین، لەوانە سەرۆسەدای شار، هەر شتێ كە مایەي رابوردوو و یادگارەكان بەبەرچاومدا تێ دەپەڕین، لەوانە سەرۆسەدای شار، هەر شتێ كە مایەي خۆشەویستیم بوو، دە ئالانە نیگام. هاواری رۆژنامەفرۆشەكان كە بەناسماندا بلاو دەبووهوه، ئاهەنگی دوای فرینێ بالندەكان، سەرۆسەدای بازگانەكان، هارێ ترومبیلێ سەر جادەکانی شار، قەرەبالغی دوا ساتەکانی ئیوارێ، هەموو ئەمانە وەكو تاپۆی خەبالی لەبەر چاومدا خۆیان دەواند.

بە پەلەبووم هەرچی زووتر، بگەمەوه زیندان، خەبالم دەکرد كە لەوێ ئاسوودە دەبم، چونكە دەتوانم لەوێ بۆ ساتێ بخەوم و رەنگە ئیدی لە عالەمی خەودا ئەم خەونە سامناکانەم لێ دوور بکەونەوه، بەم حالە جۆش و خرووشیکم تێ كەوتبوو، ئەو جۆش و خرووشە، ئومیدی ئەوهی بێ دەبەخشیم كە بتوانم ماوهێك لە زیندانداندا پشوو بەدم.

٤

ئەوهی سەیر بێ ئەوهیە پیاو گوتی لە كەسانێك بێت كە باسی كەن... تەنانەت ئەگەر لە قەفەزێ تاوانباریشدا بێ، دەتوانم بلیتم هێندەي باسی خۆیان کرد، باسی تاوانەكەیان نەکرد. نازانم رەنگە وا بێ و دادگانان لە یەكدی جیاواز بن، وەكیلی عام دەستی بلند دەکرد و تاوانباری دەکردم و ئەوجا تەوازۆی دەهینایەوه. دادگەرەكە دەستی هەلدەبێ و تاوانەكەي دەسەلماند، بەلام تەوازۆی نەدەخواست، وێرای ئالۆزی بیرو و نارهتەي خەبالم، حەزم دەکرد هەندێ جار خۆم لە شتەكان هەلقوریتیم، بەلام ئەوقاتەكەم ئامۆژگاری دەکردم كە بێدەنگ بێم چونكە بێدەنگی بۆ خۆم چاكتەرە. بەهەر حال شتەكان لە دەرەوهی من جێبەجێ دەكران و رەوتی ئاسایی خۆی وەرەگرت. زۆر جار دەم ویست قسەكانیان بێ بېرم و بلیتم: باشە ئیوه بێم بلیتم تاوانبار كێیە؟ تۆمەت دانە پال، خۆی لە خۆیدا بابەتێکی گرنكە. جگە لەوه دەبوو بزانی ئەو خەلکە بۆ خۆیان هیلاك دەکرد بۆ وێنە بەرگریبەكەي دادگەری گشتی زۆر زوو هیلاكی دەکردم. ئەم قسانە هیچ نەبوون، تەنیا كۆمەلێ قسە و حەرەكاتی بێ سەرۆبەر و دوور لە یەك بوون. ئەوهی لێی حالی بوو بووم، پوختەي بیرو ئەوه بوو كە گوايە من بەسووربوونەوه ئەم تاوانەم کردووه. هەولێ دەدا ئەمە بسەلینێ و بێ وچان دەبگوت: بەلگە بۆ قسەكانم دێنمەوه. بەبەلگەوه شتەكان دەخەمە روو. لە

مردنەكەي دایكەمەوه هەموو شتەكانی بەگەلەكراوی خستە روو، باسی بێ هەستی منی کرد، باسی ئەوهی کرد كە تەمەنی دایكەم نەزانیبوه. مەلەوانەكەي رۆژی دوای مەرگی دایكەم. چونە سینەما لەگەل ئافەرەتێكدا تا گەرانەوه بۆ مالهۆه لەگەل ماریدا، بەهەر حال هەموو ئەوانەي بەشێوەیەكی رێك و رەوان خستە روو. بەتایبەتی كە نیوی ماری وەكو «دۆستێك» دەهینا مایەي سەرنجی من بوو. چونكە ماری بۆ من ئافەرەتێك بوو وەكو هەر ئافەرەتێكی دی. ئەوسا گەییە سەر باسی راپیوند... هەستم کرد زۆر بەروونی شتەكەي گێرایەوه. ئەوهی دەبگوت ماقولۆ بوو، من كاغەزەكەم لەگەل راپیوند نووسی تا دۆستەكەي بێمە ئیترە و نازاری بدات، ئەمە جگە لەوهی من بووبوو مە مایەي شەری نیوان راپیوند و كابرای عەرەب و ئەوه بوو راپیوند بریندار بوو، داوای دەمانچەكەم لێ كردبوو تا بەتەنیا بگەرێتمەوه و بەكاری بهیتم. كابرا عەرەبەكەم بەپێی نەخشەپەكی دیاربكراو كوشت و بۆ ئەوهی دلنیا بێم چوار گولەي ترم پیتو نا، هەموو ئەوانەي گێرایەوه و ئەوجا گوتی: بەرێزان ئەوا رێپەرووی ئەو رووداوانەم بۆ ساغ كردنەوه كە ئەم پیاوێیان بەرەو قەتلكردن برد. بۆیە من سوورم لەسەر ئەوهی كە ئەم مەسەلەیه مەسەلەي كوشتنێكی ئاسایی نییە. بەرێزان ئەم پیاو زەلامێكی هوشیارە، خۆ گوتیان لێ بوو، وا نییە؟ دەتوانێ وەلامی چاك بداتەوه، نرخێ قسە دەزانێ، ناتوانێ، بلیتم ئەوهی كە كر دوویەتي ئەنجامی نەزانی و دەرک نەکردنی شتەكانە. گوێم لێ بوو حوكمی زیرەكی و هۆشیارییان بەسەردا دەدام. بەلام لەوه حالی نەدەبووم كە چۆنە بێ رەوشتی ئاسایی مرۆفێك بێ بەلگە بۆ تاوانباركردنێ خۆی. ئەمە لە هەموو شتەكان پتر سەرنجی رادەكیشام... ئیدی نەمتوانی گوێ بۆ قسەكانی دادگەر بگرم. تا گوێم لە دادگەری گشتی بوو دەبگوت: باشە ئەم زەلامە هەرگیز پەشیمانی و داخی دەرپێوه؟ هەرگیز بەرێزان، تەنانەت لە تەواوی ماوهی محاکمەكردنەكەشیدا تەنانەت بۆ جارێكیش پەشیمانی خۆی دەرپێوه. لەم كاتەدا بەرەو لای من سوورایەوه، پەنجەي ئیشارەتكردنێ بۆ من راکیشا، بێ ئەوهی بزانی بۆ. بێگومان نەمەدەتوانی بلیتم قسەكانی دروست نین، چونكە لە كارەكەي خۆم ژبووان نەبووم. بەلام سوور بوون و پێداگرتنی ئەم كابرایەم بەلاوه سەیر بوو، حەزم دەکرد بەشێوەیەكی دۆستانە و بگرە بەشێوەیەكی پر لە خۆشەویستی پێی بلیتم كە من هەرگیز دەربارەي هیچ شتێ پەشیمان نیم و نەبووم، من عادەتێكەم هەیه كە هەرچی روو دەدات ئەوه وەربرم... بەلام ئەو وەزعی منیان تێ خستبوو بواری ئەوهی نەدەدام خۆم میهرەبان نیشان بەدم. لەبەر ئەوهی دادگەرەكە دەي ویست قسان لە بارەي منەوه بكات، گوێم بۆ قسەكانی شل کرد، دەبگوت: توانیبویەتي بچیتە ناو رۆحی منەوه، بەلام چ شتێكی بەدەست نەهیتاوه، قازیانی بەرێز ئەم كابرایە دلێ كە لە راستیدا رۆحی نییە و هەستی مرۆفانەي نییە... هەلبەت ناتوانین لەسەر شتێك لۆمەي بکەین كە نەیتوانیبوه بەدەستی بهینێ، ئیمە ناتوانین لەسەر ئەمە سەرزەنشتی بکەین. بەلام وەختێ كار دەگاتە دیوانی دادگا... پێویستە ئەو بۆشاییەي كە دەكەوتێتە دلێ مرۆفەوه رەنگە كۆمەلگا تێی بکەوێ. پر بکرتێتەوه. لێرەدا هاتە سەر رەفتارم لەگەل دایكەدا، ئەوهی لەوه پێش و تیبوی هەمووی دووبارە كردهوه. بەلام كە باس هاتە سەر تاوانی من درێژێ بێ دا، هێندەي درێژداداری کرد ئیدی گەرمای هۆلەكەم بێر چوووهوه.

لیتره‌دا دادگه‌ره‌که که می‌تک بی‌ده‌نگ بوو، دووباره دهستی به‌قسان کرده‌ه و گوتی: قازیبانی به‌ریز، سه‌پینی له ههمان دادگادا که‌سیتک مو‌حاکمه ده‌کری که بابی خوی کوشته‌وه، ئیره شویتیکه ده‌بی لادانی رۆحی خه‌لکی تیتدا له مه‌حه‌کی دادوهری بدری. به‌رای ئه‌و، ئه‌م جوهره تاوانانه مایه‌ی قیزه‌هاتنه‌وه‌ی مرۆفایه‌تیبیه و ده‌بی وه‌لام بدریته‌وه. سه‌رحمه‌ی رای ئه‌و، ئه‌مه بوو که ههر که‌سیتک دایکی یان باوکی خوی بکوژیت ده‌بی له کۆمه‌لگای مرۆفایه‌تی ده‌ریکری.

ئه‌م بۆ‌چوونه راست بوو، به‌لام ئه‌و، ههر به‌مه‌وه نه‌وه‌ستا و رای وا بوو که ههر که‌سیتک له رووی ره‌وشتی و مه‌عنه‌وبیه‌وه بیته‌ مایه‌ی مه‌رگی دایکی له‌گه‌ل ئه‌و که‌سه‌دا که ده‌ست ده‌کاته‌وه کۆ له کوشتن ناکاته‌وه ههر دووکیان ههر وه‌ک یه‌کن و پتویسته ههر دووکیان له کۆمه‌لگا ده‌ریکری. به‌ههر حال تاوانی یه‌که‌م ری بۆ تاوانی دووم خۆش ده‌کا، به‌ریزان من دل‌نیام ئه‌گه‌ر بلتیم ئه‌و که‌سه‌ی که له‌سه‌ر ئه‌م کورسییه دانیشه‌تووه، له‌و که‌سه تاوانبارتره که به‌تاوانی باوک کوشته‌وه مو‌حاکمه ده‌کری و پتویسته به‌پیتی ههمان ری‌جی مو‌حاکمه بکری.

لیتره‌دا دادگه‌ره‌که ده‌مو‌چاوی ناره‌قه‌کردووی خوی سری و گوتی ئه‌رکی من قورسه و ده‌بی ئه‌م ئه‌رکه نه‌نجام بدات. ئه‌وه‌ی روون کرده‌وه که نابج من نه‌ندامی کۆمه‌لگایه‌ک بم که ری‌زی یاساکانی ناگرم. من داوای سه‌ری ئه‌و مرۆفانه‌تان له‌ ده‌که‌م و دل‌م ئاسوده‌یه... ئه‌گه‌رچی له ته‌واوی ماوه‌ی دادگه‌رمیدا چه‌ندین جار ئه‌م جوهره داوایانه‌م کرده‌وه، به‌لام ههرگیز به‌ئه‌ندازه‌ی ئه‌و ری خۆم به‌هه‌ق نه‌زانیه‌وه، من ناتوانم خۆم به‌مرۆف بزائم، یان لافی ئه‌وه له‌ی بده‌م که به‌رگرم له مافی مرۆف کرده‌وه، ئه‌گه‌ر ئه‌م تاوانبار به‌سزای شایسته‌ی خوی نه‌گات.

که دادگه‌ره‌که له جیبی خوی دانیشه‌تووه، بی‌ده‌نگییه‌کی که‌می‌تک دریتز بالی به‌سه‌ر هۆله‌که‌دا کیشا، منیش له‌ گه‌رما و له سه‌رسامیدا گیتز بوو بووم، سه‌رۆک دادگا کۆکه‌یه‌کی کرد و به‌ده‌نگیکی زۆر نرم لیبی پرسیم ئایا چ قسه‌یه‌کی دیم نییه؟ هه‌ندئ قسه‌م لیتره و له‌ویته هینا و گوتم من ههرگیز قه‌ستی کوشتنی کابرای عه‌ره‌بم نه‌بوو.

سه‌رۆک دادگا لای وابوو ئه‌م قسه‌یه خوی له خۆیدا جوهره دان پیتدانانیکی ساده‌یه که له‌به‌رده‌م دادگادا ناکاته به‌لگه‌یه‌کی چه‌سیاو و بنجی داوای کرد به‌رله‌وه‌ی گوتی له ئه‌وقاته‌که‌م بگری خۆم به‌روونی دان به‌وه‌دا بنه‌م که چی بووه هۆی ئه‌وه‌ی ئه‌م کاره بکه‌م، به‌ده‌مه لالکتی و قسه‌ی هه‌له‌ق و مه‌له‌قه‌وه و به‌په‌له گوتم نه‌جمی گه‌رمای هه‌تا‌وه‌که بوو، سه‌دای پینکه‌نین سه‌راپای هۆله‌که‌ی گرت‌وه. ئه‌وقاته‌که‌م شانکه‌نی هه‌لته‌کاند، ده‌سته‌بجی داوایان له‌ی کرد جه‌مه‌سه‌ری قسه‌کانی بگریته ده‌ست. به‌لام ئه‌وه‌ی روون کرده‌وه که دره‌نگه و پتویسته چه‌ند ساتیک قسان بکات. بۆیه داوای له دادگا کرد که قسه‌کردنه‌که‌ی بۆ بخه‌نه دوای نیوه‌ری.

دادگا داوای په‌سه‌ند کرد.

داوای نیوه‌ری جووته پانکه‌که‌ی نیو هۆله‌که هه‌واکه‌یان گیتز ده‌دا، قازیبه‌کانیش باوه‌شیننه‌کانی خۆیان به‌ده‌سته‌وه بوو و سه‌رگه‌رمی خۆ باوه‌شین کردن بوون، به‌رگری ئه‌وقاته‌که‌م به‌شویه‌یه‌ک بوو وام هه‌ست

ده‌کرد قه‌ت کۆتایی نایه‌ت، که گوتم بۆ قسه‌کانی شل کرد، گوتم له‌ی بوو له‌نیو قسه‌کانیا ده‌یگوت: راسته ئه‌و بکوژه... به‌ههمان ئاواز دریتزه‌ی به‌قسه‌که‌ی دا، که له‌مه‌ر من قسه‌ی ده‌کرد سه‌رم سوپر ده‌ما... سه‌رم خسته بناگوتی پۆلیسیکه‌وه و گوتم بۆ ماوه به‌من نادا قسان بکه‌م. پۆلیسه‌که گوتی: ئه‌مه عاده‌تی هه‌موو ئه‌وقاتیکه. هه‌ستم ده‌کرد ئه‌مه دوورخسته‌وه‌ی منه له مه‌سه‌له‌که و ده‌کریتم به‌سفر. به‌ههر حال ئه‌وه‌ی ئه‌وقاته‌که‌م ده‌یگوت به‌لامه‌وه گالته‌بازار بوو، به‌خیریایی قسه‌کانی له‌مه‌ر کوشتن بریبه‌وه و هاته سه‌ر باسی رۆحی من. به‌لام هه‌ستم کرد له‌م باره‌یه‌وه له دادگه‌ره‌که که‌م به‌هه‌رتره. ده‌یگوت منیش چومه‌ته دنیای رۆحیبه‌وه و شتی‌کم له‌م رۆحه‌دا خوتنده‌وت‌وه. وه‌ک ئه‌وه‌ی کتیبیکم خوتنده‌وت‌وه. ئه‌و به‌شویه‌یه‌ک رۆحی خوتنده‌وت‌وه‌وه که کابرایه‌کی ئابرومه‌ندم، پی‌اویتیکی ئه‌مه‌کدار و ئیشکه‌رم و خۆشه‌ویستی هه‌مووانم و له‌گه‌ل کلۆلی خه‌لکاندا تیکه‌ل بووم و ژباوم له روانگه‌ی ئه‌وه‌وه فه‌رزه‌نده‌یه‌کی نمونه‌یی بووم و تا توانام بووه خزمه‌تی دایکم کرده‌وه داوایی بیرم کرده‌وت‌وه که دالده شویتیککی چاک و له‌باره بۆ ئاسوده‌یی دایکم و له‌کاتی ده‌ست کورتیدا ئه‌م هه‌نگاه‌م به‌شتیکی به‌جی و له‌بار زانیوه. ئه‌وجا گوتی به‌ریزان من نازانم بۆ ئه‌م هه‌راو هوریا به‌درباره‌ی دالده به‌ریا بوو، چاکترین به‌لگه بۆ سووده‌ندی ئه‌م دالده‌یه ئه‌وه‌یه که ده‌وله‌ت به‌خوی خه‌رجی ده‌کیشیت. به‌لام چ قسه‌یه‌کی ده‌رباره‌ی ری‌وشوتی کفن و دفنه‌که نه‌هینایه گۆری... به‌را‌ده‌یه‌ک هه‌ستم کرد به‌رگریبه‌که‌ی له‌م رووه‌وه نو‌قوسانه. ئیدی وام به‌خه‌یالا هات که داوای ئه‌م هه‌موو بگره و به‌رده‌یه خه‌لکه‌که منیان ته‌واو ناسی و تیکرا ئاشنای کردار و ره‌وشت و ژبانم بوون.

خه‌لکه‌که هه‌ندیکیان به‌زه‌یبیان پیتدا ده‌هاته‌وه و هه‌ندیکیان به‌پتچه‌وانه‌وه. هینده ماندوو بوو بووم خوا خوام بوو زووتر قسه‌کان ته‌واو ببن و بگه‌ریتمه‌وه بۆ زبندانه‌که‌م و پشویه‌یه‌ک بده‌م.

قسه‌کان دریتزه‌ی کیشا... تا گوتم له‌ی بوو له ئاخرو ئۆخری قسه‌کانیا هه‌ندئ شتی گوت، به‌لام باوه‌رم نه‌ده‌کرد ئه‌م قسانه کاریکی وا بکه‌نه سه‌ر قازیبه‌کان که چاوپۆشی له کوشتنه‌که‌م بکن و تاوانه‌که‌م به‌ریکه‌وت له قه‌له‌م بده‌ن.

ماوه‌ی پشوو ده‌ستی پت کرد، ئه‌وقاته‌که‌م به‌شه‌که‌تیبیه‌وه له جیبی خوی دانیشه‌ت. به‌لام هاو‌ریکانی هاتنه لای و ده‌ستیان گوتی و گوتم له‌ی بوو ده‌یانگوت: جوان بوو... یه‌کیکیان ده‌ستی منی گرت و گوتی: پی‌رزیاییت له‌ی ده‌که‌م... سه‌ری سوپاسم بۆ داگرت... به‌لام سوپاسکردنه‌که‌م گه‌له‌ک ساده بوو، چونکه ئه‌وه‌نده ماندوو بووم توانای قسه‌کردنم نه‌بوو. هه‌موو له‌ ده‌ری‌را چاوه‌روان بوون، ئه‌و شته‌ی که هه‌مووان چاوه‌ری بوون تاییه‌ت بوو به‌منه‌وه، جاریکی دی چاوم به‌هۆله‌که‌دا گیتزایه‌وه... هه‌موو شته‌کان وه‌ک خوی وابوو. نیگام له نیگای رۆژنامه‌نو‌سه‌کان ئالا... ده‌موده‌ست ئه‌م بیره به‌میشکه‌مدا تیبیه‌ری که له‌و کاته‌دا له‌بیری ماریدا نه‌بووم. له ته‌واوی ماوه‌ی مو‌حاکمه‌که‌دا یادی ئه‌وم به‌خه‌یالا نه‌هات... هه‌لته‌ت نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وم له‌ بی‌رکردبوو به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کاری قورستره به‌سه‌ره‌وه بوو. «ماری» م له‌ نیوان سیلست و راپه‌ونددا بینی. ئیشاره‌تیکی بۆ کردم وه‌ک ئه‌وه بوو بیه‌وی بلتیت: چی بوو.

که‌می‌تک نیگه‌ران دیار بوو، بزه‌یه‌کی به‌رووما دا، به‌لام دل‌م گیرابوو نه‌متوانی وه‌لامی بده‌مه‌وه.

دادگا دهستی پښې كړدهوه. كۆمه لښك پرسپار و وهلام له نيوان نه دنامانی دادگادا هيترا و برا، من ته نيا دوو وشه تاوانبار، پياو كورم بيست و جار تيكيش رسته ي كوشتنی به ثا نقه ست هاته گورئ. ئبدي قازيبه كان هۆله كه بان به جئ هيتشت، منيان بردهوه ئه و ژورره بچكوله يه ي كه پيشان له وئ چاوه پيم ده كړد.

ئهو قاته كه م خوي گه ياندم، شله ژاو و نارده حت بوو، به خو شه ويستيبه كي بئ وينه وه قسه ي له گه لندا ده كړد، لاي وابوو كه نه نجام باشه و به چهنه سالتی حه پس له مهرگ رزگار ده بم.

لیم پرسى نه گهر نه نجام به قازانجی ئيمه نه بيت بواری تازه كړدنه وهى مو حاكه مه مان ده بيت؟ وهلامی دايه وه نه خيتر. ئم جوړه مو حاكه مه يه تازه كړدنه وه يان بز نيبه، بؤ چونه كه يم به راست زانی، بؤ به قه ناعه تم به قسه كانی كړد. نه گهر به سه ره پيبي سه پری مه سه له كه مان بكر دايه زور ئاسایی بوو، به هر حال ئه وقاته كه م دلخوشي ددهامه وه و لاي وابوو نه نجام به قازانجی من ده بيت. ماوه يه كي زور چاوه پيمان كړد، پتر له سئ سه عات و نيو، له كوتايی ئم ماوه يه دا زهنگ ليدرا، ئه وقاته كه ده يگوت سه روك دادگا وه لامه كان ده خو ئينسته وه. لیم جيا بووه وه و گوتی وه ختی تو بانگ ده كهن كه ئبدي دوا نه نجام بخو ئيرتته وه، ده رگا كان كرانه وه، خه لكان تيك به پله كاندا سه ركه وتن كه نه م دناسين، ئه و جا گو ئم له دهنگی كه سيك بوو كه شتيكي ده خو ئنده وه. ديسان زهنگه كه ليدرا يه وه، ده رگای ژورره چكوله كه كرايه وه...

بيده ننگيبه كي قول هه موو لايه كي گرته وه، ده مو يست چاوي بگيرم و ماری له نيو خه لكه كه وه بييم، به لام ماوه ي ئم كارم نه بوو، چونكه له و كاته دا سه روك دادگا رووی كرده من و گوتی پيويسته له مه يدانتيكي گشتيدا و به ناو گه لی فه ره نسا سه رم له لاشه جوئ بكرتته وه.

پؤليسه كان زور ميه ره بان بوون له گه لندا. ئه وقاته كه م دهستی خسته سه ره مه چه كم، به لام من بيرم له هيچ نه ده كړده وه.

سه روك دادگا ليی پرسيم ئايا چم نيبه بيليم.

دواي كه ميك بير كړدنه وه گوتم: نه خيتر.

ئه و جا برديانم.

5

بؤ جاري سييه م چاوپي كه وتنی كه شيشم رت كرده وه، هيچم نه بوو پتي بلیم، نارزه ووی ناخافتم نه بوو، هه ستم نه ده كړد چ پيويستيبه كم به يينینی هه بئ، چونكه دواي ماوه يه كي كه م له و دنيا ده بييم، ئه وه ي له و كاته دا بؤ من گرنگ بوو، ئه وه بوو كه بتوانم خوم له خنكان رزگار بكم. بيرم له وه ده كړده وه ناخؤ ده شيت رتبه كي رزگار بوون وه وؤزم.

زيندانه كه ميان گوربوو. ده متوانی له م زيندانه دا به راکشانه وه ئاسمان بييم، جگه له ئاسمان چ

شتيكي دی ديار نه بوو. ته ووی رؤزگارم به ته ماشا كړدنئ ئاسمانه وه به سه ره ده برد. له حالتيكدا كه پال كه و تبووم، ده ستم خستبووه ژير سه رم و چاوه روان بووم. نازانم چهنه جار ئم پرسپارم له خوم كړد، ئايا ده شيت حوكم دراويك توانيبيتي خو له ئه شكه نجبه ي خنكاندن رزگار بكات. يان پيش ئه وه ي له سي داره ي بدن رای كړد بئ.

لؤمه ي خوم ده كړد كه هيچ كاتي وهك پيويست بايه خم به چيرؤكاني له سي داره دان نه داوه. پياو ده بئ هه ميشه بايه خم به م سه سه لانه بدات چونكه مرؤث نازانئ چي روو ده دات. بيگومان منيش وهك هه زاران خه لكي دی ئم مه سه لانه م له رؤزنامه كاندا خو ئندبووه وه، به لام له م چيرؤكانه دا هه ندئ به شي ناسك و پيويست بووه كه هه رگيز سه رنجم نه داوه و ليی نه كو ئليومه ته وه. نه گينا له وانه يه له ويدا رتگايه كي رزگار بوون و هه لانتن به رچاو كه وتيا و بؤ ئيستا به كه لكم هاتبا، له چيرؤكا خو ئندبوومه وه كه به ده گمهن وا رتيك ده كه ويت په تي سي داره له كاتي هه لئواسيندا بچرؤئ ئه مه شتيكي چاوه روان نه كراوه كه به رتيك كه وت يان به خت بؤ تاقه جاريك چاره نووس بگورئ. خو نه گهر يه ك جار ئه مه بؤ من هه لكه وتيا، ئه و جا شته كانم به گورته ي دلي خوم نه نجام ده دا.

هه ندئ جار ان رؤزنامه كان گف تو گو له مه ر ئه و ئه ركانه ي ئاده ميزاد به ران به ر به كو مه لگا، ده كهن. به بو چوونی ئه وان پيويسته ئم ئه ركه نه نجام بدرئ. به لام ته ووی ئم مه سه لانه له ده ره وه ي سنووی بو چوون و خه يالن. تاقه شتي كه له م حاله دا بؤ من گرنگ بوو، ئه وه بوو بتوانم رتگايه ك بؤ هه لانتن په يدا بكم و شيتانه كار بكم، هه لبه ت ئه مه ئوم يديكي ئه وتو ئي ناكري. چونكه له وانه يه له نه نجامی تاقيب كړدنه وه له كو چه يه كدا بيی به نيچيري گولله يه ك. به لام نه گهر له هه موو روويه كه وه شته كه ته ماشا كرابا، زور گرانيش نه ده هاته به رچاو و له گو ئن بوو. به لام وه زع و حالتيك كه مني تيدا بووم بواری ئم جوړه ئوم يده ي نه دام، هه موو به لنگه كان ئه وه يان ده نواند كه ماشين و په تي سي داره له ناميزم ده گرن. سه ره پراي ويستی راستگو م نه مده توانی ئم راستيبه تاله قبول بكم چونكه ناكؤكيبه ك هه بوو له نيوان حوكمه كه و مه سه له كه، مو حاكه مه كه هه موو لايه نه كانی ئاسایی و سروشتی نه بوو، كار كه ي من وه كو ئم بيره بوو كه ئيستا ده رباره ي هه لانتن ميتشكي خوتوو كه ده دام. خو ئندنه وه ي برياری دادگا له سه عات بيستدا له بری سه عاتی هه فده... برياردانه كه له لايه ن كه سانتيكه وه كه خو يان گوربوو... ئه و جاش ته ووی لايه نه كانی ئم مه سه له يه ناسروشتی و ساخته گی ديار بوو. له گه ل ئه مه شدا ناچار بووم له و سه عاته وه كه ئم بريارم ده رباره درا ئبدي دان به راستی شته كه دا بنيم، ده مو يست ديواره كانی زيندانه كه بيئمه خواره وه. له م كاته دا ئه و چيرؤكم وه بير هاته وه كه دا يكم له مه ر بايمه وه بؤي ده گيرامه وه. هه لبه ت ته ووی ئه و رو داوه م بير نه ماوه چونكه ئه و كاتانه مندال بووم. به لام بوخته ي شته كه و ئه وه ي به لای منه وه مه به سته ئه وه يه كه دا يكم بؤي باس ده كړد و ده يگوت:

رؤزتيك بابم چو بووه ته ماشای له سي داره دانی بكرؤتيك، ئه و ديمه نه كاری تئ كړد بوو، چهنه رؤزتيك نه خو ش كه و تبوو له جئدا كه و تبوو، سه ره پراي ئه وه ي ده يزانی ئم شته باش نيبه، هه ر رؤييبوو له گه رانه وده دا دلي تيك چو بوو.

من ئەو ڕەفتاری بابم بەدڵ نەبوو، ئەمڕۆ زانییم کە شتە کە ئاسایی بوو. نازانم چۆن ئەو ڕۆژانە نەمدەزانی کە تەماشاکردنی لە سێدارەدانی مەحکوم چەند گەرم و بێنیی ئەو چۆرە دێمانە شتیکی پێویستە بۆ هەموو کەسێک. ئەگەر ڕۆژێک لەم زیندانە دەرباز بێ هەمیشە دەچمە سەیری ئەم چەشنە لە سێدارەدانانە. بەلام زۆر گەوج بووم کە بیرم لەمە دەکردهوه، چونکە خەون بێنیی بەم بابەتەوه بۆ ڕۆژەک کە تێیدا ئازاد بێم و بتوانم بەرانەر هەزاران پۆلیس کە لەبەر دەرگا و لە رارهوهکاندا ویستاون تێبەرم و ئەوجا دەرڤەتێ بێتە پێشەوه کە بتوانم بچمە سەیری لە سێدارەدانی مەحکومان. ئەم ئەندێشەبەم بەلاوه مەنتقی نەبوو، ئەدەبوو خۆم دەستەمۆی ئەم ئەندێشە بێ سەرۆبەرە بکەم. دواي کەمێک ئەنجامی بێرکردنەوه و خەیاڵ پلاوی لەرزم لێ هات. خۆم لەژێر لێڤە کەدا گەرمۆلە کرد، لەرزێکی وهام لێ هاتبوو چۆقەیی ددانەکانم دەهات. لە لایەکی تریشەوه ئادەمیزاد هەمیشە ژیرانە و مەنتقی بێر ناکاتەوه. ئەگەر ڕۆژێک دەسەلاتم بوو، یاساکانی دنیا دەگۆرم. لە یاسای سزادان شانسێک بۆ مەحکومان دەهێلتمەوه، یاساکە بەشێوهیەک دادەپێژم کە بەلای کەمەوه لە هەزارا یەک شانس بۆ رزگاربوونی مەحکوم دابین بێن، ئەمەش زۆرە بۆ لایەلاکردن و ساغکردنەوهی گەلیک شت، لەلایەکی ترهوه پریار دەدەم کە بەهۆی ماددەبەهێکی کیمیاویبەوه کە مەحکومان بکوژێن. ئەمەش بەجۆرێ نەبێ کە لە سەدا سەد بێتە مایەیی مەرگی مەحکومەکان. چونکە کە بێر دەکەمەوه، شێوه و مەرجی خنکاندنێ ئەورۆ دێنمە بەرچاوی خۆم و مەکینهیەکی سامناک ملی مەحکوم دەقترتێن. شتیکی گەلیک سامناک و بچووکتێن دەرڤەت بۆ رزگاربوونی مەحکومەکە نایەلێتەوه.

بەدەختییە کە لێرەدا یە کە چارەنووسی مەحکومان بەدەستی کۆمەڵە کەسێکەوه یە کە پریری لەسەر دەدەن و وهختی بریارە کە درا ئیدی ژێوان بوونەوه مەحاله و ئەگەر مەکینه کە کاری نەکرد. ئەوجا جارێکی دی دەبێخەنەوه ئێش و مەحکومی بەدەخت ئومێدەوه مەکینه کە باش کار بکات تا ناچار بەدوو بارەکردنەوه نەبێ. بەلام لە لایەکی ترهوه ناچارم دان بەوهدا بنێم کە نەهێنی رێکخستنی چاک لێرەدا یە. بۆیە مەحکوم ناچارە کۆمەکی بێ بکات و بەرژەوهندی لەوهدا یە کە شتەکان بێ کۆسپ بەرپۆه بچن، ناچار بووم دان بەوه دابنێم کە تا ئێستا بەچاکی بیرم لەو مەسەلە نەکردبووه، هەلبەت هۆی ئەوه نەزانی و تەنانەت نەم دەزانی بۆ خنکاندن بەهۆی مەکینهوه دەبێ بەسەر کورسیبەهێکی داردا پرۆم و لە پەڕێهوه سەر بکەوم.

پێم وایە ئەمە بەهۆی روودانی شۆرشێ سالی ۱۷۸۹ی فەرەنساونەوه کە دواي بوو بەدەستور و خەلکی کەم و زۆر ئاگایان لێی بوو. بیرم دێتەوه ڕۆژێک لە ڕۆژنامەدا وێنە مەحکومیەک بەخنکاندنیان و چۆنیتێ خنکاندەهێکی بلاو کرایهوه و دەنگی دابوووه، مەکینهی خنکاندن لە هەمان شوێن کە ئەورۆ دانراوه، لەسەر زهوی دانراوو، گەرەبێ مەکینه کە بەپێچەوانەیی بۆچوونی من زۆر ترسناک بوو. سەیرە کە لەمەدا یە کە لەم ماوهیەدا هیچ کاتێ یادی ئەم دێنە و ئەم وێنەبەم کە سەرئەجی منیشی وه کە هەزاران مەردمی دی راکیشابوو بەخەیاڵندا نەهاتبوو. سەرشتی ئادەمیزاد وایە کە شتی نەزانی یان نەناسی موبالغەیی تێدا دەکات. بەلام من دەبێ سەرئەج و ابێ کە ئەم مەسەلە یە، مەسەلە یەکی سادە و ئاساییبە.

ئامێرە کە لەسەر زهوی دانراوه، بەشێوهیەک ئادەمیزاد دەتوانی راستهوه و راست بەرەو رووی بچیت وه ک چۆن بەپیری خۆشهویستیکهوه دەچن. مەحکومیش بەو چۆرە پێشوازی لێ دەکات.

بەلام سێدارە وای نییە، دەبێ ئادەمیزاد لە هەوادا هەلواسرێ، بەلام ئامیتری ملقرتاندن ئەمە ی نییە و لەپێ مەحکومە کە لە نێو دەبات و ئادەمیزاد بەکەمێک شەرمەزاریبەوه خۆی دەداتە دەست مەرگ و بەدلتیاییبەوه دەزانی کە ژێانی تەواو بووه.

دوو شتی دی هەبوون کە بیرم لێ دەکردنەوه یەکیکیان سپێدە و ئەوی تریان ئازادی و بەخشین. هەولم دەدا کە بیران لێ نەکەمەوه. رادهکشام، تەماشای ئاسمانم دەکرد، هەولم دەدا لەزەت لەم تەماشاکردنە وه رێگرم. ئاسمان تاریک دادەهات و مژدەیی ئێوارەیی دەدا. خۆم ماندوو دەکرد کە ئاوهرویی بێرکردنەوه م بگۆرم. گوێم بۆ ترپەیی دلم رادهگرت، باوهرم نەدەکرد ئەم ترپە یە کە چەندین سال بوو لەگەلم دابوو، ڕۆژی بیت لە لێدان بکەوی و لێم جودا بێتەوه. من هەرگیز لە ژیا ئادەمیزاد دەستەمۆی بیری راست نەبووم، سەرەرای ئەمەش هەولم دەدا بەخۆمی بسەلمێنم کە ئەم لێدانی دلە بۆ هەمیشە بەرەوهوام نابێ، بەلام بێهێووده سپێدە نزیک بووهوه و هاڤه سەر ئەوهی بەخۆم بێژم چاکترین شت ئەوه یە خۆ بێ باک بنوێنم و زۆر لە خۆم نەکەم.

دەمزانی لەگەل سپێدەدا دێن، بۆیە شەوان نەدەخهوتم و حەزم نەدەکرد غافلگیر بێم. حەزم دەکرد هەر شتی کە بەسەر دیت ئامادە بێم، بۆیە هەولم دەدا بەدرتێزایی ڕۆژ کەمێک بنووم و شەوان بەبێداری وه مێنم. بەوهپیری بێتقەراریبەوه چاوهروانی یە کەم تیشکی بەیان بووم، ناخۆشتێن کاتم ئەو ساتە گومان لێکراوه بوو کە دەمزانی ئەو رووداوه گەرەبەیی تێدا جیبەجێ دەکرێ. هەرکە نیوهشەو رادهبوورد، ئێنیتیزارم دەکرد، چاودێری بچووکتێن سرتە بووم، هەرگیز لە یادم نییە کە گوێچکەم ئەم هەموو سەرۆسەدا سەیرەیی هەلمێبێ، دەتوانم بلێم لە تەواوی ئەم ماوهیەدا زۆر بەختیار بووم. چونکە گوێم لە دەنگی پێی هیچ کەسێک نەبوو.

دایکم هەمیشە دەبێگوت ئادەمیزاد بەرەوهوام بەدەخت نییە، لەنێو زیندانەوه بەدەم چاوهروانی سپێدەوه ئەو قسەبەیی دایکم دەسەلماند بۆیە دەنگی پێم دەژنەوت و هیشتا گوێم لە دەنگی دلم بوو، هەناسەیی خۆم دەبێست و ئاواتەخواز بووم شەو و ڕۆژێکی دی بژیم، بەرۆژەوه لەگەل بیری داواکردنی بەخشیندا دەژیا. وام حسیب دەکرد کە چاکترین کەلکم لەم بێرە وه رگرتوه. شتەکانی خۆم ورد دەکردهوه و دەگەیه چاکترین ئەنجام. هەمیشە دەمگوت ئەو پەرەکی داواکەم رەت دەکرێتەوه. کەواتە دەمرم، ئەمە بەلگە نەویستە، بەلام هەموو کەس دەزانن ژیا ن هێندە بەنرخ نییە مەرۆف بیهوی بژی، ژیا ن ئەو ناهیتێ بژی و هەمیشە بێتێ. ئەوهشم بەلاوه ئاشکرا بوو کە مەردن لە سی سالییدا یان لە حەفتا سالییدا وه ک یە کە و چ جیاوازیبەهێکی نییە. چونکە لەو ماوهیەدا هەزاران پیاو و ژنی دی دێنە دنیاوه و دەژین و ئەم بەرنامە یە هەزاران سال دووبارە دەبێتەوه و دەبێتەوه. ئەمە شتیکی ئاشکرایە، ئەوهی دەمیرت هەمیشە هەر منم، جا ئێستا بێ یان بێست سالی دی. بەلام ئەوهی تووژی بێرکردنەوهی هەراسان دەکردم ئەوه بوو لەو کاتەدا، ئەو بێست سالی دی داها تووم دەهێنایهوه بەرچاوی خۆم. بەلام هەولم دەدا ئەو کارانەیی کە دەمتوانی لە ماوهی ئەو بێست سالییدا ئەنجامیان بەدەم، لە بوونی خۆمدا بیان خنکێنم. ئادەمیزادێک کە

دهبې بمرئ ئىدى ئەم شتانه چ چه مکتیکیان ههیه و چ پتویست بوو بزائم ئەم مەرگه چۆن و که ی روو ده دات.

ههقم بوو لەم ساته ناسکه دا بېر له چاره نووسم بکه موه و ماووم به خۆم ددها که مهسه له ی مردن له میتشکی خۆمدا شی بکه موه و بلتیم له وانه یه بم به خشن. له ئەنجامی ئەم بېره تازه یه و له خۆش حالیدا فرمیتسک له چوانم قه تیس دهما. پتویست بوو ههول بدهم ئەم دنگه له دلای خۆمدا خامۆش بکه م. بۆ ئەوه ی بتوانم خۆم رازی بکه م و خودی خۆم بهرز بگریم پتویسته به لای که موه ئەو بېره له خۆم دوور بخه موه. خۆ ئەگەر بشم به خشن ئەوه پره که ی ساتیکی دی ناسوده دهم، ئەمه شبان جیبی دوودلی بوو، جا له ساتیکی وه هادابوو، جاریکی دی چاوپتیکه وتتی که شیشه که م رەت کرده و.

راکشابووم، دهمه و ئیوارئ بوو، ته ماشای ناسمانم ده کرد. ههستم به بزوتتی خوینی نیو دهماره کانی له شم ده کرد. پتویستم به بېینی که شیشه نه بوو، ماوه یه کی زۆر بوو، بۆ یه که م جار بېرم له ماری کرده و. دهمئ بوو نامه ی بۆ نه نووسیبووم، ئەو شه و ماوه یه ک که و ته ئەم بېره ووه و له دلای خۆمدا گوتم: رهنکه هیلاک بووی و نه یه وئ دۆستی کابرایه کی مه حکوم به مەرگ یی، ئەو ختووره به شم به دلدا هات که رهنکه نه خۆش یی یان مردی، ئەمه له سروشتی شته کاند بوو، ئەگینا من له کوئ ده زانم که رهنکه له ئەنجامی رووداوتیکدا لهو جیا بيمه ووه و چ شتی بووه هۆی ئەوه ی کبیژیک که هه رگیز نه م دیبوو ئەم جۆره نزیکیه له گه ل مندا په یدا بکات. لهو ساته وه ئیدی ماری و یادی ماری به لای منه وه گرنگ نه بوو، به شتیکی ناساییم ده زانی، چونکه دلای بووم هه موو خه لکی من فه رامۆش ده کهن و چ کاریکیان به کاری منه وه نابئ، ده توانم بلتیم ته نانه ت ئەم بېرانه ش بۆ میتشکم سه خت نه بوون.

لەم کاتدا که شیشه که هاته ژووره ووه. که چاوم پتی که وت ته زوویه کم پيدا هات، ئەویش ههستی به مه کرد و گوتی: مه ترسه. پتیم گوت ده توانی کاتیکی دی بیتیته دیدهنیم. وهلامی دایه وه که هاتنی ئەمجاره ته نیا دیدهنی و سه ردانیکی دۆستانه یه و پتوهدی به حوکم دانه که موه نییه.

له سه ر قه ره و پله که م دانیشت، داوای لئ کردم که له ته نیشتییه وه دانیشم، به قسه ییم نه کرد به لام و پیرای ئەوه ش هه یچ خۆی تیک نه دا و مېه ره یان ده هاته به رجاو، ماوه یه ک دانیشت. سه ری داخستبوو. ته ماشای دهستی خۆی ده کرد. دهسته کانی ناسک بوون. به لام له بهر چاوی مندا دوو درنده ی سامناک بوون. بیده نگییه که ی به ئەندازه یه ک درێه ی کیشا، که له بېرم نه مابوو. له پر سه ری هه لپری و نیگایه کی تی بېرم و گوتی: بۆ ناته وئ بيمه دیدهنیت؟ وهلامی دایه وه چونکه باوهرم به خا نییه.

ویستی بزانی نایا دلنایام له وه ی گوتم، من هه رگیز ئەم پرسیا رهم له خۆم نه کردووه. بۆیه ئەم پرسیا ره به لای منه وه چ بایه خ و نرخیکی نییه.

که ئەم قسه یه ی بیست، کشایه وه داووه و پشتی به دیواره که وه دا، دهسته کانی به یی جووله خستبوونه سه ر ئەژۆی و یی ئەوه ی ته ماشای من بکات وه ک یه کتیک بۆ خۆی بدوئ گوتی: هه ندئ جار مرۆف وا ده زانی دلناییه، به لام له راستیدا به هه لدا چووه.

وهلامی نه دایه وه. ته ماشایه کی کردم و پرسی: تۆ چ ده لئی؟

گوتم: رهنکه وابئ، به هه رحال رهنکه دلنایا نه بم له وه ی مه به ستمه، به لام زۆر دلنایام له وه ی که مه به ستم نییه.

رووی خۆی وه رگتیرا و بئ ئەوه ی وه زعی خۆی بگۆرئ لئی پرسیم نایا قسه کانم له رووی نا ئومیدیه وه نین. وهلامی دایه وه به پتچه وانه وه من به هه یچ جۆرئ نا ئومید نیم ته نیا که میتک ده ترسم و ئەمه ش شتیکی ناساییه. گوتی: که واته خوا یارمه تیت ددها. هه موو ئەوانه ی ناسیومن و له حالی ئیستای تۆدا بوون، ده گه رانه وه لای خوا.

دانم پیدانا. هه قی خۆیان بووه، ئەمه ش نیشانه ی ئەوه یه که کاتیان هه بووه، به لام من پتویستم به یارمه تی که س نییه. چونکه ماووم نییه بایه خ به شتانی بدهم که به لامه وه مه به ست نین.

لەم کاتدا، ته کانیکی دایه خۆی، که میتک داوینی جله کانی هه لکرد، به ره و لای من هات و به «برام» بانگی کرد. دهمزانی که به م شتیه یه قسه م له گه لدا ده کات له بهر ئەوه نییه که حوکمی مەرگم بۆ براو ته وه. چونکه دلای بووم هه موومان مه حکوم به مەرگین و بچووکترین جیا وازیمان لەم رووه وه نییه.

قسه که ییم پری و گوتم پتویستم به هه یچ که سیک نییه که دلّم بداته وه، چونکه مەرگ شتیکی نییه قابیلی دلدانه وه یی.

گوتی: به لئ، تۆ ئەگه ر ئەمپۆش نه مری... دوایی هه ر ده مریت و ئەو ساش هه مان پرسیا ر قووت ده بیتیته وه و ئەو رۆژه چۆن روو به رووی ئەم ئەزمونه ده بیتیته وه. وهلامی دایه وه وه ک چۆن ئیستا روو به رووی ده بجه وه ئەو ساش هه ر وا ده بم.

هه ستایه سه ر پئ و راسته و راست چاوی برییه چاوم، ئەمه یارییه ک بوو حه زم لئی ده کرد، هه ندئ جار وا رتیک ده کت ئەم وازییه م له گه ل ئەمانۆیل و سیلستدا ده کرد، ئەوان له ته ماشا کردنی من هیلاک ده بوون، چاویان داده خست و ده یان ترووکاند.

کابرای که شیشیش شاره زای ئەم وازییه بوو، یه کسه ر تیی گه یشتم، چاوه کانی نه ده ترووکاند و ده نگیشی نه ده لهرزی به م ده قه وه پتی گوتم: که واته هه یچ ئومیدیتکت نییه و دلناییت که به ته واوی ده مریت؟ وهلامی دایه وه، به لئ.

ئه وجا سه ری داخست، دانیشته وه، پتی گوتم زۆرم به زه یی پیتسا دیتته وه. من خۆم ده زانم ئەم به سه رهاتانه بۆ ئاده میزاد یه کجار سه خت و ناخۆشن.

هه ستم کرد به م قسانه نیگه رانم ده کات، رووم وه رچه رخانم و چومه بهر په نجه ره که، گوتیم لئ بوو دیسان ده یه وئ هه ندئ پرسیا رم لئ بکات ئەمجاره یان به سه دایه کی شله ژاو و مېه ره بانه وه قسه ی ده کرد، زانیم که زۆر نیگه رانه، بۆیه پتر گوتیم بۆ قسه کانی شل کرد، ده یگوت پارانه وه و روو کردنه خوای من مایه ی ره زامه ندی خوایه. به لام باری گوناختیکی قورس به سه رشانه وه بوو. ده بوو خۆمی لئ رزگار بکه م، به رای ئەو عه داله تی مرۆف بایه خی نه بوو، به لا عه داله تی خوا شتیکی گرنکه. پتیم گوت هه مان عه داله تی

مرۆڤه که حوکمی مه‌رگی به‌سه‌ر مندایه‌وه. وه‌لامی دایه‌وه که ئەم عه‌داله‌ته ئەوه‌نده گ‌رنگ نییبه که بتوانی گوناحی تۆ پاک بکاته‌وه. گوتم: نازانم گوناح چییبه. ئەوان ته‌نیا ئەوه‌یان پی گوتووم که گوناحکارم، ئەگەر گوناحکارم ده‌بی سزای گوناحی خۆم بده‌م و له‌وه زی‌ده‌تر چیبان لیم ده‌وی.

دیسان هه‌ستایه‌وه سه‌ر پی، هه‌ستم کرد چونکه زیندانه‌که به‌چوکه، ناره‌حه‌ت ده‌بی و ناچاره وه‌زی بگۆزی، چوانم بریبه‌وه زه‌وی. هه‌نگاوێکی به‌ره‌و لای من نا. له جی خۆی وه‌ستا وه‌ک ئەوه‌ی زات نه‌کا بیته پیشتره‌وه. له شیشه‌کانه‌وه ته‌ماشای ناسمانی ده‌کرد، ئەوجا گوتی کوپم تۆ به‌هه‌له‌داچوویت، بۆیان هه‌یه داوای شتی ترت لی بکه‌ن.

- داوای چی بکه‌ن.

- له‌وانه‌به بیان‌ه‌وی چاکتر بیینی.

- چ شتی بیینی.

که‌شیشه‌که چاوێکی به‌ده‌ورو به‌ری خۆیدا گێپا، به‌ده‌نگی‌کی شه‌که‌ت وه‌لامی دایه‌وه و گوتی: من ده‌زانم ته‌واوی به‌ردی ئەم زیندانه‌ ده‌رد و ره‌نجیان لێده‌چۆزی. که ته‌ماشای ئەم دیوارانه ده‌که‌م نیگه‌ران ده‌بم. به‌لام له‌ کانگای دل‌مه‌وه ده‌زانم که کلۆلتیرین و به‌ده‌به‌خستیرین مردنی نیو نیوه له‌ نیو تاریکی ئەم به‌ردانه‌وه روویه‌کی پیروژ ده‌بینی، ئەو رووه پیروژه داوات لی ده‌کات که بیینی.

بیستنی ئەم قسانه‌ که‌من نیگه‌رانی کردم و پیتم گوتم:

ئەوا چهند مانگێکه من به‌م دیوارانه‌دا هه‌ل‌ده‌روانم، چ که‌سێکم نه‌بیینی که له‌ مه‌ردومی سه‌ر زه‌وی خۆی چاکتر به‌من نیشان بدات. ده‌میکه بۆ روویه‌ک ده‌گه‌ریم، به‌لام ئەم رووه ره‌نگی ناسمان و گ‌ری شه‌هوه‌تی هه‌یه، ئەم رووه، رووی ماری بوو، بیه‌ه‌وده بۆی گه‌رام، به‌لام نیستتا ئەوه‌ش ته‌واو بوو. به‌هه‌رحال له‌ نیو ئەم به‌ردانه‌وه چ شتیکم به‌دی نه‌کرد.

که‌شیشه‌که چاوه‌ غه‌مگینه‌کانی خۆی تی پریم. من له‌و کاته‌دا به‌ته‌واوی پشتم به‌دیواره‌که‌وه دا‌بوو. تیشکی هه‌تاوه‌که به‌سه‌ر روومانا په‌خشان بوو.

چهند وشه‌یه‌کی نامه‌فه‌هومی ده‌ره‌په‌راند. به‌ته‌واوی گوتم لی نه‌بوون ئەوجا داوای لی کردم که مۆله‌تی بده‌م و له‌ نامیزم بگ‌ری.

گوتم: نه‌خیر، به‌وه‌په‌ری خه‌مباریبه‌وه کشایه‌وه و به‌ده‌م سه‌ر له‌قاندنه‌وه گوتی: که‌واته ناته‌وی ئەم دنیایه‌ت خۆش بوی؟

ماوه‌یه‌ک بوو پشتی تی کردبووم، هه‌ستم ده‌کرد باریکی قورسه له‌سه‌ر دل‌م، ویستم پیی بلیم تا زوو‌تره جیم به‌یلتی، له‌په‌ر رووی تی کردم و به‌شله‌ژاویبه‌وه گوتی: نه‌خیر ناتوانم باوه‌رت پی بکه‌م و لیم عه‌یانه که ئاره‌زووی دیکه‌ت له‌ دل‌دا هه‌ن. گوتم: بیگومان وه‌تویه، به‌لام به‌راستی هه‌رگیز ئاره‌زووی ده‌وله‌مه‌ندبوون یان ژیانگی به‌رخوردتر نا‌که‌م.

لیی پرسیم: ئەو ژیانه‌ نوێیه‌ی که تۆ پیشبینی ده‌که‌ی چۆنه‌؟

- ژیانگی نوێی ئەوتویه که ده‌توانم خۆمی تیدا بدینه‌وه و بناسم.

ئەوجا به‌ته‌مه‌لیبه‌وه گوتم به‌سه و ئیدی ناتوانم قسان بکه‌م.

دیسان ده‌ی ویست ده‌ریاره‌ی خوا قسانم له‌گه‌ل‌دا بکات. به‌لام من لیی نیزک بوومه‌وه و گوتم هه‌رچیه‌ک بلتی زباده و بیه‌ه‌وده‌یه. چونکه من هینده‌م ژیان له‌به‌رده‌مدا نه‌ماوه و نامه‌وی ئەم ماوه که‌مه به‌ناسینی خواوه به‌فیرو بده‌م. هه‌ولتی دا قسه‌کانی بگۆزی. لیی پرسیم باشه بۆچی له‌بری ئەوه‌ی به‌بابه گ‌ازم بکه‌یت به‌کاک بانگم ده‌که‌یت؟ ئەم پرسیاره توو‌ری کردم. پیتم گوتم تۆ بابی من نیت. گوتی: نا کوپم چونکه تۆ نابینایت و راستیبه‌کان نابینی، ئاماده‌م دوعای خیرت بۆ بکه‌م و له‌ خوا بیاریتمه‌وه که بت به‌خشیت.

نازانم چی بوو، وه‌ک بلتی شتی‌ک له‌ دل‌مدا ته‌قیبه‌وه. به‌توره‌بیبه‌وه ده‌ستم به‌هاوار کرد. به‌پرا‌ده‌یه‌ک جنیوم پیی دا که نه‌خه‌له‌تابی بۆ من به‌پاریته‌وه و نوێژم له‌ پیناودا بکات. یه‌خه‌یم گ‌رت و به‌توره‌بیبه‌وه دوا خه‌م و په‌ژاره و نه‌فره‌تی خۆم به‌سه‌ر ئەودا هه‌ل‌پشت، به‌لام ئەو له‌ جی خۆی نه‌بزووت، وه‌کو جه‌سته‌یه‌کی بی گیان ویستا و به‌چاوێکی پر له‌ به‌زه‌بیبه‌وه ته‌ماشای ره‌فتاری شیتانه‌ی منی ده‌کرد. به‌لام من چم نه‌ده‌زانی، دل‌نیا بوو که ئەوه‌ی ده‌یکه‌م ئاره‌زووی ویژدانه و دل‌نیا بووم له‌ ژیانگی خۆم و له‌و مه‌رگه‌ی که لیم نزیک بوو، به‌لی، له‌وه زیاترم نه‌بوو، به‌لام به‌لای که‌مه‌وه سه‌ره داوی ئەم راستیبه‌م به‌ده‌سته‌وه گ‌رتبوو که له‌سه‌ر هه‌ق بووم. هیشتا‌ش هه‌ر له‌سه‌ر هه‌قم. هه‌میشه له‌سه‌ر هه‌ق بووم و به‌و جۆزه ژیاوم. ده‌متوانی به‌جۆری‌کی دی بژیم، ئەمه‌م کرد، ئەوه‌م نه‌کرد. ئەمه‌م نه‌کرد، شتی دیم کرد. وه‌ک بلتی به‌دژیاوی کات چاوه‌رپی ئەم چرکه‌یه و ئەم سپیده‌یه بووم که پاکانه‌یه‌که بۆ بووم. چ شتی‌ک به‌لامه‌وه بایه‌خی نه‌بوو. چاکیش ده‌مزانی بۆ، ئەویش ده‌یزانی بۆ. له‌ ناخی پاشه‌روژمه‌وه به‌دژیاوی ئەم ژیانه ناماقووله‌ی به‌ریم کرد شتی تاریکی به‌ره‌و ژوور به‌رز ده‌بووه‌وه. له‌و سالانه‌وه ده‌هات که هیشتا نه‌هاتوون. ئەم شییبه، ئەم شنه‌یه، ئەوه‌ی بۆ ساغ ده‌کردمه‌وه که چ شتی‌ک له‌م ژیانگی که ده‌ژیا‌م راسته‌قینه‌تر نییه. مه‌رگی خه‌ل‌کان به‌من چی. مه‌رگی دایکی‌ک به‌من چی. چ مه‌به‌ستی‌کم به‌خوا هه‌یه. ئەو ژیانانه‌ی هه‌ل‌ده‌بژیردران، ئەو چاره‌نووسانه‌ی هه‌ل‌ده‌بژیردران به‌من چی. مادام ده‌بوو یه‌ک چاره‌نووس هه‌لم بژیری له‌گه‌ل ملوینان به‌خته‌وه‌ری دیدا وه‌ک بلتی برام‌ن؟ تۆ بلتی تی گه‌یی بی؟ هه‌موو به‌خته‌وه‌ر بوون رۆژی دئ هه‌موو هه‌ر حوکم ده‌درین. ئەویش حوکم ده‌دری. چ قه‌یدییه. چی تیدا‌یه ئەویش به‌تاوانی کوشتن له‌ سیداره بدری. له‌ مه‌رگی دایکی‌دا نه‌گ‌ری؟ سه‌گه‌که‌ی سالمانۆ له‌ نخه‌ی ژنه‌که‌یا بوو. چ قه‌یدییه که راپه‌وند هاو‌په‌م بوو، وه‌کو سیلست که ئەمیان له‌و چاکتر بوو؟ چ قه‌یدییه ئەگه‌ر ئەو‌رۆ ماری لیوی ماچ به‌ «مه‌رسۆ» یه‌کی دی بسپی‌ری ئایا ئەویش حوکمی مه‌رگی بۆ نه‌پرابوه‌وه. هه‌ستی به‌م چاره‌نووسه‌ی که بۆ من سازکرا‌بوو ده‌کرد؟

هه‌موو ئەوانه‌م ده‌گوت و خه‌ریک بوو به‌خنکیم. له‌م کاته‌دا بۆلیسه‌کان هاتنه‌ ژووره‌وه و که‌شیشه‌که‌یان له‌ ده‌ست ر‌زگار کردم. هه‌ره‌شه‌یان لی کردم. به‌لام کیشه‌که هیتوری کردنه‌وه و ماوه‌یه‌ک به‌بیده‌نگی تیی روانیم چاوه‌کانی ته‌ژی رو‌ندک بوون. رووی وه‌رگیترا و چووه‌ ده‌ری. که ئەو رۆی هیدی بوومه‌وه. هینده

لیکدانہ وہیہ کی لہ مہر نامو

پیشہ کی

بلاوہ خانہ ی گالیما، لہ ۱۹۴۲/۷، چیرۆکی نامۆی ئەلبیتر کامۆ-ی لہ فەرەنسای داگیرکراودا بلاوکردهوه. هەرچه‌ند جەماوەری خۆتێنەرانی نووسەری ئەم بەرھەمەیان نەدەناسی، بەلام بەرھەمەکە هەر لەگەڵ بلاویونەویدا ناوی دەرکرد و پیتشوازییەکی گەرمی لێ کرا. هەلبەتە وەزەح و حال و رەوشی سەردەمەکەش دەوری گەورەیی هەبوو لەم سەرکەوتنە ی چیرۆکەدا: گیروگرتنی دارایی بلاوکرهوه‌کان و سانسۆری داگیرکەرانی نازی و حکومەتە دەستنیژەکی نازییان، کاریکی وای کردبوو کە بەرھەمی ئەدەبی لہ سنووریکێ یەکجار تەسکدا بلاو ببیتەو، ئەمەش بێو مایە ی ئەو ی خۆتێنەرانی بەپەرۆشەو بەدوای ئەو بەرھەمانەدا بگەڕین کە لہ دەرتی بازنە ی بانگەشە ی رەسمیدا بلاو دەبوونەو. بەلام (۳۰) سال پاش یەکەم بلاویونەو ی نامۆ، خۆتێنەرانی هیتستا هەر بەھەمان گەرم و گۆری هەوێل جار پیتشوازییان لێ دەرکرد:

ھیلاک بووم بەبێ حالی لەسەر قەرەوێلە کە ڕاکشام. وا بزانی زۆر نووستم. چونکە کاتێ کە هەستام ئەستێرە بەناسمانەو دەدرەوشانەو. دەنگە دەنگی دەری دەهاتە گوێم. لہ ناو جەرگە ی شەووە زەنگی کلیسا بەرز بوووە. ئەم زەنگانە چ نرخیکیان بەلامەو نەبوو جاری سەرەتای کۆچیکیان دەدا ئیدی بۆ هەمیشە تیبیدا خەمسارد بووم. دوا ی ماوہیەکی زۆر، بۆ یەکەم جار یادی دایکم بیر کەوتەو، ئەو دەم هینایە یادم کە ژبانیکێ ئاسوودە ی لہ دوری من هەبوو. ئەویش لہ سەرەمەرگدا هەستی بەتازادی دەرکرد و خۆی بۆ ژبانیکێ نوێ ئامادە کردبوو. کەس مافی نەبوو بۆی بگری. منیش مافم نەبوو بۆی پەشتیو و خەمبار بم. هەستم دەرکرد ئامادە کە لہ ژبانیکێ نویدا و لہ هەموو شتیکی تازەدا بژیم. وەک بلێی ئەم توورەیییە لہ شەر و خەراپە پاکێ کردمەو، هەستم کرد، لہ بەردەم ئەم شەو ی پێ لہ پارز و بەئەستێرە پاراوەیدا بۆ یەکەم جار بەسەر خەمساردی دنیا دا دەرکێمەو. هەستم کرد کە خۆشەخت بووم. هیتستا خۆشەختم. بۆ ئەو ی کەمتر هەست بەتەنیایی بکەم، ئەو دەم بۆ ماوہووە کە خۆزی بخوازم خەلکانیکێ زۆر لہ رۆژی خنکاندە کەمدا ئامادە بن و هاواری پێ لہ قین و قیزھاتنەو ی خۆیانم بەسەردا هەلپێژن.

۱۷-۲/۲۱/۱۹۸۲
نیۆزەنگ

ئەم كىتئىبە ھەمىشە لە رىزى كىتئىبە پىر فرۆشەكانى فەرەنسا بوو. ئەمەش بەلگەى ئەودەيە كە ئەم كىتئىبە وئىراى ئەودەى كە لە كات و شونى لەباردا بلاوبووئەتە، بايەخى دىكەشى بوو.

بايەخىكى دى ئەم كىتئىبە ئەو بوو كە پىشپىرەوى كۆمەلئىك بەرھەمى مەزن بوو. ئەو شۆرەتەى كامۆ لە دوای ئەم كىتئىبە پەيداي كرد، كارتىكى واى كرد ئەو كەسانەى لە ھەولەئىرا گوئىيان بەنامۆ نەدابوو، بايەخىكى تايبەتەى پىن بىبەخشن، خەلاتى نۆبلەكەى كە سالى ۱۹۵۷ وەرى گرت و مەرگە ناوختە و كارەسات نامىزەكەى لە سالى ۱۹۶۰ دا، كرديانە كارى كە كامۆ بىي بەپەيكەر و كەسايەتئىبەكى مەزن و لە گۆزان نەھاتوو. ئەمۆكە بەرھەمەكانى كامۆ لە روانىنى خوئىنەرەنەو وەكو چەند قۇناغىك دەنوئىن كە نىشانەى رىگەى سەرگەوتن نامىز و كارەسات نامىزن... ئەم بۆچونە خوئەخۆ، خوئى بەسەر خوئىنەردا دەسەپىنئى بۆيە نامۆ يەكەمىن نىشانەيە. رەخنەگران، تەنانەت ئەو كاتانەش كە دىيانەوئى بەرھەمى ئەم نووسەرە لە ئەفسانە ھەلاوئىرن، دىسان ناتوانن بەبىن حوكمى پىشپوشەختە برونە نامۆ و ھەلى سەنگىتەن: چونكە ھەمىشە رىزە بەرھەمىكى وەكو ئەفسانەى سىزىف، مرۆقى ياخى، تاعون و سقوتى بەدوادا دئ.

دپارە خوئىزىنەو لە بەرھەمەكانى پاش نامۆ، كارتىكى ھىندە نەشپا و دەستكردە وەكو ئەودەيە بىي تەنيا لە رىگەى نامۆ، نامۆ لئىك بەدەيتەو.

نامۆ، كە يەكەمىن بەرھەمى زنجىرە بەرھەمىكى نىودارە، قەوالەيەكە دەربارەى قۇناغىك، سەبارەت بەجۆرە ژيانئىك و جۆرە دىدوبۆچونئىك، بەلام بايەخى ئەم بەرھەمە، لە بايەخى قەوالەيەك پتەرە. گايىستان پىكون لە كىتئىبى (ئاسۆى ئەدەبىياتى نوئى فەرەنسا) دا دەربارەى نامۆ دەلئىت: (ئەگەر چەند سەدەيەكى پاش ئىستا، تەنيا ئەم رۆمانە كورته وەكو بەلگەنامەيەك دەربارەى مرۆقى سەردەمى ئىمە بىنئى، ئەوا خەلكى ئەو سەردەمانە، زانىبارى تەواويان لەمەر ئىمە دەبىت).

لەشايەتەى نەوئى پىشپىرەوى ئەم سەدەيەى ئىمەو ئەو دەبىرنئى كە چۆن لاو و جودبىبەكان پاش جەنگ، ھەستىيان بەو كەردوو كە بەرھەمەكەى كامۆ پتەرەندى بەوانەو ھەيە، واتا خوئان تىدا بىنبوئەتەو. وەكو چۆن ھەستىيان دەكرد كە (ھىلئىج) و (رىگەكانى نازادى) پتەرەندىيان بەوانەو ھەيە.

بەلام دىسانەو پاش موتالا و خوئىندەوئى نامۆ، ھەست بەو دەكرىت كە بۆ تىگەيشتن لە مەسەلە قول و گشتىبەيەكانى كارەساتى مەرسۆ، پىتوبىست بەو ناكە سەرى چاخانەكانى (سانت جەرمىن دى پرىس) يا كەنارەكانى جەزائىر بدئى. نامۆ، وەكو (رىنبە)ى شاتو برىان، لەبەر ئەودەى رەنگدانەوئەيەكى وردى قۇناغىكە و ھەروەھا لەبەر ئەودەى دەرقەتەى رەنگ پىندانەوئى ورد و دروست ھاتوو، زۆر لە سەردەمى خوئى ھىوئەتر دەپوات.

گەر ئەم قەوالەيە (سند) بەكارتىكى مەزن بىتە ھەژماردن، بىگومان بەھۆى ھونەرى كامۆوئەيە. بەرھەم نە بەنەبوونى يەمىمىكى دپار و سەرنجىركىش و نە بەپەپرەوكردىنى شىوئەوئەكى بى كەموكرى دەربىرن و زمان دەبىتە شاكار، بەلكو دەبى روو بكاتە كەشفكردن و دۆزىنەوئى شىوئەبەك كە بەتەرزىكى ئارمانجدار مەبەست بەدەستەو بەدات. كامۆ نەھاتووە قالىبى نوئى بۆ چىرۆكنووسىن دارىزئى، بەلكو چونكە گوتارى نوئى پى بو، ئىدى خوئەخۆ ئاوازىكى نوئى دۆزىبەو و ئەمۆ نامۆ، بەراى ھەموو رەخنەگران، بەپايەى

قۇناغىكى بەنەرەتى مۆزوى چىرۆكنووسى فەرەنسا دەژمىردئى.

با قسەيەكىش لەمەر ئەم رەخنەيە بكەين:

براىان. ت. فىچ لە سالى ۱۹۴۸ لە چاپى دووئى (حىكايەتخون و رووداو لە نامۆدا) نووسىبوئى، (ھەق واىە لە خو پىرسىن: ئايا ھەر قسەيەكى بەجى كە ئەمۆ دەربارەى نامۆ دەگوتئى، پىشتر نەگوتراو؟ ئايا رووئەرووى ئەم خەتەرە نىن كە شتى گوتراو كاوتئى بكەبەنەو و بەھەزار زەحمەت ھەندىك دەرگا بكەبەنەو كە پىشتر خەلكانى دى كرديتئىانەو؟ بىگومان مونتازكردن و لىكدانى كۆمەلە رەخنەيەك، سوودى حاشاھەلنەگر دەگرىتە خو.) من جگە لە چەند شتىكى زۆر لاوئەكى، چ روونكردەوئەيەكى تازەم لەمەر نامۆ بەدەستەو نەداو. ھەروەھا بەتەماى ئەوئەش نىم كە كۆمەلئىك رەخنە مونتاز بكەمەو كە براىان. ت. فىچ رۆلئىكى پىر سوودى لەو بواردەا گىراو. وئىراى بەسوودى ئەم زنجىرە بەرھەمە لەمەر كامۆ، براىان، ت. فىچ لە كاتى بلاوكردەوئەياندا لە گۆقارى ئەدەبىياتى نوئى بەپىي زەوق و سەلىقەى خوئى ھەلى بژاردوون و خوئىدوويانىبەتەو. چونكە ئارمانجى من تەنيا ئەودەيە كە بىرو بۆچونى جىواز و پەراگەندە لە نامىلكەيەكى تايبەتى و نىزىكە دەستدا كۆ بكەمەو، داواى لىبووردن دەكەم كە ناوى ھەموو ئەو لىكۆلەرەوانەم نەھىناو كە سوودم لى وەرگرتوون و بۆ ئەودەى ئەم نووسىنەم درىزە نەكىشئىت، بەشپوئەيەكى زۆر كورت و خىرا ئامازەم بۆ وەرگرتنەكان (اقتباس) كروو. خوئىنەر بەخۆى كە چاوى بەلىستى ناوى ئەو لىكۆلەرەوانە دەكەوئى كە لە پىرستى سەرچاوەكاندا ناويان ھىنراو، باشتەر پەي بەقەرزاربارى ئىمە سەبارەت بەوان دەبات.

پىكھاتەى نامۆ

گەر سەرنجى دەفتەرچەى ياداشتەكانى كامۆ بدرىت تا رادەيەك بەئاسانى ئەو بەدپار دەكەوئىت كە چۆن نامۆى نووسىو. پىرۆفىسۆر كاستاكس لە كىتئىبى (كامۆ و نامۆدا) بەوردى ئەم پىكھاتەى (تكوبن) نىشان داو و ئىمە لىرەدا تەنيا ئامازە بۆ قۇناغە سەرەكئىبەكانى ئەو پىكھاتەيە دەكەين.

بەپىي ياداشتنامەيەك بىرۆكەى ئەم چىرۆكە بۆ سالى ۱۹۳۷ دەگەرئىتەو.

كامۆ لەو ياداشتنامەيەدا نووسىوئى: (چىرۆك: چىرۆك، پىاوئىك ناوئىت كارەكانى خوئى بشارئىتەو و پاگانەيان بۆ بكات. بىركردەوئى خەلكى سەبارەت بەو، خەمى ئەو خوئەتى. كابرادەمئىت و بەم جۆرە تاقە كەسىكە كە ئاگاي لە حەقىقەتى خوئى ھەيە، بىھوودەبى ئەم دلخۆشئىيە). يا لە شونئىتىكى دىدا نووسىوئى: (كابرايەكى مەحكوم بەئىعدام كە ھەموو رۆزئىك كەشىشئىك دەچىتە دىدەنى، بەھۆى گەردنى براو، ئەژنۆى چەماو ئەو زارەى كە دەيەوئى نارەزايى دەربىت بەجۆرئىكى سەبىر بەرەو زەوى دادەكشئىت تا لەبەردەم گوتنى خوايە، خواى مندا، پەنھان بىت!) ھەر جارەى جۆرە مقاوئەمەت و بەرەقانىبەك لەم پىاودەا دەرەكەوئى. چونكە خوازبارى ئەم بىن موپالانى و تەساھولە نىبە و دەيەوئىت بەتەواوى ھەست بەترسى خوئى بكات و بىبجەرئىنئى. بى ئەودەى زار ھەلئىنئىت تاقە رستەيەك بلئىت،

دهمريت، بهلام چاوهکانی تهژی روندک دهن (۱۹۳۷/۶). بهلام له يهکهم جاردا وا دیتته بهرچاوه که ئەم ياداشتنامهیهی مانگی ۱۹۳۷/۸ کهمتر پیتوهندی بهپیکهاتی نامۆوه ههیه: پیاویک که بهدووی ژياندا عهوداله، بهخۆی له ههمان شویندایه که بۆ ژيان گهراوه (ژن هیتان، جۆری کار...هتد) بهلام له پرا و له ئەنجامی خۆیندنهوی نامیلکهیهکی مۆد و باودا بۆی دهردهکوهیت که چهند له ژياندا نامۆ بووه. ژيان بهو شیتوهیهی نیتو نامیلکه مۆدکه مایهی سهرنجه.)

بهشی یهکهم: ژيانی پیاوهکه تا ئەو دهمه.

بهشی دووهم: یاری.

بهشی سێیهیم: دهستبهرداربوونی چارهسهره کۆمهلايه تيبه ماقوول و بهجيبهکان و تاقیبکردنی حهقیقهت له خودی خوددا.

ههلبهته کامۆ بهخۆیشی گوتووهتی که يهکهم ههوتین و ناوهڕۆکی ناگایانهی نامۆ ئهوهیه. ناوهڕۆکی یاریبهکەش له زۆریه یاداشتنامهکانی ئەو سهروبهندهدا دهبنریت.

له مانگی ۱۹۳۷/۷ دا نووسبووهتی: (بۆ چیرۆکی یاریکه).

ههروهها له دهستنوسهکهی کالیگۆلاشدا و ریک لهژیر عینوانهکهیدا وشه ی (یاریکه) نووسراوه. له راستیدا ئەم ناوهڕۆک و ههوتینه له سهرانسهری نامۆدا دهبنریت و مایهی سهرنجه. ههلبهته بهشیتوهیهکی نیکهتیب: مهرسۆ کهسپکه که بهیاری و گهمه کۆمهلايهتی قاییل نابیت. کامۆ له سالی ۱۹۳۷ دا بیر له چیرۆکیکی دی دهکاتهوه و پاشان ناوی نا (مههرگی خۆش) و هههرگیز ئەم چیرۆکه تهواو ناکات. قارهمانی سهرهکی ئەم چیرۆکه ناوی (مهرسۆ) که بهمانای دهریا و ههتاو دئ، بهگوتهی کامۆ. خۆ دهگریته خۆ. ناوهڕۆکی ئەم چیرۆکه له مانگی ۱۹۳۷/۸ دهخهملتی و دهمهیی: (دهبی یاری و ژيان ئاویتته بکرتین) قهرار بوو دوا فهسلتی بهشی یهکهمی چیرۆکهکه بهم دهستهواژهیه کۆتایی بیت: (دابهزین بهرهو ههتاو و مههرگ خۆکوژی... مههرگی ناسایی-) له پرۆژهیهکی تیروتهسهلی تری ههمان بهراورددا ئەههری لیکچوون لهگهڵ (نامۆدا) پتر دهییت:

(مههرگی دایک) یا (گهههکی ههژارنشین- دایک) یا (مالیکی له بهرچاوان- ستیران). ههلبهته ههموو ئەم مهبهست و بابهتانه ناکه نه بهلگهی ئهوهی که بتوانیت: (نامۆ بهدوا گۆران و پههرهسهندی - مههرگی خۆش - له قهلهم بدريت). (مههرگی خۆش) وهکو چیرۆکیکی ناتهواو دهییتتهوه و (نامۆ) دهییت بهچیرۆکیکی دی.

ههندیک له نووسینی نیتو یاداشتنامهکانی کامۆ جار جار دقاودق له نامۆدا دووباره دهبنهوه. ههندی له تیبینی و سهرنجانهی ناو یاداشتنامهکان بۆ چیرۆکی (مههرگی خۆش) و ههندیکی تری بۆ بهرههمی دیاری نهکراوی دی هاتوونهته تۆمارکردن، بهشیککی دی ئەم سهرنجانه ئهوه دهردهخن که کامۆ چهزی کردوه دیدوبۆچوون و ههندی دیهن تۆمار بکات بئ ئهوهی مهبهستی سوود لئ وهگرنتیش بوویت. بۆ وینه: (گهنجیک که ئومیدی دواڕۆژیکی باشی بۆ دهکرا، ههنوکه له دایههههه کدا کار دهکات،

چ کاریکی دی ناکات، دههگریتهوه مالتی، رادهکشیت و بهدهم چاوهروانی ئیواروه جگهه دهکیشیت. دووباره رادهکشیتتهوه و تا سهبهین دهنویت. رۆژانی یهک شهمه دهنگانئ له خهو رادهییت و له بهر پهنجهره رۆدهنیشیت، خۆی بهتهمهشای باران یا ههتاو یان ریبوارانهوه مژول دهکات یا بهبیدهنگیهوه مژول دهییت، سهرانسهری سال بهو جۆره دهقهتینیت - له چاوهروانی دایه- چاوهروانی مردن- هیوا و ئومید بهکهکی چی دین؟ مهگر هه ئهوه نیبه که... له جیبهکی دیدا و پاش سهردانی خهستهخانهی مارینگۆ، دهنوسیت: ئەو پیردژنه که له خهستهخانهکهدا دیتم دۆستهکهی، واتا ئەو دۆستهی که پیرهژنهکه له ماوهی سی سالاندا گرتبوی بۆی دهگریا (چونکه ئەم دۆسته چ کهسیتیکی دی نهبوو).

دهرگاوانیکی پارسی و پزیشکیکی یاسایی لهگهڵ ژنهکهیدا لهویندەر دهژیان، یا لهجیبهکی دی: (بل کدر) چیرۆک (که له نامۆدا دهی بهرمیون سنتسی) لهگهڵ ژنیکیدا بووم بهئاشنا، بهناو دۆستم بوو ههستم کرد که فیل و دههههیک له گۆرپیه: چیرۆکی بلیتی یانهسیب (... بۆچی تاقیک کار ناکه؟ دهریاری ئەم شته کهم باههخانه دهتوانی بیته مایهی ناسوودهیی من. من دهستییک جلکم بۆ کربت. رۆژی (۲۰) فرانکت وئ دهدهم. کرتی خانوهکهت بۆ دهدهم کهچی تۆ پاش نیهروان لهگهڵ دۆستهکانت قاوه دهخۆیتتهوه -قاوه و شهکریان دهدهیتن. من پاره بهتۆ دهدهم. من چاکهت لهگهڵ دهکهم کهچی تۆ پیتی نازانی... (ههقی خۆیهتی ئەم نووسینه لهگهڵ بابهتهکانی نیتو نامۆدا بهراورد بکرت) له نووسینیکی ئاخرو ئوخری سالی ۱۹۳۸ دا بابهتیک بهرچاوه دهکوهی (۵) دیری یهکهمی چیرۆکی نامۆ پیتک دینیت: (ئهمرۆ دایکه مرد...) له نووسراویکی تری ههمان قۆناغدا ههندیک بیرهکه بهرچاوه دهکوهیت، باسی بیزاری کهسپکه که له ئەنجامی یهقین پهیداکردنی کاربایهکی مهحکوم بهئبعدامهوه ههلهقهولیت...

(له حهقیقهتدا رههگریکی بیرکاریانهیه که ئەم یهقینه پیتک دینیت). (سهرنجهکانی سالانی ۱۹۳۹ - ۱۹۴۰ کۆمهله تیبینییهکیان تیدایه که بابهت و مهبهسته لاههکییهکانی (نامۆ) پیتک دین: شهری کۆلان که لهویدا شیتوهزاری کاگیوهکان بهکاردهیتریت (کاگیو شیتوهزاری عهوامانهی ئهروپاییهکانی جهزایه، شتیه ئاخفتنی رابووند سنتس بهم زارهه). یان نهخسهی ههندیک له قارهمانهکان دادهڕیتریت (پیرهمیتر و سههههکی) ههشت سال کهرب و کینه و دۆژمنایهتی، ئاشکرایه که مهبهست له سالامانویه). ئەوهکهی دی و ویردهکهی سهر زمانی: (ئهو پیاویکی گهلهک چاکه، بگره ناسکه پیاوه) بیگومان لیرهدا مهبهست له ماسون-ه.

ئەم چیرۆکه له مانگی ۱۹۴۰/۵ دا تهواو بووه (لهم قۆناغهدا فههرهנסا له لایهن ئەلمانهکانهوه داگیرکراوو) و دوو سال پاشتر واته له ۱۹۴۲/۶ دا بلابووهوه.

بەم پێیه بۆمان بهدیارکهوت که چۆن نامۆ له هزر و بییری کامۆدا خولقاوه و یهکهمین بیرهکهی به چ شیتوهیهک گهشهی کردوه. گریمانی کاریگهری ژيانی کامۆ و ئەو رووداوه سهرهکیانهی که لهم ماوهیدا دیتوونی لهسهر پیکهاتی نامۆ، گبروگرفتی زیاتر دروست دهکات. بۆ وینه ئبعدام کردنی ودمان که له ۱۹۳۹/۶/۱۶ دا بهمل پهڕین ئەنجام درا، تا چ رادهیهک له دوا لاپههههکانی کتیبهکهدا رهنگی داوتهوه؟ (ئەم ئبعدامه ههراو ههنگامهیهکی وههای نایهوه که بهناچار یاری دراکو حکم دراوان نههترینته مهیدانه

گشتیییه کان و ههر له نیو زیندانه کاندایا له نیو بیردرین و ئیعدام بکرین) به شیوه یه کی گشتی پینده چیت ئەم چیرۆکه له کاریگه‌ری گه‌لیک له گوێرانکارییه‌یه‌ی ئەو سه‌رده‌مه‌ی جیهان به‌ده‌ر نه‌بوویت. هه‌ندێ کەس ناره‌حەت بوون و ده‌یانگوت بلا‌بوونه‌وه‌ی به‌رهمه‌مێکی ئاوها و له‌گه‌رمه‌ی شه‌ردا، چ کاریگه‌رییه‌کی نه‌ده‌بوو جگه له (سه‌ستکردنی وره) و (داریوخاندنی پیزی خه‌باتکاران).

ئیمه‌ بۆیه ئاورمان له‌و بیروکه و تییینییه‌ی رۆژانه‌یه‌یه‌ نه‌داوه‌ته‌وه که له پینکه‌هاتی نامۆدا ده‌وریان هه‌بووه، چونکه ئەم رۆژانه‌ی بیروکه و تییینییه‌یه‌یه‌ ریشه‌ی به‌رهمه‌که له‌ناو ژیا‌نی کامۆ و خه‌لکانی ده‌ورویه‌ری کامۆدا ده‌رده‌خه‌ن و ئاشکرا ده‌که‌ن. سارته‌ر له‌ کۆتایی لیکدانه‌وه‌که‌ی خۆیدا له‌مه‌ر (نامۆ) ئەوه نیشان ده‌دات که ئەم به‌رهمه‌ له‌ هیکایه‌ته‌کانی فۆلتیتر ده‌چیت. سارته‌ر له‌م گوتاره‌دا بۆچوونی خۆی وه‌کو خۆینه‌ریک ده‌خاته‌ روو، تیکرای و تاره‌که‌ی به‌ده‌وری ئەم خاله‌دا ده‌سوورپیتته‌وه و به‌راستی ئەم بابته‌ گوتاره‌ چ پێوه‌ندییه‌کی به‌پینکه‌هاتی چیرۆکه‌که‌وه‌ نییه‌. ئەگه‌ر بمانه‌ویت دید و بۆچوونێکی جیاوازی له‌ دیدوبۆچوونه‌که‌ی سارته‌ر هه‌لبێژین و بلێین که نامۆ له‌ هزر و بیرو کامۆدا وه‌لامدانه‌وه‌ی چ پێوستیییه‌ک بووه، ئەو بۆمان ده‌رده‌که‌وت که ئەم شوپه‌اندنه‌ هه‌چ پایه‌یه‌کی پته‌وی نییه‌ (ساده‌ دل) که ناوی قاره‌مانی هیکایه‌تییه‌که‌ به‌هه‌مان ناوه‌وه، بوونه‌وه‌ریکی بێ ره‌گوریشه‌ بوو، ویست و حه‌زی فۆلتیتر به‌مه‌به‌ستی فێربوون و سه‌رگه‌رمی دروستی کردبوو. فه‌لسه‌فه‌ی کامۆ به‌پێچه‌وه‌یه‌ و ده‌نوتینیت که پێوه‌ندی خۆی له‌گه‌ل واقیع و رووداوه‌کاندا نابێت. مه‌رسۆ گوراورێکی دنیای چیرۆکه‌ و هه‌موو ده‌وله‌مه‌ندییه‌کی ژیا‌نی گرتۆته‌ خۆ، و ئەگه‌ر بتوانی پهن و ده‌رسیک له‌ نامۆوه‌ وه‌ریگیردی، ده‌بین به‌وه قاییل بێن که ئەم پهن و ده‌رسه‌ لێوان لێوی هه‌موو ئالۆزییه‌کانی واقیع و حه‌قیقه‌ته‌.

نامۆ و ویکچوون

تاقیبکردن و دۆزینه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌کانی به‌رهمه‌مێکی هونه‌ری زۆریه‌ی کات، کاریکی پر خه‌ته‌ر و زه‌حه‌مه‌ته، مه‌گه‌ر نووسه‌ره‌که‌ به‌خۆی به‌راشکاو‌ی دانی پیندا بێن، بۆ وینه‌ تا ئەو رۆژه‌ی که کامۆ خۆی لای روجه‌ر کیسوی گوتی: (ئه‌گه‌ر له‌ نامۆدا جوژه‌ وه‌رگرتنیک رووی دابن، به‌شیوه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆ بێن ئاگایانه‌ بووه و پتر له‌ شیوه‌ی بیروه‌رییه‌کی ئالۆز و نادیاردا بووه.) ده‌کرا بێر له‌وه بکریتته‌وه که کامۆ به‌لای که‌مه‌وه له‌ هه‌لبێژاردنی ناویشانی به‌رهمه‌که‌ی خۆیدا سوودی له‌ په‌خشانه‌ شیعرێکی بۆدلیتر به‌نیوی (نامۆ) وه‌رگرتوه‌ و له‌و په‌خشانه‌ شیعره‌ بێ ئاگا نه‌بووه، به‌لام له‌گه‌ل ئەمه‌شدا چ به‌رهمه‌ستییک له‌ گوێر نییه‌ که ته‌حقیق له‌مه‌ر کاریگه‌ری نووسه‌رانی دی له‌سه‌ر کامۆ بپیتته‌کرن. به‌تاییه‌تی که کامۆ هه‌رگیز دلێنه‌دی خۆی سه‌باره‌ت به‌و نووسه‌رانه‌ی که خۆشی ویستوون نه‌شاردۆته‌وه و به‌ئاشکرا ئەو دلێنه‌ندییه‌ی راگه‌یانده‌وه‌.

پروفسیسۆر کاستاکس ئەوه ده‌سه‌لمینتی و نیشانی ده‌دا که (جولین سورل)ی قاره‌مانی (سوور و ره‌ش) له‌ موحاکه‌مه‌ی خۆیدا وه‌کو مه‌رسۆ، نامۆ بووه، کامۆ هینده‌ شه‌یدای خۆینده‌وه‌ی به‌رهمه‌می ستاندال بووه که ئەم ویکچوونه‌ ئاسایی و سروشتی دیتته‌ به‌رچاو. هه‌ر هه‌مان نووسه‌ر ئاماژه‌ بۆ راسکولینکوفای قاره‌مانی

(تاوان و سزا) ده‌کا، له‌ کاتیکیا ئیمه‌ ده‌زانین که کامۆ چهنده‌ دوسته‌ئۆفسکی به‌چاکی ناسیوه، به‌لام له‌ ئەنجامدا ئەم تاوانه‌ به‌بالای تاوانه‌که‌ی مه‌رسۆ ده‌گری. هه‌روه‌ها ئاماژه‌ بۆ کافکا و کاریگه‌ری کافکاش له‌سه‌ر نامۆ کراوه: پروفسیسۆر کاستاکس ئەوه بێر ده‌خاته‌وه که چۆن کامۆ، موحاکه‌مه‌ له‌ ته‌حقیقه‌که‌ی خۆیدا خۆلاسه‌ ده‌کات و له‌ سالی ۱۹۴۳دا بلاوی ده‌کاته‌وه. ئەم ته‌حقیقه‌ (لیکۆلینه‌وه‌یه) له‌ دوا چا‌پی ئەفسانه‌ی سیزیف دا وه‌کو پاشکۆ و به‌ناوی: هیوا و بیه‌هوودیه‌ی له‌ به‌رهمه‌کانی فرانتس کافکا‌دا بلا‌بووه‌ته‌وه: (جوزیف کا تاوانباره‌ - به‌لام خۆی نازانی تاوانه‌که‌ی چیه‌) هه‌لبه‌ته‌ حه‌ز ده‌کا به‌ره‌قانی له‌ خۆی بکات، به‌لام نازانی بۆ. له‌ روانگه‌ و بۆچوونی دادوه‌ره‌کانه‌وه‌ به‌رگری له‌ جوزیف کا زه‌حه‌مه‌ته‌. جوزیف له‌م حاله‌شدا درتیعی له‌ ئاشقیته‌ی، خواردن، یا رۆژنامه‌ خۆینده‌وه‌ ناکات. پاشان دادگایی ده‌کری. به‌لام هۆلی دادگا که‌ له‌ک تاربییه‌. جوزیف سه‌ر له‌ مه‌سه‌له‌کان ده‌رناکات و ته‌نیا به‌مه‌زنده‌ هه‌ست ده‌کا که حوکم دراوه. به‌لام به‌چی حوکم دراوه؟ ئەمه‌شی زۆر به‌لاوه‌ گرینگ و مه‌به‌ست نییه‌. ئەمه‌ خۆلاسه‌ کردنی که‌ ره‌نگه‌ کافکا به‌خۆی ئیعترافی بێ نه‌کردبا، به‌لام خۆلاسه‌ کردن خۆی له‌ خۆیدا جوژه‌ شروقه‌ و لیکدانه‌وه‌یه‌که‌.

کامۆ، وێرایی لیکچوونی نزیکی به‌رهمه‌که‌ی کافکا و به‌رهمه‌که‌ی خۆی، بێگومان بێ په‌رده به‌پێوه‌ندی نیوان ئەو دوو به‌رهمه‌ قاییله‌ و به‌شیوا‌ی ده‌زانی. هه‌ر له‌م بواره‌دا ده‌کری بێر له‌ (مه‌سخ)یش بکریتته‌وه‌.

هیکایه‌تخوانی (راوی) مه‌سخ ده‌بی به‌میتروو (حه‌شه‌ره) و هیکایه‌تخوانی نامۆش هه‌تیوه‌ ده‌که‌وتی، هه‌ردووکیان بێر له‌ یه‌ک بابته‌ ده‌که‌نه‌وه و ئەمه‌ چ پێوه‌ندییه‌کی به‌کاره‌ساتی ئەو دوانه‌وه‌ نییه‌: (نارازی بوونی خاوه‌ن کار له‌ غایب بوونیان. له‌لایه‌که‌وه‌ که شعور هه‌موو رووداوه‌ ئاسایی بان ئاناسایییه‌کان یا له‌ راده‌به‌ده‌ره‌کان بپینتته‌ یه‌ک ئاست، ئەمه‌ له‌ تاییه‌مه‌ندییه‌کانی ئەده‌بیاتی بپه‌هوودیه‌: بۆ نمونه‌ له‌ شانۆنامه‌ی (ئامید)ی یونسکۆدا، وه‌ختی ئامیدی و ژنه‌که‌ی به‌ده‌نییک ده‌بینن که به‌ره‌به‌ره‌ گه‌وره‌ ده‌بی و هه‌موو ته‌لاره‌که‌ داگیر ده‌کا، ته‌نیا (دل‌گران) ده‌بن و به‌س.

یه‌کیکی دی ئەوه‌یه‌ که رۆژی ۲۰/۱۰/۱۹۳۸ کامۆ، له‌ رۆژنامه‌ی جه‌زایی کۆماری خا‌زدا، و تاریکی له‌مه‌ر بلا‌بوونه‌وه‌ی (هیلنج)ی سارته‌ر بلا‌کردۆته‌وه‌. چیرۆکه‌که‌ی سارته‌ریش وه‌کو نامۆ به‌رانیای یه‌که‌م که‌سی تاک نووسرا‌بوو. ئەم چیرۆکه‌ نیشانه‌ی جوژه‌ ئاگادارییه‌ک بوو به‌رانبه‌ر به‌جیهانی بپه‌هوودیه‌ی - ئەم قسه‌یه‌ به‌و مانایه‌ نییه‌ که نامۆ لاسایی کردنه‌وه‌یه‌کی هیلنجه‌ (له‌لایه‌کی دییه‌وه، ئەو ره‌خنانه‌ی که کامۆ له‌ گوتاره‌که‌ی خۆیدا له‌ هیلنجی ده‌گری گه‌له‌ک خه‌یالین) ئەو په‌ره‌که‌ی ده‌توانی بگوتی که هه‌ردوو به‌رهمه‌که‌ ره‌نگدانه‌وه‌ و نیشانه‌ی یه‌ک رۆشنییری فه‌لسه‌فی هاوبه‌ش و بێرکردنه‌وه‌یه‌کی لیکچوون. ئەم دوو به‌رهمه‌ هه‌ریه‌که‌یان به‌شیوه‌ی خۆی ره‌نگدانه‌وه‌ی یه‌ک سه‌رده‌من، به‌لام هه‌ر ئەم فاكته‌ره‌ هاوبه‌شانه‌ ده‌بنه‌ مایه‌ی باشته‌ر هه‌ستکردن و ده‌رکردن به‌جیاوازی نیوان ئەم دوو به‌رهمه‌. ئەم جیاوازییانه‌ له‌ به‌شی لایه‌نه‌ فه‌لسه‌فی و ئەخلاقییه‌کانی نامۆدا به‌درتی و تیروته‌سه‌لی ده‌خه‌ینه‌ به‌ر لیکۆلینه‌وه‌.

پایه‌ی نامۆ له نێو به‌ره‌مه‌کانی

تری کامۆدا

نامۆ یه‌که‌م‌ین به‌ره‌مه‌ که‌ جه‌ماوه‌ریکی به‌رفره‌ی خوێنه‌ران ده‌بناسن، به‌لام یه‌که‌م‌ین به‌ره‌مه‌ی کامۆ نییه. کامۆ وێرایی کۆمه‌له‌ ده‌قیق که‌ بۆ گۆڤاریکی خوێندکارانه‌ی نووسیبون و نه‌هۆ له‌به‌رده‌ستدا نین، نه‌و ده‌فته‌ری بیروباوه‌ریبانه‌ی که‌ له‌ مانگی ۱۹۳۵/۵ وه‌ که‌وته‌ نووسیبیان، هه‌روه‌ها هاوکاری کردنی له‌ نووسینی (شۆرش له‌ ئه‌ستووری) دا (ئه‌م به‌ره‌مه‌ له‌ بنه‌ره‌تدا به‌مه‌به‌ستی شانۆنامه‌ نووسراوه‌ و له‌ لایه‌ن چارلوته‌وه‌ بلاوکراوه‌ته‌وه‌). هه‌روه‌ها نامه‌ی خوێندنی بالایی کامۆ به‌نێوی (فهلسه‌فه‌ی میتافیزیکی مه‌سیحی و فه‌لسه‌فه‌ی نوێی ئه‌فلاتونی، له‌ سالی ۱۹۳۴ یا له‌ سالی ۱۹۳۵ دا که‌لکه‌له‌ی به‌ره‌مه‌ی که‌ له‌ میتشکدا بوو که‌ له‌ مانگی ۱۹۳۷/۵ بلاووه‌وه‌: ئه‌م به‌ره‌مه‌ی بریتی بوو له‌ کتیبی (پشت و روو) که‌ پێنج گوتاری گرتۆته‌ خۆ. ئه‌م گوتاران له‌ سالی ۱۹۵۸ دا به‌پیشه‌کیه‌کی تازه‌ بلاوکراوه‌ و بۆ که‌سێک که‌ گۆرانی فیکری کامۆی مه‌به‌ست بێ، ئه‌م پێشه‌کیه‌ به‌گه‌نجینه‌یه‌کی یه‌کجار به‌نرخ و به‌ها‌دار حسیب ده‌کری. کامۆ له‌م پێشه‌کیه‌دا ده‌لێ: (ده‌زانم که‌ سه‌رچاوه‌ی من له‌ پشت و رووایه‌، له‌م دنیای هه‌ژاری و نوورده‌ایه‌ که‌ پۆزانتیک تیبیدا ژیاوم...) پشت و روو که‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی بێ وینه‌ و ده‌گمه‌نی هه‌موو به‌ره‌مه‌کانی کامۆیه‌، سه‌رچاوه‌یه‌ک که‌ کامۆ به‌تاسه‌وه‌ بوو رۆژی له‌ رۆژان بگه‌ریته‌وه‌ سه‌ری، یه‌کیه‌که‌ له‌و به‌ره‌مانه‌ی که‌ په‌نگدانه‌وه‌یه‌کی تابه‌تی له‌ نامۆدا هه‌یه‌: کارساتی بێده‌نگی پیری و به‌جێ هێشتنی پیره‌ دایکی که‌ له‌بن دێره‌کانیدا ده‌بێنرێ. له‌مه‌ش پتر: هه‌ردوو به‌ره‌مه‌که‌ به‌هه‌مان ساده‌یی و وردی پای نووسه‌ر، دنیای خه‌لکی هه‌ژار به‌لام شایسته‌ نیشان ده‌ده‌نه‌وه‌.

کامۆ له‌ مانگی ۱۹۴۰/۹ ده‌شی یه‌که‌می ئه‌فسانه‌ی سیزیفی نووسی، وه‌ختی له‌ به‌شی یه‌که‌می ئه‌فسانه‌ی سیزیف بووه‌وه‌، نزیکه‌ی چوار مانگیک بوو که‌ نامۆی ته‌واو کردبوو، به‌م پێیه‌ ته‌سه‌وری ئه‌وه‌ ده‌کری که‌ به‌لای که‌مه‌وه‌ ئه‌م دوو به‌ره‌مه‌ له‌ یه‌ک ماوه‌دا خولبای نووسه‌ر بووبن و بیریان مژول کردبێ. له‌ سالی ۱۹۴۳ دا کاتێ که‌ ئه‌فسانه‌ی سیزیف دێته‌ بلاووه‌وه‌، ئه‌م ده‌ستمايه‌ تازه‌یه‌ی نووسه‌ری نامۆ، ده‌بێته‌ مایه‌ی په‌زنامه‌ندی، به‌لام به‌شێوه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆ ئه‌وه‌ به‌دیار ده‌که‌وی که‌ ئه‌م چیرۆکنووسه‌ پتر فه‌یله‌سوف بووه‌ تا هه‌ر شتیکی دی بێ.

ره‌خه‌نگران هه‌ندێ جار له‌به‌ر رۆشایی ئه‌و نموونه‌دا که‌ له‌ ئه‌فسانه‌ی سیزیفدا ناوی (مرۆڤی بێهوه‌)یان لێ نراوه‌ ده‌روانه‌، مه‌رسۆی قاره‌مانی نامۆ.

چیرۆکه‌که‌ به‌تیکراییی، به‌نموونه‌ی پراتیکی دنیای بێهوه‌ده‌یی ناسراوه‌ و لایه‌نه‌ تیبۆریه‌که‌ی له‌ ئه‌فسانه‌ی سیزیفدا خراوه‌ته‌روو.

سارته‌رش له‌ گوتاریکیدا که‌ له‌ ۱۹۴۳/۲ له‌مه‌ر نامۆ بلاوی کرده‌وه‌ ده‌لێ: (جه‌نابی کامۆ له‌ ئه‌فسانه‌ی سیزیفدا که‌ چه‌ند هه‌یقه‌ک پاشتر بلاوی کردۆته‌وه‌ ته‌فسیریکی وردی له‌مه‌ر به‌ره‌مه‌که‌ی خۆی

بێ داوین). سارته‌ر (نامۆ) به‌کاریکی ته‌واو سه‌ربه‌خۆ ده‌زانێ و ده‌ست له‌سه‌ر ئه‌م خاله‌ داده‌گری که‌ به‌هیچ جوړی رۆمانیکی ئاسایی نییه. کامۆ، تا له‌ ژبانه‌دا بوو چه‌ندین جار رایگه‌باند که‌ فه‌یله‌سوف نییه- له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا بێ ده‌چێ به‌ره‌مه‌ فه‌لسه‌فییه‌کانی ژبانیان له‌ چیرۆکه‌کانی دا بێ؟ چونکه‌ ره‌خه‌نگران ده‌یانوه‌وێ چیرۆکه‌کانی له‌به‌ر رۆشایی به‌ره‌مه‌ فه‌لسه‌فییه‌کانیدا هه‌لسه‌نگین. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یه‌ ئه‌گه‌ر ستانداڵ ده‌یزانی رۆژی له‌ رۆژان، خه‌لکانیک له‌به‌ر رۆشایی ئه‌و کتیبه‌ تیبۆریه‌ی له‌مه‌ر ئه‌شقی نووسیوو، دنیای ئاشقانه‌ی چیرۆکه‌کانی داغان ده‌کهن، هه‌رگیز ئه‌و کتیبه‌ تیبۆریه‌ی نه‌ده‌نووسی.

کامۆ، له‌و جوژه‌ نووسه‌رانه‌ نییه‌ که‌ کتیبیک ده‌نووسن تا له‌ چنگی وه‌سوه‌یه‌ک رزگارین و جاریکی دی نه‌چنه‌وه‌ سه‌ر ئه‌و وه‌سوه‌یه‌ و چیدی باسی نه‌کهن. کامۆ له‌ پێشه‌کی (پشت و روو) دا ده‌لێ: (هه‌موو هونه‌رمه‌ندی که‌ له‌ ناخی خۆیدا سه‌رچاوه‌یه‌کی ده‌گمه‌نی هه‌لگرتوه‌ که‌ به‌دریژی ته‌مه‌ن شه‌خسیه‌ت و نووسینه‌کانی پاراو ده‌کات...).

هۆی به‌رده‌وامبوونی کاری کامۆ له‌ بچووکترین به‌ره‌مه‌یدا به‌دی ده‌کری. رووداوی ئه‌و پارچه‌ رۆژنامه‌ کۆنه‌ی که‌ مه‌رسۆ له‌ زیندانه‌که‌ی خۆیدا ده‌یدۆزیته‌وه‌، ده‌بێ به‌هه‌وین و نێوه‌ریکی شانۆنامه‌یه‌ک به‌نێوی (به‌دحالی بوون). له‌ تا‌عو‌ندا باسی ده‌ستگیریه‌کی تازه‌ له‌ گۆرێ دایه‌ که‌ له‌ جه‌زایردا ده‌نگی داوه‌ته‌وه‌ و هه‌را و هه‌نگامه‌ی خولقاندوه‌. مه‌سه‌له‌ی ته‌وقیفکردنی پیاویکی گه‌نج له‌ گۆرێیه‌، ئه‌م پیاوه‌ شاگردی موغازه‌یه‌که‌ و له‌ که‌ناری ده‌ریادا عه‌ره‌بیکێ کوشتوه‌: (ژنه‌ فرۆشباره‌که‌ گوتی ئه‌گه‌ر هه‌موو شه‌لاتیان به‌خړینه‌ زیندانه‌وه‌، ئه‌و ده‌مه‌ خه‌لکه‌ به‌رپه‌رزه‌کان ده‌توانن هه‌ناسه‌یه‌کی ئاسووده‌یی بده‌ن).

نایا ده‌بێ ئه‌م ئیشاره‌تانه‌ به‌جوژه‌ چاوداگرتنیک له‌ خوێنه‌ر بێته‌ هه‌ژماردن یا مه‌به‌ستی کامۆ ئاشکراکردنی هێرشیکه‌ بۆ سه‌ر (ئاکاری رێزداران) که‌ له‌ نامۆدا په‌نه‌انه‌؟

له‌مه‌ گرینگتر، بێرکردنه‌وه‌یه‌ له‌ مه‌رگ که‌ سه‌رچاوه‌ی هه‌موو به‌ره‌مه‌کانی کامۆ-ی پێک هێناوه‌. له‌ تا‌عو‌ندا، تارو-ی قاره‌مانی چیرۆکه‌که‌ له‌ گێرانه‌وه‌ی به‌سه‌رهاتی ئیعدامیکدا که‌ به‌خۆی دیتوویه‌تی، رسته‌یه‌ک به‌کاردینێ که‌ له‌ رسته‌که‌ی کامۆ ده‌چێ: (حالی بووم که‌ ئه‌و به‌ناوی کۆمه‌له‌وه‌ داوای مه‌رگی ئه‌م پیاوه‌ ده‌کات، ته‌نانه‌ت داوا ده‌کات که‌ له‌ ملی بده‌ن). له‌م کتیبه‌دا ئیعدام وه‌کو (دزبوتترین مرۆڤکوژی) نێویراوه‌. پاشان وه‌کو ده‌زانین، کامۆ به‌هاوکاری ئارتورکوستلر، کۆمه‌لیک بیروبووچوون له‌مه‌ر ئیعدام ده‌نووسیت (۱۹۵۷).

له‌ نامیلکه‌ی (هه‌ندێ بۆچوون له‌مه‌ر مقصه‌له‌) دا، کامۆ بێ گۆریدان به‌حه‌ساسییه‌تی خوێنه‌ر، کارساتی ئیعدامیک باس ده‌کات، به‌لام ته‌نیا ئامیتری درێدانه‌ی ئیعدامه‌که‌ مایه‌ی نیگه‌رانی ئه‌و نییه‌:

هه‌مان مۆرکردنی قه‌زایی وه‌کو وریاکردنه‌وه‌یه‌ک نا‌ره‌حه‌تی ده‌کات.

ئه‌و ده‌گێریته‌وه‌ و ده‌لێ: (به‌گوته‌ی قازییه‌ک، زۆریه‌ی هه‌ره‌زۆری ئه‌و پیاوکۆزانه‌ی که‌ ئه‌و دیتبوونی، به‌یانی له‌ کاتی رێژین تاشینی خۆدا نه‌یان ده‌زانێ که‌ له‌وه‌یه‌ بۆ عه‌سر قه‌تلیان به‌ملی دا بێ).

هه‌لبه‌ته‌ مه‌رسۆش له‌ حاله‌تییکی ئاوه‌داایه‌.

به شپڼو په پوهه کې گشتی، هه وینی بڼی تاوانی و تاوان له هه موو بهر هه مه کانی کاموډا کم و زور دپاره. له تاواندا هه به (نایا مرؤف هه قی هه وهی هه به خوش بڼی)، له کاتیکا مرؤقی دی له رهنج و نازاردا ده ژین؟ نایا ده کړی باوهږ به گروویک له په پوهه وانی مه سیحیه بکری که رهنج به سزایه کی دادوه رانه ی گونا حیک ده زانن که حه زه تی نادم کړد بووی؟ یان نا، رهنج و نازار نه نجام و ناکامی جه بریک پووجه؟ هه لبه ته هه مان تیمه و هه وین له کتیبی (سقوط) دا دو باره ده بیته وه و نیوه رؤکی تبعیفات هه کی کلانسانس پیک دینی. کلانسانس چونکه ناتوانی بگاته که نار ه کانی هه به هه شته ی که سه راپا پاکي و بیگه ردی و بیتاوانییه، بویه ناتومیدانه یا لاسارانه په نا وه بهر دوزه خی تاوان ده با. هه تاوانبارییه بؤ خودی هه و په سند و به جیبیه و سه باره ته به خه لکانی دی دوژمنانه و شهرفروشانیه. پیگه ی مه رسؤ، که له به رانیه مرؤقه کاندایا ویته ی تاوانباری بووه، هینده ی دی نامو بی مه رسؤ خه ست ده کاته وه و له دوا بهر هه می کاموډا به دیار ده که وئ. له راستیدا وه ختی سارته ر له سالی ۱۹۴۳ دا نووسی: (جه نابی کاموډا ده بیتوانی بؤ ناوی بهر هه مه که ی خوی هه مان ناوی (ناموډا زاده) ی جورج گیسینگ هه لبرتری، راستی ده کړد. کاموډا پاش چوارده سالان کومه له چیرؤ کیک به ناوی (غوریه و ولات) بلاو ده کاته وه.

مه رسؤ، که له نیو خه لکیدای نامو بی، نه له بهری گرانه و نه پیوه ی ده تلپته وه، چونکه تا دهمی مه رگ باوهږی به جیهان و به خوی هه به. قاره مانانی دوا کورته چیرؤ که کانی کاموډا ناتوانن هه مان باوهږی مه رسؤ یان هه بڼ. (له بهر هه وهی جیهان له نه اندازه به دهر به رفرو ده ست و پڼ گیره یا هه سستی هه وان له نه اندازه به دهر بیتاره.)

قاره مانانی (سقوط) له تیگه یشتنی غوریه تی خویدا له قاره مانانی ناموډا نریک ده بیته وه: قاره مانانی (سقوط) سه باره ته به شاره که ی، به هاو ره گه زانی، سه باره ته به شه خسییه تی تا نیستای خوی دو چاری نامو بی ده بڼ تا بتوانی هه سستی بالای هه و تو به ده ست بڼی که له گه ل خودی خویدا ناشتی بکاته وه و باوهږ به خوی بڼی، به لام کام خود؟

مه رسؤ، به هوی ره فرکردنی گه مه ی کومه لایه تیبه وه له لایه خه لکیبه وه به غوریه ته مه حکوم کرابوو، به لام توانیبوی به پاکي و نه له و تاوی مینیته وه.

کلانسانس، ویرای قبول کردنی گه مه ی ژیان و خزانامو کړدن، له ترسی هه وهی نه که له کاروانی کومه ل دوا بکه وئ، له رؤلی شعوروی بینه ر و ته وسکه ر کم ده کاته وه، به لام هه شعوروه له هه موو حه قیه تییک خالی بووه ته وه.

کورته په کی ناموډا

به شپڼو په کی

نه لکی په کی

مه رسؤ، فرمانیه ریکي گه نجه، له جه زایر نیشته جیبیه، له ته مه لخانه ی مارنیکووه برووسکه په کی ده گاتی که هه والی مه رگی دایکی پڼ راده گه یه نڼ. ماوه په ک به پاس ده روا (دنیا گه رمه).

پاشان به پڼ ده روا (ته مه لخانه که له دووری دوو کیلومه تری گوندا یه) ته شریفات و مه راسیمی ناسابی نه نجام دهرئ: دینتی به پرتوه بهری ته مه لخانه که، دیده نیبه کی پزیشکی قانونی (مه رسؤ، خوی له بینینی جه نازه که ی دایکی ده دزیته وه.) هه و جا گفتمو گویک له گه ل دهرگا وانه که دا که شیر و قاوه ده داته مه رسؤ و هه ویش قبولی ده کا. پاشان شه ونخونی به دیار تابو ته که وه: دؤستانی ره حه تی وه کو نه ندامانی په ک دادگا له دوری تابو ته که خړی ده بنه وه سپیده مژده ی رؤژیکي خوش و هه تاوی پییه.

به شدارانی پرسه که، جه نازه که به ره و کلنسا ده بن. به (۴۵) ده قفه ده گه نه کلنسا که. پیره میتر دیک خه مبار و دامو دوا ی جه نازه که ده که وئ. هه پیره میترده نیوی توماس پیروزه. دوا دؤستی خات مه رسؤ بووه له ته مه لخانه که دا. له وینده ر. له ته مه لخانه که دا- شوخی و سوعبه تیان له گه ل پیره میترده که ده کړد و پییان ده گوت: (هه ژنه دنکی هه وه). دنیا گه رمه، گه رما که ی له کیشدا نییه. به ریکه رانی جه نازه که وه کو خه ون و خدیال دینه به رچاوی مه رسؤ: کلنسا. گورستان، زه بوونی و بڼ توانایی پیروز-ی پیر، چاوه روانی: (کاتی پاسه که گه بیبه جه زایری نقومی رؤشایی، که بفخوش بووم، پیم وابوو که راده کشیم و دوا زده سه عاتی ریک ده خه وم.)

نه لکی دووه م

شه مبه یه- مه رسؤ، که له خه و رابوو له دلی خویدا هه قی به به پرتوه به ره که ی دا که له دوو رؤزه مادونیه ی که بؤ کفن و دفنی دایکی وه ری گرتسو، نارازی بوو بڼ. چونکه هه دوو رؤزه مادونیه یه و هه لکه وتبوو که ده پکرده چوار رؤژی دوا به دوا ی په ک. ده چڼ بؤ مه لکرن. له وینده ر تووشی ماری کاردونا ده بڼ. هه نافرته جارن تاییبستی هه مان دایه ری مه رسؤ بوو. هه کاتانه مه رسؤ ته ماحی تی کړد بوو، و

مرخی لی خوش کردبوو. پیکشفه مهله دهکهن. پیددهکهنن. پیکشفه دهنون. کاتنی جلکی خو له بهردهکهن، ماری ههست دهکا که مهرسو تازیهباره، بهوپهیری سهسامبیهوه بوی بهدیار دهکوهی که داکي مهرسو دوتینی مردووه. بو عهسر پیکشفه دهچنه سینهما، شهویش پیکشفه دهقهتینن. ماری، بهیانی زوو دهروا، مهرسو بیکار و تهنیایه، بهدریژایی پاش نیوهروژی نهو روژه له بانیژهی مالهکهدا دهوستتی و سهیری هاتوچوی خه لکی گه په که دهکا. عهسر (وام زانی هیشتا هه هه مان روژی دریژی یه که شه مهبه، دایکه ئیستا نیژراوه، دووباره دهچمهوه سه کاره کهم، بهگشتی چ شتی که نه گوزراوه).

نهانی پینهم

دوشه مهبه: دایه ره، بهرپوه بهر، کار، سه عات دوازه و نیو له گه له عه مانوئیل-ی هاوکاریدا وه درده که وی. له مه یخانه ی سیلست نیوه روژه دهکا. وه کو هه میشه خه و تنی پاش نیوه روژیان، جگه ره کیشان، تراموای، دووباره دایه ره. عهسر، گه رانه وه بو که ناری دریا. مه رسو له سه ر قالد رمه کان تووشی سالامانوی پیری دراوستی دهبن. نه م پیره مپرده سه گیتی پیه به بهر دهوام له گه لیتی و نازاری دهدا. نه و جا تووشی ریژن-ی هاوستی دهبن. نه م هاوستیه ی خولکی دهکا که پیکشفه نان و په نیری بخون، دهستی نه م دراوستیه ی له سوو که شه ریکدا زامدار بووه و به سارغی پینچاویه تی. ریژن داوا له مه رسو دهکا که ببی به دهوستی و رازی دلای خو ی بو هه لده ریژن: نهو پیاوه ی نه م دراوستیه ی مه رسو له گه لای به شه ر هاتووه، برای ژنیکه که ریژن- دراوستیه ی مه رسو- خه رچی ده کیشی. تازه بو ی ده رکه و تووه که نه م ژنه خیانه تی لی دهکا. ژنه که ی دارکاری کردووه، به لام هیشتا دلای دانه سه کنیوه و پیتی وایه نه م تو له یه بهس نیبه. دهیوه ی نامه یه که بو ژنه که بنیری و گازی بکا بو ئیره و هه قاره ت و سووکایه تی پی بکا.

مه رسو، نه م نامه یه بو هاوستیه ی خو ی دهنوستی: (ریژن پی دهلی که هه نوو که تو دوستی گیانی به گیانی و دل سوژی منی).

نهانی چواره م

ههفته ده بووری، شه مبه له گه ل ماریدا ده چیتته که ناری دریا.

هه تاو، ناوی شیرتین، تامی سویر و ته ری لیوانی ماری. دووبه دوو ده گه رینه وه بو ماله که ی مه رسو: (په نجه ره که م کرد بووه وه، و ههستی داچورانی شهوی هاوین به سه ر به دهنی له تریفی مانگا غه رق بوومان، له زه تیکی تایبه تی هه بوو). سه به نیی نهو روژه دهنگه دهنگی کوته ک کاری له ماله که ی ریژن-وه ده ژنه ون. گوئیان لی دهبن که نه م پیاوه له ژنیک دهدا و جنیوی ده داتی. پاسه وانیک ده که ویتنه بهینه وه و کو تایی به م شه ره دینی. پاش رویشتنی ماری، ریژن دیتته دیدهنی مه رسو و لپی ده پاریتته وه که شایه تی بو بدات و لایه نی نهو بگری. مه رسو قاییل دهبن. پاش نیوه رو، پیکشفه له مال وده در ده که ون. مه رسو ده بنی نه م هاوستیه ی خو ی دهوی و ریزی ده گری. ههست دهکا که (فرسه تیکی باشه). وه ختی ده گه رینه وه سالامانو به ته نیا و بی سه گه که ی ده بینن. سالامانو بو بان ده گپرتته وه چون سه گه که ی ره قیبه

چونکه نیگه رانه عه سر دیتته دیدهنی مه رسو: (پاشان شه و باشی لی کردم. ده رگای ژووره که ی داخست، گویم له دهنگی هاتوچوی بووه وه. جیره جیری قه ره ویله که ی بهرز بووه وه. بهو دهنگه کزه دا که له تیغه ی ژووره که یه وه ده هات، زانیم که ده گری. نازانم بو دایکم بیرکه ته وه).

نهانی پینهم

ریژن، مه رسو و ماری ده عودت ده کات که روژی یه کشه مهبی ناینده له کوخی یه کیتیک له دۆسته کانی له نزیکي جه زایر بگوزه رینن. به دریژایی نهو روژه دهسته یه که عه رب تاقیبیان کرد.

برای کونه دۆسته که شی له نیو نهو عه ره بانه دا بوو. بهرپوه بهر که ی مه رسو پینشیا ز ده کات که مه رسو بچی بو پاریس و کاریک بگریته دهست. مه رسو له وه لامدا دهلی بو نهو هه یج جیا وازی به کی نیبه. عه سری نهو روژه ماری لیتی ده پرسیت که ناخو به ته مایه بیخواری؟ مه رسو، له وه لامدا دهلی به لای نهو وه فه رق ناکات. له بهر دلای ماری که دهلی هه ز دهکا شو ی پی بکات، مه رسو قاییل دهبن. شتی له خو اردنگه ی سیلستا دهخون، له دهوری میژیک داده نیشن که ژنیک تری پر جموول و چالاکیش له سه ر هه مان میژ نان ده خوات. مه رسو، له بهر ده رکی مالی خو باندا، تووشی سالامانو دهبن. سالامانو، به مه رسو راده گه یه نی که سه گه که ی به یه کجاری گوم بووه. ماوه یه که پیکشفه باسی سه گ ده کهن. پاشان سالامانو ده رباردی دایکی مه رسو قسه ی له گه ل دهکا دهلی کاتنی که مه رسو دایکی برده ته مه لخانه، خه لکی گه رکه و بان لومه یان کردووه، به لام نهو ده یزانی که دایکی زور خو شی دهوی.

نهانی شه م

یه کشه مهبه، وه ختی ماری، مه رسو له خه وه هه لده ستین، مه رسو ههست به نارچه تی دهکا. خو ناماده ده کهن که له گه ل ریژندا به ری بکه ون. روژی پینشتر مه رسو شایه تی دابوو که نهو ژنه له نه مر و رای ریژندا نه بووه. که ده رده که ون، ریژن له شوسته که ی بهر انبه رانه وه دهسته یه که عه رب ده بنی که سهیری نه مان ده کهن. خه نیمه که ی خو ی له نیویاندا ده ناسیتته وه. به لام تازه مه سه له که پراوه ته وه. سواری پاس دهبن تا بچن بو مالی دۆسته که ی ریژن. نه م دۆسته نیوی ماسون-ه، پیاویکی بالا به رزی میه ره بانه، کیژتکی پاریسی خواستوه. مه رسو و ماری پیکشفه مه له ده کهن و پاشان له سه ر له که راده کشین و خو ده دهنه هه تاو. که له فراقین ده بنه وه هیشتا زوه، هه تاو به شتیوه یه کی نه ستوونی له مه لانه که ده دا، له م کاته دا مه رسو، ریژن و ماسون پیکه وه ده رن تا له که ناری ده ریدا پیا سه بکه ن. له پر و له دووره وه دوو عه رب به دی ده کهن. ریژن که خه نیمه که ی خو ی ده ناسیتته وه دهلی: (خو یه تی) سوو که شه ریک هه لده گیرسی، مه رسو خو ی تیکه ل ناکات. یه کیتیک له عه ره به کان چه قو ده ر دین، ریژن به سووکی بریندار ده بن.

ریژن دهوری سه عات یه ک و نیو ده گه ریتته وه بو که ناری دریا، مه رسو له گه لی ده چی.

دوو عه ره به که هیشتا هه ره له وین. له نزیکي کانیه کدا راکشاون. ریژن لی ده بری خه نیمه که ی بکوژی، به لام مه رسو پیتی دهلی سه بر بکا تا عه ره به که شتی بلن. مه رسو هه ر بو (احتیاط) ده مانچه که له

دۆسته‌که‌ی ده‌ستینن. دوو عه‌ره‌به‌که به‌هیمنی له‌ویندەر ده‌رۆن. گه‌رماکه له‌ کیشدا نییبه، هیشتا ناگه‌نه‌وه کوخته‌که که مه‌رسۆ هه‌ست ده‌کا مه‌یلی له‌ گه‌رانه‌وه‌یه بۆ که‌ناری ده‌ریا و پیا‌سه‌کردن. روو ده‌کاته کانییه‌که تا که‌می خۆی فینک بکاته‌وه - خه‌نیمه‌که‌ی ریمۆن - ش‌گه‌راوه‌ته‌وه بۆ ئه‌ویندەر - روو داوه‌کانی پاش ئه‌مه له‌ حاله‌تی خه‌ون و بیداریدا به‌سه‌ر مه‌رسۆدا تیده‌په‌رئ - ده‌ست ده‌خاته سه‌ر ده‌مانچه‌که‌ی ریمۆن، بریار ده‌دا گه‌شتی بکا، به‌لام هه‌ست ده‌کا که‌ناره‌که له‌ژێر زه‌ری گه‌رمای هه‌تاودا له‌قه‌فرتی ده‌کا و تاقیبی ئه‌ویش ده‌کا. کابرای عه‌ره‌ب هه‌لده‌کیشیتته چه‌قۆ - مه‌رسۆ، که‌ چاوی پر بووه له‌ ئاره‌قه و چ شوتینی نابینن، ده‌ست له‌ ده‌مانچه‌که توند ده‌کا، په‌نجه به‌په‌له‌پیتکه‌وه ده‌نی. (تالیره‌وه بوو که له‌ نیوان ده‌نگیکی سارد و گوێ که‌رکه‌ردا هه‌موو شتی ده‌ستی پین کرد. ئاره‌قه‌که‌ی نیو چاوانم سړی، تی گه‌یشتم که هه‌وسه‌نگی رۆژم، واتا کپی و بیده‌نگی که‌ناره‌که‌م شله‌قاندبوو، کپی و بیده‌نگیه‌ک که به‌لامه‌وه خۆش بوون: هه‌نگینن چوار گولله‌ی دیم له‌ جه‌سته‌یه‌کی بێ گیاندا خالی کرد، که گولله‌کان رۆ ده‌چوون، چ کاردانه‌وه‌یه‌کی نیشان نه‌ده‌دا. ئه‌م چوار گولله‌یه، وه‌کو چوار لیدانی خیرا بوو، که من له‌ ده‌رکه‌ی به‌دیه‌ختیم ده‌دا).

به‌شی دووهم

فه‌لی یه‌که‌م

ته‌حقیقه‌کانی موحه‌قق سه‌ردانی ئه‌وقات، ئه‌و پرسیاره‌ ته‌وس ئامیزانه‌ی که له‌ مه‌رسۆی ده‌پرسن له‌مه‌ر دایکی و هه‌ستی ده‌رباره‌ی دایکی. مه‌رسۆ به‌پێچه‌وانه‌وه له‌ بری ئه‌وه‌ی قسان بکات. که قسه‌کردن له‌و کاتانه‌دا پێبوسته - قسان نا‌کا. ته‌حقیقی له‌ نوێی موحه‌قق. مه‌رسۆ چ ژێوان بوونه‌وه‌یه‌ک ده‌رناپرئ. موحه‌قیق باسی خوا و مه‌سیح دینیتته گۆرئ. پاشماوه‌ی ته‌حقیقات که پازده هه‌یفان ده‌خایه‌نی.

فه‌لی دووهم

ژیانی مه‌رسۆ له‌ زیندانداندا - سه‌ردانی ماری - مه‌رسۆ به‌ره‌به‌ره له‌گه‌ل زیندان و ژبانی ناو زینداندان رادئ و (زۆر هه‌ست به‌ناره‌حه‌تی) نا‌کا - کاروبیشه‌ی له‌ زیندانا: یادگارخانه‌ی، خه‌وتن، و خوتنده‌وه‌ی پارچه رۆژنامه‌یه‌کی کۆن که به‌ریکه‌وت ده‌ستی که‌وتوه.

فه‌لی سێهه‌م

وه‌زی هاوین هاتوه - ده‌ست پینکردنی دادگا - مه‌رسۆ که له‌ قه‌فه‌زی تاوانباریدا دانیشتوه، به‌تاماده‌بووانی دادگایییه‌که ئاشنا ده‌بی: ئه‌ندامانی دادگا، رۆژنامه‌نووسان، قازییه‌کان، شایه‌ته‌کان، سه‌رۆکی دادگا روو ده‌کاته مه‌رسۆ و ده‌رباره‌ی دایکی، ده‌رباره‌ی کوشتنی کابرای عه‌ره‌ب پرسیا‌ی لئ ده‌کا - ئه‌وجا شایه‌ته‌کان ریز ده‌گرن: به‌رپه‌یه‌ری ته‌مه‌لخانه‌که، ده‌رگاوان، پیرزی‌پیر. ئه‌ندامانی دادگا بۆیان ده‌رده‌که‌وئ که خه‌لکی، مه‌رسۆیان نه‌دیتوه له‌ کاتی ناشتنی ته‌رمه‌که‌ی دایکیدا بگری، نه‌ی ویسته‌ بۆ دواجار روخساری دایکی بدینن، جگه‌ره‌ی کیشاوه‌ قاوه و شیرینی خواردۆته‌وه. سیلست گوتی

به‌رپای ئه‌و مه‌رسۆ (مسییه‌تیکی) لئ قه‌وماوه و له‌مه‌ زیاتر نه‌یتوانی چیدی بلن. ماری که گوشاری سه‌رۆکی دادگای له‌سه‌ربوو، ئیعترافی کرد که (پێوه‌ندی نامه‌شرووعی) ئه‌و له‌گه‌ل مه‌رسۆدا له‌ رۆژی پاش ناشتنی ته‌رمی دایکیدا ده‌ستی پین کردوه و له‌ هه‌مان شه‌وی به‌کتر دیتنیاندا پیتکه‌وه چون بۆ فلیمیک که (فیرناندل) ده‌وری تیدا ده‌بینن. شایه‌تی و گه‌واهی ماسون و سالامانۆ گوتیان پین نه‌دا و به‌هه‌ند وه‌رنه‌گیران. به‌لام سه‌رۆکی دادگا به‌ئاماده‌بووانی دادگای راده‌گه‌یه‌نی که ریمۆن بابایه‌کی (قورمساغ) ه و ئه‌و نامه‌یه‌ی که سه‌رچاوه‌ی ئه‌م کاره‌ساته‌یه به‌ده‌ستی مه‌رسۆ هاتۆته نووسین، مه‌رسۆ، ته‌نیا له‌به‌ر خاتری ریمۆن ئه‌و شایه‌تییه نه‌هه‌قه‌ی داوه:

چ گومانیک له‌ ده‌ست تیکه‌لکردنی ئه‌م دووانه نییبه و تاوانی مه‌رسۆ بێگومان تاوانیکی کریت و دزیوه. ئه‌وقاته‌که‌ی مه‌رسۆ ئیعتراز ده‌کا: (به‌رموون تاوانه‌که‌ی چیه‌ی؟ ناشتنی دایکی یا قه‌تله‌؟)

سه‌رۆکی دادگای ده‌لن: «من ئه‌م پیاوه به‌وه تاوانبار ده‌که‌م که به‌هه‌مان دلره‌قی تاوانباریک، ته‌رمی دایکی ناشتوه.»

فه‌لی چواره‌م

مه‌رسۆ به‌جۆرئ له‌ دادگا که‌دا به‌شداری ده‌کات وه‌کو ئه‌وه‌ی پێوه‌ندی به‌وه‌وه نه‌بی. ده‌رباره‌ی ئه‌و قسه ده‌که‌ن، به‌لام هه‌رگیز رای خۆی نا‌پرسن. به‌باوه‌ری سه‌رۆکی دادگا، مه‌رسۆ، به‌سووربوونی پێشوه‌خته‌وه تاوانه‌که‌ی ئه‌نجام داوه. سه‌رۆکی دادگا سه‌رله‌نوئ ده‌که‌وینته گه‌یترانه‌وه‌ی روو داو و سه‌ربورده‌کان و له‌ رینگه‌ی ئه‌م سه‌رله‌نوئ باسکردنه‌وه‌وه ئه‌وه ده‌سه‌لمینن که تاوانبار کابرایه‌کی بێ سۆز و به‌زه‌بیه‌یه - ئه‌ندامانی دادگا رووبه‌رووی که‌سیکن که به‌بکۆژی دایکی خۆی حسیب ده‌کرئ.

کابرایه‌کی دلره‌قی هه‌یچو‌پو‌چی ئه‌وتۆیه که (چ پێوه‌ندییه‌کی به‌کۆمه‌له‌وه نییبه). چونکه له‌ (بنه‌ره‌تی ترین بنه‌ماکانی کۆمه‌ل) غافل و بێ ئاگایه. سه‌رۆکی دادگا داوای ئیعدامکردنی تاوانبار ده‌کا - ئه‌وقاته‌که‌ی مه‌رسۆ باسی ئه‌وه ده‌کا که سه‌ری کراوه‌ته سه‌ر و هاروژاندووایه و ده‌که‌وینته پیداهه‌لگوتنی خۆش په‌وشتی ئه‌و. به‌لام مه‌رسۆ گوئ به‌و قسانه‌ی ئه‌و نادات، قۆناغه‌کانی ژبانی دینه‌وه بییری - له کاتیکه‌ خه‌لکی ده‌وری ئه‌وقاته‌که‌ی ئه‌ویان داوه و ئافه‌رینی ده‌که‌ن، مه‌رسۆ هه‌ست به‌پین تاقه‌تی و ماندوویتی ده‌کا - چاوه‌روانی زۆر، هه‌را و هه‌نگامه، کپ بوونی له‌ نوێی هۆلی دادگا، ئه‌نجام سه‌رۆکی دادگا رای ده‌گه‌یه‌نی که (له‌ مه‌یدانیکه‌ گشتیدا، له‌لایه‌ن مه‌یلله‌تی فه‌ره‌نساوه، له‌ ملی ده‌درئ).

فه‌لی پینجه‌م

مه‌رسۆ، نایه‌وئ قازی بدینن - بیر له‌ (ده‌زگایه‌کی بێ به‌زه‌بی) ده‌کاته‌وه که ئه‌و به‌ره‌و مه‌رگ ده‌با، بیر له‌ هه‌لاتن و رزگاریبون ده‌کاته‌وه - چ شتیک له‌ ئیعدام گرنکتر نییبه. بیر له‌و مل په‌رینه‌ ده‌کاته‌وه که چۆن له‌ به‌ره‌به‌یانیکدا ده‌یه‌نه به‌رده‌می. هه‌روه‌ها بیر له‌ به‌خشین ده‌کاته‌وه - وه‌ختی قازی وه‌ژووری زیندان ده‌که‌وئ، مه‌رسۆ بیر له‌وه ده‌کاته‌وه که ماری چیدی نامه‌ی بۆ ناووسیت - قسه‌ گه‌یه‌ی ئامیز و ئومید به‌خشه‌کانی قازی، مه‌رسۆ ده‌هری ده‌کا: (هه‌یج به‌قینیا‌تیکه ئه‌و داوه موویه‌کی قزی ژنیکی نه‌ده‌هینا.)

پر ددهاته قازی، بهرۆکی دهگری، بهر دهمریژی جنیوانی ددها. پاش رۆیشتنی ئهو، مه‌رسۆ دیسان هیئور ده‌بیته‌وه:

(له به‌رانبه‌ر ئهم شه‌وه پر له نیشه‌نه و ئه‌ستیره‌یه‌دا بۆ یه‌که‌م جار و بێ چه‌ندوچوون پیتشوازیم له جیهان کرد. کاتی که دیتم جیهان به‌م راده‌یه له من ده‌چێ و سه‌ره‌نجام به‌م شتیوه برابانه‌یه په‌فتار ده‌کات، هه‌ستم کرد که به‌خته‌وه‌ر بووم و هیشتاش هه‌ر به‌خته‌وه‌رم.)

بۆ ئه‌وه‌ی هه‌موو شتی بگاته لوتکه، بۆ ئه‌وه‌ی که‌متر هه‌ست به‌ته‌نیایی بکه‌م، ته‌نیا ئه‌وه‌نده مابوو که خۆزیا بخوازم له رۆژی ئیعدام کردنه‌که‌مدا خه‌لکیکی زۆر گر‌دینه‌وه و به‌هاواری که‌رب و کینه نامیتز پیتشوازیم بکه‌ن.

فۆرم و لیکدانه‌وه‌ی نامۆ

جوارچیوه‌ی چیرۆکه‌که

تیتکرای رووداوه‌کانی ئهم چیرۆکه له جهازایردا رووده‌ده‌ن ئهو گه‌رپه‌که‌ی که مه‌رسۆی لیبیه ناوی بلکوره - کامۆ به‌خۆشی له سالی ۱۹۱۴وه و له‌گه‌ڵ دایکیا له‌م گه‌رپه‌که ژباوه، له خانووی ژماره ۹۳ی کووچه‌ی لیوندا گه‌وره بووه ئهم کۆلانه ئیستا ناوی بلويزداده سالامانۆ-ی پیریش به‌هه‌مان کۆلاند سه‌گه‌که‌ی بۆ گه‌ران ده‌بات، یان هه‌ندێ جاریش ده‌بیات بۆ مه‌یدانی عه‌مه‌لیاتی سوپایی، واتا بۆ هه‌مان ئهو شوپنه‌ی که کامۆ له لاویدا فوتیۆلێتی تیدا ده‌کرد. هه‌ر هه‌موو ورده شته‌کانی تری که پیتوه‌ندی به‌جهازایره‌وه هه‌یه ده‌قاوده‌ق له‌گه‌ڵ واقیعدا جووته: ئهو زیندانه‌ی که له به‌رزاییه‌کانی شاردای بوو، باخه چکۆله‌که‌ی نزیکي کۆشکی دادگا، ئهو سه‌یرانگایه‌ی که کهوتۆته ئهو سه‌ری کۆلانی لیون-ه‌وه و ئهو تراموایه‌ی یاریکه‌ران و ته‌ماشاکه‌رانی بۆ ئه‌وینده‌ر، ده‌برد... ته‌مه‌ل‌خانه‌ی مارنگۆ که دووریه‌که‌ی له شاره‌وه ده‌قاوده‌ق په‌چاو کراوه.

له‌لایه‌کی دیبه‌وه، وه‌کو پرۆفیسۆر کاستاکس سه‌لماندووبه‌تی ئهو که‌ناره‌ی که کاره‌ساته‌که‌ی لێ رووده‌دا و کامۆ له قه‌راخی جهازایردا دایناوه، په‌نگدانه‌وه‌یه‌کی ده‌قاوده‌قی بیره‌وه‌ریه‌که له‌مه‌ر شاری تروفیل. ئهم شاره چکۆله‌یه سه‌ر به‌پاریژگای ئۆران-ه‌ و کامۆ له یاداشتنامه‌کانی خۆیدا ده‌رباره‌ی ئهم شاره ده‌لێ: (تروفیل ده‌شتیکه پر له گۆلی سیراس و به‌رانبه‌ر به‌ده‌ریاوه.)

په‌ر له فیلالی بچکۆله که هه‌یوان و قالد‌رمه‌ی سه‌پی یا سه‌وزیان هه‌یه. هه‌ندێ له‌م فیلالیانه چوون به‌نیو چه‌ر دارستانی خورمادا و هه‌ندیکیان له‌نیو به‌رده‌لانی رووته‌ندا گیرساونه‌توه و ده‌ریا له خواربانه‌وه که‌می‌ک به‌ها‌ره‌وه هاژه‌یه. به‌لام هه‌تاو، شه‌نبای خۆش، گۆلی سیراس-ی سه‌پی، جوانی ئاسمانی شین، هه‌ر هه‌موویان وینه‌ی هاوین له خه‌یالدا زیندوو ده‌که‌نه‌وه) (له‌گه‌ڵ نامۆدا به‌راوردی بکه).

زه‌هن له چیرۆکه‌که‌دا

به‌شی یه‌که‌می چیرۆکه‌که بریتیه‌یه له هه‌ژده رۆژ: واتا له نیوان رۆژی ئهو (۵) شه‌مه‌یه‌ی که مه‌رسۆ برووسکه‌که و ده‌ره‌گرێ و تا رۆژی ئهو یه‌ک شه‌مه‌یه‌ی که کاره‌ساته‌که ده‌قه‌ومێ- سه‌ره‌تای چیرۆکه‌که له مانگی شه‌شدا ده‌ست پێ ده‌کات (واتا وه‌زی فوتبۆل که له جهازایردا له ۶.۳۰ هیتوه‌تر ناروات، هیتشا ته‌واو نه‌بووه)- بێگومان رۆژی قه‌تله‌که‌ش رۆژیکه له رۆژه‌کانی مانگی /۷.

به‌شی دووه‌م بریتیه‌یه له نزیکه‌ی یه‌ک ساڵ: ته‌حقیق یازده مانگی خایاند. دیاره ده‌بی ماوه‌ی رۆژانی دادگاییه‌که و ئهو رۆژانه‌ی که مه‌رسۆ له پاش دادگاییه‌که له زیندانا گوزه‌راندوونی، بخرتیه سه‌ر یازده مانگه‌که- دادگاییه‌که له مانگی شه‌شدایه.

لیته‌دا دوو خال له ئیستاوه دیار و ئاشکران:

۱- وێرایی ئه‌وه‌ی که چیرۆکه‌که به‌سه‌ر یه‌ک ساڵدا په‌خش و بلاوده‌بیته‌وه، که‌جی زۆریه‌ی هه‌ره‌زۆری چیرۆکه‌که له هاویندا روو ده‌دات و به‌تایبه‌تی له هه‌ردوو هه‌یقی شه‌ش و هه‌وتدا رووده‌دات.

۲- کاتی چیرۆکه‌که ئاسۆیی ده‌روات. واته له نیو چیرۆک و سه‌ربورده‌که‌ی مه‌رسۆدا چ گه‌رانه‌وه‌یه‌ک بۆ رابوردوو به‌دی ناکرێ.

هه‌ر فه‌سله‌ و شان به‌شانی زه‌مه‌ن و کات له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌مانباته پیتشی، ته‌نیا فه‌سلی یه‌که‌م و دووه‌می به‌شی یه‌که‌م نه‌بێ که ده‌که‌وتیه‌ روونکردنه‌وه‌ی رووداوه‌کانی قۆناغیکي تایبه‌تیبه‌وه.

دیدي حیکایه‌تخوان (راوی)

نامۆ، چیرۆکیکه به‌راناوی یه‌که‌م که‌سی تاک نوسراوه: ئه‌مه‌ش مه‌عنای وایه که کامۆ تارا‌ده‌یه‌ک له‌گه‌ڵ مه‌رسۆ-ی قاره‌مانی سه‌ره‌کی چیرۆکه‌که‌دا تیکه‌ل ده‌بێ و ده‌وری حیکایه‌تخوانی (راوی) به‌وه ده‌دا. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یه که، به‌پیتچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی که له سوور و ره‌ش یان له مادام بۆقاریدا دیته پیتشی و حیکایه‌تخوان پاش مه‌رگی قاره‌مانه‌که ده‌مینێ و ده‌توانێ ئهم مه‌رگه بگێریته‌وه، ئیتمه مه‌رگی مه‌رسۆ نابینێ، چونکه مه‌رسۆ ناتوانی واریقات و سه‌ربورده‌ی مه‌رگی خۆی بگێریته‌وه.

به‌لام ئایا ده‌شیت ئه‌وه قبۆل بکری که ئهم چیرۆکه له حوکمی ده‌فته‌ری بیره‌وه‌ریدا بێ و مه‌رسۆ رۆژانه شتی ده‌رباره‌ی ژبانی خۆی تیدا شه‌رح و تۆمارکردبێ؟ یان ئه‌وه‌یه که پاش حوکمه‌که‌ی، رووداوی کاره‌ساته‌که، له نووکه‌وه، واتا له مردنی دایکیه‌وه که له دادگاییه‌که‌دا خرایه‌روو، ده‌ست پیتده‌کا و تۆماری ده‌کات؟

گریمانه‌ی ده‌فته‌ری بیره‌وه‌ری

ئهم گریمانه‌یه خۆ تیکه‌ل‌کردنی ئاشکرای چیرۆکنووس ده‌خوازی. له‌م حاله‌ته‌دا چیرۆکنووس لێ ده‌پێر که ده‌فته‌ری بیره‌وه‌ریه‌که‌ی (یاداشتنامه) له کویه ده‌ست پێ بکات- ئهم پرپاره پتر له‌گه‌ڵ رووداوه‌کانی پاشتردا ده‌گونجی، بێگومان که‌سیکی وه‌کو مه‌رسۆ ناتوانی پیتشبینی رووداوه‌کانی پاشتر (ئاینده)

بکات. به‌لام و پیرای نه‌وی که زور دورره پیاویکی وه‌کو مرسو یاداشتنامه بۆ خۆی ته‌رتیب بکات، نه‌وجاش دیار بکردنی ساتی به‌ر له‌کاره‌سات و تۆمارکردنی له‌یاداشتنامه‌دا کارپکی یه‌کجار نه‌ستم و زه‌حمه‌ته- بۆ وینه‌ کاتجی که برووسکه‌که‌ی بی‌ده‌گات، وا دیتته به‌رچاو که یه‌کسه‌ر ده‌ست به‌نوسینه‌وه‌ی بیروهریبه‌کانی بکات- چونکه‌ نه‌و رووداوانه‌ی که یه‌کسه‌ر پاش گه‌یشتنی برووسکه‌که‌ رووده‌دن، به‌فه‌رمانی رانه‌بور دوو (داهاتوو) به‌یان ده‌کرتین: (سه‌عات دوو سواری پاس ده‌بم و پاش نیوه‌رۆیه‌کی دره‌نگ ده‌گم). به‌لام کاتجی که پاش چند سه‌عاتیک ده‌گاته‌ جی و شه‌و به‌دیار جه‌نازه‌که‌ی دایکیه‌وه‌ ده‌باته‌ سه‌ر زه‌مانی حالی رووداوه‌که‌ به‌ناشکرا له‌ زه‌مانی حالی حیکایه‌تخوان جیاده‌بیتته‌وه‌ (من ته‌نانه‌ت هه‌ستم ده‌کرد که نه‌م مردوو له‌ نیو مردوو‌کانی دیدا، له‌ روانگی نه‌وانه‌وه‌ چ مه‌عنایه‌کی نه‌بوو. به‌لام ئیستا وا تی ده‌گم که هه‌سته‌که‌ی من هه‌له‌ نامیر بووه‌).

به‌زۆری، به‌لای که‌مه‌وه‌ له‌ به‌شی یه‌که‌مدا وا دیتته به‌رچاو که هه‌ر فه‌سلتیک بۆ خۆی کۆمه‌له‌ رووداویکه‌ و مرسو له‌ کۆتایی رۆژدا (فه‌سلتی ۶.۵.۳.۲) یان له‌ کۆتایی هه‌فته‌دا وه‌بیریان دیتته‌وه‌.

هه‌لبه‌ته‌ نه‌م مه‌ودایه‌ راسته‌وخۆ و به‌ده‌ر له‌ ئالۆزی نیبه‌: بۆ نه‌ونه‌ له‌ فه‌سلتی چواره‌مدا وه‌ختی مرسو باسی رۆژی پیشوو ده‌کات ده‌لتی: (ئه‌مرۆ به‌یانی) و نه‌مه‌ وا ده‌نوینتی وه‌ک بلتی رۆژ هیتشتا لای نه‌و ته‌واو نه‌بووی- به‌لام له‌ کۆتایی هه‌مان فه‌سلدا ده‌لتی (سه‌به‌ینی نه‌و رۆژه) نه‌مه‌ له‌ کاتیکا که خوتنه‌ر چاره‌پتی وشه‌ی (سه‌بی) بوو.

به‌م جۆره‌، به‌شپۆه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆ و هه‌ست بی‌ نه‌کراو ده‌ریاره‌ی زه‌مانی حالی رووداوه‌که‌، بۆ پاش گه‌راوه‌ته‌وه‌.

له‌ به‌شی دووه‌مدا، چوار فه‌سلتی یه‌که‌م بریتیه‌ له‌ باب‌ه‌ته‌کانی یازده‌ مانگی ته‌حقیق و مه‌حه‌مه‌ پیاو ناتوانی نه‌وه‌ بلتی که وه‌ختی مرسو رووداوه‌کانی ته‌حقیق و ژبانی خۆی له‌ زینداندای پاس ده‌کات (فه‌سلتی ۱ و ۲) ئایا مه‌حه‌مه‌که‌ی ته‌واو بووه‌ یان وا خه‌یال بکری که نه‌وه‌ی حیکایه‌تخوان ده‌بگه‌یتریتته‌وه‌ وه‌ستانتیکه‌ له‌ نیوان هه‌ردوو فه‌سلتی ۲ و ۳دا. هه‌لبه‌ته‌ گه‌یترانه‌وه‌ی (رۆژه‌رۆژی) به‌شی یه‌که‌م، سراوه‌ته‌وه‌. چونکه‌ مرسو سه‌بارته‌ به‌رووداوه‌کان هینده‌ دورره‌ په‌رتیزی کردوو که هه‌ردوو فه‌سلتی ۱ و ۲ نه‌ک وه‌لامدانه‌وه‌ی زه‌مانیکی به‌دوو یه‌کتردا هاتوو نیبه‌، به‌لکو وه‌لامدانه‌وه‌ی هه‌ندێ کاروباره‌ که له‌ قۆناغیکی ته‌واو روویان داوه‌. که‌چی له‌ فه‌سلتی پینجدا وا دیتته به‌رچاو که گه‌یترانه‌وه‌که‌ له‌گه‌ل نه‌و رووداو و هه‌ستانه‌دا که مرسو ده‌ریان ده‌پری له‌ رووی زه‌مانه‌وه‌ هه‌مدیس یه‌کیان گرتوته‌وه‌ و جۆره‌ هاوزه‌مانیه‌کی ته‌واو په‌یدا بووه‌ته‌وه‌، چونکه‌ نه‌و به‌کاتی ئیستا قسان ده‌کات: (چ قسه‌یه‌که‌م نیبه‌ که به‌وی بلتیم) یان له‌ جیه‌کی دیدا ده‌لتی: (خۆم له‌ پیشواز بکردنی قازی دوورگرت). وه‌ک بلتی نه‌زانی که قازی و پیرای نه‌مه‌ش، دواپی بۆ زیندانه‌که‌ی نه‌و دی.

نه‌و گه‌یمانه‌ی که گواهی، رۆمانه‌که‌ (پاش رووداوه‌کان) نووسراوه‌

نه‌گه‌ر، به‌پیتجه‌وانه‌وه‌ وا فه‌رز بکه‌ین که مرسو نه‌م چیرۆکه‌ی پاش حوکی داگا و له‌ زیندانا

نوسینه‌وه‌، نه‌وا له‌و رووه‌وه‌ به‌سووده‌ که ئاسۆ و مه‌ودایه‌کی یه‌کگرتوو ته‌ به‌چیرۆکه‌که‌ ده‌به‌خشیت. له‌و حاله‌ته‌دا، ده‌بی نه‌وه‌مان لا قه‌بوول بی‌ که مرسو دووباره‌ بیری له‌ رابوردووی خۆی کردۆته‌وه‌ و به‌جۆری ریکی خستوو نه‌ته‌وه‌ که هه‌ر یه‌کتیک له‌و رۆژه‌ گرینگانه‌ی بوونه‌ته‌ مایه‌ی کاره‌ساته‌که‌ یان پاش کاره‌ساته‌که‌ هاتوو نه‌ته‌ پیتشی سه‌ره‌له‌نوێ دروست کراوه‌ته‌وه‌ و هینترانه‌ته‌وه‌ گۆری. نه‌م دروست کردنه‌وه‌یه‌ش به‌شپۆه‌یه‌که‌ له‌ تۆ وایه‌ هه‌ر یه‌کتیک له‌م رۆژانه‌ ئیستا کیتیه‌ و له‌گه‌ل نه‌و دا هاوزه‌مانه‌، نه‌و سووکه‌ لادانانه‌ی که ئاماژه‌مان بۆ کردن بۆ نه‌ونه‌ له‌ بری [سه‌به‌ینی]، [سه‌به‌ینی نه‌و رۆژه] به‌ئاسانی له‌گه‌ل (نه‌و مه‌ودا دووفاقه‌ییبه‌ی) که مرسو تی که‌وتوو، روون ده‌بیتته‌وه‌ (ئیتستای واقیعی- رابوردووی خه‌یالی). بۆیه‌ نه‌و سووکه‌ لادانه‌ی نیومان برد له‌ هاوژینی رابوردووی ته‌واو و ئیتستای وه‌سفی له‌ ناواخی یه‌ک چیرۆکدا، دژوارتر نیبه‌. چونکه‌ باشترین نووسه‌رمان زۆرجار سوود له‌م هاوژینیبه‌ (پتکه‌وه‌ ژبان) ده‌بین. به‌م پیتیه‌ بوونی هه‌ندێ زاراوه‌ له‌ به‌شی یه‌که‌مدا که له‌ به‌شی دووه‌مدا روون ده‌بنه‌وه‌ دینه‌ تیکه‌یشتن. بۆچی مرسو وا تیده‌گا نه‌و پیرانه‌ی که به‌دیار جه‌نازه‌که‌ی دایکیه‌وه‌ن، ته‌نیا بۆ موحاکمه‌ی نه‌و هاتوو؟ چونکه‌ له‌و ساته‌دا که نه‌و قسه‌ ده‌کات، کۆمه‌ل هه‌ستی تاوانیکی لا دروست کردوو. مرسو به‌ر له‌وه‌ی دادگایی بکری له‌م هه‌سته‌ بی‌ خه‌به‌ر بووه‌. نه‌گه‌نا چۆن وا زه‌ن ده‌کات که نه‌و چوار گولله‌یه‌ی به‌که‌له‌شی بی‌ گیانی کابرای عه‌ره‌به‌وه‌ی نا، وه‌کو چوار لیدان بووه‌ که نه‌و له‌ ده‌رگای به‌ده‌ختی داوه‌.

له‌گه‌ل نه‌مه‌شدا، به‌لگه‌کانی ئیمه‌، بنجیر نایه‌نه‌ به‌رچاو.

(که‌شف بوون و شایه‌ته‌کانی) مرسو، وه‌کو پاشتر بۆمان ده‌رده‌که‌وی له‌وه‌یه‌ پاکانه‌ی سایکۆلۆژی خۆی هه‌بی، به‌لام قاییل بوون به‌م خاله‌ که سه‌ره‌له‌به‌ری چیرۆکه‌که‌ به‌ده‌ستی مرسو زیندانی له‌ نوێ نووسراوه‌ته‌وه‌، وه‌کو رچاو نه‌کردنی جیاوازیبه‌کی یه‌کجار گه‌وره‌یه‌ که له‌ رووی شتیوازه‌وه‌، سه‌ره‌تای چیرۆکه‌که‌ له‌ کۆتایی چیرۆکه‌که‌ داده‌پری. «نه‌م جیاوازی (شتیوازه‌ هاوتای جۆره‌ به‌دگۆرانیکه‌ (مسخ) یا به‌هه‌ر حال هاوتای جۆره‌ ناگاییبه‌کی نوویی مرسو»ه‌. مه‌گه‌ر وا فه‌رز بکه‌ین که مرسو هینده‌ وه‌ستایه‌ که شتیوازی چیرۆکه‌که‌ی خۆی له‌گه‌ل هه‌ر حاله‌تیکه‌ی خۆیدا و له‌هه‌ر قۆناغیکی چیرۆکه‌که‌دا سازاندوو، به‌لام ئیمه‌ نایه‌ین فه‌رزی وه‌ها بکه‌ین.

ئیمه‌ پیمان وا نیبه‌ که بشیت باسی ده‌فته‌ری بیره‌وه‌ری یا ته‌نانه‌ت مه‌نه‌لۆگ بکری. کامۆ گوفتاری قاره‌مانه‌که‌ی (نالیتته‌وه‌ و کاویژ ناکاته‌وه‌): نه‌و چیرۆکیکه‌ ده‌نوسیت که سه‌ربردووی مرسو به‌شی هه‌ره‌ زۆری پتیک دینتی. زاراوه‌ی (بی‌ لایه‌نانه‌)ی مرسو له‌ چیرۆکه‌که‌دا جۆره‌ هه‌ولیکه‌ له‌ بواری مه‌یدانی شتیوازا. و نه‌و شته‌ی که له‌ ده‌فته‌ری بیره‌وه‌ریدا له‌ خانه‌ی ساده‌ نووسیدا حسیب ده‌کری له‌ به‌ره‌میکی خه‌ملیویدا، به‌جۆره‌ ده‌وله‌مه‌ندیبه‌کی ناوه‌رۆک و مه‌ودا و ئاسۆی چیرۆک دیتته‌ هه‌ژماردن.

نایا مرسو یه‌ک (هه‌خشیته‌)؟

پتیه‌ندی کامۆ و مرسو پتیه‌ندیبه‌کی دوو لایه‌نه‌یه‌. گه‌یترانه‌وه‌ی چیرۆکه‌که‌ به‌راناوی یه‌که‌م که‌سی تاک

ئەو قەناعەتەمان لا دروست دەکات کە نووسەر و قارەمانەکی بەتەواوی یەکن، بەلام ئەم گیتیرانەودیه خۆی لە خۆیدا ھۆیەکە کە ھزر و بیبری مەرسوومان بۆ ڤوون دەکاتەوہ. چونکە بەم ھۆیە ئەو مەودایەکی کە خراوەتە بەینی چیرۆکنووس و قارەمانەکیەوہ دەسپێتەوہ و ئەوسا ڤوون کردنەوہ و داوہری ئەخلاقى ئاسانتر دەبێ. سارتەر، لە لیکۆلینەوہکەى خۆیدا دەربارەى نامۆ، بایەخى بەم لایەنەى ڤۆلئى مەرسو داوہ و لەم بارەییەوہ دەلێ: (کامۆ دیواریکى شووشەیی لە نێوان کاراکتەرەکەى و خۆینەردا ڤۆ دەنێ. لە کاتیگدا هیچ کەسێک لە خەلکانى نێو جامخانە بێ کەلکتر نییە. وا دێتە بەرچاو کە جامخانەکە ھەموو شتیگ تى دەپەرتی تەنیا یەک شت نەبێ کە دەپوہستیی ئەویش مەعناى ھەلسوکەوتى زەلامەکە یە. جا بازانین ئەم شووشەییە چییە: ئەویش ھزر و زەینی (دھن) نامۆیە - لە راستیدا ئەمەش جۆرە شەفافییەتیگە: ھەرچییەک کە زەینی نامۆ دەبیینی ئیمەش دەى بینن. بەلام ئەم زەینەیان بەشپوہیەک دروست کردوہ کە بۆ شتەکان شەفاف و روونە، بەلام بۆ مەعناکان لیل و تەلخە. ئەم دەقە پیشبیبییەکی جوانە، بەتایبەتی لەم ڤوہوہ کە چارەنووسی دواى (قارەمان) لە (چیرۆکی نوێ) دا نیشان دەدا. جگە لەوہی پیشبیبییە، تارادەیک و ھەبیرھاتنەوہش؛ چونکە قارەمان لە چیرۆکەکانى جویس یان فاکنر و ھەا بوون: ئەو زەینە (دھن) سادەبەى کە دیوار ئاسا کەوتۆتە نێوان نووسەر و جیھانەوہ و ھەر لەویشدا (زەین) کەس و شتەکان دەبینرێن - بەروالەتیش چ خولقینەرتیکی بەتوانا لە گۆریدا نییە کە دەست بخاتە کاروبارى سازاندنى ئەم کەس و شتانەوہ. بەلام پین ناچۆ نامۆ گەیبیبیتە ئەم رادەییە:

مەرسو ھەم زەینیکە کە لەوہوہ قارەمانانى دى دەبینن و ھەم قارەمانە.

لەگەل ھەموو ئەمانەشدا، ئالن روب گریبە کە ھز دەکا پیشرەوانیک بۆ چیرۆکی نوێ پیکەوہ بنی و پەیدا بکات، بەھەمان ڤتی سارتەردا ھەنگاو دەنێ: لە کتیبی: بەھیواى چیرۆکی نویدا، ھیرش دەکاتە سەر ڤەخنەى تەقلیدی، چونکە ڤەخنەگرانی تەقلیدی دەلێن (ھەر قارەمانیک دەبێ ناویکی تاییەتی ھەبێ، خۆ ئەگەر بکری، دوو ناوی ھەبێ: ناو و شوۆرت، دەبێ دایک و باوکی ھەبووی و جۆرە کاربگەریبەکی ئەوانی پوہ دیار بێ. دەبێ کاریکى ھەبووی -خۆ ئەگەر مال و منالی ھەبێ باشترە- خۆلا سە دەبێ کەسایەتیبەکی تاییەتی ھەبێ و سیمایەکی ھەبێ کە ڤەنگدانەوہی ئەم کەسایەتیبە بێ. دەبێ خواوہنى رابوردوویەک بێ کە کارى کردبیتە سەر ئەم خوو یان ئەو خووی؛ و اتا خوو و ھەلس و کەوتەکانى ڤەنگدانەوہی ئەو رابوردووی بن. کەسایەتی ئەو بزوینەرى ڤەفتارى کردوہەکانى ئەوہ و لە ھەر ڤووداویگدا بەجۆرتیکی تاییەتی ڤەگەرى دەخات.

کەسایەتی ئەو دەرڤەتی خۆینەر دەدا کە ھەلى بسەنگینى، خۆشى بوى یان ڤقى لینی ھەستى- لە سایەى ئەم کەسایەتیبەدا، قارەمان ڤۆژئى لە ڤۆژان ناوی دەگوازیتەوہ بۆ بەشەرتیک، وەک بلینی ئەم بەشەرە لە چاوەروانى ئاھەنگى ئەم ناو نانەدا دەققەژمیری دەکرد. چونکە قارەمان ھەم دەبێ دەگمەن بێ و ھەم بتوانى بەپەیزی گوفتاردا سەربکەوئ. دەبێ ھیندە تاییەتەندیتی ھەبێ کە ھیچ کەسێک نەتوانى جیتی بگرتەوہ و ئەوہندە گشتیتی تیدا بێ کە وەکو ھەمووانى لى بێ.

روب گریبە پاشان چۆتە سەر باسى نامۆ و گەیبیوہتە ئەو ئەنجامەى کە: (ھیچ بەرھەمیکی گەورەى

ھاوچەرخی لەم ڤوہوہ لەگەل پوہرەکانى ڤەخنەدا دەرنابات و جوت نییە و ناسازئ).

بەراستى مەرسو ئەو ھەلومەرجانەى سەرەوہى بەتەواوتى تیدا نییە: چشتیک لەمەر ناوی ئەو نازانین و چ سەرودت و سامانیکى نییە، بەلام ناوی شوۆرتى ھەییە، دایکی ھەییە، کاریک، و کەسایەتیبەکی ھەییە (ئەگەر چی غەریبە)، تاییەتەندى بەدەنى ھەییە (بەلای کەمەوہ لەو ڤوہوہ کە ڤقى لە سبى پستیانە)، رابوردوویەکی ھەییە (خۆیندنى دەست پین کردوہ، بەلام نەیتوانیوہ تەواوی بکات، بەلای کەمەوہ ئامازەیک بۆ ئەو سالانە کراوہ کە لەگەل دایکیدا ژیاوہ). خۆینەران داوہریبان دەربارەى ئەو کردوہ (جاری بەتازە مەسیحى و جاری بەپاشکەوتەى فیکریبان لە قەلەم داوہ)، و چەندین جار دادگاییبەکەیان تازە کردۆتەوہ تا ببیەخشن یان بەدلئیبییبەوہ تاوانبارى بکەن؛ ھەندیکیش بەنۆینەرى سەردەمیکی تەواوی دەزانن، وەکو چۆن گوتیە یان شاتو بریان نۆینەرانى سەردەمى خوڤان بوون. ئیمەش ھیوادارین ئەوہ نیشان بەدین کە چۆن دەتوانرئ لەودا ھەم تاکیک و ھەم ڤەمزیک ببینرئ.

ئەمە چ جەزەبەیک لە کامۆ نادات.

روانینى ڤوب-گریبە دەربارەى جەبریەتى کەسایەتى قارەمانانى تەقلیدی قەناعەت بەخستەرە. ھیچ شوینەواریکى ئەم جەبریەتە لە کەسایەتی مەرسو دا نابینرئ. راستییەکەى ئەوہیە کە ڤەفتارى مەرسو، خۆینەرانى راھاتو بەقارەمانانى وەک قارەمانەکانى بەلزاک نارەحەت دەکات گەرچی دایکی ھەییە یان ھەبوہ. بەلام ھەلسوکەوتیکى و ھەای لەگەل ئەم دایکەدا نییە کە دەرروناسى یا زانستى ئەخلاق بتوانى بەئاسانى تۆمار و دەستنیشانى بکات. ھەرچەندە ئەو کابرایەکی تاوانبارە، بەلام ناکرئ ھەروا بەئاسانى و بى لى پینچانەوہ بخرتیە ڤیزی پساوکۆژانى ناو چیرۆکە ئەدەبیبەکانەوہ. کەواتە، نامۆ نەک لە بارى ھاوہشى لە روانینى ڤوالەتیدا، بەلکو لە بارى ڤەخنەگرتن لە چەمکی کەسایەتیبەوہ، وەکو چۆن بەدلى ھومانیسیم-ى کۆن بوو، سەرنجى ڤوب-گریبە و لایەنگرانى چیرۆکی نویشى راکیشابوو.

لە بەشى (ھونەرى کامۆ) دا دەبینن کە ئەم لیکچوونە قوولە دەبیتە ھۆى کۆمەلە لیکچوونیک لە ئاستى دەرڤیندا.

وینەى کابرایەکی جەزایری

ھەموو شتیگ دەربارەى مەرسو گوتراوہ، بەلام بەباوہرى من بەئەندازەى پتیبست ئەوہ نیشان نەدراوہ کە ئەو بەر لە ھەموو شتیگ بابایەکی جەزایریبە. بیگومان لەم ڤوہوہ لە کامۆ دەچى.

بەلام تا چ رادەیک؟ مەرسو لە ھەمان گەرەکی ھەژارنشیندا دەژى کە کامۆ تیبیدا دەژیا. ئەویش لەگەل پیرە دایکەکیدا لە ھەمان گەرەک ژیاوہ. (ھەلبەتە دایکی کامۆ پاش مەرگی کورەکەى مرد).

ئەویش ناچار بوو دەست لە خۆیندن ھەلگرئ و بەنیوہچلئ بەجیتی بیلئ (کامۆ، بەھۆى نەخۆشیبەوہ خەریک بوو دەستبەردارى خۆیندەکەى بى و سەرەنجامیش نەیتوانى ئەو خۆیندە تەواو بکات کە خۆى دەبویست). لیکچوونى ئەم دووانە ھەندئ گومان بزوینە. بەلای کەمەوہ مەرسو لە کەسێک دەچى کە زۆر نزیک بوو کامۆ ئەو کەسە بێ: کەسێکی نەخۆیندەوار، بى وەفا دەرھەق بەدایکی، و ھەندئ جار

تاوانبار، نه‌گهر دهره‌فەتتیک بره‌خسایه... قاره‌مانی چیرۆک هه‌میشه کهم یا زۆر شتتیک له خودی نووسەر ده‌گرێته خۆ.

ئایا ده‌شیت بلتێن مهرسو، کامۆیه‌کی (ناکام)ه؟

پروفسۆر کاستاکس به‌پشتیوانی یاداشتنامه‌کانی کامۆ نه‌وه نیشان ده‌دا که کامۆ له سالانی ۱۹۳۷- ۱۹۳۸ دا چەند له بییری نه‌وه‌دا بووه که له په‌ستی (ابتدال) ژیان بخه‌له‌سی. له سالێ ۱۹۳۸ دا ده‌نووسیت: (پیتویسته هه‌موو رۆژتیک، شتتیک له‌م ده‌فته‌رده‌ا بنووسم: ده‌بێ تا دوو سالێ دی به‌ره‌مه‌تیک بنووسم).

هه‌وه‌ل جار بییری له شانۆنامه کرده‌وه، به‌لام کالیگولا تینۆتتی نه‌وه‌ی نه‌شکاند- نه‌وجا رووی کرده چیرۆکنووسین: مهرگی شاد، تینۆتتی نه‌شکاند- نه‌وجا رووی کرده نووسینی کتیبیک (په‌یامیک).

سه‌ره‌نجام که‌لکه‌له‌ی چوونه هند و چینی که‌وته سه‌ر. هه‌له‌به‌ته مهرسو بییری له‌م کارانه نه‌ده‌کرده‌وه ته‌نانه‌ت پێشنیازی سه‌رۆک دایه‌ره‌که‌ی خۆی، که به‌چی بۆ پاریس، ره‌فزرکرد. ئایا ده‌توانین بلتێن مهرسو کاربایه‌کی ده‌سته‌پاچه بووه و نه‌یتوانی نه‌وه کاره بکات که کامۆ کردی و رزگاری بوو (پروانه، کاستاکس، ل ۷۳). من قه‌ناعه‌تم وایه که ده‌بێ له شویتتیک دی‌دا بۆ حه‌قیقه‌تی چیرۆکه‌که به‌گرێتین.

کاتێ مهرسو خۆتندنی ته‌واو کرد، گه‌بیبه نه‌وه قه‌ناعه‌ته‌ی که (ژیانی مرۆف هه‌رگیز نایه‌ته گزین و هه‌موو جۆره‌کانی ژیان سه‌روینی یه‌ک شتن). هه‌له‌به‌ته بییری و له مێشکی کامۆدا نییه، به‌تایبه‌تی له قۆناغیکدا که ترسی راهاتن و خوو پێوه‌گرتن له نازای نیشتبوو، و له‌وه ده‌ترسا که هه‌فته‌ی چل سه‌عات کارکردن هیچ دهره‌فەتتیک بۆ گه‌شه‌کردنی مرۆف نایه‌لێ و تاقت و حه‌وسه‌له‌ی ده‌بات.

ته‌جره‌به‌یه‌کی بچووک مامۆستا‌یه‌تی، ترسه‌که‌ی زیاتر کرد. نه‌وه ته‌نانه‌ت ناشنایه‌تی له‌گه‌ل خه‌می ژیا‌نی ئیداریشدا په‌یدا کرد. نه‌وه خه‌مه له کارتیکدا یه‌خانگی‌ری بوو که ده‌توانی به‌ژیا‌نی ئیداری کامۆ بشو‌به‌پنرێ. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا، من پێم وایه که ته‌سلیم بوونی مهرسو، نه‌گه‌رچی جیا‌وازه له ترس و نیگه‌رانی کامۆ به‌رانبه‌ر په‌په‌ستی (ابتدال) بایه‌ختیک هه‌یه که له‌گه‌ل دیدی کامۆدا یه‌ک ده‌گرێته‌وه.

وه‌کو گوتمان مهرسو سه‌باره‌ت به‌تاینده‌ی خۆی خه‌مسارد و بێ مو‌بالاته پێشنیازی سه‌رۆک دایه‌ره‌که‌ی که به‌رزکردنه‌وه‌ی په‌له‌ی نه‌وه‌ی تێدایه، ره‌فز ده‌کا (چونکه هه‌موو نه‌وه شتانه بایه‌خی واقیعیان نییه)، به‌لام تۆزێ پێش نه‌وه. کامۆ هۆی قه‌بوول نه‌کردنی نه‌وه به‌رزکردنه‌وه‌یه‌ی له کۆمه‌له‌ گوتاری (شادی) دا روون کردبووه‌وه: (که‌م که‌س له‌وه تێده‌گه‌ن که جۆره ره‌فرتیک هه‌یه، هیچ لایه‌نیک هه‌یه‌وه‌ی له‌گه‌ل پچرانی پێوه‌ندیدا، نییه، له‌م حاله‌ته‌دا وشه‌ی: تاینده، ئاسایش، په‌له‌وپاچه چ مه‌عنا‌یه‌کیان هه‌یه؟ من بۆیه ده‌ست به‌رووی هه‌موو تاینده‌کانه‌وه ده‌نێم، چونکه ناتوانم له‌ بازنه‌ی ئیستای خۆشیم ده‌رچم). مهرسو پر به‌پیتستی وشه‌ی فه‌یله‌سوف، فه‌یله‌سوفه. واتا وه‌کو زانایه‌ک ده‌ژی. شیعی ژیا‌نی نه‌وه نه‌گه‌رچی له‌ نیو کتیباندا زیندان نییه، به‌لام هیچی له‌ شیعران که‌متر نییه.

کامۆ دیسان له هه‌مان کۆمه‌له‌ وتاری (شادی) دا و له گوتاری هاوینی جه‌زایردا ده‌لێ: (پێچه‌وانه‌ی

یه‌ک میله‌ته‌ی شارستانی، میله‌ته‌ی داهینه‌ره. نه‌وه کتیبیانه‌ی که له‌ که‌ناری ده‌ریادا پالیان داوه‌ته‌وه و مو‌لیان خواردوه، نه‌وه ئومیده‌نامه‌عقوله‌م ده‌ده‌نی که ره‌نگه‌ بێن ناگا له‌ خۆیان، سه‌رقالی به‌رجه‌سته‌کردنی رۆشن‌بیرییه‌ک بێن که له‌ دوا نه‌نجامدا شکۆداری مرۆف سیمای واقیعی خۆی وه‌رگیرێته‌وه). هه‌نگینی قه‌ناعه‌ت ده‌کات که: (نه‌وه جۆره میله‌ته‌هه‌مه په‌سند نابێ. لیته‌دا به‌پێچه‌وانه‌ی ئیتالیاه، هۆش چ شویتتیک نییه). ئایا کامۆ، له سه‌رده‌می نووسینی نامۆدا ده‌یتوانی نه‌وه جۆره میله‌ته‌ی بێن که‌م و زیاد په‌سند بکات؟ وه‌کو له‌ یاداشتنامه‌کاندا به‌دیار ده‌که‌وی، کامۆ لافی نه‌وه لی ده‌دا که ئیلتزامی به‌ته‌بیعه‌ت و سروشتی رۆشن‌بیرانه‌ی خۆیه‌وه هه‌یه.

به‌لام کامۆ له رۆشن‌بیردا که‌سێک ده‌بینێ که (خواه‌نی شه‌خسییه‌تتیک دوقاییه). کامۆ له قۆناغی نامۆدا دووچارێ دوقایی شه‌خسیه‌ت ببوو، و نه‌یده‌توانی له‌م داهینانه شکۆداری که بێن ناگا له‌ داهینه‌ره‌کانی ده‌خه‌م‌لێ، به‌شدارێ بکات. چەند سالێک به‌ر له‌مه، له بری پراکتیزه‌کردنی فه‌لسه‌فه‌ی یۆنان، تێیدا نقوم ده‌بوو، له بری مه‌له‌کردن له‌ ده‌ریادا، ده‌رباره‌ی مه‌له‌وانانی ده‌نووسی، و له بری نه‌وه‌ی (سیمای رۆشن‌بیرییه‌ک به‌رجه‌سته بکات) ده‌رباره‌ی رۆشن‌بیرییه‌ک تێده‌فکری که له‌ ده‌رووبه‌ری نه‌وه به‌رجه‌سته ده‌بوو.

نه‌گه‌ر کامۆ که‌لکه‌له‌ی داهینانی له‌سه‌ردایه، که‌متر له‌به‌ر نه‌وه ژیا‌نه په‌ست و بازا‌رییه‌یه که ده‌ره‌ق به‌که‌سێکی وه‌کو مهرسو ره‌وا ده‌بینرێ، به‌لکو پتر له‌به‌ر نه‌وه‌یه که ژیا‌نی نه‌وه، خۆتندنه‌که‌ی، ته‌بیعه‌تی نه‌وه رێگایه‌کی دی خستۆته به‌رده‌می. که‌واته ئاساییه که له‌ کاتی نه‌فراندنی مهرسو قاره‌مانی خۆیدا، پتر هه‌ست به‌غوربه‌ت بکات تا ونیون.

کۆمه‌له‌ی گوتاری (شادی) لایه‌نه‌کانی تری که‌سایه‌تی مهرسو به‌شپه‌یه‌کی کاربگه‌ر و پر سوود روون ده‌کاته‌وه: بێ مو‌بالاتی و خه‌مساردی رواله‌تی نه‌وه له‌کاتی ناشتنی دایکی، له‌ شارێکا که له‌و پێنده‌ر (هه‌رچییه‌ک پێوه‌ندی به‌مه‌رگه‌وه هه‌یه کریت و دژتوه)، ره‌وشتی جوامیرانه‌ی نه‌وه که به‌پێی نه‌وه ره‌وشته: (نابێ به‌دوو قۆلی په‌لاماری یه‌ک دوژمن به‌دن): شه‌ری که‌ناری ده‌ریاکه پێوه‌ندی به‌خو ره‌وشتی جوامیرانه‌وه هه‌یه. مهرسو، کاتێ هه‌ست ده‌کات که رایون-ی دوستی له‌ خه‌ته‌ردایه، ده‌یه‌وێ له‌سه‌ری بکاته‌وه و تایی نه‌وه بگرێ، به‌لام له‌ یه‌که‌م شه‌ردا به‌شدارێ ناکات و وازیان لێ دینێ دوو به‌دوو (شه‌ر بکه‌ن). سیلست له‌ دادگادا گه‌واهی ده‌دا که مهرسو (پیاوه) و ده‌لێ هه‌مووتان ده‌زانن که پیاوه‌تی ده‌کاته چی. به‌کورتی نه‌گه‌ر به‌وه قایل بێن که (فه‌زله‌ت و پیاوه‌تی له‌ سه‌رانسه‌ری جه‌زایردا وشه‌یه‌کی بێ مه‌عنا‌یه: (پروانه گوتاره‌کانی کامۆ) هه‌نگینی ره‌فتار و هه‌لسوکه‌وتی مهرسو پاش تاوانه‌که‌ی که‌متر ده‌بیته‌ مایه‌ی سه‌رسامی.

نامه‌و

چامپینی له‌ یه‌که‌مین لایه‌ره‌کانی به‌ره‌مه‌که‌ی خۆیدا سه‌باره‌ت به‌نامۆ (ده‌رباره‌ی قاره‌مانتیک بێ مه‌زه‌ب) نه‌وه مه‌سه‌لانه‌ی روون کردۆته‌وه که په‌یوه‌ستان به‌عینوانی کتیبه‌که‌وه ده‌لێ: «مه‌رسۆ نه‌وه ساته‌ی

که دادگایی دهکری، به هیچ جزئی ههست به نامۆبی ناکات، نه سه بارهت به کۆمه لنگه ههست به نامۆبی دهکات و نه سه بارهت به واقع» ته نانهت گونجان و سازانی ئه وه له گه ل سروشتدا ههینده کۆکه که هه رگیز گومانی لی ناکری. به جزئی باسی ده ریا و لم و هه تاو دهکا وه کو چۆن ئیمه باسی هه ناسه دان و هه ناسه وه رگرتنی خۆ ده کهین.

دهبێ کۆمه لنگه ئه وه له م بهرانه مه حرووم بکات تا ئه وه له خه یالدا پیتوه ندیبه ک له گه ل ره گه زی سروشتی خۆیدا به ریا بکات. له م ساته به دووه ئیدی ئه م پیتوه ندیبه ده بێ به ونیوون و جودایی. جزئی ره فتاری ئه ویش له گه ل خه لکانی دیدا له سه ر هه مان شپوه به. وشه یه لی دۆستایه تی و ئه شق بۆ که سه یتک که به کاریان دیتنی، به نده به ناگایی ئه وه وه ده رباری پیتوه ندیبه کانی له گه ل ها وره گه زه کانی خۆیدا.

مه سه له ی پیتوه ندیبه ئینسانیبه کان له لای مه رسۆ مه به ست نیبه: پیتوه ندی ئینسانی لای ئه وه لایه نی پراتیکی هه یه. بۆیه کاتێ پمۆن ده م له دۆستایه تی ده کوتی یا ماری خۆشه ویستی خۆی بۆ ده رده پری، ئه وه ئاماده ی قبول کردنه، به لام سه رسامه.

له مو حاکمه که به دووه ئیدی هه موو شتی ده گۆزی: «ده تگوت به یی من له مه سه له که ده کۆلینبه وه. وه زع و حال یی گویتان به من ده رۆبی. مه سه له که. مه سه له ی چاره نووسی من بوو، به لام چ که سه یتک راو بۆ چوونی منی نه ده پرسی». مه رسۆ، تا ئه و کاتانه ی که ئازاد بوو به رانه ر به خه لکان و شته کان زۆر سارد و سه پ بوو، هه یچ جزیه که لکه له یه کی یا خه یگه ری و گۆرانکاری له سه ردا نه بوو: جیهانی ئه وه بریتی بوو له دنیای دایه ره، گه ره ک، به نده ر، که ناری ده ریا، ئه ویش وه ختی که ده عوه تیان ده کرد. کاتی ده ست به تالی خۆی له بانیه وه هه یوانی ماله که ی خۆیدا به سه ر ده برد. دۆسته کانی بریتی بوون له هاو سه یکانی، هاو کارانی دایه ری، و به رپوه به ری خارنگاکه. ته نیا رپوه سه می ناشتی دایکی ده رفه تی بۆ خه ساندین که له ده رتی ژبانی په ست و ساوای رۆژانه دا و به ئازادی بیدینن: له ته مه لخانه ی مارنگو، و پاشانیش له رپوه سه می به رپکردنی جه نازه که دا، مه رسۆ توانی چه ند بابه تیکی تازه بدینن: سه می خه لکی، جزئی پۆشاکیان، رپوه سه می ناشتن. به گوته یه کی دی ره نگه بتوانی بگوتی که قوناعی زیندان و دادگایی، کۆمه لیک ئاسۆی تازه له به رده م روانینی ئه ودا ده کاته وه: ئه وه له دادگاییه که ی خۆیدا به جزئی به شداری ده کات که له تو وایه ته مه شاکه ری نواندنیکه. له قسه ی زل و قسه به ی قسه که ران و ره فتاری رۆژنامه نووسان وه ناگا دی... که واته ئه گه ر ئه وه نامۆبی، ئه و له قوناعی یه که مدا ئاساییه؛ چونکه له شوینی خۆی وه ده رنراوه. له کاتیکه ئه وه وه کو پیتویست خۆی بۆ ئه م دووری و غوره ته ئاماده نه کردبوو، خۆ له وه شه ئه گه ر پیتنسیازی سه رۆکی دایه ره که ی قبول کردبا و به پله یه کی ئیداری به رتر بچووبایه بۆ پاریس، له ویتنه ریش هه ستی به جزیه نامۆبییه کی سه ره تایی کردبا. ئه وه له ولاتی خۆیدا و ده ره ق به دابونه ریت و عورف و عاده ت به هه مان ئه ندازه نامۆبه که هورون-ی قاره مان ی چیرۆکی «ساده دل» ی قولتر، له کاتی دابه زینیا له خاکی فه رنه سادا نامۆ بوو. ئه وه کابرایه هه ینده ساده دل و ساو یلکه یه که پتی سه یه ره و تی ناگات بۆچی له و شوینه دا که پیتویسته رۆلی سه ره کی بدینن که نار ده خری.

به م جزیه لایه نی ته شریفاتی بێ روح و گیانی کۆمه ل تاراده ی داشۆزین به ره ره خه ده که وئ. ئه م

داشو زینه پتر ناراسته ی ده زگای عه داله ته که له تو وایه خاوه ن به رزه وه ندی ئه سلی نانسیت و بێ گویتان به و «خاوه ن به رزه وه ندیبه که» دریه به کاری خۆی ده دا. مه رسۆ ده ره ق به جیهان خۆی به نامۆ نازانی یان بلتین هه ست به نامۆبی ناکات. به لای که مه وه تا ئه وه ده مه ی دنیا نه بووه به نا هه نگیک ی پ له ته شریفاتی پ له بۆره پیاوی بوکه له ئاسای قه ره قۆز، به لام ئه مه نه بووه ته مایه ی ئه وده ی که خوتنه ر وه کو نامۆبه ک نه بیینی. هه لبه ته ده بێ جیاوازی له نیوان چه مکی نامۆ و غه ربیدا- که به مانای سه یه ری- بکری، چونکه هه ندی جار له رووی چه مک و ماناوه له جیبی یه کدی به کار ده هینری.

چونکه ده کری له ره فتاری مه رسۆ دا. جزیه ره وشتیکی سه یه «غریب» به دی بکری. ئه م هه سته له رتگی هه ندی له قاره مانانی چیرۆکه که وه، بۆ ئیمه ده گوازیته وه: بێ موالاتی و خه مساردی مه رسۆ سه باره ت به ئاینده ی خۆی، سه رۆکی دایه ره که ی سه رسام ده کات. بێ موالاتی مه رسۆ سه باره ت به ژن هیتان، ماری سه رسام ده کات. ره فتاری مه رسۆ، ئه و قاته که ی نار هه ت و نیگه ران ده کات. بۆیه ئه م ته مو مژه ده روونی و روحیبه ی بالی به سه ر ئه م قاره مانه دا کیشاوه و له خدی به ره مه که وه هه لقرۆبه، هه یچ جزیه ده رفه تیکی پید اچوونه وه و رونکردنه وه ناهیلتیه وه. ئه گه ر بشیا بایه که ره سته کانی ئه م به ره مه له جزئی پیکهات ی به ره مه که جیا بکرتیه وه ئه و زۆر ساکارانه ده مانگوت که سایه تی مه رسۆ له به رانه ر شیکردنه وه ی ده روونی ئاساش مقاوه مه ت ده کات.

به شپوه یه کی چیتر، ئه وه فۆر مه ی کامۆ هلی بژاردووه، ته واه له گه ل مه به سه ته کانی خۆیدا سازگار و گونجاوه.

و پرای ئه مه ش ده بێ دان به وده ا بنه ین که ئه گه ر کۆمه ل به هۆی غه رابه ته وه، مه رسۆ سه رزه نشت ده کات، ئه واپتر له به ره ئه وه یه که کۆمه ل رو به رووی ره فتاری بابایه کی نامۆ ده بیته وه و مامه له ی له ته کدا ده کات. مه رسۆ به نیسه ت په یمانه کۆمه لایه تی و بریاره کانی دادگاوه، نامۆبه (له کاتی باسکردنی دادوهردا ده لی: «ئه و گوتی من کارم به و کۆمه له وه نه بووه، که دانم به ساده ترین بریاریدا نه ناوه.») له رووییه کی دیبه وه، ئه وه سه باره ت به خۆیشی نامۆبه، به لای که مه وه ئه مه قه ناعه تی که ساتیکی وه کو پرسکار و قازیبه که بێ ئه وه ی له و بگه ن و ده رکی بێ بکه ن، خیری ئه ویان ده وئ. ئه وان، ده بانه وئ قه ناعه ت به مه رسۆ بکه ن که کاتێ ته قه ی له کابرای عه رب کردووه، ده ستی له دل و بییری نامۆ بووه، خدی ئه وه ئه مرۆکه له که سایه تی ئه و رۆژه ی خۆی نامۆبه، ته نیا له به ره ئه وه ئه م کاره ی کردووه که تا کو نه و سه باره ت به خوا نامۆ بووه، به لام ئه وان هه ول و ته قه لایه کی پیرۆزیان ده ست داوه تی تا پارچه کانی ئه م که سایه تیبه له به ره یه که هه لوه شاوویه، بده نه وه دم یه ک، پاش سزای دادوهرانه جه ستی ئه وه له گه ل دل و بییریدا ناشت بکه نه وه، شه یتان له جه ستی دوینیی مه رسۆ وه ده رنیتن، به مه رجی که مه رسۆ-ی ئه مرۆ ئه نجامی خه تا و تا وانه کانی را بو ردووی خۆی وه ئه ستۆ بگری، تا ئه مان بتوانن دووباره ئه و بخه نه وه په نای خوا، به مه رجی مه رسۆ با وه ر بێتێ که ئه و رۆحیکه. واته به وه قاییل بێ که رۆح، بنه مای یه کیوونی که سایه تی ئه وه؛ و به و پتیبه، هه ر کارێ که ئه وه له رتی دروست ده ربکات، به گومرایی دیته هه ژماردن. له کاتیکدا که ئه م «چاکه خوازانه» (به تاییه تی قازی) به پید اگرتنه وه تیده کۆشن مه رسۆ له سروشتی نامۆی خۆی بگپژنه وه و

شهبدي حقيقت

ئەم زاراۋىدە لەلايەن پرۆفېسۆر كاستاكس-هەو بەكار ھاتوو و ئەو قسەيەى كامۆ-مان بېر دېنېتەو ھە پېشەكى چاپى زانستگەيى نامۆدا لە ئەمەريكا، نووسىۋىتە: «مەرسۆ، خۆى لە درۆ دەنژىتەو، درۆزنى ھەر ئەمە نىيە كە شتى بلىين بوونى نەبى. خۆ ئەگەر پتر لەو ھەش كە ھەيە بلىين ھەر درۆيە و، درۆى راستى ئەمەيە - ئەگەر دەربارەى سۆزەكانى مرۆف، پتر لە ھەستى خۆمان قسە بكەين، درۆمان كەردوو و. ئەمە كارىكە، ھەر ھەموومان رۆژانە ئەنجامى دەدەين تاوھكو ژيان ئاسان بگريين، مەرسۆ بەپېچەوانەى روالەتە باوھكانەو، نايەوئى ژيان ئاسان بگيرى - ئەو خۆى وھكو چۆن ھەيە دەناسىن، ھەستەكانى خۆى ناشارتەو و كۆمەل دەستبەج ھەست بەخەتەر دەكات- بۆ وئە واپان لى دەوئى كە وھكو چۆن باوھ بلىئى لە تاوانەكەى خۆى پەشيمانە. ئەو لە وھلامدا دەلئى لەم رۆوھە كەمتر ھەست بەپەشيمانى دەكات و پتر بى حەوسەلە و كەم تاقتە دەبى- و ھەر ئەم جىواۋزى مەعنایە مەحكومى دەكات. كەواتە بەھەلەدا نەچووين ئەگەر پىتمان واپى لە نامۆدا، بەسەرھاتى پىاويك دەخوئىنەو، كە بەبى كەمترين لاف و گەزافى قارەمانىتى، ئامادەيە لە رىگەى حەقىقەتدا بىتە كوشتن.»

لە سەرانسەرى چىرۆكەكەدا، مەرسۆ، پراوپرى ماناى وشە خوازىارى زمان پاكىيە. وتمان كە تاچ رادەيەك كۆئى قولاغ و بەسەرئجە: كە رۆوھەرووى جۆرى بەيان و دەرپرېنى كەسانى دى دەبىتەو، سەرنج و دىقەتى تىزتر و زۆرتەر دەبى برووسكەى تەمەلخانەكە بەباوھرى ئەو رۆون نىيە و دەلئى: «ئەم رستەيە ھەر مەعنای نىيە». ھەستى بەو كەردوو كە ماسون ھەموو دەستەواژەكانى خۆى بەرستەى «زباتر بلىيم» كۆتايى ھىتاو، بى ئەو ھى لە راستىدا چ زیادە مەعنایەكى بەدەستەواژەكە بەخشىيى، وەختى، قەرارى حوكمەكى ئەو خوئىنرايەو، زباتر جۆرى «عەجايەبى» نووسىنى حوكمنامەكە سەرنجى راکىشا.

ئەو بەش بەحالى خۆى ھەمىشە لە ھەولئى ئەوھدايە كە لە تخوئى فيكىرى خۆى دەرنەچى. كاتى خەبەرى بەمارى دا، كە دوئى شەو داىكى مردوو، مارى دلئى تىك ھەلھات و ھەنگاويك بۆ پاش گەرايەو و ويستى بەرەدقانى لە خۆى بكات و بلىئى كە ئەو لەم بارەيەو «بى تاوانە»، بەلام زوو پەى بەو برد كە «ئەم رستەيە ھەر مەعنای نىيە». ئەوقاتى بەرەدقانى «محامى الدفاع» زۆرى ھەول لەگەلدا دەدات كە داخى خۆى بەبۆنەى مەرگى داىكىيەو دەرپرئى.

ئەو لە وھلامدا دەلئى راستىيەكەى داىكى خۆش ويستو، بەلام دەرپرېنى داخ و كەسەران يان كۆل و كۆفانان چ مەعنایەكى نىيە و بەھىچ ناچى. بەپىي گوتارەكەى كامۆ، لە پېشەكى چاپى نامۆى ئەمەريكادا، دەتوانين بلىين: ئەوئە بەس بوو كە مەرسۆ-ش، وھكو ھەموو كەسيك، چەند وشەيەك بلىئى كە لە راستىدا باوھرى پىتيان نەبوو، ئىدى لەو حالەتەدا بەزەيى قازىيەكان دەجوولا و ئەو دەيتوانى ژيانى خۆى بگريئەو و خۆى رزگار بكات.

ھەلبەتە دروستى خەيال و گوتەى مەرسۆ، نىشانە و رەنگدانەوئى تايەتمەندىتى تەواۋ نىگەتيفى كەسايەتى ئەو نىيە. ھەر ئەو دروستىيە دەرفەتى بۆ دەرخسىنئى كە بەباشترين شىوھ سوود لە گوتەى كەسانى دى وەرگريئى. وەختى كە دەرگاوانى تەمەلخانەكە قسەى لەگەلدا دەكات، بەبۆچوونى ئەو

بۆ ئەم مەبەستە شوپشنىكى لە ناخدا ھەلدەگىرسىن، كەچى مەرسۆ پاش ئەو شوپشە پتر پابەند و دلەندى سروشتى نامۆى خۆى دەبى، بەلاى كەمەو لەم رىگەيەو ھوشيارى و ئاگايى پتر دەربارەى كەسبىتى خۆى پەيدا دەكات. چونكە پەى بەو دەبات كە بەگىرەنەوئى بۆ باوھشى كۆمەل، لە راستىدا دەيانەوئى لە خودى خۆى دوورى بخەنەو و، ھەر كاتى مرۆفنىك لەگەل تەبىعەتدا سازا، خەلكانى دى ناوى بىگانە و نامۆى لى دەنەن. «ئەو ھاوارە پركەرب و قىن ئامبىزانەى» كە مەرسۆ لە كۆتايى چىرۆكەكەدا ئارەزووى دەكات، خۆى لە خۆيدا بەلگە و نىشانەى تاسەى زۆر و زەبەندى ئەو بۆ جىباۋنەو و دووركەوتنەو لە تىرەى بەشەر.

ئەم تاسە گەرمەش، ھەست و ھەستكردى ئەو تا توخوبى ناكۆكى وەپېش دەبات: نايان كاتى مرۆف بەتەواوئى لە مرۆفانى دى نامۆ بووئى، دەتوانئى ئارەزووى كىنە سەبارتە بوان بكات؟ ئەم ھاوارى كەرب ئامبىزە، بەلاى كەمەو بەلگەى ئاشتبوونەو و سەرلەنوئى دۆزىنەوئى براپەتتە و پاشان نىشانەى گەشېنى مەرسۆ بەربارەى جىهانىك كە كۆمەلئى مرۆفان ئاناسىت يا بەر لۆمە و گازاندىان دەدات.

مەرسۆ، لە جىهان؛ يا بەلاى كەمەو لە جىهانى كۆمەلەيەتى دۆزنگ و نامۆيە. ئەگەر ئەو بەپىوھر و پىوانەى دەرتى سروشتى راستىقەينەى خۆى ھەلبەسەنگىن، ئەوا سەبارتە بەخوئىشى ھەر نامۆ و بىگانەيە. ئەگەر خوئىنەر مافى لادان لە بنەما و دەستورەكانى دەروونزى تەقلیدى بەرەو نەبىن، يان بىبى بەھاوئەنگى كۆمەل و كاردانەو توورە يا بەزەيى ئامبىزەكانى كۆمەل قبول بكات، ئەوا لەو حالەشدا مەرسۆ لە روانگەى خوئىنەرەو ھەر نامۆ و غەرىب دەنوئى. بەھەر حال ئەگەر نەشمانەوئى كاردانەوئى بەكى وھكو كاردانەوئى پاسەوانانى كۆمەلەيەتى يا چاكەكارانى بەھەشتى سەرزەمىن بوئىن، دىسان خەتەرى ئەو لە ئارادايە كە مەرسۆ وھكو نامۆيەك تەسەور بكەين. ئا لېرەدا مەسەلەى وەستايەتى دەستكرد، بەلام پەسەندى چىرۆكنووس بەدىار دەكەوئى و خۆى دەنوئى. با واى دابنەين كە مەرسۆ ھىچ مەسەلە و دۆزىكى نىيە، بەلام لەو حالەدا بۆچى چىرۆكى ژيانى خۆى دەگىرئەو. ديارە ھىچ ئىعترافىك نىيە مەبەستىكى لەپشتەو نەبى، ئىدى مەبەستى ستايش بى ئامۆزگارى و ئاراستەكردى بى، كەلكەلەيەكى شەخسى رۆشنگەرى بى، يا خولياى نووسىن بى يا مەبەستى رزگاربوون لە جىهان يان خوئىنەر... ئەوى راست بى ئىعتراقاتى مەرسۆ، ھىچ يەكىك لەو مەبەستانەى نەگرتۆتە خو. و ئىمە توانىمان گرمانەى دەفتەرى بىرەوھرىيەكانى «باداشتنامە»ى مەرسۆش رەت بكەينەو: كەواتە ھەر ئەمە دەمىنئەتەو كە چىرۆكەكە بەكارىكى خەيالى بزائىن و بلىين مەرسۆ قسان بۆ ئىمە دەكات. و خوئىنەر ھەقى خۆيەتى كە ئەم «ئاوازە دوو لايەنە» لە قوولايى ئەو مەنەلۆزەدا كە نووسەر بەرۋالەت خۆى بەنوسىنىيەو ماندرۋكردوو، بى ھەلۋەستە بخوئىتەو.

ئەگەر مەرسۆ، مەسەلەى پىوھندى خۆى بەجىهان و خەلكانى دىيەو مەبەست نەبوايە، ئەوا پىدەنگ دەبوو. كامۆ بەوئى كە مەرسۆ ھىتاۋتە قسە، ئىعتراقاتى بابايەكى نامۆ و بىگانەى دەداتە پال.

قسه‌کانی «دروست و به‌جین». هه‌روه‌ها قسه‌ی ریمۆن-ش به‌لای ئه‌وه‌وه «دلگیر» ده‌نوێتی - چه‌ندین رهنه‌گر ئاماژه‌یان بۆ به‌کارهێنانی فری ده‌سته‌واژه‌ی وک: «به‌مانایه‌ک... به‌مانایه‌کی دی...» کردووه.

ئهو ته‌نانه‌ت له وه‌لامی قسه‌ سه‌واوه‌که‌ی ریمۆندا «زهمان خه‌یرا ده‌روات»، ده‌لتی: «گوته‌که‌ی، به‌مانایه‌ک دروست بوو». ئهم هه‌ستکردنه‌ ورده‌ به‌سه‌واوی رسته و ده‌سته‌واژه‌کانی، لایه‌نیکی گه‌ه‌جاری ده‌گرێته‌ خۆ. له‌م حاله‌ته‌دا مه‌رسۆ وا ده‌رده‌که‌وێ که شیت و شه‌یدای به‌یان و ده‌ربڕینی دروسته‌.

به‌لام ئهم دروستیییه‌ ئه‌وه‌ نیشان ده‌دات که ئهو به‌قوولی حالی هاوهره‌گه‌زانی خۆی ده‌رک ده‌کات. هه‌ر دروستیییه‌ ده‌بیته‌ هۆی ئه‌وه‌ی که ئهو ناره‌زایی سه‌رۆک دایه‌ره‌که‌ی به‌فامی و تی بگات. کاتی مه‌ینه‌تییه‌ سه‌په‌نراوه‌کان ته‌حه‌مول ده‌کات، دروستی ئهو به‌زه‌یی ورووژینه‌. ئه‌مینی و دروستکاری ئهم مه‌حکوم به‌مه‌رگه‌، به‌و راده‌یه‌یه‌ که ئاماده‌یه‌ له‌به‌رخاتری ریک به‌رپه‌وه‌چوونی کاره‌کانی ده‌زگای دادوهری له ئه‌نجامدانی حوکی ئیعدامه‌که‌ی خۆیدا، هاوکاری له‌گه‌ڵ ماموره‌کاندا بکات و یارمه‌تیان بدات- ئه‌مینی و دروستکاری ئهو مایه‌ی په‌سندی هه‌مووانه‌. له‌ کاتی دادگاایییه‌که‌شدا باسی ئه‌وه‌ ده‌کری. سیلست شایه‌تی ده‌دات که مه‌رسۆ هه‌رگیز و به‌خۆرایی «هیچی نه‌ده‌گوت». دادوهره‌که‌ ده‌لتی: «مه‌رسۆ، قه‌دری وشان ده‌زانێ». ئهم ره‌وش و رێبازه‌ یه‌کتیک له‌ رازاندنه‌وه‌کانی که‌سایه‌تی و سه‌روشتی ئهو نییه‌: ئهم ره‌فتاره‌ له‌ قولایی و ناوچه‌رگه‌ی که‌سایه‌تی نامۆ و غه‌ریبی ئه‌ودایه‌. له‌ دنیا‌یه‌که‌دا که‌ خه‌لکی دلی خۆیان به‌قسان خۆش کردووه و به‌زه‌بری گۆڕینی به‌یان و ده‌ربڕینی سۆز، له‌ژێر باری تاوان ده‌رده‌چن، ئهو نامۆیه‌. مه‌رسۆ خۆی له‌ دووفاقی ده‌پاریژی. ئهو نایه‌وێ به‌زه‌بری رواله‌تبازی و به‌تایه‌تی له‌ ریتی زمانه‌وه‌، بوونی خۆی به‌خۆرێکی دی نیشان بدات: ئهو ده‌ژی، ئاشقینی و خۆشه‌ویستی ده‌کات، کۆمه‌لیک خۆزیا و ئاواتی خۆی هه‌یه‌، په‌شیمان ده‌بیته‌وه‌، به‌لام به‌دیارخستنی بوون، خۆی له‌ خۆیدا وازه‌ینانه‌ له‌ بوون.

مه‌رسۆ له‌به‌ر ئه‌وه‌ حوکم دراوه‌، چونکه‌ نه‌ی و یستوه‌ مه‌خسه‌ره‌ی «مه‌هزه‌» زمان «لغه» به‌کاره‌یێتی؛ چونکه‌ «مه‌خسه‌ره‌ی زمان» ئاشکراترین مه‌خسه‌ره‌ی تیره‌ی به‌شه‌ره‌.

تاوانبار

به‌راست مه‌رسۆ تا چ راده‌یه‌ک تاوانباره‌؟ ئایا ده‌شیت حوکمه‌که‌ی ئهو به‌ئامانجی هه‌له‌یه‌کی قه‌زایی بزانی؟

کاتی قازیبه‌کان وا ده‌زانن مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ تاوانیکی وه‌هادا ده‌کهن که پشوه‌خته و به‌پیداگرته‌وه‌ ئه‌نجام دراوه‌، بێگومان به‌هه‌له‌دا ده‌چن. هه‌لبه‌ته‌ مه‌سه‌ئولیه‌ت خستنه‌ ئه‌ستۆی ئه‌ویش، له‌ دواي ئهو رووداوانه‌ی که بووه‌ته‌ مایه‌ی کاره‌ساته‌که‌ دیسان هه‌له‌یه‌کی زه‌قی به‌لگه‌نه‌ویسته‌... به‌لام خه‌تای سه‌ره‌کی مه‌رسۆ له‌مانه‌دا نییه‌: حه‌قیقه‌ته‌که‌ ئه‌مه‌یه‌ که مه‌رسۆ سه‌باره‌ت به‌مه‌رگی دایکی خۆی خه‌مساردی و بێ موپالاتی نیشان داوه‌. ئهو ته‌قه‌ی له‌ کابرای عه‌ره‌ب کردووه‌، ئه‌ویش له‌ حالیکه‌دا که له‌وه‌یه‌ کابرای عه‌ره‌ب جگه‌ له‌ به‌ره‌قانی له‌ خۆی چ مه‌به‌ستییکی دی نه‌بووین.

به‌هه‌ر حال له‌و کاته‌دا که خه‌نیمه‌که‌ی له‌ ده‌ست و پین ده‌که‌وێ و ناتوانی چ ئازاریک به‌م بگه‌یه‌نێ، ئهم

چوار فیشه‌کی تریشی پیوه‌ ده‌نی- بایه‌خ و به‌های که‌م وینه‌ی چیرۆکه‌که‌ له‌وه‌دایه‌ که مه‌رسۆ قوربانیی ریکه‌وتییکی شووم نییه‌، به‌لکو به‌ر قه‌هر و توورپه‌یی زنجیره‌ کاروباریکی مه‌نتیقی و ئاسایی ره‌وتی عه‌داله‌تی ئاده‌میزادان ده‌که‌وێ.

وێرایی ئه‌مه‌ش، هه‌شتا به‌ته‌واوه‌تی نازانی که تاوانه‌که‌ی چیه‌. به‌ر له‌ دینتی ئه‌وقاتی به‌ره‌قانییه‌که‌ی خۆی، قه‌ت ئه‌وه‌ی به‌بیردا نه‌ها‌تبوو که مه‌رگی دایکی ده‌توانی له‌ دادگااییکردنی ئه‌ودا رۆلێکی هه‌بن. ئهو له‌وه‌ تی ناگا که بۆچی له‌ کاتیکه‌دا به‌ئاقلی ده‌زانن، هه‌ر ئهم به‌ئاقل زانینه‌ی وه‌کو به‌لگه‌یه‌ک دژی ئهو به‌کارده‌بری.

به‌هه‌ر حال ده‌بێ ماوه‌یه‌ک پروات تا ئهو له‌گه‌ڵ وشه‌ی «تاوانباردا که کۆمه‌ل یه‌کسه‌ر پاش قه‌تله‌که‌ دایه‌ پالی، رابین». «ئهمه‌ بیریکی بوو که نه‌مه‌ده‌توانی له‌گه‌ڵیدا رابین». خه‌لکه‌که‌ی تر وه‌ستانه‌وه‌ی ئه‌وه‌ به‌رانبه‌ر به‌سیسته‌می هۆ و ئه‌نجام، ئهو سیسته‌مه‌ی که کۆمه‌ل دایه‌وێ ئه‌وی تیدا بگۆنجی، ئهم وه‌ستانه‌وه‌یه‌ی ئهو به‌وپه‌ری راستگۆیییه‌وه‌ ئه‌نجام ده‌دری، دیاره‌ ئهم حاله‌ته‌ نه‌ک بۆ به‌ره‌قانی له‌ خۆی گرینگه‌- به‌لکو بۆ قازیبه‌کان گرینگه‌ که له‌ نیوان تاوانباری به‌زۆر و تاوانباری به‌کرده‌وه‌ پیوه‌ندییه‌ک به‌ریا بکهن، ئهو ساته‌ ده‌ستنیشان بکهن که مه‌رسۆ په‌یره‌وی هانده‌ره‌کانی تاوانی کردووه‌، هۆیه‌کانی ده‌سته‌بکاربوون پیناسه‌ بکهن.

به‌م جۆره‌، به‌لای ئهو که‌سانه‌وه‌ که ده‌یانه‌وێ یارمه‌تی ئهو بده‌ن (به‌تایه‌تی قازی) گرینگ ئه‌مه‌یه‌ که له‌ بوونی ئهم تاوانباری به‌کرده‌وه‌یه‌دا، هه‌رچی چاکه‌ و بواری ژبوان بوونه‌وه‌ هه‌یه‌ له‌ خراپه‌ و په‌ستییه‌کانی جیا بکه‌نه‌وه‌ تا ئهو تۆبه‌ بکات. و حاله‌بۆکی مه‌رسۆ ناتوانی که‌سایه‌تی خۆی شیکار بکات و لێکی بداته‌وه‌، ره‌گه‌زه‌کانی پیکهاتی که‌سایه‌تی خۆی جیا بکاته‌وه‌، هه‌روه‌ها ناتوانی له‌ چوارچێوه‌ی ده‌رویه‌ر جودا بیسته‌وه‌. کاتی که‌ له‌ وه‌لامی حاکمدا ده‌لتی: «به‌هۆی هه‌تاوه‌وه‌، ئه‌مه‌ رووی دا» ئهم وه‌لامه‌، باشترین نیشاندهری باوه‌ر و قه‌ناعه‌تی ئه‌وه‌ ده‌رباره‌ی کاره‌ساتییکی جیهانی که‌ نه‌خش و رۆلی ئهو له‌و جیهانه‌دا نه‌خش و رۆلیکی لاه‌کییه‌. ئهم وه‌لامه‌ ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌ ده‌بیته‌ مایه‌ی پیکه‌نینی ئاماده‌بووان، چونکه‌ مرۆف به‌حوکمی عاده‌ت ئه‌نجامی هه‌موو کاروکرده‌وه‌یه‌کی ئیسه‌ ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ ئهو شته‌ی که «که‌سایه‌تی یا سه‌روشتی» ناوده‌نێن.

مه‌رسۆ، به‌و وه‌لامه‌ی خۆی، په‌رده‌ له‌سه‌ر جۆری بیریکردنه‌وه‌ی سه‌ره‌تایی خۆی لا ده‌بات. هه‌لبه‌ته‌ ئهم جۆره‌ بیریکردنه‌وه‌یه‌ی ئهو، به‌لای ئهو کۆمه‌له‌وه‌ که ئهو له‌ ناویدا ده‌ژی، ناشیرین و ناسازگار، هه‌ر بۆیه‌ش مه‌رسۆ به‌لای خه‌لکییه‌وه‌ بابایه‌که‌ تاوانبار، که‌واته‌ مرۆفی کوشتووه‌. گوته‌که‌ی کابرای دادوهر «حاکم» له‌م باره‌یه‌وه‌ روون و ئاشکرایه‌: «من ئهم پیاوه‌ بۆبه‌ تاوانیار ده‌که‌م، چونکه‌ وه‌کو تاوانباریک دایکی خۆی به‌خاک سپاردووه‌». خۆ به‌لای خۆشییه‌وه‌ ئهو که‌سیکی کوشتووه‌، که‌واته‌ ده‌بێ خۆی له‌گه‌ڵ ئهم بیره‌دا رابینێ که ئهو بابایه‌کی تاوانباره‌.

هه‌نووکه‌ پیوسته‌ ئه‌وه‌ روون بکریته‌وه‌ که بۆچی مه‌رسۆ له‌ کاتی ئه‌نجامدانی پرۆسه‌ی کوشتندا، هه‌ست به‌به‌خت ره‌شی خۆی ده‌کات (ئهمه‌ وه‌کو چوار لێدانی کورت بوو که من له‌ ده‌رگای به‌د به‌ختیم ده‌دا).

سهرپای گپړانه وې کارې کوشته که ښه نېشان ددهات که ښه به نانه مست تاوانی نه کړدوه و له مېر پرووه که متر خوی به تاوانبار ددهانیت. ښه گهر ههست به خه تابارېش بکات. هه نديک له يونانيانې کون ددهچې. يونانيانې کون تاوانيان به سهرچاوهی جوړه گوناختیک نه ددهزانی، به لکو به سهرچاوهی جوړه له وتاندنيکيان ددهزانی. بويه له بری سزادانی تاوانباران، تاوانباريان له خویان دور ددهخسته ووه و پرويان نه دده داينې. پياوکوژ، به لای ښه وانه ووه قوربانېيېه کی غه زب و تورپه یی خوداوندان بوو نک که سيکی تاوانبار.

جا بو ښه وې ښه قناعهت و باوره له گهل پرفتاری مرسوډا بگوښې، دېې ښه ووه بگوترې که ښه و له کاتي ښه مجامدانی تاوانه که دا «ددهزانی که کارېکی گه وانه دهکات».

به لای ښه ووه ښه ددهسته وازه به به چاکي نېشان ددهری پرفتاری مندالانهی مرسوډه، هه نديک له ليکوله ووه کان ښه وېان ددهستنيشان کړدوه که مرسوډ چندين جار وشه ی وهک «قارهمان» و «به دسروش» ی له مېر که سانی دوروبه ری خوی به کارهیناوه: هه لبه ته ښه قسه مندالانهی ښه نېشان ددهات و دده لميښې که ښه وې پتر بايه خي به تهرزي پرفتاری خه لکانی دی داوه تا تاقیب کړدنی هويه کانی ښه و پفتارانېان - واپې ددهچې که بېرکړدنه وې ښه و له تهرزي بېرکړدنه وې بهر له دروستيوني ښاکاری مندالتيکی ۴-۵ سالان بچې که ددهزانی چ بکا و نه کات و به لام به باشی سهر له هوکاری کاره کان دهرنه کات- بويه، مرسوډ بهر له ووهی له لایه ن کومه لوه تاوانبار بکړی، وده کو بايايه کی ترسوک پرفتار دهکات: داواي ليپوردن له سهروک دايه ره کهی دهکات، عوزر بو په پتوبه ری ته مه لخانه که دنيښته ووه، کاتي که ددهچيته لای دهرگاوانه که. له دلې خويدا دلتي: «نه دهبوو وام بگو تبايه» و ناماده يه داواي ليپوردن له ماری-ش بکات: ښه مجامگيريبه که به م جوړه يه: ښه ووه مومو ساتيک ناماده يه ښه ووه لومه يه له سهرخوی لایبا که چ که سيک له هه وولې کړدنيدا نېسه- که چي، هينده له خه م و بېری هه لسه نگاندنې جديانه ی بېروباوه په کانی خويدا نېسه. ښه ووه پسته يه ی ښه و: «مرؤف هه ميشه که موه که يه ک خه تاباره»، به پای ښه و زياتر له قسه ی مندالتيکی ترسوک ددهچې، يا له قسه ی مندالتيک ددهچې که نايه وې دوروبه ره که ی زوير بکات و که متر نېشان ددهری هوشياريبه دهرباره ی تاوانتيکی گشتيی له باه تي تاوانه که ی کلانمس-ی چپړوکی «سقوط».

ښه ووه ههسته ی که بو به که م جار له کاتي دادگاييبه که دا يه خانگيري مرسوډ دېيت، جوړتيکی ديبه. (بو يه که م جار زانيم که تاوانبارم) ښه ووه ههسته ښه ووه تيده گه يه ني که ښه مجاره يان به راستی تاوانبار کراوه- له کاتيکا کلانمس به خو تاوانبار کړدن، له داخا لاواز و باريک دېې، دهبينې مرسوډ کاتي که له لایه ن کومه لوه تاوانبار دهرکړی، به پتچه وانه ووه زياتر له سهر باوه ری خوی رډ دېې و دژايه تي کومه ل دهکات.

تاردهمانی لوه کی - دوسته کانی مرسوډ

دوسته کانی مرسوډ. سهر به هه مان ژينگه و دوروبه ری ښه وون: يان له دايه ردها هاو پيشه و هاوکاری ښه وون «ښه مانوئيل، ماری کارونا» يان دراوسپي ښه وون «سيلست، سالامانز، ريمون، سنتس». مرسوډ پياوړيکی دوروبه رپتيز بووه و زور به که می دوستی گرتوه، زياتر دوسته کانی هاتون به لای ښه ووه و

به دوستی خويانيان هه لېژاردوه. هه لبه ته ښه قسه يه دهرباره ی ريمون و هه نديک جار سالامانز و ته نانه ت دهرباره ی ماری-ش راسته. ښه ووه هقی به سهر ښاکار و ته بيبه تي که سه کان و جوړی بېرکړدنه ووه و يان جوړی کاروکرده و دېانه ووه نېسه. ښه ووه تنيا ښه ووه مېهسته که ښه وانه چ چاکه يه کيان دهرهق به ښه ووه له دست دي و لي ددهوشيته ووه «ناره ووه تاسه ی هاوده می، له زده و خوشي به ددهني» ههر له بهر ښه ووه پيشه که له گهل قورمساغيک-شدا» «ريمون» دوستايه تي دهکات- تنيا له کوتايی چپړوکه که دا و کاتي کومه ل له «بیتاوانی» مھروومی دهکات، ښه ووه له دلې خويدا بېر ددهکاته ووه که «سيلست له ريمون باشتر»: هه لبه ته ښه ووه بېرکړدنه ووه لایه ني ښه خلای خوی هه يه و بهر له دادگاييبه که له گهل ميزاجی ښه ووه نه گونجاوه.

ښه ووه مھرومېن به ووهی که ښه ووه که سانه له روانگه ی مرسوډه بدينېن. له بهر ښه ووه ناتوانين باوه رپتيکی دروستمان له مېر دوسته کانی ښه ووه هېې. بو وينه گه نم په نگی ماری. خوښ خويی ماری به لای ښه ووه مایه ی سهرنجه، واخله يال ده که ين که ژنيکی بي غهل و غه شه، راستگوډيه، خوازيارو ناشقی مرسوډه.

به لام له به شی دووه می چپړوکه که دا ناچارين وده کو مرسوډ بېر بکه ينه ووه: بوچی ښیدی نامه بو مرسوډ نانوسيت؟ نایا له بېری کړدوه؟ «لتيوی دهخاته به ردهستي مرسوډه کی ديبه ووه؟ نه خوښه يان مردوه؟» چونکه بوون و که سايه تي ماری له رتيگه ی قاره مانتيکه ووه دپته ناساندن که چ ناره ووه يه کی شپسته لکرده ووهی دهروون و روحی خوی نېسه، بويه ماری لای ښه ووه شالوز و مه ته ل و لوغز ناسايه. ريمون-ش ههر به م جوړه يه: خوښه ر ښه ووهی به بېر دا دي که: مرسوډ هينده له به دگومانی يان سهختگيري ښه خلای به دوروه که ناساييبه دست له گهل کارايه که دا تيکه ل بکات که بوخوی له زه لکاودايه: ساکاری و خوښباوه پي مرسوډ، دهرهت و توانای دادوه ری ښه ووه شپته مرسوډ ددهکات، ښه ووه شپته يه کی ناراسته ووه، گيروده ی هه مان ساکاری و خوښباوه پي ښه ووه بووين. بو وينه ناخو هه قه پيمان واپې که چونکه ريمون خوی گوته نی نه خوښه واره و ناتوانی نامه بنوسيت، بويه په نا وده به مرسوډ ددهات که نامه يه کی بو نوسيت؟ يان له راستيدا نايه وې خوی بخاته خه تهره ووه و به ددهسته تي خوی نامه يه ک بنوسيت که دلنبايه ښاکام و ناقيبه تي قه زايی خرابی هه يه؟ خالتيکی دی ښه ووه: بوچی کاری ودها له مرسوډ راده يينې؟ چونکه پيشتر هاوړتي مرسوډ بووه؟ يان تنيا به و مېهسته قسه ی له گهل مرسوډ کړدوه و بووه به هاوړتي تا بتوانی سوودی لي وهر بگري؟ به کورتی نایا پياوړيکی گومان ليکراوی به توانا له سوژ بزوندایه يان سووکترين سووکه؟ به ههر حال، ههرچه نديک دهرباره ی ښه ووه به گومان بين، دېې حاکمه که وشه ی «قورمساغ» به کاريتي تا ښه ووه بتوانين به دلنبايبه ووه ناوړيکی پر په پيشتي خوی لي بنه ين، به لام بايه خي ښه ووه دلنبايبه چنده؟!

ريمون «به دلنبايبه ووه» ههر ښه ووه نده قورمساغه که مرسوډ تاوانباره. خو ښه ووه دلنبايوونيان له ووهی که ماری تازه دلې له مرسوډ سارد بوته ووه، ښه ووه وشه ی ناشيرينمان بو وده سفکړدنی ښه ووه به کار دهرېد. هه لبه ته ښه ووه له گهل ښه ووه دايين که ښه ووه راسته ووه مرسوډ به هه نده وهر بگرين و دهرکی بکه ين، به لام ښه ووه گهر هه مومو قاره مانه کانی دی به يترينه ناره ووه و ښه ووه ش ههر به هه لخه له تاوی ميښينه ووه، ښه ووه ښه ووه وده کو

خوینەر، خوینەری ئەوەندە ماقوول نابین.

کامۆ دەیگوت- و ئیعتزافی دەرکد که ئەم قسەیه هەندەک پیتچەوانەى دابونەریته- که «هەولێ داوه تا له قاره‌مانە‌کەى خۆیدا تەنیا عیساپەک ویتە بگرێ که ئیتمە شایستەیی ئەومان هەیه. (پروانە پیتشەکی نامۆ، چاپی زانستگە، ئەمەریکا). با ئەو سامرییە چاکبیرە وەبیر بێنینه‌وه که دەلتی ئەخلاقى مەسیحى فێرى ئەومان دەکات که: هاوڕه‌گه‌زى خۆتت، به‌ر له‌وه‌ى بیناسى، خۆش بوێ و یارمه‌تى بده. هەندیکیش به‌هۆی جیبه‌جیکردنی ئەم بنه‌مایه‌وه‌یه که مەرسۆ حوکمی مەرگ «ئیعدام» دەدرێ.

قاره‌مانى ناوه‌خت و به‌ریکه‌وت

مارى و پیتۆن، له‌ نزیکه‌وه به‌شداریبیان له‌ ژبان و کاره‌ساته‌کەى مەرسۆدا هەیه. قاره‌مانه‌کانى تری چیرۆکه‌که وەکو سیتبەر به‌دیار ده‌که‌ون و پیتوه‌ندییه‌کى یه‌كجار دووریان به‌نه‌خشه و گه‌شه‌کردنى رووداوه‌که‌وه هیهه - ئەگەر چیرۆکنوس بیوستایه قاره‌مانانى به‌رجه‌سته و کاریگەر له‌ چیرۆکه‌که‌دا، یا له‌ دوه‌له‌مه‌ندکردنى که‌سایه‌تى و سروشتى مەرسۆدا، یا له‌ بواری ئەخلاقى به‌ره‌مه‌که‌دا، به‌رجه‌سته و دیارین، ئەوا دەرکه‌وتنى ئەوانى به‌پیتی مه‌عنايه‌کى دیاریکراو و به‌پیتی پیتشکه‌وتن حسیتب دکرد. ئیتمه لێره‌دا قهرززاربارى روانینی مەرسۆین، که هەرچییه‌ک ده‌بینی وەک خۆی و بێ که‌مترین حوکمی پیتشوه‌خته تۆمارى ده‌کات.

بۆ ویتنه‌ لاپه‌ره و نیوتیک بۆ دیمه‌نى (ژنۆکه‌یه‌کى عه‌جایه‌ب بوو، حه‌ره‌کاتى پچرپچر بوو) و له‌ خوارده‌نگه‌ى سیلستندا. رووبه‌رووی مەرسۆ دانیشتیوو، و شیبوی ده‌خوارد، ته‌رخانکراوه، ئەمه‌ ته‌نیا له‌به‌ر ئەوه‌ى که له‌و کاتدا مەرسۆ چ کاریکی نه‌بووه جگه‌ له‌ ته‌ماشاکردنى ئەو. ئیتمه ئەم ژنه‌ بۆ جارى دووهم له‌ کاتى دادگایه‌که‌دا ده‌بینینه‌وه. هه‌لبه‌ته به‌هۆی ئەوه‌وه که ده‌زگای عه‌دالته به‌زه‌برى گه‌ران و تاقیب و سۆراخی ورد، توانیبوی هه‌موو ئەو که‌سانه‌ى که له‌ رۆژانى پیتش تاوانه‌که‌دا، مەرسۆ-یان دیتبوو، په‌یدا بکات. به‌لام رۆلێ سه‌ره‌کى ئەو له‌ چیرۆکه‌که‌دا ته‌نیا له‌به‌ر ئەمه‌یه که مەرسۆ له‌کاتى بیکاریدا تووشی ئەو بووبوو. دیاره دەرکه‌وتن و له‌پرا په‌یدا بوونی قاره‌مانى وه‌ک: سیلست، سالامانۆ، پیرزى پیر-ش به‌هه‌مان ئەندازه بچ هۆیه- به‌لام ئەم قاره‌مانانه زیاتر (سیلست، سالامانۆ) یان له‌ساتی هه‌لچوو‌تردا (ماسون، پیرزى پیر) ده‌بینن. واتا ناماده‌بوونی ئەمان به‌شیتوه‌یه‌که که خوینەر ناتوانی تاسه‌ر به‌شدارى (بچ موبالائى) مەرسۆ بکات و به‌ناچاری مانایه‌ک به‌ناماده‌بوونی ئەم قاره‌مانانه ده‌به‌خشیت...

ئه‌گه‌رچی مەرسۆش گوتی نه‌دات، ئەوه ئەوان ده‌بن به‌ئه‌کته‌رى ئەم کاره‌ساته. پاش تاوانه‌که ئەوان به‌تۆزى ده‌که‌ونه خانەى شایه‌ته‌وه: هه‌لبه‌ته مەرسۆ چاوه‌روانى ئەوه‌ناکات که ئەمانه له‌ دادگادا بدینن. به‌لام له‌ پره‌ ده‌بینی که ئەم که‌سانه له‌ نیتو (ناپورای ته‌مه‌شاکه‌رانه‌وه و چۆن یه‌ک و بچ شیتوه) سه‌رده‌ردینن و ئەم سه‌رى سوڤ ده‌میتنی که بۆچی زوتر ئەمانی نه‌دیتوه. هاونشینی ئەم خه‌لکه‌ جیاوازه‌ى وه‌ک سلست، مارى و (ئه‌و ژنۆکه‌ باشه)، واتا که‌سانیک که له‌ ژبانى ئەودا رۆلێ جیاوازیان به‌هه‌بووه، چ پرسپاریک لای ئەو دروست ناکات. به‌لای که‌مه‌وه کاتى ئەوه‌ى نییه (بیر) له‌م بابه‌ته مه‌سه‌لانه بکاته‌وه.

ئیمه‌ کۆمه‌لێک پیتوه‌ندى عاتیفی و ئەخلاقى دی ده‌دۆزینه‌وه که مەرسۆ بیر له‌وانه‌ش ناکاته‌وه. ئەو وه‌سفه‌ ورده‌ى که مەرسۆ ده‌رباره‌ى سیما و روخسارى پیرزى پیر به‌ده‌ستیه‌وه ده‌دات (لیوانى له‌رزۆکی ژیر که‌په‌یه‌کى پر له‌ خالى ره‌ش، یان ره‌نگى قرمزى خویناسای گوتچکه‌کان) بۆ خوینه‌ریک که بیری لای کاره‌ساتیکى کپ و نزیکه‌ روودانه، مانایه‌کى خه‌ماوی په‌یدا ده‌کات.

هه‌روه‌ها هه‌ول و ته‌قه‌لالی بویرانه‌ى پیره‌میره‌که، که به‌نیتو مه‌زراکاندا و رینگه‌ى پر پیتچ و په‌نا ده‌برێ و به‌هانکه هانک دووی جه‌نازه‌که ده‌که‌وت، ویتراى ئەو راپۆرو هه‌واله‌ تایبه‌تیه‌ى مەرسۆ له‌مه‌رئوه‌ دیمه‌نه ده‌یدا، شایه‌تیه‌کى یه‌كجار به‌زه‌بى وروژتینه‌ر ده‌ره‌ق به‌وه‌ى که ئەو دوو بوونه‌وه‌ره ته‌نیا و بچ یار و یاوه‌ره چهند دلپان به‌یه‌کدى کراوه‌ته‌وه.

له‌گه‌ل ئەوه‌شدا مەرسۆ هه‌ندێ جار (بیر ده‌کاته‌وه) و یارمه‌تیمان ده‌دات که مانایه‌ک به‌فلان یان فیسار قاره‌مان بیه‌خشین. به‌لای که‌مه‌وه ته‌سلیمی کۆمه‌له ته‌داعیه‌یک ده‌بچ که چیرۆکه‌که لیتوان لیتوی به‌زه‌بى ده‌کات- راسته ئەو له‌ رووی هوشیاریه‌وه مامه‌له‌ له‌ ته‌ک ئەم به‌زه‌بیه‌یدا ناکات، به‌لام له‌ هه‌مان کاتیشدا ناوینێ ئەوه. بۆ ویتنه‌ کاتێ گوتی له‌ ده‌نگی گریانى سالامانۆ ده‌بچ که بۆ گوم بوونی سه‌گه‌که‌ى ده‌گری، دایکی خۆی بیر ده‌که‌ویتته‌وه (نازانم بۆچی دایکم بیرکه‌وته‌وه). به‌لام ئەو کاتى ئەوه‌ى نییه که له‌م باره‌یه‌وه قوول بیه‌سته‌وه. چونکه‌ ناچاره بۆ سه‌به‌ینى، سفیده‌ زوو له‌ خه‌و رابێ. به‌لام خوینەر، ده‌نگدانه‌وه‌ى هه‌لقولاو و زاده‌ى ئەم بیره‌ى که که‌سێک نازیزیکى خۆی له‌ ده‌ست داوه، تی ده‌کات.

سالامانۆی پیر (ناماده‌بوونی له‌م چیرۆکه‌دا ته‌نیا به‌هۆی دراوسیتی له‌گه‌ل مەرسۆدا بووه) له‌ دنیاى چیرۆکه‌که‌دا بۆخۆی مه‌عنايه‌ک به‌ده‌ست دینن. چونکه‌ بچ ئەوه‌ى ئەو به‌خۆی چ شتیک بلێ، خوینەر وا مه‌زنده‌ ده‌بات که ئەو به‌واتای به‌زه‌بى قوولێ ئەوه‌یه.

پاش دادگاییه‌که، مەرسۆ حسیتب بۆ هه‌ندێ ده‌لاله‌تان ده‌کات که له‌ ژبانى نازادى مروڤانه‌ى خۆیدا قه‌ته به‌هه‌ندى وه‌رنه‌گرتوون.

کاتێ که سیلست به‌وه‌په‌رى نیا‌زپاکى و نییه‌ت چاکیه‌وه له‌ جیتگه‌ى شایه‌تان ناماده‌ ده‌بچ، ئەو (مەرسۆ) بۆ یه‌که‌م جار له‌ ژبانى خۆیدا (حه‌زه‌کات پیاویک راموسین). هه‌ر به‌م شیتوازه‌ش په‌ى به‌قه‌ده‌ر و بایه‌خى ئەشقی خۆی ده‌ره‌ق به‌مارى، ده‌بات.

قه‌ناعه‌ت دینى که باوه‌ر و ئیمانى قازى، داویک له‌ قزى ژن نایه‌نن، یان له‌به‌رده‌م ئیتواره‌یه‌کى پر ئومیددا، خۆشه‌ویستى دلگیری دایکی خۆی و پیرزى-ی پیر وه‌کو سه‌رمه‌شقیک له‌ ده‌فته‌رى ئەزمونی شه‌خسى خۆیدا تۆمار ده‌کات. گۆرانى ته‌بیعه‌تى مەرسۆ به‌رانبه‌ر به‌خه‌لکانى ده‌وروبه‌رى، تارا‌ده‌یه‌ک به‌جوانی له‌ هه‌لسوکه‌وتیدا به‌رانبه‌ر به‌و پیره‌میره‌دانه‌ى که شه‌ونخوونى به‌دیار ته‌رمه‌که‌ى دایکییه‌وه ده‌که‌ن، به‌رجه‌سته بووه: (ته‌نانه‌ت ته‌سه‌ورم کرد ئەم مرووده‌ى که له‌ نیتو بازنه‌ى ئەم پیره‌میره‌دانه‌ پال که‌وتوه، به‌لای ئەوانه‌وه هه‌یج مانایه‌کى نییه، به‌لام هه‌نوکه‌ پیتم وایه که ئەم ته‌سه‌وره نابه‌جێ و بچ بنج و بناوان بووه). پیتشتر نامازه‌مان بۆ ئەوه کرد که دیاریکردنى مه‌وقیعه‌تى (ئیتستا)ى حیکاتخوان (راوی) سه‌باره‌ت به‌رووداوه‌که چهند زه‌حمه‌ته. وا پچ ده‌چێ که گومانى زنجیره‌ خۆشه‌ویستیه‌ک که چهند

که سیټک لیکدی نریک بکاتهوه، وپرای ئه وهی که ئیستا پروون بووه توه، په یوه ست بچ به مەر سووی دوا لاپه رکه کانی چیرۆکه کوه. خو ئه گهر قه ناعهت به یه کسانى پروانگه یه حیکایه تخوان بکه یین و بیتین، ئه واه ئه م گومانه ده بیتنه به لگه په کی پنه و بۆ دروستی ئه و گریمانیه که چیرۆکه که پاش پرووانی مه سه له کان نووسراوه.

هر له پرزی قاره مانه ناوهخت و به ریکه وته کانداده تانین نامازه بۆ عه ره به کان بکه یین، به تاییه تی دوژمنه که ی ریون و دوا قوربانى ده ستى مەر سو، ئه وانیش له و جیهانی (بى شه کلپیه) ی که مەر سو تییدا ده ئی، جیا نابنه وه، ئه مانه له خانه ی که مالیاتدان، قوربانیه که ی مەر سو له پروانگه ی مەر سو وه تهنیا کو سپیکه له سه ر ریکه ی کانیه که به لای منه وه، ئه و ره خنه گرانیه که پشیمان وایه کامۆ به نانه ست و به مه یه ستی تاییه تی کابرای عه ره یی هه لپژاردوه تا بیکات به قوربانیه کاره ساته که، غه در ده که ن له به هه له دا چون: چونکه به کم: دابه شبوونی خه لکی جه زایر به جوړی بووه که ئیمکانی ئه وه هه بووه له ده یا نۆ جار مەر سو عه ره ب بکوژی تا ئه ورو پایی. (خو ئه گهر حیسابی ئه وه بکه یین که چیرۆکه که له ده ورو به یی جه زایردا پرووده دات، ئه واپرته ی ئه و ئیمکانی کوشتنه ده گاته ۳/۲). دووم: ئه گهر واپرته به رچاو که مەر سو عه ره یی ناو چیرۆکه که ی به (بنیاده م) نه زانی، ئه مهش له به ر ئه وه یه که به هه مان چاوه وه سه یی کابرای عه ره ب ده کات که سه یی ئه و خه لکانه ی دی بچ ده کات که هه لسوکه وتی له گه لپاندا هه یه. مەر سو له پروانگه په کی هینده یه کسانه وه ده پروانیه جیهان که ره گه زه پرستی له فه ره نه گی ئه ودا بچ مه عنايه- هه لبه ته هه موو که سیټک ده توانی ئه م چیرۆکه به کو مه لیک ده لاله تی ره مزى ده و له مه ند بکات و شه قلی میژوویی به پیاو کوژی به که ی مەر سو وه بنی: په کیټک له تاییه ته ندیبه کانی هه ر شاکاریټک ئه مه یه که خه لکی هه ندی لیکدانه وه ی بۆ ده که ن که به هزر و بیر و خه یالی نووسه ره که یدا نه هاتوه.

کۆمه ل

بچ موالاتی مەر سو ده ره ق به خه لکی، پاش تاوانه که ده گوژی، و چونکه کو مه ل ئه و ی به دوژمنی خو ی زانیوه، ناچارى ده کات کاردانه وه بکه نیشان بدات. به پشیمانی هه ر پشیمانییه ک، کو مه ل هه ستی جوړه خو شه و بستی و پشیمانییه که له لا بیدار ده کاته وه که ئه و پیشتر ده رکى نه ده کرد. یا به لای که مه وه به شپوه یه کی ناگایانه ده رکى نه ده کرد - وای دپته به رچاو که (قازی مرۆڅیکى گه لیک ماقوول و به شپوه یه کی گشتی روح سوک و خو شه و بستی). ناره زایی ئه و قاته که ی. خه مباری ده کات: (به توو ره یی رۆی. چه زم ده کرد نه یه لم پروات، و پتی بلیم پشیمانی به مه حه به تی ئه و هه یه، نه ک له به ر ئه وه باشت به ره قانیم لی بکات، به لکو هه روا به شپوه یه کی ئاسایی).

ههروه ها دلی ده خوازئ: (له کانگای ده وه، ته قریبه ن له پرووی خو شه و بستییه وه) ئه وه بۆ ئه و دادوه ره ی که ئه و ی خه ستۆته ژیر قامچی جنیوان، (شه رم بکات که بۆچی ناتوانی له تاوانه که ی خو ی په شیمان ببسته وه) له و ساته وه که ده ستگیر کراوه، وه کو مندالیک که له کوته ک بترسیت، سه ری سو رده میتنی، که بۆچی له بییری دارکاری کردن و لیدانی ئه ودا نین. جا له به ر ئه مه حه ز ده کات (مه حه به تیکی) ده ره ق به و که سانه کردی که ئه و هه موو نه رمیبه ی له گه له دا ده نوین. سه یر ئه وه یه

ئه وانه ی که (خیری) ئه و یان ده وئ، و دل به گوړانی که سایه تی ئه و و ناساندنی ئه و گوړانه به ئه و، خو ش ده که ن، له هه موو که سیټک که متر کار له و ده که ن.

کاتی قازی ده که وپته خو بۆ گوړینی باوه ری ئه و، ئه م هه وه له ناره حه تی ده کات - هه وه له که ی قازی سه ره تا ناره حه ت و پاشان زۆر توو ره ی ده کات.

گوړانی مەر سو، له جوړی نیشاندانی نوینه رانی کو مه له دا به دیار ده که وئ. مەر سو سه ره تا به پتی حه ی ئاسایی خو ی سه رنجی له سه ر ورده شتانیټک ده گیر سیتته وه، که زه قن: چاره ی قازی، (بۆ بنباخه سه یه که ی ئه و قاته که ی که ری ریکه ی درشتی ره ش و سپیه)، جبه سووره که ی سه رۆکی دادگا، وپرای ئه وه هه ر له سه ره تا ی دادگاییه که وه، چاوانی گه شی رۆژنامه نووسیټک که به وردی ئه و هه لده سه نکیتن، له م حاله تی خه سیوی و نه زۆکیبه به ده ره: مەر سو جوړه مانایه ک به م چاوانه ده دات: (حاله تیکی سه یی وه هام لا دروست بوو که ده تگوت خو م خه ریک بووم سه یی خو م ده کرد). سه رپای دادگا که به ره به ره که متر له پیشان وه کو نمایشیکى ساده دپته به رچاو ی - به لای که مه وه له جارن پتر هه ست به وه ده کات که باس باسی ئه وه. ئه و ناگای له (نیکای سه رکه وتووی) دادوه ره که یه و هه ره وها ناگای له و تیشکه ته وس ئامیزه شه که له چاوانیه یه وه ده ره و شپته وه. وای دپته به رچاو که ئه و قاته که ی (مرۆڅیکى مه خسه ره یه). له وه سفکرده که ی قازیدا، چ شپته واریکى بچ غه ره زى ساکارانه ی دپته کانی پیشووی مەر سو ناپیئرئ، ملائی، غه م، توو ره یی و ته نانه ت لپه اتوویشى (قازی تاکتیکى هه ره شه به کار دینئ و چاو ده برپته دور چاوانی موخاته به که ی خو ی) له چاوانی مەر سو ون نابن.

ده رباره ی تیکرای قاره مانه کان، ئه و ته نیا مه بده تیکی زۆر جار بچ مه عنا ی خه سته روو که توانای خه یال بیان بییری ره خنه گرانیه ئیمه له وینده ره وه ده ستی به حه ره که ت ده کرد. به پشیمانییه وه:

ئه و باوه ره ی ئیمه ده رباره ی قازی بۆ خو مان گه لاله مان کردوه، زاده و هه لقو لای ئه نجامگیری (استنتاج) نیبه: ئه م باوه ره هه ر هه مووی به نده به ببینه کانی مەر سو وه: چونکه ئه و پاش ئه مه پتر بییری له پشیمانی خو ی له گه ل خه لکانی دیدا کردۆته وه و له وه ده رچوه هه ر به دیارده ئالۆزه کان قه ناعه ت بکات و واز به یتن.

به های نهلشی و نه خلای نامۆ

کامۆ به خو ی بیانوی دابوه ده ست ئه و که سانه ی که نامۆیان به ته فسیریکى ساده ی (ئه فسانه ی سیزیف) ده ژمارد. کامۆ له و ره خنه یه یدا که له مه ر (هیلنج) ی سارته ری نووسیوو، گو تیبوی: (هه ر چیرۆکى بگری، هه میشه فه لسه فه یه که که به شپوه ی وینه گرتن هاتۆته به یانکردن و ده رپین). هه لبه ته ئه مه برپاریکی مه تر سیداره و له رواله تدا سه ره خوی و ره سه نایه تی چیرۆک سنو ردار ده کات، به لام وپرای ئه مهش ئه گهر ئه وه له به رچاو بگری که کامۆ هه رگیز ته سلیمی به ک سیسته می فیکری نه بووه و به ره مه فه لسه فییه کانی و. هه لبه ته که متر نامه تیورییه کانی، پتر قوناعه داشۆرینه کانی ئه و، و اتا (چیرۆکی) فیکریکه که عه ودالی دووی خو به تی، ئه و کاته باشت په ی به مانای برپاره که ی ئه و ده به یین.

له بهر ئه مه، ئه گهر به خۆمان زۆر له كنووكۆی دۆزینه وهی لێكچوونی به رهه مه كانی كامۆدا نه بین، ئه وا به اور دكر دنی جیهانی چیرۆك و به رهه می فه لسه فی كامۆ له وه كه متر زیان به ده وه له مه ندی چیرۆكه كانی ئه وه ده گه یه نێ كه ته سه ور ده كری. واته زیانی ئه وه به اور ده له راده ی ته سه ور كه متره. بۆیه ئه وه به خۆی كاتی كه ئه نجامی كی مومكینی (له گوین) بۆ نامۆ پێشنیاز ده كرد، (كو مه له پتویستی به كه سانیکه كه له رتوره سمی ناشتنی دایكی خۆیاندا بگرین) ئه وه ی قبول بوو كه (ده ئه نجامی له گوین-ی تریشی) له م چیرۆكه دا دیتوه (بروانه ده فته ری بیره وه ربیه كان).

جیهانی بن شیوه

نایا ده كریته وه كو هه ندێ جار گو تراوه، له نامۆدا به لگه ی پووچی جیهان بدینرێ؟ سارته ر له گو تاری (لێكدا نه وه یه كی نامۆ) دا رایه كی تاییه تی له م باره یه وه هیه وه ده لێ: ئارمانجی كامۆ له ئه فسانه ی سیزفدا نیشاندا ن و به رجه سه كردنی چه مکی بیهووده یی و پووچییه و له نامۆدا نیشاندا نی هه سه كرده به بیهووده یی و پووچی - به با وه ری كامۆ ناتوانرێ بگوترێ كه خۆدی مرۆف یان جیهان بیهووده و پووچی: دنیا خۆی له خۆیدا ما قو ل نییه.

بیهووده یی و پووچی له روا وه ستانی ناما قو لی دنیا یه، كه له قو ولترین شوینی ناخی مرۆفدا ده نگ ده دا ئه وه. بیهووده یی و پووچی چه ند په یوه سه ته به جیهانه وه. هینده ش په یوه سه ته به مرۆفه وه.

بیهووده یی و پووچی تا قه پتو هندی نیوان جیهان و مرۆفه - (ئه فسانه ی سیزف). كه واته هه سه تی بیهووده یی و پووچی كه مه رسۆ به رجه سه ته ی كرده وه، ئا ئه مه یه. به لام ئاستی رۆشنبیری ئه وه (مه رسۆ) زۆر له وه كه متره كه به توانی هه سه تی خۆی له قا لبی چه مکیكدا بۆ ئی مه بگوا زیتته وه.

له گه له ئه وه شدا، وا دیتته به رچا و كه ئه گهر كامۆ له چیرۆكه كه ی خۆیدا سه لما ندنی ئه م بیره ی مه به سه ت بوا یه، ئه وا ده ی توانی كه ره سه ته ی با شتر هه لبرێرێ و به كا ربه یینی: بۆ وینه هه مان ئه وه كه ره سه تانه ی به كا ربه یی نا بوا یه كه سارته ر له هیلنجدا به كا ربان ده بات. روكانتن-ی جیكایه تخوانی هیلنج، له م دنیا یه دا هه سه ت ده كات كه پایه ی شایان به خۆی وه رگرتوه - بۆیه به مه به سه تی تو ئی نه وه یه كی می ژوو یی كه با وه ری پتیه تی، زنجیره لێكۆ لینه وه یه ك ئه نجام ده دا - دۆستیک (معشوقه) هیه كه وا ده زانی دل به ندیتتی: به لام له نكا وا ئه م جیهانه، كه وه لا مد ره وه ی پتیشیبیه ئه قلی و هه سه تی به كانی بووه، هه موو بنه ما و هاو سه نگی به كی خۆی له ده سه ت ده دا: وشه كان له مانای خۆیان جیا ده بنه وه و لایه نی سه رسامی به خۆزه ده گرن. مرۆف و شته كان په یوه ندی خۆیان له ده سه ت ده دن و له دنیا یه كی بیهووده و عه به سدا ده رده كه ون.

ده ربا ره ی روكانتن ده توانرێ بگوترێ كه له و كاته دا وه كو مه رسۆ، هه سه ت به نامۆ یی خۆی له جیهان ده كات و، ئه وه هه سه ته ناو ده نی (هیلنج). به م جو ره كاتی كه مه رسۆ به دیار جه نا زه كه ی دایكیه وه شه ونخوونی ده كات به هه مان ئه ندا زه و سا ردی به وه ده روانیتته بو رعو وه بریقه دا ره كانی سه ر چوار چیتوه ی تابو ته كه، كه ده روانیتته سیما و چاره ی دۆسته كانی دایكی. چونكه به لای ئه وه وه بو رعو وه كان و سیما كان رێك به ئه ندا زه ی یه كتر كه م مانان.

نیگای روكانتن-ش، به هه مان شیوه و بی هیه چ هۆیه ك له سه ر قایشه وه نه وشه یی به كه ی پانتۆ لی به رتو به ری كا فتریا كه یان له سه ر ره گو ریشه ی دره ختی شا به رو وه كه ده گیر سیته وه، به لام له كا تیکدا كه ئه م شانه له لای روكانتن ئا ما ده بو نیتکی تا قه ت به ر و بی له زه تیان هه یه، بو رعو وه كان نا نه مایه ی كه مترین دل تیک هه لپه اتن و هیلنج له لای مه رسۆ. چونكه ئه وه هه می شه به م جو ره (ئاسایی و سه رو شتی) روانی به تی دنیا. له به ر ئه مه هیه چ هه سه تی كی پووچی و بیهووده یی لای خو ئنه ری یه كه مه یان لای ره كانی نامۆ دروست نا بی، مه گه ر لای ئه وه كه سه نه ی كه به پێچه وانه ی مه رسۆزه چا و ده یی جیهانی لێوان لێوی مه عنا بن.

له مه چا كتر: هه لبه ته مه رسۆ له حا لیکه دا دژیا كه ئه گه ر روكانتن له و حا له دا بریا بوا یه، دلی تیک هه لده ات و هیلنجی ده ها تی: له م رو وه وه، مه رسۆ به گۆ رانی كی پتیه وانه ی قا ره مانه كه ی سارته ردا ده روا ت: له حا لیکدا كه ئه وه به ره به ره مه عناه ك له جیهاندا ده دۆ زیتته وه. رو كاش به ره به ره مه عنا ی جیهان له ده سه ت ده دا ت. روكانتن له هیلنجدا ن قوم ده بی، گیرۆ ده ده بی، مه رسۆ له ئه نجامدا ده گاته شو رش - گو تمان ته مه شا كه رانی دا دگا له چا وی مه رسۆ دا (یه ك شیوه) ده یانواند: شتیك به یه ك شیوه دیتته پتیش چا و كه مرۆف پتیشتر له هه ولی ئه وه دا بوو بی كه شیوه یه كی پتیش به خشی ت. هه رو هه ئه وه شمان نیشان دا كه له دا گایی به كه به دا وه دنیا ی مه رسۆ چۆن ده مه یی و دروست ده بوو. بۆ وینه دایكی، كه ته نیا له رتیه ی ته دا عی به وه له گه له سه گه كه ی سا لا مانۆ دا به بیر ی ئه وا تیت ده په ری، له كو تایی چیرۆكه كه دا ده بی به مایه ی خو شه ویستی و ئومیدی ئه و. له هیلنجدا جیهان به ره به ره ده كه ویتته ژیر رکیفی شته كان - له نامۆدا تا پتر ده جینه پتیشی، دنیا پتر ره نگ و رووی مرۆفانه وه رده گری... نه ك له به ر ئه وه ی كه بیهووده یی به مانا فه لسه فی به كه ی وشه ی بیهووده یی، له م كتیبه دا به خرتته خا نه ی دو دل یی به وه یان ره كرده نه وه وه - به لكو، وه ك كامۆ خۆی هه می شه ده یگوت، ئه و كه شه كردنی بیهووده یی به ئا ما نجیك نه ده زانی.

بیهووده یی بۆ ئه و سه ره تایه ك (میدا) بوو. له هیلنجدا (هه سه تی بیهووده یی) ئه گه رچی به سو ی و نیتیه تیفه، له فه تچیک ده چی له دنیا یه كدا كه ده ما مکی ئومیده بۆش و به تاله به شه ربیه كانی پۆ شیوه - له نامۆدا، بیهووده یی گرمانه ی یه كه مه یان و سه ره تایه، نكو لی و با وه نه كرده نیتكه كه نیشانه كانی خو شه ویستی و با وه ر به مرۆف و جیهان له سه ر ئه و رۆ ترا وه.

قا ره مانگی نا یار

له ئه فسانه ی سیزفدا، كامۆ گه لێك نموونه ی (مرۆفانی بیهووده) ی نیشان دا وه درباره یان گو توو یه تی: (نایا پتویست به وه ده كات ئه مه روون بکه ی نه وه كه نموونه مه رج نییه سه ره شه ق بی (و له دنیا ی بیهووده ییدا، ئه مه هه ر زۆر كه مه)، و نا بی ئه م نموونا نه لاسایی بكریتته وه؟ كامۆ هه ولی ده دا و - نه ی ده شار ده وه - كه مه رسۆ وه كو مه سیحایه كی نو ئی بنا سیتیت: هه لبه ته ئه مه به لای كه مه وه وه لا میكی گه لێك به سوود بوو بۆ ئه و عه یب دۆ زه ره وانه ی كه مه رسۆ-یان به نموونه ی گه لحو یی و سه سستی ده ژما رد.

حقیقه تی مهسه له که ئه مهیه که له چاو قاره مانانی ئه فسانه ی سیزیفدا، ناتواترئ مه رسو، به شیتوه یه کی ساده و دوور له ئالوزی، و هکو سه مره مشق یان نمونه ی نیگه تیفی ته بیعه تی مرؤف له بهر چاو بگیری.

سه رته تا مه رسو قسه له گه ل ئیمه ده کات، و ئیمه ش ئه وه مان ساغ کردو ته وه که به کجار زه حمه ته قسه کانی ئه وه به قسه ی بی لایه ن بزانی. له و دواییه نه دا رای گشتی ئه مه ربکا رابوو و که وه پشیتوانی له کابرایه کی مه حکوم به ئیعدام، له بهر ئه وه ی له زینداندا دهستی دابوو نووسینه وه ی بیره وه دریه کانی خوی. ئایا هونه ری ئه م زیندانییه به لگه ی پاکی و بی تاوانی ئه وه؟ ئه م روودا وه ش وه کو نامو، ئه وه نیشان ده دات که شاره زایی له تایه تمه ندیتی ژبانی که سیک ده بیته هوی دهرک و عه فوی ئه وه که سه. ئیمه نامانه وی رۆلی جه لاد بدینین، به لام ئه گه ر نامو وه کو قه والیه کی (سند) قه زایی بخرینه بهر موتالا و (دادگایی مه رسو) ده ست پی بکه یه وه، ئاخو به راستی ناچار ناین که گومان له رزگاری و ئاسوودیی مه رسو وه کو (ره فتاریکی مه سلحه تی) بکه یین؟ ئایا ئیعترافاته که ی مه رسو لیته اتوانه ترین به ره فانی نییه؟ یان به لای که مه وه ئایا دلنیا یین که مه رسو، روودا وه کان به وه پیری نیاز پاکیبیه وه وه بیر دینیتته وه؟ و به شیک له مه به سه ته کان یا که ساسی و زه بوونییه کانی خوی به هوی ترسی له حقیقه ت، ته نانه ت له خویشی ناشاریته وه؟ کامو وه کو چیرۆکنوس ده ست له کاری چیرۆکه که وه رنادات، به سه ره ات و اریقاته که ی مه رسو وه کو قه والیه کی بابه تی و مایه ی هه ر جو ره لیکنانه وه و شرۆقه یه ک ده خاته به رده ستی ئیمه.

له و دیوی ئه و ئالوزیبیه وه که هه لئولای هه مان مامه له ی به ره مه که یه، ئایا ره فتاری کۆمه لایه تی (عه جیب) ی مه رسو ده بی چۆن لیک بدیته وه؟ مرؤفیک بو ئه وه ی له زیندان تووشی بی تاچه تی و بیزار ی نه بی، یان بو ئه وه ی بتوانی پاش نیوه رۆیه ک بی هیج کاریک بگوزهرتی یان ده بی له راده به دهر زیره ک و فره زان بی یان ده بی دو چاری مه نگی تایه تی گیانداران بو بی. ده بی چۆن مل بو ئه م حال یا ئه و حال بدرئ؟ به م شیتویه وه زع و حالی دادگاییه که: به هیج جو ری دیار نییه که ئاخو رزگاری مه رسو وه کو رزگاری سوکراته له به رده م داوه ره کانی دا یان ئه م رزگاریه ئه جمای بیته شیه که که به ئیعترافی خوی زۆر جار تووشی بووه و له گه لیا یه تی.

هه لبه ته ئه م ئالوزیبیه «به لگه ی بنجبر نین» ئه مانه شه قلیک به به ره مه که که ده به خشن و ئه گه ر بمانه وی هه ر چۆنیک بووه روونیان بکه یه وه و شرۆقه یان بکه یین ئه و خیا نه ت له مه به ستی کامو ده که یین و رۆلی حاکم و دادوهر ده گتیرین. ئیمه ده توانین ئه وه بلتین که مه رسو گه بیوه ته ئاستی هوشیاری و، له گه ل مه رسو دا په یوه ندیه کانی (مه رسو) له گه ل که س و شته کاند که شف بکه یین، ده تانین بلتین: که (ئه و وه هایه) و ده ستنیشان کردنی راده ی هوشمه ندی یا تاوانباری ئه و کار و ئه رکی کۆمه له. (دادوهره که ش دهرباری ئه و ده لئ: (ئه و به هوش) ه؛ هه ره ها (ئه و تاوانباره). ئاخو ئه و بابایه که قاره مان یان شه هید؟ دهرباری مه رسو هه ر ئه وه نه ده توانرئ بگوترئ که بابایه کی قوربانیه. ئه و قوربانیه کۆمه لیکه که ده یه وی هه موو شتییک بزانی و بچیتته بنج و بناوانی هه موو شتییک. ئه م کۆمه له ته سه وری خوی دهرباری مرؤف له خودی مرؤفه که پی باشته. مه رسو، چۆنکه وه کو خوی چۆن هیه ناوها دهرده که وی، رازه کانی

خوی ده پارێزێ و. نایاندرکینێ، که واته نابێ به ته مای چاوپۆشی کۆمه ل بی - ته نیا ئه مه و به س.

کۆمه لیکه ی بن گیان

کامو له ۱۹۳۷/۸، له ده فته ری بیره وه دریه کانی دا نووسیوتی: (ئه وه چه ندین سا له، هه ر جارئ که گویم له گو تارێکی سیاسی ده بی، یا گو تارێ که سانیک ده خویتمه وه که رتیه ریمان ده که ن، ترسم لی نه نیشیت: چۆنکه تا قه دهنگیک ناژنه وم که سه دا و ئاههنگی ئینسانی تیدا بی، هه میشه هه مان وشه و هه مان درۆ دووباره ده که نه وه. ئه مه ش که خه لک خوویان به وانه وه گرتوه و توورپیی و غه زه بی جه ماوه ری خه لک تا نه و ئه م بوکه له کارتۆنانه ی تیک و پیک نه شکاندوه، به لگه ی ئه وه یه که خه لکی له بایه خی حکومه تی خو یان غافلن و گه مه به به شیک له ژبان و به رژه و نه دی هه ره گرینگی خو یان ده که ن. به لئ، به راستی گه مه ی پی ده که ن). دنیای عه داله ت له م باشته ر نییه. نوینه رانی کۆمه ل له دادگادا دهره ق به کاری ئه و که سانه ی که ئه م نوینه رانه مه سئولیانن، به کجار خه مساردن. وه کو چۆن نوینه رانی گه ل؛ به رای کامو، دهره ق به کاری گه ل، ئه و گه له ی که ئه مانی هه لبژاردوه، خه مسارد و بی مو بالاتن، ده توانین له مه رسو بیرسین که کتیبه (رواله تی رۆلی دادگاییه که یه هه ر ئه مه یه): مه به ستیانه و پیتیان چاکه ئه م خاله ی فیتریکه ن و چاوه پروانی ئه وه ی لی ده که ن که ته نیا به گو تار و ره فتاری خوی باوه ری پیتشه خته ره سمکراوی ئه وان به سلیمتی، به لام ئه و له م رتیره سمه پیتشه خته بریار له سه ر دراوه دا، رۆلی خوی یاری ناکات، و به م جو ره مه ته ل و لوغزێکی له توانا به دهر بو قازییه کان چی ده کات که گه مه کۆمه لایه تیه که بی ئیعتبار ده کات.

ره تی دادگاییه که هه ر له غایشیکی کۆمیدی ده چی، ئه و قاته که ی مه رسو و دادوهر له جیاتنی وه کو دوو ره قیب بنوین، وه کو هاو ده ست و دۆست ده نوین. که واته به هیج جو ری جیتی سه رسورمان نییه ئه گه ر هاو باوه ر له گه ل سارته ردا بلتین: قاره مانانی ئه م چیرۆکه له شووشه یه که وه ده بیترین که هه لئسوکه وتیانی پووچ و کۆمیدیانه لی کردوه و هه لئسوکه وتیانی بو جو ره لالبازییه ک گۆریوه. به لام ئیمه هه ولمان داوه ئه وه نیشان بده یین که کاتی کاری دادگاییه که به ره به ره ده چیتته پیتش. شووشه که ش نامیتن و ون ده بی. له وساته به داوه، ئه م غایشه کۆمیدییه که متر له بریاری نووسه ر ده چیت تا له مه به ستی که شف کردنی فیل و ده هۆیه ک. مه رسو تا ئه و کاته ی له م دیوی شووشه که وه بو، له ته ماشافانیکه ی خه مسارد پتر چیدی نه بو، به لام له وساته وه که دنیا له روانگه ی ئه وه وه مانایه ک په یدا ده کات، به رای ئه و ئیدی له ته حمولدا نامیتن که لالبازییه که به رده وام بی و ئه ویش ده وری تیدا هه بی، که واته یاخی ده بی.

هونه ری کامو - شیوازی نامو

شیوازی نامو له رووی ساده یی و ره وانیه وه سه رنجرا کیتشه. هه لبه ته ئه م تایه تمه ندیبیه له ئالوزی و ئیهام به دهر نییه: کاتی نامو ده خویتمه وه، له وه یه وه سا خه یال بکه یین که هونه ری ئه م چیرۆکه له ئاستی تیگه یشتنی هه موو که سیک بی. وه کو چۆن تابلۆکانی؛ موندربان یان کلتیسای روتشان ی- به ره مه ی لکوروبزه زیاتر له نیگارکیتشییه ده ستر کرده کانی مسونیه ر یان ته لاره شکۆداره کانی سه ده ی رابوردوو

ده توان زهوقی نیگارکیشی یان تهلارکاری لای بیله گشتی بجوملین: بهلام ده بی توه بزانی خۆ دوورگرتن له رازانهوه نیشانهی بی توانایی نییه؛ و له هونهردا هیچ ریبهک له ریگهی گهیشتن بهمالی کردنی سادهیی و پهوانی، سخت و دژوارتر نییه.

سادهیی ناراسته گراو

رۆلان پارت، له گوتاری (نمر سفری نووسین)دا و لهو شوینهدا که دیته سهر باسی (نوو سینی نوئی دوولایه نه) دهلی: (ئهم گوتاره شهفاهه، که به نامۆی کامۆ دهستی پین کردوه، شتیوازی په نهان پۆده نی، که ته قریبه نه دهکاته غیابی ئامانجی شتیوازی). ههروهها له سهری ده پوات و دهلی: (نوو سینی پاک و بی لایه نانه ئه مه یه). ئیمه که دهلی ئهم نووسینه پاک و بی لایه نانه ده نوینی. له بهر توه یه چونکه به شتیوه کی گشتی پتر له ههر نووسینیکی دی دووره له بی لایه نی راسته قینه.

له پشت نووسینه کی کامۆ، په وانیتی و پرونیتری و جوانکاری و مه بهسته تاییه تیبه کانی چیرۆکنووسه مه زنه کانی سه دهی نۆزدهی فه ره نسا، که به باوه ری رۆلان پارت هه لقولای په وشو بورژوازی به ته، نابیری. بهلام هه موو سروشتیکی کۆمه لایه تی، ئه خلای و مه سه له کیش له نامۆ نه تار تیراوه. بهر له م سارتهر له گوتاری (لینکدانه وه یه کی نامۆ)دا ئامانزه ی بۆ کچی و بی تیف تیغه یی شتیوازی کامۆ کردبوو: ده باره ی ژول رونا ره ده بانگوت پۆژی دئ که بنوو سیته: (میشک هیلکه دهکات). پیزدار کامۆ و گه لیک له نووسه رانی هاوچه رخیش به م زوانه ده نووسن که: (میشک هیه و هیلکه دهکات) ئه مانه شته کانیان له پیناوی بوونی شته کاندای خوش دهو، و نایانه وئ شته کان له سیلاوی زه ماندا بتویننه وه. بهلام کامۆ، به م جو ره نووسینه له نامۆدا، جگه له ته رجهمه یه کی وه فادارانه ی ته رزی ئاخافتنی گوته بیتری (خیتابی) تایه تی فه ره نساییه کانی جه زا پیر ج کاریکی دی ئه نجام نادات. هه لبه ته ئهم ته رزه خیتابه میراتی شتیوازی حیکایه ت و نه قلی عه ره به: ئه مان به وه رگێرانی ساده ی کاره کان، که خۆی له خۆیدا مایه ی سه رنجه ئیکتیفا دهکن، و به پینو سیته نازانن دهستی پینا و بیین و له نوئی دروستی بکه نه وه و نایانه وئ کاره کان له خیتابیتیکی هاو په یوه ندا بسازیین و بگوتیین. کاتی ئهم کارانه له سه ر یه کتر که له که بوون، سه ره نجام مه و دایه کی حه ماسی (حماسه) وه رده گرت. به سه رهاتی ریمۆن سنس ئاوه یه. و کامۆ وه کو دیتمان ئیلهامی ئهم کاره ی له شه ری ناو کۆلانه وه وه رگرتوه و وه کو چۆن شه ره کی دیتوه ئاوه و بی رتوش له ده فته ری بیره وه ریبه کاندای تو ماری کردبوو، بۆیه ئاهه نگی ئهم کاره له و رووداوه دلگیرانه ده چیت که له شادی Noces و هاوین (Etel) دهرده کون، بهلام به پینچه وانیه ی ئهم دوو به ره مه وه، نامۆ په یامیک نییه. مه رسۆ قسان دهکات و شتیوازی ئه و له ته رجهمه ی هه سه ته کاندای یان ئه و رووداوه که ئه و دیتوونی له ناخی چیرۆکه که دا، له بن دیری چیرۆکه که دا مانایه کیان پین ده به خشیت مه رسۆ به وه بیره پینانه وه گوا به ناساییترین و گرینگترین کاروبار، ئه ویش له ریگه ی رسته ی سووک و کورتی ئه و تو که زۆرجار هیچ جو ره په یوه ندیبه کی ئه نجامی پینکیانه وه نابه ستی، و ده نوینی که گوا به بۆچونه جیاوازه کانی ئیمه له مه ر کاروبار و شته کان که شف دهکات. شتیوازه کی هاوار دهکات و پیمان دهلی که له روانگه ی ئه ودا مه سه له ی بچووک بوونی نییه.

ملاحه زه کردن و دیتنی ورده شتان (بورغووه کانی تابو ته که)، یان ریبازی ئه و له مه ر هه لسه نگانندی باش و خرابی هه ر شتی که دا (به مانایه ک... به مانایه کی دی...) نیشانه ی رو حیه تیکی به دیقه ت و پر سه رنج و وردیبه نه. کامۆ، نه ها توه مه رسۆ بکات به که ره سه ته یه ک و بۆ ری که سخت و ئاماده کردنی راپورتیک سوودی لئ وه رگری: به لکو له ریگه ی ئه و وه ده چیته ژیریاری خه لوه تیکی زۆر دژوار تا سه ره له نوئی جیهان که شف بکاته وه: ئهم جیهانه له ژیر نیگای تازه ی قاره مانیکدا که به ها ئینسانیه ته قلیدیبه کان به هه ند هه لئاگری، هاو سه نگ بووه.

شۆخی

زۆر له گوینه که خوتنه ر به ناسانی به م هه لوه شانده وه و سه رینه وه ی ده لاله تانه قاییل نه بی، چونکه روانینی مه رسۆ که متر ناراسته ی ته وه جو هیتیکی نوئی ده بی تا بیر کردنه وه یه کی حه په سا و ته نانه ت ره خه بی له مه ر ئه و ریبازی که شته کان دینه به رچاوی ئه وه یه کتیک له و با به تانه ی که له نیوان لیکۆله ره وانئ نامۆدا باس ده گرت ئه مه یه که بزانی ئایا مه رسۆ به خۆی با بایه کی شۆخیبازه یان نا، ئه و دارده ستی بی ده سه لاتی هه زه لیاتی (شۆخی) کامۆ به: چاره سه ری ئهم مه سه له یه له چوار چیتوه ی به ره مه که دا قورس و زه حمه ته. ته نیا ئه وه ند ه له توانادا هیه که ئامانزه بۆ نیشانه کانی شۆخیبازی ئه و له گوتار و ده رپینه کانی دا بگری.

هه ندی له زاواوه کان، ته نیا بۆ ئه وه به کاره پینراون تا سه رنجی ئیمه بۆ مه عنای قوولی ده سه ته واژه ی بازاری له باوکه وتووی سوواو رابکیشری: بۆ وینه ده سه ته واژه ی: (ئه وان به دم نه عه ره ته و سترانه وه ده بانگوت که یانه که ی ئه وان نابود نابی)، لیره دا و به سایه شتیوازی ناراسته و خۆوه هه موو توانایه کی فرمانی (نابود بوون) ده گه رینیتنه وه بۆ ئه و و که چی کاتی هه وادارانی گرووپه وه رزشیبه کان هه مان فرمان له دروشمه کانی خۆیاندای به کار دین، ئیمه هیچ بیریک له مه عناکه ی ناکه ی نه وه.

بهلام به زۆری دیدی شۆخیبازانیه ی مه رسۆ، ده شیت بایه خی گه له ک زیاتری هه بی. مه رسۆ، له کاتی ناشتنی دایکیدای هینده بی موبالات و سارد و سه رانه ده روانیتته رتیره سمی به خاک سپاردنه که، که رتیره سمه که له شتیوه دایکی خالی له مانای راسته قینه و ته نانه ت گه پچارانه ش ده نوینی. به م جو ره: (قه شه یه ک و دوو مندالی گرووی ئاوازی کلنسا له به رده م بینایه که دا بوون. یه کتیک له م دوو منداله مه قلیبه کی عود و بخورد سووانی به ده سه ته وه بوو، قه شه که به لایدا دانه و بیبه وه تا دیری زنجیره زیوه که ریک بخته وه. «کاتی ئیمه گه بیشتین، قه شه که به (کورم) بانگی کردم و چه ند وشه یه کی پیم گوت و وه ژوور که وت. منیش دوا ی که وتم.» ناراستی دادگاییبه که، که ته شریفاتی ئالۆزتر و پووجه لتری هه یه، ته نیا به وه سفکردنی رتیره سمه کانی خۆی، له مه پتر مه حکوم ده بی.

له گه ل ئه مه شدا، وه کو له ئه نجامگیری به کانی پیتشه وه پیتشینی ده گرت، ئهم شۆخیبازی به له ناخرو ئۆخری چیرۆکه که دا به ره به ره که م ده بیته وه. کاتی مه رسۆ به وه پیری سه رسامیبه وه ده بیین که ئه و یان له دادگاییبه که دا که نارخستوه، له وه سفکردنی ئهم رتیره سمه سه یه هیتوه تر ده پوات- بیهووده یی و بیداری

دادگاییه که بهراشکاوای مهحکوم دهکات. به لای که موهه لهم دابونه ریتته بی تاقته و نارحمت ده بی. دهرفت نادات که ئیمه خومان بگه بینه قه ناعت که ئه وقتا ته که می مه خسه ره به. ریک ئم وشه بهی به زاردا دی. دوا قسه ی له گه ل قه شه که دا و له ناو زبندانه که دا جیتی که متر گومانی شوخی بازی (هزل) ناهیتته وه - چونکه مرسو بوی دهر که وتوه که ئه مه نمایشیکی خه نده داره (مضحک) و ئه و تا قه شه که دوا دیمه نی یاری دهکات، ئه مه کاریکی بی معنا نیبه، به لکو پیلانیکه زور فیلبازانه چنراوه. تا ئه و ده مه له گوین بوو ئم به سه رها ته یه کتیک له حیکایه ته کانی قوالتیر- مان وه بیر بخاته وه، ئه گهر دوا لاپه رکان جوره بیرتکی قوالتیرانه ی گرتیتته خو، ئه و له جۆریکی دیبه:

رژدی و ته زویر و ریا و ساخته کاری «هلبه ته دیسان که میتیک له ریگه ی مرسو وه، به لام ئه مجاره دهنگی کامو ده گاته گوی» هیتنه به گهرمی و توندی مهحکوم کراوه که هیچ بواریک بو شوخی بازی حیکایه ته که نامیتته وه.

شیره یه نی (ناو)

سارته ره ده لی: (له هندی ساتی ده گمه ندا، نووسه ره به پیچه وانه ی ته بی خو به وه، روو له شاعر دهکات). دیاره ئم جوره ته بیح و ته بیعه ته هه رگیز له لایه ن کامو وه پهیره ی نه کراوه و سارته ره ئه مه ی دهاته پال. باوه ر ناکه م کامو هه رگیز ئیعترافی به بینه ما و سروشتی و هه ا کرد بی. بویه ئیمه لیکدانه وه که ی روب گریبه- مان پی په سنده تره که ده لی: که ساتی کوشتنه که به ره به ره نزیک ده بیتته وه، له دیارترین خواستنی ئاساییمان پتر بو دهر ده که وه ی که بو خو ی بیرخه ره وه ی مرؤقه یان نیشانه ی ئاماده بوونی هه میشه بی مرؤقه: دهشت له هتا و (پارا و) ده بی، عه سر (وه کو ناشتی کاتی غه مگینه)، جاده ی پر که ندوله ند (گوشتی دره خسانی) قیره که نیشان ده دات، زه مین (رهنگی خوینی) گرتوه، هه تا و ده بی به (بارانیکی کویرکه ر)، په نگدانه وه ی له سه ر گویتجه ماسیبه ک ده بی به (شمشیریکی نورانی). رۆژ (له ئوقیانووسیکی مه عده نی توادا له نگه ر ده گری) جگه له (هه ناسه ی) شه پوله (ته مه ل) ده کان، تیلماسه که زه ی (خه الوو)، دهر یاهه ک که (هه ناسه ده دات) یان پیوه ره کانی هه تا و.

ئو ناسکیبه ی که له چیرۆکه که وه هه لده قو لی. به شیه وه یه کی ناراسته وخو و پو شرا و دیتته دهر پین. مرسو وه ختی له گه ل که سه کانداندا گفتوگو دهکات به جۆریکی سهیر ناشی و تازه کاره (سه رنجی رهفتاری ئه و له گه ل ماریدا، یان ته داعی ئه و له نیوان دایکی و سه گه که دا به). به لام که دیتته سه ر باسی ته بیعه ت، زور به تا و و پر هه ست و جو شه وه قسه دهکات.

شعیری نامۆ شعیری ره گهزه (عناصر) و سۆزه به شه ریبه کان چ شویتیکی له ویدا نیبه. له گه ل ئه وه شدا، گۆرانی ئه و به جۆریکه که سۆزه نه ناسرا وه کان یان له شه رمدا دامرکا وه کان، له گه ل جو ش و خرۆشیکی پر له و ئومیده ی که له دوا لاپه رده دیتته دهر پین و به یان کردن، له گه ل ههستی ته بیعه ت دۆستی، که تا ئه و ساته ههستی دیار و بهرجهسته ده نیواند، تیکه ل ده بی. ئه و کاته ئارامی هاوین له گه ل هتوری دلی ئه ودا یه ک ده گری. ناسکی جیهانی هاو باخه لی ده بی به خو شه ویستیبه ک که ئه و ئیستا که به هوی بیرکرده وه له

دایکی خو ی، دهری ده بری. ئیستا شه و ته نیا لیوان لیوی ئه ستیران نیبه: پر ده بی له نیشانه کانیش. رۆژی ره خه گریک گوتیوی: (شعیری جوان و باش و بی هاوتا هه میشه زاده و به ره نجامی هاو باخه لی و ئاویتته بوون و جوتیونی کاریگه ری سروشتی و کول و کۆفان و ئازاری روحیه ی). مرسو له کۆتایی نامۆدا به م ئاکامه ده گات. مرسو، پاش ئه وه ی به ته وا وه تی خو ی ده ناسیت، ده بی به شاعیریش.

ئه نجامگیری: کلاسیزی کامو

نامۆ به ره میتیک سبیره ی ته کنیکی چیرۆکی ئه مه ری کایی پیوه دیاره. دیاره بلا و بوونه وه ی ئه م به ره مه هاوکات بوو له گه ل به سه نده نی فیکری وجودیه تدا و چیرۆکیکی پیشره وه (چیرۆکی نو ی). چ که سیک ده توانی ئه م ئه نجامگیری به رت بکاته وه؟ ئه و جاش کامو سه د هه مینگوای به یه ک ستندا ل یان به یه ک- کونستانته ده گۆریبه وه، چه ندین جار موخاله فه تی خو ی له گه ل جوره کانی فه لسه فه ی وجودیه تدا به یان کردوه و زور به که می با یه خی به (چیرۆکی نو ی) داوه. که واته ده توانین بلتین بابایه کی سه ره بریتیازی ناماقول بوو!؟

راستییه که ی ئه وه یه که کامو له جومله ی ئه و نووسه رانه یه که به ره مه ی ئه ده بی به مه ی دانی تا قی کردنه وه ی ته کنیکی یان فه لسه فه یه ک ناژمیرن. ئامانج و مه به ستی ئه و بریتیه له لیکۆلینه وه و هه لسه نگانندی رهفتاری که سیک که خو ی له دهر پین و به یان کردنی نهیتیه کانی خو ی، ده دیتته وه. ئا له م ریچه که به وه له گه ل بیرو باوه ری (رهفتار گه رایان) ی هه ندی نووسه ردا یه ک ده گریته وه. به مه محکوم کردنی شیه کانی کۆمه لیک که پی په سنده، له بری مامه له کردن له گه ل تاک تاکی کۆمه لدا وه کو چۆن هه ن، مارکه و مۆریکیان پیوه بنی و ته بیعه تیکیان بداته پال، تا بتوانی بوونی ئه وان تهحه مول بکات، کامو به ناچاری، مرسو ده خاته خه رمانه ی قاره مانانی وجودیه وه.

ئو جو ری قسه کردنی مرسو ی، له گه ل جیهانیی نی ئه ودا، ته وا و گونجاندوه. به م جو ره کامو به بیرکرده وه له مه ر بوون (وجود) گه بییه دۆزینه وه ی شتوازی که پاش ئه و خه لکانی دی به بیرکرده وه دهر یاری شتوازه کانی نووسین بتوانن هه مان شتوازی ئه و سه ره له نو ی بدۆزنه وه. ئه و به خو شحالی و به شیه وه یه کی ئاره زوومه ندانه بو چوونه کانی خو ی له مه ر کلاسیزم، به تابه تی سه باره ت به نامۆ، ده خسته روو؛ و اتا به بی له رودامان ئیعترافی به بو چوونه کانی خو ی له مه ر کلاسیزم ده کرد. کلاسیک بوون به لای ئه وه ده به مانای (که متر گوتن) و (زیاتر مانا گه یاندن) بوو. جا له م باره یه وه کامو نه ک هه ر کلاسیکه، به لکو کلاسیزمی خه باتگیریشه، چونکه کامو ته نیا به نیشاندانی جیهانیکی لیوان لیوی خو شه ویستی هاوئا هه نگ و گونجا و له گه ل دنیا دا داناسه کنی "ئو ئه و که سانه مه محکوم دهکات که پیوستیان به قسه ی زل و قه به و قه له وه تا بتوانن شوین پیی بیرتیک یان هه ستیک هه لگر- کلاسیزمی ئه و نه پاکیزه یه و نه بیگه رد و بی گوناح. به لکو پهروه ده ی نمایشیکی خه نده دار و (مضحک) نایابی کۆنه که له نامۆدا، گهرچی له ریگه ی شوخی بازیشه وه یه، خو ی دهنوتنی به م جو ره، بیدنه گیبه کانی مرسو ته نیا بیده نگی خو دزینه وه نیبه: خاموشی و بیدنه گیبه کی ویسترا وه به رانه ره به هه رزه و یژی بی شه رمانه، به لام نامۆ به شیه وه یه کی قوولتیریش هه ر کلاسیکه: کامو له م به ره مه دا

فۆرمىتىكى رەسەنى ئەوتۈى دۆزىيەۋە كە تا ئىستاش لاسايى دەكرىتەۋە. ئەم فۆرمە كارەساتىكى مەيلە و گشتى بەيان دەكات و دەردەپرى. بەجۆرىك كە تەنانت (دوژمنان)ى وجودىيە تى ئەو، رووى خۇيان لەم ئاۋىنە يەدا دەناسنەۋە. ئەگەر لە بەرانسەر كۆمەللىكى چەنەبازى شەيداي درىژ دادىرى و وشەى قەبە و قەلەۋدا، مەرسۆ شەھىدى كەم دووى و كورتىرى بىن، ئەوا ئەمە بۆ كلاسيزمى نامۆ كەمتر بايەخى ھەيە تا كورتىرى بەيان و دەرىپىنى كامۆ لەم بارەيەۋە. ھەرچەندە بۆ كامۆ فەرق ناكات. ئايا كامۆ نەيدەتوانى ھەمان ئەو قەسەيەى خۆى، كە بەويەرى سادەيىيەۋە لەمەر بەرھەمىتى تىرى خۆى گوتىۋى، سەبارەت بەنامۆش دووبارە بىكاتەۋە: (من فۆرمى قەسەم لەگەل ناۋەرۆكىدا گونجاندوۋە. تەنيا ئەمە و بەس.).

باشكۇكان

۱- (ئەو شتە تايىبەتتەيەى كە من لەم چىرۆكەدا دىتوۋمە ئامادەبوۋنى (حضور) بەدەنى و ئەزمرونى بەدەنىيە كە رەخنەگران نەيان دىتوۋ: زەويىيە و ئاسمان و پىاۋىيىكە كە خەلقەندەى ئەو زەويىيە و پەروەردەى ئەم ئاسمانەيە.

خەللى لەۋىندەر دەقاۋدەق وەكو قارەمانەكەى من سادە دەژىن. ھەلبەتە ئىۋە دەتوانن لە مەرسۆ بگەن، بەلام كەستىكى جەزىرى ئاسانتر و قوۋلتر لە ھالى ئەو دەگات.) (راى كامۆ بۆ پىكون).

۲- (ۋا دەزانم كە تەكنىكى چىرۆكى ئەمريكايى گەيىۋەتە جۆرە بىن بەستىك. ھەلبەتە من لە نووسىنى نامۆدا سوۋدەم لەۋە وەرگرتوۋە. بەلام ئەمە لەبەر ئەۋە بوو كە ئەم تەكنىكە لەگەل مەبەست و خىتابى مندا دەگونجا. مەبەستى من بىرىتى بوو لە ۋەسفى پىاۋىك بىن چ شعورىتىكى دىار- ئەگەر ئەم تەكنىكە تەمىم بەكەين دەگەينە جىھانىتىكى پر لە كەسانى بىن ئىرادە و مىكانىكى و تەسلىمبوى غەرىزە. ئەمەش ھەزارىيەكى مەزن و گەۋرەى لى دەكەۋىتەۋە.) (لە گفتوگۇكانى كامۆ...).

۳- (كوشتنى كىرەى عەرەب تەنيا بىانۋە و ھىچى دى. دادۋەرەكان، لە رىگەى كىرەى تاۋانبارەۋە و لە پشت ئەۋەۋە، دەيانەۋى حەقىقەتتەك بىرئەۋە كە ئەو نۆينەرتىتى.) (پروانە ماکمەت).

۴- (نامۆ پىتر لە چاتوترن-ى بەرھەمى قىگى دەچىت تا لە ھەكايەتى فەلسەفى. چۈنكە ھىكايەت ناۋەرۆكىكى ئىجابى و ئامانجىكى روۋنى ھەيە. لە كاتىكدا چاتوترن، ۋەكو نامۆ بەر لە ھەر شتىك ئىعترازى لەفزى كەستىكى نارازىيە.) (پروانە: جىراد).

۵- (لە دادگا يان كۆشكى، كافكادا، قارەمانى چىرۆك دەيەۋى كارەكانى خۆى زۆر بەۋردى روۋن بىكاتەۋە و لە جىھانى دەۋرۋىر تى بگات... دىباى دەۋرۋىرەى ئەو بەئاشكرا لە مەنتىقى بوۋن و رىكۋىپىكى ھەلدەى بەدەرە. لە نامۆدا، بەپىچەۋانەۋە، قارەمان ھۆكارى كىرەكانى خۆى، لە جىھانىك كە ھەلبەتە نارىكە، بەلام ھەۋل دەدا بەشۋىۋەيەكى سەرۋە سەرۋە (سطحى) رىك و مەنتىقى بنۆتىن، كەشف و ئاشكرا ناكات.) (پروانە: ئالبەرس).

۶- (ئەم بەرھەمە بەرە بەرە و خۆبەخۆ لەبەرچاۋى خۆينەر شىۋە و فۆرمى خۆى ۋەردەگرى كە خۆى لە خۆيدا نىشانەرى ژىرخانىكى پتەۋە و بەرھەمەكەى لەسەر پۆنراۋە. تەنانت تاقە بەك روۋداۋى

زىادە لە بەرھەمەكەدا نايىرى: روۋداۋىك نىيە كە پاشان سوۋدى خۆى نەبى و نەبىتە ماىەى باس. كاتى كە كىتەبەكەمان داخست، ئەۋسا بۆمان دەردەكەۋى كە نەدەتوانرا ئەم چىرۆكە بەشۋىۋەيەكى دى دەست پى بىرۋى يان نەدەتوانرا كۆتايىيەكى دى ھەبى: لەم دىبايەدا كە دەيانەۋى ۋەكو دىبايەكى پوچ و بىھوۋدە بەئىمەى پىشان بەدن و رەگوربىشەى ھۆبەكانىيان لەبەنەۋە دەركىشۋاۋە، كەمترىن روۋداۋ بايەخى خۆى ھەيە. ھىچ روۋداۋىك نىيە كە قارەمانى چىرۆكەكە بەرەۋ تاۋان و ئىعدام راپىچ نەكات.

نامۆ بەرھەمىكى ئەزەلى و رىكۋىپىكە و دەبارەى بىھوۋدەيى و دژى بىھوۋدەيى نووسراۋە) (پروانە، جان- پولى سارتەر).

تېبىنى: ئەم كىتەبەم لە سالى ۱۹۹۲ ۋەرگىراۋە.

به دجائی بوون

ئەم شانۆگه ريبه بۆ يه کهم جار سالی (۱۹۴۴) و له سه ر شانۆی (Mathurins) نمايش کرا و مارسیل هيران ده ری هیتا.

ئەم ئەکتەرانه به پیتی ده رکه وتنیان به شدارییان تیدا کردوه.

۱- ماریا کازارس له دهوری مارتا.

۲- هلن ورکور- ماریا.

۳- ماری کارلف- دایک.

۴- مارسل هرزان- جان.

۵- پل ئوتلی- خزمه تکاری پیر.

په رده ی یه کهم

نیوه رۆیه. هۆلی ئوتیلیکی لادی. ئوتیلیکی پاک و ته میز و رووناک... هه موو شتیکی پاک و خاوتین و له جیتی خۆیدا یه.

دیهنی یه کهم

دایک: ده گه ریتنه وه.

مارتا: وای پێ وتیت؟

دایک: به لێ.

مارتا: هه ر خۆی؟

دایک: نازانم.

مارتا: باشه له ده وله مه ند ده چوو؟

دایک: نیگه رانی کرێکه نه بوو.

مارتا: ده وله مه ند پێ باشتر... خۆ ئه گه ر هه ر خۆی پێ ده ها چاکتر.

دایک: (به وه رسی) به لێ ته نیا و ده وله مه ند ئه مه کهم رێک ده که وێ. ده بی سه ره له نوێ تێ هه لچینه وه.

مارتا: راسته ده مێ سا له بی کارین، زۆریه کات ئیتره چۆله. هه ژارانێ که ده میننه وه و پاره دارانێ که رێی وێلیان ده که ویتنه ئیتره، ده رنگ په یدا ده بن.

دایک: ناشوکی مه که مارتا. پاره داران ئه رکیان گرانه و خزمه تی زۆریان ده وێ.

مارتا: (ته ماشای ده کات) پاره ی چاکیش ده دن. (پێده نگی) دایکه تو نه و عیکی له به رچاوم. ما وه په که سه رت لێ ده رناکه م.

دایک: ماندووم کچه باشه که م. ماندووم و به س. ده مه وێ تۆزێ ئیسراحت بکه م.

مارتا: من گشت کاره کانی ما له وه ت بۆ ده که م ئیدی ده توانی ئیسراحت بکه یه ت و ناسووده بژیت.

دایک: له راستیدا من باسی ئه م جوژه ئیسراحت ته ناکه م. نه خێر. به لکو ئه وه ی دلم داده خورپیت، خه ونی پیریتیتیکه. گشت ئاواتیکم ئارامی و ناسووده ییبه. تامه زۆی که مێ دلنیا ییم (نه رمه پیکه نین) ئاواتیکه هیچه مارتا. به لام گه لێ شه وان ده که ومه خولیا ی ئایینه وه.

مارتا: به لام دایه گیان تۆ ئه وه ند هه ش پیر نیت تا ئالوده ی ئایین بی. تۆ هیشتا زۆرت به به ره وه ما وه.

دایک: ده زانم، گالته ده که م مرۆف که چوه نیو سا له وه ئیدی هینده گوێ ناداتی. هه ز ناکات به ده م گشت شتی که وه به جێ. وه ک تۆ ئه مه ده که یه ت مارتا... دیا ره ئه مه ی تۆش له گه ل ته مه نتدا ناگو ئیجت. من گه لێ کیژانی هاوته مه نی تۆ ده ناسم بیر له هیج شتی نا که نه وه، جگه له خۆشی و شادی نه بێ.

مارتا: به لام که یف و شادی وان وه ک خۆت ده زانی له ئاستی کرداری شیتانه ی ئیمه دا هیج نیبه.

دایک: تۆ واز له م قسانه بینه.

مارتا: (به ئه سپایی) بۆچی؟ وه ک بلتی ئه م وشانه گر بوون و له پیر له ده مت به ریوون؟

دایک: چ قه یدیبه. مادام من ژتیوان نه بوومه ته وه. خۆ چ زیانی به تۆ ناگات؟ من هه ز ده که م ناویه ناو به رووگه شی و ده می به پیکه نینه وه به تبینم.

مارتا: کاتی پیکه نیی منیش دێ.

دایک: به لام هه رگیز نه م دیوویت پیکه نی.

مارتا: چونکه کاتی پیکه نه م که ته نیام، ساتی پیکه نه م که به ته نیام.

دایک: (لێی ورد ده بیته وه) چ روخساریکی سامناکت هه به مارتا.

مارتا: (لێی نزیک ده بیته وه) یانی تۆ وای نیت؟ له روخسارم بیزار بووی؟

دایک: (تیی دهروانی. دواي توزی) وهللا بلتیم چی. بهلئی. پیم وایه لئی بیتزار بووم.

مارتا: (تووریه) ئاه. دایکه! وهختی که پارهیه کی چاکمان پاشه کهوت کرد و توانیمان ئهم شوتینه چه په که بهجی بهیلین. له کۆل ئهم شره ئوتیله بیینه وه. ئهم شاره خه مباره هه میسه بی بارانه، ئهم شاره هه میسه سیبهره له هزره بیری خۆمان بسپینه وه. ئهو رۆژه بیت خۆمان له بهرانه دربادا بیینه وه، ئهو دهریایه له میژه خهونی پیوه ده بینم... ئا له رۆژهدا من به پیکه نیسه وه ده بینم. بهلام بۆ ئه وهی بتوانین به که مالتی ئیسراحت له قهراغی دهریادا بژین، پاره ی زۆرمان ده وئ... هه ر بۆیه نابج له وشه بترسین. ده بی ئه و پهری هه وئ له گه لدا بدهین. ئهو به پیتی خۆی هاتوه بۆ ئوتیله که مان... خو ئه گه ر ده و له مه ندیکی کۆک بچ ئه و ئازادیی من دیتته دی... له رتگه ی ئه و وه دیتته دی. ئهو سه ره تای وه دبھانتی ئه و خه ون و ئاره زووم ده بی. دایکه قسانت ده گه ل کرد؟ زۆر له گه لیدا وه ستایت؟

دایک: نه خیر. ته نیا یه ک دوو قسه ی سه ر پیتی و به س.

مارتا: باشه، که داوای ژووری کرد باش دیقه تت دا؟

دایک: نازنم. چاوم کزه، له راستیدا هه ر سه یریشم نه کرد. به ته جروهه بۆم ده رکه وتوه که چاکتر وایه مرۆف سه یریان نه کات. چونکه کوشتنی که سیک نه یناسیت ناسانتره له کوشتنی که سیک بیناسی (بیده نگیه کی که م) ئیستا دلت ره حه ت بوو؟ چیدی نالیتی من هیشتا له وشه ده ترسم. مارتا: بهلئی ئه مه م پچ خۆشه. من هه ز له چاوو راو ناکه م. تاوان تاوانه... ده بی راستگۆ بین له گه ل خۆماندا. بزانی چیمان ده وئ. پیم وایه که له گه ل ئه و ریساره دا قسانت ده کرد، بیرت له لای تاوانه که بوو.

دایک: نه خیر، راست نییه گه ر بلتیم بیرم لای تاوانه که بوو. له وانه یه ته نیا به زه بری خوو پیوه گرتنه وه بیرم لی کردیته وه. خوو هیزتیکی گه و ره بالا ده سته.

مارتا: خوو؟ تو ئیستا خۆت وت هه لی گونجاو و له بار که م ریک ده که وئ؟

دایک: بیگومان. بهلام خوو و عاده ت له تاوانی دوو مه وه، ده ست پچ ده کات. له تاوانی یه که مدا وه که ئه وه یه هه یجت نه کردی، بهلام شتی که له ناوه و تدا هه رس دینج و ته و او ده بی، ئه گه ر بۆ جاری دووم تاوانت کرد، ده بی به خوو و عاده ت. تاوانی یه که م هه موو رۆژی دووباره نابیتته وه. که م ریک ده که وئ. ماوه یه کی زۆر ده که ویتته نیوان دوو تاوانه وه. جا له و ماوه یه دا ته نیا یاد کردنه وه مان بۆ ده میتیتته وه. یاد کردنه وه ش خوو دروست ده کات و ده یجه سپینتی. هه ر به حوکی عاده ت بوو، به چاکی سه یری ئه و کابرایه م نه کرد. له گه ل ئه وه شدا هه ستم کرد له گه ل ئیسانتی که دا ده ویم که به مه مرگ مه حکومه، له گه ل نیچیریکدا ده ویم.

مارتا: هه ر چۆنی بچ، ده بی بیکوژین دایکه.

دایک: (زۆر به ناسپایی) ئاه. بیگومان ده بی بیکوژین.

مارتا: بۆچی به م شپوه سه یره ئه وه ت و ت؟

دایک: ئه وی راستی بچ زۆر ماندووم. له گه ل ئه وه شدا به شداریی کوشتنی ئه م پیاوه ده که م. بهلام با دوا نیچیرمان بچ. کوشتن کاریکی سه خته. گه لی دژواره. هه ر چه ند هینده ده ریه ست نیم که له قهراغی دهریادا بچم، لیره، یان له وئ... بهلام ئاواته خوازم هه ر که له کوشتنی بوینه وه، بۆ یه کجاری برۆین.

مارتا: وا ده که یین. جا ئه و کاته چه ند شادمان ده بین. بهلئی شاد ده بین! جا بۆ خۆت پیکه نه. خه می دلت به بادا بده. زۆر نه ماوه. ئیمه نایکوژین. چایه که ی ده خواته وه و ده نوئ، که ئیمه ده یه یین بۆ رووباره که، ئه و هیشتا زیندوو زیندوو. دواي ئه وه رۆژی له رۆژان دواي ماوه یه کی زۆر له یه کتیک له به ره سه ته کاندایه زۆریتته وه. له گه ل که سانج که وه ک ئه و بیران کردۆته وه. ژیانیان به لاهه پووج بووه و نه یان ویستوووه درێژه ی پچ بدن و خۆیان داوه ته دم ئاوه که وه و خنکاون سالی پارت بیره که سه یرمان ده کرد. به ره سه ته کانیان پاک ده کردوه پیم وتیت ئه وانه ی ئیمه ده یانکوژین به خسته وه درتن له وانه ی به رده وام ده بن له ژیان. ئه وانه ی به رده وام تالاو و نازار ده چیتن... نازاری ئه وانه ی ئیمه ده یانکوژین که متره له ه ی ئه وانه ی درێژه به ژیان ده دن: ژیان سه ختره له گه ل به شه ردا وه ک له ئیمه له گه ل ئه وانه ی ده یانکوژین؟ که واته ناومید مه به. به م زووانه ناسوو ده ده بیت و لیره دهرۆین و منیش به وه ی که هه رگیز نه م دیتوو ده گه م.

دایک: بهلئی مارتا ناومید نام قسه کانت دهریایه ئه وانه ی ده یانکوژین راسته. که هه ست ده که م نازار ناچیتن خۆش حال ده بم. زه حمه ته ئه م کاره به تاوان بزانی. نا هه رگیز تاوان نییه ته نیا ته ده خولیکه و به س. په نجه یه که و ده خریتته کار و یارمه تیی ئه و که سانه ی پچ ده ده بین که نیا ناسین.

له راستیدا ژیان زۆر له ئیمه دلره قتره به رانه ر به ئینسان. ژیان زۆر له ئیمه زیاتر نازاری ئینسان ده دات. ره نگه هه ر له به ر ئه مه ش بی... که ئه م کاره ده که م هه ست به تاوان ناکه م. ته نیا هه ست به ماندوویتی ده که م. من زۆر ماندووم.

«خزمه تکاره پیره که دیتته ژووره وه. ده چچ له پشت میزه که وه داده نیشتیت. له جیتی خۆی ناجوولیت و چ قسه یه ک ناکات تا (جان) دیتته ژووره وه».

مارتا: کام ژووری بده یین؟

دایک: هه ر ژووری بی. به مه رجی له قاتی سه ره وه بی.

مارتا: بهلئی، جار که ی پیتشوو زۆر ماندوو بووین تا لاشه که مان له سه ره وه هینایه خواره وه. (بۆ یه که م جار داده نیشتیت) دایه راسته گوایه لمی قهراغ دهریا ئه وه نده گه رمه پیتی بنیاده م ده سووتیتی؟

دایک: تو خۆت ده زانی من نه چوومه ته هه یچ قهراغی، بهلام بۆیان گپراومه ته وه که هه تاوی ئه وئ هه موو شتی که جۆش ده دات.

مارتا: له کتیبیکدا خویندووومه ته وه که هه تاوی ئه وئ هه موو شتی هه لده لوه شی. ته نانه ت رۆحی خه لکیش له شولاری زیرینیان ده دات، بهلام پووجه ل و بی ناوه رۆک. چ ژیانیکی تیدا نییه.

دایک: باشه هر له بهر ئهوه خهونی پتوه دهیبینی؟ له بهر ئهمه ئاوانته خوازی بۆ ئهوی بچیت؟

مارتا: به لێ من ئیدی به سمه و نامهوی له وهی پتر رۆحم به کۆلمه وه بێ... باریکی قورسه... لیتی بیتزارم، بیتزوو به وه وه ده کهم که له و ولاته دا بژیم و رۆحی خۆم بکوژم. هه موو پرسیاره کان بهر له وهی بگه نه سه ر زارم، بکوژم، من لێرده ا غه ربیم.

دایک: به لām به داخه وه هیشتا زۆرمان له پیشه! ئه گه ر شته کان به باشی چونه سه ر ئه و! له گه لندا دیم، به لām من وه ک تۆ نیم. ناتوانم دا وای ئه وه بکه م که بچم بۆ شوینی، هه ست بکه م به شیکم له و شوینه و خه لکی ئه ویم. دا وای ئه وه ش ئینسان پاش ته مه نیکی ئیدی ده زانی هه موو شوینیکی هه ر له یه ک ده چی و چ نارامی و ئاسووده ییبه ک بۆ ئینسان له م عاله مه دا نییه. له م خانووه دا ژیا یین چه ندین و چه ندین بی ره وه ری و یادگارمان تیدا کوژده وه. با وه ک ئه مه کداری به ک ئه وه بلتیم هه ندی جار هه ست به ئاسووده یی ده که م تیبدا و خه وم لێ ده که وئ.

ئه گه ر خه و هه بی، به هه رحا ل خانوویه کی پیروژه. (هه لده ستی و به ره و ده رگا ده چی) مارتا هه ر ئیستا هه موو شتی ئاماده بکه، (بیدهنگی) ئه گه ر مه سه له که ئه وه دینی. (مارتا چاودیری ده کات که ده رده چی. ئه ویش له ده رگا یه کی دیبه وه ده رده چی).

دیهنی دووهم

خزمه تکاره پی ره که ده چیته به ر په نجه ره که. جان و ماریا ده یینی، خۆی مات ده دا، بۆ چه ند چرکه یه ک به ته نی ده مینیتته وه، جان دیتته ژووره وه. هه لوه سه ته یه ک ده کات سه یری ده ورو به ری خۆی ده کات. له قاوشه که دا و له پشت په نجه ره که وه کا برای پی ره مه تر ده یینی.

جان: ئه وه که س لێ ره نییه؟ (کا برای پی ره خیسه یه کی لێ ده کات. به سه ر شانۆ که دا تیده په ری و ده رده چی).

دیهنی سێیه م

(ماریا دیتته ژووره وه. جان به خیرایی نا وری لێ ده دا ته وه)

جان: به دا وای مندا هاتیت؟

ماریا: ببوو ره، نه متوانی. ره نگه ئیستا پرۆم. به لām تکایه ما وه بده با سه یریکی جیگا که ت بکه م...

جان: ئاخ ره نگه یه کیکی بی به سه ردا و ئه و جا بوونی تۆ لێرده ا هه موو نه خشه که م هه لوه شینیتته وه.

ماریا: تکایه جان. لێم گه ری تا یه کیکی دئ و من به وت ده ناسیتیم. ده زانم تۆ چه ز ناکه ی... (جان به زویری رو و ده رده گی ری. بیدهنگی به کی که م. ماریا چا و به ژووره که دا ده گی ری) که واته ئه مه ژووره که یه؟

جان: به لێ ئه مه ما له که یه. ئه مه ئه و ده رگا یه یه که بیست سا ل له مه وه به ر لیتی ها تمه ده ری. خوشکه که م ئه وساکه هیشتا بچووک بوو. له و سوو چه دا یاری ده کرد. که رۆبشتم، دایکم ماچی نه کردم.

مینیش ئه وساکه گویم پێ نه دا.

ماریا: جان من با وه رنا که م نه تناسنه وه، هیچ دایکی نییه جگه رگۆشه ی خۆی نه ناسیتته وه، مه گه ر چۆنه ها. جان: ره نگه، به لām بیست سا ل یه کجا ر زۆره بنیاده م زۆر ده گۆزی. له وه ته ی من رۆبشتموم ژیا ن هه ر درێژه ی هه یه. دایکم بی ره بو وه و چا و کز بو وه. به زه حمه ت ناسیمه وه.

ماریا: (به بی سه بری) ده زانم. به لām تۆ له ده رگا وه ها توو یته ته ژووری سا لوت کر دو وه و دانیشتموویت. ئه م ژووره له وه نا چی که تۆ با ست ده کرد.

جان: به لێ... به هه لدا چو بووم. به بی خولک و خو و پیشوا زیان کردم، بوتلی بی ره م دا واکر و بۆیا ن هیتام. سه بریا ن کردم، به لām نه یان دیتم و نه یان ناسیمه وه. خه یا لیم نه ده کرد شته کان به م را ده یه ئالۆز بێن.

ماریا: به لām ئه گه ر خۆت پێ بناسان دبا ن و راستی به که ت پێ وتبا ن هیچ شتی ئالۆز نه ده بوو، هه موو شتی ئا و ده رۆی خۆی وه رده گرت.

جان: راسته، به لām من چا و ده ری گه لێ شت بووم. چا و ده وانی ئه وه م ده کرد زۆر به گه رمی پیشوا زیم لێ بکه ن و به دیداری کو ره که یان شاد ب نه وه... راسته بی ره یان دامی، به لām به پا ره. هه ر ئه وه ش زما نی له گۆ خستم ئیدی پر یا رما دا واز بێنم که شته کان ره وتی ئاسایی خۆیا ن وه ربگرن، وه ک چۆن ئیستا وه ری گرتو وه.

ماریا: پتویستی به وه نه ده کرد، من بی ره غه ربیه کانت ده ناسم، ئه مه هه ندی کیانه - تۆ ده بوو یه ک وشه ت بدرکانا دیه - ئیدی هه موو شتی به گۆی ره ی دلی خۆت ده بوو.

جان: نا، ماریا. ئه مه بی ره کرد نه وه و نه خشه ی من نه بوو... به لکو پتویست بو وایی. زرووفه که وای سه پاند. جگه له مه ش په له م نییه. من ها تووم هه ندی پا ره و گه ر بتوانم خۆشی و شادیان پێ به خشم. که زانی م با م مردو وه هه ستم کرد به ر پر سیا رم به رانه به ر به م دوو ئا فره ته. بۆیه ده بی ئه وه ی پتویسته و له سه رمه بی که م. به لām مه سه له که ش هینده سانا نییه وه ک هه ندی که س لیتی تی ده گن. شتیکی ئاسان نییه بنیاده م بۆ ما لی خۆی بگه ریتته وه، بۆ ما لی خۆی حا لی ده بی، ما وه یه کی ده وئ تا بنیاده م له بی گانه یه که وه ده بی به کو ر و ده ناسریتته وه.

ماریا: به لām بۆچی یه ک که ره ت خۆتیا ن پێ ناسینی؟ هه ندی شت پتویستی به وه یه زو و په رده ی له سه ر لاده ی، گه ر ده ته وئ بتناسنه وه له وه ی ها سا نتر نییه که نیوی خۆتیا ن پێ بلتی. ئه گینا به م خۆ دزی نه وه یه هیچ به هیچ ناکه ی ت و شته کان ئالۆز ده که ی ت. تۆ که وه ک بی گانه یه ک خۆت نواندو وه، چۆن ره فتاری بی گانه ت له گه لدا نه که ن؟ نه خیر. گیانه که م کار یکی چا کت نه کردو وه. ئه م ره فتاره ت هه لیه.

جان: ماریا تکات لێ ده که م! مه سه له که به م را ده یه ش تر سا نک نییه. جگه له وه ش ئه م خۆگۆزی نه له گه ل ره وتی نه خشه که م دا ده گو ئی. له م ما وه یه دا به ته وا ی ئاشنا ی حا ل و گو زه رانیان ده م. ئه و جا چا کترین ری گا بۆ شاد کردنیان هه لده بژیرم. دا وای ئه مه ش بی ره له ری گایه ک ده که مه وه که بتوانن

بەھۆبەھە بىناسنەھە. ۋەك دەبىنى مەسەلەكە ئاسانە و پىئوستى بەھەلبىژاردنى وشەى گونجاوہ و بەس.

ماريا: نەخبىر. تەنيا يەك رىگا ھەبە بۆ ھەموو ئىنسانىكى ژىر و ئاقل ئەوئىش ئەوئەبە زۆر بەئاساىى بلىتى داىكە من كورەكەتم و مەسەلەى قسەكردن بەدەيتە دەست ئەو ساتەى خۇناساندنەھە... ئەوسا دل دەكرىتەوہ و وشە، خۆى لە داىك دەبى و دىتە دەرىپىن.

جان: بەلام دلئىش ئەوئەندە سادە نبىيە.

ماريا: وىپراى ئەوئەش زمانى دل زمانىكى ئاسانە. گەلى زەحمەت نبىيە بلىتى «من كورەكەتەنم. ئەمەش ژنەكەمە لە ولاتىكدا ژباىن كە خۇشمان وىست. چونكە ھەتاوى لى نابىرىئ، چوار دەورى دەريا و ئاوہ، بەلام لەوى يەك شتمان كەم بوو تا شادىمان تەواو دروست بىن، ئەوئىش تۆ و دوورى لە تۆ بوو، من بىن تۆ ناتوانم بژىم داىكە گىان.»

جان: غەدرم لى مەكە ماريا. ئەوئەندەش پىئوستىم بەوان نبىيە، بەلام من دەزمانى ئەوان پىئوستىيان بەمنە، مرۆ نايى بەتەنيا و ھەر بۆ خۆى بژى، (بىدەنگىبەكى كەم. ماريا روى لى ۋەردەگىپرى)

ماريا: لەوانەبە قسەكەى تۆ راست بى. بىبەخشە، بەلام لەوئەتەى ھاتوئىنەتە ئىرە زۆر بەگومان و ھەراسانم... لەوئەتەى گەىشتوئىنەتە ئىرە روىبەكى گەش و خۇشم نەدىوہ... ئەم ئەوروىبەى كە شانازى پىئوہ دەكەبەت زۆر خەمبار و كلۆلە. خۆ لەوئەتەى ھاتوئىنەتە ئىرە نەمدىبوى تاقە جارى پىبىكەنى، ھەمىشە مېشكەم ھىلاك و دلەم نىگەرانە. ئاھ جان گىان ئاخر بۆچى لە ولاتى خۇمت ھەلفرىواند؟ با بۆئىنەھە جان، لىرەدا شادى بەخۇمانەوہ نايىن.

جان: شادى ھەموو شتى نبىيە! ھەرۋەھە مرۆف ئەركىشى بەسەر شانەوہبە و ئەركى منبىش گەرانەوہبە بۆ باوئەشى داىكەم و ولاتەكەم. (ماريا ھەرەكەبەك دەكات و دەبەوى ۋەلامى بداتەوہ... جان قسەكەى پى دەبىرئ... ترپەى پى دىت) يەكىك ھات، تكات لى دەكەم بۆ ماريا.

ماريا: نەخبىر ناتوانم، بەلاى كەمەوہ ئىستا ناتوانم.

جان: (لەكاتىكدا ترپەى پىبەكان نزىكتر دەبىتەوہ) بچۆ ئەوئەوہ (بەھىمنى دەيكاتە پىشت دەرگای داوہ)

دىمەنى چوارەم

(دەرگای داوہ دەكرىتەوہ. خزمەتكارە پىرەكە بى ئەوئەى ماريا بىبىنى دىتە ژوورئ. بەسەر شانۆكەدا تىپدەپەرىئ و لە دەرگای چوونە دەرەوہو دەچىتە دەرى).

جان: دەى ئىستاكى زوو بۆ... بەرىكەوت كاپرا نەبىنىت. بەخت يارمە.

ماريا: تكات لى دەكەم بائىنمەوہ. بەلئىت دەدەمى كە چ قسان نەكەم. تەنيا لەگەلندا دەمىنمەوہ تا يەكدى دەناسنەوہ.

جان: نە. فرىوم دەدەيت. ئاشكرام دەكەيت. (دەگەرئىتەوہ و دەروات. دواى دىتەوہ بۆ لاى جان و سەبرى دەكات)

ماريا: جان ئەوہ بۆ پىنج سال دەچى كە ئىمە ژن و مېردىن.

جان: بەلى... زۆر زوو بوو بەپىنج سال.

ماريا: (چاوى داخستوہ) ئەمە يەكەم شەوہ لەبەكدى جىبا دەبىنەوہ. (جان ھىچ نالى. ماريا چاۋ ھەلدەبەرىئ و بەتاسەوہ لىيى ورد دەبىتەوہ) من ھەموو شتىكى تۆم خۇش وىستوہ، بگرە تەنانەت ئەو شتانەى لىشى تى نەگەبىبوم. دەزانم ھەرگىز بەئاواتەوہ نەبووم ۋەك ئەمەى كە ھەيت، جىباوازتر بى. ئايا رۆژئ لە رۆژان لەو ژنانە بووم كە مېردەكانىيان سەغلەت دەكەن؟ بەلام ئىستا خەرىكە لە ترساندا دەمرم، زۆر لەو جىگا چۆلەى كە دەمىنرى بۆى، دەترسم. دەترسم بەجىم بىلى.

جان: بەلام دلئىيى و متمانەت لە خۇشەوئىستىيى من. لە گشت ئەم ترسە گەرەترە؟

ماريا: من گومانم لە خۇشەوئىستىيى نبىيە، بەلام خۇشەوئىستىيى بەس نبىيە. بەلام خەنەكانت... يان ئەركەكانت كە ھەردووكىيان يەك شت زۆرجار لە منت دوور دەخەنەوہ، لەم كاتانەدا لەو دەچى بتەوى خۆت لە من رىگار بكەيت. بەلام من نامەوى لە تۆ رىگار بىم. ئەم شەوئەش... (بەگرىبانەوہ خۆى پىئوہ دەنووسىنى) ئەم شەوہ بەبى تۆ ھەلناكەم. ئاھ قەت ئەم شەوئەم لى بەسەر ناچى.

جان: (بەتوندى بەخۇبەوئەى دەگوشى) ماريا ئەم رەفتارەت مندالانەبە.

ماريا: بەلى مندالانەبە، ئىمە لەوى چەند خۇشحال بووىن! ئاخر من چ گوناحىكەم نبىيە، ئەگەر شەوانى ئەم شارە بىترسىنى. نامەوى بەتەنيا جىم بىلى.

جان: ئاخر تۆ تىبىگە و بزائە كە من قەولم داوہ و دەبى قەولەكەم بىمەسەر.

ماريا: قەولى چى؟

جان: ئەو قەولەى لەگەل خۇمدا كردم، ئەو قەولەى كە زانىم داىكەم پىئوستى بەمنە.

ماريا: تۆ قەولىكى دىت داوہ كە دەبى ئەوئىش بگەبەنبىتە سەر.

جان: كام قەول؟

ماريا: ئەو قەولەى بەمەنت دا، رۆژەكە كە بەلئىت دا لەگەلندا بژىت.

جان: نبىازم واہە ھەر دوو قەولەكە بگەبەنمە سەر. من داواى يەك شتى بچووكم لە تۆ كردوہ، دلەم لى پىس مەكە، وا مەزانە ئەوئەى كە من نبىازمە بىكەم ھەوئەس بى، من ھەمووى داواى ئەم ئىئوارەبە و شەوى تا بەيانىم لى كردوويت. دەتوانم لەم ماوئەبەدا خۇم بناسم و ھەول بەدم خۇشەوئىستەكانم چاكتر بناسم و بتوانم شادىيان بكەم.

ماريا: (سەر دەلەقئىنى) جىباوئەوہ شتىكە تەنيا ئەوانە ھەستى پى دەكەن كە بەراستى يەكىيان خۇش دەوى.

جان: بى بەزىبى، تۆ خۆت چاك دەزانى من بەراستى خۇشم دەوى.

ماريا: نا، پىياوان ھەرگىز خۇشەوئىستىيى راستەقەنە نازانن. ھىچ شتى رازىبان ناكات. ئەوئەى كە چاكى

دهزانتن خهون بېنینه، دوزینهوهی ئهركی نوټیسه. گهړانه بهدوای ولاتی نوټدا و خانووی تازه دروست بکهن.

کهچی ئیمه‌ی ژنان دهزانتن تمهمن کورته، بویه پهله‌مان بز خوشه‌ویستییه. تا خوشه‌ویستانمان له نامیتز بگرین و دهستیان له ئهستو بکهین. بی ئهوان هه‌لناکه‌ین و په‌نا وه‌بر گرین ده‌به‌ین، که‌سی که خوشه‌ویستی بکات، خهون به‌شتیکی دیبه‌وه نابین.

جان: تو ده‌ته‌وی چی بلتی گیانه‌که‌م! مه‌سه‌له‌که‌ ته‌نیا یارمه‌تیدانی دایکم و شادکردنیه‌تی و به‌س. به‌لام پتویسته به‌و شپوه‌یه سه‌بری خهون و ئه‌رکه‌کانم بکه‌یت که هه‌ن، چونکه من به‌بی خهون و ئه‌رک هیچ نیم، خو ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌م نه‌بی تو‌ش خوشت ناویم.

ماریا: (له‌پر به‌توورپی، پشتی تی ده‌کات) ده‌زانم هه‌میشه بیانووه‌کانت به‌هیزن و ده‌توانی قه‌ناعه‌تم پین بکه‌یت، به‌لام من ئیدی گویت لی ناگرم. نامه‌وی گویم له‌م دهنکه بی که چاکی ده‌ناسمه‌وه، ئه‌مه ده‌نگی ته‌نیا بییه نه‌ک ده‌نگ و سه‌دای خوشه‌ویستی.

جان: (له‌ پشتیبه‌وه ده‌ویستی) با واز له‌م قسانه‌ بېنېن ماریا. ئومیده‌وارم لیره‌ برۆیت تا بتوانم شته‌کان چاکتر له‌ مېشکی خۆمدا گه‌لاله‌ بکه‌م. ئه‌م مه‌سه‌له‌یه ئه‌وه‌نده‌ش سامناک نییه، داوی شتیکی نابه‌جی ناکه‌م، وا بزانه‌م ئه‌گه‌ر له‌ ژووړیکدا بنووم که دایکمی تیدا ده‌نوی مه‌سه‌له‌یه‌کی گرینگ نییه. من ئه‌وه‌ی پتویسته بیکه‌م ده‌یکه‌م. ئه‌وی تری له‌سه‌ر خوا. خوا ده‌یزانی من له‌ ته‌واوی ئه‌م کارانه‌دا تو فهراموش ناکه‌م. ئه‌وه‌نده هه‌یه بنیاده‌م ناتوانی له‌ فهراموشیدا یان له‌ دووری ولات خوشه‌خت بی. بنیاده‌م ناتوانی هه‌میشه هه‌ر نامۆ بی. بویه ده‌مه‌وی ولاته‌که‌م و ده‌دست بېنمه‌وه. شادی به‌و که‌سانه‌ به‌خشم که خوشم ده‌وین. وه‌ک ده‌زانی ئه‌مه شتیکی زۆر نییه.

ماریا: تو ده‌توانی هه‌مسو ئه‌م کارانه به‌شپوه‌یه‌کی ساده ئه‌نجام بده‌یت، به‌لام شپوه‌که‌ت ئالۆزه و رووناکیه‌کی له‌دواوه نابینم.

جان: چاکترین شپوه‌یه. چونکه تاقه‌ ریگایه بو ئه‌وه‌ی بزانه هه‌قی خۆمه که ئه‌م خه‌وانه‌ بېنیم یان نا. ماریا: ئومیده‌وارم هه‌قت بی، به‌لام من چ خهون و خه‌یالیکم نییه جگه له‌وه‌ی له‌و ولاته‌دا بم که تیدیدا خوشه‌خت بووین. چ ئه‌رکیکیشم نییه جگه له‌ تو.

جان: (له‌ نامیزی ده‌گرئ) که‌واته لیم گه‌رئ با کاری خۆم بکه‌م و هه‌ر که ئه‌و وشانه‌م دوزیبه‌وه که شادی بخرته‌ دلئ هه‌موو لایه‌که‌وه به‌زووترین کات بو لات ده‌گه‌رپه‌مه‌وه.

ماریا: (به‌ساردیبه‌وه) ئه‌ه! که‌واته له‌سه‌ر خهون و خه‌یاله‌کانت برۆ، مادام من خوشم ده‌ویی هیچ شتی گرینگ نییه! من وه‌ختی که تو له‌ لا بی هه‌ست به‌ناتومیدی ناکه‌م. سه‌بر ده‌که‌م تا له‌ گرېکانت پرگار ده‌بی و ئه‌وسا نۆره‌ی من دیت. ئه‌وه‌ی ئه‌ورۆکه من نیگه‌ران ده‌کا ئه‌وه‌یه که دلنیام له‌ خوشه‌ویستی و دلنیام بو لام ده‌گه‌رپه‌ته‌وه. بویه خوشه‌ویستی پیاوان خوشه‌ویستییه‌کی سه‌خته و دل ته‌زینتی. پیاوان به‌وه ناسراون که ئاماده‌ن له‌ پیناوی قسه‌یه‌کی خۆبانداه‌نرخترین شت له‌ ده‌ست بده‌ن و وازی لی به‌ینن.

جان: (ده‌موچاوی ده‌نیو هه‌ردوو له‌پی ده‌نی و بوی پیده‌که‌نی) ئه‌وه‌ی ده‌یلتی راسته‌ ماریا گیان، به‌لام تکایه لیم تی بگه... وه‌ک تو خه‌یال ده‌که‌ی ئه‌وه‌نده له‌ خه‌ته‌ردا نیم، من ئه‌وه‌ی ده‌مه‌وی ده‌یکه‌م و دلنیام، دواي ئه‌مه‌ش تو ئه‌وشو ده‌منیرته لای خوشک و دایکه‌که‌م و شته‌که‌ش هینده جینی گومان نییه.

ماریا: (لئی جیا ده‌بیته‌وه) چاکه به‌دوعا هیوادارم خوشه‌ویستیم بتپارتی. (به‌ره‌و ده‌رگا ده‌چئ، ده‌وه‌ستی ده‌ستی پارانه‌وه به‌رز ده‌کاته‌وه) به‌لام پروانه من چند کلۆم، تو ده‌که‌ویته شوتن مله‌وری خۆت و من هه‌واله‌ی دوورگه‌ی چاوه‌روانی ده‌که‌یت. (که‌می گومان ده‌کات ئه‌وجا ده‌روات)

دیمه‌نی پینجه‌م

(جان داده‌نیشیت، خزمه‌تکاره‌ پیره‌که دیته ژووړه‌وه و ده‌رگا به‌وازی ده‌هیلته‌وه تا مارتا بپته ژووړی ئه‌وجا خۆی ده‌روات)

جان: رۆژ باش. ژووړیکم ده‌وی.

مارتا: ده‌زانم. وا بوټی ئاماده‌ ده‌کن، ده‌بی به‌ر له‌وه نیوت له‌ ده‌فته‌ری ئوتیله‌که قه‌ید بکه‌م (ده‌چئ ده‌فته‌رکه دینئ و ده‌گه‌رپه‌ته‌وه)

جان: خزمه‌تکاریکی سه‌یرتان هه‌یه.

مارتا: تو یه‌که‌م که‌سیت که گله‌بی لی ده‌که‌یت، زۆر به‌چاکی کاره‌کانی ئه‌نجام ده‌دات.

جان: نا، ئه‌مه گله‌بی نه‌بوو. به‌لکو سه‌رنجیک بوو و به‌س. له‌ مرۆقی ئاسایی ناچیت. لاله‌؟

مارتا: ته‌واو نه‌...؟

جان: یانی قسان ده‌کات؟

مارتا: زۆر که‌م، ته‌نیا له‌ کاتی زۆر پتویستدا.

جان: به‌هه‌رحال له‌وه ناچئ ئه‌وه‌ی پینی ده‌وترئ بیژنه‌وی.

مارتا: تو زئی گوئی گرانه ئیستاش ناو و نازناوه‌که‌تم پین بلتی.

جان: هاسک، کارل.

مارتا: کارل و به‌س؟

جان: به‌للی.

مارتا: به‌روار و شوتنی له‌ دایکبوونت؟

جان: ۳۸ سال.

مارتا: ئه‌ی له‌ کوئی له‌ دایک بوویت؟

جان: له‌ بوهم.

مارتا: پیشته؟

جان: نیمه.

مارتا: دیاره زۆر دهوله مهنديت يان زۆر ههژاريت، بۆيه دهتواني بهين کار بژيت.

جان: (پيڤدهکهن) زۆر ههژار نيم و له بهر گه له هۆ وا خۆش حالتم.

مارتا: (به له ههجه به کي جياتر) پيتم واپه چيکيت؟

جان: زۆر تهواوه.

مارتا: شۆيني دانيشتنی هه ميه شه بيت؟

جان: بوهم.

مارتا: له ويوه هاتوويت؟

جان: نه، له باشووره دهيم... (مارتا وهک بلتي تي ناگات) له دهرياره.

مارتا: دهزانم. (دواي توژي) زۆر دهچي بۆ ئه وي؟

جان: تا راده بهک.

مارتا: (که مي بيبرده کاته وه ئه و جا له سه ري دهروات) مه به ستان له م سه فهره چييه...؟

جان: نازانم، به گه له شته وه به نده.

مارتا: ده ته وي ليتره مي نيسته وه.

جان: نازانم، ئه مه ش به هه ندي شته وه به نده که ليتره ده دياندۆزمه وه.

مارتا: ئه مه گرنگ نييه، که س چاره روانت دهکات؟

جان: نه خيتر.

مارتا: ناسنامه ت هه به؟

جان: به له ئي ده توانم نيشانتي بدهم.

مارتا: زه حه مت مه کيشه. هينده به سه که بنوسم پاسه پورته يان ناسنامه.

جان: (به دوو دلي) پاسه پورته هانت، (مارتا ده يگر ئي به ده سته وه. به للام دياره که بيير له شتي کي دي

دهکاته وه. خزمه تکاره که له ده رگا که وه ده رده که وي)

مارتا: نا. بانگم نه کردوويت (خزمه تکاره که ده چي ته ده ري). مارتا پاسه پورته که ده داته وه به جان... مارتا

بييرى بلاوه) باشه که بگه رپيسته وه له نزیکي ده ريادا ده ژيت؟

جان: به له ئي،

(مارتا هه لده ستی. ده فته ره که ي ريک ده خاته وه... ده يکاته وه، ده ست به نو سين دهکات و لي ده پيسته وه و

ده فته ره که له به رده م خۆي داده ني)

مارتا: (له پر و به مۆنييه وه) ئاه، بييرم چوو؟ خي زانت هه به؟

جان: هه ميو، به للام ماوه به که جيم هيشته وه.

مارتا: مه به ستم ئه مه نه بوو... ويستم بييرسم. ئايا ژنت هينا وه؟

جان: بۆ ئه م پرسیاره م لي ده که يت؟ قه ت ريک نه که وتوه له هيج ئوتيلي ئه م پرسیاره م لي بکري.

مارتا: پۆليس ئه مه يان لي ده ويين.

جان: پرسیاري کي سه يره، به له ئي ژنم هينا وه. ده بوو ئه لقه ي به نجه ت دييام.

مارتا: نه مييني. بۆ ئه وه دانه نيشته وم سه يري به نجه ي تو بکه م. من دانيشته وم وه ره قه که ت پر بکه مه وه

ده تواني ئه دره سي ژنه که تم بده يتي؟

جان: له ولا تي خۆيه تي.

مارتا: ته واو (ده فته ره که ي داده خاته وه) تا ژوره که ت ئاماده ده بي حه ز ده که ي شتي ک به خۆيه ته وه؟

جان: نه خيتر ليتره دا چاره روا ن ده که م هيوادارم سه غله ت نه که م.

مارتا: بۆ سه غله تم ده که يت، ئه م هۆله تايبه ته به پيشوازي ميوانان.

جان: به له ئي، به للام له وانه به تاقه ميواني له کۆمه له ميواني ناخۆشتر بي.

مارتا: (به ده م ريکخه ستني ده فته ره که يه وه) بۆچي؟ خۆ تو دانا نيشيت هه کايه ت بۆ بگيترمه وه؟ ده بي ئه وه

بزانيت من نامه وي بيم به گالته چي هيج که سيک، خه لکي ئيره ده مي که ئيمه ده ناسن و ئه مه

ده زانن. تو ش به م زوانه بو ت ده رده که وي که ئوتيلي کي ئارام و بيده نگت هه لپژاردو وه. خه لکي

زۆر که م روو ليتره ده که ن...

جان: که وا بي کاره که ت چ قازانجتي کي نييه.

مارتا: ئيمه ليتره دا ده رامه تي زۆر مان له ده ست داوه، به للام ئاراميمان ده ست که وتوه که هه موو شتي

ديني. جگه له مه ش له وانه به ميواني کي ريکوييک له ده ياني بي سوود چاکتر بي. بۆيه ئيمه

به دواي ميواني چاک و سوو ده خشدا ده گه رپين.

جان: به للام... (دوودله) ژيان به م حاله ي ئيه ره نگه ناخۆش بي؟ هه ست به ته نيياي و گو شه گييري ناکه ن؟

مارتا: (توو ره بو وه) وه لامي ئه مه ت ناده مه وه. چونکه وا دياره شوولي لي هه لده کيشيت؟ ئه وه ش بزانه

که تو هاتوويته ته ئيره ته نيا مافي ميوانت هه به و به س. ئه مه ش ئه وه ناگه يه ني که مه ترخه مي له

خزمه تکردنت ده که ين. تا بتوانين خزمه ت ده که ين. به لاما نه وه ش سه ير ده بي گه ر له م باره يه وه

گه لي به که ت هه بي. بۆيه له مافي خۆت زياتر و درناگري، تو بو ت نييه خه مي ته نيياي ئيمه به خۆيت

و پرسیاري زياد بکه يت. جا تکايه له سنووري مافي خۆت ده رمه چۆ.

جان: بيوو ره مه به ستم ئه وه نه بوو توو ره ت بکه م. ته نيا ويستم بتدوينم چونکه وام هه ست کرد هينده ش

به يه کدي بيگانه نين وهک تو ده بييني.

مارتا: وا دياره ئه وه ي وتم ده بي دوو باره ي بکه مه وه. مه سه له ئه وه نييه توو رد بکه يت يان نا. مادام

ده ته وي جو رتي کي تايبه ت بيت له گه ل مندا که هه ق نييه وا بي، ده بي شته کانت بۆ روون

بکه مه وه، باوهر مه که من توو ره نه بووم. له به رژه و نديي هه ردوولا مانه، هي تو و هي منيش که

دوور بین له یه کدی. خو نه گهر هر سووریشی له سهر رفتهاری خوټ که رفتهاری میوان نییبه. نهوا زور ناساییبه جیت نه که یه ووه، به لام وهک بزانه نهوه ده زانیت که دوو نافرته ژوروتیکی کری به تو ددهن ناچار نین له مه زیارت له گهل بکه و بتهیننه ناو ژیانې خو یانه وه... نه گهر نه مه ره چا و بکه یت نهوا هم مو شتی ناسایی ده بی و ناوه رژی خوئی ورده گری.

جان: زور راسته، دان به ودها دهنیم که رفتهاره که له جیتی خویدا نه بوو.

مارتا: ئیستاش هیچ نه بووه. تو به که م کس نیت نه پرسیارانه ی کردی، به لام من هم همیشه هلویتستی خو م روون ده کرده و شته که ده پرايه وه.

جان: هر وایه، تو هلویتستی خوټ روون کرده وه. پیم وایه من ئیستا ده بی بیده نگ بيم.

مارتا: هر گیز، قسه بکه، به لام وهک میوانی.

جان: میوان چو قسان دهکات؟

مارتا: زوری میوانه کان دهر باره ی هم مو شتی قسانمان بو ده کن. وهک سیاست، سه فهرکردن و شتی تریش، به لام باسی نه من نه دایکم ناکهن. که له راستیدا ده بی وای. هندی جار هندیکیان باسی ژیانې تاییه تی خو یانمان بو ده کن دیاره نه مه شتی که تاییه ت به خو یانه وه. بیگومان گویتگری له میوان خوئی له خویدا نه رکی نیمه یه... چونکه پاریان لی ورده گری... به لام که پاریان لی ورده گری مانای وای نییبه وه لای هم مو پرسیارکیان بده یه وه. گهر چی دایکم هندی جار له رووی که متهرخه مییوه وه لای هندی پرسیار ده داته وه، به لام من هر گیز نه مه ناکه م. نه گهر تو نه مه رجه ره چا و بکه یت نهوا گشت شتی که ره وتی ناسایی خوئی ورده گری و وای بزانه هیچ نه بووه و نه وساکه گویت لی ده گری. له وه ش خو شتر نییبه وه ختی بنیاده م باسی خوئی دهکات، یه کتی ه بی گوئی له قسه کانی بگری.

جان: ده ترسم، عاده تی نه وه نه بی باسی خو م بکه م. جگه له وه ش چ پیوست ناکا باسی خو م بکه م. به لام نه گهر بو ماوه یه کی که م لیتره مامه وه نهوا ره نگه هیندی شتم دهر باره بزانه تی. خو نه گهر زور مامه وه نهوا بی نه وه ی باسی خو م بکه م شتم دهر باره ده زانیت و ده مناسیت.

مارتا: هیوادارم له قسه کانم تو ره نه بووی، به هر حال هقی تو ره بوونت نییبه. من هم همیشه قسه م له روو بووه و نه مه ش چاکتره. چاکتر وایه له و سنوره دا رات بگرم که ده بیته تیکچوونی نیوانمان. پیم وایه رفتهاره که م چ خه وشیکی تیدا نییبه چونکه بهر له نه مره نه تو منت ناسیوه و نه منیش تو م ناسیوه و هیچ پیوه ندیکه به یه کمانه وه نابه ستیت. به ئومیدی نه وه ش نیم - به داخه وه که نه مه ده لیم - به ئومیدی نه وه ش نیم پیوه ندیمان له وه پته وتر بی.

جان: چ قه ییدیبه. منیش ده تبه خشم. له راستیشدا دؤستایه تی و پیوه ندی هروا زوو به زوو چی نایب، ده بی بنیاده م بوئی تی بکوشیت. ئیستاش گهر به پای تو هم مو شتیکی نیوانمان روون بووه ته وه، من به وه خو شحالم. (دایک دپته ژور وه)

دیمه نی شه شه م

دایک: ئیواره ت باش کاکه. ژور وه که تاماده یه.

جان: زور سوپاست ده که م خانم. (دایک داده نیشیت)

دایک: (به مارتا) پرسنامه که ت «استماره» پر کرده وه؟

مارتا: به لی پرم کرده وه.

دایک: ده توانم بیبینم؟ بمانه خسه کاکه چونکه پولیسی ئیره به زهرن. ناها! سه برکه که چه که م بیبری چووه نه م خانه یه پر بکاته وه. به ئیش بو ئیره هاتوویت؟ یان بو چاره سه رکردنی نه خو شتی یان هروا به سیاحت؟

جان: با بلین به سیاحت.

دایک: بیگومان بو سهر دانی دیر هاتوویت. زور باسی دیره که ی نیمه ده کن.

جان: به لی له راستیدا زوریان بو باس کرده وم. بویه هاتووم جار تیکی دیش نه م ولاته بیبینم. بیروه روی و یاد، کاری زورم له م ولاته دا هیه.

دایک: له وه و پیتش لیتره ژیاویت؟

جان: نه خیر، به لام جار تیک به ریکه وت به ئیره دا تی پریوم و له وساو ه هر له بیرم ماوه.

دایک: له گهل نه وه شدا شاره که ی نیمه شاریکی چکوله ی ناساییبه.

جان: راسته، به لام سهر پای نه وه ش من خو شم ده وی و له وساو ه که گه بیومه ته ئیره وای هه ست ده که م که له مالی خو مدام.

دایک: نیازت وایه زور میینته وه؟

جان: نازانم. ره نگه نه م وه لامه ت به لاهه سه ی بی، به لام له راستیدا نازانم... ئینسان بو نه وه ی له جیتی که میینته وه ده بی دؤست و براده روی له و جیتی ه بی، خه لکانی که خو شتی بوین، نه گینا هم مو شوینه کان وهک یه کن. جا له بهر نه وه ی نازانم نایا لیتره دا پیتشوازم لی ده کری یان نا، ناتوانم پر ژه کانی خو م دیاری بکه م.

دایک: نه م قسه یه ت که میک ئالوزه.

جان: ده زانم، به لام ناتوانم له وه چاکتر باسی خو م بکه م.

دایک: به هر حال پیم وایه زوو لیتره تیر بوویت.

جان: نه خیر، من خاوه نی دل تیکی نه مه کدارم زوو یادگار بو خو م دروست ده که م، نه گهر مؤله تم بو بره خست.

مارتا: به لام دل لیتره دا جیتی نییبه.

جان: (بی نه وه ی له وه بچی گوئی لی بو بی به دایک ده لی) له وه ده چی گه لی ده رده سه ریت به سهر هاتی بی و ناتومیدی کردیبت؟ وادیاره ده میکه له م ئوتیله دا کار ده که یت؟

دایک: دهمتیکه، ساله‌های ساله... هینده له میژه خوشم نازانم له که یه‌وه‌یه... ئەمەش کچمه، بەدرتێژیی ئەم هەموو سالانە هەر لێگە‌لمدا بوو، رەنگە هەر لەبەر ئەوەش بێ که دەزانم کچمه ئەگینا تا ئیستا ئەویشم له بێر دەچوو.

مارتا: راستە دایکە، بەلام هەق نییە ئەمانە یۆ باس بکەیت.

دایک: بۆچی؟

جان: (بەپەله) لێی گەرێ. زۆر بەچاکی له ههسته‌کانت تی ده‌گه‌م خانم، ئەمە ههستی‌که له ناخروئۆخری ته‌مه‌نیکی پر له دهرده و رهنجدا به‌خانگی‌ری ئینسان ده‌بێ... له‌وانه‌یه ئەگەر تۆش وه‌ک هەر ئافره‌تی پشتت به‌یارمه‌تی ده‌ری ئەستوربا‌یه رهنگه‌ گەر پیاوت هه‌باو یارمه‌تی دابایت هه‌موو ئەمانه‌ بگۆرانایه؟

دایک: پیاوم هه‌بوو... بەلام ئەو کاتانه ئیش ئەوه‌نده زۆر و زه‌حمه‌ت بوو، به‌هه‌ردوو‌کمان به‌من و به‌مێرده‌که‌م پێ رانه‌ده‌گه‌یشتین. ته‌نانه‌ت ماوه‌ی ئەوه‌مان نه‌بوو که بێر له‌یه‌ک بکه‌ینه‌وه... پێم وایه‌ پێش ئەوه‌ی که بمرێ له‌ بێرم برده‌بووه‌وه.

جان: له‌مه‌ش حالێ ده‌بم... بەلام... (پاش تۆژی دوودلی)... له‌وانه‌یه گەر کورپیکت هه‌بایه و ده‌ستی یارمه‌تی یۆ درێژ کردبان. له‌ بێرت نه‌کردایه؟

مارتا: دایکه کارمان زۆره.

دایک: کور! ئاه من زۆر پیرم! پیرتزان ته‌نانه‌ت ئەوه‌شیا‌ن بێر نامینێ که کورده‌کانیا‌ن خوش بوێ... دل له‌گه‌ل رۆژگاردا ده‌سوێ کاکه‌ گیان.

جان: راسته، به‌لام من ده‌زانم هه‌رگیز ئەو فه‌رامۆش ناکات.

مارتا: (له‌ نیوانیا‌ندا ده‌هه‌ستی) گەر کورپیکش بێ بۆ ئیره هه‌ر به‌و چاوه‌وه سه‌یر ده‌کرێ که سه‌یری میوانیکی ره‌وته‌نی پێ ده‌کرێ و هه‌ر هه‌مان ره‌فتاری له‌گه‌ل ده‌کرێ. ته‌نیا خوشه‌ویستی ده‌بینی و به‌س ئەو خوشه‌ویستی‌یه‌ی که له‌ سنووری میوانداری‌یه‌کی ئاسایی تی ناپه‌رێ. هه‌ر که‌سی هاتبینه‌ ئیره ریزی گیراوه. هه‌مووشیا‌ن رازی بوون و کرێی ژووری خویان داوه و کلیله‌که‌مان داونه‌تی و باسی دلێ خویان نه‌کردوه (که‌می بیده‌نگی) ئەم ره‌فتاره‌ش کاره‌کی ئیمه‌ ئاسان ده‌کات.

دایک: واز له‌وه‌ بینه.

جان: (به‌ده‌م بێرکردنه‌وه‌وه) باشه زۆر لیره ده‌مانه‌وه‌؟

مارتا: هه‌ندیکیان زۆر زۆر. ئەوه‌ی له‌سه‌رمان بووه‌ بۆمان کردوون... ده‌وله‌مه‌نده‌کانیا‌ن هه‌ر دوا‌ی یه‌که‌م شه‌و رۆیشتون. هه‌رچه‌ند ئیمه‌ چ خراپه‌به‌کمان لۆ نه‌بوون.

جان: من زۆر ده‌وله‌مه‌ندم، گەر پیتان خوش بێ لام وایه‌ تا ماوه‌یه‌ک ده‌میتمه‌وه. ئا بێرم چوو ئەوه‌تان بێ بلیم که پێشه‌کی کرێی ژووره‌که‌تان ده‌ده‌می.

دایک: ئاه، ئیمه هه‌رگیز داوا‌ی ئەمه‌مان نه‌کردوه‌وه.

مارتا: ئەگەر ده‌وله‌مه‌ندی ده‌توانی وا بکه‌یت، به‌لام تکایه‌ له‌وه‌ی پتر باسی دلێ خۆت مه‌که، چونکه ئیمه ناتوانین له‌و رووه‌وه هه‌یج بۆ بکه‌ین قسه‌کانت هینده‌ماندوی کردم ده‌مویست داوا‌ی لیبوردنت لێ بکه‌م ته‌شریف به‌رن و پرۆن. ئیستا کلیله‌که‌ت وه‌رگیره و بچۆ له‌ ژووره‌که‌تدا پشوو بده. وه‌لێ ئەمه‌ش بزانه‌ تۆ له‌ مالتیکدایت ده‌رمانی دلێ تیدا نییە، سالانی دوورو درێژ به‌سه‌ر ئەم شوینه‌ بچووه‌کی ئەوروپای ناوه‌راستدا تپه‌په‌پوه، هه‌موو فیتنکییه‌کی ئەم ماله‌ی هه‌لمژپوه. هه‌موو هه‌ستیکی دۆستایه‌تی کوشتوه‌وه.

ئەم راستییه‌ت بۆ دوویات ده‌که‌مه‌وه. تۆ لیره‌دا به‌هه‌یج جوړی شتی نابینی که له‌ خوشه‌ویستی‌یه‌وه‌ نزیک بێ. هه‌ر به‌ئه‌ندازی میوانیک ره‌فتارت له‌گه‌لدا ده‌کرێ. نه‌ سوژ و نه‌هه‌ستت پێ نابه‌خشین. که‌واته‌ کلیله‌ت وه‌رگیره و ئەم قسه‌یه‌ی منت بێر نه‌چێ. تۆ میوانیکی ره‌وته‌نیت و له‌لای ئیمه لات داوه. که‌ جیمان کردوویته‌وه‌ و پیتسوازیان لێ کردوویت له‌بەر ئەوه‌یه که‌ پاره‌ ده‌ده‌یت و بۆ به‌رژه‌وهدی خۆمان جیمان کردوویته‌وه. (جان کلیله‌که‌ وه‌رده‌گرێ. که‌ مارتا ده‌رده‌چێ جان سه‌یری ده‌کات).

دایک: گوێ به‌قسه‌کانی مه‌ده، به‌لام هه‌ندی شت هه‌ن مارتا ته‌حه‌مولیا‌ن ناکات. (ده‌په‌وی هه‌ستی. جان ده‌چیته‌ پێشه‌وه‌ که‌ یارمه‌تی بدات) قه‌یدی نییە کورم، هینده‌ش پیر نیم سه‌یری ده‌سته‌کانم بکه، هیتشتا به‌هین، ده‌توانن قاچی زه‌لامێ به‌ره‌ق بکه‌ن. (بیده‌نگییه‌کی که‌م. جان ده‌روانیتته کلیله‌کان) قسه‌کانم خستیانیتته بێر کردنه‌وه‌وه؟

جان: نه‌ بیه‌خسه، باش گویم لێ نه‌گرتبویت، به‌لام پیم بلێ. بۆ ئیستاکی به‌ (کورم) بانگت کردم؟

دایک: ئاه، خه‌یاڵم بلاوه، ئەمه‌م له‌ رووی رابینینه‌وه‌ نه‌وت، شتی بوو به‌زماندا هات.

جان: (دوا‌ی تۆژی) ده‌توانم بچم بۆ ژووره‌که‌م؟

دایک: فه‌رموو کاکه‌ خزمه‌تکاره‌که‌ له‌ پاره‌وه‌که‌ چاوه‌نۆرته (جان سه‌یری ده‌کات و ده‌په‌وی قسان بکات) چ شتیکی ترت پیتوسته؟

جان: (به‌دوودلی) نه‌خیر خانم... به‌لام سوپاس بۆ ئەو پیتسوازییه‌ت.

دیگه‌نی حه‌وته‌م

(دایک به‌ته‌نیا‌یه. داده‌نیشیتته‌وه، ده‌سته‌کانی ده‌خاته سه‌ر میژه‌که و لیبیان راده‌مینێ)

دایک: شتیکی سه‌یرم کرد. بۆ باسی ده‌سته‌کانم بۆ کرد؟ خۆ ئەگەر سه‌یری کردبان له‌وانه‌یه ئەوه‌ی له‌ قسه‌کانی مارتادا هه‌ستی پێ نه‌کرد، به‌ده‌ستی مندا هه‌ستی پێ بکرا‌یه. به‌لام بۆچی ئەم کابرایه هینده‌ سووره له‌سه‌ر مردن و من له‌ کوشتن دوور ده‌که‌ومه‌وه؟ چه‌ندم حه‌ز ده‌کرد پرۆیشتبا و من توانیبام ئەم شه‌ویش به‌ئاسووده‌یی رابکشیم و بخه‌وم. پیر بووم! تا‌قه‌تی ئەوه‌م نه‌ماوه‌ جاریکی دی به‌م ده‌ستانه‌ قاچی زه‌لامێ له‌ ئەژنۆه‌ بگرم و هه‌ست به‌گینگلی له‌شی بکه‌م، تا ده‌یگه‌ بپینینه

رووباره که. ناتوانم توری بدهمه ناوه کهوه، بازووه کانم هیزبان تیدا نه ماوه. پیر بووم... بهلام ئەمه هەر دەبی بیی! خۆی سووره له سهردن. نیچیریکی ناپابه و ئاسوودهی دهکهم. ئەم خهوهی پی دههخشم که تامه زرویم، بهم جۆره... (له پر مارتا دیته ژوورهوه)...

دیهمنی ههشتهم

مارتا: دیسان کهوتیته خهون دیتن، له کاتیکیدا دهزانیت ئەم هه موو کاره مان هه یه.

دایک: بیرم لهم پیاوه دهکردهوه. یان بهشیهیهکی دی بیرم له خۆم دهکردهوه.

مارتا: باشتر وایه بیرم له سبهینهی بکهینهوه. جگه له مهش سهیر کردنی ئەم کابرايه که ئەم هه موو خه یالانهت له لا دروست بکات، بهچی دهچیت؟ تۆ خۆت وت کوشتنی کهسێ که نهیناسیت زۆر ئاسانتره له کوشتنی کهسێ که بیناسیت.

دایک: ئەمه قسهی باوکت مارتا، منیش هیشتا بیرمه، بهلام من دهمووی دلنیا بم که ئەمه دوا جار ه ناچار بین ژیر بین... سهیره! باوکت ئەم قسهیهی دهکرد بۆ ئەوهی ترسی پۆلیس له خۆی دوور بخاتهوه، بهلام تۆ بۆ ئەوه بهکاری دینی تاراچهینی ویزدان له ناخمدا بمرینی... ئەو راجهینهی هه ندی جار له ناخمدا بلاجه دهوات.

مارتا: ئەوهی تۆ نیوی راجهینهی ویزدانی لی دهنیی، ئاره زوویهکی تری خهوتنه، وه نه وه زه کانت بخه سبهینی، دواي ئەوه چۆنت دهوی وا بکه.

دایک: دهزانم ههق بهتویه، بهلام بۆچی ریکهوت نیچیری ئەوتومان بۆ دهنیری که هه رگیز له گه لماندا ناگونجی؟

مارتا: چ ریکهوتی له گۆریدا نییه... بهلام له راستیدا ئەم ریبواره زۆر گێژووێژه و دلپاک دیاره... بهلام وربا به، هه رگیز ئەوه بهچاک نازانم جهلاد گیروگرفتهکانی بۆ نیچیر باس بکات، هه ر ماقوولیش نییه ئەوه بکات. ئەمه خه مبارم دهکا، بۆیه که دهست پی دهکهم و داخی خۆم به سه ر گه وجیتیی ئەم جۆره پیاوه دا ده پێژم ههست به جۆره ئاسووده ییه که دهکهم.

دایک: ئەم کارهش چاک نییه. جاران نه توورهبی و نه بهزه ییمان تیکه ل به کاره کافان نه دهکرد، بهلام ئەوشۆ من شه که تم و تۆ تووره. ناخۆ ناچارین له سایه ی زووفیکی ئاوهادا ئەنجامی بدین و په یمانه که ی خۆمان له بیر به رینه وه و چاوپۆشی له گشت ماقوولتی بکه یان له پیناوی هه ندی پارده؟

مارتا: نهک له پیناوی هه ندی پارده به لکو له پیناوی خانویهکی ریکویتیکی قهراغ ده ربادا و له پیناوی فه رامۆشکردنی ئەم شاره نه گرسه دا. رهنکه له ژبان بیزار بوو پی. بهلام منیش بیزارم له وهی لهم شوینه تنهنگه دا بزم، رهنکه له یهک مانگی دی پتر هه ل نهکهم. هه ر دوو کمان لهم ئوتیله وه رس بووین. تۆ که پبیر بوویت ته نیا ئەوهت مه بهسته چا و لیک بنه یهت و ئەم شوینهت بیر بچن، بهلام من هیشتا که هه ندی ئاره زووی گه نجیم هه یه یان ههست به هه ندی که لکه له ی بیست سالانه

دهکهم ده مووی به جۆری کار بکه م که ئەم ره نجان و ماندووبوونه بۆ هه میشه به چی به یلیم. ده بی تۆ لهم باره یه وه کۆمه کم پی بکه یهت... تۆیهک که منت هینایه دنیا و ژیا نه وه ئەویش له ولاتیکیدا که له هه ور و ته مو مژ زیاتر ه یچی تر ناسیت، نهک له ولاتیکی ته ژی تیشک و هه تاو.

دایک: مارتا هه ندی جار خۆزیا ده خوازم تۆش وهک براکت فه رامۆشم بکه یهت. نهک بهم شیوه ی تاوانبارکردنه بدوینتی.

مارتا: بهلام تۆ خۆت چاک ده زانی مه بهستم ئەوه نییه داخه بده من. (بێدهنگییهکی که م ئەمجا به توندی) تۆ نه بای چیم ده کرد؟ گه ر له تۆ دوور بام چم به سه ر ده هات؟ من دلنیات دهکهم نه مده توانی هه رگیز هه رگیز فه رامۆشت بکه م. خۆ ئەگه ر ئەم ژیا نه سه خته ی تیی که وتبووین هه ندی جار مۆله تم نادات وهک پیوست ریزت لی بنه م. ئەوا داوی لی بووردنت لی دهکهم.

دایک: تۆ کیژیکی چاکیت مارتا، به کیکی لهو کیژانه ی که گشت دایکی شانازی پیوه دهکات. ئەو به دحالییه ی له نیوانماندا یه، هۆی پیری منه، چونکه ته مهنی زۆر مایه ی به دحالیی نیوان جهوان و کالانه، بهلام ده مووی ئەوهت پی بلیم که ویستم پیت بلیم (ئەوشۆ نا).

مارتا: چی! چاوه رپی سبه ی بکه یان؟ تۆ خۆت ده زانی که تا ئیستا هه رگیز رهفتاری وات نه کردوه. ده زانی که نای بوا ری بدین خه لکی ببین و پیوه ندییان له گه لدا په یدا بکات. نه خیر ده بی تا زووه و مادام که وتوه ته به رده ستمان، دهست پی بکه یان.

دایک: له وانیه، نازانم... بهلام ئەگه ر ئەوشۆ وازی لی ببین ته نیا ئەوشۆ ههست به ئاسووده یی دهکهم و به سه ره سستی هه ناسه ده دین، له زهت لهو ئاشتییه ده بین که ده لێن له ناوچه رگه ی خراوترین تاواندا یه. له وانیه ره زگار بوغانی تیدا پی.

مارتا: ره زگار بوغان؟ چ بته سووده یه ئەوهی که ده یلیتی؟ من به ئاواته وه بووم، ئاوات تا قانه ئاوات ئەوه پی دواي ئەوهی لهم کاره ی ئەمشه و ده بینه وه به ئەندازه ی پیوست بنوی.

دایک: من ئەو ئاوات و ئومیدی نووستنه نیو ده نیم ره زگار بوون.

مارتا: زۆر چاکه. ده من سویندت بۆ ده خۆم که ره زگاریان له دهستی خۆماندا یه. دایکه، دایه: پیوسته به یه کجاری دوولتی وه لاوه بنه یان. ئەمهش یان ئەوشۆ ده کری یان هه رگیز نایه ته دی.

(پهرده)

په رده ی دووهم

دیهمنی یه که م

ژووری نوستن له ئوتیله که دا. تاریکی شه و ورده ورده ژووره که داگیر دهکات، جان له بهر په نجه ره که دا ویستاوه و سه رسامانه ده روانیته ده ری.

جان: ماریا هه قی بوو. ئیواره و ئەم ساته زۆر دژواره. (دواي که منی بێدهنگی) ئیستا به ته نیا له ژووریکی دی دا به دللی تنگ، بیر له چی دهکاته وه، چی نیازه؟ له سه ر کورسییه ک دانیشتوه،

ناگری، بهلام دلی له سهوژل ساردتره. شهو هیرش دینین... له گهل شهودا نهستیره هیوا له بهرۆکی ئاسمانی شادی دده... بهلام لیره... (چاو بهژوره کهدا دهگپری) بۆ ههست بهم هه موو نیگه رانییه ده کهم؟ پتیویست بهوه ناکات. ده بی کاره کهم تهواو بکه م. نه گهر پیاو دهستی دایه کاریکه وه تا تهواوی نهکات ناسووده نابن. له م ژورده دا هه موو شتی یهک لاییه ده که یینه وه. (به تندی له ده رگا دده ری. مارتا دیتنه ژورده وه).

مارتا: هیوادرم نه بوویم به مایه ی سه خله تیت، دهمه وی خا ولیبه کانت بۆ بگۆرم.

جان: ئاه، وا بزانه کراوه.

مارتا: نه خیر، نهو پیره مه پیره دی کارمان له لا دهکات خه یالی بلاوه و هه ندی جار نه م شتانه له بیر دهکات. جان: به هه رحال گرینگ نییه... هه زم ده کرد پیت بلیم تۆ سه خله تم ناکه یه، بهلام زات ناکه م.

مارتا: له بهر چی؟

جان: چونکه تۆ ریگای نه وه ت نه دام نه وه بلیم... له... له قه راره که ماندا.

مارتا: ده بییه؟ تۆ وهک خه لکی وهلام ناده یته وه، ته نانه ت کانتی که ده ته وی شته کان روون بکه یته وه...

جان: (به زه ده خه نه وه) به داخه وه م، خۆم تا قی ده که مه وه. سه ره له نوی هه ول دده م. بهلام تکایه مۆله تم بده.

مارتا: (به ده م کار کردنه وه) به لئ سه ره له نوی هه ول بده (جان وه رده چه رخی له په نجه ره که وه ده روانیته ده ری، پشتی له مارتا یه. مارتا لئی ورد ده بیته وه. به ده م کار کردنه وه در یژه به قسه کانی دده ات) به خسه قوربان ژوروه که نه وه نده چاک نییه که دل ت بیگری.

جان: بهلام پاک و خاوینه. نه مه ش نه خی خۆی هه یه، نه گهر به هه له دا نه چوو به له میژ نییه که بۆ یه تان کردوه ته وه؟

مارتا: راسته، به رای تۆ چۆنه؟

جان: خراب نییه.

مارتا: له گهل نه وه شدا گه لئ له میوانه کان گله بییان له نه بوونی ئاوه. ناهه قیشیان نییه. ده بوو گلتۆتیک به سه ره قه ره ویله که وه هه بی. ماوه یه که نیازمانه بۆی دابنن. چونکه نه وانیه له سه ره نه وه راهاتوون به ده م راکشانه وه شتی که بخویننه وه لایان ناخۆشه هه ستن و گلتۆی ژوروه که وه کوژین.

جان: (ئاوری لئ دده اته وه) راسته، بهلام من بیرم له مه نه کرد بووه وه، بهلام نه مه شتی که نه وه نده ش گرنگ نییه که پیاو پیتی سه غله ت بن.

مارتا: پیاوه تیی خۆته، سوپاسی هه ستت ده که م که که موکوری ئوتیله که مان ئاسایی وه رده گری و گوئی ناده یتن، وا دیاره تۆ به پیچه وانیه هه موو نه وانیه که ناسیومن شته کانت زۆر ئاسایی وه رگرتوه.

جان: هه رچه ند قه رازمان له نیواندایه، بهلام مۆله تم بده با به پیچه وانیه قه راره که مانه وه بلیم که تۆ ناده میبه کی سه یری، قه ت ری نه که وتوه تووشی خاوه ن ئوتیلی بوو به که که موکوری ئوتیله که ی

خۆی بلئ... وا دیاره تۆ ده ته وی قه ناعه تم پین بکه یه که ئیره به چی بلیم.

مارتا: هه رگیز بیرم له مه نه کردوه ته وه. (کتۆپر بریاری خۆی دا) بهلام له راستییدا دایکم و من هه زمان به هاتنت نه کرد.

جان: هه ستم به مه کرد، بهلام سه رم له هۆیه که ی ده رناچیت. ناشیت وا گو مان بکه ن که پاره ی کرێکه م بۆ نادری. وا بزانه رواله تیشم له وه ناچیت نزیکوونه وه لیم، زبان به خش بیت.

مارتا: نه خیر. مه سه له نه مه نییه؟ گهر راستت ده وی رواله تت نه ک هه ره له هی پیاو خراب ناچیت... به لکو پاک و بی گونا حیت لئ ده باری، بهلام مه به ستی ئیمه شتی کی دیبه. ماوه یه که ده مانه وی لیره بار بکه ین و ئوتیله که مان دابخه ین... دیاره نه م کاره بۆ ئیمه ئاسانه و هه یچی تی ناچیت. چونکه میوانمان زۆر که مه به لام نه گه یشت سووینه ته بریاری کی تهواو، هاتنی تۆ وه ک ئاگر کردنه وه یه ک بوو ده باری نه م راستییه بۆ ئیمه که به نه ندازه ی پتیویست چاوه روانمان کردوه و کاتی بار کردمان هاتوه.

جان: ئایا به وه دا بزانه که ده تانه وی بۆم؟

مارتا: ئیمه وه ک پیم وتیت ناتوانین بریاری بنجبر له سه ره نه وه بده ین. به تایبه تی من ناتوانم بگه مه بریاریک. هه موو شتی وه ستاوده ته سه ر من، بهلام هیشتا نه گه بیومه ته هه یج بریاریک.

جان: بهلام تکایه له بیرت نه چی که من نامه وی بیم به یار به سه ره ئیوه وه... له گهل نه وه شدا ده مه وی بلیم یه ک دوو رۆژی لیره ده یتمه وه. هه ندی کاروبارم هه یه ده مه وی به ره له رۆیشتن جیبه جیبه بکه م، که هاتم بۆ ئیره له دلی خۆمدا وتم لیره ئاسووده یی و دلناییه پتیویست وه ده ست دینم.

مارتا: سوپاس بۆ نه و متمانه یه ی که به ئیمه ت هه یه، دلنایات ده که م گهر ده ته وی وه مینئ، بمینه وه (بیتده نگیبه کی که م، به دوو دلی به ره وه ده رگه ده چی. بهلام ده وه ستی) ده گه ریسته وه بۆ نه و شوینیه لئوه ی هاتوویت؟

جان: به لئ، گهر پتیویست بکات.

مارتا: ده بی ولاتیکی خۆش بن، وا نییه؟

جان: (له په نجه ره که وه ده روانی) به لئ ولاتیکی زۆر جوانه.

مارتا: ده لئین قه راغ و کوژینشی چۆل و ئارامی زۆره؟

جان: راسته، هه یج شتی کی لئ نییه، که ئینسانت بیر بخاته وه. هه ندی جار به یانیانی زوو شوین پتی بالنده به سه ره له کانه وه ده بینی. نه مه تا قه نیشانه یه کی ژبانه له وی، که چی ئیواران...

مارتا: ئیواران چی قوربان؟

جان: که نار و کوژینشه کان قه ره بالغ ده بن، به لئ ولاتیکی خۆشه، جوانه.

مارتا: (شیه ی قسه کردنی ده گۆری) گه لئ جار بیرم لئ کردۆته وه میوانه کانیش زۆریان باسی نه وی بۆ کردووم، نه وه نده ی بۆم لوا بی ده باریه م خوتیندوه ته وه. زۆر جار وه ک نه وپۆ له میانی به هاری

تالی ئیره، بهدريا و گول و گولستانى ئهوتيه خهونم بېنيوه. (دواى تۆزى بهكتوييه تيه كهوه) ئهوهى كه له خهياالدا دروست بووه واى لى كردووم ئهمانهى دهوروبه رم نه بېنم و بېزارم دهكات (جان سهبرى دهكات به ئارامى و سه لارى له بهردهمى داده نيشيت).

جان: حالى دهيم. به هارى ئهوى مرؤف راده كيشت، گول به هه زاران ده پشكوئ و لقويؤپ به سهه ر ديواره كاندا ده هاويؤئى، ئه گه ر يهك سه عات له سهه ر ئه و ته پؤلكانهى دهورى شاره كى ئيمه گه شت بكه يت، هه موو جلويه رگه كه ت ده بى به شيله ي گول هه. (مارتا ش داده نيشيت).

مارتا: كه خوؤش! ئه وهى ئيمه ليتره پيى ده لپين به هار، گولتيك و دوو خونچه به. ئه ويش له باخى دپره كه دا ده رويى (به رقه وه) ئه وه به سه بؤ بزواندنى دلئى پياوان له م به شه ي عاليه صدا. دلپان وهك ئه و گولانه وايه، بايه كى تۆزى توند هه لى دهورينى به هاره كه يشيان له گوته ي خوڤانه.

جان: تۆ تۆزى زالمانه حوكم ده ده يت. گه رچى ليتره به هارتان نيبه، به للام پاييز هه به.

مارتا: جا پاييز چيبه؟

جان: به هارى دووه مه، له پاييزدا هه موو گه لاكان وهك گولن (ده روائته مارتا) رهنگه ئه مه هه مان شت بى له گه ل هه ندئى دلدا، له وان هيه شكؤفه بكات و پى بگات گه ر يارمه تيبى به ديه ت و له يارمه تيدانى كوئى نه ده يت.

مارتا: من ئيدى تاقه تم چوه و ناتوانم له م ئه وروپا خه مباردا بژيم، پاييزى له به هار ده چى، به هار يش زؤر زؤر وشكه. نه خير چونكه من له گه ل ئه و ولاته ي دى دام، بېرى لى ده كه مه وه و به خه يال بؤ ئه و ده ژيم. ئه و ولاته ي هاوينى وهك گرى بريسكه دار هيرش دپنئى، زستانى ئه وه نده ته ر و پر بارانه شاره كان نقوم ده كا (بيدهنگى، جان لپى راده مينئى). مارتا هه ست به مه دهكات. هه لده ستئى و پال به كورسيه كه وه ده نئى) بؤ سه برم ده كه يت؟

جان: بمبووره، وامزاني دواى ئه وهى بؤ ماوه يه كى كه م قه راره كه مان فه رامؤش كرد ده توانم ئه وه بكه م، به راي من بؤ يه كه مجار- گه ر بشيت بلنم - به شپوه يه كى هه ندئى ئينسانى له گه لم دوايت.

مارتا: (به توندى) بى گومان به هه له دا چوويت و وا نيبه، گه ر واش بى هه قى ئه وه ت نيبه به مه خوؤش حال بى، ئه وهى تۆ نيوى ده نپى ئينسانى چاكترين شتى نيبه له مندا. ئه وهى كه ئينسانيبه له مندا ئه وه به كه حه زى لى ده كه م و ده مه وئى بؤ وه ديه يتاننى حه ز و ويسته كانم هه موو كوؤسپيكي سه ر رتيگام ته خت ده كه م.

جان: (به زه رده خه نه وه) پيتم وايه من له م حه ز و توره يبه تى ده گه م، پيتم وايه ليشى ناترسم، چونكه من ناچه كوؤسپ له رتيگاي ئاره زوه كانى تؤدا. چ به رژه وه ندييه كيشم له وه دا نيبه كه رى له حه ز و ئاره زوه كانى تۆ بگرم.

مارتا: هه لبه ته... به لكو هه قى ئه وه شت نيبه راستيبه كه ي بزانيه ت.

جان: به للام بؤچى؟

مارتا: چونكه ئه مه ماقوليبه ته، چونكه نامه وئى ئاگادارى پرؤژه كانم بى.

جان: گه ر تى بگه م. يانى ديسان گه رايه وه سه ر قه راره كه مان؟

مارتا: به لئى، كه فه رامؤشمانيش كرد هه له بو، ئه وه ئه نجامه كه يه تى كه به چاوى خوؤت ده يبينى. سوياست ده كه م كه باسى ولاته كه ي خوؤت بؤ كردم داواى ليبورنت لى ده كه م گه ر له كاتم گرتببت. (به ره و ده رگا ده چى) وپراى ئه وه ش به لاي منه وه وه خته كه مان به فيرؤ نه دا، ئه م قسانه هه ندئى ئاوات و ئاره زويان له لا جوؤش دامه وه كه به ره و دامركانه وه ده چوون. خو ئه گه ر به راستى سوورى ليتره بيمينته وه، ئه وا بى ئه وهى پى بزاني مانه وه ت بؤ خوؤت مسؤگه ر كرد، چونكه كه من ها تمه ئه م ژووره وه به ريارم دا بو داوات لى بكه م برويت، به للام وهك ده بيبنى ختووكه ي هه سته ئينسانيبه كانت دام، به راده يه كى ئه وتؤ كه ئيسنا داوات لى ده كه م بيمينته وه ئه مه ش ده گه ر پته وه بؤ خوؤشه ويستيم به رانه به ربه ريه و هه تاو. (جان ماوه يه ك به بيدهنگى سه برى ده كا).

جان: (به ئه سپايى) تۆ به شپوه يه كى سه بر ده ئاخقى، له گه ل ئه وه شدا گه ر دا يكت رازى بى له سه ر مانه وه م ده مينته وه.

مارتا: ئه وهى من ئاره زووى ده كه م و ده مه وئى، دا يكم نايه وئى و ئاره زووى ناكات. دياره ئاساييشه. ئه و بېر له ده ريا و قه راغ و كوؤرنيش-ى چؤل و ئارام ناكاته وه تا مانه وه ت ليتره په سه ند بكات، به للام وپراى ئه وه ش دا يكم دلئى من ناشكيتنى، بؤيه وا بزانه شته كه برا وه ته وه.

جان: كه وا ته هيوادارم به هه له دا نه چوو يم، يه كيتكان ده يه وئى له پيناوى پاردها بيمينته وه و ئه ويديتان مانه وه و نه مانه وه ي به لاوه گرنگ نيبه؟

مارتا: باشه ميوان له وه زياتر چيى ده وئى؟ هه لبه ته قسه كه شت دؤغريه (ده رگا دهكات وه).

جان: شادم به وهى گه يشتينه ئه م سه ره نجامه. له گه ل ئه وه شدا تكيه توره مه به گه ر بلنم هه موو شتى ليتره دا غه ريبه. كه سه كان، چؤنيتيبى قسه كردنيان، به راستى ئه م ماله غه ريبه.

مارتا: له وان هيه ئه مه بگه ر پته وه بؤ غه ريبى و سه برى ره فتارى خوؤت ليتره دا. (ده رده چى)

دپه نى دووه م

جان: (سه برى ده رگا دهكات) رهنگه راست بكات، نازانم (به ره و چرپا كه ده چى و داده نيشيت) به للام ره فتارى ئه م كيژه ئاره زووى ئه وهى له ناخمدا پرواند هه ر ئيسنا بكه ومه رى و بگه ر پته وه بؤ لاي ماري و باوه شى شادييه هاويه شه كه مان. به راستى گه وجانه ره فتارم كرد. ئاخى من ليتره دا چى ده كه م؟ بؤچى ها تم؟ به للام نا، به للام به بى هؤ نه ها تووم. من ئه ركم له ئه ستنويه، ئه ركم به رانه به ر به دا يكم و خوؤشكم. ده مى بوو پشتگوؤيم خستبوون من تاقانه يانم، هه ر من ده توانم شتتيكيان بؤ بكه م و تۆله ي ئه و خه م ساردييه م بكه مه وه. ماقوول نيبه له حالته تى وه هادا كتوپر بلنم (من كوره كه تم دا يكه) ده بى واى لى بكه م خوؤشى بويم. (هه لده ستئى) به لئى ده بى هه ر له م ژووره يدا شته كان يهك لايى بكه مه وه. به للام به راستى ژوورتيكى كه ساس و سارد و شپواوه، سه رى لى ده رنا كه م. هه موو شتى گوؤرا وه، وهك ژوورى هه موو ئه و ئوتيله ئاسايانه يه كه رتيپورايى بؤ شه وئى

یان چند شوی پتی تی دهکوی. ئەمەش دایک و خوشکە که من. پیم وایه به ئەندازی پتویست تیکە لیان بوومە. بەرای من ئیستا یەک پرسیار ماوه که دەبێ بیدۆزمەوه. لەوانە یه ئەوش لێرەدا بدۆزمەوه (له په‌نجەرەکه‌وه سه‌یری ده‌ری ده‌کات) هه‌ور به‌ری ئاسمانی گرتوه. له زۆریه‌ی ژووری ئوتیلەکاندا گۆزەرانندی بولین و دەمەوتیوارێ بۆ پیاوی ته‌نیا سه‌خت و دژواره. ئیستاش خەمی دیرینم وەک زامی قەمغەمی به‌ستی و بچووکترین ئازار به‌یتیتەوه سوێ، بووه به‌میوان. ئەوا دیسان ئەو هه‌سته ئالۆزه له دڵدا سه‌ری هه‌لدایه‌وه. هه‌ستی نیگه‌رانی و دله‌راوکی ئەو هه‌سته‌ی له کاتی ته‌نیا‌یی و ده‌ست به‌تالیدا چه‌که‌ره ده‌کا. ئەوه‌تا له ناخدا ده‌بزوێ و ئارام ناگرێ، ده‌زانم چیه‌ی، ترس ترسی ته‌نیا‌یی هه‌میشه‌یی. ترسی که وه‌لامی نییه، کێ له ژووری ئوتیلێکدا وه‌لامم ده‌داته‌وه؟ (ده‌چێ به‌لای زه‌نگه‌که‌وه، ده‌سه‌مه‌یتەوه، ئەوجا له زه‌نگ ده‌دات، تۆزێ بیده‌نگی. ئەوجا ده‌نگی پێ ده‌بیسترێ، له ده‌رگا ده‌درێ، ده‌رگا ده‌کریتەوه. له به‌رده‌رگا‌دا کابرای خه‌مه‌تکاری پیر ده‌بینرێ، بێ ورته و بێ جووله ده‌هسته‌ی).

جان: هیج. مبه‌خسه. زه‌نگه‌که‌م تاقی کرده‌وه که بزانی ئەگه‌ر زه‌نگ لێ بده‌م که‌س به‌ده‌نگمه‌وه دێ یان نا. (په‌ره‌مه‌ی ده‌که‌م مۆه‌یه‌کی لێ ده‌کات ئەوجا ده‌رگا پتیه‌وه ده‌دا، ده‌نگی هه‌نگاه‌کانی دوور ده‌که‌وتیه‌وه).

دیه‌نی سێیه‌م

جان: زه‌نگه‌که‌ کار ده‌کات، به‌لام ئەم کابرایه قسان ناکات. ناشی ئەمه وه‌لام بزانی. (ده‌روانیته ئاسمان) تاریکی خه‌ریکه زه‌وی ده‌پێچیتەوه. چی بکه‌م؟ کامیان راسته، ماریا یان خه‌ونه‌کانم؟ (دووچار له ده‌رگا ده‌درێ، مارتای خوشکی به‌سینییه‌که‌وه دیته ژووره‌وه).

دیه‌نی چواره‌م

جان: ئەوه چیه‌ی؟

مارتا: ئەو چایه‌یه که داوات کرد بوو.

جان: به‌لام من داوای هیچم نه‌کرد بوو.

مارتا: ئاه؟ که‌واته مامه‌په‌ره خراب حالی بووه، زۆریه‌ی شته‌کان به‌پێچه‌وانه‌وه تی ده‌گات، به‌لام پیم وایه‌ مامه‌ چایه‌که هاتوه، هه‌زی لێ ده‌که‌یت (سینییه‌که له‌سه‌ر مێزه‌که‌ دادەنێ. جان هه‌ره‌که‌یه‌کی نامه‌فه‌وم ده‌کات) گۆی مه‌ده‌ری ناخه‌ینه سه‌ر حیسابه‌که‌ت.

جان: ئاه! له‌به‌ر ئەمه نییه که‌واته باشه بۆم بینه چاکیی خۆته.

مارتا: ببوره... ئیمه ئەوه‌ی ده‌یکه‌ین بۆ به‌رژوه‌ندی خۆمانه.

جان: به‌لام له راستیدا من هیج قازانج و به‌رژوه‌ندییه‌ک له‌مه‌دا نا‌بینم که چایم بۆ بیتی و نه‌بخه‌یته سه‌ر حیسابه‌که.

مارتا: به‌لام هه‌له‌یت، له‌وانه‌یه سه‌به‌رته به‌پیاڵه چایه‌ک میوانی له ئوتیله‌که‌ماندا گل بده‌ینه‌وه. (ده‌چیته ده‌ری).

دیه‌نی پێنجه‌م

(جان پیاڵه‌که هه‌لده‌گرێ، سه‌یریکی ده‌کات، دووباره‌ دایده‌نیتیه‌وه)

جان: ئەمه‌یه پێشوازی گه‌رانه‌وی کور، په‌رداخێ بیره، به‌لام به‌پاره، پیاڵه‌ چایه‌ک ئەویش بۆ هه‌یتنه‌وه‌ی میوان. به‌لام دیسان هه‌ر من خه‌تایارم که ناتوانم هه‌نگاوی دروست بنیم، وشه‌ی گونجاو بدۆزمه‌وه. هه‌رچه‌ند ئەم کیژه‌ رووبه‌رووم ده‌یتیه‌وه و به‌م شپه‌یه‌ قسانم له‌گه‌ڵ ده‌کات هه‌رچی ده‌که‌م و ده‌کوژم وشه‌ی له‌بار و گونجاوم بۆ نایه‌ت و نایه‌ت. ئەو به‌ناسانی بۆی دیت، چونکه‌ ده‌وری ئەو له‌ هی من ئاسانتره، وشه‌ی به‌ره‌رچدانه‌وه و لێک دا‌بران ئاسانتره له‌ وشه‌ی نه‌وازش و سه‌ره‌نوێ پتیه‌ندی‌کردن. (پیاڵه‌ چایه‌که هه‌ل ده‌گرێ، سه‌یریکی ده‌کات و به‌ده‌نگی‌کی نرمی شتیوا و درێژه‌ به‌قه‌سه‌کانی ده‌دات) خوايه یارمه‌تیم بده‌ تا وشه‌ی له‌بار و گونجاوم بۆ بێ، یان کاری بکه‌ واز له‌م کاره بیه‌ووه‌یه بێنم و بگه‌ریمه‌وه با‌وه‌شی خۆشه‌وستی ماریا. (پیاڵه‌که بۆ ده‌می ده‌بات) ئەمه‌یه پێشوازی گه‌رموگور، به‌لای که‌مه‌وه ده‌بێ له‌ به‌رچاوم بێ و به‌گوێره‌ی خۆی با‌یه‌خی بده‌می، هه‌ر له‌م رێگه‌یه‌شه‌وه ده‌توانم به‌رده‌وام بم له‌ بێنی ده‌ره‌که‌م و ئیره‌ به‌جێ به‌یتلم. (ده‌بخواته‌وه، به‌توندی له‌ ده‌رگا ده‌درێ) کییه‌؟ (ده‌رگا ده‌کریتیه‌وه و دایک دیته ژووره‌وه).

دیه‌نی شه‌شه‌م

دایک: ببوره قوربان، کیژه‌که‌م پتی وتم چای بۆ هینا‌ویت.

جان: ئەوه‌تا.

دایک: خوارده‌ته‌وه؟

جان: به‌لێ، بۆ؟

دایک: ببوره، هاتم پیاڵه‌ و سینییه‌که به‌رمه‌وه.

جان: (به‌زه‌رده‌خه‌نه‌وه) به‌داخه‌وه‌م وا دیاره ئەم پیاڵه‌ چایه‌ بووه مایه‌ی نیگه‌رانی و جه‌نجالی.

دایک: مه‌سه‌له‌که ئەمه نییه، چایه‌که بۆ تۆ نه‌بوو.

جان: ئا‌وا، ده‌لێم من داوام نه‌کرد بوو!

دایک: (به‌شه‌که‌تی) به‌لێ بۆ تۆ نه‌بوو بۆیه ئەگه‌ر... به‌هه‌رحال خوارده‌ته‌وه یان نا گزنگ نییه.

جان: (به‌سه‌رسامی) زۆر به‌داخه‌وه‌م، کیژه‌که‌ت سوور بوو له‌سه‌ر جیه‌شتنی و منیش نه‌مزانی...

دایک: منیش به‌داخه‌وه‌م، به‌لام تکایه ته‌وا‌زۆ مه‌ینه‌وه... هه‌له‌یه‌ک بوو و روویدا.

(پیاڵه‌که ده‌خاته سه‌ر سینییه‌که و به‌ره‌وه ده‌رگا ده‌که‌وتیه‌ ری)

جان: خانم!

دایک: بهلنې؟

جان: دیسانهوه داوای لیبورودن دهکهم، ئیستا گه ییمه قه ناعهت و له وانیه نه وشو دواى نانخواردن برؤم... هله بهت کړتی ژورره کهش دهدهم... (دایک به سهرسامی تبتی دهروانې) دهزانم سهرت له م بریاره من سور ده میتنی. بهلام قهت و ا خه یال نه کهى که تو بهر برسیاری نه مهیت. من جگه له ریز، ریز و خوشه ویستی چ شتیکی دیم بهرانبه ر به تو نییه، بهلام با ناشکرا پیت بلیم لیره دا ههست بهناسوده بی ناکه م، ههز دهکهم له وه پتر لیره نه میتنه وه.

دایک: (به ناسپایی) گرنه نییه، ته وازادیت، بهلام له وانیه له ئیستا وه تا کاتی شتوکردن بیرت بگوری، هه ندی جار مرؤف شوین ههستیکی کوتوپری خوئی دهکوهی، بهلام ژور نابا دهگاته بریارې که له گهل ژوروه تازه که دا دهگونی.

جان: باوهر ناکه م خانم، بهلام تکایه وانه زانیت من له تو ره نجا بم به پیچه وانوه من ژور منه تباری تو م که وهک پتویست خو لکت کردم، ههستم کرد ژور له گهلدا باش بویت.

دایک: نه وه شتیکی ناسایی بوو قوربان، له وانیه هه خوست باش بزانی که من چ شتیکم له گهل تو دا نییه تا دورژمنایه تیت بکه م.

جان: (به سوژیکی تاساوه وه) له راستیدا که من نه مهت پی ده لیم بو نه وه یه به خوشی له یه کدی جودا بینوه، له وانیه شه جار یکی تر بینه وه. رهنه دلنیاش بم له وهی دیمه وه، بچ گومان به یه کدی بینینه وه مان شاد ده بین، بهلام ئیستا ههست دهکهم من هه لم کرد، چ شتی له گورپدا نییه که مایه ی مانه وه م بپ لیره. بو نه وهی هه پچت له دلدا نه میتنی - رهنه گه سهریشت له م قسه یه سور میتنی - ههست دهکهم ئیره مالی من نییه، غهریم تیبیدا.

(دایکی هه ر به وه دهقه وه سهیری دهکات)

دایک: تی دهگه م، بهلام مرؤف هه ر له سهره تا وه نه م ههسته دهکات، پیم وایه تو له دوزینه وهی نه مه دا دواکه وتوویت؟

جان: راسته، بهلام وهک ده بیننی توژی ورم. من بو کار یکی به به له بو نه وروپا هاتم. پیم وایه نه وهی که ئیستا ههستی پی دهکهم جگه له هیوا برانی ئینسانن زباتر چیدی نییه، ئینسانن بو شوینن بگه ریتنه وه که رژی له رژیان تیبیدا ژبا بپ... پیم وایه نه م حاله ته م ره چاو دهکیت.

دایک: ره چاوی دهکهم. هیوادارم کاره کانت جتیه جتی بپ. پیم وایه له لایه ن ئیمه وه چ درتغییه کت بهرانبه ر نه کرا بپ.

جان: راسته، من هه رگیز گله یی له ئیوه ناکه م. یه که مجار تووشی ئیوه بووم بو به پیم واپو ریکه وتی هه ندی گپروگرفت بووم... ههستم به مه کرد، بهلام من خه تابارم، من هیتشتا هه ر نه شاره زام و به چاره ی ئیوه و شاره که رانه اتووم.

دایک: ئیتر نه مه دنیا یه. هه رکه ئینسان به هه له دهستی پی کرد ئیدی هه ر به هه له دا دهروات، پروام پی

بکه نه مه منیشی ناره حهت کرد، بهلام به خو م ده لیم، نه متوانی هه چ شتی بکه م، ئیتر گرنه نییه.

جان: به راستی سوپاسی ههستت دهکهم که به شداری خه مه کانت کردم و هه ولت دا لیم تی بگه ی، نازانم به چ شتیه یه ک سوپاسی نه وه هه لویتسته ت بکه م بهرانبه ر به من (بو لایه وه ده چتی) له راستیدا من...

دایک: نا، نه وهی تو نیوی دنه یهت هه لویتست شتیکی ژور ناساییه و نه رکی سهرشامه دلی میوانه کانم رابگرم.

جان: (به نائومیتدیبه وه) هه قته. (بیده نگییه کی کورت) به هه رحال ده بی داوای لیبورودن لی بکه م نه گه ر پیت ناخوش نه بی زهره که ت بو ده بتریم (دهست به نیوچه وانی خویدا دینن. ژور ماندوو دیاره. به سستی قسان دهکات) تو هیلاک بویت و نه زیه تت کیشاوه، بو به چاکتر وایه...

دایک: نه وهی کردوومه شتیکی ناساییه و له هه موو بونه یه کی وه ادا کردوومه، هه چ جزه زبانی کمان لی نه که وتوه تا بزانی بپتری. ئیمه به داخه وه بین بو رویشنت، دیاره که به نارزه ووی خو تیشه. ئیمه بو نه وه به داخه وه نین که خراپه یه کمان له گهل کرد بیت.

جان: (پال ده دا به میتزه که وه) نا! گرنه نه وه یه به بی زبیربون له یه کدی جودا ده بینه وه. ژور شادم به وهی جیت ده هیلیم و شوینه وار یکی چاکم له دلا جی هیتشتوویت. من هه رگیز نه م مالهی تو له یاد ناکه م. هیوادارم که جار یکی دی هاقه وه بو ئیره له باریکی دهروونیی نه وتو دا بم، خوشت بویم. (دایک به ورته به ره و ده رگا ده چتی) خانم (دایک ده گه ریتنه وه جان ژور به زه حهت قسان دهکا، بهلام ژور ناسانتر له و کاته ی دهستی به قسان کرد، قسه که ی ته و او دهکات) ویستم (ده وهستی)... داوای لیبورودن لی بکه م. سه فهره که ماندووی کردووم (له سه ر جیگا که داده نیشیت) ویستم به لای که مه وه سوپاست بکه م بو نه و چایه ی داقتن، بو نه و پیتسوازیه ی لیت کردم. ههز دهکهم نه وهش بزانی که نه م ماله به جتی دپلم وه کو میوانیکی نامو و بیتگانه جتی ناهیلیم.

دایک: ببوره قوربان، ئیمه شتیکی نه وتو مان نه کردووه شایانی سوپاس بپ، بو مه سه له ی چایه که ش تکایه گومانی خراب مه که، چونکه بو تو نه بو... بهلام ئینسان له سه ر شتی که به هه له نه نجامی داوه، سوپاس بکری ناخوشه. (ده چیته دهری)

دیمه نی حه و ته م

(که نه و دهروات، جان سهیری دهکات، ده به وی بجولتی، بهلام ناتوانی، نانیسکی له سه ر بالیفه که داده دا، له وه ده چتی له دهست و پی بکه وی).

جان: بهلنې مه سه له که ناسانه، ده بی به ناسانی و راسته وخو چاره سه ری بکه م. سه به نیی له گهل ماریادا ده گه ریتنه وه و پتی ده لیم (من کوره که تم) به م شتیه یه که س نییه به ره له ستی نه وه م لی بکات که

شادی بکهه! ماریا راستی دهکرد... ئیستا زانیم. (هه ناسه یهک هه لده کیشیت و پشت به سه رینه که وه دده!) ئاه، ئه م شه وه نامۆیه نامۆ... هه موو شتی دووره و نایگه من. (به ته وای له سه ر جیگا که ی راکشاوه، به ئاسته م نوو زه ی دئ) به لئ یان نا؟ (تۆزئ ده جوولئ، ده خه وئ. ژوو ره که زۆر تاریکه. بیده نگیسه کی درئ. ده رگا ده کړینه وه، هه ردوو ئافره ته که دینه ژوو ره وه، مارتا چرایه کی به ده سه ته وه یه).

دیمه نی هه شته م

مارتا: (چراکه هه لده برئ، جه سه ته ی کابرا نوو ستوو که ده رده که وئ. به چه ده لئ) زۆر چاکه. هه موو شتی به دلئ خۆمانه!

دایک: (به ده نگیکی نزم که ورده ورده به رزتر ده بئ) نا مارتا. من چه ز ناکه م به م شپه وه... تۆ ئه م کاره ت پئ کردم. تۆ ده سه ت پئ کرد و منت به شدار کرد تا نه توانم ژێوان بیه وه. من چه ز له م ره فتاره ت ناکه م که منی پئ کۆت و زنجیر ده که یه ت.

مارتا: ئه م ره فتاره ی من هه موو شته کان ئاسان ده کات، ئه گه ر پتیه کی با شتر شک ده به ی بیلئ با پتیه و ی لئ بکه ی، به للام تۆ تا ئیستا له سه ر بریارئ نه گیر ساو یته وه، بۆیه به ئه رکی سه رشانی خۆم زانی یارمه تیت بده م و یه که م هه نگاوت پئ بنه م.

دایک: ده زانم مه سه له که با یه ختیکی ئه وتۆ نییه - ئه م بئ یان یه کتیکی دی - ئه مرۆ بئ یان پۆژتیکی دی - ئه وشۆ بئ یان شه ویتکی دی - هه ر ده بئ ئه م مه سه له به ته و او بیئ. ویرای ئه وه ش چه ز به ته و او کردنی ناکه م.

مارتا: به سه، بیه ره له سه به نیئ بکه وه، خیرا تر کار بکه. به ته و او بوونی ئه م شه و ئازادی ئیمه ده ست پئ ده کات. (دوگمه ی پالتۆکه ی جان ده کاته وه، جزدانه که ی ده ردینئ و پاره که ی ده ژمیرئ).

دایک: چۆن خه ویتکی لئ که وتوو مارتا!

مارتا: وهک هه موو ئه وانیدی نوو ستوو... ده ی با برۆین.

دایک: که من را وه سه ته. شتیکی سه ره نییه پیاو به نوو ستووی ئه وه نده غه رب بئ؟

مارتا: ئه مه پشویه که، تووشی ده بن به ره له وه ی بینه وه به درنده و مه یوو.

دایک: (به رامانه وه) نه خیر پیاوان ئه وه نده شت نین وهک خۆیان هه سه ت ده که ن. که ده خه ون ئیدی سیما یان له هه موو گوزار شتی رووت ده بیته وه نه سۆز، نه تووره یی، به للام تۆ تیت ناگه ی مارتا.

مارتا: به لئ، لیت تی ناگه م، ئه وه نده ده زانم وه ختی خۆمان به فیرو ده دین.

دایک: (به جه شته ته و سیتی بیزارییه وه) جا په له مان چیه؟ به پتیه وانه وه، گرنگترین به شی کاره که مان ئه نجام داوه. ده توانین پشوو بده ی. کاره که خۆی گرنگ نییه، به لکو سه ره تا و ده سه پتیکردنه.

مادام ده سه ت پئ کرد و به شی یه که مت ئه نجام دا و هاتیه ته وه سه ره خۆ، ئیدی بۆ خۆت سه غله ت ده که یه؟ ئایا مه سه له که ئه م هه موو هیلا کبونه دینئ؟

مارتا: هیچ شتی، هیچ ناهینئ، به للام چاک وایه به رده وام بیه ن و به ته وای لئ بیه نه وه و چ پرسیارئ نه میتئ له خۆمانی بکه ی.

دایک: (به ئارامی) با دانیشین مارتا.

مارتا: لیره؟ له نزیکئ ئه ودا؟

دایک: به لئ، بۆ نه؟ نوو ستوو، بیداریش نایه ته وه تا لیمان پرسئ که لیره چی ده که ی. خۆ خه لکی و عاله میس له پشتی ئه م ده رگا داخرا وه هیه بوونیکیان نییه. که واته بۆ پتیه وه سوود له م کاته ئارامه نه بیه ن؟

مارتا: تۆ گالته ده که یه ت و ئیستا نۆره ی منه که چه ز له م کاره نه که م.

دایک: تۆ هه له ت به هیه چ خۆرئ ئاره زووی گالته کردنم نییه، به لکو ده مه وئ خۆم هیتور بکه مه وه، که چی تۆ خۆت هیلاک ده که یه ت. با دانیشین... (به توندی پیده که نئ)... تۆ سه یری ئه م پیاوه بکه. به نوو ستووی زۆر بئ گوناختره وهک له کاتی بیداری و سه سه کردن. بۆ خۆی ده سه تی له دنیا شۆرد. له ئیستا به واره ئاسوو ده و بئ خه م ده بئ. له خه ویتکی جه نجالی پر له خه ونی ره نگا و ره نگه وه ده گوزیته وه بۆ خه ویتکی بئ خه ون. له مه ودا هه سه ت به و خه م و په ژاره و ئازارانه ناکا که ئیمه هه سه تی پئ ده که ی.

مارتا: بئ گوناخی و پاکی خه و خۆی هه یه، خه وئ که پر به پتستی بئ گوناخیه. من قینم له م پیاوه نه بوو، بۆیه خۆش حاله م که به بئ ده رد و ئازار ده مرئ، به للام چه ز ناکه م هه ر به دیارییه وه دانیشم و سه یری بکه م. به پتو یستی نازانم سه یری پیاوئ بکه ی که دوا ی تۆزتیکی دی ده بیه ن.

دایک: (سه ره ده له قینئ و به ده نگیکی نزم ده لئ) له کاتی خۆدا ده بیه ین په له مان چیه؟ خۆ ئه گه ر سه یریشی بکه ین ئه و چ زبانی ناکات، هیشتا نه مر دووه. خه وتن، مر دن نییه. به لئ مارتا. ته ماشای بکه. له ساتیکدا ده ژئ چ ده سه لاتیکه به سه ره چاره نووسی خۆدا نییه. هیوا و ئاواته کانی ژبانی که وتوته ده ست که سانی دی. با ئه م ده ستانه به بئ ده نگی وهک به ره به یان، بئ ئه وه ی بزانی چوه ته قوناغیتکی تازه ی ژبانه وه، به للام ئه گه ر به ره و ئه و بچوولئ وهک قولاپ له قاچه کانی گیر بیئ، ئه وسا هه تا هه تابه له گۆزتیکی ته نیادا راده کشیت.

مارتا: (له پر هه لده ستئ) دایکه تۆ ئه وه ت بیه چوه که هه موو شه ویتک کۆتایی دیت و ئیمه ش کاری زۆر مان به ده سه ته وه یه. ده بئ کاغه زه کانی گیرفانی بپشکن و خۆشی بیه یه ژوو ره که ی خواره وه. ده بئ چراکان خامۆش بکه ین و به ئه ندازه ی پتو یست چاودیری ده رگا بکه ی.

دایک: به لئ کاری زۆر مان له به رده مه. هه ر ئه مه شه جا وازیه که ی نیوان ئیمه و ئه و. ئه و بۆ خۆی ئیسراحه تی کرد، له باری قورسی ژبان رزگار بوو، ئیدی خه م له هیچ ناخوات، بیه ناکاته وه، خۆی ماندوو ناکات. خاچی ژبانی له ملی خۆی دا که ند و ئاسوو ده بوو، که چی منی پیه ر و شه که ت هه سه ت ده که م شادیم له م کاره دایه. ئا لیره دایه.

مارتا: کاتی ئه وه مان نییه باسی شادی بکه ین و شادی له کوئ و له چی دایه. چاودیری ده رگا که

دهکه یین... خو نه گهر له هه موو شتیکیش دلتیا بین. هیشتا هه کار ی زورمان له بهردهمدایه، ده بی بچین بو قهراخی ده ریاکه. به جوانی قهراغه که بگه پرتین نه وک سهرخو شتیکی نووستوو بمانسین. نه و جا به په له هه لی ده گرین بو نه وئ - ده زانی نه م کاره چ هه و لتیکی ده وئ؟ ناچارین قوناغ به قوناغ بیبه یین، که گه یاندمانه قهراغه که، ده بی تا بو مان ده کړئ و ده توانین فری بدینه قولایی ده ریاکه وه، با جار یکی دیش نه ووت یی بلیم که شه هه همیشه یی نیبه.

دایک: به لئ زورمان له بهردهمه، هه رچند بیر ده که مه وه ته نیا بیر کړدنه وه ماندووم ده کات. به راستی شه که ت بووم. ناتوانم بهرده و ام بم توانای بهرده و امبونم نیبه، به لام نه م پیاوه ملی داو ته خه ت، گومان ناکات، چیژ له خه وی خو ی و ده ده گړئ. نه گه هه لی بسینین سه رله نوئ ژیان ده ست یی ده کات وه. نه و ی له ودا بو م ده رکه و توه وه ک پیاوانی دی هه رگیز دانامرکیته وه، بو یه هه ست ده که م که ده بی بو نه وئی بگوازینه وه به قولایی ده ریا و توو ریبه شه پو لی بسپی رین (هه ناسه یه که هه لده کیشن)، به لام مایه ی داخه که رزگار کړدنی پیاوئ له شته قوړ و ترو هاته کان نه م گشت نه رک و نه زیه ته ی بوئ تا به نارامی و ناشتی بسپی رین.

مارتا: دایکه، وا بزانه ورتنه ده که یه ت جار یکی دیش دوو پاتی ده که مه وه که هیشتا زورمان له بهردهمه، ته نانه ت نه گه ر فریمان دایه ده ریا که شه وه ده بی شوینه واری له سه ر که ناری ده ریا که بسپ رینه وه. شوین پیکانی خو مان نه هیلین. کات به سه ر ده چی نه گه ر په له نه که یین فریا ناکه وین. بو ده ته وئ له یال نه م کابرایه دا راکشیت. سه بری بکه یه ت گه رچی چاوت نه و نه ده کزه که به ته واری نایینی. و تیرای نه و هه سوری له سه ر نه م کاره یی سوو ده ت.

دایک: مارتا! نه ری زانیت، ده بو یست نه و شو بروات؟

مارتا: نه، نه مزانی، به لام بشمزانی بیا به هه ر نه م په فتاره م ده کړد، چونکه بریاری بوو دابووم.

دایک: هه ر توژی له مه و بهر نه و ی یی و تم نه مزانی چ وه لام یکی بده مه وه.

مارتا: ئا! که واته قسه ت له گه لیدا کړد؟

دایک: که وتت چایه کت بو بردووه، چووم بو لای ده مو یست نه به لم بیخواته وه. نه گه ر زووتر بچوو مایه فریا ده که و تم، به لام چایه که ی خوار د بووه وه، ئیدی منیش شته کانم به روه تی ناسایی خو یان سپارد، به تاییه تی که خوار د بوو یه وه ئیدی هیچ شتی گرنه نه بوو.

مارتا: که هیشتا هه ر له سه ر هه مان هه ستی خو تی. من به راستی نازانه له و ی پتر مائل بین هه سته یارمه تیب بده و له م کاره سه خته رزگارم بکه.

دایک: (هه لده ستی) ئامادهم، ده بی یارمه تیب بده م و یارمه تیبست ده دم، به لام توژی موله تم بده، ئاخه من پیروم و تاقه تی تو م نیبه، ناتوانم وه ک تو گورجو گول بم. تو له به یانیبه وه تا ئیستا وچانیکت نه داوه، به لام من ناتوانم وا بم. ته نانه ت نه م پیاوه شه نه یوانی وه ک تو یی و شان به شانی تو بروات. بریاری دابو بروات، به لام هیشتا بریاره که ی به ته واری نه دابو، تو چایه که ت فریای خست.

مارتا: به لام با نه ووت یی بلیم که نه و ای لی کړدم وا زوو به زوو بریاری خو م بده م. نه و نه ده با سی نه و ولاته ی بو کړدم که له میژنه تامه زویم، نه و نه ده ختو که ی سوژی دام و تامی تامی دامه وه دل م له ناستی ره ق بوو. نه مه یه پاداشتی پاکی و بی گوناهی.

دایک: له گه ل نه و هه شدا هه ستی به وه کړدبوو که شتیکیمان له ژیر سه ردا یه مارتا. پتی و تم هه ست ده کات نه م ماله مالی خو ی نیبه... بینگانه یه تیدا.

مارتا: (به بی توانایی و بی سه بریبه وه) هه لیه ت مالی نه و نیبه. مالی هیچ که سیک نیبه. که س له م ماله دا هه رگیز هه ست به ناسوود یی و دلنایی ناکا. خو نه گه ر زووتر نه مه ی ده رک کړد با نه و خو شی و ئیمه شی له گه ل خویدا قوتار ده کړد، نه و ی له کو ل ده کړدینه وه که پتی بسه لمینین نه م ژورو بو نووستنه و نه م عالمه بو مه رگه، خیرا که دایکه تو یی نه و خویه ی هه ندی جار هانای بو ده بیت خیرا که با کاره که مان ته و او بکه یین. (دایک هه نگوای له چرپایه که نزیک ده بیته وه)

دایک: چا که مارتا با ده ست یی بکه یین، به لام هه ست ده که م هه رگیز به بیان نادات.

(په رده)

په رده ی سیبه م

دیمه نی یه که م

(هولی ئوتیلینکه. دایک، مارتا خزمه تکاره پی ره که، له سه ر شانن. پی ره میترده که هوله که ده مالی و پاک ده کات وه. مارتا له پشت میتره که وه قزی ریک ده خات و بو پشته وه ی هه لده داته وه. دایک به ره و ده رگا ده چی ت)

مارتا: نه و به یانی دا و نه م شه وه کو تایی هات.

دایک: به لئ سه به ینی هه ست به ره زامه ندی نه نجامی کاره که مان ده که م، به لام ئیستا ته نیا هه ست به شه که تی ده که م که شه و یکی سه خت و دژوار بوو؟

مارتا: به لام من نه و او بو چند سالی ده چی بو یه که مین جار هه ست به نازادی ده که م. هه رگیز به م ناسانیبه پیاوم نه کوشتوه، خه ریکه گویم له هاژهی شه پوله کانی ده ریا ده بی. هه ست ده که م خه ریکه له خو شیان بگرم.

دایک: چا که مارتا، زور چا که، به لام من هیته ده هه ست به پی ری خو م ده که م که هه رگیز ناتوانم به شداری شادیی تو بکه م، به لام ره نگه بو سه به ینی چاک بم.

مارتا: به لئ هه موو شتی چاک ده بی، به لام تکات لی ده که م به س سکالا و گله یی بکه، موله تم بده چیژ له شادیبه که م و ده رگرم. نه م به یانیبه وا هه ست ده که م که بوومه ته وه به کچوله که ی جارن. هه ست ده که م خوینم جماره. هه ز ده که م رابکه م و گورانی بچرم. ئا! به لام پی م بلئ (ده وه ستی)

دایک: چی بوو مارتا؟ لیت تی ناگه م.

مارتا: دوینئ... (ده وه ستی نه و جا به گه رمی) پی م بلئ نه ری هیشتا جوانم؟

دایک: بەلێ ئەم بەیانییە جوانی. تاوان خۆشە، هەندێ کەس جوان دەکات.

مارتا: تاوانی چی! چیدی گوێ بەتاوان نادەین! من سەرلەنوێ لە دایک بوومەتووە. دەمووی بچم بۆ ئەو شارە تیبیدا شاد دەبم.

دایک: دە. من دەمووی ئیسراحت بەکم. زۆر شادم کە دەتبینم بە دەم ژبانهوه پێدەکەنی. ئەمە تۆلەمی هەموو ئەو شەوانەییە کە ئیشکمان تیدا دەگرت و دەمانویست ئەو شەوانە تۆ شاد بکەن و بەتاوات بەگەین. ئەنجام ئەوڕۆ بەتاوات بەگەین. ئەنجام ئەوڕۆ بەیان ئیسراحتەم کرد. تەنیا هەست بەو دەکەم کە شەو زۆر بەسەختی تی دەپەری.

مارتا: چ قەیدییە! لە تۆلەمی ئەو دەدا ئەوڕۆ پۆژتیک گەورە. ئەهای پیرەمێرد ناگادار بەکاغەز و شتی ئەو ریتبوارەمان لێ نەکەوتی. پۆ کۆیان بەکەو و تاقیبی بەکە. (دایک دەچیتە دەری). پیرەمێردەکە دەچیتە ژیر مێرتیک و پاسەپۆرتی کۆرەکە دەردیتی، دەیکاتەو، سەیریکە دەکا و هەر بەکراوویی دەپهینتی و دەداتە دەست مارتا).

مارتا: من چ کارێکم پیتی نییە. لە لایەکەو دە دا بنی. هەموویان پیکەو دەسووتین. (پیرەمێردەکە بەهەمان شیوێ پاسەپۆرتەکی بەدەستەوویە، مارتا لێی وەر دەگری).

مارتا: ئەمە چییە؟ (پیرەمێردەکە دەچیتە دەری مارتا ماوێهەکی زۆر بێ ئەوێ چ کاردانەوێهەکی نیشان بدا. دەخوینتەو بەدەنگێکی بەروالەت ئارام بانگ دەکات) دایکە!

دایک: (سەرلەنوێ) دیسان چیت دەو؟

مارتا: وەرە (دایک دیتە ژوورەو. مارتا پاسەپۆرتەکی دەداتە دەست).

دایک: (بەدەنگێکی ئاسایی و بێ هەلچوون) بەلێ دەزانێ پۆژتیک دێ و بەسەر خۆماندا دەشکیتەو و کۆتاییمان پێ دین. کۆتایی بەهەموو شتی دین. مارتا وازم لێ بێنە. بەشی خۆم ژبام. لە کۆرەکەم پتر ژبام. نەم ناسیبەو و کوشتم. ئیستاش دەتوانم بچم بۆ لای و لە قوولایی دەریادا پیتی بەگەمەو... لە قوولایی دەریادا کە ئیستاش گۆگیا روویان داپۆشیو.

مارتا: دایکە ناشی برۆیت و بەتەنیا جێم بەیتلی؟

دایک: مارتا گیان تۆ چاکترین کچ بووی بۆ من. بەداخەوێم کە جیت دەهیلیم، ئەگەر وشە داخ و اتایەکی هەبێ! من دەبێ ئەو بەلێم تۆ بەشێوێ تاییەتی خۆت باشتترین کچ بووی بۆ من. هەمیشە وەک پیتوبست ریزت گرتووم. بەلام ئیدی وەرپس بووم. دلە پیرەکەم ئەو دلە کە گوێ بەهیچ نادات. ئەمپۆکە و اتای مەستی و برژانی زانی، لەو پتر هەلناکەم. بەلێ نەناسیبەو. کۆرەکی خۆم نەناسیبەو، کە دایکی نەتوانێ کۆری خۆی بناسیتەو مانای ئەوێهە وەک دایکی دەوری تەواو بوو. ئیدی من لەسەر زەویدا دەورم ئەما.

مارتا: نا مادام کیژتیکە هەبێ و ناواتەکانی نەهاتبە دێ و شادی و بەختەوهری کچەکە بەدایکییەو هەند بێ، کە گوێم لەم قەوانە تازەییەت دەبێ ئەم ئەو کەسە فیترت کردم گوێ بەهیچ نەدەم، خەریکە دلەم شەق دەبات، خۆزگاکانم تەرتهوورەتە دەبن.

دایک: (بەهەمان دەنگ) ئەمە ئەو دەسەلمینتی کە لەم عالیەمە ئیچەدا نکۆلی لە هەموو شتی بەکەین، بەلام هەندێ شت هەن نکۆلییان لێ ناکرێ. لەم سەر زەمینە کە ئیچە تیبیدا دەژین ناتوانین متمانە بەهیچ شتی بەکەین. وێرای ئەوێ هیندێ شتی تیبیدا بەکەین و نکۆلی لێ ناکرێ. (بەگەرمی) ئیستاش خۆشەووستی دایک بۆ کۆرەکی حەقیقەتی راستەقینە مە.

مارتا: کەواتە دلەت جیتی خۆشەووستی کچی تیدا نەماو.

دایک: مارتا نامەوێ دلەت بشکینم. بەلام خۆشەووستی کچ وەک هی کۆر نییە. خۆشەووستی کچ لە دلە دایکدا کەمترە لە هی کۆر. من ئیستا ناتوانم بەبێ خۆشەووستی کۆرەکەم بژیم.

مارتا: خۆشەووستییەکی جوانە، ئەو کۆرەکی بیست ساڵ فەرامۆشی کردبووت!

دایک: بەلێ خۆشەووستییەکی جوان بوو بیست دانە ساڵ بەبێ دەنگی خۆی راگرت و تاقیبەت بۆ لای دایکی گەراپەو. لەو دەچوو ئەو ئەمی فەرامۆش کرد بێ و ئەمیش ئەوی فەرامۆش کرد بێ. چ دەلێی بیلێ بەلام خۆشەووستییەکی جوان بوو، بەلێ من ئەمە تیدا دەبینم. خۆشەووستییەکی جوان بوو. تەنیا جوانییەکەم بەسە مادام ناتوانم بەبێ ئەو بژیم. (هەلەدەستی).

مارتا: مەحاله. ئەم قەسەیی تۆ زادهی هەلچوون نەبێ، زادهی بیرنەکردنەو نەبێ لە کچەکەت.

دایک: نەخێر بیرم لە تۆ نەکردووتەو. لە پیناوی تۆدا هەلنەچووم. چونکە من شایستەمی هەموو سزایەکم ئەوا بەسزای خۆشەم گەیشتم. مارتا بێ گومان ئەمە ئەنجامی هەموو بکوژتیکە: پووجەلبوونی ناخ، قاتوقری بێ هیچ جۆرە نایندەبەک. بۆیە کۆمەلگا لیبیان پرگار دەبێ چونکە بەکەلکی هیچ شتی نایەن.

مارتا: (بەرەو دایکی دەچێ و بەتوندی) تۆ لەمەو پیتش قەسە وات نەدەکرد... تۆ بەدریژایی ئەم هەموو سالانە هەمیشە پالپشتی منت دەکرد. بەدەستتیک پۆلایین قاچی ئەوانەت دەگرت کە دەمان کوشتن. ئەوسا بیرت لە ئازادی یان دۆزەخ نەدەکردەو. درێژت دەدای. ئیستا نازانم کۆرەکەت چ شتیکی لە تۆدا گۆبۆه؟

دایک: راستە، درێژەم بەکاری خۆم دەدا، بەلام تەنیا بەحوکمی راھاتن بوو، هەلبەت ئەو راھاتنەش چ جیوازییەکی لەگەڵ مەرگدا نییە، ئەگەر توشی ئەزموونیکە دلته ژین نەبام هەرگیز نەدەگۆرام. کۆرەکەم ئەوێ لە مندا گۆری. (مارتا حەرەکەیک دەکات وەک ئەوێ بیوێ قسان بکا) دەزانم قەسەکانم ماقوول نین، چونکە تاوانبار هەست بەنازاکات. بەلام ئەوێ من هەستی پێ دەکەم وەک ئازاری ئەو دایکانە نییە کە جگەریان دەسووتی و شیوێ بۆ کۆرەکانیان دەکەن. من نە هاوار دەکەم و نە دەگریم. ئازارەکەم ئازاری هەستکردنە بەخۆشەووستی ئەو خۆشەووستییە لە نوێ لە دلەدا دەژیتەو. هەرچەند ئازاریکی سەختە، دەشزانم ماقوول نییە (بەدەنگێکی تازە) بەلام عالیەم خۆی لە خۆیدا ماقوول نییە، هەقی خۆمە جاری ناماقوولیی عالیەم بەدەم، دوا ئەوێ هەموویم تاقی کردەو لە پۆژی دروستبوونییەو تا رووخان و نەمانی هەر وا هاتووە. (بەرەو دەرگا دەکەوێتە پێ. مارتا پیتشی دەکەوێ و ریتی لێ دەگری).

مارتا: نه دايکه، نابج بهجيم بهيلى ببرت نهچى من نهو کهسه م که لهگهلندا مامهوه، نهو جى هيشيتيت و فهراموشى کردیت، من عومرئىکی تهواو لهگهلندا بووم کهچی نهو بهيى دهنگی بهفهراموشى سپاردیت. پيويسته حيسابى بۆ نهمه بکهيت و بهره لای من بيتى نهک بهره لای نهو بجيت. دايک: (بهناسكى) راسته مارتا، بهلام من نهوم کوشتا! (مارتا ناورئ ددهاتهوه، لهوه دهچى سهيرى دهرگا بکات).

مارتا: (دواى توژئ بیدهنگى بههلهچونهوه) نهوى له ژياندا پيويست بوو بهو درابوو. وپراى نهوش پويشت و ولانى خوى بهجى هيشت، ولاتانى تری ناسى، دهرىای برى، لهگهل نهو کهسانهدا ژيا و تیکهل بوو که ههست بهنازادى دهکن و تييدا دهژين... بهلام من ليهدا مامهوه و دلئى خوم دهرخواردى سييهر دا، بئى کهس و ژيانىکی بئى مانا له گوزيکى ناو جهرگى نهورپادا زيندهبهچال کرام، بوو بهعهزدهتى دلئى پياوئ تاقه پياوئ ماچم بکات، کهسئ بهرووتى نهبيينيم، تهناهت توژ دايه سوپندت بۆ دهخوم دايه دهبيى تولهى نهو ههموو دهرد و رهنجهم بکهمهوه، بهلام تو نهوتاهه دهبينى خهريکه ناوانهکهم دينمه دى و بهنارهزووهکانم دهگم ههرگيز نابج بهبيبانوى نهوى پياوئ کوژراوه بهجيم بهيلى، ليم تئ بگه دايکه نهوش بزانه ههر کهسئ بهخوشى بژى، گوئى بهمهگ نادات. دهتوانين ههردووکمان فهراموشى بکهين. من برايهک له ببير بکهم و توژ کورتيک له ببير بهريتهوه. نهوى پرووى دا گرنگ نهبوو، نهو بهکامى دلئى خوى ژيا. ههموو خوشييهكى ژيانى چهشت، بهلام من تا ئيستاستوخهيم نهکردوووه و تامى ژيانم نهزانبوه کهچی نهوتاهه تو ليمى تیک ددهيت نايه رهوايه له خوشهويستى تو بئى بهش بيم؟ ههقى نهوى ههيه بهره ناخى دهرىا، ناخى تاريک و بهستهلهکى دهرىات بيا؟ (بهبيى دهنگی دهرواننه يهکدى. مارتا چاو دادهخت و زور بهنزمى قسان دهکات) من تماحکار نيم، داواى زور ناکه، تهنيا کهمئ ژيانم دهوئ، دايکه ههنديئ وشه ههن ناتوانم بهکاربان بيتم، خوڤان بهدهستهوه نادهن. بهلام... نهگه سهرلهنوئى من و تو دهست پئ بکهينهوه لات وا نييه روژگارمان شيرينتر ببي؟

دايک: تو ناسى بووتهوه؟

مارتا: نهخير نهمناسييهوه. کهمترین روالهت و شيويهيم له ببير نهما بوو ئيدى شتهکه پرويدا و پرايهوه، تو خوت لهمهوپيش وت: نهو عالمه ماقوول نييه، لهگهل نهوشدا دهبوو نهو پرسيارهت کردبا، چونکه من ئيستاستانيم که نهگه بشم ناسييا هيج شتى نهدهگورا.

دايک: ماقوول نييه، هيج ئينسانئ نييه تهنيا ههر شه برى، بگره گهورهترین تاوانبار ههنديئ جار دلئى تهژى سوژ دهبيى و قيژ له چهک دهکاتهوه.

مارتا: منيش نهو جار و ساتانه دناسم، بهلام سهر بۆ برايهكى نهناس دانانهويتيم.

دايک: کهواته سهر بۆ کئ دادهنهويتى؟

مارتا: (سهر دادهنهويتى) بۆ تو دايکه گيان (بيدهنگيهكى کهم).

دايک: (بهئهسپايى) بهلام تازه درهنگه مارتا. ئيدى هيج شتيکم بۆ تو پئ ناکرئ. (توژئ ناور

دهداتهوه) بهلام بۆ قسهى نهکرد؟ بۆ بيدهنگ بوو؟ بيدهنگى کوشندهيه، بهلام خو قسهکردنيس ههر کوشندهيه. نهو توژه قسهيهى کرد مهرگهکهى خيترتر و نزیکتر کردهوه (ناور له کهچهکهى ددهاتهوه) نهوه دهگريت مارتا؟ بهلام تو نازانى گريان چون دهبيى، له ببرتته که له ناميزم دهگريت و ماچم دهکردیت؟

مارتا: نهخير دايکه.

دايک: ههقته، چونکه لهميژه، منيش ههر زوو نهوم له ببير چوهوه که چون دايک کيژهکهى له ناميز دهگرئ، بهلام من دهستهردارى خوشهويستيت نهبووم (بهنهرمى مارتا دهخاته لاهه مارتاش ورده ورده ريگای ددهات) ئيستاستهست بهوه دهکهم براکته نهو خوشهويستيهى له ناخمدا بيدار کردوو، براکته کوشت. دهبيى نهو خوشهويستيهش بکوژم. بيکوژم و خوشى لهگهلدا بکوژم. (ريگا له بهردهميادا وازه دهتوانئ تئ ببهريئ).

مارتا: (دهموچاوى دهخاته نيو ههردوو لهبيى) بهلام ئيستاسته شتى له خهه و پهژارهى کهچهکهت بههيزتره؟ دايک: رهنهگه شهکهتى و... تينويتى و... (دهچيته دهرئ بئى نهوى کهچهکهى ريئ لئى بگرئ).

ديهنى دووه

(ماريا بهره دهرگا رادهکات، بهتوندى پيوه ددهات و لهسهرخو کليلى ددهات و دهست بههاوار دهکات) مارتا: نهخير، من چيم داوه بهسهر براکهمهوه؟ هيج کهچی بووم بهبيگانهى مالى خوم. شوئى نييه سهرى تييدا بنيمهوه، دايکيشم وازى لئى هينام. ناي لهم ستهمه! چهند زور له بئى گوناخان دهکن! نهو بهههموو خواستىکى خوى گهبيى، کهچی من هيجم نهبيينيووه. بهتهنيا جيبان هيشتم دوور لهو دهرىايهى که نهوهنده شهيدايم. ناه که بهغيلى بهو دهبهم بهدريژايى تهمنم چاوهريئى نهو شهپوله بووم که ههلم بگرئ بۆ دوور، بۆ نهو شوئينهى دلئى دهيهوئى بهلام وا نايهت و نايهت. ليهدا دهمنيمهوه. نهمه چارهنووسمه و بهخت و نيوجهوان... کهچی نهو ههموو ولات و ميللهتانه، نهو ههموو دهشت و کيوانهى بهرى باى دهرىا دهگرن، چاوهدوريان داوم (بهدهنگى نزمتر) ههنديئ شوئين ههن ههرچهند له دهرىاوه دوورن، بهلام باى ئيسواران ههنديئ جار بوئى گيساى دهرىاي بهسهردا دينئ. کهناره شيدارهکان وهبيري مرؤف دينيتهوه، بهلام باى دهرىا ناگاته ئيره. ههرگيز ههرگيز بهناوات و خوژگهکانم ناگهه، گوئى دهنييم بهزهوييهوه کهچی گوئم له دهست لهملانى کيوئى بهفر و شهپولى دهرىا نابئى، من دوورم زور دوورم له ههموو نهو شتانهوه که خوشم دهوين. من قينم ليئيهتى، قينم لهوه، چونکه بهمرازى دلئى خوى گهبيى! بهلام من هيج پهنايهکم نييه جگه لهم شاره خهمناکهى که ئاسمانهکهى بئى کوتاييه. که برسيم دهبيئ تهنيا ههرزن شک دهبهه، که تيرم بکات، خوئنيش تينويتيم دهشکيتئ، نهو خوئينهى دهپريژم. نا نهمهيه نرخی خوشهويستى دايکان! بهلام من کهس خوشى ناوئيم، دايکم خوشى ناوئيم. دهى سا خوژگه دهمريئ، با پروا و جيم بيئى، با بهتهنيا لهگهل توورهىي خومدا، لهگهل توورهىي رهوامدا بهجيم بيئى! چاوى

پارانهوه ناپرمه خوا! له سه‌ره‌مه‌رگدا تۆبه و داواى به‌خشين ناکه‌م له‌وى مرۆف ده‌توانى راپکات و به‌ئازادى هه‌ناسه‌ بدات و به‌ده‌نى به‌به‌ده‌نى پياوێکه‌وه به‌جسه‌سپى و چۆن رێک که‌وت خۆى بداته ده‌م شه‌پۆله‌وه له‌ویدا له‌و ولاته‌ى که‌ ده‌ريا چوار ده‌ورى گرتوه ده‌سه‌لاتى خوا نامى به‌لام لێره‌دا چۆن و به‌هه‌ر لایه‌کدا ده‌روانى ده‌بى چاو دابخه‌یت، هه‌موو شتى هه‌ر پۆلیسه و ئازادى ده‌خه‌کى نى من قىنم له‌م عاله‌مه ته‌نگه‌به‌ره‌یه. که هه‌ناسه‌مان له‌به‌ر ده‌برۆ و ناچارمان ده‌کات هه‌میشه ده‌سته و دو‌عا له‌به‌ر خوا بپارێینه‌وه نى‌گاکانمان به‌سوال‌کردن رابه‌تین. که‌س لایه‌نگریم ناکات ده‌ منیش یاخى ده‌بم له‌و سه‌تمه‌ى لیم کراوه، چۆک داناده‌م هه‌لیان خه‌له‌تاندم، من له‌ شوێن بى به‌ش و له‌ داىک بى به‌ریم. هه‌یچم بۆ نه‌ماوه‌ته‌وه جگه له‌ تاوانه‌کانم که‌واته ده‌بى ئەم عاله‌مه به‌جى به‌تلم و به‌هه‌یچ رازى نه‌بم. (له‌ ده‌رگا ده‌درۆ).

دیه‌نى سپیه‌م

مارتا: کىیه‌؟

ماریا: رېبوارم، میوانم.

مارتا: ئیدی میوان رانگرین.

ماریا: به‌لام مێرده‌که‌م لێره‌یه و بۆ لای ئەو هاتووم (دێته ژووره‌وه).

مارتا: (سه‌یر ده‌کات) مێرده‌که‌ت کىیه‌؟

ماریا: دوینى هاتبوو بۆ ئیتره، قه‌رار بوو ئەم‌رۆ به‌یانیه‌که‌ى سه‌رم لى بدات. که‌چى نازانم بۆ سه‌رى لى نه‌دام.

مارتا: به‌لام ئەو وتى ژنه‌که‌ى له‌ هه‌نده‌رانه.

ماریا: هۆى تابه‌تى بۆ ئەو قسه‌یه‌ى هه‌بووه، به‌لام به‌لێنمان دا‌بوو که ئەم به‌یانیه‌ یه‌کدى بیه‌ین.

مارتا: (هه‌یشتا هه‌ر سه‌یرى ده‌کات) به‌راستى کارێکى دژواره، مێرده‌که‌ت لێره نه‌ماوه.

ماریا: ئەوه ده‌لێتى چى؟ مه‌گه‌ر لێره ژوورى به‌کرى نه‌گرتبوو؟

مارتا: به‌لێ، به‌لام هه‌ر شه‌وى رۆبى.

ماریا: باوه‌ر ناکه‌م، چونکه ده‌زانم بۆچى پابه‌ندى ئەم ماله‌ بوو. به‌لام قسه‌کانى تۆ ده‌مترسىتیت، پىتم بلێ مه‌به‌ستت چیه‌؟

مارتا: هه‌یچ مه‌به‌ستیکم نییه، ئەوه‌نده هه‌یه مێرده‌که‌ت لێره نه‌ماوه.

ماریا: به‌لام به‌بى من ناروات. من لیت تى ناگه‌م. باشه پى و تیت به‌یه‌کجارى ده‌روات یان ده‌گه‌رپته‌وه؟ مارتا: به‌یه‌کجارى رۆبى.

ماریا: گوێ بگه‌ر، من له‌ دوینیه‌وه تا ئیستا له‌م ولاته بیه‌گانه‌یه‌دا به‌ده‌م چاوه‌روانى ئەوه‌وه ده‌تلیمه‌وه و سه‌هرم لى پرواوه، ئیستا ش بریارم داوه تا مێرده‌که‌م نه‌بیه‌م یان شوێنه‌که‌ى نه‌زانم لێره نارۆم.

مارتا: من چوزانم؟ ئەمه پتوه‌ندى به‌خۆت و مێرده‌که‌ته‌وه هه‌یه و هه‌یچ پتوه‌ندییه‌کى به‌منه‌وه نییه.

ماریا: تۆ هه‌له‌یت پتوه‌ندى به‌تۆشه‌وه هه‌یه، زۆریش پتوه‌ندی به‌تۆوه هه‌یه. نازانم مێرده‌که‌م به‌م قسه‌انه‌ى ئیستای من رازیه‌، یان نا، به‌لام من له‌م گالته‌بازار و یارییه بى هوودانه بىزار بووم. بۆیه به‌ئاشکرا پیت ده‌لێم ئەو پیاوه‌ى دوینى هاتبووه ئیتره، براکه‌ت بوو ئەو برابه‌ى چه‌ندین ساله نه‌تبییه‌وه و گویت له‌ قسه‌ى نه‌بووه.

مارتا: ده‌زانم.

ماریا: (به‌تووریه‌ى) که‌واته چى رویداوه؟ که‌ له‌ یه‌کدى ئاشکرا‌بوون ئەى بۆ براکه‌ت لێره نه‌ماوه؟ پتوشازیتان لى نه‌کرد؟ تۆ و داىک به‌هاته‌وه‌ى شاد نه‌بوون؟

مارتا: براکه‌م لێره نه‌ماوه، چونکه مرده‌وه (ماریا له‌ سه‌رسامیدا هاوار ده‌کا تۆزى بیه‌ده‌نگ ده‌بى، به‌قىنه‌وه چاو ده‌بریتته مارتا. ئەوجا به‌پیکه‌نینه‌وه به‌ره‌و مارتا ده‌چى).

ماریا: گالته ده‌که‌یت وا نییه؟ جان هه‌موو جارێ بۆ ده‌گى‌ر‌امه‌وه که‌ چۆن تۆ به‌مندالى هه‌زت ده‌کرد خه‌لکى بترسىتى. ئیمه وه‌ک خوشک و این من و تۆ...

مارتا: ده‌ستم پتوه نه‌ده‌ى له‌ جى خۆت بووه‌سته هه‌یچ شتى من و تۆ کو ناکاته‌وه. (بیه‌ده‌نگى) شوخه‌بىش ناکه‌م، مێرده‌که‌ت دوینى شه‌و مرد و تۆش ده‌بى برۆیت و هه‌یچ کارێک به‌ئیتره نییه.

ماریا: ئەوه شیت بویت؟ بنیاده‌م که‌ یه‌کێک چاوه‌روانى بى هه‌روا به‌ئاسانى نامرۆ. ئەمه شتىکى زۆر کتوپره و ناتوانم باوه‌رت بى بکه‌م. کارێکى وا بکه‌ که‌ بیه‌ینم ئەوجا له‌وانه‌یه باوه‌ر بکه‌م.

مارتا: مه‌حاله، چونکه ئەو ئیستا له‌ ناخى ده‌ریادایه... (ماریا ده‌ستى بۆ ده‌بات) ده‌ستم تپوه نه‌ده‌ى! نه‌یه‌یه‌ پشه‌وه. نه‌یه‌یه‌ پشه‌وه. ئەو له‌ قسولایى ده‌ریادایه، دوینى شه‌و من و داىکم فریساندایه ده‌ریاوه، دواى ئەوه‌ى خه‌واندمان هه‌یچ نازاریکى نه‌کیتشا، به‌لام مرد، مرد. من و داىکم کوشتمان.

ماریا: (ده‌کشیتته‌وه) هه‌له‌ت من شیت بووم وشه‌ى ئەوتۆ ده‌ژنه‌وم که‌س له‌سه‌ر رووى زه‌مین نه‌بووتون. ده‌مزانى له‌م ولاته‌دا خیر و خۆشى نابیه‌م، به‌لام ناماده نیم به‌شدارى ئەم شیتیه‌تان بکه‌م، وشه‌کانت ناخى دل‌م ده‌سم. تۆ باسى که‌سێکى دى ده‌که‌یت نک باسى ئەو پیاوه‌ى هاوسه‌رى ژبانى من بوو. خه‌ونه‌ خه‌یاله‌؟

مارتا: من نامه‌وى قه‌ناعه‌تت بى بکه‌م، به‌لام ئەمه ئەو پراستیه‌یه که‌ ناچاریت به‌زووترین کات دانى پیندا به‌یت.

ماریا: (بیرده‌کاته‌وه) ئاخ‌ر بۆ، بۆ ئەم کاره‌تان کرد؟

مارتا: به‌ج هه‌قیکه‌وه ئەم پرسیاره‌م لى ده‌که‌یت.

ماریا: (به‌فریاده‌وه) به‌ناوى خۆشه‌و‌یستیه‌وه به‌هه‌قى عه‌شقه‌وه.

مارتا: ئەم وشه‌یه مانای چیه‌؟

ماریا: مانای. مانای ئەو هه‌موو شته‌یه که‌ ئیستا جه‌رگ و دل‌م ئەنجن ئەنجن ده‌کات. واتای ئەوه‌یه که‌

په نجه كانم بۆ كوشتن تيزڭ ده كات، واتاي هه موو شادييه كي له دهست چوممه، واتاي ئه و ده رده يه كه به مننت نؤشانند، به لئى ئه شىتتى به دخوو گهر له هه وه له وه كۆنترۆلى خۆم نه كردبا ئىستا ماناي ئه م وشه يه م فېر ده كر دېت و گۆناكانتم به نىنۆك هه لده درى.

مارتا: تۆ به زمانى قسان ده كه يت كه من تېت ناگه م من له واتاي وشه ي وهك خۆشه ويستى و شادى و خه م تئى ناگه م ئه م وشانه له لاي من چ واتايه كيان نىيه .

ماريا: (هه ول ددها به ئارامى بدوئ) گوئى بگره مارتا- نىوت مارتايه وا نىيه ؟ با واز له م شوخىيه بىنين، با واز له م وشه بى سوودانه بىنين بهر له وه ي دهست له خۆم بشۆم به ئاشكرا شته كه م پى بلئى.

مارتا: له وه ئاشكراتر نابى. دوئى شوه مېرده كه تمان كوشت تا پاره كه ي وه دهست بىنين، وهك ئه مه مان له گه ل ميوان و رىيوارى تىرشدا كر دووه .

ماريا: كه واته داىك و خوشكه كه ي دوو بكوژن؟

مارتا: به لام، ئه مه كارىكه پىيوه ندى به خۆيانه وه هه يه .

ماريا: (ده يه وئى ئارام ديار بى) باشه زانېت پراته ؟

مارتا: گهر بىرت بكر دايه ته وه ده تزانى به - حالىيوونىك له كاره كه دا بووه، خۆ ئه گهر كه م ترين ئه زموننت له گه ل عاليه مدا هه بووايه سه رت سوږ نه ده ما .

ماريا: (ده گه رپته وه لاي مېزه كه، ده ستى به سه ر سىنگىيه وه يه و به ده نگىكى نزمى خه م بار) ئاه! خوايه ! ده زمانى ئه م گالته بازاره به م كاره ساته كۆتايى دئ، هه ردوو كمان من و ئه و به و سزايه ده گه ين، چونكه رازى بووين په يره وى بكه ين ته نانه ت ئاسمان و هه واي ئه م ولا ته بۆنى سامناكى و خوئى لئى ده هات. (له بهر مېزه كه دا ده وه ستئى، بئى ئه وه ي سه يرى مارتا بكات بهر ده وام ده بئى له سه ر قسه كانى) ده يوست خوئىتان پى بناستى... شادىتان پى ببه خشى، به لام وشه ي گونجاوى بۆ نه ده دۆزرايه وه، هه ولى ددها وشه يه ك بدۆزته وه كه جه مسه رى مه سه له كه ي پى بكاته وه، كه چى كوشتستان (ده گرى) ئىوه وهك دوو كه سى بئى هه ست و كوئىر، چاوتان له ئاستى ئه و كورپه ئه مه كداره تان كوئىر بوو. هه رگىز زه لامي دلپاك و ئه مه كدارى وهك ئه و زه لامه ي كه دوئى شوه كوشتستان ده ست ناكه وئى. ئه و ده بوو به مايه ي شانازىتان وهك چۆن مايه ي شانازى من بوو. به لام ئه فسسوس ئىوه دوژمنى بوون. ئه گىنا چۆن ده توانى به م ئاسانىيه باسى شتى بكه يت كه مايه ي شىت بوونه ؟

مارتا: به خۆرايى خۆت مه كه به قازى، چونكه تۆ هه موو شتى نازانى. ئىستا داىكىشم له پال كورپه كه يدا راکشاوه و به بهر يه سه كه وه چه سپاون و شه پۆل چينه له ده موچاو و جه سه ته يان ده كات. دواى تۆزىكى دى خه لكى لاشه كانيان ده دۆز نه وه و پىكه وه له هه مان شوئندا به خاكيان ده سپىرن. به لام وئىرئى ئه وه شتى نامىزوينئى تا بگرىم، بىر كرده وه ي من ده ربارى دلى مرۆف ته واو جياوازه، له راستىدا كه فرمىسكه كات ده بىنم دلئى تىك هه لئى.

ماريا: (ده گه رپته وه و به توره بى) ئه مه ئه شكى شادييه كه بۆ هه مېشه له ده ستم چوو فرمىسكى

خۆشه ختى حه رام بوومه .

مارتا: خه يال نه كه ي به م قسانه كارم تئى بكه يت له راستىدا بئى بايه خن، چونكه زۆرم له م بايه ته قسانه ژنه وتوه. منىش له لايه ن خۆمه وه بپارم داوه كه بمرم، به لام نامه وئى خۆم تىكەل به وان بكه م. چ پىروستم به وان نىيه ئه وان به مېهر و خۆشه ويستى تازو و به ناز و نه وازى تارىكيان ده سپىرم نه من و نه تۆ به شدارىيان ناكه ين ئه وان هه مېشه بهرانبه ر به ئىمه بئى وه فابوون. هه رگىز دلئىسوزى ئىمه نه بوون. من هېچ پىويستىيه كه م به وان نىيه، ژوورى نووستنه كه م ماوه و كۆله كه كه شى مه حكه م و قايه .

ماريا: من كه له سۆنگه ي تۆوه مېرده كه م له ده ست چوو، به چى ده چئى مېرى يان دنيا خراپ بئى؟ من به هۆى تۆوه ده بئى له شه وى تارىكى ته نىيا بيدا بژىم و به ده م ئازارى يادگار وه بتلئىمه وه. (مارتا له پشتىيه وه ده وه ستئى و قسانى له گه ل ده كات).

مارتا: موباله مه كه ! تۆ مېرده كه ت له ده ست چوو، منىش داىكم. كه واته هه ردوو كمان وهك يه كىن له گه ل جىياوازيه كدا، تۆ بۆ يه كجار مېرده كه ت له ده ست چوو، دواى ئه وه ي چه ند سالى له باوه شى خۆشه ويستىدا ژىايت و لئىت نه تۆرا و جئى نه هئىستىت، به لام من دوو جار ان داىكم له ده ست چوو يه كه م جار تۆرا و جئى هئىستم. دووه م جار مرد... بۆيه من له تۆ به دبه ختترم.

ماريا: راسته. ئه گهر نه زمانىيا دوئى شوه به ته نىيا له ژووره كه يدا چاوه روانى چى ده كات، له كاتىكدا ئىوه ته گبىرى كوشتنىتان ده كرد، ره نكه دلئى دابايته وه و له خه مه كانم به شدارم كر دبايت.

مارتا: (به ده نگىكى نائومئيدانه) گوناحى مېرده كه ت له ئه ستۆى مندا نىيه، چونكه منىش وهك ئه و ئازارم چه شت. منىش وام هه ست ده كرد وهك ئه و دالده به كم هه يه و تاوان من و داىكم بۆ هه تا هه تايه به يه كه وه ده به ستئى. ئاخىر من جگه له و ئافره ته ي يارمه تى دام له كوشتنىدا ده متوانى پشت به كئى بيه ستم؟ به لام من به هه له دا چوو بووم. چونكه تاوانىش ته نىيايى ده گه يه نئى، ئه گه رچى هه زاران كه سىش له گه لئدا به شدار بن. بۆيه به ته نىيا ده مرم، چونكه به ته نىيا ژىام و به ته نىيا پىوانم كوشت. (ماريا ئاوپى لئى ده اته وه، فرمىسك به گۆنايا دئته خواره وه، به لام مارتا ده كشىته وه و سه رله نوئى ده نكى گر ده بئى) ده ستم ئىوه نه ده يت، پئىم و تىت ده ستم ئىوه نه ده ي، چونكه ئه گهر بهر له مه رگ ده ستى مرۆفئىكم بۆ درئىر بكرئى و هه ست به گه رمايى بكه م، خوئىنم دئته كوئى و بئىزارتر ده بم (ماريا هه لده ستئىته سه رپئى. هه ردوو كيان بهرانبه ر به يه ك و زۆر له نزيكى يه كه وه ده وه ستئى).

ماريا: مه ترسه. لئىت ده گه رپم به ئاره زوى خۆت مېرىت، چونكه هه ست ده كه م ئازارىكى كوشتنه تىم ئالاوه و بهرچاوى تارىك كر دووم و ئه وه ي له ده ورو به رمدايه نايىبىنم... تۆ و داىكت جگه له دوو سىماي ئالۆز زياتر نايه نه بهرچاوم كه له كاره ساتىكى بئى پرا نه ودا تووشيان بووم تىبه رپن. من رقم لئىت نىيه مارتا هه روه ها به زه بىشم پئىندا نايه ته وه، تواناي خۆشه ويستى و رقم نه ماوه (له پىر ده موچاوى له نئىو هه ردوو له پيدا ده شارپته وه) له راستىدا كاتى ئه ودم نىيه ئازار بچئىژم يان

هه لچم و تووره بيم. کاره ساته کهم له خۆم گه وره تر بوو.

مارتا: (که چند ههنگاوێ به رهو ده رگا که چوو بوو... ده گه پیتته وه بۆ کن ماریا)، به لām ئه وه ندهش گه وره نه بوو چونکه به لای که مه وه بواری فرمیستی بۆ هیشته ویتته وه. به ره له وهی بۆ هه میشه تۆ به جی بیتلم هه ست ده کهم کارێکی دیم پیت هه یه ئه ویش ئه وه یه که ئومید پرت به کم.

ماریا: (به وه پیری تر سه وه سه ییری ده کات) ئاه! وازم لێ بیتنه، برۆ و وازم لێ بیتنه!

مارتا: ئه و جا وازت لێ دینم تۆ به پیتی خۆت و من به پیتی خۆم. که رقم له خۆ شه ویستی و فرمیستکه که ته. به لām به ره له وهی به رهو مردن برۆم پیتویسته له و اهیمه یه رزگارت به کم که تۆ راست ده که یه و خۆ شه ویستی بیته ووده نییه، ئه وهی رووی دا ئه نجامی پاشه گه ردا نییه کی فراوانه... ده مه وئ به وه قه ناعه ت به که یه ت هه ره ئه مه ش سیسته می حه قیقییه...

ماریا: چ سیسته می؟

مارتا: ئه و سیسته مه ی که س نه یزانیوه.

ماریا: (به سه رسامی) چم له سیسته م داوه یان چم له وه داوه که سێ ده یزانی یان نایزانی. من دلّم پارچه پارچه بووه و بۆ که س لێ نادات، جگه له و پیاوه ی تۆ کوشته ت.

مارتا: (به توندی) بیتده نگ به نامه وئ هیچی ده رباره بژنه وم، چونکه رقم لیتته تی. ئه و ئیدی هیچی تۆ نییه... ئه و چوو ئه و شویتنه ی که هه رگیز گه رانه وه ی بۆ نییه گه و جه! به مه رامی خۆی گه یی. هه موو هه ر به هه قی خۆمان گه یین، به لām ئه وه بزانه نه ئه و و نه ئیمه نه له ژیا ندا و نه له مه رگدا هیچ ناشتی و ئاسووده ییه که به چا و نابینن (پیکه نینیتیکی ته وسئامیتز) ناشتی و ئاسووده یی له ویدا، له ژیر ئه و خا که تاریکونو ته که دا نییه. جا تا کۆچ ده که یین. بابین به ژمه خوار دنییک و بدریین به گیانداران، ئه وئ با شترین نیشتمانه.

ماریا: (به دهم ئه شک رشتنه وه) ئاه ناتوانم، له وه زیاتر هه لئا که م؟ ناتوانم گویم لیت بچ که به و شیوه یه قسان به که یه ت... ئه ویش نه یده توانی هه ل بکات له ده ریا به ریبه وه بۆ ئه وه ی نیشتمانیکی نوێ و ده وژێ.

مارتا: (که به رهو ده رگا چوو بوو، به لām له پر ده گه پیتته وه)... سزای گه و جیتی خۆی وه رگرت. به م زووانه تۆ بيش سزای خۆت وه رده گرت. (به پیکه نیبه وه) هه لیا ن خه له تان دین، پیت ده لیم هه لیا ن خه له تان دین! نازانم مه به ست له م که لکه لانه ی ختوو که مان ده دن چیه، ئه نجامی ئه و ئاره زووانه ی رۆحمان ئازار ده دات چیه؟ بۆ له پیتاوی ده ریا یان خۆ شه ویستیدا هاوار ده که یین و خۆمان هه لده خه له تینین؟ سوودی ئه مانه چیه؟ به لām میترده که ت ئیستا وه لآم مه که ی ده زانی: ئه م دنیا یه خانه یه کی تر سنا که و له کۆتاییدا هه موومان به ته ک یه ک و تیتیدا ده نیژرتین، (به قینه وه) رۆژێ دی تۆش په ی به وه ده به یه ت که من په ییم پێ بردووه. ئه وساکه شتی نابێ نپوی بیره وه ری و یادگاری شیرین بچ، چونکه هه ست به سه خت ترین نه فی ده که یه ت... هه ولّ بده ئه وه بزانی که خه مه کانی تۆ له به رانه بر ئه و زولمه دا که له مرۆف کراوه هیچ نییه. ئیستاش به ره له وه ی برۆم با

ئه م ئامۆژگاری به ت به کم، چونکه میترده که تم کوشت قه رزار یارتم. له خوا پیا رتیوه دلّت بکا به به رد. ئه وه ئه و شادی به یه که بۆ خۆی هه لێ یژاردووه. ئه وه شادیی راسته قینه یه. تۆش وه ک ئه و به که. گویت له ئاستی هه موو هاوار یک که ر به که. ده با به زووترین کات دلّت ببی به به رد، خۆ ئه گه ر ناویری خۆت به خه یته جیهانی ئه م ئاشتی به سه خته کویره وه، وه ره و پیتوهندی به ئیمه وه به که و چاره نووسی خۆت بخره پال چاره نووسی ئیمه وه، به دووا خوشکی! به چاوی خۆت بینیت که شته که هه ر زۆر ئاسانه. تۆ خۆت سه ریشکی له نیوان هه لیا ردا نی شادی به ر دیندا و ئه و نوینه خزه ی له سه ری چاوه روانت ده کات (ده چیتته ده ری ماریا که به سه رسامی گویتی ده گرت له تر ده دات، ده ست بۆ به رده می خۆی درێژ ده کات).

ماریا: (به دهنگی به رز هاوار ده کات) ئاه خوا یه! من ناتوانم له م بیابانه چۆله دا بژیم! له تۆ زیاتر که سم نییه، منیش روو له تۆ ده که م و قسه م له گه لّ تۆ به (ده که ویتته سه ر ئه ژنۆ) خۆم به تۆ ده سپیتم، ره حم پێ به که. ئاو ریکم لێ بده وه! خوا یه ره حم پێ به که! خوا یه ره حم به و که سانه به که که یه کیان خۆ شو یست و له یه کدی جودا بوونه وه (ده رگا ده کرتیته وه، خزمه تکاره پیره که دیتته ژووره وه، له به رده رگا که دا ده وه ستی).

دیمه نی چوارم

پیره میترد: (به دهنگی ئاشکرا و مه حکه م) ئه م هه را هه رایه چیه؟ منت بانگ کرد؟

ماریا: (سه ییری ده کات) ئاه؟ نازانم؟ به لām یارمه تیم بده، چونکه پیتویستم به یارمه تی هه یه، به زه بیته پیتما بیتته وه، ده بلتی یارمه تیت ده دهم!
پیره میترد: (به هه مان دهنگ) نه!.

(په رده)

۱۹۸۳/۳

دورا: (سهیری دهکات) سټی ساله .
 سټیپان: بهلټی. سټی ساله گیراوم. سټی سالی خشت. له وکاته دا گیرام که بؤ نک نهنگو دههاتم.
 دورا: نیمه چاوه ریت بووین. وهخت ده بووری و دلټی من پتر دهگوشرا و امان لی هات نه ده ویراین سهیری
 یه کدی بکهین.

ئانکوف: ده بی جارټکی دی شوینه که مان بگورین.

سټیپان: ده زاتم.

دورا: دهنگو یاسی ویندهر سټیپان؟

سټیپان: کویندهر؟

دورا: زیندان؟

سټیپان: هه لی هه لاتنم بؤ هه ل کهوت.

ئانکوف: بهلټی که زانیمان خۆت گه یاندو ته سويسرا خوشحال بووین.

سټیپان: بوریا، سويسراش زندانټکی دیکه بوو.

ئانکوف: چۆن؟ خۆ هه نه بی نه وان نازادن.

سټیپان: نازادی زندانټکی به درټرتره که له سهه زه ییدا به شه ری ملکه چ کردوو. من نازاد بووم، که چی

هه همیشه بیرم لای روسیا و کۆيله کانی بوو.

(بیده نگیه کی کورت)

ئانکوف: سټیپان. شادم که حزب تو ی بؤ ئیره هیناوه.

سټیپان: زه رووری بوو. خه ریک بوو دیکم ده کرد. هه رچۆنی بی ده بی کار بکری. کار (ده روانټه ئانکوف)

ده یکوژم. وانه؟

ئانکوف: دلټیام.

سټیپان: ئەم جه لاده ده کوژم. بوریا تو فه رماندهیت و ئەز سه ریازی گوټرايه ل.

ئانکوف: سټیپان، پټیوست به وتن ناکات. نیمه هه موو براین.

سټیپان: به لام زه بت و ره بت پټیوسته. له به ندیخانه دا ئەمهم بؤ ده رکه وت حزبی سو سیال شو ریشگی،

پټیوستی به زه بت و ره بت هه یه. که زه بت و ره بتمان هه بی، ئەوا گراند دۆک (الدوق الکبیر)

ده کوژین و دکتا توریه ت له نیو ده بهین.

دورا: «به ره و ئەو ده چی» دانیشه سټیپان. وا دیاره ئەم سه فه ره دوو درټره مان دووی کردوویت.

سټیپان: من و ماندوو یون؟ بوریا هه موو شتیک ناماده یه؟!

ئانکوف: (دهنگی ده گوټری) بهلټی بهک مانگی خشته که دوو کهس ریگه ی هاتو چۆی گراند دۆک تا قی

ده که نه وه. دورا هه موو که ره سه یه کی پټیوستی ناماده کردوو.

سټیپان: ئەدی به یان نامه و بلا فوک؟

دادپه روان

کاراکته ره کان:

دورا دولوف

خاگراند دۆک «الدوقه الکبیره»

ئیشان کالیبیف

سټیپان فیدووروف

بوریا ئانکوف

شوراتوف

فوکا

کیشکچی

په رده ی یه که م

(بنکه ی گشتی تیرو رسته کان. به یانییه .)

(په رده به بی دهنگی لاده بری. دورا و ئانکوف بی جووله له سهه شانۆ وه ستاون. زهنگی ده رگا

جارټیک لی ده درئ. دورا بی ده چی بیه وی قسان بکات. ئانکوف به ئیشاره تیک بی دهنگی

دهکات. زهنگه که دوو که ره ت له سهه ر یهک لی ده درټه وه.)

ئانکوف: ئەوه. خۆیه تی.

(ده چیته ده ری. دورا. خامۆش و بی جووله چاوه روانه. ئانکوف له گه ل (سټیپان) دا ده گه رټه وه.

دل سو زانه دهستی خسته بووه سه ر شانی.)

ئانکوف: ئەوه. ئەمه ش سټیپان.

دورا: (به ره و پیری سټیپان ده چی ت و دهستی ده گری ت.) خټره اتی سټیپان!.

ئانكوف: بەلئى. ھەممۇ خەلئى روسىيا بۆيان دەردەكەوئى كە گراند دۆك، بۆيە لە لايەن كۆمىتەى ئىختىيالاتى حىزى سوشىيال شۆرشگىرەوھە كوژراوھە تا ھەتاوى ئازادى مىللەتى روس، زووتر ھەلئى. دەربارەى پاشايەتەش بۆيان دەردەكەوئى كە ئىمە سورىن لەسەر درئۆھە پىدانى ئەم جۆرە سزايە تا ئەو رۆژەى ولاتى خۆمان دەبىتەوھە بەھى مىللەتى خۆمان. بەلئى ستىپان ھەموو شتىك ئامادەيە. كاتى دەستبەكاربوون وا نزيك دەبىتەوھە.

ستىپان: باشە ئەركى من چىيە؟

ئانكوف: يارمەتى دورا دەدەى. «شويتەرز» كە تۆھاتوويە جىبى لەگەل دورادا كارى دەكرد.

ستىپان: ئەو كوژراوھە؟

ئانكوف: بەلئى.

ستىپان: چۆن كوژرا؟

دورا: رېكەوتىك روويدا.

(ستىپان، دەروانىتە دورا. دوا نىگاي دەدزىتەوھە).

ستىپان: پاشان؟

ئانكوف: بايزانىن. تۆدەبى ئامادە بىت و ئەگەر پىوستى كرد جىبى ئىمە بگرىتەوھە و پىوھەندى بەكۆمىتەى گشتىيەوھە بەكى.

ستىپان: ھاوړىكافان كىھەن؟

ئانكوف: «قىنوف» ت لە سويسرا دىتووه، ھەرچەندە مندالكارە، لى متمانەم پىي ھەيە. يانك-يش ناساي.

ستىپان: يانك؟

ئانكوف: كالىبايىف ئىمە شاعىرىشى پى دەلئىن.

ستىپان: ئەمە ناوى بابايەكى تىرۆرىست نىيە.

ئانكوف: «بەپىكەنىنەوھە» يانك بەپىچەوانەى تۆوھ بىر دەكاتەوھە.

ئەو دەلئى شىعەرىش شۆرشىكە.

ستىپان: تەنيا نارنجۆك شۆرشە. «بىدەنگى» دورا پىتت وايە بتوانم يارمەتت بەدم؟

دورا: بەلئى. لى دەبى وريابى كە زامنى نارنجۆكە كە نەشكىن.

ستىپان: ئەدى ئەگەر بشكىن؟

دورا: ھەر ئەوھ بووھ ھۆى مردنى شویتەرز «ھەلئوھستەيەك» بۆ بزە دەتگرى؟

ستىپان: من بزە دەمگرى؟

دورا: بەلئى.

ستىپان: ھەندىك جار بەدەستى خۆم نىيە. (بىدەنگى. وا دپتە بەرجاو كە ستىپان تىبىفكرى) دورا يەك

نارنجۆك بەسە بۆ دانانكردنى ئەم خانووه؟

دورا: يەكىنك نا، لى زەرەرتكى گەلەك زۆر دەدا.

ستىپان: چەند دانە بەسە بۆ دانانكردنى مۆسكۆ؟

ئانكوف: ئەوھ شىت بووى! دەتەوئى بلئى چى؟

ستىپان: ھىچ!

(زەنگ. جارئىك لى دەدرى. ئەوان گوئى ھەلدەخەن و چاودەنۆرن).

زەنگەكە دووجاران لىدەدرى. ئانكوف دەچىتە دالانەكە و لەگەل قىنوفدا دەگەرتەوھە).

قىنوف: ستىپان!

ستىپان: رۆژباش (تەوقە دەكەن. قىنوف تەوقە لەگەل دورا دەكا و ماچى دەكات).

ئانكوف: ئالكىسى. كارەكانت باش رۆشتون؟

قىنوف: بەلئى.

ئانكوف: مەوداى نىوان كۆشك و شانۆكەت تاقىكردۆتەوھە؟

قىنوف: دەتوانم نەخشەكەيان بۆ بكىشم (دەست پى دەكات) پىچەكان، كۆلانە بارىكەكان.

كوپرەكۆلانەكان گالىسكەكە بەژئىر پەنجەرەكەى ئىمەدا رەت دەبىن.

ئانكوف: ئەدى ئەم دوو خاچە چ دەگەيەن؟

قىنوف: ئەمەيان ئەو مەيدانە بچووكەيە كە ئەسپەكان لەویدا خاودەبنەوھە. ئەوھش بەردەمى شانۆكەيە كە

لەویدا دەوھستەن. بەباوهرى من ئەمانە باشترىن شوئىن.

ئانكوف: دروستە. كوا وىمدە.

ستىپان: ئەدى مەسەلەى خەفيە و پىاوانى دەولەت؟

قىنوف: (نارەحەتە) زۆرن.

ستىپان: نارەحەتت دەكەن؟

قىنوف: ناتوانم بلئىم كاتى لەوناوھ بن، ئاسوودەم.

ئانكوف: كەس حەزبان پى ناكات. بىرى لى مەكەوھە.

قىنوف: من ناترسم، لى لەگەل درۆكردندا رانەھاوتوم.

ستىپان: ھەموو كەستىك درۆ دەكات. ئەوھى كە پىتووستە درۆكردنى چاكترە.

قىنوف: كارئىكى ئاسان نىيە. ئەوساى كە خوتىندكار بووم ھاوھلەكانم لىم دوور دەكەوتنەوھە. چونكە

نەمدەتوانى قسەى دلئم رابگرم و ھەرچىم بەبىردا دەھات دەمدركاند. ئاخىر لەزانستگەش دەريان

كردم.

ستىپان: بۆ؟

قىنوف: لە دەرسى دىرۆكدا ماموستا لىي پىرسىم پىرۆسى گەورە چۆن سان پىرۆسىبۆرگى دروستكرد.

ستپیان: پرسپاریکی چاکه.

ڤینوف: منیش وه للام دایه وه که به خوین و زهبری قامچی. ئیدی دهموده ست دهریانکردم.

ستپیان: پاشان...؟

ڤینوف: بوم دهرکهوت که تنیا ئاشکراکردنی بیدادی کافی نیبه مرؤف ده بی به هه موو بوونییه وه دژی بجهنگی تا له رهگ و ریشهی دهرییتی. نووکه بهخته وهرم.

ستپیان: وتریای ئه وهش ههر درۆیان ده که ی؟

ڤینوف: لهم هه لومهرجهی ئیستادا به لئی. به للام ههرکه نارنجۆکه هه لبدهم چیدی درۆ ناکهم. (له زهنگ دهری. دووجار له سه ریهک. جاریکی دیکه ش. دورا هه لدهستی.)

ئانکوف: یانک-ه

ستپیان: ئه مه هه مان نیشانه نیبه.

ئانکوف: یانک وه های پی خۆش بووه بیگۆری. ئه مه نیشانه ی تایه تیبی ئه وه. (ستپیان شان هه لده ته کیتی. دهنگی ئاخواتنی دورا له دالانه که وه دی. دورا کالیاییف قۆل له قۆلی یه کدیدا وه ژوور ده که ون. کالیاییف پیدده که نی.)

دورا: یانک. ئه مه ش ستپیان هه که هاتۆته شوینی شویته رز.

کالیاییف: به خیرهاتی براده ر.

ستپیان: مه منونم (دورا و کالیاییف روو به رووی ئه وانی دی داده نیشن).

یانک: تو دلنیای که گالیسکه که ده ناسییه وه؟

کالیاییف: به لئی. دووجاران به چاک دیتم. ههرکه دهرکهوت له ناو هه زار گالیسکه دا ناسیمه وه. هه موو نیشانه کانیم نووسیوه. بۆ وینه شووشه ی یه کیک له لایته کانی چه بی رووشاوه.

ڤینوف: ئه دی خه فیه کان؟

کالیاییف: زۆرن. بووین به دۆستی گیانی به گیانی. جگه ره یان بۆ ده کریم (پیدده که نی).

ئانکوف: پاقل ئه م زانیاریانی ته ئید کردوه؟

کالیاییف: لهم هه فته یه دا گراند دوک ده چی بۆ شانۆ، پاقل ده سه جی ژووره که دیاری ده کا و پاشان نامه یه که ده دا به دهرگاوانه که (ده گهریته وه بۆ لای دورا و پیدده که نی) به خت پشتی تیکردین دورا.

دورا: (سه یری ده کات) بزائم ئه ورو کهرهسته ی دست فرۆشییه که خستۆته لاوه. ئیستا بووی به پیاویکی دی به للام ئه م فهروه یه فرامۆش نه که ی.

کالیاییف: (پیدده که نی) راسته. تو نازانی من چه ند به و شته وه مه غرور بووم (به ستپیان و ئانکوف) دوو مانگی خشت ته ماشای ورده فرۆشانم ده کرد. پتر له مانگیکیش له ژووریکی بچووکدا پرۆقه ی هه لسوکه وتیانم ده کرد. هاومه دره سه کانم قهت شکیان لئی نه ده کردم. ده یانوت (چ

کابرایه کی خۆشه ته نانه ت ئه سپه کانی تزارش ده کری) ئیدی ئه وانیش هه ولیان ده دا لاسام بکه نه وه.

دورا: دیاره تۆش پیدده که نیت.

کالیاییف: خۆت چاک ده زانی من ناتوانم ده ستبه رداری پیکه نین بیم. ئه م جل گۆرینه. ئه م ژیانه تازه یه به ته وای سه رقالیان کرد بووم.

دورا: من جل گۆرینم پی ناخۆشه (کراسه که ی نیشان ده دا) سه یری چیم له بهر کردوه. کۆنه جلی ئه کته ریکی ژن. هه ق بوو بوریا جلیکی دیکه م بۆ هه لئیرتی. ئه کته ر. من زۆر له مه ساده ترم.

کالیاییف: (پیدده که نی) تو به م کراسه وه زۆر جوانی.

دورا: جوان؟ ئه گه ر وا بی پیم خۆشه. به للام نابی بیر له م شتانه بکریته وه.

کالیاییف: بۆ؟ دورا چاوه کانت خه مین. ده بی شادین. مه غرور مه بن.

جوانی هه یه. شادییه! (له وساه سه ودای ئه شقی تۆم که وتۆته گیان)

دورا: (به زرده خه نه وه) دلّم دهره قسه ی چه شنی شه پۆلی هاوینی جاویدان

کالیاییف: ئا دورا! ئه م شیعرا نه ت له بیرن؟ پیدده که نی، چه ند شادم...

ستپیان: (قسه که ی دهری) کات به فیرۆ ده ده بن... بچینه خوارئ و دهرگاوانه که ئاگادار بکه ینه وه چاکتر نیبه؟

(کالیاییف، به سه رسامییه وه سه یری ده کات)

ئانکوف: به لئی. دورا ده چیه خوارئ. نه خسه که ت له یاد نه چی.

پاشان ڤینوف له کۆکردنه وه ی شته کانی ناو ئه م ژوورده دا یاریده ت ده دات.

ستپیان: ده مه وی من نارنجۆکه که باویژم.

ئانکوف: نا ستپیان. که سی خۆی بۆ دانراوه.

ستپیان: تکا ده که م. ده زانی ئه م کاره بۆ من چ گرینگه؟

ئانکوف: ده ستوور. ده ستووره. (پیدده که نی) منیش هه مان وه زعی تۆم هه یه.

من لیتره ده وه ستم و چاوه روان ده که م. راسته زۆر زه حمه ته لئ ده بی زه بت و ره بت ره چاو بکری.

ستپیان: کی نارنجۆکه که ده هاوی؟

کالیاییف: من. ڤینوف-ش دووهمیان ده هاوی؟

ستپیان: تو...؟

کالیاییف: پیته سه یره؟ یانی باوه رت به من نیبه؟

ستپیان: ته جره به ی ده وی.

کالیاییف: تو خۆت چاک ده زانی که تنیا به کجار ده هاویژتی و پاشان...

که س تا ئیستا دووجاران نارنجۆکی نه هاویشتوه.

ستىپان: دەستىكى بەھىزى دەۋى.

كاليبايىف: «دەستى نىشان دەدا» تەماشى بىكە! پىتت وايە بلەرزى.

«ستىپان، روو وەردەگىپىز».

كاليبايىف: ھەرگىز نالەرزى! چۈن! ئەو داگىر كەرەم لە بەردەمدا بى دودولنى بىكەم؟ چما چىبە؟ خۇ ئەگەر دەستىشەم بلەرزى ئەوا ۋەسىلە بەكى دىكەى دلئىبايى بەخشم ھەيە بۇ كوشتنى گراندى دۆك.

ئاننىكوف: كامەيە؟

كاليبايىف: ئەۋەيە كە خۇم بىخەمە بەر پىتى ئەسپەكان «ستىپان شان ھەلدەتەكىتىنى ۋە چى لەدواۋە دادەنىشىت».

ئاننىكوف: نا. ئەم كارەى ناۋى. دەبى ھەۋل بەدى رابكەى. رىكخراۋ پىتوئىستى بەتۆ ھەيە. تۆ دەبى خۇت بىپارتىزى.

كاليبايىف: بەگوتت دەكەم بوربا! چ شانازىبەكە. دەبى چەند بەختەۋەر بىم.

تۆ بى گومان جىگەى پەزەمەندى دەبىم.

ئاننىكوف: ستىپان، لەو كاتەدا كە يانك ۋ ئالكس بۇسە بۇ گالىسكە دەننەۋە تۆ لە كۆلانەكەدا دەبىت. تۆ دەبى بەردەۋام لە بەرانبەر پەنجەرەكەى ئىمە ۋە رەت بى ۋ ئىمە لە كاتى خۇدا ئىشارەتت دەدەينى، من ۋ دورا. لىرەدا چاۋەنۆر دەكەين. ئەگەر يەك تۆز بەختمان ھەبى ئەوا گراندى دۆك دەكۆزى.

كاليبايىف: «تەۋا ھەلچۈۋە» بەلنى دەبىكۆزىن، چەند خۇشە ئەگەر سەر بىكەۋىن. گراندى دۆك ھىچ نىبە. دەبى زۆر لە ۋ مەزنتىر بىكۆزى.

ئاننىكوف: ھەۋەلجار گراندى دۆك.

كاليبايىف: بوربا، ۋاى دابنى كە موفەق نەبىن. ھەنگىنى دەبى لاساىى ژاپۇنىبەكان بىكەينەۋە؟

ئاننىكوف: نە، بىر لە خۇكوشتن مەكەۋە.

كاليبايىف: ئەدى بىر لە چ بىكەمەۋە.

ئاننىكوف: بىر لە تىرۆزى تازە بىكەۋە.

ستىپان: «لەۋسەرى شانۆۋە قسە دەكات». بۇ خۇكۆزى دەبى زۆرت خۇ خۇش بوى. شۆرشگىپىرى راستەقىنە ناتوانى خۇى خۇش بوى.

كاليبايىف: «بەپەلە دەگەرپىتەۋە» شۆرشگىپىرى راستەقىنە. بۇ تانەم لى دەدەى. چم لى كرەۋى؟

ستىپان: من ئەۋانەم خۇش ناۋىن كە تەننى لەبەر تەمەلى ۋ تەۋەزەلى دىنە ناۋ شۆرشەۋە ۋ لە ژىن بىزاربوۋن.

كاليبايىف: بۇ تانەم لى دەدەى؟ كى دەلنى من لە ژىن. بىزار بوۋم؟

ستىپان: نازانم. تۆ نىشانەكان دەگۆرى. ھەز دەكەى لاساىى گەرۆكەكان بىكەيەۋە. شىعەر دەخوتىنى.

دەتەۋى خۇت بىخەيە بەر پىتى ئەسپەكان ۋ ئىستىتاش نۆرەى خۇكۆزىبە! «سەبىرى دەكا» من متمانەم بەتۆ نىبە.

كاليبايىف: «خۇى لە گورە نابات» تۆ من ناناسى برادەر. من ژىنم خۇش دەۋى. ۋەرز نام، من بۆيە ھاتوۋمە ناۋ شۆرش چۈنكە ژىانم خۇش دەۋى.

ستىپان: من ژىنم خۇشناۋى، لى عەدالەتم خۇش دەۋى كە لە ژىن بالاترە.

كاليبايىف: «بەترسى ئاشكراۋە» ھەركەسە ۋ بەپىتى تواناى خۇى عەدالەت بەكار دىنى. دەبى بەۋە قايبىل بى كە ئىمە ۋ پىراى جىباۋازىمان بتوانىن يەكدىمان خۇش بوى.

ستىپان: ناتوانن.

كاليبايىف: «رادەپەرى ۋ دەھرى دەبى» كەۋاتە تۆ چ دەكەى لەنپو ئىمەدا؟

ستىپان: من ھاتوۋم تا مرۆقتىك. بىكۆرم. بۇ ئەۋە نەھاتوۋم كە خۇشم بوى ۋ كرنوشى بۇ بەرم.

كاليبايىف: «بەتوندى» تۆ بەتەنىيا ۋ لە خۇتەۋە نايكۆزىت. تۆ دگەل مە ۋ بەناۋى مىللەتى رووسەۋە دەبىكۆزى. ھەر ئەمەشە پاكانەت بۇ دەكات.

ستىپان: «بەھەمان سىماۋە» پىتوئىستىم بەپاكانە نىبە. سىق سال لەمەۋبەر من لە زىنداندا ۋ لە شەۋىكدا بۇ ھەمىشە رىگەم دراۋە ۋ پاكانەم ۋەرگرتوۋە. چىتر ھەۋسەلەى ئەۋەم نىبە كە...

ئاننىكوف: بەسە... ئەۋە شىت بوۋن؟ بىرتان بىتەۋە كە ئىمە كىن؟ برا.

كۆمەلە برايك پىنكەۋە خىپوۋىنەتەۋە تا داگىر كەران ئىعدام بىكەين. ۋلات رىزگار بىكەين. ئىمە پىنكەۋە دەبىكۆزىن ۋ كەس ناتوانى لىكمان بىكات. «بىدەنگى. دەۋانپىتە ئەۋان» ۋەرە ستىپان با ۋەختى نىشانەكان دابىتىن. «ستىپان ۋەدەردەكەۋىت».

ئاننىكوف: «بەكاليبايىف» قەيدى نىبە ستىپان پەستە. قسەى دگەل دەكەين.

كاليبايىف: «رەنگى پەرىۋە» بوربا، ناخر تانەى لى دام. «دورا ۋەزۋور دەكەۋى».

دورا: «بەرەۋ كاليبايىف دەچى» چى بوۋە؟

ئاننىكوف: چ نەبوۋە...

دورا: «بە كاليبايىف» چى بوۋە؟

كاليبايىف: دەم بۆلەيەكمان بوۋ. ئەۋە منى خۇشناۋىت.

دورا: «بەبىدەنگى دادەنىشىت. ھەلۋەستەيەك» باۋەر ناكەم كەسى خۇشبوى. كە كارەكە تەۋاۋ بى، ئەۋىش خۇشجال دەبى. خەم مەخۇ...

كاليبايىف: خەم ناخۇم. من پىتوئىستىم بەۋە نىبە ھەمورتان خۇششان بوىم. من ھەمىۋ شىتىكم كرەۋتە قورىبانى رىكخراۋ. ئىدى چۈن دەتوانم ئەۋە قەبوۋل بىكەم كە براكانم رووم لى ۋەرگىپىن. ھەندى جار ۋاى بۇ دەچم كە تىم ناگەن. ئەمە خەتاي منە؟ بابايەكى ناشىم. دەزانم...

دورا: ھەمىۋىان خۇششان دەۋىتى ۋ تىت دەگەن، ستىپان شىتىكى دىبە.

کالیایف: نا. دهزانم چ بیرتیک دهکاتهوه. جارن شویتهرز دهیوت: «یانک زور لهوه سهیرتره که بتوانی بیی بهشورشگتیر» دهمهوی بوتانی بسهلمینم که من سهیر و سهمهرد نیم. من توژی شیتتوکه و زور بیی ناوهز دهبیئن. بهلام منیش وهک ئەوان ئەم ناوات و ئامانجانهم پیی قهبوله و منیش دهمهوی وهک ئەوان خۆم بهخت بکه. منیش دهتوانم هۆشیار و بیددهنگ بم. کارامه و منهنگ بم. تاقه جیاوازی من ئەمهیه که ژبان بهلامی منهوه پرشنگذار و سهیر دهنوتی. من جوانی و بهختهوههیریم خۆش دهوین. ههر له بهر ئەمهشه له زولم و زور بیتزارم.

نازانم چۆن بیلتیم. شوپش. ههلبهته. لی شوپش له پیناوی ژباندا. بوئوهی نرخیتیک بهژبان بدات. تیندهگهی؟

دورا: «پادهپهزی» بهلی. «بهئسهپایی. پاش توژتیک بیددهنگی له گهل ئەمهشدا ئیمه خهریکین مههگ دهکهینه دیاری.

کالیایف: کی. ئیمه؟ ئاه. دهتهوی بلتی، ئەمانه یهک شت نین. ئاه. نه! یهک شت نین. خۆ ئیمه بوئوه دهکوژین که دنیا یهک دروست بکهین چیدی و ههگیز کهسی تیندا نهکوژی. ئیمه بوئوه پیاو کوژمان قهبول کردوو تا سهه زهمن پر بیی له بیی گهردی و پاکی.

دورا: ئەدی ئەگهر وا نهبوو؟ کالیایف: بیددهنگ به. خۆت دهزانی ئەمه مهحاله. ههنگینی قسه کهی ستیپان دهردهچی و دهبی تف له چاره ی جوانی بکری.

دورا: من لهم ریکهراوه دا له تو کۆنترم و دهزانم هیچ شتتیک بهم سادهیه نییه. لی تو باوهرت ههیه... ئیمه زۆرمان ههوجه به باوهره. کالیایف: باوهر؟ نهخیر. ته نیا یهک کهس باوهری ههبوو. دورا: تو هیزی رۆحیت ههیه و له رای ئامانجدا هه مووشتتیک داغان بوچی داوات کرد یه کهم نارنجوک تو بیهاویت؟

کالیایف: دهکری له پر و بیی ج پیتسه کیبهک باسی کاری کابرایه کی تیروریست بکری؟ دورا: نه.

کالیایف: دهبی له ریزی یه کهمدا بی. دورا: «بیی دهچی له فکران راجویی» بهلی ریزی یه کهم ههیه و دوا ساتیش ههیه و دهبی بیی لی بکرتیهوه، له ویدا شه هامت و جوامیریه که ههیه، هه لچوو نیک ههیه که ئیمه پتویستمان پتیه تی. که تو پتویست پتیه تی.

کالیایف: پاش یهک سال. من بیر له هیچ شتتیک دی ناکه مهوه. له پیناوی ئەم ساته دایه که تا ئیستا ژیاوم. ئیستا دهزانم که دهمهوی ههر له جیدا و له پال گران دۆکدا منیش نه میتیم.

دهمهوی دوا دلۆبی خوتیم برتیم و له چاوترووکا نیکدا و له ناو مه شخه لی ته قینه وه دا بسووتیم و چشتتیک له پاش خۆم به جی نه هیلیم. ئیستا حالی بووی بو داوام کرد من یه کهم نارنجوک باویم؟

مردن له رای باوهردا تاقه رتگه یه که مرۆف دهتوانی گهره یی باوهر کهی خوی پیی بسهلمیتی. بهمه دلپین یاسا و پاکانه.

دورا: منیش ئەم جۆره مردنه په سند ده کهم.

کالیایف: بهلی. ئەمه شادیبه که خۆزیای پیی دهخواری. جار جاره که ده گهرتیه وه سهه کاری دهستفروشی یه کهم، بیرتیک تازارم ده دا، کردویانین به پیاو کوژ. بهلام له هه مان کاتدا بیر ده که مه وه که من به ره و پیری مردن ده چم و ئەوسا که دلیم داده که وی و سوکنایی تی ده گهری. به خۆت ده بیی که پینده که نم و مینا زارۆکان خۆ سهه گهرم ده کهم.

دورا: یانک، ئەمانه به ئەندازی یهک باشن، کوشتن و مردن لی به مه زنده ی من هیشتا به خته وه ریه کی گهره تر هه یه. (هه له وهسته یه ک، کالیایف، سهیری ده کات، ئەو چاو داده خات) پای قه ناره.

کالیایف: (هه لچوو) بیرم لی کرده وه، مردن له کاتی ره شوکوژیدا هه ندی شت به ناته واوی ده هیلتیه وه. به پتیه وانه وه ئەبه دیبه تیک له نیوان ره شوکوژی و قه ناره دا هه یه و رهنگه تاقه ئەبه دیبه تیک بیی که مرۆف بتوانی بیناسیت.

دورا: «باسکی ئەو ده گری، به ده نگتیکي رژده وه» ئەمه بیرتیکه که ده بی یارمه تیت بدات. ئیمه باجیک ده دیه ن که له کیشی خۆمان زیاتره.

کالیایف: مه به ستت چیه؟ دورا: ئیمه ناچارین بکوژین. وا نییه؟ ئیمه به ناچار ی ژبانیک و مرۆفتیک ده که یه قوربانی؟

کالیایف: بهلی، بهلام چوون به ره ره شوکوژی و پاشان قه ناره، دوو جار گیان به خشینه، ئەو باجه ی ئیمه له وه پتره که پتویسته... بهلی ئەمه دوو جار مردنه. مه منووم دورا. هیچ که سیک ناتوانی سه ره نه شتمان بکات. دلنیا له خۆم «بیددهنگی» له کوئنده ری دورا؟. بزانه هیچ نالیی؟

دورا: هه نووکه دهمهوی یارمه تیت بدهم. بهلام... کالیایف: بهلام چی؟

دورا: نه، من شیتیم. کالیایف: باوهرت به من نییه؟

دورا: توه. نا عه زیم باوهرم به خۆم نییه. پاش مردنی شویتهرز جار جار، خه پالی عه جیب و غه ریب له که للهم ده دات، ئەمه جگه له وهی که له سهر من نییه زه حمه ت و ئەزیه تی داها تو به تو بلتیم.

کالیایف: من شته زه حمه ته کانم خۆش گهرکن. ئەگهر منت لا په سنده قسان بکه.

دورا: «دهروانیتیه ئەو» نازانم تو کابرایه کی ره شیدیت و ههر ئەمه شه نیگه رانم ده کات. تو پینده که نی، خۆت هان ده دی و به تاسه ی ته واوه وه به ره و قوربانیکه ده روی... بهلام ده بی بو چه ند سه عاتیک

لەم خەونە بێبیتە دەری و پرووبە پرووی واقع بیهەو. ڕەنگە وا چاکتر بێ پیتشتر باسی بکەین. تا جلەوی لاوازی....

کالیاییف: من قەت هەست بە لاوازی ناکەم، هەرچی بەمیشکتدا دیت بیلێ...
دورا: چاکە... ڕەشکوژی. قەنارە. دووجاران مردن، هەموویان ئاسانن. دلێ تۆ جیبی ئەمانە تێدا

دەبیتەو، بەلام ڕیزی پیتشەو. (بێدەنگ دەبێ، دەروانیتە کالیاییف و دوو دل دیتە بەرچاو) لە ڕیزی یەکەمدا. لەوێدا بەچاوی خۆت دەبیبینی...
کالیاییف: کێ دەبیینم؟
دورا: گراند دۆک.

کالیاییف: هەموو زەحمەتەکە یەک لەحزەبە.

دورا: بۆ لەحزەبەک تەمەشای دەکە. تۆھ یانک دەبێ بزانی و دەبێ دوور بێن بی. مەژۆتیک هەرچیبەک بێ هەر مەژۆتە.

دوور نییە چاوانی گراند دۆک مێهرەبان بن. دەبینی گوێی دەخوڕینێ یان بەشادییەو پێدەکەنێ کێ دەزانێ لەوێهە گوێزانی ڕدین تاشین دەموچاوی بری بێ. ئەوساکە لە لەحزەبەکی ئاوهادا سەیری تۆ دەکات.

کالیاییف: من ئەو ناکوژم. من زۆلم و زۆر دەکوژم.

دورا: هەلبەتە دەبێ زۆلم و زۆر بکوژرێ. دەزانێ من کە نارنجۆک دروست دەکەم و کاتێ کە زامانەکە دەردەهێنرێ ئەعسابی مەژۆت گەڕ دەبێ کەچی لەوساتە دژوارەشدا، لە دلدا هەست بەبەختەو دەبێ سەیر دەکەم. بەلام هێندە هەیه من گراند دۆک ناناسم. ئەگەر لەم لەحزەبەدا ئەو لێرە و ستابایە کارەکە زەحمەت دەبوو. تۆ دەڕۆی کە ئەو لە نزیکەو بێینی. زۆر لە نزیکەو...
کالیاییف: من ئەو نابینم...
دورا: بۆ؟ چاوت دەبەستی؟

کالیاییف: نە. بەلام بەپشتیوانی خوا لەو لەحزەبە گرینگەدا ڕق و کینه چاوانم کوێر دەکات. (لە زەنگ دەدەن. یەک کەرەت لێ دەدرێ. ئەوان بێدەنگ دەبن، ستیبیان و فینوف و دژوور دەکەون لە دالانەکەو دەنگ دێ. ئانکوف و دژوور دەکەوێ)

ئانکوف: ئەمەش دەرگاوانەکە. گراند دۆک، سەبە دەچیتە سەیری شانۆ (تەماشای ئەوان دەکات) دورا، پیتووستە هەموو شتییک ئامادە بێ.

دورا: (بەدەنگی نزم) بەلێ. (بە خاویبەو دەردەکەوێ).

کالیاییف: (لەدواو سەیری دورا دەکا. بەرەو ستیبیان دەگەریتەو. بەدەنگیکی سازگار) بەو پەری خۆشحالییەو دەبیکوژم.

(پەردە دادەریتەو)

پەردە دی دوو دەم

(عەسری سەبەینییە. شوێن هەمان شوێنە)

(ئانکوف لە پشت پەنجەرەکەوێ. دورا نزیکە مێزەکە یە)

ئانکوف: هەر لە شوێنی خۆیانن. ستیبیان جگەرەکە یە پێن کردووە.

دورا: کە ی گراند دۆک ڕەت دەبێ؟

ئانکوف: وەختیتێ. گوێ بگرە. دەنگی گالیسکە نییە؟ نە.ء.

دورا: دانیشە. سەبرت بێ.

ئانکوف: نارنجۆکەکان چیبیان لێ دێ؟

دورا: دانیشە. تازە هیچ شتییک لە دەستی ئیمەدا نەماوە.

ئانکوف: وایە. لێ من بەغیلی دەبەم کە...

دورا: ئێرە شوێنی تۆیە. تۆ ڕابەری.

ئانکوف: راستە من ڕابەرم. بەلام یانک لە منیش زیاترە. ڕەنگیشە هەر ئەو یە بێ کە...

دورا: مەترسییەکە بۆ هەموومانە. بۆ ئەو یە کە نارنجۆکە دەهاوێ و بۆ ئەو یە کە نایهاوێ.

ئانکوف: ئا، وەک ئەنجام. بەلام بۆ ئیستاکێ یانک و ئالکسی لە ڕیزی پیتشەو. دەزانم کە نابێ لەگەڵ ئەواندا بێ. کەچی جار جارێک لەم دەورە ی خۆم ڕازی نییم. وێرایی هەموو شتییک زۆر ئاسانە کە مەژۆت بزانی خۆی نارنجۆکە ناهوێ و هەست بەتوانا و دەسلانیش بکات.

دورا: باشە کە کارەکە تەواو دەبێ؟ کارەکە ئەمە یە کە تۆ تا کۆتایی کارەکە وەک پیتووستە کار بکە.

ئانکوف: تۆ چەند هێدی و لەسەر خۆی!

دورا: من؟ هێدی نییم و دەترسم. ئەو سێ سالی لەگەڵ ئەنگۆم و دوو سالی نارنجۆک دروست دەکەم.

هەرچیبەکتان بەمن وتوو بێ چەندوچون ئەنجام داو و پیت وای نییە بە ئاستەمیش کە مەترخەم

کرد بێ.

ئانکوف: دروستە دورا.

دورا: باشە ئیستاش سێ سالی کە دەترسم، ئەو بابەتە ترسە ی کە بەزەحمەت لە کاتی خەودا دەستبەرداری

مەژۆت دەبێ و بەیانیش بەتەواوی لە بەردەماندا ئامادە یە. ئەوسا پیتووست بوو لەگەڵیدا ڕایتم.

فیبۆم کە لە تەنگانەترین و سامناکترین کاتدا هێدی و ئارام بێ. ئەمە شتییک نییە مەژۆت پیتی

مەغرور بێ.

ئانکوف: بەپیتچەوانەو مەغرور بە. من دەسلاتەم بەسەر هیچ شتییکدا نەبوو. دەزانم من بۆ رۆژانی

ڕابردوو بەداخم. بۆ ژبانی پڕشنگدار. ژنان... بەلێ من ژنانم خۆش دەویست. شەرابم

خۆش دەویست.

دورا: منیش پیت وایە. هەر بۆبەش خۆشم دەوتی... دلێ تۆ نەمردوو ئەگەر هێشتاش عەودالی لەزەت بی

لهم بیده‌نگییه ترسناکه‌ی که هندی جار جیتی ده‌گریته‌وه باشتره.

ئانکوف: ئەم قسانه چیه. تو سه‌بارت به‌همو گه‌ل وا بیرده‌که‌یه‌وه؟

دورا: گوئی بگره (دورا، به‌په‌له له جیتی خۆی ده‌زوی. ده‌نگی گالیسکه‌ی. پاشان بیده‌نگی) ئا ئه‌وه نییه دلم ده‌له‌رزئی. خۆ ده‌بینی که هیشتا هیچ شتی فیر نه‌بووم.

ئانکوف: (ده‌چیته به‌ر په‌نج‌ه‌ره‌که) بروانه ستیپان ئیشاره‌ت ده‌دا، خۆبه‌تی (ده‌نگی گالیسکه له دووره‌وه دی و سات به‌سات نزیک ده‌بیتسه‌وه، به‌به‌ر په‌نج‌ه‌ره‌که‌دا رت ده‌بێ و دوور ده‌که‌ویتسه‌وه. بیده‌نگییه‌کی دووردریژ) هه‌مووی چهند له‌حزه‌یه‌کی دییه و... (گوئی ده‌گرن) چهند دووردریژه. (دورا ئیشاره‌تیک ده‌کات. بیده‌نگییه‌کی دریژ خایه‌ن. له دووره‌وه ده‌نگی ناقوسوس دی). مه‌حاله. یانک نارنجۆکه‌که ده‌هاوئ... ده‌بێ گالیسکه‌که گه‌یشتیته به‌ر شانۆ. ئالکس چ ده‌کات؟ ته‌مه‌شا بکه! ستیپان خه‌ریکه ده‌گه‌ریته‌وه و به‌ره‌و شانۆکه غار ده‌دا.

دورا: (خۆی ده‌خات به‌لای ئه‌ودا) یانک گیراوه. بێ گومان گیراوه. ده‌بێ فریا بکه‌وین.

ئانکوف: سه‌یر که (گوئی هه‌له‌ده‌خات) نا. ته‌واو بوو.

دورا: چ رویداوه؟ یانک بێ ئه‌وه‌ی ده‌ست بکاته‌وه گیراوه. ده‌زانم که به‌هه‌موو شتی‌ک ئاماده‌ بوو، له به‌ندیخانه و دادگه‌ باکی نه‌بوو، به‌لام پاش ئه‌وه‌ی گراند دۆک بکوژرئی نه‌ک به‌م شیوه‌یه.

ئانکوف: (ده‌روانیتته‌ ده‌ری) ئه‌وه ئینوفه. هیدی به! (دورا ده‌چێ ده‌رگا بکاته‌وه. ئینوف به‌سیما‌ی شپه‌زه‌وه وه‌ژوور ده‌که‌وئ) ئه‌لکس خه‌یرا که. قسان بکه!...

ئینوف: هیچ شتی نازانم. چاره‌نۆری یه‌که‌م نارنجۆک بووم. سه‌یرم کرد گالیسکه‌که پتچی کرده‌وه هیچ شتی‌ک رووی نه‌داوه. کاس بووم. وامزانی له‌دوا له‌حزه‌دا نه‌خشه‌که‌ت گۆریوه. گومانم که‌وته دله‌وه و پاشان تا ئیره غارم دا.

ئانکوف: ئه‌دی یانک؟

ئینوف: نه‌مبینی؟

دورا: گیراوه.

ئانکوف: (که هه‌ر ده‌روانیتته‌ ده‌ری) نه‌، خه‌ریکه بۆ ئیره‌ دی.

(هه‌مان ؛ده‌مچاو. کالیایی به‌سیما‌ی گریاناوییه‌وه وه‌ژوور ده‌که‌وئ).

کالیاییف: (به‌شپه‌زه‌بییه‌وه) برایان بمبورن. نه‌متوانی «دورا به‌ره‌و لای ئه‌و ده‌چێ و ده‌ستی ده‌گری».

دورا: هیچ نییه.

ئانکوف: چ رویداوه؟

دورا: گوئی مه‌ده‌ری. هه‌ر له‌ تو رووی نه‌داوه. شوپته‌رز-ش هه‌وه‌ل‌جار نه‌یتوانی.

ئانکوف: یانک ترسایت؟

کالیاییف: (له جیتی خۆی ده‌جوولئی) ترس. نا. تو هه‌قی ئەم قسه‌یه‌ت نییه. (به‌پتیی نیشانه‌ی بریاردارو

له‌ ده‌رگا ده‌درئی، ئانکوف ئیشاره‌تیک ئینوف ده‌کا که ده‌رگا بکاته‌وه کالیاییف شپه‌زه و

نیگه‌رانه. ستیپان وه‌ژوور ده‌که‌وئ.)

ئانکوف: ها؟

ستیپان: گالیسکه‌که‌ی گراند دۆک چهند مندالیک ئییدا بوو.

ئینوف: مندال؟

ستیپان: به‌لئی کچ و کووری براکه‌ی گراند دۆک.

ئینوف: به‌پتیی هه‌واله‌که‌ی ئورلوف، ده‌بوایه گراند دۆک به‌ته‌نیا بێ.

ستیپان: خاگراندۆکیش له‌گه‌ل بوو. زۆر له‌ شاعیره‌که‌مان ده‌ترسام. به‌لام باش بوو خه‌فیه و سیخوره‌کان هه‌یچیان نه‌بینی. (ئانکوف به‌ئه‌سپایی له‌گه‌ل ستیپاندا ده‌وئ. کالیاییف ده‌روانیتته‌ ستیپان و ئه‌وان ده‌روانته‌ ئه‌م).

کالیاییف: (سه‌رگه‌ردانه) قه‌ت باوهرم نه‌ده‌کرد، به‌تایبه‌تی بۆ منداله‌کان. سه‌یری مندالت کردووه، هه‌ندی جار نیگایان ئه‌وه‌نده تیژ و عیناده‌ که... قه‌ت ده‌قیقه‌یه‌ک پتیشتر له‌و شوتنه‌ ته‌نگه‌به‌ر و گچکه‌یه‌دا، له‌نیو ئه‌و تاریکییه‌وه به‌خته‌وه‌ر بووم. که له‌ دووره‌وه تیشکی گه‌لۆیه‌کانی گالیسکه‌که‌م بینی هه‌ستم کرد دلم له‌ خۆشیدا که‌وته لیدان. که ده‌نگی گالیسکه‌که توندتر ده‌بوو. چ ئاشوریتیک له‌ ناخدا به‌ریا بوو! پر به‌دل حه‌زم ده‌کرد راپه‌رم.

وا بزاتم ده‌ستم به‌پتیکه‌نین کرد و وتم: («به‌لئی... به‌لئی»... تن ده‌گه‌ی؟ (نیگای له‌سه‌ر ستیپان ده‌گوازیتته‌وه. غه‌م دایده‌گریته‌وه.) «به‌ره‌و رووی غارم دا. له‌وکاته‌دا چاوم به‌منداله‌کان که‌وت. پتینه‌ده‌که‌نین. رتیک دانیشتبوون و ده‌یان‌روانییه‌ شوتیتکی نادیار. چهند خه‌مگین بوون! له‌نیو جلی ئالاووالادا ون بووبوون. ده‌ستیان نابووه سه‌ر ئه‌ژنۆ... نیوه‌ی له‌شیان له‌ په‌نج‌ه‌ره‌ی گالیسکه‌که‌وه دیار بوو. من خاگراندۆکم نه‌بینی. جگه له‌وان چ شتیکی دیکه‌م نه‌بینی. ئه‌گه‌ر ته‌ماشایان کردبام په‌نگ بوو هه‌ر بۆ دامرکانده‌وه‌ی ئه‌و نیگایانه نارنجۆکه‌که‌م هه‌له‌دايه (ده‌روانیتته‌ ئه‌وانی دی. بیده‌نگی. زۆر به‌ئه‌سپایی) نه‌مزانی چ بوو. ده‌ستم سست بوو. لاقم ده‌له‌رزین تا هاتمه‌وه سه‌رخۆ ئیدی زۆر دره‌نگ بوو بوو. (بیده‌نگی. ده‌روانیتته‌ زه‌وی) دورا، من خه‌ونم دیتوه؟. وام ده‌هاته خه‌یال که له‌و له‌حزه‌یه‌دا ناقوسه‌کان لیده‌ده‌ن.

دورا: نا، یانک. خه‌ونت نه‌دیتوه (ده‌ستی ده‌خاته سه‌رباسکی. کالیاییف سه‌ر هه‌له‌ده‌برئ و ئه‌وانی دی ده‌بینی که له‌ ده‌وری خر بوونه‌ته‌وه. هه‌له‌ده‌ستی.)

کالیاییف: براینه، سه‌یری من بکه‌ن. بوریا سه‌یری من بکه‌ن. من مرۆڤیکێ که‌م نیم. من چاره‌روانی ئه‌وان نه‌بووم. ئیدی هه‌موو شتی‌ک به‌خه‌یرایی هات و تپه‌په‌ری. ئه‌و دوو سیما جدییه. ئه‌و قورساییه ترسناکه‌ی نیو ده‌ستی من. ده‌بوایه نارنجۆکه‌که‌م به‌ره‌و ئه‌وان هه‌له‌دايه. رتیک به‌مجۆره. ئوه... نا، نه‌متوانی (ته‌مه‌شای یه‌ک به‌یه‌کیان ده‌کات) جارێ کاتێ که له‌ ئۆکرانیا شوفیر بووم وه‌ک با ده‌رۆشتم و له‌ هیچ شتی‌ک نه‌ده‌ترسام. له‌ هیچ شتی‌کی دنیا نه‌ده‌ترسام

جگه له منداڵ بەژێرهوه کردن. سه‌ریم ده‌هینایه به‌رچاوی خۆم که چۆن به‌خیرایی دهدا به‌جاده‌که‌دا. (بێدەنگ دەبێ) فریام که‌ون. یارمه‌تیم بده‌ن... (بێدەنگی) ده‌مویست خۆم بکۆژم. به‌لام بۆیه گه‌رامه‌وه چونکه هه‌ستم ده‌کرد به‌رانهر به‌ئێوه خه‌تابارم و ته‌نبا ئێوه قازی و داوه‌ری من و بو‌تان هه‌یه پێم بلێن نایا هه‌قم بووه یان خه‌تام کردووه. که‌چی ئێوه‌ش چ شتیکیک نالێن. (دورا، لیتی نزیکی ده‌بیته‌وه تا ده‌گه‌نه یه‌کدی. کالیاییف ده‌روانیتته ئه‌وان. به‌ده‌نگی خه‌مبار) ته‌نبا ئه‌م داوایه‌م لیتان هه‌یه. ئه‌گه‌ر بریاری ئه‌وه ده‌ده‌ن که ده‌بێ منداڵه‌کان بکۆژین، ئه‌وا به‌ته‌نی له به‌رده‌رگای شانۆکه‌دا چاوه‌روان ده‌که‌م و هه‌رکه هاتنه‌ ده‌ری به‌ته‌نی نارنجۆکه‌که ده‌گرمه گالیسه‌که‌که، دلنیا‌م نیشانه‌که‌م ده‌نگی‌م. ته‌نبا بریار بده‌ن و هه‌قتان نه‌بێ. من ملکه‌چی فرمان و ده‌ستووری ریکخراوم.

ستییان: ریکخراو ده‌ستووری پێدا‌بووی گراند دۆک بکۆژی.

کالیاییف: راسته، لی ده‌ستووری نه‌دا‌بوومی منداڵه‌کان بکۆژم.

ئانکوف: یانک هه‌قیه‌تی. ئه‌م شته پێشبینی نه‌کرا بوو.

ستییان: ده‌بوایه کاره‌که‌ی ئه‌نجام دا‌با.

ئانکوف: خه‌تای منه. ده‌بوایه هه‌موو شتیکیک پێشبینی بکرایه تا دوو‌جاری دوو‌دلی نه‌بوایه، ئیستاش ده‌بێ بریاری ئه‌وه بده‌ین که ئاخۆ چاوه‌پۆشی له‌م ده‌رفه‌ته له‌باره بکه‌ین یان یانک راسپێترین له‌به‌ر شانۆکه‌دا چاوه‌روان بکات؟

شینوف: نازانم، ره‌نگه‌ منیش وه‌ک یانک بکه‌م. به‌لام له‌ خۆم دلنیا‌م بێم (زۆر به‌ئه‌سپایی) ده‌ستم ده‌له‌رزیت.

ئانکوف: ئه‌دی توو‌ دورا!

دورا: (به‌دلنیا‌یه‌وه) من وه‌ک یانک پاشه‌کشه‌ ده‌که‌م. چۆن خۆم شتیکیک پێ نه‌کری، که‌سانی دی بو‌هان بده‌م؟

ستییان: هه‌ساوی ئه‌وه‌ت کردووه که ئه‌م بریاره چ ده‌گه‌یه‌نی؟ دوو مانگ ئه‌مسهر و ئه‌وسه‌رو رووبه‌روو‌بوونه‌وی مه‌ترسی. دوو مانگ به‌فیرۆ ده‌چیت. (ئیکور، له‌ پێناوی هه‌چدا گیرا. ریکوف به‌خۆراییی تیدا‌چوو و ئیستاش ده‌بێ سه‌رله‌نووی ده‌ست پێ بکرتیه‌وه؟ دیسان چه‌ندین هه‌فته‌ی دووردریژ، شه‌ونخوونی و کۆبوونه‌وه، ده‌رفه‌تیکی له‌بار به‌خسی! هه‌مدیس چاوه‌روانی بێ کۆتایی؟

ئه‌وه شیتبوون؟

ئانکوف: دوو رۆژی دی گراند دۆک دیته‌وه بو‌ شانۆ خۆت ئه‌مه چاک ده‌زانی.

ستییان: دوو رۆژ به‌هه‌موو خه‌ته‌ریکه‌وه.

کالیاییف: من ده‌رۆم.

دورا: سه‌بر که! (ستییان) توو‌ خۆت ده‌توانی به‌چاوی کراوه‌وه برۆیت و منداڵیکی بکۆژیت؟

ستییان: ئه‌گه‌ر ریکخراو ده‌ستوور بدات، ئا.

دورا: ئه‌دی بو‌ چاوت ده‌نوقیتی؟

ستییان: من! من چاوم نووقاند؟

دورا: به‌لێ.

ستییان: بۆیه چاوم نووقاند تا وه‌زع و حاله‌که چاکتر بێته به‌رچاوم و وه‌لامی دروست بده‌مه‌وه.

دورا: چاوت بکه‌وه و چاک بزانه ئه‌گه‌ر ریکخراو بو‌ تاقه له‌حه‌زه‌یه‌ک به‌هاتایه سه‌ر ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌ی که منداڵان بکۆژی، هه‌موو توانایه‌کی خۆی ده‌دۆراند.

ستییان: من تاقه‌تی ئه‌م قسانه‌م نییه. ئه‌گه‌ر ئیتمه بو‌ تاقه رۆژیکیک بریار بده‌ین که منداڵان فه‌رامۆش بکه‌ین ئه‌وا ده‌بین به‌سه‌رگه‌وره و ئاغای دنیا و شو‌رش ده‌رده‌که‌وی.

دورا: له‌و رۆژه‌دا هه‌موو مرۆفایه‌تی نه‌فرت له‌ شو‌رش ده‌که‌ن.

ستییان: چ قه‌یدییه. ئه‌گه‌ر ئیتمه به‌ئه‌ندازه‌ی پیتوست شو‌رشان خوش بو‌ی، پیتوسته بیسه‌لمیتین به‌سه‌ر هه‌موو مرۆفایه‌تیدا و له‌ خۆی و له‌ کۆیله‌یه‌تی خۆی رزگاری بکه‌ین.

دورا: ئه‌دی ئه‌گه‌ر هه‌موو مرۆفایه‌تی شو‌رش ره‌فز بکه‌ن؟ ئه‌گه‌ر هه‌موو ئه‌و خه‌لکه‌ی که خه‌باتیان له‌ پێناو‌دا ده‌که‌ی نه‌یان‌ه‌وی منداڵه‌کانیان بکۆژین، ئه‌وساش هه‌ر پیتوسته ئه‌م جه‌ززه‌به‌یه له‌ جه‌ماوه‌ر بدری؟

ستییان: ئه‌گه‌ر پیتوست بکات. ئه‌وا تا ئه‌و کاته‌ی بیدار ده‌بنه‌وه ئه‌و کاره‌یان له‌گه‌لدا ده‌که‌ین، به‌لام توو‌ خۆت هه‌له‌ مه‌که. منیش خه‌لکم خوش ده‌وین.

دورا: ئه‌مه سیمای ئه‌شق و خۆشه‌ویستی نییه.

ستییان: کی و ده‌لی؟

دورا: من... دورا!

ستییان: توو‌ ئیتم و ئه‌شق و خۆشه‌ویستی له‌ چوارچێوه‌ی سۆزدا ده‌بینی.

دورا: «به‌توریه‌ی» ئه‌گه‌ر خه‌یالا‌تم ده‌ریاره‌ی ئه‌شق نادرست بێ ئه‌وا ده‌ریاره‌ی شه‌رمه‌زاری ته‌واو دروسته.

ستییان: من له‌ هه‌موو ژبا‌ندا ته‌نبا یه‌کجار شه‌رمه‌زاریم کیتشاهه. ئه‌ویش له‌ سۆنگه‌ی هه‌له‌ی که‌سانی دییه‌وه. ئه‌وسا بوو که شه‌لاقیان کردم، چونکه شه‌لاقیان لیتام، ده‌زانی شه‌لاق چییه؟ «فرا» که له‌ته‌نیشت منه‌وه بوو به‌ناوی شانازییه‌وه خۆی کوشت، به‌لام من مام و نه‌مردم. ئیست بو‌ شه‌رمه‌زار بم.

ئانکوف: ستییان، لێره‌دا هه‌مووان تو‌یان خوش گه‌ره‌که و پزیت ده‌گرن، به‌لام بیانوی توو‌ هه‌رچییه‌ک بن، من ناتوانم لیت گه‌ریم که هه‌موو کاریکت پێ په‌سند و ره‌وا بێ. سه‌دان برامان له‌ پێناوی ئه‌وه‌دا

مردوون، تا هه موو که ستيک بزاني که هه موو کارتيک په سندن و ره وا نيبه.

ستيپان: هه شتيک قازانجي نامانجي نيمه تيدا بي په سندن و ره وا به.

ناننکوف: (به توره بي) تايا نه مه ره وا و په سنده وک «توتو» پيشنيازي کرد بچينه ريزي داموده زگاي پوليسه وهو کاري دوولايه نه بکه ين؟. تو نه کاره ده که ي؟.

ستيپان: نه گهر پتويست بکا. نا.

ناننکوف: (هه لده ستي) ستيپان، چونکه تو له گه ل نيمه دا کارت کردوه له قسانه ت ده بورين. ته نيا نه مه بينه وه بيري خوت، نيستا کاره که مان نه مه به که بزاني تايا نارنجوکه که له دوو منداله که بگرين يان نه؟

ستيپان: منداله کان... نيوه ته نيا نه مه وشه به تان له سهر زاره. که واته به راستي حه و استان په رته، چونکه... يانک نه وه دووه نه کوشت ديسانه وه هه زاران مندالي رووسي له سالانه دا له برسا دهرن. تا نيستا مندالتان ديوه له برسا بمرن؟. من ديتوومه. مردن به نارنجوکه له چاو نه جوړه مردنه دا به خته وه ريبه، به لام يانک نه واني نه ديتووه! ته نيا دوو توله سه گه نازداره که ي گراند دوکي ديتوون. چما نه نگه به شهر نين؟ يا ته نيا بو نه له حزه به ده زين؟. هه نووکه به زه بي هه لبريژن و ته نيا به دواي دهرمانی دهرده کاني نه مرودا بگه رين، به لام شوړشتان نه وي که نامانجي چاره ي هه موو دهرده کاني نيستا و تايند به.

دورا: يانک، ده تواني گراند دوک بکوژي، چونکه مردني نه وه روژگاري رزگاري مندالاني رووسي له برسيتي و مردن نزيک ده خاته وه، نه مه کارتيکي ناسانه، به لام مردني برازاکاني گراند دوک نايسته مایه ي له برسا مردني چ منداليک و ويران کاريش راده و سنووري هه به.

ستيپان: (به توره بي) چ راده و سنووريک نيبه. دوغريه که ي نه وه به که نه نگه باوه رتان به شوړش نيبه. باوه رتان نيبه. نه گهر باوه ري ته وواتان هه بووا به، نه گهر دلنيا بوونايه به هو ي قورباني و سه رکه و تنه کائمانه وه به ره رووسي يه که ي نازادي له زولم و زور به دهر ده چن. به ره سه ر زه مينتيکي نازادي نه تو تو ده چن که تا گرته نه وه هه موو دنيا به رده و ام ده بي نه و امه رگي دوو مندالتان له به ر گراند نه ده بوو. مەرگي دوو مندال له چاو نه هه موو ده سه که و ته دا چ بايه خيکي هه به؟. نه گهر هه سستان به هه موو نه و مافانه بکر دايه به گو ي منتان ده کرد. نيستا ش بو به نه جوړه مردنه ده سته وه سستانن ده کات، چونکه باوه رتان به مافي خوتان، به شوړش نيبه (بيده نگی). کالياييف هه لده ستي)

کالياييف: ستيپان، من شهرم به خوم دي. لي له گه ل نه مه شدا قايل نابم له وه ي پتر له سه ري بر وي. من بو به رازي بووم بيکوژم تا زولم و زور له بير بچي، به لام من زولم و زورتيکي دي له پشت نه قسانه ي تو وه ده بينم که نه گهر سه ر بکه وي له بري نه وه ي عه داله تخوازيکم لي دروست بکات، پيا و کوژيکم لي دروست ده کات.

ستيپان: نه گهر عه داله ت له ريگه ي پيا و کوژشته وه بيته دي چ قه يدي به. بي به پيا و کوژ؟. من تو هيچ نين.

کالياييف: تو خوت چاک ده زاني که نيمه شتين. باشترين به لگه ش نه وه به تو نه مر و به ناوي خو په رستي به وه قسه ده که ي.

ستيپان: خو په رستي من پتو هندی به خو مه وه هه به، به لام خو په رستي و ياخيگه ري خه لکي و نه و ژيانه ي که له دنيا ي بي عه داله تيدا به سه ري ده بن، نه مانه مه سه له ي گه وره ي نيمن.

کالياييف: خه لکي ته نيا به عه داله ت نا زين.

ستيپان: که نانه که يان بدن، هه نگيني جگه له عه داله ت به چي ده زين؟.

کالياييف: به عه داله ت و پاکی.

ستيپان: پاکی؟ ره نگه بيناسم، به لام و ام به چاک زاني فه راموشي بکه م و هه زاران که س نه زانن که چيه تا نه و روژه ي واتايه که ي گه وره په يدا ده کات.

کالياييف: تو ده بي دلنيا بيت که نه و روژه دي. نه گهر به تو نه و شته ي نه مر و که شايسته ي ژيانه له به ر خاتري نه و روژه داغاني بکه ي، نه و ده بي دلنيا بي که نه و روژه دي.

ستيپان: دلنيام.

کالياييف: نا، ناتواني دلنيا بي، بو نه وه ي دهر بکه وي که من و تو کائمان له سه ر هه قين، به لاي که مه وه ده بي سي و هچ له جه ننگ و شوړشي خو پناويدا بينه قورباني، تا نه و سه رده مه ش دي، من و تو ده ميکه بو بين به گهر د و تو ز.

ستيپان: نه وسا خه لکاني دي دين و من به برايان ده زانم.

کالياييف: (به هاواره وه) خه لکاني دي..... به لاي، به لام من نه وانه م خو ش ده وين که نه مر و که من ناسا له سه ر نه خا که ده زين و نه وان به برا ده زانم و هه ر له پيناوي نه و انيشدا ده جه ننگم و به مردن قايلم. له به ر خاتري شاريکي دووره ده سندا که له بووني دلنيانيم، پشت ناکه مه براکام. ناماده نيم له راي عه داله تيکي مردودا، بي عه داله تي زيندوي نيستا بورو و زينم. (زور به دلنيابي و تونديبه وه) برايان ده مه وي به ويه ري نازادي به وه قسه تان له گه ل بکه م و به لاي که مه وه نه و شته تان بي بلتم که ديها تيبه کائمان به ناساني ده يلين. کوشتنی مندال بي شه رده فييه نه گهر شوړش شتيک بي جيا له شه رده نه و ده سته جي ده چمه به رده رگاي شانوکه، به لام خوم ده خه مه ژير پتي نه سپه کانه وه.

ستيپان: شه رده، وشه به که ي بريقه داره و بو گاليسکه سواران ريکخوا وه.

کالياييف: نه خير شه رده دوا ساماني هه ژارانه. خوت نه مه چاک ده زاني و له لات عه يانه که جوړه ئاپروويه که له هه ناوي شوړشدا هه به. هه ر له پيناوي نه وه شدا به که نيمه مه رگ هه لده بترين. هه ر ئاپرووه ستيپان که کرديه کارتيک تو روژتيک له روژان خوت له به ر زه ري شه لاقدا رابگري و نه مر و که ش له پشت قسه کانه وه خو ي حه شار دا وه.

ستيپان: (به هاواره وه) بيده ننگ به. قه بوول ناکه م باسي نه مه مه وزو وعه بکه ي.

کالیباييف: (بهسه لاری) بۆ بیدهنگ بم؟ من رېم دایت که بلتی تو باوه رت به شوړش نییه. وت دهبوایه گران دۆک له هیچه بکوژم. رېم دایت هه موو ئه مانه بلتی و لبت نه دهم.

ئانکوف: یانک!

ستپیان: هه ندی جار هۆیه کانی کوشتن بهس نییه. کوشتن له پیناوی شتدایه.

ئانکوف: ستپیان، چ که سیک له گه ل ئه م باوه رهی تۆدا نییه. بریار دراوه و ته واو.

ستپیان: که واته من بیدهنگ دهم، به لām دوو پاتی ده که مه وه که تیرۆر و سۆز و به زهیی پیکه وه ناسازین. ئیمه هه موومان پیاوکوژین و پیاو کوشتمان هه لئباردوه.

کالیباييف: (له دووری ستپیان هه) نه خیر، من مهرگم هه لئباردوه تا پیاوکوژ له جیهاندا زال نه بین، من بی گهردی و پاکبوونم هه لئباردوه.

ئانکوف: یانک ستپیان به سه. ریکخراو بریاری داوه که کوشتنی ئه م مندالانه بی فایده به. ده بی سرله نوئ دست پین بکه ینه وه. ده بی تاماده بین که له ماوهی دوو رۆژا دوو باره تیهه لچینه وه.

ستپیان: ئه دی ئه گهر خاگران دۆک، له گه ل گران دۆکدا بی؟

کالیباييف: من ده ست له و ناپارترم.

ئانکوف: گوئ بگرن! (دهنگی گالیسکه دی). به ره وه په نجه ره که ده چی، ئه وانی دی چاوه روانن. گالیسکه که نریک ده بیته وه. به بهر په نجه ره که دا رت ده بی و له چا و ن ده بی.)

فینوف: (دهروانیتته دورا که به ره و ئه م دی) ده ست پین بکه ین دورا.

ستپیان: (به تانه و ته شه ره وه) به لتی ئه لکسی. با ده ست پین بکه ین... به لām ده بی هه وه لچار کاریک بۆ ئاپرووی گران به هاما ن بکه ین.

(پهرده دادهرتیه وه)

پهرده ی سیبیه م

«هه مان شوین. هه مان سه عات. دوو رۆژ پاشتر.»

ستپیان: فینوف تا ئیستا چی ده کات؟ ده بوایه لیره بی.

ئانکوف: پیویستی به خه وه. ئیمه ش نیو سه عاتییک وه ختمان به دهسته وه به.

ستپیان: بچم تا قیبی بکه م؟

ئانکوف: نه خیر. پیویست ناکات خو له قه ره ی خه ته ری نا پیویست بده ین. (بیدهنگی) یانک بۆ هیچ نالیتی؟

کالیباييف: هیچم نییه تا بیلیم. نیگه ران مه به. (زهنگ لی ده دن) ئه وه تان (فینوف، وه ژوور ده که وئ)

ئانکوف: خه وتیت؟

فینوف: به لتی، که میک خه وتم.

ئانکوف: هه موو شه وه که خه وتیت؟

فینوف: نه.

ئانکوف: ده بوایه بخه وی تا هیلاکیت ده چی.

فینوف: هه ولّم دا، له راده به دهر شه که ت بووم.

ئانکوف: ده ستت ده له رزین.

فینوف: نه (هه موو سه یری ده که ن) بۆ سه یرم ده که ن؟ نابی مرۆف ماندوو بی؟

ئانکوف: بۆ نه. ئیمه بییر له تۆ ده که ینه وه.

فینوف: (به توو ریه یی کی کتوپره وه) ده بوایه پیترئ ئه م بییره تان بکر دایه ته وه. ئه گهر نارنجۆکه که به او پیترایه، له م دوو رۆژهدا ئه وه نده ماندوو نه ده بوین.

کالیباييف: بمبووره ئه لکسی. من کاره که م قورستر کرد.

فینوف: (زۆر به ئه سپایی) مه به ستت چیه؟ بۆ قورستر؟ مه سه له که ئه مه به که من ماندووم.

دورا: ئیستا کاره کان به خیرایی ده رۆن. هه مووی سه عاتیکی دییه و ئه میش ته واو ده بی.

فینوف: به لتی ئه میش ته واو ده بی. سه عاتیکی دی... (دهروانیتته ده ور به ری خوئی). دورا به ره و لای ئه و

دی و ده ستی ده گری. ئه و ده ستی به ره للا ده کات. پاشان له پر رایدی پسیکینی.)

فینوف: بوریا، ده مه وئ قسه ت له گه ل بکه م.

ئانکوف: تابه تیه؟

فینوف: تابه تیه. (هه موو ده رواننه به کدی. کالیباييف و دورا و ستپیان ده چنه ده ری.)

ئانکوف: چی بووه؟ (فینوف ماته) تکا ده که م پین بلتی.

فینوف: ناخر شهرم ده که م بوریا. «بیدهنگی» شهرم ده که م. ده بی حه قیقه ت به تۆ بلیم.

ئانکوف: ناته وئ نارنجۆکه که به او پی؟

فینوف: ناتوانم به او پیژم.

ئانکوف: ده ترسیت؟ له مه زیاتر هه به؟ ئه مه چ شهرمیکی تیدا نییه.

فینوف: من ده ترسم و شه ره زاری ئه م ترسم.

ئانکوف: خو پیترئ کۆک و تاماده بووی. کاتی که رۆبشتی چاوت ده بریسکا نه وه.

فینوف: من هه میسه ده ترسام. مه سه له که ئه مه بوو که پیترئ هه موو هیژ و توانای خو م کۆکرد بووه وه. لی کاتی له دووره وه دهنگی گالیسکه که م ژنه وت به خو م وت «ده ست پین بکه ین؟» بۆ ماوه ی یه ک ده قیقه دانه کانم چیر کردنه وه. ده ماره کانم گرژبوون. ده مو یست هینده به توو ریه یی نارنجۆکه که هه لده م که گران دۆک بکوژن. چاوه روانی یه که م ته قینه وه بووم، تا هه موو ئه و هیژه داگیر ساوه ی ناخم به یه ک که رت به ته قینه وه که چی هیچ نه بوو گالیسکه که به ره و من هات. چه ند خیرا ده هات له من رت بوو. ئیدی بو م ده رکه وت که یانک نارنجۆکه که ی هه لته داوه. له و ساته دا سه رمایه کی

سامناک نازاری له‌شی داگرتم، کتوپر خۆم وهک مندالینکی بڼ دسه‌لات هاته بهرچاو.

ئانکوف: قه‌یدی نییبه ئه‌لکسی وئرای ئه‌وه‌ش ژبان گه‌رایه‌وه مه‌داری خۆی.

فینوف: به‌لام له‌م دوو رۆژهدا نه‌گه‌راوه‌توه مه‌داری خۆی. ئا ئیستاکی درۆم له‌گه‌ل کردیت. من دوینی شه‌وه نه‌خه‌وتبووم. دل‌م له‌ مستمدا بوو. ئوه‌ بوریا، من ناو‌می‌دم.

ئانکوف: تۆ نابێ ناو‌می‌د بی. هه‌ر هه‌موومان هه‌مان وه‌زع و حالێ تو‌مان هه‌یه. خه‌مت نه‌بێ، نارنجۆکه‌که هه‌ل‌ئاده‌یت. ده‌بێ بچی بۆ فنلاند و پاش یه‌ک مانگ پشوو بگه‌رێته‌وه نیومان.

فینوف: نا. ئه‌مه شتیکی دییه. ئه‌گه‌ر ئیستا نارنجۆکه‌که هه‌ل‌ئنده‌م ئیدی هه‌رگیز هه‌لی ناده‌م.

ئانکوف: ئاخ‌ر بۆ؟

فینوف: ئیستا بۆم ده‌رکه‌وتوه‌وه که‌ من به‌که‌لکی تیرۆرکاری نایه‌م. چاکتر وایه‌ واز له‌ کۆمیته‌کانی ئیپوه بیتم و بچمه‌ ریزی راگه‌یانده‌وه.

ئانکوف: له‌و‌یشدا ئه‌م جو‌ره مه‌ترسیبانه هه‌ن.

فینوف: به‌لێ، به‌لام ده‌کرێ به‌چاوی به‌ستراوه‌وه کار بکه‌ی. مرۆڤ ئاگای له‌ هیچ نه‌بێ.

ئانکوف: مه‌به‌ست چییه؟

فینوف: (به‌هه‌ل‌جونه‌وه) مرۆڤ ئاگای له‌ هیچ نییبه. کۆبوونه‌وه و باسی وه‌زع و حال و ئه‌وسا را ده‌برین، کارێکی ئاسانه. هه‌له‌به‌ته مرۆڤ ژبانی خۆی ده‌خاته خه‌ته‌ره‌وه، به‌لام کو‌تیرانه و بڼ ئه‌وه‌ی ئاگای له‌ هیچ شتی بڼ، به‌لام ئه‌مه‌یان که‌ له‌سه‌ر یه‌ک پڼ به‌وستی و ئه‌و بال به‌سه‌ر شارد بکیشی، خه‌لکی پڼ هه‌ل‌گرن بۆ ئه‌وه‌ی فریای کاسه‌یه‌ک شۆریای گه‌رم بکه‌ون. مندالان بیتن. هه‌ست به‌گه‌رمی ژنی‌یک بکه‌ی و قوروقه‌پ ده‌ق راوه‌ستی و هه‌ست به‌قورسایێ نارنجۆک له‌ناو ده‌ست‌مدا بکه‌یت و لات ئاشکرا بڼ که‌ له‌ ماوه‌ی سڼ ده‌قیقه‌دا، له‌ ماوه‌ی چه‌ند سانیه‌یه‌کدا ده‌گیرته‌ گالیسه‌که‌یه‌کی رازاوه: به‌لێ ئه‌مه‌یان تیرۆره. من ئیستا ده‌زانم که‌ ناتوانم دووباره‌ ده‌ست پڼ بکه‌مه‌وه. مه‌گه‌ر هه‌ست بکه‌م خوی‌ن له‌ له‌شمدا نه‌ماوه. به‌لێ شه‌رمه‌زارم له‌وه‌ی زۆر به‌رز فریم. ده‌بێ به‌ئه‌ندازه‌ی پایه‌ی خۆم کار بکه‌م. پایه‌یه‌کی زۆر بچوووک؛ ئه‌و پایه‌یه‌ی که‌ پر به‌پیتستی خۆمه.

ئانکوف: شتاقمان پایه‌ی بچووکمان چنگ ناکه‌وێ. هه‌میشه‌ زیندان و قه‌ناره‌مان له‌ رڼ.

فینوف: به‌لام مرۆڤ ئه‌و که‌سانه‌ نایه‌نێ که‌ ده‌یه‌وێ بیانکو‌ژێ. یانی ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ی له‌سه‌ره‌ بیانیه‌یتیه‌ به‌رچاوی خۆی. جا خۆم و به‌ختم من توانای به‌رجه‌سته‌کردنم نییبه (به‌توو‌ریی پڼده‌که‌نێ) قه‌ت ریک نه‌که‌وتوه‌وه من به‌راستی باوه‌رم به‌بوونی سیخو‌ر و خه‌فیه‌ کرد بڼ. ئه‌مه بۆ بابایه‌کی تیروریست سه‌یره‌ ها؟ هه‌له‌به‌ته هه‌رکه‌ یه‌که‌م شاپیان به‌ورگمدا کیشا هه‌ست به‌بوونیان ده‌که‌م، به‌لام پڼش ئه‌وه نه‌.

ئانکوف: ئه‌دی بۆ به‌ندیخانه‌ چ ده‌لێی؟ مرۆڤ له‌ به‌ندیخانه‌دا هه‌م ده‌زانێ و هه‌م ده‌بینی. ئیدی له‌و‌یدا شتی‌یک نییبه ناوی فرامۆشکردن بڼ.

فینوف: مرۆڤ له‌ به‌ندیخانه‌دا چ بریارێک نادات. به‌لێ ئه‌مه‌یه مه‌سه‌له‌که‌ چه‌ند خۆشه‌ خه‌لکانی دی بریارت بۆ ده‌ن. ئیدی ئه‌وه نییبه که‌ به‌خۆی بلی: (یال‌لا نۆره‌ی تۆیه. ده‌بێ له‌ نۆره‌ی خۆتدا بریار ده‌ی). هه‌نوکه‌ دل‌نیام ئه‌گه‌ر بگه‌رم هه‌ولێ ده‌ریازبوون ناده‌م، چونکه‌ ده‌ریازبوون زیره‌کی و داھینانی گه‌رکه‌. خۆ ئه‌گه‌ر مرۆڤ ده‌ریازبڼش نه‌بڼ ئه‌وا که‌سانی دی هه‌ن ده‌ستپڼشکه‌ری بۆ ده‌کن و حه‌ساوه‌که‌ی ده‌پڼنه‌وه.

ئانکوف: هه‌ندێ جار بڼ له‌ سڼداره‌دانت تڼده‌کو‌شن.

فینوف: (به‌ناو‌می‌دییه‌وه) هه‌ندێ جار بۆ من، مردن له‌وه ئاسانه‌تره که‌ به‌ده‌ستی‌یک ژبانی خۆم بگرم و به‌ده‌سته‌که‌ی تریشم ژبانی که‌سیکی دی، له‌و ساته‌دا که‌ ده‌بێ ئه‌م دوو ژینه‌ گر تڼ به‌ریده‌م. (ئانکوف مات و بڼده‌نگه‌). ته‌نانه‌ت ده‌شیت مرۆڤی بڼ غه‌یره‌تڼش به‌که‌لکی شۆرش بیتن، به‌مه‌رجێ له‌ جڼی خۆیان دا‌نرڼ.

ئانکوف: ئیستا ئیمه هه‌موومان بڼ غه‌یره‌تڼ، به‌لام هه‌میشه‌ ده‌رفه‌تی سه‌لماندنێ ئه‌و بڼ غه‌یره‌تڼه‌مان بۆ نارده‌خسڼ. چیت پڼ خۆشه‌ ئه‌وه بکه‌.

فینوف: حه‌ز ده‌که‌م هه‌ر ئیستا برۆم. وا هه‌ست ده‌که‌م ناتوانم سه‌یری ئه‌وان بکه‌م، به‌لام تۆ قسه‌یان له‌گه‌ل بکه‌.

ئانکوف: من قسه‌یان له‌گه‌ل ده‌که‌م (به‌ره‌وه ئه‌و ده‌چیت).

فینوف: به‌یانک بلی که‌ چ خه‌تایه‌کی نه‌کرده‌وه و پڼی بلی که‌ خۆشم ده‌وی وه‌ک چۆن هه‌مووتانم خۆش گه‌رکه‌ (بڼده‌نگی. ئانکوف باوه‌شی پڼدا ده‌کات).

ئانکوف: خواحافیز برام. هه‌موو شتی‌یک ته‌واو ده‌بڼ. روسیا به‌خته‌وه‌ر ده‌بڼ.

فینوف: (به‌ده‌م هه‌لاتنه‌وه) خۆزگه‌ به‌خته‌وه‌ر بڼ، بریا به‌خته‌وه‌ر ببوایه. (ئانکوف به‌ره‌وه‌ ده‌رگا ده‌چیت).

ئانکوف: وه‌رن. (هه‌موویان له‌گه‌ل دورادا وه‌ژوو‌ر ده‌که‌ون).

ستڼیان: چی بووه؟

ئانکوف: فینوف نارنجۆکه‌که هه‌ل‌نادات. ته‌واو نه‌تره‌ی به‌رداوه، رووخاوه.

کالیاییف: ئه‌مه ئاکامی هه‌له‌ی منه. وا نییبه بوریا؟

ئانکوف: داوای لڼکردم که‌ پڼت را‌بگه‌یه‌نم خۆشی ده‌ویتی.

کالیاییف: ده‌توانم جارێکی دی بڼدینم؟

ئانکوف: رهنگه‌، چونکه‌ به‌مه‌رج رۆیی.

ستڼیان: بۆ؟

ئانکوف: ئه‌گه‌ر له‌ کۆمیته‌کاندا بڼ سوودی زیاتر ده‌بڼ.

ستڼیان: پڼشتر داوای کرد بوو؟ که‌واته‌ ده‌ترسا؟

ئانکوف: نه‌. من ئه‌م بریاره‌م دا.

ستپیان: هه مووی یه ک کاتژمیری ماوه بۆ هێرشه که و کهچی ئیزنی دهدهی؟.

ئانکوف: راسته یه ک کاتژمیری ماوه، بهلام دیسان پرپار ههر پرپاری منه. کاتی چهندوچوون نییه. من دهچمه شوینی قینوف.

ستپیان: ئەمەیان هەقی منە نەک تۆ.

کالیاییف: «بەئانکوف» تۆ رابەری ئیمە ی ئەرکی تۆ ئەوهیه لێره بی.

ئانکوف: بری جار رابەریک ئەرکی پیایکی ترسنۆک له ئەستۆ دهگری، بهلام ئەمه له بهر خاتری ئەوهیه که له کاتی پیویستدا ههنگاو بنی و سل نهکاتهوه. شه هاهمهت و غیرهت بنوین. پرپاردهکه م بی چهندوچوونه... ستپیان، ئەگەر پیویستی کرد تۆ جیتی من دهگریهوه. دهبی هه ندی ته علمیات وهر بگری. (دهچنه دهی). کالیاییف دهچی دابنیشی. دورا دهچیته تهنیشتییهوه. دهستی بۆ درێژ دهکات، بهلام ژتیوان دهبیتهوه.)

دورا: خهتای تۆ نه بوو.

کالیاییف: زۆر زۆرم خراپه لهگه ئی کرد، دهزانی رۆژیکی دی چی پیم دهوت؟.

دورا: لیکدا لیکدا دووباره ی دهکردهوه که بهخته وه ره.

کالیاییف: بهلام به منی وت که له ده رتی ئیمه دا چ بهخته وه ریه که نابین. ده بوت: «ئیمه و ریکخراو له و ئاسته داین که گشت گیر و گرفته کانی ئه م جیهانه چاره سه ر بکه ین. ته و او وه ک ئەمه یه که ئەفسانه و په رجووه کان له سه ر زه ویدا بیته دی.» چەند دلم پیتی دەسووتی دورا!.

دورا: دهگه ریته وه.

کالیاییف: نا. که بیر له وه ده که مه وه ئەگه ر له جیتی ئەو بام چیم ده کرد؟ به راستی نا ئومید ده بم.

دورا: ئەدی هه نووکه نا ئومید نیت؟.

کالیاییف: (غه مگینه) ئیستا؟ چونکه له گه ل ئیوه دام وه ک چۆن ئەو به خته وهر بوو، منیش به خته وهر م.

دورا: به خته وهر یه کی گه وهر یه.

کالیاییف: به راستی به خته وهر یه کی گه وهر یه. چما تۆش وه ک من بیر ناکه یته وه؟.

دورا: من له گه لتام، بهلام تۆ بۆ خه ماری؟. دوو رۆژ بوو سیمات ده بریسکایه وه. وا دهاته به رچاو که ده ته وئ پچینه زه ما وه ندیکی گه وهر، بهلام ئەم رۆ...

کالیاییف: (به توندی راده چله کی و هه لده ستی) ئەم رۆ شتیکی ده زانم که پشتر نه مده زانی، قسه که ی تۆ بوو، کاریکی ئاسان نه بوو. من وامده زانی کوشتن به ناوی ئارمانج و باوه روه کاریکی ئاسانه، بهلام من ئەو گه وهر یه نیم و ئیستا ده زانم که هه یج چه شنه به خته وهر یه که له رق و کینه په یدا نابێ. هه موو ئەم خراپییانه ئەم خراپییانه ی ناخی من و خه لکانی دی. پیاو کوژی، هه یچو بوو چی، بی عه داله تی... ئۆه پیویستن. پیویسته که ببکوژم. من تا کو تایی کاره که... زۆر دوور تر له رق و کینه ده رۆم.

دورا: زۆر دوور تر؟ له ویدا چ شتیکی نییه...

کالیاییف: ئەشق و خۆشه و یستی هه یه.

دورا: ئەشق؟ نا، ئەشق ئەو شته پیویسته نییه.

کالیاییف: ئۆه دورا. چۆن ئەم قسه یه ده که ی، من دلێ تۆ ده ناسم.

دورا: ئیتره یه که چاره خوتین و درنده ییه. دژواریه کی دوور درێژه ئەوانه ی که به راستی عه داله تیان خۆش گه ره که، مافی ئاشقی تیان نییه. ئەوانه به مجۆره دروست بوون. وه ک من. سه ر یان به رز گرتوه و چاویان قایم و راسته و راسته. ئەشق له نیو ئەم دلێ شتیوا وانه دا چ بکات؟ ئەشق سه ر بۆ هه یمنی و میه ره بانی فرود تینی، بهلام ئیمه ملمان ره قه.

کالیاییف: بهلام ئیمه خه لکی خۆمان خۆش ده ویت.

دورا: راسته. خۆشمان ده وین. ئیمه ئەوانمان به ئەشقیکی فراوانه وه خۆش ده وئ، به ئەشقیکی پر له خه مه وه خۆشمان ده وین. ئیمه له خه لکه وه دورین. له ژووره کائماندا هه په سین. له نیو هزر و بیرماندا و نیوین. خه لکی... ئایا ئەوانیش ئیمه یان خۆش ده وئ؟. ده زانم که ئیمه خۆشمان ده وین؟. خه لکی بیده نگ، ئەما چ بیده نگ یه ک، چ بیده نگ یه کی...

کالیاییف: بهلام ئەشق ئەمه یه. ئەمه یه که مرۆژ هه موو شتیکی به خشیته. هه موو شتیکی بکاته قوریانی، بی ئەوه ی چاوه روانی پا داشته که ی بکات.

دورا: رهنگه وا بی. ئەشقی مو تله ق، شادیه کی بی خه وشه و هه ر ئەمه شه که له راستیدا ده مسووتینی... بهلام هه ندی جار له خۆم ده پرسم ئاخۆ ئەشق شتیکی دی نییه... شتیکی بالاتر له ده نگییکی ته نیا، له خۆدواندن و هه ندی جار له وه لامیش نییه. ئەو کاتانه یه که وینه یه که له به رچاوه کان شه پۆل ده دا. هه تاو ده ره وشیتنه وه. سه ره کان به کا وه خۆ فرود تین، دل ده سته ر داری شتیوا ی ده بی. باسکه کان ده کرتینه وه.

ئاه یانک خۆزگه ده کرا بۆ تاقه چرکه یه ک به ده ختی ئەم دنیا زاله فه رامۆش بکری. تاقه چرکه یه کی بچوو ک بۆ خۆ په رستی و بیر له خۆ کردنه وه ته رخان بکرایه. له مه به ستم ده گه ی؟.

کالیاییف: به لێ دورا. ئەوه ناوی میه ره بانی و دل سۆزیه.

دورا: خۆشه و یستم تۆ ده رک به هه موو شتیکی ده که ی. ناوی میه ره بانیه، بهلام ئایا به راستی ده یناسیت؟. ئایا تۆ عه داله ت له گه ل میه ره بانیدا خۆش ده وئ؟. (کالیاییف بیده نگه) ئایا تۆ میلله ته که مانته به م ساددی و بی خه مییه وه خۆش ده وئ، یان به پیچه وانه وه، به مه شخه لی تۆ له و یا خه گه ریه وه؟ (کالیاییف هه ر بیده نگه به ره و ئەو ده چی. به ده نگییکی زۆر نرم) ئەدی من؛ ئایا منت به میه ره بانی و دل سۆزیه وه خۆش ده وئ؟.

کالیاییف: (پاش بیده نگ یه ک) که س هه ینده ی منی خۆش ناو بی.

دورا: ده زانم، بهلام وا چاکتر نییه منیشته وه ک هه موو خه لکیکی دی خۆش بوو؟.

كاليباييف: من وهك همموو خهلكى نيم. من وهك همموو خوشم دهوئى.

دورا: باشه منت له عهدهالت و ريتكخراوئيش خوشر دهوئى؟.

كاليباييف: من، تو و عهدهالت و ريتكخراوئيش بهجيا نازانم.

دورا: بهلئى، بهلام وهلامم بدهوه. تكايه وهلامم بدهوه. منت بهتاقى تهنيا و بهخويه رستيبهوه خوشر دهوئى، ئهگه من عاديل نهم خوشر دهوئيم؟.

كاليباييف: ئهگه تو عاديل نهبى و من بتوانم خوشر بوئى ئهوا ئيدى ئهوه تو نيت كه مايهى خوشره ويستى منى.

دورا: وهلامى دروست نادهيتهوه. تو ئهوهم پى بلئى كه ئهگه من لهم ريتكخراوهدا نهم خوشر دهوئيم؟.

كاليباييف: ئهدى له كوئى دهبيت؟.

دورا: پوژاننى قوتابيبه تيم ديتتهوه بير، پئدهكه نيم. هيتشتا جوان و ناسك بووم. زوريه كاتم بهگه ران و زيندهخهون دهرده سهر. منت بهو كه منته رخمى و بى خه ميبهوه خوشر دهوئى؟.

كاليباييف: (سل دهكاتهوه. زور بهئسپايى) ئه مه وام لى دهكات بلئيم بهلئى.

دورا: (بههاوارهوه) ده بلئى بهلئى. ئهگه بيرى لى دهكايهوه و بهراستته، بلئى بهلئى. له بهردهم عهدهالتا، له بهردهم چاره ريشى و ئهه خهلكه ديله دا بلئى بهلئى. تكات لى دهكهم سهربارى مردنى مندالان و سهربارى ئهوانه لى سيداره دهردين و ئهوانه لى تا سهرمه رگ عهلاقكارى دهردين... بلئى بهلئى.

كاليباييف: بئدهنگ به دورا.

دورا: نا. بهلاى كه موه ده بى جاريتك رپى دل بدرئ قسه لى خوى بكات. حهز دهكهم بانگم بكه لى دورا. سهربارى ئهه دنبايه لى كه له بى عهدهالتيدا ژهراوى بووه، بانگم بكه لى....

كاليباييف: (كئوبانه) بئدهنگ به، دلئى من تهنيا باسى تو دهكات، بهلام له ئيستاهه ئيدى نابى بهلزم. دورا: «سهرسامه» له ئيستاهه؟! خهريك بو له بيرم بچى (لهيك كاتدا دهگرى و پئدهكه نى) نا. ئه مه زور چاكه خوشره ويستم. تووره مبه، من لهم قسانه دا له سهر هق نه بووم. خهتاي ماندووئيتيبه. من ئيدى چ شتيتك نالئيم. منيش بههه مان ئه شقهوه تووم له عهدهالت و له زيندانه كاندا خوشر دهوئى. يانك، هاوينت ديتتهوه بير؟، بهلام نا، ئيره زستانى ئه به دبببه. ئيمه هى ئهه دنبايه نين، ئيمه عاديله كانمان پى دوتروئى. گهرماييهك ههيه كه بو ئيمه نييه (ئاو دهدهاتهوه) ئاه! رهم به عاديله كان بكه.

كاليباييف: (به نائومئيديبهوه سهربرى دهكات) بهلئى ئه مه چاره نووسى ئيمه به. ئه شق مه حاله، بهلام من گراند دوک دهكوژم و ئه وساكه سوكناييهك بو تو و بو من ديتته دى.

دورا: سوكنايى! كهى دهيكوژين؟.

كاليباييف: سهينى (ئانكوف و ستبيان وهژور دهكهون دورا و كاليباييف ليكدى دوور دهخه نهوه.)

ئانكوف: يانك.

كاليباييف: ههر ئيستا (هه ناسه يهكى قوول هه لده كيشيت) ئاخرى، ئاخرى...

ستبيان: (به رهو ئهه دهچى) خواحافيز برا. من له گه لنتدام.

كاليباييف: خواحافيز ستبيان (به رهو لاي دورا دهگه رپتهوه). خواحافيز دورا.

دورا: (به رهو لاي ئهه دهچى، تهواو ليكدى نزيك دهنهوه، بهلام له شيان بهريهك ناكهوى) نا، خواحافيز نا. بههيو لى ديدار خوشره ويستم. بههيو لى ديدار.

كاليباييف: «ته ماشاى دهكات... بئدهنگى» بههيو لى ديدار. من... رووسيا جوان ده بى... (سلاو له وينه كه لى مريمه دهكات و له گه ل ئانكوفدا دهردهچن. دورا، چاوى بروه ته دهرگا و بى جوئله يه.)

ستبيان: چهند قيت رى دهكات. ده بيبينى. من هه له بووم كه متمانه م به يانك نه كرد. من ئيمانه كه يم خوشر نه ده ويست. سلاوى له وينه كه لى مريمه كرد. خو بهخوت ديتت؟ پياويكى به ئيمانه.

دورا: هاتوچوى كلئسا ناكات.

ستبيان: بهلام روحيكى نايينى هه يه. ههر له بهر ئه مه ش بوو كه نه ده گونجاين من چاك ده زانم كه زور لهو تووره تر و تونده ته بيعه تترم. بو ئيمه لى خوانه ناس، يان ده بى همموو شتيتك عهدهالت بى يان ههر بهشمان نائومئيدى ده بى.

دورا: بو ئهه عهدهالتيش مايه لى نائومئيديبه.

ستبيان: بهلئى روحي لاوازه، بهلام دهستى له روحي بههيتزتره. ئهه گراند دوک دهكوژى. هه لبه ته چاك دهكات و بگره زوريش چاك دهكات. ويران كردن تاقه كارى زهروريه. بزائم تو هيچ نالئى؟ (نبايگى دهكات). خوشر گه ره كه؟.

دورا: خوشره ويستى وهختى دهوئى. ئيمه بههه زار حره جى وهختى عهدهالتان هه يه چ جاى خوشره ويستى.

ستبيان: هه قته. كارمان زوره. ده بى سهراپاى دنيا ويران بكرى... دوايى (دهچيته بهر په نجه ره كه) نايانبينم. روشتوون.

دورا: دوايى چى؟

ستبيان: بهكترمان خوشر دهوئى.

دورا: ئهگه بمتين.

ستبيان: چ قهيداييه، خهلكانى دى بهكترمان خوشر دهوئى.

دورا: ستبيان، بلئى (كينه).

ستبيان: چوون؟

دورا: وشه لى «كينه» گو بكه.

ستبيان: كينه.

دورا: باشه. يانك زور خراپى گو دهكات.

ستبيان: (دوايى بئدهنگييهك به رهو ئهه دهچى) ده زانم، من ده بوغزيتى. باشه تو دلنبايت كه هه قى

ئەو ھەت ھەيە؟ (بەئەنگى. بەتوورەبوون و ھەلچوونەو). ئىبۇ ھەمووتان لە وئندەر بەناوى ئەشقى نانەجىبەو ھەسەرگەرمى سەوداى ھەندى شقن كە لە خوتانەو ھەروستى دەكەن، بەلام من چ كەسەتكم خۆش ناوى. لە ھاورەگەزانم بېزارم؟ بەلئى بېزارم. ئەشقى ئەوان چى بۆ من دەكات؟ من لە زىنداندا ئەشقم ناسى و سى سالە ھەميشە دەھەتتەمەو بەرچاوى خۆم. تۆ دەتەوى من دلەم نەرم بىن و نارنجۆكە كە چەشنى خاچ لەگەل خۆمدا بېم؟. نا، نا! من لە ھەوت ئاوم داو و... زۆر شت دەزانم.... تەمەشا بکە.... (كراسەكەى دەدرئ. دورا بەپەلە دەروانیتە ئەو. كە چاوى بەجىبى شەلاقەكان دەكەوى پاشەوپاش دەكشیتەو). ئەمانە نیشانەن. نیشانە ئەشقەكەيانە. ئىستاش دەمبوغزىنى؟.

دورا: چ كەسەتكم رەنج دەبوغزىنى؟. تۆشم خۆش دەوى؟.

ستىپان: (سەبرى دەكات. بەئەسپاى). مېوورە.

دورا: (ھەلئەستەيەك. دەگەریتەو) رەنگە نیشانەى شەكەتى بىن؛ سالانى دوورودرئى خەبات. دلەراوكنى. خەفەو و سىخوپان. بەندىخانە و ئەشكەنجە و ئاكام ئەمانە (جىبى شەلاقەكان نیشان دەدات) ئىدى تاقەتى خۆشەووستى لە كوئى بېنم؟. من ھەر بېزارىيەكەم بۆ دەمىتتەو. ئەمە باشتەر لەو ھى كە مرۆف ھەست بەھىچ نەكات.

دورا: بەلئى، ئەمە باشتەر (سەبرى ستىپان دەكات. زەنگى سەعات شەش لى دەدا).

ستىپان: (دەگەریتەو) ئىستا گراندى دۆك رەت دەبى. (دورا دەچىتە بەرپەنجەرەكە و خۆى دەچەسپىنى بەشوشەكانەو بەئەنگىيەكى درئى. پاشان لە دوورەو دەنگى گالىسكە دئ كە بەرە بەرە نرىك دەبىتەو و رەت دەبى.)

ستىپان: خۆزگە بەتەنبا بى... (گالىسكەكە دوور دەكەوئەو. تەقەنەو بەھىكى ترسناك. دورا پادەچلەكئى. سەرى دەئىو ھەردو دەستى دەخات... بەئەنگىيەكى درئى).

ستىپان: بوربا نارنجۆكەكەى ھەلئەدا. يانك سەرکەوتوو. ئۆخەى مېللەتى رووس سەر كەوت! دورا: (بەدەم فرمىسك رشتنەو خۆى بەرەو ئەو ھەلئەدا) ئىمە كوشتمان. ئىمە ئەومان كوشت. من كوشتەم.

ستىپان: (بەھاوارەو) كىمان كوشت؟ يانك؟.

دورا: گراندى دۆك.

(پەردە دادەدرئتەو)

پەردەى چوارەم

«ژوورىكى قەلەى يوگاچوف لە زندانى بورتى كى. بەيانىيە. كە پەردە لادەبرئ، كالىبايىف لەئىو ژوورەكەيەو دەروانیتە دەرگاگە. كىشكچىيەك و زىندانىيەكى سەتل بەدەست و ژوور دەكەون.» كىشكچى: خاوتىنى بکەو. دەستورديش بکە (دەچىتە كەنار پەنجەرەكە، فوكا، بى ئەو ھى سەبرى

كالىبايىف بکات، دەست بەخاوتىنکردنەو دەكات. بىئەنگى).

كالىبايىف: برا، نىوت چىيە؟.

فوكا: فوكا.

كالىبايىف: مەحكومىت؟

فوكا: وا ديارە.

كالىبايىف: چىت كر دوو؟.

فوكا: پىاوم كوشتوو.

ئانكوف: برسیت بوو؟

كىشكچى: ھىواشتەر...

كالىبايىف: چۆن؟

كىشكچى: ھىواشتەر. ھەرچەند قسەكردن قەدەغەبە، بەلام قەيدى نىبە. ھىواش قسە بکە. وەك ئەم پىرە.

كالىبايىف: برسیت بوو؟

فوكا: ئە، تىنووم بوو.

كالىبايىف: پاشان؟.

فوكا: پاشان دەستم داىە تەورىك و ھەموو شتەكم ويران كرد. زاھىرى سى كەسم كوشت. (كالىبايىف سەبرى دەكات).

فوكا: ئاغا زادە بزەنم بەبرا بانگم ناكەى؟ ھەپەساوئە وانە؟

كالىبايىف: ئە، منىش پىاوم كوشتوو.

فوكا: چەند پىاو؟.

كالىبايىف: ھەز دەكەى پىتە بلىم برا، بەلام جارى پىم بلى ئايا ژئوانى لەو ھى چوور يان نا؟.

فوكا: ھەلئەتە ژئوانم. ئاخىر بىست سال زۆر زۆرە. پىاو پىتى ناخۆشە.

كالىبايىف: بىست سال. من لە تەمەنى (۲۳) سالىدا ھىتراومەتە ئىرە و بەسەرى سىبىيەو دەچمە دەرى.

فوكا: ئا! رەنگە ئەمە بۆ تۆ باشتەر بى. قازىبەك بەو دەناسرى كە ژنى ھىنا بى و كىبى ھىنا بى. خۆ تۆ

باباىيەكى ئاغا زادەبىيانى لە رىزى ئەو ئىبلىسە بى چارائەدا نىت. نەجات دەبى.

كالىبايىف: باوەر ناكەم و ناشمەوى. من ناتوانم (۲۰) دانە سال شەرمەزارى و خەجالەت تەحەمول بکەم.

فوكا: خەجالەت؟ خەجالەتى چى؟ ديارە ئەم شتانەش خەيالائى ئاغا زادەكانە. چەند كەست كوشتوو؟.

كالىبايىف: تەنبا يەك كەس.

فوكا: ئەو دەلئى چى؟ يەكىنك چ نىبە.

کالیایف: (گراند دۆک)م کوشتووه.

فوکا: گراند دۆک؟ نا، چۆن وا دهلتی. ئەمه زۆر گرینگه باسی بکه بزاتم.

کالیایف: گرینگه، بهلام پیتویست بوو.

فوکا: بۆ؟ تۆ له دهرباردا دهژبای؟ مەسەله که مەسەله ی ژنه. نا؟ باشه، چونکه تۆ...

کالیایف: من سۆسیالیستم.

کیشکچی: هیتواشتر.

کالیایف: (بهدهنگی زۆر بهرز) من سۆسیال- شۆریشگیرم.

فوکا: ئەمه مەسەله بنهڕهتییه کهیه. دهبووایه بۆ خۆت بهکه مالتی ئیسراحت دانیشی و لئ گهري هموو

شتتیک دروست بئی. دنیا بۆ ئاغا زادهکان دروست بووه.

کالیایف: نهخیر بۆ تۆ دروست بووه. چاره‌رهشی و تاوان زۆر زۆره. که چاره‌رهشی کهم بیتوه تاوانیش

کهم دهیتوه. ئەگەر دنیا نازاد بووایه تۆ لیره نهدهبووی.

فوکا: ناھ. نه، نازادی هه‌بێ یان نه‌بێ باش نییه مرۆف له یهک پیتک پتر هه‌لدا.

کالیایف: ئەم کاره هه‌یج وهختی چاک نییه. وهختی مرۆف مه‌شروب ده‌خواته‌وه که ببوغزینرێ. رۆژێ دێ

که ئیدی مه‌شروب خواردنه‌وه چ فایده‌یهکی نابێ و چ که‌سێک خه‌جالت نابێ. نه ئاغا زاده و

خانه‌دانی ئەشراف و نه هه‌ژار و بێ نه‌وای سه‌رکوێتر کراو. هه‌موومان ده‌بین به‌برا و عه‌دالته

دلمان خاوین ده‌کاته‌وه. ده‌زانی باسی چ ده‌که‌م؟

فوکا: نا، باسی به‌هه‌شتی خوا ده‌که‌ی.

کیشکچی: هیتواشتر.

کالیایف: نابێ ئەم قسه‌یه بکه‌ی. خوا چ شویتیکێ له ئیعرایی ئیبه‌دا نییه. ئارمانجی ئیبه‌ عه‌دالته

(هه‌له‌سته‌یه‌ک) تیناگه‌ی؟ نه‌قله‌که‌ی سان دیمتری ده‌زانی؟

فوکا: نه.

کالیایف: قه‌راری له‌گه‌ڵ خوادا ده‌بێ که له ده‌شتیکدا یه‌کدی بدین. وهختی به‌په‌له‌ په‌ل ده‌رۆیی تووشی

کارایه‌کی ده‌شته‌کی بوو. که گالیسه‌که‌ی له قور چه‌قی بوو. ئیدی سان دیمتری یارمه‌تی دا،

چونکه قوره‌که زۆر و زۆنگاوه‌که زۆر قوول بوو ده‌بوایه کاتژمێریکی ته‌واو له‌گه‌ڵیدا خه‌ریک

بێ. وهختی گالیسه‌که‌یان ده‌رهینا، سان دیمتری به‌غاردان چوو بۆ شویتنی دیداره‌که‌یان، به‌لام

خوا له‌وئ نه‌بوو.

فوکا: مه‌به‌ستت چیه‌ی؟

کالیایف: مه‌به‌ستم ئەمه‌یه که خه‌لکانێک هه‌ن هه‌میشه دره‌نگ ده‌گه‌نه جیتی مه‌به‌ست، چونکه زۆر

گالیسه‌که له‌سه‌ر رینگایان چه‌قیبوون و گه‌لیک براده‌ر هه‌ن پیتویستییان به‌یارمه‌تی و هاوکارییه.

(فوکا ده‌کشیته‌وه).

کالیایف: چی بووه؟

کیشکچی: هیتواشتر. ده‌ی پیره‌مێرد په‌له بکه.

فوکا: خه‌ریکه ده‌ترسم. ئەمانه ئاسایی نین. خۆ که‌سیان له‌سه‌ر نه‌قل و حیکایه‌تی ئه‌ولیا و گالیسه‌که

حه‌یس نه‌ده‌کرد، شتیکێ دی له ئارادا یه‌... (کیشکچییه‌که پێده‌که‌ن).

کالیایف: (به‌ده‌م سه‌یرکردنی ئه‌وه‌وه) چ شتی؟

فوکا: باشه ئەوانه‌ی گراند دۆک- ان بکوژن چییان لێده‌که‌ن؟

کالیایف: له سیداره‌یان ده‌ده‌ن.

فوکا: ناھ! (کیشکچییه‌که به‌هه‌مان پیتکه‌نینه‌وه ده‌روات).

کالیایف: سه‌یر که، چیم لئ کردیت؟

فوکا: هه‌یج لئ نه‌کردم هه‌رچه‌نده تۆ ئاغا زاده و خانه‌دانی، به‌لام نامه‌وی فریوت بده‌م. خۆ ده‌کرێ وه‌ک

هه‌نوکه به‌چه‌نه‌بازی کات به‌سه‌ر بیری، به‌لام ئەگه‌ر ئیعدام بکری کارێکی باش نییه.

کالیایف: بۆ؟

کیشکچی: (به‌پیتکه‌نینه‌وه) ده‌ی پیره‌مێرد قسان بکه...

فوکا: چونکه تۆ ناتوانی وه‌ک برایه‌ک قسه‌م له‌گه‌ڵدا بکه‌ی، ده‌بێ ئه‌وه‌ت پێ بلێم که من مه‌حکومه‌کان

له سیداره‌ ده‌ده‌م.

کالیایف: ئەدی تۆش تاوانبار نیت؟

فوکا: به‌لئ، به‌لام پیتش نیازیان کردووه ئەم کاره بکه‌م و له هه‌قی هه‌ر ئیعدامێک سالییک له حوکمه‌که‌م

که‌م بکه‌نه‌وه. کارێکی باشه.

کالیایف: بۆ ئه‌وه‌ی له تاوانه‌کانت خۆش بین، ناچاره‌ت ده‌که‌ن دیسانه‌وه مرۆف بکوژی؟

فوکا: ئەمه تاوانی نییه، چونکه قازانجی من به‌و مه‌حکومه‌وه‌یه. خۆ بۆ ئه‌وانیش چ فهرقی ناکات.

ئه‌گه‌ر راست ده‌وی به‌باوه‌ری من ئەوانه مه‌سیحی نین.

کالیایف: تا ئیستا چه‌ند جار ئەمه‌ت کردووه؟

فوکا: دوو جار (کالیایف پاشه‌وپاش ده‌کشیته‌وه. کیشکچییه‌که فوکا له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌بات و به‌رهو

ده‌رگا که ده‌چیت).

کالیایف: که‌واته تۆ جه‌لادی؟

فوکا: (له به‌رده‌رگاوه) به‌لئ ئاغا زاده، ئەدی تۆ؟ (ده‌چیته‌ ده‌ری. ده‌نگی پێ و فه‌رمان دیته‌ گوی.

شوراتۆف زۆر به‌هیتمی و نارامی له‌گه‌ڵ کیشکچییه‌که‌دا دیته‌ ژووره‌وه).

شوراتۆف: به‌جیمان بیله‌ رۆژباش. من نانا سیت؟ من تۆ ده‌ناسم (پێده‌که‌ن) زۆر زوو ناویانگت ده‌رکرد

ها؟ (سه‌یری ده‌کات) ده‌توانم خۆمت پێ بناسین؟ (کالیایف هه‌یج نالئ) بزاتم هه‌یج نالئ؟ نا

ده‌زانم، مەسەله‌که‌ ته‌نبا یه‌ هه‌شت رۆژ ته‌نبا یه‌ زه‌حمه‌ته. ئەم‌رۆ من ئەم ته‌نبا یه‌م شله‌قاند

و تۆمواجههت ههیه و من له بهر ئه مه هاتومه ته ئیره. پېشتر (فوکا) م نارد. پیاویکی سهیره،
وا نیسه؟ پیم و ابو پیتان خویش دهیی وایه؟ پاش ههشت رۆژ ته نیایی، دیتنی ئینسان
خۆشه، نا؟

کالیاییف: وهستاوه سهر ئه مه ی که چ ئینسانیک بدینم.

شوراتۆف: وهلامیکی زیره کانه یه. له جیتی خۆیدا بوو. (ههلهسته یهک) پیم وایه خویشیت به چاره ی مندا
نه هاتوه!

کالیاییف: وایه.

شوراتۆف: تۆ پیت وایه دهمه وئ فریوت بدهم، بهلام ئه مه به دحالیبوونه. سهره تایی پروناکی ناخۆشه له ژیر
خانیکی وهک ئه مه دا هیچ که سیک رهزا سووک ناوین، ئه مه جگه له وهی که تۆ من نانا سیت.
هه ندی جار سیما یهک بنیادهم راده چله کینتی و پاشان... وهختی دی دهینا سیت...

کالیاییف: به سه، تۆ کیتیت؟

شوراتۆف: شوراتۆف، سه رۆکی ئه من.

کالیاییف: یانی نۆکه ری

شوراتۆف: له پیناوی خزمه تی ئیوه دا، بهلام ئه گهر له جیتی تۆ بام که متر غروورم نیشان ددها. رهنگه تۆش
بگه یته ئه و جیگایه. پاشان ورده ورده ده بیسه ئه ندای ئه من. سه رباری ئه وهش، حقیقه ت من
ناترسینی، ئیستا ریک و ره وان قسه له گه ل تۆدا ده کم، من خویشیم به تۆدا چوه و زه مینه ی
عه فو کردنت بۆ خویش ده کم.

کالیاییف: عه فوی چی؟

شوراتۆف: چۆن عه فوی چ؟ من هاتوم سه ره له نوێ ژبان ت بۆ بگه رینمه وه.

کالیاییف: کتی داوای ئه مه ی لئ کردوویت؟

شوراتۆف: عه زیم چ که سیک داوای ژبان ناکات هه موو که سیک ژبان وه رده گری. تۆ قه ت که سیک
عه فو نه کردوه؟ (ههلهسته یهک) باش بیر بکه وه.

کالیاییف: من هه رگیز عه فوی ئیوه ناوی.

شوراتۆف: به لای که مه وه گوئ بگه ر. چاک بزانه شته که به روا له ت نیسه و من دوژمنی ئیوه نیم... من به وه
قایلم که ئه وه ی ئیوه بیری لئ ده که نه وه هه قی خۆتانه... جگه له مه سه له ی پیاو کوژی...

کالیاییف: لیت قه بوول ناکه م ئه م وشه یه به کار بینی.

شوراتۆف: ئاه! که بیزار که ره، ها؟ (ههلهسته یهک) من له رووی دلسۆزییه وه دهمه وئ یارمه تیت بدهم.

کالیاییف: یارمه تی من؟ من ئاماده ی هه موو جوژه سزایه کم، بهلام ئه و خو تیه له قورتان دهنی تۆم پی
ته حه مول نا کری، وازم لئ بینه.

شوراتۆف: ئه دی ئه م تاوانه ی که پینته وه لکاوه...

کالیاییف: ئه م قسه یه راست ده که مه وه.

شوراتۆف: جا کاریکی چاکه؟

کالیاییف: راستی ده که مه وه. من زندانییه کی شه رم نه ک بابایه کی تاوانبار.

شوراتۆف: چۆن پی خویشه با و بی، بهلام له گه ل ئه وه شدا زه ره ریکت داوه، وایه نیسه؟ با واز له مه سه له ی
گراند دۆک و سیاسه ت ببنین، خو به لای که مه وه مرۆقتیک مردوه، جا چۆن مردنیکیش!

کالیاییف: من نارنجۆکه کم گرته زولم، نه مگر تۆته مرۆف.

شوراتۆف: بی گومان، بهلام هه رچییه ک بی بهر مرۆقتیک که وتوه و بی ره حمانه ش به ری که وتوه، کاتی
جه نازه که شیان دۆزییه وه سه ری پیوه نه ما بوو. ته نیا باسکیک و به شییک له لاتی به ساغی
ما بوونه وه.

کالیاییف: من هیچم نه کردوه. ته نیا ده ستووریک بووه و ئه نجام داوه.

شوراتۆف: رهنگه وایه. چ شتییک له مه ر ده ستوور لئ ناپرسن. ده ستوور چییه؟ وشه یه که ده شی
چه ندین شه و باسی له سه ر بکری. لیت ده پرسن... ناتۆ ئه م وشه یه ت خویش ناوی... با بلتین
کاریکی هه ندی ناریک که ئاکامه که ی قابیلی باس له سه رکردن نیسه. هه موو خه لکی ئه نجامی
جیبه جیکردنی ئه م ده ستووریه یان بینی ئه گهر له خات گراند دۆک بیری خوینتیکی زۆر رۆا بوو.
تی ده گه ی که خوینتی زۆر...

کالیاییف: بیدهنگ به.

شوراتۆف: زۆر چاکه. دهمه وئ بی پیچوپه نا پیت بلیم ئه گهر تۆ سه باره ت به ئه نجامدانی ده ستووره که
عینادی بکه ی و بلتی حزب ئه م حوکه می ده رکرد و ئه نجامی دا و گراند دۆک به زه بری نارنجۆک
نه کوژاوه، به لکو به زه بری بیروباوه ر هاتۆته کوشتن. ئه وای ئیدی تۆ پیوستت به عه فو و به خشین
نیسه. وای دابن تۆ سه ری (گراند دۆک) ت په راندوه، ها؟ ئه وساکه پیوستت به وه به عه فو
بکری. من دیمه یارمه تیت و ته نیا له بهر خاتری سۆزی ئاسایی. باوه ر بکه (بیده که نئ) هه ر
چیت ده وئ بیلئ. بیروباوه ر و تیوریان به لای منه وه مه به ست نین، مرۆف به لای منه وه مه به سته.

کالیاییف: من له تۆ و ئاگا کانت گه وره ترم. ده توانی بکوژی، بهلام ناتوانی ری و شوینم نیشان بدهیت،
من ده زانم مه به سته چییه. تۆ له کنوکی نوقته زوعفیکی مندایت و چاره روانی ره فتاریکی پر
شه رمه زاریت. چه ند دلۆپه فرمیسیکی و کۆمه لیک په شیمانیت له من ده وئ، بهلام خه یالتان
خاوه، هیچ له من هه لئا کرینی. من هه رچییه ک هه م پیوه ندیی به تۆوه نیسه. ئه وه ی پیوه ندیی
به تۆوه هیه، رق و کینه ی ئیمه یه. رق و کینه ی من و براکانم ئه مه ش هه میشه له سه ر پییه.

شوراتۆف: رق و کینه؟ ئاخری گه رانه وه سه ر بیروباوه ر. ئه وه ی که بیروباوه ر نه بی قه تلئ نه قسه و دیاره
ئاگامه که شی په شیمانی و سزایه، لیره دا ئیمه له ناوچه رگی مه سه له که داین. هه ر له بهر ئه مه شه
که من بووم به یولیس. تۆ چه ز له نه یینی وتن ناکه یه. (ههلهسته یهک) به هیمنی به ره و ئه و
ده چی) ئه گهر به وردی حیسابی بۆ بگیریته وه بیروباوه ر به که لکی چ شتیکی تۆ نایه ت. بۆ وینه

تۆلە برى ئەمەى شانازى بەكارەكەى خۆتەو بەكەى ئەوا بۆ پۈكردنەو دەى ئەو كارەى كە كر دووتە داواى ژيان دەكەى. گزنگترىن شت ئەو بەكەى ك تۆ برىار بەدەيت بژىت.

كالىبايىف: ئەگەر ئەم برىار بەدەم چ دەبى؟

شورأتۆف: قەرارى عەفو تۆ و ھاوپىكانت دەگرتتەو.

كالىبايىف: ئەوانتان گرتتو؟

شورأتۆف: ھەلبەتە نە، بەلام ئەگەر برىار بەدەى بژىت دەيانگىزىن

كالىبايىف: ئايا من بەچاكى لە قەسەكانت تىگەيشتووم؟

شورأتۆف: بىى گومان چىدى توورە مەبە. بىر بەكەو. لە بارى بىروباوەرەو تۆ ناتوانى ناوى ئەوان بەدەى، بەلام لە بارى رزگار بوونەو خەمەتتىكى گەورەيان دەكەى. تۆ ھەم لە شەرى كارى ناچۆر و ھەم لە شەرى سىدارە دەيانخەلەسىنى، ئەمە جگە لەو دەى كە ئاسودەبى دلپىش بۆ خۆت و دەدەست دىنى. لە لاىەكى تىرەشەو ئەمە ھەلىكى زىرپنە (كالىبايىف بىدەنگە) باشە؟

كالىبايىف: تۆزىكى دى براكانم وەلامت دەدەنەو.

شورأتۆف: تاوانتىكى دى بىى گومان ئەمەش خۆى لە خۆيدا بەھرەبەكە. كارەكەى من تەواو. دلەم تەنگە، بەلام چ بەكەم وا دىارە تۆ پابەندى بىروباوەرەى خۆتى و من ناتوانم لەو بىروباوەرەت جىبا بەكەمەو.

كالىبايىف: تۆ ناتوانى لە براكانم جىبا بەكەيتتەو.

شورأتۆف: بەھىباى دىدار (بەدەم رۆيشتنەو دەگەرتتەو) بۆ لەو كاتەدا خاگراند دۆك و برازاكانى گراند دۆك-ت بوارد؟

كالىبايىف: كى ئەمەى بىى وتووى؟

شورأتۆف: ھەوالدەرەكەى ئىو، ئىمەش ئاگادار دەكاتەو، بەلام تۆ بۆ ئەوانت بوارد.

كالىبايىف: ئەمە پىئوئەندى بەتۆو نىبە.

شورأتۆف: (بەپىكەنىنەو) تۆ وا خەيال دەكەى، ئىستا پىت دەلېم بۆ... ئامانچىك توانى كوشتنى گراند دۆك-ى ھەبە؛ بەلام بەزەحمەت بەكوشتنى مندالان قايل دەبى. ئەمە ئەو شتەبە كە تۆ كەشفت كر بوو، ئىستا مەسەلەبەك دەكەويتتە روو، ئەگەر ئامانچىك بەكوشتنى مندالان قايل نەبى، ئايا مافى كوشتنى گراند دۆكىكى ھەبە؟ (كالىبايىف ھەرەكەبەك دەكات)، ئۆھ! وەلامى من بەدەو. بەتايەتتى من، چونكە وەلامى خاگراند دۆك دەدەبەو.

كالىبايىف: خاگراند دۆك؟

شورأتۆف: بەلنى دەبەوئى تۆ بىبىنى و من بەتايەتتى بۆ ئەمە ھاتىبووم كە بزىنم ئەم گىتوگۆبە لە گوبنە يان نا؟ سەبىم كر لە گوبنە. ئەو خۆى دەخاتە خەتەرەو تا بىروباوەرەى تۆ بگۆزى. خاگراند دۆك مەسبىحىبە، بەخۆت دەبىبىنى كە مرۆقچىكى رۆحانىبە.

كالىبايىف: من نامەوئى بىبىنم...

شورأتۆف: بەدەخەووم. ئەو لىتە دەتىبىنى، ئەو دەى چوو چوو، بەلام تۆ دەبى چاودىرى بەكەى، چونكە دەلېن لەو دەتاي مېردەكەى مردوو بەبى پەرتوبلاوہ ئىمە نەمانووست دلنى بشكىتېن و پىتى نەدەبىن... (لە بەردەرگاگەو) ئەگەر بىرت گۆزى ئاگادارم بەكەو، دەگەر تىمەو ھەلبەتە ماىەى نىگەرانىبى تۆبە، بەلام ھەموو شتىك دروست دەبى خوا بەبى زىندانەكانى بىتە بەرچاوى خۆت چ گۆشەگىرىبەكە (دەچىتە دەرى، دەنگى پى و فرمان دىنە گوى. خاگراند دۆك بەماتى و خامۆشى وەژوور دەكەوئى. دەرە كراىەو)

خاگراند دۆك: (پرووى خۆى ئاشكرا دەكات) تەماشاشا بەكە (كالىبايىف ماتە) زۆر شت لەگەل پىباوئىكدا دەمرن.

كالىبايىف: دەمزانى.

خاگراند دۆك: (بەشېوہەكى ئاساىى بەلام بەدەنگى كزەو) پىباوكوژان ئەم شتەنە نازانن، ئەگەر بىبىزانىباىە چۆن دەبوونە ماىەى مردن؟ (بىدەنگى)

كالىبايىف: تۆم بىبى، ئىستا ھەز دەكەم بەتەنىا بىم.

خاگراند دۆك: نا، تاقە كارى كە بۆ من ماوہ ئەمەبە كە سەبىرى تۆ بەكەم. (كالىبايىف دەكشيتتەو خاگراند دۆك، وەك خەلكانى خەمبار و بىى تاقەت دادەنىشى.) من ئىدى ناتوانم بەتەنىا بىم. لەمەو پىش ئەگەر خەمى، ئازارىكەم ھەبوواىە ئەو دەيتوانى دلەم بەداتەو، ئەوساكە خەم و نازار خۆشبوون، بەلام ئىستا... نە چىدى ناتوانم بەتەنىا بىم و جۆلانەى ماتومەلوولى رامبەزەنئى... بەلام لەگەلېدا قەسە بەكەم؟ ئەوانى دى ھىچ نازانن، ئەوان خەم لە خۆ دىن و بەك- دوو كاتمىرتىك بەو جۆرە دەمىن. پاشان دەچن بۆ نانخواردن و... خەوتن... بەتايەتتى خەوتن... بىرم كر دەو كە دەبى تۆ وەك من وا بى، دلنىام كە تۆ ناخەوى. مەگەر ھەر لەگەل پىباوكوژدا باسى تاوان بكرى؟

كالىبايىف: كام تاوان؟ من جگە لە ئەنجامدانى عەدالەت چ شتىكى دىكەم نايەتەو بىر.

خاگراند دۆك: عەبىنى دەنگ، دەنگى تۆش وەك دەنگى ئەو. ھەموو پىباوئىك كە دىتتە سەر باسى عەدالەت ھەمان دەنگ بەكار دىنى، ئەو دەپوت (ئەمە عادىلانەبە) و دەبوواىە قەسەت لە قەسەى نەكرەدباىە، رەنگە و بىستىبىتى خۆى ھەلخەلەتتىنى. لەو بەت تۆش خۆت ھەلخەلەتتىنى...

كالىبايىف: ئەو عەدالەتتى پىرۆزى پىشئىل دەكرد و ئەو شتەى دروست دەكرد كە چەندىن سەدە خەلكى پرووسى ئازاردا و بۆ خۆشى دەسكەوتى تازەترى بەدەست دەپىنا ئەگەر من خۆم ھەلخەلەتاند بى ئەوا سزاکەم زىندان و مەرگە.

خاگراند دۆك: بەلنى تۆ نازار دەچىزى، بەلام تۆ ئەوت كوشتوو.

كالىبايىف: ئەو لە ناخافلدا مرد. ئەم جۆرە مەرگە ھىچ نىبە.

خاگراند دۆك: ھىچ نىبە؟ (زۆر بەئەسپاىى) راستە تۆيان زۆر زو لە شوتنى پرووداوەكە دوور خستەو،

وا دههاته بهرچاو که تۆ له ناو ئه مننهکاندا خوتبه بدهیت، دهزانم دهبوایه ئه مه یارمهتیت بدا. من دواى چهند ساتیک گه یستمه جن و سه برم کرد ئه وهى که توانیم هه لى بگرم هه موویم خسته دهسته به ره به که وه، چ خوتی رژا بوو! (هه لوهسته یهک) من جلی سپیم له بهر کرد بوو.

کالیاییف: بیدهنگ به.

خاگراند دۆک: بۆ؟ حه قیقهت ده لیم. ده زانی ئه و دوو کاتژمیر پیش مردنه که ی چی ده کرد؟ له سه ر کورسییه ک خه وتبوو و لاقه کانی خستبوونه سه ر کورسییه کی دی... وهک هه میشه خه وتبوو... تۆ له و شه وه سامناکه دا چاوه پوانی بوو. (ده گری) ئیستا یارمه تیم بده. (کالیاییف به بالای هه لکشاوه وه دهکشیته وه)... تۆ گه نجی ناتوانی خراب بی.

کالیاییف: من ده رفه تی گه نجایه تیم نه بووه.

خاگراند دۆک: بۆ ئه وه نده وشکی؟ به زه یبیت به خۆیدا نایه ته وه؟

کالیاییف: نه.

خاگراند دۆک: غه دره که ی ئه مه مرۆف هپور دهکاته وه، من ئیستا هه ر به شی خۆم به زه یبیم هه به. (وهستان) من غه مگینم ده بوایه له بری ئه وه ی بموری منیشت له گه ل ئه ودا بکوشتایه...

کالیاییف: من تۆم له بوارد، به لکو ئه و مندا لانه م بوارد که له گه ل تدا بوون.

خاگراند دۆک: ده زانم من ئه وانم زۆر خۆش نه ده ویست ئه وان برازای خاگراند دۆک بوون، نایا ئه وانیش وهک مامیان شایسته ی مردن نه بوون؟

کالیاییف: نه.

خاگراند دۆک: تۆ ئه وان نانسیت کیژه برا که ی دلئ ره قه یارمه تی هه ژاران نادات. لی بیان دوور ده که ویتنه وه ئه مه ناعادیلانه نییه؟ زالمه، به لام خاگراند دۆک، به لای که مه وه دیتها نییه کانی خۆش ده ویست... شه رابی له گه لدا ده خوار دنه وه. که چی تۆ ئه وت کوشت. بچ گومان تۆش زالمی دنیا چۆله چه شنی بیابانیکی وشکوپرینگ.

کالیاییف: بچ فایده به. تۆ ده ته وی هیزم له بهر ببری و نا ئومیدم بکه ی، به لام بچ سووده، وازم لی بینه. خاگراند دۆک: ناته وی له گه ل مندا بپارێتته وه، ژتیوان ببیه وه؟ ئه گه ر پیکه وه بچ که متر هه ست به ته نیایی ده که ی.

کالیاییف: لیم گه ری با خۆم بۆ مردن ئاماده بکه م، ئه گه ر نه مرد بام هه نگینی ده بووم به پیاوکوژیکی ته واو.

خاگراند دۆک: (دیته پیشه وه) مردن؟ ده ته وی بچری؟ نا (به په ریشانییه کی زۆره وه به ره و کالیاییف ده ووات) تۆ ده بی بژی و رازی بی به وه ی که ببییه پیاوکوژیکی ته واو، ئه دی تۆ ئه وت نه کوشتوه؟. خوا له گوناخت ده بووری.

کالیاییف: کام خوا، خوی من یان خوی تۆ؟

خاگراند دۆک: خوی کلئیسای پیروز.

کالیاییف: کلئیسای هه قی به م کارانه وه نییه.

خاگراند دۆک: سه روهریکی له خمه تدا بوو که زیندانی ده ناسی.

کالیاییف: رۆژگار و زه مانه فه رقی کردوه، کلئیسای پیروز له نیتو میراتییه کانی سه روهره که ی خۆیدا شتیکی هه لپژاردوه که به که لکی ئه و سه روهره دی.

خاگراند دۆک: هه لپژاردن؟ مه به ستت چیه؟

کالیاییف: کلئیسای لیبووردن و به خشینی بۆ خۆی هه لگرتوه و مملاتیی ئه نجامدانی مرۆقاییه تی و عه داله تیشی بۆ ئیمه هیشتوتته وه.

خاگراند دۆک: کی. ئیمه؟

کالیاییف: (به ها واره وه) بۆ هه موو ئه وانه ی که ئیتو له سیداره یان ده دن.

(بیدهنگی)

خاگراند دۆک: (به نه رمی) من دوژمنی تۆ نیم.

کالیاییف: (به نا ئومیدییه وه) با، وهک هه موو که سیکی وه چه و تایفه کانتان، هه ندی شت هه ن زۆر له وه ناشیرینترن که بی به پیاوکوژ، ئه ویش ناچار کردنی مرۆقیکه به پیاوکوشتن که له به ره تدا بۆ پیاوکوشتن نه خولقاوه. ته مه شام بکه. سویندت بۆ ده خۆم که من بۆ پیاوکوشتن نه خولقا بووم.

خاگراند دۆک: وهک دوژمن قسه له گه ل مندا مه که. ته ماشا بکه (ده چی ده رکه دابخات) من له گه ل تۆدا هه ست به ئاسوده یی ده که م (ده گری) خۆین ئیمه ی لیکدی جیا کردۆته وه، به لام تۆ ده توانی له گه ل مندا ته نانه ت له مه یانی به ده ختیشدا پیتوه ندی به خوا وه بکه ی. به لای که مه وه له گه ل مندا بپارێته.

کالیاییف: من ئه مه قبوول نا که م (به ره و ئه و ده چی) من ته نیا ده رباره ی تۆ هه ست به به زه یی ده که م، تۆ ده رگای دلتم خسته سه ریشت. ئیستا له قسه که م تی ده گه ی، چونکه چ شتیکی له تۆ ناشارمه وه. من هه رگیز بچر له دیداری خوا نا که مه وه، به لام له کاتی مردندا و ده رباره ی ئه و به لئینه ی به وانم دا وه که خۆشم ده وین، په شیمان نا مه وه و له سه ر قه ولی خۆم رۆژ ده بم. دوعا و پارانه وه خیانه ته له و برایانه م که له و ساته دا بچر له من ده که نه وه.

خاگراند دۆک: ده ته وی چ بلتی؟

کالیاییف: (به هه لچوونه وه) هچ. ته نیا ئه وه نه بی که به م زووانه به خته وه ره ده بم، من خه باتیکی زۆرم له رای به خته وه ریدا کردوه و هیشتا ش سوورم له سه ری، به لام کاتی حوکه که راگه یه ترا و وه ختی جیه جینکردنی هات هه نگینی له پای قه ناره دا روو له تۆ و له م دنیا شوومه وه رده گپرم و ریکه بۆ ئه شقی لیوان لیو خۆش ده که م که به سه راپای گیانیدا برژی، لیم تی ده گه ی؟.

خاگراند دۆک: هه ر یهک ئه شق هه به و ئه ویش ئه شقی خوا به.

كاليباييف: بۆ نىيە، ئەشقى خەلك.

خاگران دۆك: خەلك گومرا و سەرگەردانن، ھەر ئەوئەندەيان لەگەلدا دەكرى كە يان لەنىويان بەرى يان بىانبوورى.

كاليباييف: دەكرى لەگەلئاندا بمرى.

خاگران دۆك: ھەموو كەسپك بەتەنيا دەمرى. ئەويش بەتەنيا مرد.

كاليباييف: (بەئائومىدييەو) دەكرا لەگەل ئەودا بمرى. ئەوانەى ئەمرۆ يەكتريان خۆش دەوى ئەگەر دەيانەوى يەكدى بگرنەو پىيوستە پىكەو بمرن. ناعەدالەتى ژيان لە يەكيان دادەپرئ. شەرم، رەنج. ئەشكەئەدانى خەلكى تاوان، ھەموو ئەمانە ماىەى لىكدى دابراڻن. ژيان بۆ خۆى جۆرە ئازارتىكە، چونكە ئەم ژيانە ھۆى دوورى و لىكدى دابراڻە.

خاگران دۆك: خوا جارىكى دى يەكيان دەخات.

كاليباييف: بەلام لەسەر ئەم زەمىنە نا. وەدەگاكانى منىش لەم سەر زەمىنەن.

خاگران دۆك: ئەمە وەدەگای ئەو كەسوكانەيە كە ھەمىشە كەپوو لە زوى سەرگەرمى بۆنكردن و ئاگايان لە ھىچ نىيە.

كاليباييف: (بەلاى پەنجەرەكەدا وەرەدەرخى) بەم زوانە ئەوانەش فىر دەبم. (ھەلۆستەيەك) ئايا ناكرى ئەو بەئىنرئتە بەرچاوى خەيال كە دوو كەس چاويان لە ھەموو خۆشسىيەك بوو بى و بەھەمان خەفەت و ئازارەو يەكتريان خۆش بوئ، بى ئەوئەى خۆيان بەھىچ وەدەگايىيەكەو بەستەنەو؟ (سەبرى دەكات) ناكرى ئەو. بەئىنرئتە بەرچاوى خەيال كە ئەوساكە ھەمان پەتى سىدارە ئەم دوو كەسە يەك بخت؟

خاگران دۆك: ئەم ئەشقى ترسناكە چىيە؟.

كاليباييف: ئەو ئەشقىيە كە تۆ و دارودەستەكەى تۆ بەئىمەتان رەوا دىتووە.

خاگران دۆك: منىش ئەو كەسەم خۆش دەويست كە تۆ كوشتووتە.

كاليباييف: ئەمەم زانىو، ھەر بۆيەش گوئى نادەمە ئەو ئازارەى كە تۆ و دارودەستەكەت پىتان گەياندم و گەردنت ئازا دەكەم. (ھەلۆستە) ئىدى لىم گەرى.

خاگران دۆك: (ھەلۆستە) لىت دەگەرئىم، بەلام من بۆيە ھاتمە ئىرە تا تۆ بەرەو لای خوا ببەم، ئىستاش بۆم دەركەوتووە كە دەتەوى خۆت مەحكەمەى خۆت بكەى و بەتەنيا خۆت رزگار بكەى، بەلام ناتوانى، ئەگەر بىئىنى تەنيا خوا ئەم كارەى پى دەكرى. من داواى بەخشىنى تۆ دەكەم.

كاليباييف: تكات لى دەكەم كارى وانەكەى، واز بىئە با بمر دەنا تا ھەتايە نەفرەتت بۆ دەنيرم.

خاگران دۆك: (لە بەردەرگاوه) من داوا لە خەلك و لە خوا دەكەم كە بئەخشن.

كاليباييف: نا، نا. رازى نابم ئەم كارە بكەى. (بەرەو دەرگاگە دەچى. رووبەرەوى شورائۆف دەبىتەو، دەكشىتەو و چاوانى دەنوقىتى. بىدەنگى. دووبارە سەبرى شورائۆف دەكات).

كاليباييف: من زۆرم پىيوست بەتۆ بوو.

شورائۆف: خۆشحالم بۆ ج كارتىك؟

كاليباييف: پىيوستەم بەو بوو كە لە نوئى بىوغزئىنرئىم.

شورائۆف: بەداخەو. من ھاتووم وەلامەكەم وەرېگرم.

كاليباييف: ئىستا وەرېدەگرىت.

شورائۆف: (دەنگى دەگۆرى) نا، ئىستا وەلامم ناوئ، باش گوئى بگرە. من بۆيە ئەم دىدارەتم لەگەل خاگران دۆكدا رىكخست تا سبەينى لە رۆژنامەكاندا بلاوى بكەينەو. ديارە وەك خۆى بى زیاد و كەم چاپ دەكرى، جگە لەمە نەبى كە تۆدانت بەپەشىمانى خۆتا ناو. ھەنگىنى ھاوړىكانت گومانى ئەو دەكەن كە تۆ خيانەتت لى كردوون.

كاليباييف: (بەھىورى) باوەر ناكەن.

شورائۆف: من رى لە بلاوبوونەوئەى ئەم ھەوالە ناگرم مەگەر بئەوى ئىعترافى تەواو بكەى. دەشتوانى ئەم شەو پرپارى خۆت بەدى (بەرەو دەرگا دەچى)

كاليباييف: زۆر بەتوندى) باوەر ناكەن.

شورائۆف: (دەگەرئىتەو) بۆ؟ قەت دووچارى ھەلە نەبوون؟

كاليباييف: تۆ ئەشقى و دلسۆزى وان ناناىت.

شورائۆف: واىە. بەلام دەزانم ھەرگىز ناشىت شەوئىكى دوورودرئىژ باوەرئ بەبراىەتى بىئ، بى ئەوئەى ئەگەر بۆ ساتىكىش بوو بى بەلاوازى نەزانى، من چاوەروانى ئەم لاوازىيەم (بەپشتى خۆى دەرگاگە دادەخات). پەلە مەكە. من كابرابەكى بەسەرم (رووبەرەوى يەك دەوستەن).

(پەردە دادەرئىتەو)

پەردەى پىنجەم

(ئاپارتمانئىكى دىكەيە. بەھەمان شىو پاش ھەفتەيەكى دىيە. شەو. بىدەنگى دورا بەنىوژوورەكەدا دى و دەچى.)

ئانكوف: وەرە لىرە راکشى و خۆت داپۆشە.

دورا: (ھەر دى و دەچى) شەوئىكى درئە. چەند سەرمامە بوريا، (يەك جار لە دەرگا دەدەن. ئەوجا دووجارىي دەدەن. ئانكوف دەچى دەرگا بكاتەو. ستىپان و فىنوف وەژوور دەكەون. فىنوف بەرەو دورا دەچى و باوەشى پىدا دەكات، دوراش ئەو دەگوشى بەخۆيەو) ئەلكس.

ستىپان: ئورلوف دەلئى رەنگە ئەو شتە ئەمشەو بكرئ، ھەموو ئەو ئەفسەرە بچووكانەى كە كاربان نىيە بانگ كراون. لەم حالەدا ئەويش ئامادە دەبى.

ئانكوف: لە كوئى دەبىينى؟

ستىپان: لە خواردنگەكەى كووچەى سويشكانادا چاوەنۆرى من و فىنوف دەكات...

دورا: (به بېن تاقه تې دانېشتووه) بوريا ئو مەسەلە يە بۆ ئەمشەو؟

ئانكوف: چ شتېك لە بېر نەكراوە پرېار پرېارى ئىدارە تزارە.

ستېپان: ئەگەر يانك داواى عەفو بكات ئەوا پرېارەكە بەدەستى ئىدارە تزارە.

دورا: يانك، داواى وەها ناكات.

ستېپان: ئەگەر مەبەستى داواى وەها نەبوو بې، ئەدى بۆ خاگراند دۆكى دېتووه؟ خاگراند دۆك لە ھەموو

شوتېنې رايگە ياندووه كە يانك ژىوان بوو تەووه چۆن حەقىقەت بزائېن؟

دورا: ئېمە ئەو قسانەى كە يانك لە دادگادا كرددوونى و ئەو شتانەى كە بۆ ئېمەى نووسېن، دەزائېن، ئەو

وتوويەتتى كە تاقە داخى ئەمە يە كە ھەرىك ژيانى شك بر دووھ. واتە ژيانى خۆى شك بر دووھ

تا فېداى بكات و ئەم زەبرە لە پەيكەرى زولم و زۆر بدات. پياويك ئەمە قسەى بې، سوالى

عەفوبەخشېن دەكات؟ ژىوان دەبېتەووه؟ نا، ئەو خۆى حەزى دەكرد. خۆى دەيوېست بېرى، يانك

حاشا لەو كارە ناكات كە كرددوويەتتى:

ستېپان: ھەلەى كرك كە خاگراند دۆكى بېنى.

دورا: ئەمە تايبەتە بەخۆى و ئەو چاترى دەزانى.

ستېپان: بەبېتى دەستوورەكانى ئېمە نەدەبووايە خاگراند دۆك بدېنى.

دورا: دەستوورەكانى ئېمە بۆ كوشتن دانراون نەك بۆ شتى دى ئېستە ئەو بەخۆى سەرىشكە، بلىن

سەرىشكە.

ستېپان: ھېشتا نە.

دورا: سەرىشكە و ھەقى خۆبەتتى بەر لە مردن ھەر چېبەكى بوى بېكات، چونكە بەرەو مردن دەچىن،

بەسە ئېتر پازى بن.

ئانكوف: دورا!

دورا: بەلنى، ئەگەر عەفو بكارايە، دەبوو چ سەركەوتنىك ها؟ دەبوو بەلگەى ئەمەى كە خاگراند دۆك

راستى كرددووه و يانك پەشيمانى دەرپروو و خبانەتى كرددووه. بە پېتچە وانەشەو ئەگەر بېرى ئېتو

باوھرى پې دېتن و دەتوانن ھەر خۆشتان بووى. (سەبرى ئەوان دەكات) ئەشق و خۆشەويستى

ئېتو زۆر گران دەكەوى.

فېنوف: نا، دورا. ئېمە ھەرگېز گومانان لەو نەكردووه.

دورا: (بە نېتو ژوورەكە دا دى و دەچى) بە... رەنگە... بېسورن. بەلام ئەمانە چ بايە خېكىيان ھەيە؟ ئېستە

بۆمان دەردەكەوى. ئەمشەو... ئاھ! ئەلكسى بېچارە ھاتووى بۆ ئېترە چ بکەى؟.

فېنوف: ھاتووم جېتى ئەو بگرمەو، من گريام كاتى لە دادگادا قسەى خۆى دەكرد ھەستم بەغرور دەكرد

كە وتى: (مەرگ ناپزەيى گەورەى منە بەرانبەر بەدنياى لە خوتېن و فرمېتسك دروست بوو...)

كەوتە لەرزېن.

دورا: دنياى خوتېن و فرمېتسك ئەو ئەمەى وتووه... راستە.

فېنوف: بەلنى قسەى ئەو... ئاھ... دورا يەكپارچە غېرەت و شەھامەت بوو. كە گوتم لە ھاوارە مەزەنەكەى

بوو دەبووت: (من بەجۆرى لەسەر لوتكەى ناپزەيى مرۆفایەتتى بەرانبەر بەزولم و كوتېرەوھەى

وھستام، كە مەرگ تاجى بېگەردى دەنېتە سەر كرادارەكانم.) ئېدى پرېارم دا و ھاتم بۆ ئېترە.

دورا: (سەرى دەخاتە نېتو ھەردوو دەستى) بەلام چ تاجىكى سامناكە!

فېنوف: دورا، مەگرى، ئەو وھسېتتى كرددووه كە كەس لە مەرگېدا نەگرى. ئوھ. ھەنووكە چەند باشى

دەناسم. ناتوانم گومانى لى بکەم من چونكە بې غېرەت دەرچووم زۆرم نازار چەشت خۆ منبېش لە

تەفلىسدا نارنجۆمك ھاويشت. ئېستە لەگەل يانكدا فەرەم نېبە. كە بەھوكمەكەبم زانى تەنبا

يەك شتم بەخەيالدا ھات كە نەمتوانى بوو لەگەلېدا بېم يان جېتگەكەى پر بکەمەوھ.

دورا: كىن دەتوانى ئەمشەو جېتگەكەى پر بكاتەوھ؟ ئەو تەنبايە ئەلكسى.

فېنوف: ئېمە دەبې بەغرور و شەھامەتقان ئەو رابگرېن. وەك چۆن ئەو بەبوونى خۆى ئېمەى رادەگرت.

مەگرى.

دورا: تەمەشا، چاوەكانم وشكېبون، بەلام برادەر، نا، من ناتوانم چېدى مەغرور بېم.

ستېپان: دورا، حوكمى خراو لەسەر من مەدە، من حەز دەكەم يانك بېتېن. ئېمە پېويستمان بەخەلكانى

وەك ئەو ھەيە.

دورا: ئەو قەت ئەم حەزەى نېبە و ئېمەش دەبې مردنى ئەومان بووى.

ئانكوف: شېتېت.

دورا: دەبې ئەمە حەزى ئېمە بې. من دلئى ئەوم دەناسى، تەنبا بەم شېوېبە ئارام دەگرى، ئاھ. بەلنى كاتى

كە بېرى (زۆر بەئەسپايى) بەلام خېرا بېرى.

ستېپان: بوريا. من دەپۆم. بېرۆ ئەلكسى، ئورلوف چاوەرېتى ئېمەيە.

ئانكوف: باشە، لىن لە گەرانەوھدا تاخېر مەبېن (ستېپان و فېنوف بەرەو دەرگاگە دەچن، ستېپان لە لاوھ

سەبرى دورا دەكات).

ستېپان: ئېمە دەرپۆن تا بزائېن مەسەلەكە چېبە، ئاگات لە دورا بېن.

دورا: (لە پەنجەرەكە داھە. ئانكوف سەبرى دەكات) مردن! سېدارە. دېسان مردن، ئاھ بوريا!

ئانكوف: بەلنى خوشكە چكۆلەكەم، بەلام ھېچ چارىكى دى نېبە.

دورا: ئەم قسەيە مەكە ئەگەر مردن تاقە چارە بېن. ئەوا رېنگە يەكى ھەلەمان گرتوتە بەر، رېنگا ئەوھەيە كە

بەرەو ژيان و ھەتاو بېچن، مرۆف ناتوانى ھەمېشە لە سەرمادا بېرى.

ئانكوف: ئەمەش بەرەو ژيان دەچىن، ژيانى خەلكانى دى. رووسيا دەدى. مندالانى ئېمە دەژېن.

قسەكەى يانك-ى دېتەوھ بېر كە دەبووت: (رووسيا جوان دەبې)

دورا: خەلكانى دى، مندالانى ئېمە... بەلنى، بەلام يانك ھەنووكە لە زېندان داھە و پەتى سېدارە چەند

سارد و شوومه. ئەو بەرەو مەرگ دەچێ. لەو ئیستا مرد بێ بۆ ئەوێ خەلکانی دی بژین، ئاھ بوریا. ئەدی ئەگەر خەلکانی تریش نەژین؟ و ئەو لە پیتاوی هیچدا مرد بێ...؟
ئانکوف: بێدەنگ بە. (بێدەنگی)

دورا: هەرچەند بەهارە کەچی دنیا چەند ساردە دەزانم لە حەوشە ی زیندانە کەدا چەند درەخت هەیە، دیارە دەیانیبینی.

ئانکوف: سەیر کە تا خۆمان ئاگادار دەبین مەلەرزە.

دورا: ئەوەندەم سەرمايە، پێم وایە چەند ساتیکی دی دەمرن (هەلۆهسته بەک) ئەمانە چەند زوو مەرۆف پیر دەکەن. ئێمە ئیدی هەرگیز هەست بە لاوتیتی ناکەین. لەگەڵ یەکەم پیاوکوشتندا، لاوتیتی دەروات و ئیدی ناگەریتتەو، من نارنجۆکیک هەلەدەدەم و لە چرکە یە کدا ژیا نیتیک تەواو دەبێ. بەلێ دوا ئەمە ئێمەش دەتوانین بمرین ئیدی مەرۆفمان ناسیوو.

ئانکوف: ئیستاش وەک مەرۆف بەدەم خەباتەو دەمرین.

دورا: زۆر توند دەخوړی ئیو ئیدی هی دنیا ی مەرۆف نین.

ئانکوف: خەم و بەدبەختیش توند دەخوړن. لەم دنیا یەدا شو نیتیک بۆ سەیر و حەوسەلە و هیتوری نیبە. رووسیا تازار دەچێت...

دورا: دەزانم ئێمە باری خەمی ئینسانیمان بەکۆلدا داو. ئەویش شانی داوو بەرباری قورسی خەم و بەمەش قایل بو، چ گەورە یە کە! بەلام جار جارێ بەخۆم دەلێم ئەمە سەرکیشی و غرووریتیکە کە هەر بەسزا دەگا.

ئانکوف: ئەمە غرووریتیکە کە ئێمە ژیا نیت خۆمانی لە قەبیل دەکەین ئەمە کە ئێمە بەووە خاوەن هەقین. دورا: ناخۆ ئێمە لەمە دلایین؟ ناو ناو کە گوێ لە ستیپان دەگرم ترسم لێ دەنیشیت. لەوێ یە کە ساتیک بێن و بۆ کوشتن سوود لە ئێمە وەر یگرن و ژیا نیت خۆشیا نیت لە قەبیل نەکەن.

ئانکوف: دورا، ئەم چەشنە کارە، دزێو و ناشیرینە.

دورا: کێ دەزانێ لەوێ یە ئەمە عەدالەت بێ، ئەوساکە ئیدی کەس زات ناکات پروانیتتە سیمای عەدالەت.

ئانکوف: دورا (دورا بێدەنگە) تووشی دوودلی بووی؟ وام نەدەناسیت؟

دورا: سەرمامە، بێر لەو کەسە دەکەمەو کە دەبێ هەول بەدا نەلەرزێ. تا پیتی نەلێن ترساو.

ئانکوف: باشە تۆ لەگەڵ ئێمەدا نیت؟

دورا: (خۆی بەلای ئەودا دەخات) تۆھ بوریا، من لەگەڵ ئیو دەم و تا کۆتاییش لەگەڵتاندا دەم، من لە زولم و زۆر بیزارم و دەزانم جگە لەمە ناتوانین چ کاریکی دی بکەین. بەلام لە لایە کەووە خۆشحاڵم کە ئەم کارم هەلێژاردوو و لە لایەکی دیبەووە خەمبارم کە لێرەدا دێژە ی بێ دەدەم. فەر قە کە لەمە دا یە ئێمە هەموومان هەر حەپسین.

ئانکوف: سەرمانسەری رووسیا حەپسە. ئێمە خەریکین ئەم دیوارانە داغمان دەکەین.

دورا: تۆ نارنجۆکە کە بدە من و ئەوجا تەماشای بکە چ دەبێ. من تا ناوەندی کوورە ی ناگرە کە دەرۆم و نایەلم سام پە ی بەدلم بەرێ. ئەمە ئاسانە و ئەم جۆرە مردنە لە رای ناکووییەکانی دەرووندا لەوە ئاسانترە بەو هەموو ناکووییەو بەژی. تۆ قەت عاشق بووی بوریا؟

ئانکوف: ئاشق بووم. بەلام زۆر دەمیتیکە لە بێرم کردوو.

دورا: چەند دەبێ؟

ئانکوف: چوار سال.

دورا: چەند سالە ریتەری ریکخراو دەکەیت؟

ئانکوف: چوار سالە (وەستان) ئیستا ریکخراوم خۆش دەوێ.

دورا: (بەرەو پەنجەرە کە دەروات) خۆشویست... بەلام دەبێ ئەو هەش هەبێ کە خۆشیا ن بووێ. نا دەبێ رێ بکری. دەیانەوێ لە جیتی خۆی راببگرن. رێ بکە! رێ بکە. دەیانەوێ یە کدی لە ئامیز بگرن و هەموو شتیک بەخەن زێر دەسلاتی خۆیان. بەلام ئەم ناعەدالەتیە شوومە وەک گەنە بەلاملی ئێمەووە چەسپوو. ریکە! ئیستا ئێمە مەحکومین بەوێ کە خۆمان لەوێ کە هەین بەگەورە تر بزاین، بوون، روخسار ئەمانە هەندێ شتن کە دەیانەوێ خۆشەو بستی بکەن. ئەشق دەکەوێتە پیتش عەدالەتووە. ئە. چاری رێ هەر رۆبشتنە. ریکە، رێ بکە.

دورا: ریکە یانک! (دەگری) بەلام ئەو وا لە ئاواتی خۆی نزیک دەبیتتەو.

ئانکوف: (دورا دەگری) ئەو عەفو دەکری.

دورا: (سەیری دەکات) چاک دەزانیت کە وایە. چاک دەزانێ کە نایب وا بی (چاوی وەر دەگێرێ) رەنگە ئیستا بێتە نیتو حەوشە کە. هەرکە دەردەکەوێ هەموو بێ دەنگ دەبن و دیارە کە سەرما ی نیبە.

بوریا دەزانێ چۆنی لە سێدارە دەدەن؟

ئانکوف: بەسەر پەتکێ. بەسە دورا.

دورا: (کوێرانە) میرغەزب خۆی هەل دەداتە سەر شانی کرتە لە ملیبەو دە. ترسناک نیبە؟

ئانکوف: لە لایە کەووە با. لە لایەکی دیبەووە ئەمە بەختەو دەریبە.

دورا: بەختەو دەری؟

ئانکوف: هەستکردن بە دەستی ئینسانیتیک بەر لە مردن (دورا دەکەوێتە سەر کورسیبە ک بێدەنگی) دورا دەبێ زوو برۆی، پیتوستە کە مێیک ئیسراحت بکەین.

دورا: دەبێ برۆم؟ لەگەڵ کێدا؟

ئانکوف: لەگەڵ مندا دورا.

دورا: (سەیری دەکات) دەبێ برۆم! (بەرەو پەنجەرە کە دەگەریتتەو) سپیددە. دلنایم کە یانک هەنووکە مردوو.

ئانکوف: من برای تۆم.

دورا: به‌لځ، تو برای منی. هم‌موتان برای من، چونکه خوښم ده‌وین. (دهنگی باران دیته گوی. رۆژ ده‌بیته‌وه، دورا به‌ئه‌سپایی قسه ده‌کا) به‌لام هه‌ندئ جار براه‌تی زۆر تال و ترسناکه (له‌ده‌رگا ده‌ده‌ن. قینوف و ستیپان وه‌ژوور ده‌که‌ون. هه‌موو بی‌جووله‌ده‌وه‌ستن، دورا سه‌رسامه، به‌لام به‌ترستیکی ناشکراوه‌دووره‌په‌رتیزی ده‌کات).

ستیپان: (به‌ئه‌سپایی) یانک خیا‌نه‌تی نه‌کردووه.

ئانکوف: ئورلوف توانی بیدوینتی؟

ستیپان: به‌لځ.

دورا: (به‌توندی دیته‌پیشه‌وه) دانیشه‌باسی بکه.

ستیپان: فایده‌ی چیه؟

دورا: باسی هه‌مووی بکه. هه‌قی خو‌مه‌بزانه‌ه‌قی خو‌مه‌ورد و درشتم بۆ باس بکه‌ی.

ستیپان: ناتوانم چونکه ده‌ب‌په‌رۆین.

دورا: نا، ده‌ب‌په‌باسی بکه‌ی. که‌ی هیتایان؟

ستیپان: کاتژمیر ده‌ی شه‌و

دورا: که‌ی له‌سیداره‌یان دا؟

ستیپان: کاتژمیر دووی سه‌رله‌بیانی

دورا: چوار دانه‌کاتژمیر چاره‌په‌رتی کرد؟

ستیپان: به‌لځ. بی‌هیچ قسه‌یه‌ک. پاشان هه‌موو شتی جیبه‌جی‌کرا. ئیستا ئیدی ته‌واو بووه.

دورا: چوار کاتژمیر بی‌چ قسه‌یه‌ک، توژئ سه‌بر که! چ جلیکی له‌بهر بوو. په‌سته‌که‌فه‌روه‌که‌ی له‌بهر بوو؟

ستیپان: نه‌خیر، سه‌راپا ره‌شپۆش بوو. کلاویکی ره‌شیشی له‌سه‌ر بوو.

دورا: دنیا چۆن بوو؟

ستیپان: شه‌ویکی تاریک به‌فریکی زۆر پاشان بارانی به‌سه‌راباری و کردی به‌قورپکی لېنج.

دورا: ده‌له‌رزی؟

ستیپان: نه‌.

دورا: سه‌یری چی ده‌کرد؟

ستیپان: ئورلوف ده‌بوت: بی‌ئه‌وه‌ی چ شتی‌ک بدینی، سه‌یری هه‌موو شتیکی ده‌کرد.

دورا: ئیتر؟

ستیپان: به‌سه، دورا!

دورا: نا، ده‌مه‌وی‌بزانه‌م. به‌لای که‌مه‌وه‌مه‌رگه‌که‌ی هی منه.

ستیپان: حوکه‌که‌یان بۆ خوینده‌وه.

دورا: له‌و کاته‌دا چی ده‌کرد؟

ستیپان: هیچ ته‌نیا یه‌ک‌جار پی‌پاته‌کاند، تا ئه‌و په‌له‌قوره‌ی که‌وتبووه سه‌ر گۆره‌وییه‌که‌ی، پاک بکاته‌وه.

دورا: (سه‌ری ده‌نبیو ده‌ستیدایه) یه‌ک په‌له‌قور

ئانکوف: (به‌توره‌پی) چۆن ئه‌مه‌ت زانی؟ (ستیپان بیده‌نگه) تو هه‌موو شتی‌ک له‌ئورلوف پرسبووه؟ بۆ؟

ستیپان: (به‌ده‌م چاو گواسته‌وه‌وه) شتی‌ک له‌به‌ینی من و یانکدا هه‌بوو

ئانکوف: چی؟

ستیپان: به‌غیلیم پی‌ده‌برد

دورا: چیتر، ستیپان؟

ستیپان: قه‌شه‌فلورانسکی هات و خاچه‌که‌ی بۆ‌پراگرت. یانک خاچه‌که‌ی ماچ نه‌کرد وتی: (پیم‌وتن من کارم به‌سه‌ر ژبانه‌وه نه‌ماوه و ئیدی مه‌وعیدم له‌گه‌ل مه‌رگدایه).

دورا: ده‌نگی چۆن بوو؟

ستیپان: نیر و توند و پته‌و، که‌م و زۆر ئه‌و بی‌سه‌بری و که‌م حه‌وسه‌له‌بییه‌ی جارانی پیته‌دیار نه‌بوو.

دورا: سیمای شاد بوو؟

ئانکوف: ئه‌وه تو شیتی؟

دورا: به‌لځ، به‌لځ من دل‌نیام که‌ سیمای شاد بووه، چونکه زۆر نار‌ه‌واپه‌ ئه‌ویک که‌ له‌ژیاندا شادی له‌خوی حه‌رام کرد بوو تا چاکتر خوی بۆ‌فیداکردن ناماده‌بکات، له‌کاتی مه‌رگدا شاد نه‌بوو بی،

ئه‌و شاد بووه‌وه و به‌هیمینیه‌وه به‌ره‌و سیداره‌چووه، وا نییه؟

ستیپان: له‌سه‌رخۆ و قیت رۆیی. له‌گویی چه‌مه‌که‌وه ئاوازی ئوکۆردیونی ده‌هاته‌گویی، له‌و چرکه‌یه‌دا سه‌گه‌ل ده‌وه‌رین.

دورا: له‌و کاته‌دا سه‌ر خرایه سه‌ر سیداره.

ستیپان: سه‌ر که‌وت و که‌وته‌ناوجهرگه‌ی شه‌وه‌وه، به‌لام ئه‌و کفه‌ی که‌ جه‌لا‌ده‌که‌ له‌هه‌موو له‌شی پیچا بوو، سه‌یر ده‌هاته‌به‌رچاو.

دورا: ئه‌دی ئیتر... ئیتر...

ستیپان: ده‌نگه‌ده‌نگی هیتاش.

دورا: ده‌نگه‌ده‌نگی هیتاش... یانک... ئیدی... (ستیپان بیده‌نگه)

دورا: (به‌توره‌پی) پیت ده‌لیم چی دی! (ستیپان بیده‌نگه) ئه‌لکسی تو قسه‌بکه، چیتر؟

قینوف: هاوارتیکی ترساو.

دورا: نا... ئاه... (خوی به‌ره‌و دیواره‌که‌ده‌خات. ستیپان ئاور ده‌داته‌وه ئانکوف ده‌گه‌ی. دورا ئاور ده‌داته‌وه و ته‌مه‌شای ئه‌وان ده‌کات. پشت به‌دیواره‌که‌وه ده‌دا و به‌ده‌نگی گری و نووساوه‌وه) نا،

مه‌گرين، نا، مه‌گرين. سه‌ير كه‌ن رۆژ هه‌لاتوو. له‌م كاتژمێره‌دا هه‌ندێ شت ئاشكرا ده‌بن كه نيشانه‌ی ئيمه‌ن به‌رانبه‌ر به‌شۆر شگێرانی دی. يانك ئیدی پياوكوژ نيبه، هاوارێكى ترساو! يه‌ك هاواری ترساو بۆ ئه‌و به‌س بووه و هه‌نووكه گه‌راوه‌ته‌وه باوه‌شى شادىي مندالبي خۆی. پي‌كه‌نینه‌كانیستان بېر دیته‌وه؟ هه‌ندێ جار به‌بێ هۆ پێده‌كه‌نی، چه‌ند تۆلاز بوو ئیستاش ده‌بێ به‌سیماى له‌ خاك نېشت و پي‌بكه‌نی (به‌ره‌و لای ئانكوف ده‌روات) بوریا، تۆ ب‌رای منى ها؟ وتت كه یارمه‌تیم ده‌ده‌ی؟

دورا: ئیستا چاكه‌یه‌كم له‌گه‌لدا بكه. نارنجۆكه‌كه‌ بده‌ من. (ئانكوف سه‌یری ده‌كات) به‌لێ ده‌مه‌وێ بۆ جارى ئاینده‌ من نارنجۆكه‌كه‌ هه‌لده‌م ده‌مه‌وێ من یه‌كه‌م كه‌س ب‌م بۆ هه‌لدانی.

ئانكوف: تۆ چاك ده‌زانی كه ئیمه ئافره‌تان له‌ ریزی پيشه‌وه دانانه‌ین.

دورا: (به‌هاواره‌وه) من ئافره‌تم؟ (هه‌موو سه‌یری ده‌كه‌ن. بێده‌نگی)

فینوف: (به‌هیمنی) قه‌بوولێ بكه. بوریا.

ستپیان: به‌لێ قه‌بوولێ بكه.

ئانكوف: نۆره‌ی تۆیه‌ ستپیان

ستپیان: (ده‌روانیته‌ دورا) قه‌بوولێ بكه. ئیستا ئه‌ویش وه‌ك منه.

دورا: ئه‌و نارنجۆكه‌م ده‌ده‌بێ، نا؟ من هه‌لیده‌ده‌م ئه‌و په‌ره‌كه‌ی له‌ شه‌ویكى سارددا...

ئانكوف: باشه‌ دورا.

دورا: (ده‌گری) یانك، شه‌ویكى سارد و هه‌مان په‌ت! ئه‌وساكه‌ هه‌موو شتیك ئاسانه‌...

(په‌رده‌ داده‌دریته‌وه)

ناوه‌رۆك

رۆمانی نامۆ

پیشه‌کی 5

ده‌قی رۆمانه‌كه‌ 20

لیكدانه‌وه‌یه‌ك له‌مه‌ر نامۆ، نووسینی: پیبیر لويس ری 78

شانۆنامه‌ی به‌دحالی بوون 123

شانۆنامه‌ی دادپه‌روه‌ران 163